

అనుదీపనీపాఠ

౧. చిత్తసజ్జహఅనుదీపనా

అనన్తజ్ఞాణం నత్వాన, లోకాలోకకరం జినం;

కరిస్సామి పరమత్థ-దీపనియా నుదీపనిం.

[తత్త, లోకాలోకకరన్తి దససహస్సిలోకధాతుయం చతుస్సచ్ఛధమ్మదేసనాలోకకారకం. పరమత్థదీపనీతి ఏత్థ అత్తో దువిధో పధానత్థోచ పరియాయత్థోచ. తత్త పధానత్థో పరమత్థోనామ, పధానత్థోతిచ పదవాక్యానం ముఖ్యత్తో ఉజ్జకత్తో. పరియాయత్థోపి కోచి, యుత్తరూపో అత్తో పరమత్థో యేవ. పరమత్థందీపేతిపకాసేతీతిపరమత్థదీపనీ]. తంపర మత్థదీపనింకరోన్తోఆచరియో పథమంతావ బుద్ధస్సభగవతో పణామంకరోతి “ఉదయాయస్సా”తిఆదినా.

తత్త “ఉదయా”తి ఉదయతోఉగ్గమనతో. “యస్సా”తి యస్స సబ్బజ్ఞాబుద్ధమహాసూరస్స. “ఏకస్సా”తి అదుతీయస్స, అసది సస్సవా . “సద్ధమ్మరంసిజాలినో”తి ఏత్థసద్ధమ్మోతిసత్తుసా సనధమ్మోవుచ్చతి. తత్తచ చతురాసీతిసహస్సధమ్మక్ఖన్ధసజ్ఞాతో దేసనాసద్ధమ్మోఇధాధిప్పేతో. సద్ధమ్మసజ్ఞాతంరంసిజాలంఅస్స అత్తీతి సద్ధమ్మరంసిజాలీ. తస్ససద్ధమ్మరంసిజాలినో. “పబుజ్ఞింసూ”తి వికసింసు, చతుస్సచ్ఛజ్ఞాణవికాసంతజ్ఞాణసమ్ముల్లం పాపుణింసు. “జనమ్మజా”తి జనసజ్ఞాతాలమ్మజా. తత్తజనానామ ఇధబోధనేయ్యసత్తా అధిప్పేతా, యేసబ్బజ్ఞాదేసనం సుత్వా చతుస్సచ్ఛ ధమ్మం బుజ్ఞిస్సన్తి. అమ్మజాతిపదుమా. “జాతిక్ఖేత్తేమహాసరేతి” జాతిక్ఖేత్త సజ్ఞాతే జనమ్మజమహాసరే. తత్త జాతిక్ఖేత్తం నామదససహస్స చక్కవాళం, యం ఏకం బుద్ధక్ఖేత్తన్తి వుచ్చతి. యత్త చ మహాబోధిసత్తానం బుద్ధభావత్తాయ పథమమహాభినీహరకాలాదీసు ఏకప్పహరేనపథవికమ్పనాదీనిపవత్తన్తి. యత్తచవసన్తాదేవబ్రహ్మనో బుద్ధపరిసాహోన్తి. జాతిక్ఖేత్తేమహాసరేయస్స ఏకస్స సద్ధమ్మరంసిజాలినో మహాసూరస్స ఉదయా తస్మిం జాతిక్ఖేత్తే మహాసరే జనమ్మజాపబుజ్ఞింసూతియోజనా.

“తం మహాసూర”న్తి సబ్బజ్ఞాబుద్ధమహాసూరియమణ్డలం. జనమ్మజ సన్తానేసుపవత్తం మహాన్తం మోహతమంనూదతి అపనేతి, సద్ధమ్మరంసిజాలం విస్సజ్జన్తో అన్తరధాపేతీతి మహామోహతమోనుదో. తం “మహామోహతమోనుదం”.

ఏవం బుద్ధస్సపణామం కత్వా అత్తనా ఇచ్చితం పణామప్పయోజనం పరిణామేన్తో “సజ్ఞాత”న్తిఆదిమాహ. “సోమహాసూరోమయ్ఠం హదయే సజ్ఞాతం తమోఖన్ధం పనూదత”న్తియోజనా. తత్త “సజ్ఞాత”న్తి సుట్టుజాతం, అనమతగ్గేసంసారే దళ్ళం పవత్తన్తి అత్తో. “తమోఖన్ధ”న్తి మహామోహతమోఖన్ధం. సబ్బకిలేసతమోఖన్ధం వా. అన్తరాయకరాని ఉపవీళకోపఘాతకకమ్మానిపి తమోఖన్దే సజ్ఞహితాని ఏవ. తథా రోగాదయో అన్తరాయ ధమ్మాపి తమోజాతికావపతమోతమపరాయనోతిఆదీసు. “పనూదత”న్తి పనూదతు, అపనేతు, అన్తరధాపేతు.

ఏవం సప్తయోజనం పణామం కత్వా ఇదాని సనిదానం గంధప్పటిజ్ఞం కరోన్తో “పోరాణకేహి”తిఆదిమాహ. తథా నిదానం నామ గంధప్పటిజ్ఞాయ ఆసన్నకారణం. కతథంపనతన్తి, సారత్థాభిమానీనం యాచనశ్చసంకలహస్సవిపులత్తతా చ.

తథా ద్వీహి గాథాహి సకారణం యాచనం దస్సేతి. పున ద్వీహి గాథాహి సఉపమంవిపులత్తతందస్సేతి. “తస్మా”తిఆదినా గంధప్పకార గంధగుణేహి సహగంధప్పటిజ్ఞం దస్సేతి. తథా ఆదిగాథాయం “అభిధమ్మత్తసంకలహి పోరాణకేహి విజ్ఞాహి వణ్ణితా బహూవణ్ణనా ఇథలోకమ్మిదిస్సన్తి”తి యోజనా. “వణ్ణనా”తి పోరాణటికాయో వుచ్చన్తి. ఏవశ్చసతి కస్మా అభినవం వణ్ణనం యాచన్తితి. “యే సారత్థాభిమానినో, తే తాహిబహూహి పోరాణవణ్ణనాహితుట్టిం నవిన్దన్తి. తస్మా తం యాచన్తి”తియోజనా. ఏతేన అప్పసారత్థా ఏవ తాపోరాణవణ్ణనాయోతిపి దీపేతియేవ. తథా “తుట్టి”న్తి సన్తుట్టిం. నవిన్దన్తినపటిలభన్తి. “యే”తియేజనా.

సారత్థమేవ అభిమానేన్తి, విసేసిన నన్దన్తిసీలేనాతి సారత్థాభిమానినో. తేనవిన్దన్తితిపురిమేనసమ్మన్తో. పున “తే”తి తాహి తుట్టిం అవిన్దన్తా తేజనా. “మ”న్తి అత్తానం నిద్దీసతి. “సంకలహి”తి సమాగత్వా. యస్మా పరమత్తస్సదీపనం యాచన్తి, తస్మా ఇమిస్సాటికాయ “పరమత్తదీపనీ”తి నామంపి సిద్ధంహోతి. “మహణ్ణవే”తి మహాసముద్ధే. “రతనానీ”తి సువణ్ణరజతాదీని రతనాని. “ఉద్ధరిత్వా”తి ఉద్ధం ఆహరిత్వా. “యథిచ్చకంపీ”తియథిచ్చితంపి. యత్తకం ఇచ్చన్తి, తత్తకంవీతి అధిప్పాయో. “దజ్జేయ్యం”తి దదేయ్యం. కామం దదన్తాతి అత్తో. ఏయ్యాదివచనానం అనుమతి అత్తేపవత్తనతో. “నవత్తబ్బావణ్ణనతా”తి మహణ్ణవేరతనానం ఊనతాహానితా నవత్తబ్బావ. కస్మా, అపరిమాణ రతనాధిట్టానత్తా మహాసముద్ధస్స. యతో సో సాగరోతి వుచ్చతి, సానంధనరతనానం గేహగబ్బసదిసత్తాసాగరోతి హిస్స అత్తో.

“తథేవేత్థా”తి ఏతస్మిం అభిధమ్మత్త సంకలహితథేవ. “విపులత్థా”తి మహన్తా అత్థా. “రతనూపమా”తి మహణ్ణవే రతనసదిసా. “సత్తత్తుంపీ”తి అనేకసతవారంపి. “వణ్ణేయ్యం”తి కామంవణ్ణేన్దు. “పరియాదిన్నా”తి పరితో అనవసేసతో ఆదిన్నా గహితా. పరిక్ఖీణాతి వుత్తం హోతి. “నహస్సరే”తి నహస్సన్తి నభవిస్సన్తి. “తస్మా”తి యస్మాచ యాచన్తి, యస్మాచ పరియాదిన్నానహస్సన్తి, తస్మా. “తాసువణ్ణనాసు”తి తాసు పోరాణటికాసు. “వణ్ణన”న్తి అభినవవణ్ణనం, అభినవటికంకరిస్సన్తి సమ్మన్తో. కీదిసంవణ్ణనం కరిస్సతీతి ఆహ “నానాసారత్థ సమ్మణ్ణ”న్తిఆది. తథా “ఉత్తానపదబృజ్జాన”న్తి ఉత్తానపదశ్చ ఉత్తానవాక్యశ్చ. “నాతిసజ్ఞేపవిత్థార”న్తి నాతిసజ్ఞేపనాతివిత్థారశ్చ. మన్దా బుద్ధి యేసం తే మన్దబుద్ధినో. “మన్దా”తి ముదుకా. “బుద్ధీ”తి జ్ఞాణం. మన్దబుద్ధినో సోతుజనే పబోధేతి వికాసేతి, జ్ఞాణ వికాసంపాపేతీతి మన్దబుద్ధిప్పబోధనా. “కరిస్స”న్తి కరిస్సామి. “త”న్తి తంవణ్ణనం. “పరమత్తేసుపాటవత్థినోసుణన్తూ”తి యోజనా. పటునోభావోపాటవం. పటునోతి బృత్తస్సపణ్ణితస్స. పాటవేన అత్తో యేసం తే పాటవత్థినో. ఇతిసద్ధో పరిసమాపనజోతకో. సో హి గన్ధారబ్బవిధానస్స ఇథపరిసమాపనం పరినిట్టానం జాపేతుం గన్ధారబ్బవాక్యస్సపరియన్తే యోజితో. అవయవ వాక్యానం పియోజీయతియేవ. ఏసనయోసబ్బత్త.

గన్ధారబ్బగాథావణ్ణనానిట్టితా.

౧. ఏవం గన్ధారబ్బవిధానం కత్వా ఇదాని ఆదిగాథాయ సమ్మన్దం దస్సేన్తో “అభిధమ్మత్తసంకలహి”న్తిఆదిమాహ. సమ్మన్దన్తి కారణప్పలసంయోగం. తథా గాథాపవత్తనం కారణం నామ. పశ్చిమిద్దత్త దస్సనం ఫలం నామ. కారణప్పలసంయోగో సమ్మన్దోనామ. “సప్తయోజనే”తి ఫలప్పయోజనసహితే. గన్ధేన అభిధాతబ్బో కథేతబ్బోతి

గణ్డాభిధేయ్యో. నిపతస్య కమ్మం నిపచ్చం. నిపచ్చ కిరియా, నిపచ్చాకారో, నిపచ్చకారస్సకరణన్తి సమాసో. “సా”తి రతనత్తయవన్దనా. దస్సితాతిసమ్మన్తో. “అభిహితా”తి కథితా. పకాసితాతి వుత్తం హోతి. “పధానత్తభూతా”తి అధిష్పతత్తభూతాతి అధిష్పాయో. దువిధోహి అత్తోవచనత్తో చ అభిధానత్తోచ. తత్త గచ్చతీతి గతో, పురిసోతి వుత్తేగచ్చతి పదేన వుత్తో యోకోచి గచ్చన్తో వచనత్తోనామ. పురిసోతి పదేనదస్సితో పధానత్తో అధిష్పతత్తో అభిధేయ్యత్తో నామాతి. “అభిధమ్మత్తా”తి.

తత్త వుత్తాభిధమ్మత్తా, చతుధా పరమత్తతో;
చిత్తం చేతసికం రూపం, నిబ్బానమితి సబ్బధా. తి

ఏవం వుత్తా అభిధమ్మత్తా. ఏవం వుత్తత్తాయేవచ తేచత్తారో అభిధమ్మత్తా ఏవ ఇధపధానత్తభూతాతి చ, - పధానత్తాఏవ ఇధగణ్డాభిధేయ్య భావేన అధిష్పతాతి చవిజ్ఞాయతీతి అధిష్పాయో.

కేచిపనవదేయ్యం, తేఅభిధమ్మత్తా సక్ఖహప్పకరణం పత్తా విసుం సక్ఖహత్తానామభవేయ్యం, నఅభిధమ్మత్తా నామ. ఇధ చ సక్ఖహత్తా ఏవ అభిధేయ్యభావేన అధిష్పతాతి వుత్తం అభిధేయ్యో అభిధమ్మత్త సక్ఖహప్పదేనాతి. వుచ్చతే. తేఅభిధమ్మత్తా సక్ఖహప్పకరణం పత్తాపి అభిధమ్మత్తా ఏవనామ హోన్తి, న విసుం సక్ఖహత్తానామ. తత్త వుత్తాభిధమ్మత్తాతిహి వుత్తం, నతువుత్తం తత్త వుత్తాసక్ఖహత్తాతి. ఏవఇన్ద్రుసతి సక్ఖహితభావమత్తం విసిట్టం హోతి. తదేవ ఇధ అభిధేయ్యో నామ సియాతి వుత్తం “సక్ఖహితభావోపి అభిధేయ్యో యేవా”తిఆది. తత్త “సక్ఖహితభావో”తిచిత్తసక్ఖహో, చేతసికసక్ఖహోతిఆదినా సక్ఖహణకిరియా. సా సక్ఖహితేహి ధమ్మేహి అజ్ఞా నహోతి. తేస్వేవధమ్మేసుసక్ఖయ్యతీతి వుత్తం “సక్ఖహితభావోపి అభిధేయ్యో యేవా”తి. కిన్ద్రుపితేహి అజ్ఞానహోతి, తే స్వేవ సక్ఖయ్యతి. సాపన గన్ధస్సపధానత్తో నహోతి. ఇధ చ పధానత్తోవ అధిష్పతోతి వుత్తం “తంనసున్దర”న్తి. కస్మా నసున్దరన్తి ఆహ “నహిసో”తిఆదిం. ఏత్తచహిసద్దో ఇమస్స వాక్యస్సహేతువాక్యభావం జోతేతి. ఏసనయోపరత్తపి. “ఇతోపట్టాయ చా”తిఆది గన్ధ గరుదోసవివజ్జనం. తత్త “ఇమస్ససక్ఖహస్సా”తి ఇమస్సఅభిధమ్మత్తసక్ఖహస్స. “దుతీయా”తిదుతీయాటికా. “ద్వేపీ”తి ద్వేపిటికాయో. “విసుద్ధిమగ్గేమహాటికా”తి ఆచరియధమ్మపాలత్థేరేన కతాపరమత్తమజ్ఞాసానామటికా. సా బ్రమ్మరట్టే తిరియపబ్బతవాసినా ధేరేనకతం చూళటికం ఉపాదాయ మహాటికాతి పాకటా. తంసన్దాయేతం వుత్తం.

గన్ధప్పకారోచ పకారవన్తేహి ధమ్మేహి సహేవసిజ్ఞతి, వినా నసిజ్ఞతీతి అధిష్పాయేన “సోఅభిధమ్మత్తపదేనా”తి వుత్తం. కామఇన్ద్రు సో తేహి సహేవసిజ్ఞతి, వినానసిజ్ఞతి. అభిధమ్మత్తపదం పన సక్ఖహణకిరియాపకారంన వదతీతి వుత్తం “తం నసున్దర”న్తి. దువిధం నామం అన్వత్తనామం రుళినామన్తి. తత్త, అత్తానుగతం నామం అన్వత్తనామం, యథా సుఖితస్సజనస్స సుఖోతినామం. అత్తరహితం ఆరోపితం నామం రుళినామం, యథా దుక్ఖితస్సజనస్స సుఖోతి నామం. ఇధ పన అన్వత్తనా మన్తిదస్సేతుం “అత్తానుగతా”తిఆది వుత్తం. తత్త “అత్తానుగతా”తి సకత్తానుగతా. సద్ధప్పవత్తినిమిత్తానుగతాతి వుత్తం హోతి. “గన్ధసమజ్ఞా”తి గన్ధసమ్మతి. గన్ధస్సనామన్తి వుత్తం హోతి. సక్ఖహగన్ధోనామ పాళియంతత్త తత్త విప్పకిణ్ణేధమ్మే ఏకత్త సభాగరాసికరణవసేన పవత్తో గన్ధో. తం ఉగ్గణ్ణన్తో అప్పకేన గన్ధేనబహుకేధమ్మేసుఖేనజానాతి. “తదుగ్గహపరిపుచ్చాదివసేనా”తి తస్సఉగ్గహోచ పరిపుచ్చాచాతి ద్వన్తో. ఆదిసద్దేన ధారణాదీని సక్ఖణ్ణాతి. తత్త పారస్సవాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహోనామ. ఉగ్గహి తస్సపారస్స అత్తగ్గహణం పరిపుచ్చానామ. “అనాయాసతో”తి నిద్దుక్ఖేన. “లద్ధబ్బంఫలానుఫల”న్తి సమ్మన్తో. సరూపతో అవబుజ్జనం సరూపావబోధో. ఆదిసద్దేన

లక్ష్మణావబోధో రసావ బోధోతిఆదిం సజ్జణ్ణాతి. అనుపాదాపరినిబ్బానం అన్తో పరియోసానం యస్సాతి
 అనుపాదాపరినిబ్బానంతం. తత్త “అనుపాదాపరినిబ్బాన”న్తి తణ్ణాదిట్టిహి ఖన్దేసు అనుపాదాయపరినిబ్బానం. అనుపాదిసేస
 పరినిబ్బానన్తి వుత్తం హోతి. “ఫలానుఫల”న్తి ఫలఞ్చవ అనుఫలఞ్చ. తత్త “ఫల”న్తి మూలప్పలం. “అనుఫల”న్తి
 పరమ్పరప్పలం. పయోజేతీతి “పయోజనం”. పయోజేతీతి నియోజేతి. కిం నియోజేతి. ఫలత్తికంజనం. కత్త నియోజేతి.
 ఫలనిబ్బత్తకేకమ్మే. కిమత్తాయ నియోజేతి. తస్సకమ్మస్స కరణత్తాయాతి. ఫలానుభవనత్తాయ తత్తతత్త
 ఫలానుభవనకిచ్చేసు పయుజ్జీయతీతి పయోజనన్తి పివదన్తి. “సామత్తియతో”తి వచనసామత్తియతో. కిం
 వచనసామత్తియన్తి. కారణవచనం ఫలంపిదీపేతి. ఫలవచనం కారణంపిదీపేతి. యథాతం అసుకస్మిం రట్టే సమ్మాదేవో
 వుట్టోతి వుత్తే తం రట్టంసు భిక్షన్తి విజ్ఞాయతి. అసుకరట్టం సుభిక్షన్తివుత్తే తస్మిం రట్టే సమ్మాదేవో వుట్టోతి విజ్ఞాయతీతి.
 పయోజనం పన అభిధమ్మత్త సద్దేన దస్సేతబ్బం నత్తి, సజ్ఘహవచనసామత్తియేనేవ సిద్ధం హోతీతి అధిప్పాయేన
 “సజ్ఘహసద్దేనా”తి వుత్తం. సామత్తియదస్సనే పన సుట్టు పరిపుణ్ణవచనం ఇచ్చితబ్బం హోతి. ఇతరథా అనిట్టత్తప్పసజ్ఘోపి
 సియాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “తం న సున్దర”న్తి వత్వా “నహి”తిఆదినా హేతువాక్యేన తదత్తం సాధేతి.

౨. ఏవం సప్పయోజనే పఞ్చపిణ్ణత్తేతి ఏత్త పఞ్చపిణ్ణత్తే దస్సేత్వా ఇదాని తేసంపఞ్చన్నం పిణ్ణత్తానం విసుంవిసుం
 పఞ్చప్పయోజనాని దస్సేన్తో “తత్తా”తిఆదిమాహ. “తత్తా”తి తేసుపఞ్చన్నం పిణ్ణత్తేసు. నసజ్ఘాతబ్బన్తి అసజ్ఘేయ్యం.
 సజ్ఘాతుంఅసక్కుణేయ్యన్తి అత్తో. నపమేతబ్బన్తి అప్పమేయ్యం. పమేతుం అసక్కుణేయ్యన్తి అత్తో. ఏవం కిచ్చపచ్చయానం
 కత్తచి సక్కుత్త దీపసం హోతి. సకవచనం పాళివచనేన సాధేతుం “యథాహ”తి పుచ్చిత్వా పాళిగాథం ఆహరి. తత్త
 “యథాహ”తి కథం ఆహ ఇచ్చేవత్తో. అనన్తరే వుత్తస్స అత్తస్స సాధకం వచనం కథం పాళియం ఆహ, కథం అట్టకథాయం
 ఆహ, కథం టీకాయం ఆహాతి ఏవం యథారహం అత్తో వేదితబ్బో. “తేతాదిసేనిబ్బుతే అకుతోభయే పూజయతో”తి యోజనా.
 తత్త “తే”తి బుద్ధ బుద్ధ సావకే. “తాదిసే”తి తథా రూపసీ లక్ఖన్దాదిగుణ సమ్మన్నే. “నిబ్బుతే”తి కిలేస నిబ్బానేన నిబ్బుతే.
 నత్తి కుతోచి హేతుతో భయం యేసం తే అకుతో భయా. అనాగామి ఖీణాసవా. “భయ”న్తి చిత్తుత్రాసభయం. “పూజయతో”తి
 పూజేన్తస్స. “తం పయోజన”న్తితస్సారతనత్తయ వన్దనాయ పయోజనం. “సజ్ఘహకారా”తి బుద్ధఘోసత్తేరాదయో పచ్చిమ
 అట్టకథాకారా వుచ్చన్తి. తేహి పోరాణట్టకథాసు తత్త తత్త విప్పకిణ్ణేపకిణ్ణకవినిచ్చయేయుత్తట్టానేసు సజ్ఘహత్వా అభినవ
 అట్టకథాయో కరోన్తి. తస్మా సబ్బాఅభినవఅట్టకథాయో సజ్ఘహ నామ హోన్తి. తే చ ఆచరియా సజ్ఘహకారా నామ. తేన వుత్తం
 “సజ్ఘహకారాతి బుద్ధఘోస. ఏ... వుచ్చన్తీ”తి. తే అన్తరాయ నీవారణమేవ ఇచ్చన్తీతి కథం విజ్ఞాయతీతి చే. తేసం వచనేన
 విజ్ఞాయతీతి దస్సేతుం సజ్ఘహకార గాథం ఆహరి. “రతనత్తయేకతస్స ఏతస్సనిపచ్చకారస్స ఆనుభావేన అన్తరాయే
 అసేసతోసోసత్వాతి యోజనా. “హి”తి ఇహపకహేతు జోతకో. “వుత్త”న్తి అట్టసాలినియం వుత్తం.

౩. “కథఞ్చహోతీ”తి సమ్మన్తో. ఇతి అయం పుచ్చా. “వుచ్చతే”తి విసజ్జనా కథీయతే. “హి”తివిత్తారజోతకో. “వన్దనా
 కిరియాభినిప్పాదకో పుజ్జాప్పవాహో”తి సమ్మన్తో. “అనేక...ఏ... వారే”తి అచ్చన్త సంయోగత్తే ఉపయోగ వచనం.
 “పుజ్జాభిసన్తో”తి పుజ్జాభిసోతో, పుజ్జాప్పవాహోతి తస్సేవ వేవచనం. “సో చ పుజ్జాతిస్సయో హోతీ”తి సమ్మన్తో. కస్మా సో
 పుజ్జా తిస్సయో హోతీతి. ఖేత్త సమ్మత్తియా చ అజ్ఞాసయ సమ్మత్తియా చ హోతీతి దస్సేతుం “అనుత్తరేసూ”తిఆదిమాహ.
 సంవడ్డిత్తాతి సంవడ్డితో. పుజ్జాభిసన్తో. సంవడ్డితస్సభావో సంవడ్డితత్తం. సుగన్ధేహివియ సుపరిసుద్ధంవత్తం పరిభావీయిత్తాతి
 పరిభావితో. పుజ్జాభిసన్దోయేవ. పరిభావితస్స భావో పరిభావితత్తం. ఉభయత్తాపి హేతు అత్తే నిస్సక్కువచనం.
 “మహాజుతికో”తి మహాతేజో. “మహాప్పలో”తి మూలప్పలేన మహాప్పలో. “మహానిసంసో”తి ఆనిసంసప్పలేన మహానిసంసో.

ఆనిసంసప్పలని చ పరమ్పరా ఫలం వుచ్చతి. అజ్ఞం పుజ్ఞం అతిక్రమస్తో సయతి పవతీతి అతిస్సయో. పుజ్ఞాఞ్చ తం అతిస్సయోచాతి పుజ్ఞాతిస్సయో. అతిస్సయపుజ్ఞం, అధిక పుజ్ఞాని అత్తో. “సో అనుబలం దేతి, ఓకాసలాభం కరోతీ”తి సమ్మన్తో. కథాఞ్చ అనుబలం దేతి, కథాఞ్చ ఓకాసలాభం కరోతీతి ఆహ “సయం పయోగ సమ్మత్తిభావేరత్వా”తిఆదిం. తత్త పయోగసమ్మత్తినామ అతీత పుజ్ఞకమ్మానం బలవతరం ఉపత్తమ్మకకమ్మం హోతి. “బహిద్ధా”తి బహిద్ధసంతానతో.

“విపత్తిపచ్చయే సమ్మత్తిపచ్చయే”తి యోజేతబ్బం. తత్త, విపత్తిపచ్చయానామ-రాజతోవా చోరతోవా-తిఆదినా ఆగతా దుక్ఖపత్తిపచ్చయా. సమ్మత్తిపచ్చయానామ కాయచిత్తానం సప్పాయ పచ్చయా. చత్తారో పచ్చయా చ ఉపత్తాకకులాని చ ఆరక్ఖ దేవతాదయో చ సుఖుపత్తి పచ్చయా. తేహి పచ్చయేహి పామోజ్జ బహు లస్స ధేరస్స సంతానే రత్తిదివం పీతిపస్సద్ధిసుఖసమాధీనం పవత్తియా అజ్ఞత్తభూతా ఉతుచిత్తాహారా చ అతి పణీతా హోన్తి. తేహి సముట్టితా సరీరట్టకధాతుయో చ అతిపణీతా ఏవ హుత్వా ఉపబ్రూహన్తి. తత్త సరీరట్టకధాతుయో నామ పథవి ఆదయో వాతపిత్తసేమ్మాదయోచ. “అనుబలందేతీ”తిఅభినవంధామబలం పవతీతి. “పుజ్ఞాంతరస్సా”తి పవత్తివిపాకజనకస్స బహువిధస్స పుజ్ఞ కమ్మస్స. “అథా”తి తస్మిం కాలేతి అత్తో. “బలవబలవన్తియో హుత్వా”తి పకతి బలతో అతిబలవన్తియో హుత్వా. “తస్మిం ధేరసంతానే”తి సమ్మన్తో. “ఇట్టప్పలఘనపూరితే”తి ఇట్టప్పలభూతానం రూపసంతతీనం ఘనేన పూరితే. “ఓకాసో నామ నత్థీ”తి పతిట్టానోకాసో నామ నత్థి. “ఇతీ”తి తస్మా. “దూరతో అపనీతానేవ హోన్తీ”తి సమ్మన్తో.

ఇట్టప్పలసంతానం విబాధన్తి నీవారేన్తీతి ఇట్టప్పలసంతానవిబాధకాని ఉపవీళకూపఘాతకకమ్మాని. అనిట్టప్పల సంతాన జనకాని, అకుసల జనక కమ్మాని, అపుజ్ఞ కమ్మానీతి తానితివిధాని అకుసలకమ్మాని దూరతో అపనీతానేవ హోన్తి, తేసం విపాకస్స అనోకాసకరణేనాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “నహీ”తిఆదిం. “తతో”తి తస్మా అపుజ్ఞ కమ్మానం దూరతో అపనీతత్తా. అభివాదేతబ్బానం మాతాపితు సమణబ్రాహ్మణాదీనం అభివాదనకమ్మేగరుంకరణం అభివాదన సీలం నామ. తం అస్స అత్తీతి అభివాదనసీలీ. గుణవుద్ధవయవుద్ధే అపచేతి అత్తానం నీచవుత్తి కరణేన పూజేతిసీలేనాతి వుద్ధాపచాయీ. ఉభయత్థాపిసమ్మదాన వచనం. ఏవన్తిఆదిని గమన వచనం. నిగమన్తి చ నిట్టజ్ఞమనం. తస్మాతిఆది లద్ధగుణ వచనం. లద్ధగుణోతి చ తంతంపసజ్ఞ వినోధనం పరిపుణ్ణం కత్వా లద్ధోవిసుద్ధో అత్తో వుచ్చతి. తథా వచన సామత్థియేన లద్ధో అత్తంతరోపి అయమిధ అధిప్పేతో. “నకేవలఞ్చ ధేరస్సేవ అనంతరాయేన పరిసమాపనత్తం హోతీ”తి యోజనా.

“సోతూనఞ్చగహణ కిచ్చ సమ్మజ్జనత్త”న్తిసమ్మన్తో. సుణన్తీతి సోతారో. తేసం. “గణ్ఠాన్తాన”న్తి ఉగ్గణ్ఠాన్తానం. “వన్తనాసిద్ధియా”తిర తనత్తయేవన్తనా పుజ్ఞాస్ససిద్ధితో. జవనవినిచ్చయే యస్మా అన్తరాయ నీవారణంనామ దిట్టధమ్మే ఇచ్చితబ్బం ఫలం హోతి. దిట్ట ధమ్మో చ పథమ జవనస్స విపాకక్లేత్తం. తస్మా ఉపత్తమ్మన కిచ్చం పత్వాపి పథమ జవన చేతనా ఏవ ఇధపరియత్తాతి అధిప్పాయేన “దిట్టధమ్మవేదనీయభూతా”తి వుత్తం. సా పన పథమ జవన చేతనా ఉపత్తమ్మన కిచ్చం పత్వాపి సబ్బదుబ్బలా ఏవసియా. కస్మా, అలద్ధాసేవనత్తా. సేస చేతనాయో ఏవ బలవతియో సియుం. కస్మా, లద్ధా సేవనత్తాతి దట్టబ్బం. “సత్తజవనపక్ఖే అధిప్పేతత్తా ఉపలద్ధబ్బత్తా తం నసున్దర”న్తి సమ్మన్తో. “ఇతీ”తి వాక్యపరిసమాపనం. “యథా అప్పమత్తకం హోతి. ఏవమేవం అప్పమత్తకం హోతీ”తి యోజేతబ్బం. “తథాహీ”తి తతో ఏవాతి అత్తో.

పట్టానేపి = కబళీకారోఆహారో ఇమస్సకాయస్స ఆహార పచ్చయేనపచ్చయో = తివిభత్తో. ఇతరథా ‘కబళీకారో ఆహారో ఆహారసముట్టానానం రూపానం ఆహారపచ్చయేన పచ్చయో’తి విభత్తో సియాతి. “అధునావా”తి ఇమస్మిం భవే ఏవ. ఏవం వన్తనాయపయోజనం దీపేత్వా ఇదాని సేసానం పిణ్ణత్తానం పయోజనం దీపేతుం “యస్మాపనా”తిఆది వుత్తం. తత్త, “ఆదితోవిదితేసతీ”తిఆదిమ్మి-భాసిస్సం అభిధమ్మత్త సజ్ఞహ-న్తి పదం సుత్వా విజ్ఞాతేసతి, “ఉస్సాహోజాయతి”. ఇమం

ఉగ్రహేత్వా సుదుల్లభే అభిధమ్మత్థే చ అనాయాసేన జానిస్సామ, తమ్మూలకస్స చ అనుపాదా పరినిబ్బానంతస్స పయోజనస్సభాగినో భవిస్సామాతి చిత్తుప్పాద సమ్మవతీతి అధిప్పాయో.

పిణ్డత్థానుదీపనా నిట్టితా.

౪. పదత్తే. “బుట్టి”తి అఞ్ఞాసి. “ఏత్థా”తి ఏతస్మిం పదే. చ సద్దో వాక్యారమ్మ జోతకో. వాక్యారమ్మోతి చ మూలవాక్యే యం యం వత్తబ్బం అవుత్తం, తస్స తస్స కథనత్థాయ అనువాక్యస్స ఆరమ్మో. బుట్టనకిరియావుచ్చతిశాణం. కథంపనఅవిపరీతత్తే పవత్తో సమ్మాసద్దో అసేస బ్యాపనం దీపేతీతి పుచ్చాయ పురిమత్తమే వబ్యతిరేకతో చ అన్వయతో చ పున విత్థారేన్తో “తథాహీ”తిఆదిమాహ. తత్త, “తథాహీ”తి తస్స వచనస్స అయం విత్థారోతి జోతేతి. “అవిపరీత”ని కిరియావిసేసన పదమేతం. “అత్తనో విసయే ఏవా”తి అత్తనో శాణవిసయే ఏవ తేసం విసయోచాతి సమ్మన్తో. యస్మా ఏకోపి ధమ్మో కాలదేససంతానాదిభేదేన అనంత భేదో హోతి. తస్మా పదేసశాణికా పచ్చేకబుద్ధాదయో ఏకధమ్మంపి సబ్బాకారతో జానితుం న సక్కోన్తి. తేనాహ “తేహీ”తిఆదిం. తత్త “సబ్బాకారతో”తి సభావతో, హేతుతో, పచ్చయతో, ఫలతో, నిస్సన్దతో, కాలతో, దేసతోతిఆదినా ఆకారేన. “యత్థా”తి యస్మిం అవిసయేధమ్మే. “తే విపరీతం బుట్టేయ్యం, సో అవిసయో నామధమ్మోనత్థీ”తియోజనా. తం విత్థారేన్తో “తేహీ”తిఆదిమాహ. తత్త, “తియద్దగతే”తి తీసుకాలేసు గతే పవత్తే. “అద్ధాముత్తకే”తి కాలత్తయవిముత్తకే. “హత్థమణికేవియా”తి హత్థ తలే రపితమణిరతనానివియ. “సబ్బే ధమ్మా”తిఆది పాళిసాధకం. తత్త, “ఆపాత”ని అభిముఖం పతనం. ఆబాధన్తిపి పారో, ఓత్థరిత్వా ఉపట్టానన్తి అత్తో. “సబ్బఞ్ఞామహాభవగ్గ”ని సబ్బేసంసబ్బఞ్ణాబుద్ధానం పచ్చిమభవే పటిసన్దితో పట్టాయ పవత్తం అట్టసు మహావిపాకేసు పథమమహావిపాకం భవగ్గ చిత్తం. “తత్థా”తి తస్మిం మహాభవగ్గే. “నిచ్చకాలం ఉపట్టహన్తి”తి సబ్బకాలం ఉపట్టానాకార పత్తా హుత్వా తిట్టన్తి. కస్మా, కస్సచి ఆవరణస్స అభావతో. ఇదంపిహి ఏకం ఉపట్టానం నామాతి. “ఆవజ్జనాయా”తి మనోద్వారావజ్జన చిత్తేన. ధమ్మా మహంతా. భవగ్గం పరిత్తకం. తస్మా పరిత్తకం భవగ్గం ఏకక్షణే మహంతానం ధమ్మానం నపహోతీతి చోదకస్స అధిప్పాయో. “నచోదేతబ్బమేత”ని ఏతం రానం నచోదేతబ్బం. “పరముక్కుంసపత్తాన”ని ఏత్త “ఉక్కుంసో”తి అచ్చగ్గమో అచ్చత్తరో. పరమో ఉక్కుంసో పరముక్కుంసోతివిగ్గహో.

ఏవం సమ్మాసద్దస్స అత్తం విచారేత్వా ఇదాని సంసద్దస్స అత్తం విచారేన్తో “సంసద్దోపనా”తిఆదిమాహ. తత్త, “ఉపసగ్గో”తి ఉపసగ్గపదం. “పటివేధధమ్మేసు”తి పటిచ్చసముప్పాదాదీనం పటివిజ్ఞనఞ్ఞాణేసు. నత్తి ఆచరియో ఏతస్సాతి అనాచరియో. సమాసన్తే కకారేన సహ అనాచరియకో. అనాచరియకస్స భావో అనాచరియకతా. తం అనాచరియకతం. తతీయా రుప్పసమాపత్తి నామ ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనజ్ఞానం. తం భగవా ఆళారస్స సన్తికే ఉగ్గత్థాతి. చతుత్థారుప్పసమాపత్తి నామ నేవసఞ్ఞా నాసఞ్ఞాయతనజ్ఞానం. తం ఉదకస్ససన్తికే ఉగ్గత్థాతీతి వుత్తం “ఆళారుదకమూలికా”తి. “అనలజ్కరిత్వా”తి ఆవజ్జనసమాపజ్జనాదివసేన అనలజ్కరిత్వా. అనాసేవిత్వాతి వుత్తం హోతి. “ఛడ్డితత్తా”తి ఏతాసమాపత్తియోనాలం బోధాయ, అథ ఖో యావదేవ తతీయ చతుత్థారుప్పభవప్పటిలాభాయ సంవత్తన్తీతి ఏవం ఆదీనవం దిస్వా ఛడ్డితత్తా. “బుట్టనకిరియాయా”తి పటివేధఞ్ఞాణస్స. “కుతో పటివేధధమ్మా”తి తా కుతో పటివేధధమ్మా హోన్తి. పటివేధధమ్మా ఏవ చ బుద్ధభావాయపదట్టానాహోన్తీతి అధిప్పాయో.

పాళియం. “పుట్టే అననుస్సుతేసుధమ్మేసు”తి ఇమస్మిం భవే ఇతో పుట్టే కస్సచిసన్తికే అననుస్సుతే సుచతుస్సచ్చ ధమ్మేసు. “అభిసమ్మజ్జీ”తిపదే అభిసమ్మోధిసజ్ఞాతం అరహత్తమగ్గఞ్ఞాణం వుత్తం. తదేవ శాణం సబ్బఞ్ఞాతఞ్ఞాణస్స

పదటానం హోతి. తప్పచ్చయా తదనంతరా ఏవసంబృజ్ఞాతజ్ఞాణం పాతుబ్ధవతీతి వుత్తం “తత్త చ సంబృజ్ఞాతం పాపుణాతీ”తి. “తదనంతరా”తి చ అరహత్త మగ్గవీధియాచ చతున్నం పచ్చవేక్షణ వారానఞ్చ అనంతరే కాలేతి అత్తో. “నిమిత్తత్తే”తి నిమిత్త హేత్వత్తే. “భుమ్మ”న్తి అట్టకథాసుఆగతం సత్తమీవిభత్తియానామం. తాసు హి పచ్చత్తవచనం, ఉపయోగవచనం, కరణ వచనం, సమ్మదాన వచనం, నిస్సక్కవచనం, సామివచనం, సుమ్మవచనన్తి ఏవం అనుక్కమేన సత్తన్నం విభత్తీనం నామాని ఆగతానీతి.

“దసంబలజ్ఞాణేసు”తి రానారాన కోసలజ్ఞాణాదీసు దస జ్ఞాణబలేసు. “వసిభావ”న్తి ఏత్త అత్తనో వసం వత్తేతుం సమత్తతా సజ్ఞాతోసత్తి వినోసో వసోనామ. వసో ఏతస్స అత్తీతి వసీ-వసిగణోహితీఆదీసువియ. వసినో భావో వసిభావో. తం వసిభావన్తి అత్తో. తేనాహ “వసిభావ”న్తి ఇస్సరభావన్తి. కత్తచి పన “వసీ”తి ఇత్తిలిజ్ఞపదంపి దిస్సతి=తత్తిమా పఞ్చవసీయో ఆవజ్ఞనవసీసమాపజ్ఞనవసీ=తిఆదీసు.

సమ్మాసమ్మద్ధపద.

౨. అతులపదే . అనేకేహిగుణపదేహి పవత్తితావన్తనా “అనేకగుణపదవిసయానామ”. “ఇతికిందుతీయేనా”తి ఇతి తస్మా దుతీయేన అతులపదేన కిం పయోజనం అత్తీతి అత్తో. “నన సమత్తా”తి నసమత్తా న హోతీతి యోజనా. సమత్తా ఏవాతి అధిప్పాయో. “మత్తకారినో”తి పమాణకారినో. “ధేరో చ తేసం అజ్ఞాతరో”, తస్మా మత్తం న కరోతి, దుతీయం అతుల పదం ఆహరీతి అధిప్పాయో. “అపిచా”తి కిఞ్చి వత్తబ్బం అత్తీతి అత్తో. “నకేవలం వన్తనాయ అన్తరాయనీవారణమేవ ఇచ్చి తబ్బం హోతీ”తి యోజనా. “వన్తనాయా”తి వన్తనాహేతు. సోపి పజ్ఞాపాటవాది అత్తో. “గన్తపారిసుద్ధియా”తి గన్తదోసానామ పదదోస వాక్యదోస అత్తదోసాదయో అత్తి. తేహి దోసేహి ఇమస్స గన్తస్స పారిసుద్ధియా. కథం పన వన్తనాయ పజ్ఞాపాటవాది అత్తోసమ్మవతీతి వుత్తం “అనుస్సతిట్టానేసూ”తిఆది. అనుస్సతిట్టానాని నామ బుద్ధ ధమ్మ సజ్ఞసీలాదీని. చిత్తసమాధానం ఆవహతీతి చిత్తసమాధానావహో. “తిక్ఖాసూరాహుత్వావహాతీ”తి గమ్మీరేసు అత్త బృజ్ఞన పదేసు అమన్దా విస్సట్టా హుత్వా వహాతి. “తదత్తాయపీ”తి పజ్ఞాపాటవాది అత్తాయపి. గుణనామపదానం గుణత్తోనామవిగ్గహ వాక్యేసు పాకటో, సిద్ధపదేసు అపాకటో. తస్మా తాని విగ్గహత్తం అజానంతానం సన్తికే నామ మత్తాని సమ్మజ్ఞన్తితి వుత్తం “యథాపుత్త వచనత్తయోగేపి... పే... పవత్తత్తా”తి. “సభావనిరుత్తిం జానంతాన”న్తి మాగధ భాసం జానంతానం. మాగధభాసాహి మూలభాసాతి చ అరియభాసాతి చ మాగధభాసాతి చ పాళిభాసాతి చ ధమ్మనిరుత్తీతి చ సభావనిరుత్తీతి చ వుచ్చతి. “భావత్తసుజ్ఞా”న్తి ఏత్త గుణనామానం గుణత్తో భావత్తో నామ. సో ఏవసకత్తోతి చ వచనత్తోతి చ విగ్గహత్తోతి చ వుచ్చతి. కిరియనామాదీసుపి ఏసేవనయో. “సత్తూ”తి సత్తనో. “సమజ్ఞామత్త”న్తి నామసజ్ఞామత్తం భవితుం నారహాతి. తథాహి అనాధపిణ్డికోసేట్టి రాజగహం అనుపత్తో బుద్ధో లోకే ఉప్పన్నోతి సుత్తా ఉదానం ఉదానేసి=ఘోసోపి ఖో ఏసోదుల్లభో లోకస్మిం యదిదం బుద్ధో=తి. తస్మా బుద్ధోతి నామంపి లోకే మహంతం సుదుల్లభంగుణపదం హోతి. సమ్మాసమ్మద్ధ నామేవత్తబ్బమేవనత్తీతి. “సభావనిరుత్తిం అజానంతానం పన పదసహస్సం వుచ్చమానంపీ”తి తిట్టతు ఏకం అతులపదం, పదసహస్సంపి వుచ్చమానం సత్తసమజ్ఞామత్తమేవ సమ్మజ్ఞతి. తాదిసాహి జనా ఇదం లోకే మహంతం గుణపదన్తిపి నజానన్తి. భావత్తం కింజానిస్సన్తి.

“అతులో”తి అజ్ఞోన సో అసదిసోతి వా, అజ్ఞో వాతేన సదిసోతస్సనత్తీతివా, - ద్విధాపిఅత్తోలబ్ధతి. సాధకగాఢాయం “పటిపుగ్గలో”తి యుగగ్గాహిపుగ్గలో. కిఞ్చిపి మక్ఖలి పూరణాదయో విసుంవిసుం - అహం సంబృజ్ఞా సంబద్ధస్సావీ - తిచ,

అహం సమ్మాసమ్మద్ధో-తిచ పటిజానంతా యుగగ్గాహినో హుత్వా విచరంతి. ధమ్మతో పన సినేరు పబ్బత రాజస్స సన్నికే సక్ఖర కథలానివియసమ్మజ్జంతి. “అనచ్ఛరియ”న్తి నతావ అచ్ఛరితబ్బం హోతితి అత్తో. “బుద్ధభూతస్సా”తి బుద్ధభావం భూతస్సపత్తస్స. “యం బుద్ధ భూతస్స అతులత్తం, ఏతం అనచ్ఛరియ”న్తి యోజనా. యది చేతం అనచ్ఛరియం హోతి, కతమం పన తావ అచ్ఛరియం భవతీతి ఆహ “సమ్మతిజాతస్సా”తిఆదిం. తత్త “సమ్మతిజాతస్సా”తి అజ్ఞేవజాతస్సపి అస్స భగవతో. కథం అతులతా పజ్ఞాయతీతి ఆహ “తదాహీ”తిఆదిం. “ఏకకణ్ఠానీ”తి ఏకతలాని. తదాహి బోధిసత్తస్సపుజ్ఞానుభావేన అతిమహంతో ఓభాసో పాతుబ్బవతి. = ఉహరో ఓభాసో పాతురహోసి అతిక్కుమ్మదేవానం దేవానుభావ=న్తిహి వుత్తం. తేన ఓభాసేన ఫరితా సబ్బే పథవి పబ్బతాదయో జాతిఫలికక్షణ్ణావియ సుప్పసన్నా హోన్తి. దససహస్స చక్కువాళాని ఏకతలం హుత్వా పజ్ఞాయన్తి. తేన వుత్తం “అనేకాని చక్కువాళసహస్సాని ఏకకణ్ఠాని అహీసు”న్తి. “పరమాయ పూజాయాతి ధుతిమగ్గలవచనపూజాయ. “లోకస్సా”తి సబ్బ సత్తలోకతో. ఏవం అచ్ఛమ్మి వాచం నిచ్ఛార్హేసి ధమ్మతాయ సజ్ఞోదితత్తాతి అధిప్పాయో. తత్త “అచ్ఛమ్మివాచ”న్తి విసారదవాచం. ఆసభిం వాచన్తిపి పారో. ఉత్తమవాచన్తి అత్తో. “నిచ్ఛార్హేసి”తి ఉదాహరతి. ఇదమ్మి అనచ్ఛరియం, అజ్ఞం పితతో అచ్ఛరియతరం అట్టితి దస్సేతుం “యదాపనా”తిఆది ఆరద్ధం. పారమితా గుణేహి తేన సదిసో కోచినత్థేవ ధపేత్వా అజ్ఞో చ మహాబోధి సత్తేతి అధిప్పాయో . “అస్సా”తి తేన సదిసస్స. “నత్తిభావో దీపేతబ్బో”తి సమ్మద్ధో. “దీపేతబ్బో”తి బుద్ధవంసపాళితో ఆహరిత్వా దీపేతబ్బో. “కుతోసావకబోధిసత్తానం సతసహస్సం సక్ఖిస్సంతీ”తి యోజనా. పారమియో పకారేనవిచినన్తి ఏతేనాతి పారమిపవిచయో. ఇథాణం. తంపనఇథాణం మహాబోధిసత్తానం ఏవ ఉప్పన్నం నహోతి. పచ్చేకబోధిసత్త సావకబోధిసత్తానంపి ఉప్పన్నమేవ. తదేవ చ సబ్బేసంపి బోధిసత్తానం నియతబ్యాకరణప్పటిలాభే పధానకారణన్తి దస్సేతుం “సావకబోధిసత్తాపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త బోధివుచ్చత్తివిమోక్షజ్ఞాణం. అరియమగ్గస్సేతం నామం. బోధిమ్మిసజన్తి లగ్గన్తితి బోధిసత్తా. “లగ్గన్తి”తి తప్పటిలాభణ్ణాయ నియత చిత్తా హోన్తితి అత్తో. బోధి అత్తాయ పటిపన్నా సత్తా బోధిసత్తాతిపి యుజ్జతి. బుద్ధ సుజ్ఞోపిలోకే కమ్మస్సకతాఇథాణే రత్వా వట్టదుక్ఖతో మోక్షధమ్మపరియేసిసో సత్తాతి వుత్తం హోతి. “సమ్మార ధమ్మే”తి దసవిధే పారమి ధమ్మే. వట్టం అనుసరన్తి అనుగచ్ఛన్తితి వట్టానుసారిసో. పథవియం పంసుచుణ్ణాని వియ పకతియా వపుధుభూతాజనాతి పుధుజ్జనా. మహంతాపుధుజ్జనాతి మహాపుధుజ్జనా. వట్టానుసారిసో చ తే మహాపుధుజ్జనాచాతి సమాసో. తేసం భావోతి విగ్గహో. అయం భావోయేవ తేసం భూమీతి చ వుచ్చతి. అత్తతో పన మోక్షధమ్మనిరపేక్షతా ఏవ. అచ్ఛన్దికతాతిపి వుచ్చతి. “ఓక్కన్తా”తి పవిట్టా. తయోనియతా, బోధిసత్తనియతో చ చూళసోతాపన్ననియతో చ అరియ సోతాపన్ననియతో చ. తత్త బోధిసత్తనియతో బోధిసమ్మారబలేన సిద్ధో. చూళసోతాపన్న నియతో పచ్చయాకారానుబోధజ్ఞాణబలేన. అరియసోతాపన్న నియతో సోతాపత్తి మగ్గజ్ఞాణ బలేన. తేసు బోధిసత్తనియతో ఇథ అధిప్పేతోతి వుత్తం “ఏకేన పరియాయేనా”తిఆది. వత్తబ్బమేవనత్తితేసం ద్విన్నం బోధిసత్తానం పారమి పవిచయజ్ఞాణ సమ్మత్తియా వినా నియతబ్యాకరణ లాభా సజ్ఞాయ ఏవ అభావతోతి అధిప్పాయో.

పదసిద్ధివిచారేయం వుత్తం విభావనియం=తులాయసమితోతులో. తులో ఏవ తులోయకార లోపవసేనా=తి. తంసన్దాయ “య కారస్సవావసేనా”తి వుత్తం. యఇచ్చుత్తం తత్తేవ=అథవాసమీతత్తే అకారపచ్చయవసేన తులాయసమితోతులో=తి. తం సన్దాయ “అకారస్సవావసేనా”తి వుత్తం. తత్త “తులాయా”తి లోకే ధారణతులాసదిసాయ పజ్ఞాయాతి అత్తో. “సమీతో”తి సమం కతో. నహి తులసద్ధో భవితుం నయుత్తో. యుత్తో ఏవాతి అధిప్పాయో. కథం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “తులయితు”న్తిఆదిం. తత్తహి “తులయితుం అసక్కుణేయ్యో”తివచనేన తస్సకమ్మసాధనత్తందస్సేతి. “కమ్మసాధనేనేనా”తి పుబ్బే-తులయితబ్బో అజ్ఞోన సహ పమితబ్బోతి తులోతి ఏవం ఇథవుత్తేన కమ్మ సాధన

వచనత్తేనేవ. “తదత్థసిద్ధితో”తి తస్స విభావనియం వుత్తస్స దువిధస్స అత్తస్స సిద్ధితో. “తతో”తి తులసద్ధతో. చిన్తాయ కిం పయోజనం అత్తి. నత్తియేవాతి అధిప్పాయో. వదతి సీలేనాతి వత్తా. వాదీ పుగ్గలో. వత్తునో ఇచ్ఛావత్తిచ్ఛా. వత్తుం ఇచ్ఛావత్తిచ్ఛాతిపివదన్తి. వత్తిచ్ఛం అనుగతో సమ్మతి సజ్జేతవోహార సిద్ధత్తాతి సమానో. “ఏత”న్తి ఏతం ద్విధాసిద్ధవచనం. “చే”తి చేవదేయ్య. “నా”తి నయుత్తం. “యథాసుత”న్తి తుల ఇతి సుతం. “యుత్త”న్తి యథాసుత నియామేనేవ యుత్తం వజ్జేత్వా. “అస్సుతస్సా”తి ధారణతులాపరియాయస్స ఇత్తిలిజ్ఞతులాసద్ధస్స. తతోయేవయకార యుత్తస్సతుల్యసద్ధస్స చ అస్సుతస్స. ఇత్తిలిజ్ఞేసతి, తతోపి ఏకో అకారోతి కత్వా సమీతత్తే దుతీయో తద్ధిత అకారోపి అస్సుతోయేవనామహోతి. “పరికప్పనాయా”తి పరికప్పేత్వా కథనాయ. పయోజనాభావతో న యుత్తన్తిసమ్మన్తో. అతులపదం.

౬. ఏవం ద్విన్నం పదానం పదత్త సంవణ్ణనం కత్వా ఇదాని తేసంయేవ అత్తుద్ధారసంవణ్ణనం కరోన్తో “ఇమేహి పనా”తిఆదిమాహ. తత్త “సమ్మదా”తి సమ్మత్తియో. “బోధిసమ్మారసమ్మరణం నామ” సమతిం సపారమీనం పరిపూరణం. “మహావజిరజ్ఞాణ”న్తి భగవతో ఆసవక్ఖయజ్ఞాణమ్మి వుచ్చతి. తస్స పుబ్బభాగే బుద్ధభావత్థాయ అనుపదధమ్మవిపస్సనావసేన ఛత్తింస కోటి సతసహస్స సజ్ఞానం దేవసికం వళజ్జనకప్పలసమాపత్తీనం పుబ్బభాగ విపస్సనాజ్ఞాణమ్మి మహావజిరజ్ఞాణన్తి వుచ్చతి. సబ్బమ్మేతం మహాటీకాయం వుత్తం. “మహాబోధియా”తి సబ్బజ్ఞా బుద్ధానం అభిసమ్మోధి సజ్ఞాతస్స అగ్గమగ్గజ్ఞాణస్స. పహియ్యన్తి పహాతబ్బా ధమ్మా ఏతేనాతి పహానం. పజహన్తి పహాతబ్బేధమ్మేఏతేనాతివా పహాన్తి కత్వా తం అగ్గమగ్గజ్ఞాణమ్మితం విపస్సనాజ్ఞాణమ్మి పహాన్తి వుచ్చతీతి ఇమినా అధిప్పాయేన “పహానసమ్మదాయం వా సా సజ్ఞహితా”తి వుత్తం. పఞ్చసీలాని. పాణాతిపాతస్స పహానంసీలం, వేరమణీసీలం, చేతసికంసీలం, సంవరోసీలం, అవేతిక్కమోసీలన్తిఆదిసువియ ఏత్తహి పహానంసీలం నామ యథా వుత్తేన అత్తేన వేరమణీసీలమేవాతి యుజ్జతి. పహానం నామ కోచిధమ్మో నహోతీతి అధిప్పాయే పన సతిపహాన సీసేన పహానసాధకం తదేవజ్ఞాణద్వయం ఉపచారేనపహాన్తి గహేతబ్బం. ఇతరథా పహానసమ్మదా నామ అసారా అఫలాతి ఆపజ్జేయ్యాతి. పచ్చేకబుద్ధ బుద్ధసావకా కిలేసే పజహన్తాపి వాసనాయ సహ అప్పజహనతో చిత్త సన్తానే మోహవాసనాయ విజ్ఞమానత్తా సబ్బజ్ఞా భావం నగచ్ఛన్తి. తస్మా యథాతేసం కిలేసప్పహానం పహానసమ్మదా నామ నహోతి. నతథాసబ్బజ్ఞాబుద్ధాన్తి ఆహ “సహవాసనాయా”తిఆదిం. విభావనియంజ్ఞాణసమ్మదా పథమం వుత్తా. తతో పహాన సమ్మదా. టీకాయం పన పహానసమ్మదా పథమం వుత్తా. తతో అధిగమ సమ్మదానామ వుత్తా. తతో జ్ఞాణసమ్మదా. పహానసమ్మదాయజ్ఞా అగ్గమగ్గజ్ఞాణం దస్సితం. అధిగమ సమ్మదాతి చ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటిలాభో వుత్తో. జ్ఞాణసమ్మదాయమ్మన తేహి ద్వీహి జ్ఞాణేహి అవసేసానిదసబలజ్ఞాణాదీనిసబ్బజ్ఞాణానిదస్సితాని. ఇథపి టీకానయమేవ సమ్మావేన్తో “పహానసమ్మదాయేవపనా”తిఆదిమాహ. “సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పదట్టాన”న్తి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సపదట్టానం, ఆసన్న కారణం. “న హి మగ్గజ్ఞాణతో అజ్ఞా పహానసమ్మదానామ అత్తి”. పరమత్తతో నత్తీతి అధిప్పాయో. ఇదజ్ఞా విసుద్ధిమగ్గే=పహాన్తి కోచి ధమ్మానామ నత్తి అజ్ఞాత్ర వుత్తప్పకారానం పాణాతిపాతాదీనం అనుప్పాదమత్తతో=తి ఆగతత్తా వుత్తం. పహాయకధమ్మసమాదానేన పన పహాతబ్బ ధమ్మానం అనుప్పాదో నామ ఏకోపణీత ధమ్మాహోతి. ఏకం సన్తి పదం హోతి. తథాహి వుత్తం పటిసమ్మిదా మగ్గే=ఉప్పాదో భయం , అనుప్పాదో ఖేమన్తి సన్తిపదే జ్ఞాణం. పవత్తి భయం, అప్పవత్తి ఖేమన్తి సన్తిపదేజ్ఞాణ=న్తి. తదజ్ఞాపహానం పనతదజ్ఞాఅనుప్పాదో నామ. విక్ఖమ్భనప్పహానం విక్ఖమ్భన అనుప్పాదో నామ. సముచ్చేదప్పహానం సముచ్చేద అనుప్పాదో నామాతి వత్తబ్బం. ఇథ పన అనుప్పాద సమ్మాపకం విపస్సనా జ్ఞాణజ్ఞా మగ్గజ్ఞాణజ్ఞా ఉపచారేన పహాన్తి అధిప్పేతం. కస్మా, ఉపరిజ్ఞాణ సమ్మదాదీనం పచ్చయత్తాతి దట్టబ్బం. “సమ్మదాసజ్కరో”తి సమ్మదాసమ్మేదో, సమ్మదాసమ్మిస్సో. “జ్ఞాయాగత”న్తి యుత్తితో ఆగతం. “సీలాదిగుణేహి”తి సీల

సమాధి పజ్జా విముత్తి విముత్తిజ్ఞానదస్సన గుణేహి. “ఇద్ధిధమ్మేహి”తి ఇద్ధివిధాభిజ్ఞాదీహి ఇద్ధిగుణేహి.
 “లక్ఖణానుబ్యజ్జానప్పటిమణ్ణితస్సా”తి ద్వత్తింస మహాపురిసలక్ఖణేహి చ అసీతి ఖుద్ధకలక్ఖణేహి చ పటిమణ్ణితస్స.
 “ఆసయో”తి చిత్త సంతానే అధిసయితో ఇచ్ఛావిసేసో. “అజ్ఞాసయస్సా”తి అలోభజ్ఞాసయాదికస్స అజ్ఞాసయస్స. “ఉళారతా”తి
 పణీతతా. “హితజ్ఞాసయతా”తిహితకామతా. అపరిపాక గతిన్ద్రియానం సత్తానం ఇన్ద్రియపరిపాకకాలాగమనశ్చ ఏత్థ వత్తబ్బం.
 “అభిజ్ఞాతాన”న్తి అతిపాకటానం. “ద్వేపహానసమ్మదా”తి ద్వేపహాన సమ్మదా ఇథానసమ్మదా. సమ్మాసమ్మద్ధపదే. “సామం
 సచ్ఛాని అభిసమ్మజ్జీ”తి ఏత్థ అభిసమ్మోధిసజ్ఞాతం అగ్గమగ్గజ్ఞాణం గహితం. తశ్చ పహానకిచ్చప్పధానం హోతి. “తత్థ చ
 సబ్బజ్ఞాతం పత్తో”తి ఏత్థ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. “బలేసు చ వసిభావ”న్తి ఏత్థ దసబలజ్ఞాణాని గహితాని. తేన వుత్తం “ద్వే...
 పే.... సమ్మాసమ్మద్ధపదేనవిభావితా”తి.

సమ్మదానిట్టితా.

2. ససద్ధమ్మగణుత్తమపదే. యథా=ససజ్ఞంలోకనాయకం నమస్సిస్సం=తి ఏత్థసహసద్ధస్స సమవాయత్తత్తా
 అహంలోకనాయకశ్చ సజ్ఞశ్చ నమస్సిస్సన్తి ఏవం సమవాయత్తో విజ్ఞాయతి. తథా ఇథపి సమ్మాసమ్మద్ధశ్చసద్ధమ్మశ్చ
 గణుత్తమశ్చ అభివాదియామీతి ఏవం కిరియాసమవాయత్తో సహసద్ధేన దీపితోతి దస్సేతుం “దూరతోహం...పే....
 ఏవమిదం దట్టబ్బ”న్తి వుత్తం. “ఇద”న్తి ససద్ధమ్మగణుత్తమపదం. ఏత్థ చ “సమవాయో”తి ద్విన్న్తం తిణ్ణం బహూనం వా
 అత్థానం ఏకస్మిం దట్టేవా గుణేవాకిరియాయవాసమం అవేచ్చ అయనంపవత్తనం సమవాయో. పచ్ఛానుతాప
 పచ్ఛానుమోదనాదిరానేసు=అహం పుట్టేదానం నదదిస్సం, సీలం నరక్ఖిస్సం. - అనేకజాతి సంసారం సన్ధావిస్స=న్తిఆదినా
 అతీతేపికాలే అనాగతవచనం పయుజ్జతీతి ఆహ “నమస్సిస్స”న్తి నమస్సీతి. “గుణీభూతాన”న్తి సమాసపదే
 విసేసనభూతానం, అప్పధానభూతానన్తి అత్తో. అబ్బూత తబ్బావేచాయం ఈకారో. యథా, కాకో సేతీ భవతి, బకో
 కణ్ఠీభవతీతి. ఏత్థ చ “సేతీ భవతీ”తి అసేతపుట్టో సేతీభవతి. “కణ్ఠీభవతీ”తి అకణ్ఠపుట్టో కణ్ఠీభవతీతి అత్తో. తథా ఇథపి.
 బుద్ధం ధమ్మశ్చ సజ్ఞశ్చవన్దిత్వా-తిఆదీసు విసుంవిసుం పధానత్తా అగుణభూతాపి ధమ్మసజ్ఞ ఇథసమాసపదే
 అజ్ఞాపదత్థస్సగుణభూతాహోన్తి. అయం అబ్బూతతబ్బావత్తో నామ. “అభివాదితభావో”తి వుత్తే తపచ్చయస్స బహులం
 అతీతకాలవిసయత్తా పుట్టేగన్ధారమ్మకాలే ధమ్మ సజ్ఞానంపి థేరస్స వన్దనాసిద్ధి దస్సితా హోతి. “అభివాదేతబ్బ భావో”తి
 వుత్తేపన తబ్బపచ్చయస్సకాలసామజ్ఞావిసయత్తాన తథా దస్సితా హోతి. దానం దాతబ్బం, సీలం రక్ఖితబ్బన్తిఆదీసు వియ
 ధమ్మసజ్ఞానామసబ్బకాలంపి అభివాదేతబ్బాతి. ఏవం ధమ్మసజ్ఞానం సబ్బకాలంపి అభివాదనారహగుణో ఏవ దస్సితోతి
 ఇమమత్థం దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం. తత్థ, “అభివాదన”న్తి ఇదం కిరియాసమవాయదస్సనతో వుత్తం. కాలవిసేసం
 పన నదీపేతియేవ. “అత్తనో నిదస్సనేనా”తి సపుత్తదారో ఆగతోతి అత్తనా నీహరిత్వా దస్సితేన పయోగేన. సోహి పయోగో
 కిరియా సమవాయస్సేవ. నగుణసమవాయస్సాతి. ఏత్థ చ థేరస్స వన్దనావచనే థేరో ఇమేహి యేవపదేహి
 రతనత్తయంతీహిద్వారే హివన్దతీతి గహేత్వా “అభివాదియా”తి ఏత్థ అభివాదియాధీతి చ అత్తం నీహరన్తి. అప్పధాన
 కిరియాపదే పన తదత్థ నీహరణం అసమ్మావేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్థ “అపిచా”తి కిశ్చో వత్తబ్బం అత్తీతి అత్తజోతన
 అయం నిపాతసముదయో. “గన్ధప్పటిజ్ఞాయా”తి గన్ధప్పటిజ్ఞావచనేన. “సహఘటేత్వా”తి ఏకతో సమ్మన్దిత్వా.

వచనత్తే . సధనో పురిసో, ధనవాపురిసో-తి ఆదయో సమాసతద్ధితసద్ధా యేభూయ్యేన అతిస్సయత్థ దీపకా హోన్తి.
 నహి అప్పకేన ధనేన తథా వోహరన్తి. తస్మా ఇథాపి తథా రూపం అతిస్సయత్థం దస్సేతుం “అత్తనానిమ్మితేన...పే....

సరణభూతేనా”తి వుత్తం. తత్త, “అత్తనానిమ్మితేనా”తి అత్తనా ఉప్పాదితేన. “నహీ”తిఆదినా తదత్తమేవ బృతిరేకతో వివరతి. తత్త, “పరనిమ్మితేనా”తి బుద్ధనిమ్మితేనాతి అధిప్పాయో. “తథా ధోమన”న్తి ససద్ధమ్మ గణుత్తమన్తి ధోమనం. “ఇదంపీ”తి దుతీయత్త సమ్మిణ్ణనే అయంపికారో. నకేవలం పురిమపదద్వయమేవ సత్థు అసాధారణగుణపదం హోతి. అథ ఖో ఇదంపి పదం సత్థు పచ్చేకబుద్ధాదీహి అసాధారణ పదమేవహోతీతి యోజనా.

ధమ్మవచనత్తే. “ధారేతీ”తి వహతి. గాథాయం “రక్ఖతీ”తి అపాయాదిదుక్ఖతోరక్ఖతి. “యేస”న్తి కిలేసానం. “ఇమస్మిం అత్తే”తి కిలేససముచ్చిన్దనసజ్ఞాతే ధారణత్తే. “నిబ్బానశ్చనిప్పరియాయతో ధమ్మో నామా”తి కస్మా వుత్తం, నను నిస్సరణప్పహానమేవ నిబ్బానస్స కిచ్చం, ఇదశ్చ సముచ్చేదప్పహానన్తి చోదనం పరిహరన్తో “అరియమగ్గాహీ”తిఆదిమాహ. “నిబ్బానేన సహేవ హుత్వా”తి ఆరమ్మణాధిపతిభూతం ఆరమ్మణా పనిస్సయభూతశ్చ నిబ్బానం అత్తనో పతిట్టం కత్వాతి అధిప్పాయో. అపిచ, సముచ్చేదోతి చ నిస్సరణన్తి చ అత్తతో సమానగతికం హోతి. తస్మా నిస్సరణంపి ముఖ్యధారణ మేవాతి దట్టబ్బం. నిస్సరణమేవవా పధానధారణన్తి పియుజ్జతియేవ. “ధారణాపాయోయేవహోతి”. నముఖ్యధారణం. కస్మా, సముచ్చేద కిచ్చాభావతో. “ఏతేపశ్చ పరియాయధమ్మాయేవ”. కస్మా, నిబ్బానస్సవియమగ్గానం సముచ్చేద కిచ్చే అసహాయత్తాతి. ఏత్త చ “సామజ్ఞాప్పలానీ”తి సమణస్స భావో సామజ్ఞం. అరియమగ్గస్సేతం నామం. సామజ్ఞస్సఫలం సామజ్ఞాప్పలం. దుతీయవికప్పే అకిచ్చ పచ్చయభూతాపి కేచికితకపచ్చయా కమ్మత్తేగతా కిచ్చపచ్చయానంపి అత్తం దీపేతి. యథా, దిట్టం, సుతం, ముతం, విజ్ఞాతన్తి వుత్తం “ధారణారహో”తి. “యథా వుత్త ధమ్మా యేవా”తి పశ్చముఖ్యధమ్మా, పశ్చపరియాయధమ్మాయేవ. “కేచీ”తి చత్తారో మగ్గా. పున “కేచీ”తి నిబ్బానమేవ. బహువచన సోతపతితత్తా ఏత్త బహువచనం రుళం. పున “కేచీ”తి చత్తారో సామజ్ఞాప్పల ధమ్మా. “కేచీ”తి పరియత్తి ధమ్మా. ఏత్థాపి బహువచనం సోతపతితమేవ. “ధారేన్త”న్తి ధారేన్తం పుగ్గలం. తతీయ వికప్పే “అపతమానం వహన్తీ”తి అపతమానం కత్వా వహన్తి. చతుత్త వికప్పే “ఏత్థా”తి ఏతస్మిం ధమ్మే. ధమ్మోవదీపం ఏతేసన్తి ధమ్మదీపా. ధమ్మోవ పటిసరణం ఏతేసన్తి ధమ్మప్పటిసరణా. ధమ్మదీపా భిక్ఖవే భవథ ధమ్మప్పటిసరణా, అనజ్ఞాప్పటిసరణా తిహి వుత్తం. లద్ధా పతిట్టా ఏతేసన్తి లద్ధప్పతిట్టా. యుజ్జతియేవ. ధమ్మదీపపారానులోమత్తాతి అధిప్పాయో. ధమ్మవిచారణాయం, చోదకోపటిపత్తి ధమ్మం దసవిధ ధమ్మతో అజ్ఞాంమజ్ఞామానో “కస్మా”తిఆదినా చోదేతి. సో పన పటిపత్తి ధమ్మా తతో అజ్ఞోన హోతి, తత్తేవ అన్తోగధోతి దస్సేన్తో “సోపనా”తిఆదిమాహ. “మగ్గస్స పుబ్బభాగప్పటిపదా హోతీ”తి యథా అమ్మరుక్ఖో అమ్మపుప్పఅమ్మప్పలస్స పతిట్టా భావేన పుబ్బభాగ నిస్సయో హోతి. కస్మా, ఇతోయేవతస్స పుప్పప్పలస్స జాతత్తా ఏత్థేవసం వడ్డితత్తా చ. తథా పటిపత్తి ధమ్మోపి అరియమగ్గప్పలస్సపతిట్టాభావేన పుబ్బభాగాపనిస్సయప్పటిపదాహోతి. కస్మా, ఇతోయేవ తస్సజాతత్తా ఏత్థేవసం వడ్డితత్తా చ. వుత్తజ్ఞోతం మహావగ్గ సంయుత్తే. సేయ్యథాపి భిక్ఖవే యేకేచి మేబీజగామభూతగామావుడ్డిం విరుళిం వేపుల్లం ఆపజ్జన్తి. సబ్బేతే పథవిం నిస్సాయ పథవిం పతిట్టాయ. ఏవమేవ ఖో భిక్ఖవే భిక్ఖుసీలం నిస్సాయ సీలేపతిట్టాయ అరియం అట్టజ్జీకం మగ్గం భావేన్తో వుడ్డిం విరుళిం వేపుల్లం పాపుణాతి ధమ్మేసూతి. “పుబ్బచేతనావియదానే”తి యథా తివిధం పుజ్జం, దానమయం పుజ్జం సీలమయం పుజ్జం భావనామయం పుజ్జన్తి వుత్తే దానవత్తు పరియేసనతో పట్టాయ దానం ఆరబ్బపవత్తా సట్టా పుబ్బభాగ చేతనా దానవచనే సజ్ఞహితా దానన్తేవ సజ్ఞంగతా. ఏవం సో పటిపత్తి ధమ్మో అరియ మగ్గవచనే ఏవసజ్ఞహితో, అరియమగ్గో త్వేవ సజ్ఞం గతోతి వుత్తం హోతి.

ఇమస్మిం ధమ్మసంసన్దనే అపరమ్మి వత్తబ్బం వదన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్త “యదగ్గేనా”తి యేనకారణకోట్టాసేన ధారణాపాయోతిఆదినా కారణభాగేనాతి అత్తో. వన్దనం అరహ తీతి వన్దనేయ్యో. తస్మిం వన్దనేయ్యే. “పుదుజ్జనకల్యాణకో”తి

ఏత్త తివిధో కల్యాణకో వినయకల్యాణకో సుత్తంతకల్యాణకో అభిధమ్మకల్యాణకోతి. తత్త వినయే పఞ్ణాత్తాయ కల్యాణప్పటిపత్తియా సమన్నాగతో భిక్ఖు వినయకల్యాణకో నామ. సో ఇధ భిక్ఖు పాతిమోక్ఖ సంవరసంవుతో విహరతి ఆచార గోచర సమ్మన్నో, అణమత్తేసు వజ్జేసు భయదస్సావీ సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ఖాపదేసూతి ఏత్త వేదితబ్బో. తత్త వినయే పఞ్ణాత్తాకల్యాణప్పటిపత్తిదువిధా, ఆది బ్రహ్మచరియకసీలం అభిసమచారికసీలన్తి. తత్త, ఉభతోవిభజ్ఞపరియాపన్నం సీలం ఆదిబ్రహ్మచరియకం నామ. ఖన్ధకపరియాపన్నం సీలం అభిసమచారికం నామ.

సుత్తన్తేసు వుత్తాయ కల్యాణప్పటిపత్తియా సమన్నాగతో గహట్టో వా పబ్బజితో వా సుత్తంత కల్యాణకో నామ. సో చత్తూహి భిక్ఖవే ధమ్మేహి సమన్నాగతో అరియసావకో సబ్బం దుగ్గతిభయం సమతిక్కిన్తో హోతి. కతమేహి చత్తూహి. ఇధ భిక్ఖవే అరియసావకో బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో హోతి ఇతి పిసో భగవా...పే.... సత్తాదేవమనుస్సానం, బుద్ధో, భగవాతి. ధమ్మే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో హోతి స్వాక్ఖాతో భగవతా ధమ్మా...పే.... పచ్చత్తం వేదితబ్బో విజ్ఞాహీతి. సజ్జే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో హోతి సుప్పటిపన్నో భగవతో సావకసజ్జో...పే.... అనుత్తరం పుజ్జాక్షేత్తం లోకస్సాతి. అరియకన్తేహి సీలేహి సమన్నాగతో హోతీతి ఏత్త వేదితబ్బో. తత్త బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదో నామ అరహం, సమ్మాసమ్మబ్బద్ధో, తిఆదికానం గుణపదానం అత్త జాననజ్ఞాణేన యుత్తో పసాదో. అరియేహికామీయన్తి ఇచ్చీయన్తీతి అరియకన్తాని. సుపరిసుద్ధస్స ఆజీవట్టమకసీలస్సేతం నామం. చత్తారిమాని భిక్ఖవే సోతాపత్తియజ్ఞాని. కతమాని చత్తారి. సప్పూరిససంసేవో, సద్ధమ్మస్సవనం, యోనిసో మనసికారో, ధమ్మాను ధమ్మప్పటిపత్తితిఆదీని బహూని సుత్తన్తాని ఇధ వత్తబ్బాని.

అభిధమ్మే వా సుత్తన్తేసు వా వుత్తాయ కల్యాణప్పటిపత్తియా సమన్నాగతోగహట్టో వా పబ్బజితో వా అభిధమ్మకల్యాణకో నామ. సో ఇధ సుతవా అరియసావకో అరియానం దస్సావీ అరియ ధమ్మస్సకోవిదో అరియధమ్మేసు వినీతో. సో రూపం అత్తతో న సమనుపస్సతీతి ఏత్త వేదితబ్బో. తత్త, “సుతవా”తి ఏత్త ఖడ్డా, యతన, ధాతు, పటిచ్చసముప్పాద, సతిపట్టానా, దీసు ఉగ్గహ పరిపుచ్చా వినిచ్చయజ్ఞాణ సమన్నాగతో గహట్టో వా పబ్బజితో వా సుత వా నామాతి అట్టకథాసు వుత్తో. సో ఏవ పుధుజ్ఞన కల్యాణకోతి చ వుచ్చతి.

దువే పుధుజ్ఞనా వుత్తా, బుద్ధేనాదిచ్చబన్ధనా;

అన్తో పుధుజ్ఞనో ఏకో, కల్యాణేకో పుధుజ్ఞనో. తి

చ వుత్తం. అజ్ఞత్తరే పన చతుక్కునిపాతే కతమో పుగ్గలో అప్పస్సుతో సుతేన ఉపపన్నో హోతి. ఇధేకచ్చో ధమ్మం సుణాతి ఏకాయపి చాతుప్పదికాయ గాథాయ అత్త మజ్ఞాయ ధమ్మ మజ్ఞాయ ధమ్మా ను ధమ్మప్పటిపన్నో హోతి. అయం అప్పస్సుతోసుతేన ఉపపన్నోతి వుత్తం. సుతవాతి చ సుతేన ఉపపన్నోతి చ అత్తతో ఏకన్తి. పుధుజ్ఞన కల్యాణకో సజ్జే సేక్ఖేసుసజ్ఞహితో. వుత్తంహేతం పరివారే కే సిక్ఖన్తీతి. పుధుజ్ఞన కల్యాణకేన సద్ధిం సత్త అరియపుగ్గలా సిక్ఖన్తి. అరహో ఖీణాసవో సిక్ఖితసిక్ఖోతి. దక్ఖిణ విభజ్ఞసుత్త అట్టకథాయం పన. తి సరణ సరణం గతో ఉపాసకోపి సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నే సజ్ఞహితోతి వుత్తం. తత్త, సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియాయ పటిపన్నోనామ సోతాపత్తి మగ్గట్టో అరియపుగ్గలో.

“సోహిసజ్ఞహితో”తి సమ్మన్తో. “ఏత్తావతా పటిక్ఖిత్తం హోతీ”తి సమ్మన్తో. “సజ్జే అసజ్ఞహితో”తి సజ్ఞంసరణం గచ్ఛామీతి చ, సుప్పటిపన్నో భగవతో సావకసజ్జోతి చ, ఏవరూపేసు రానేసు ఆగతే సజ్ఞ వచనే అసజ్ఞహితో. “న హేతం సరణం గచ్ఛన్తస్ససరణగమనం సమ్మజ్జతీ”తి ఇదం సజ్ఞంసరణం గచ్ఛామీతి ఏత్త సజ్ఞ వచనేతస్సపుగ్గలస్స అసజ్ఞహితో

భావసాధనత్వం వుత్తం. తేనాహ “తం పటిక్ష్టితం హోతి”తి. సచే పన సబ్బం భగవతో సావకసంజ్ఞం అనుద్ధిస్సతమేవ పుగ్గలం సంజ్ఞంసరణం గచ్ఛేయ్య ఆయస్మిన్తం సరణం గచ్ఛామీతి. సరణ గమనం న సమ్మజ్జతియేవ. అథ సబ్బం భగవతో సావకసంజ్ఞం ఉద్ధిస్స తస్స సన్నికే సరణం గచ్ఛేయ్య సంజ్ఞం సరణం గచ్ఛామీతి. సమ్మజ్జతియేవ . ఇదశ్చా దహరకాలే సబ్బప్పథమం సరణగమనం సన్ధాయ వుత్తం. ఇదశ్శో సరణ గమనం నామ సకిం గోహత్వా రతనత్తయే సద్ధం అజహంతస్స యావజీవంపి న భిజ్జతి. పునప్పునం గహణ కిచ్చం నత్తి. పునప్పునం గణ్ఠాన్తేపి దోసోనత్తి. పునప్పునం పుజ్జాం వడ్డతి. సబ్బప్పథమం గహణకాలే చ అశ్శోన దిన్నత్తా లద్ధం నహోతి. అత్తనోవచీ భేదేన లద్ధం హోతి. తస్మా అశ్శాస్స సన్నికే అగ్గహత్వా సయమేవ వచీభేదం గణ్ఠాన్తస్స గహత్తస్స సరణ గమనం సమ్మజ్జతియేవ. తథా సబ్బాని గహత్తసీలానీతి. సామణేర సరణ గమనమ్మన భిక్ఖునాదిన్నమేవ లబ్భతి. తశ్చా ఖో ఉభిన్నంపిరానకరణ సమ్మత్తియా సతి ఏవాతి దట్టబ్బం. “వో”తి తుమ్హాకం. యోధమ్మా చ దేసితో యోవినయోచపజ్జాత్తో. “మమచ్చయేనా”తి మమాతిక్కమేన. మయి పరినిబ్బుతేతి వుత్తం హోతి. సత్తా భవిస్సతీతి పారసేసో. “సంవణ్ణితో”తి సుట్టతరంవణ్ణితో ధోమితో. “కల్యాణప్పటిపత్తియం రితోపి”తి తీసుకల్యాణప్పటిపత్తిసు అశ్శాతరప్పటిపత్తియం రితోపి. “అట్టితోపి”తి సబ్బప్పటిపత్తిబాహిరో దుస్సీలోపాపధమ్మాతి అధిప్పాయో. విసేసతో పన వినయప్పటిపత్తి ఏవ ఇథ పరియత్తాతి దట్టబ్బా. “సో”తి సోదుస్సీలో పాపధమ్మా. అత్తనోపి సరణం నహోతి. అవస్సం అపాయగామీయేవ సో హోతీతి అధిప్పాయో. “కుతో సరణం భవిస్సతీ”తి యోజనా. “అనేకేసు సుత్తసహస్సేసూ”తి వినయేపి బహూని గరహసుత్తపదాని దిస్సన్తి సుత్తన్తేసుపి. విసేసతో పన అగ్గిక్ఖన్ధోపమసుత్తాదీసు.

సద్ధమ్మవచనత్తే. కిలేసేసమేన్తి వూపసమేన్తీతి సన్తోతి వచనత్తం సన్ధాయ “సమితకిలేసాన”న్తి వుత్తం. సన్త సద్ధో పన పసత్తేచ, పూజితేచ, సప్పురిసేచ, పణ్ణితేచ, దిస్సతీతి ఇమం అభిధానత్తం సన్ధాయ “పసత్తాన”న్తిఆదివుత్తం. “సచ్చోవా ధమ్మా సద్ధమ్మా”తి యోజనా. ఏతేన సభావతో అత్తిసంవిజ్జతీతి సన్తోతి దస్సేతి. “సో”తి అశ్శాతిత్తియ ధమ్మా. “ధారేన్తస్సా”తి సవనుగ్గహధారణప్పటిపజ్జనాదివసేన ధారేన్తస్స. అహితోయేవ సమ్మజ్జతి, యేభుయ్యేన దుగ్గతి విపాకత్తాతి అధిప్పాయో. “అయం పనా”తి సత్త సద్ధమ్మా పన. “తథా ధారేన్తస్సా”తి అయం మే హితోతి ధారేన్తస్స హితోయేవసమ్మజ్జతి, సుగతి నిబ్బాన సమ్మాపకత్తాతి అధిప్పాయో.

“సమానదిట్ఠిసీలాన”న్తి సమానదిట్ఠికానం సమానసీలానశ్చ. ఏతేన సమానదిట్ఠిసీలా జనా గణీయన్తి ఏత్థాతి గణో. సంహనీయన్తి ఏకతోకరీయన్తి ఏత్థాతి సజ్ఞోతి ఇమమత్తం దీపేతి. సహ ఏకతో ధమ్మం చరన్తీతి సహధమ్మికా. ఏకస్స సత్తనో ధమ్మ వినయే పబ్బజితా. తేసం సహధమ్మికానం. భగవతో సావకసంజ్ఞో ఉత్తమగణో నామ. యే కేచి లోకే సజ్ఞావా గణావా. తథాగతస్స సావకసంజ్ఞో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీతి హి వుత్తం. సోయేవ ఇథ గణుత్తమోతి వుచ్చతి విసేసన పర నిపాత వసేనాతి అధిప్పాయో. ఉత్తమసద్ధస్స గుణనామత్తా “గుణమ్మియేవ పవత్తతీ”తి వుత్తం. “తేనా”తి ఉత్తమ సద్ధేన. “గణోతి సజ్ఞోయేవ వుచ్చతి” సజ్ఞసద్ధస్సపి సమూహాట్ఠే నిరుళ్ళత్తా, “సో వినయకమ్మేసు పసిద్ధో”తి పశ్చాసజ్ఞా చతువగ్గసజ్ఞో, పశ్చావగ్గసజ్ఞో, దసవగ్గసజ్ఞో, వీసతివగ్గసజ్ఞో, అతిరేకవీసతివగ్గసజ్ఞో, చతువగ్గకరణీయం కమ్మం, పశ్చావగ్గకరణీయం కమ్మన్తిఆదినా పసిద్ధో పాకటో. దక్ఖిణా వుచ్చతి కమ్మశ్చ కమ్మఫలశ్చ సద్ధహిత్వా ఆయతిం విపాకప్పలప్పటి లాభత్థాయ దిన్నం దానకమ్మం దక్ఖన్తి వడ్డన్తి సత్తా ఏతాయాతి కత్వా. తందక్ఖిణం పటిగ్గణ్ణీతుం అరహతీతి దక్ఖిణేయ్యా. “అరహతీ”తి చ అనుత్తర పుజ్జాక్ఖేత్త విసేసత్తాదాయకేన ఇచ్చిత పత్తితస్స ఆయతిం ఫలస్స సుట్టసమ్మాదనవసేన దాయకస్స చ అవిరాధనతో అసజ్ఞ్యేయ్యాప్పమేయ్యవడ్డే ఆవహనతో చ పటిగ్గణ్ణీతుం అరహతి. ఏవరూపంహిదానం నామ ఉళారదానం హోతి. తం యేసుదుస్సీలేసుదియ్యతి. తేసం ఖేత్త దుట్టత్తా దాయకేన ఇచ్చితపత్తితం ఫలం న సమ్మాదేతి. నిప్పలం వా

హోతి. అప్పప్పలం వా. ఏవంసతి, తే దాయకశ్చ విరాధేన్తి నామ. పుష్కలం చ వివాసేన్తి నామ. సయశ్చ తందానం పటిగ్గహణతో వా పరిభోగతో వా సద్ధాదేయ్యం వినిపాతనతో వా దుగ్గతి భాగినో హోన్తి. తస్మాత్తే ఏవరూపం దానం పటిగ్గణ్ణీతుం నారహన్తి. “ఉపసమ్మదాకమ్మం సమ్మతి నామా”తి ఏకేన పరియాయేన సమ్మతి కమ్మం నామ. తస్మాత్తే కామంతేర ససుసమ్మతి కమ్మేసునాగతం. ఇత్తి చతుత్థ కమ్మవాచా సజ్ఞతాయ పన సజ్ఞసమ్మతియా సిద్ధత్తా తేన పరియాయేన సమ్మతి కమ్మన్తి వుచ్చతీతి. “ఉపసమ్మన్నభూమిం పత్వా”తి ఉపసమ్మన్నభూమి సజ్ఞతం ఉపరితానంతరం పత్వా. తథా హి వుత్తం వినయే భిక్కు విభజ్జే. ఇత్తి చతుత్తేన కమ్మేన అకుప్పేన రానారహేనాతి. తత్త, “రానారహేనా”తి ఉపసమ్మన్న భూమిసజ్ఞతం రానంతరం పాపేతుం అరహేనాతి అత్తో. “ఉపసమ్మన్నభూమీ”తి చ ఉపసమ్మన్న సీలం వుచ్చతి.

“వినయకమ్మేసు పసిద్ధో”తి. సుణాతుమేభన్తే సజ్ఞో తిఆదీసు పాకటో. అపిచ “సమ్మతి సజ్ఞో”తి, దేవసజ్ఞాసమాగతాతిఆదీసు వియ బహూనం సమూహానట్టేన లోకసమ్మతియా సిద్ధోసజ్ఞో సమ్మతి సజ్ఞోతిపి యుజ్జతి. “అరియపుగ్గలసమూహో”తి పుధుజ్ఞనకల్యాణకో భిక్కు పుట్టే వుత్తనయేన సోతాపత్తి మగ్గట్టే సజ్ఞహితోతి, తేన సహ అట్టవిధో అరియ పుగ్గలసమూహో. “సమ్మతి సజ్ఞే అన్తోగదోయేవా”తి ఏతేన దక్షిణేయ్యసజ్ఞో నామ విసుం నవత్తబ్బో. తస్మిన్తా నవత్తబ్బే సతి, సమ్మతి సజ్ఞోతిపి వత్తబ్బ కిచ్చం నత్తి. భగవతో సావకసజ్ఞో త్వేవ వత్తబ్బం హోతీతి దస్సేతి. సచ్చమేతం. ఇథ పన సజ్ఞవచనేన ఆగతట్టానస్స దువిధత్తా సజ్ఞస్స దువిధత్తా వుత్తా. తత్త సమ్మతి సజ్ఞస్స ఆగతట్టానం వినయకమ్మేసుతి వుత్తమేవ.

ఇదాని అరియసజ్ఞస్స ఆగతట్టానం దస్సేన్తో “తథాపీ”తిఆదిమాహ. తత్త సరణ గమన...పే... అనుస్సతిట్టానేసు ఉపసమ్మన్నభూతో భిక్కుసజ్ఞోవ గహేతబ్బో. దక్షిణావిసుద్ధిట్టానే పన పుగ్గలికదానేసు చతుహి సోతాపత్తియజ్ఞేహి సమన్నాగతో ఉపాసకోపి సామణేరోపి యుజ్జతి. సజ్ఞక దానేసు పన భిక్కుసజ్ఞోవ. “తథా తథా సంవణ్ణేత్వా”తి ఆహునేయ్యో, పాహునేయ్యో, దక్షిణేయ్యో, అజ్ఞాతీకరణీయ్యో, అనుత్తరం పుష్కలక్షేత్రం లోకస్సా, తిఆదినాసుట్టు థోమేత్వా. సో దక్షిణేయ్య సజ్ఞో. “పుధుజ్ఞన సజ్ఞో”తి ఇదం అరియ సజ్ఞేన వినాకేవలం పుధుజ్ఞనసజ్ఞం సన్ధాయ వుత్తం. ఏత్త చ సజ్ఞ వచనేన సజ్ఞ పరియాపన్నో ఏకోపి భిక్కు గహేతబ్బో. సో సచే పుధుజ్ఞనో హోతి, అనుత్తరం పుష్కలక్షేత్రం నహోతి. యది అరియ పుగ్గలో హోతి, అనుత్తరం పుష్కలక్షేత్రం హోతి.

దక్షిణవిభజ్ఞసుత్తే సజ్ఞకదానే భవిస్సన్తి ఖో పనానన్ద గోత్రభునో కాసావకణ్ణా దుస్సీలా పాపధమ్మా. తేసంపి సజ్ఞం ఉద్దిస్స దానం దస్సన్తి. తదాపానన్ద సజ్ఞగతం దక్షిణం అసజ్ఞేయ్యం అప్పమేయ్యన్తి వదామీతి వుత్తత్తా సజ్ఞకట్టానం పత్వా కోచి భిక్కు దక్షిణేయ్య సజ్ఞే అసజ్ఞహితోతి నత్తీతి దట్టబ్బో.

ఖేత్తం దూసేన్తితి ఖేత్తదుట్టాని. తిణాని. ఖేత్తదుట్టా కిలేసా. వుత్తజ్ఞోధమ్మపదే.

తిణదోసాని ఖేత్తాని, రాగదోసా అయంపజా;

తస్మాహి వీతరాగేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

తిణదోసాని ఖేత్తాని, దోసదోసా అయంపజా;

తస్మాహి వీతదోసేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలం.

తిణదోసాని ఖేత్తాని, మోహదోసా అయంపజా;

తస్మాహి వీతమోహేసు, దిన్నం హోతి మహప్పలన్తి.

ఇద పన సాతిస్సయతో ఖేత్తదుట్టే కిలేసే దస్సేతుం “సక్కాయదిట్టివిచికిచ్చానుసయాన”ని వుత్తం. “సబ్బావా”తి సంతస్స విజ్ఞమానస్సభావో సబ్బావోతివిగ్గహో. “అస్సా”తి పుడుజ్జన సజ్జస్స. “సద్ధమ్మపదే వుత్తనయేనా”తి అపిచయదగ్గేనాతి వుత్తనయేన.

ససద్ధమ్మగణుత్తమపదత్తానుదీపనీ నిట్టితా.

౮. “అభివాదియా”తి సుఖీహోహిసప్పురిసాతి ఏవం అభివదాపేత్వా. అభివాదనఞ్చ నామ వన్దనామేవాతి వుత్తం “వన్దిత్వా”తి. వన్దన్తోహి వన్దనేయ్యే వుద్ధే తథా వదాపేతి నామ. తథా వదనఞ్చ వన్దనేయ్యానంవుద్ధానం వత్తం. “పచ్చుపట్టాపేత్వా”తి పటిముఖం ఉపట్టాపేత్వా. “తివిధా”తి ద్వార భేదేన తివిధా. “వన్దనేయ్యాన”ని బుద్ధాదీనం. “నిపజ్జన్తో”తి నిపతన్తో. “అవన్దియేసు”తి భిక్షూహి అవన్దితబ్బే సునవకతరాదీసు. “గుణపదానీ”తి గుణదీపకాని అరహం సమ్మాసమ్ముద్ధోతిఆదిపదాని. ఏత్తచకాయేనవన్దతీతిఆది ఉపచార వచనం హోతి. యథా చక్కునా రూపం పస్సతీతి. తథాహి వుత్తం అట్టకథాసు చక్కునా రూపం దిస్సాతి కరణవసేన చక్కుతి లద్ధవోహారేన రూపదస్సన సమత్థేన చక్కు విజ్ఞాణేన రూపం దిస్సా. పోరాణా పనాహు చక్కు రూపం న పస్సతి, అచిత్తత్తా. చిత్తం న పస్సతి, అచక్కుత్తా. ద్వారారమ్మణ సజ్జట్టనే పన సతి చక్కు పసాదవత్థు కేనచిత్తేన పస్సతి. ఈదిసీ పనేసా కథా ధనునా విజ్ఞతీతిఆదీసు వియ ససమ్మార కథానామ హోతి. తస్మా చక్కునా రూపం దిస్సాతి చక్కు విజ్ఞాణేన రూపం దిస్సాతి అయమేవేత్త అత్తోతి. ఏత్తహి “కాయేనా”తి కాయ విజ్ఞాత్తిసజ్ఞాతం ద్వార రూపం కరణం హోతి. తస్మా చక్కునాతి వచనే ఉపచార వచనే సతి కాయేనాతి వచనంపి ఉపచార వచనన్తి విజ్ఞాయతి. తథా చక్కునాతి పదే చక్కువిజ్ఞాణేనాతి అత్తే సతి కాయేనాతి పదేపి కాయకమ్మేనాతి అత్తో విజ్ఞాయతి. వాచాయ వన్దతి, మనసావన్దతీతి పదేసుపి ఏసనయో. ఏవఞ్చ సతి, కాయ కమ్మేనవన్దామి, వచీకమ్మేన వన్దామి, మనోకమ్మేన వన్దామి, తీహి కమ్మేహి వన్దామీతి ఇదమేవ ముఖ్యవచనన్తి సిద్ధం హోతి. సబ్బమిదం ఇన్ద్రియ సంవరసీలట్టానే అట్టకథాసు ఆగతత్తా వుత్తం. చక్కునాతి ఇదం పన ముఖ్య కరణ వచనమేవ సమ్భవతి. కస్మా, చక్కుస్స దస్సనసజ్ఞాతస్స చక్కువిజ్ఞాణస్స వత్తు పురేజాతిన్ద్రియపచ్చయవిసేసత్తా. సోతేన సద్ధంసుత్వాతిఆదీసుపి ఏసనయో.

కాయేనవన్దతి, వాచాయవన్దతీతి ఏత్త తంకాయవచీవిజ్ఞాత్తి రూప ద్వయం కిఞ్చాపి సహజాత చేతనా కమ్మేన జాతం హోతి. న తం చేతనాకమ్మం విజ్ఞాత్తి ద్వయేనజాతం. ఏవం సన్తేపి తం రూప ద్వయం తస్సాచేతనాయ కాయవన్దనాకమ్మ, వచీవన్దనాకమ్మ సిద్ధియా ఉపనిస్సయ పచ్చయవిసేసో హోతి. యథాతం మాతితో జాతో పుత్తో వుద్ధి పత్తో తం తం కమ్మేసు మాతుయా బల వూపనిస్సయో హోతి. ఏవఞ్చ కత్వా తం రూపద్వయం అభిధమ్మే ద్వారరూపన్తి వుత్తం. తస్మా ‘కాయేన, వాచాయ,తి ఇదంపి ముఖ్య కరణ వచనమేవాతి దట్టబ్బం. కాయేనాతి పన కాయకమ్మేనాతి అత్తే సతి, తస్సకమ్మస్స వన్దనాకిరియాయ సహ అభేదో ఆపజ్జతీతి చే. నాపజ్జతి. కస్మా చేతనాహం భిక్షవే కమ్మం వదామి, చేతయిత్వా కమ్మం కరోతి ‘కాయేన, వాచాయ, మనసాతి ఇమస్మిం సుత్తే యథాహి “చేతయిత్వా”తి పురిమచేతనాహి చేత యిత్వా . “కమ్మం కరోతీ”తి పచ్చిమం సన్నిట్టాపన చేతనా కమ్మం కరోతీతి అత్తో. తథా ఇదపి పురిమపచ్చిమచేతనా సమ్భవతీతి. ఏత్త హి “కాయకమ్మేనా”తి పురిమచేతనా కమ్మం గయ్యతి. “వన్దతీ”తి పచ్చిమ సన్నిట్టాపనచేతనాకమ్మన్తి.

౯. “రచయన్తో”తి విదహన్తో. “రచయిస్సతీ”తి అపచ్చక్ఖే అతీతే అనాగతవచనం. “పోత్థకారుళ్ల”ని పోత్థక పత్తేసులిఖనవసేన ఆరుళ్లం.

౧౦. అభిధమ్మత్థపదే. “అభిధమ్మే”తి అభిధమ్మప్పకరణే. “ఏత్థ, ఏతేనా”తి వచనేహి సజ్జహసద్దస్స ఏకసేసవిధానంపి విజ్ఞాయతి. “అజ్ఞంపాళిద్వయం వుచ్చతి”. కస్మాతం పాళిద్వయం అభిధమ్మో నామాతి వుత్తం “తజ్ఞా”తిఆది. “యథాపవత్తే”తి అత్తనో పచ్చయానురూపం పవత్తే. “పరమత్థధమ్మే ఏవా”తి ద్వే మే భిక్ఖవే పుగ్గలా, తయోమేభిక్ఖవే పుగ్గలాతిఆదినా పజ్జత్తివోహరేన పవత్తాపి దేసనా పరమత్థ ధమ్మేహి వినా నపవత్తతి. పరమత్థ ధమ్మానం నానత్తవసేనేవ పుగ్గలానం నానత్తసమ్భవతో. తస్మా పరమత్థధమ్మే ఏవ దీపేతి. న ఆణావిధానం దీపేతి. “ద్వీసుధమ్మేసు”తి నిద్ధారణే భుమ్మవచనం. “యోఇతరతో”తి నిద్ధారణీయం. “యో”తి యో ధమ్మో. “ఇతరతో”తి ఇతర ధమ్మతో సుత్తంత ధమ్మతో. “ఏవజ్ఞా కత్వా”తి ఇమినాకారణేనాతి అత్తో. అట్టకథాసు వుత్తంతి సమ్మన్తో. దేసేతబ్బప్పకారానం అనవసేసవిభత్తివసేన అతిరేకతా, సుద్ధ ధమ్మాధిట్టాన దేసనా పవత్తివసేన విసేసతా యోజేతబ్బా. “యతో”తి యస్మా అనవసేసవిభత్తితో, అతివిత్థారదేసనాభావతోతి వుత్తం హోతి. కస్మా దేవేసు ఏవ దేసేన్తీతి ఆహ “న హి మనుస్సా”తిఆదిం. తత్త “న హి మనుస్సా” పటిగ్గహేతుం సక్కోన్తీ”తి సమ్మన్తో. “పవత్తనయోగ్య”న్తి పవత్తనత్థాయ పహోన్తం. “కథామగ్గ”న్తి దేసనాకథాపబ్ధం. “ఏకమాతికాను బద్ధా”తి కుసలా ధమ్మా అకుసలా ధమ్మాతిఆదికం ఏకం అభిధమ్మ మాలికం అనుగతా. “తస్సా”తి అభిధమ్మస్స. అతిరేక విసేసతన్తి సమ్మన్తో. “తత్థా”తి తిస్సం అట్టసాలినియం. ఆదిష్టియేవతత్త కేనట్టేన అభిధమ్మో, ధమ్మాతిరేక ధమ్మవిసేసట్టే నా-తి వత్త్వా తదత్తం విత్థారేన్తో సుత్తజ్ఞో పత్త్వా పజ్జాక్షన్ధా ఏకదేసేనేవ విభత్తా, ననిప్పదేసేన. అభిధమ్మం పత్త్వా పన నిప్పదేసతోవ విభత్తా-తి వుత్తం. తేనాహ “ధమ్మనామికాన”న్తిఆదిం. “ధమ్మో పనా”తి పాళిద్వయమాహ. “ఏవం సన్తపీ”తి అట్టసాలినియం ఏవం విచారితేపిసతి. “సబ్బజేట్టకో”తి తిణ్ణం పిటకానం మజ్జేసబ్బజేట్టకో. కస్మా సబ్బజేట్టకో సియాతి ఆహ “వినయం వివణ్ణేన్తస్సహి”తిఆదిం. తత్త “వివణ్ణేన్తస్సా”తి గరహన్తస్స. చరతి పవత్తతీతి చక్కం. లోకస్మిం కేనచి సమణేన వా బ్రాహ్మణేన వా దేవేన వా మారేన వా బ్రహ్మనా వా పటినివత్తితుం అసక్కుణేయ్యం ఆణావిధానం ఆణాచక్కం నామ. తథా అసక్కుణేయ్యం దేసనా విధానం ధమ్మచక్కం నామ. తత్త, యో పన భిక్ఖు మేధునం ధమ్మం పటిసేవతి, పారాజికో హోతి అసంవాసో-తిఆదినా నయేన పవత్తం ఆణావిధానం ఆణాచక్కం నామ. చత్తారిమాని భిక్ఖవే అరియసచ్ఛానీ-తిఆదికం దేసనావిధానం ధమ్మచక్కం నామ. తదుభయంపి కోచి భిన్దితుం పారాజికం వా భిక్ఖుం అపారాజికం కాతుం చతుస్సచ్ఛం వా ధమ్మం అసచ్ఛం కాతుం నసక్కోతి. అథ ఖో కరోన్తోయేవ దేవదత్తోవియ ఆపాయికో హోతి. పారాజికోచ భిక్ఖు అత్తానం సుద్ధం అకరోన్తో అపాయగామీయేవ హోతి. ఏవం సబ్బేసు వినయ సిక్ఖాపదేసు. ఏవం కేనచి పటినివత్తితుం అసక్కుణేయ్యత్తా తదుభయంపి అప్పటివత్తియం చక్కం నామ హోతి. “వినయో నామ సాసనస్స మూల”న్తి వినయే రితే భిక్ఖుసజ్ఞో పజ్ఞాయతి. భిక్ఖు సజ్ఞే పజ్ఞాయన్తే తివిధోపిసద్ధమ్మోపజ్ఞాయతి, తివిధంపి సత్థసాసనం తిట్టతి. ఏవం వినయో తివిధస్ససాసనస్స మూలం హోతీతి. కథజ్ఞాపరియత్తిసద్ధమ్మే పజ్ఞాయన్తే తివిధంపి సాసనం తిట్టతీతి. వుచ్చతే. తత్త సాసనం తిట్టతీతి కిత్తకంకాలం తిట్టతీతి. పజ్ఞావస్ససహస్సాని తిట్టతీతి పోరాణట్టకథాసుకథయింసు. మిచ్ఛావాదినోపనవదన్తి వినయే చూళవగ్గేభిక్ఖునిక్ఖన్తకే సచే ఆనన్ద మమసాసనేమాతుగామో పబ్బజ్జం నలభేయ్య. వస్ససహస్సం సద్ధమ్మో తిట్టేయ్య. ఇదాని మాతుగామస్స పబ్బజ్జా అనుజ్ఞాతా గోతమియా పునప్పనం ఆయాచనం ఉపాదాయ. పజ్ఞోవదాని ఆనన్ద వస్ససతాని సద్ధమ్మోరస్సతీతి వుత్తం. తస్మా బుద్ధసాసనం పజ్ఞావస్ససతాని ఏవ తిట్టతి. తతోపరం ఏకదివసంపి న తిట్టతి. ఇదాని సాసనప్పటి రూపకమత్తం హోతీతి. తం తేసం మిచ్ఛా వచనమత్తం. “పజ్ఞోవవస్ససతానీ”తి ఇదం పన సన్నిట్టాన వచనం నహోతి. మాతుగామానం ఆదీనవ దీపనమత్తవచనం. సో చ ఆదీనవో అట్టగరుధమ్మే సణ్ణపేత్త్వా సత్థారా ఏవ పటిబాహితో. పున “వస్ససహస్స”న్తి ఇదమేవసన్నిట్టాన వచనం జాతన్తి. ఏత్థపికేచివదన్తి వస్ససహస్సమేవ సాసనం తిట్టతి, తతోపరం ఏకదివస మత్తంపి న తిట్టతి, అన్తరధాయతి. తదా

సీమాయోపి అసీమా హోన్తి. పద్మాతాసు ఉపసమ్పాదితాపి అనుపసమ్పన్నా హోన్తి. ఇదాని సాసనప్పటి రూపకమత్తం హోతీతి. ఇదంపి తేసం అత్తశ్చకారణశ్చ అదిస్వా అజానిత్వా వుత్తతా మిద్వా వచనమత్తం హోతి. అయం పనేత్త అత్తో. “వస్ససహస్సం సద్ధమ్మా తిట్టేయ్యా”తి వస్ససహస్సమేవ సద్ధమ్మా అపరిహాయమానో తిట్టేయ్య. తతోపరం పన న తిట్టేయ్య, అనుక్రమేన పరిహాయమానో గచ్ఛేయ్యాతి. కథం పన అపరిహాయమానో తిట్టతి, కథశ్చ పరిహాయమానో గచ్ఛతీతి. వుచ్చతే. పశ్చాసజ్ఞా వేదితబ్బా. యేసు సజ్ఞే సుసద్ధమ్మా తిట్టతి. కతమే పశ్చ. ఖీణాసవసజ్ఞో, అనాగామిసజ్ఞో, సకదాగామిసజ్ఞో, సోతాపన్నసజ్ఞో, పుద్గుజ్జనకల్యాణకసజ్ఞో,తి. తత్త, వస్ససహస్సబ్బంతరే సబ్బేపశ్చాసజ్ఞా పశ్చాయన్తి. ఏవం వస్ససహస్సం సద్ధమ్మా అపరిహాయమానో తిట్టతి. తతోపరం ఖీణాసవసజ్ఞో న పశ్చాయతి. సేసాని చత్తారివస్ససహస్సాని అనుక్రమేన సేసానం చతున్నం సజ్ఞానం ఖేత్తాని జాతాని. ఏవం తతోపరం పరిహాయమానో గచ్ఛతీతి అయమేత్త అత్తో. కారణం వుచ్చతే. “సద్ధమ్మా తిట్టేయ్యా”తి ఏత్త తివిధో సద్ధమ్మా పరియత్తిసద్ధమ్మా, పటిపత్తిసద్ధమ్మా, పటివేధసద్ధమ్మా,తి. సో ఏవ తివిధం సాసనన్తి చ వుచ్చతి. తత్త, పరియత్తి సద్ధమ్మా నామ సాట్కథానితీణిపిటకాని. సోచ ఏతరహి పరిపుణ్ణో తిట్టతి. కథం పరియత్తి సాసనం పటిరూపకమత్తం భవేయ్య. భిక్షూ చ పరియత్తికమ్మికా అనేక సతసహస్సమత్తా పశ్చాయన్తి. కథశ్చిదం సాసనం తతోపరం ఏకదివసంపి న తిట్టేయ్య. తే చ భిక్షూ సీలప్పటిపత్తియం రితా అనేక సతసహస్సమత్తా ఏతరహి సద్దిస్సన్తి. కథశ్చ పటిపత్తి సాసనం తతోపరం న తిట్టేయ్య. పరియత్తియాచ పటిపత్తియాచ తిట్టమానాయపటివేధసద్ధమ్మాపి న తిట్టతీతి న వత్తబ్బో. యథాహి-ఏకో ధనసేట్టి నామ అత్తి. సో పుత్తధీతు పరమ్మరానం అత్తాయ మహాన్తారతననిధయో భూమియం బహూసుట్టానేసు నిదహిత్యా రపితా హోన్తి. పోత్తకేసు చ తేసం పవత్తిం పరిపుణ్ణం లిఖిత్యా రపితి. తత్త నిమీసు చ పోత్తకేసు చ అక్ఖరేసు చ ధరన్తేసు తేనిధయో నస్సన్తి అన్తరధాయన్తీతి న వత్తబ్బాయేవ. ఏవమిదం సాసనం దట్టబ్బం. తత్తహి నిధీనంనిధానభూమిసదిసం తేపిటకం బుద్ధవచనం, ధనరతనసదిసాని ధమ్మరతనాని. యథా చ సేట్టివంసేజాతో బలసమ్పన్నో పురిసో పోత్తకం పస్సిత్వా సుట్టు ఖణన్తో తానిరతనాని లభిస్సతియేవ. ఏవమిధపి బలసమ్పన్నో భిక్షు దేసనాధమ్మం సుత్వా సుట్టు పటిపజ్జన్తో తానిధమ్మరతనాని లభిస్సతియేవ. లభమానే చ సతి, కథం తానిధమ్మరతనాని అన్తరహితాని. సీమానశ్చ పవత్తివానివత్తి వా ఆణాచక్కిస్సేవ వినయో హోతి. న ధమ్మచక్కిస్స. యశ్చ వుత్తం-పశ్చేవవస్ససతానిసద్ధమ్మా రస్సతీతి చ, - వస్ససహస్సం సద్ధమ్మా తిట్టేయ్యాతి చ. ఇదశ్చ వచనం ధమ్మచక్కిమేవ హోతి, న ఆణాచక్కిం. బద్ధసీమాయో చ నివత్తమానా ద్వీహి కారణేహి నివత్తన్తి అన్తరధాయన్తి. ఆణాచక్కిభూతాయ కమ్మవాచాయ సమూహననేన వా, సాసనస్స వా అన్తరధానేన. తత్త వస్ససహస్సపరియన్తే కమ్మవాచాయ సమూహననశ్చ నత్తి. సాసనన్తరధానశ్చ నామ అనాగతే ధాతుపరినిబ్బానేన పరిచ్ఛిన్నం హోతి. ధాతుపరినిబ్బానేహి జాతే సబ్బం ఆణాచక్కిం విగతం హోతి, అన్తరధాయతి. ధమ్మచక్కిం పన దేవలోకేసు యావానాగతబుద్ధకాలాపి పవత్తిస్సతియేవ ఆళవకపుచ్చాగాథాయో వియ. అపిచయో వో ఆనన్ద మయా ధమ్మా చ వినయో చ దేసితో పశ్చత్తో. సో వో మమచ్చయేన సత్థా-తి వుత్తం. సోచతి పిటకభూతో ధమ్మవినయో సత్థా ఏతరహి తివిధంపి సాసనం లోకస్స దీపేన్తో పకాసేన్తో తిట్టతి. యతోబుద్ధభాసికానం దేవమనుస్సానం నానా బాహిరకేహి జనేహి అసాధారణో మహన్తో శాణాలోకో ఏతరహి విజ్ఞోతమానో పవత్తతి. తేహి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన దేసితాని ఏతరహిధరమానాని చతురాసీతి ధమ్మక్ఖన్త సహస్సాని సుత్వా అనమతగ్గేసంసారే అనన్తాసు లోకధాతుసు సబ్బంలోకత్తయప్పవత్తిశ్చ, సబ్బంధమ్మప్పవత్తిశ్చ, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణానుగతికేన సుతమయజ్ఞాణేన జానన్తి. ఆయతిశ్చ సగ్గణాయ చ మగ్గఫలనిబ్బానణాయ చ నానాపుజ్ఞాకిరియవత్తూని ఆరభన్తి, పబ్బజన్తి. పరియత్తిం పరియాపుణన్తి. పటిపత్తిం పూరేన్తి. భావనంభావేన్తి. ఇదం సబ్బం సాసనప్పటిరూపకమత్తంన హోతి. ఏకన్త సాసనం హోతి. కస్మా, యథా ధమ్మం

యథా వినయం పటిపజ్జనతో. ఇమాయ చ పటిపత్తియా ఆయతిం సగ్గమగ్గఫల నిబ్బానప్పటిలాభాయ సంవత్తనికత్తాలి.
ఏత్తావతా సబ్బం మిచ్ఛావాదీనం మిచ్ఛావచనం విధమితంవిద్ధంసితం హోతితి.

పణామగాథావణ్ణనా.

౧౧. దుతీయగాథావణ్ణనాయం. “ఆదిగాథాయా”తి పథమగాథావాక్యేన. “తం తం పయోజనసహితే”తి తేనతేనపయోజనేన సహితే. “పశ్చ అత్తే”తి పశ్చాపిణ్ణత్తే. “తేఅభిధమ్మత్తే”తి అభిధమ్మత్తపదే దీపితే తేఅభిధమ్మత్తే. “తత్తా”తి తిస్సం దుతీయగాథాయం. “నతు వుత్త”న్తి సపనపకరణంపి పుట్టేవుత్తం హోతి. అభిధమ్మత్తా కుతోపుట్టేవుత్తా హోన్తితి యోజనా. ఏవంతీసు అత్థవికప్పేసు పథమస్స కాలవిరోధం దస్సేత్వా ఇదాని దుతీయ తతీయానం సద్ధతోవిరోధం వత్తుం “నచా”తిఆదిమాహ. తత్త “ఆదిమ్మి యేవా”తి ఏతేన యదాకదాచి పచ్ఛామసనం అప్పధానన్తి దస్సేతి. “అప్పధానపదానీ”తి అభిధమ్మత్తసజ్ఞహన్తి ఇమస్మిం ఏకస్మిం సమాసపదే పురిమాని విసేసన పదాని. తత్త సబ్బధాపి వుత్తాలి యోజితే సతి, తస్మిం అభిధమ్మత్తసజ్ఞహప్పకరణే తస్మిం అభిధమ్మత్త పదేవా సబ్బధా మయా వుత్తాలి అత్తో హోతి. సో న యుజ్జతి. తస్మిం అభిధమ్మే బుద్ధేన భగవతా సబ్బధా వుత్తాలి అత్తో యుజ్జతి. అప్పధానపదం పచ్ఛామసతీతి దోసోపన ఆపజ్జతేవ. తేనాహ “ఏవణ్ణోసతీ”తిఆదిం. తత్త, “ఏవణ్ణోసతీ”తి అటసాలినియం వియ ఇథ అభిధమ్మత్తసజ్ఞహపదం పచ్ఛామసన్తే సతి. హిసద్ధో ఫల వాక్యజోతకో. లద్ధగుణజోతకోతిపి యుజ్జతి. “పటిక్ఖిత్తా హోతి” తస్మిం అభిధమ్మత్తసజ్ఞహపదే మయా సబ్బధా వుత్తాలి అత్తస్స సమ్మవతో. న కేవలం సో ఏవ దోసో ఆపజ్జతి. అపరోపిదోసో అత్తీతి దస్సేతుం “సాహి”తిఆదిమాహ. ధాతుకథాయం వుత్తేనసజ్ఞహసజ్ఞహాదిప్పకారేనాతియోజనా.

౧౨. పరమత్తపదవణ్ణనాయం. విసేసనపదం నామ కత్థచి భూతకథనత్థాయవా పయుజ్జతి కట్టోకాకో, సేతోబకో,తి. కత్థచి అశ్శానివత్తనత్థాయ వా పయుజ్జతి నీలోపటో, నీలంపుప్ప, న్తి. ఇథ పన అశ్శా నివత్తనత్థాయాతి దస్సేతుం “దువిధానిహసచ్ఛానీ”తిఆదిమాహ. పశ్శాపీయతీతిపశ్శాత్తి. పశ్శాపనశ్శా నామ సమగ్గానం జనానం వోహారేన చ సమ్మటిచ్చనేన చాతి ద్వీహి అజ్ఞేహి సిజ్ఞతీతి ఆహ “తేచమహాజనా”తిఆదిం. “తస్మాతే సమ్మతి సచ్చన్తి వుచ్చన్తి”తి సమ్మన్తో. “సమ్మతత్తా”తి వోహరితత్తాచేవ సమ్మటిచ్చితత్తా చ. “వచీసచ్చవిరితిసచ్ఛాన”న్తి ఏత్త వచీసచ్చం నామ ముసావాదరహితం సచ్చవచనం. విరితిసచ్చం నామ సమ్మావాచావిరితి. సాహి ముసావాదాదీహి వచీదుచ్చరితేహి విరమణమత్తేన వచీసచ్చన్తి వుచ్చతి. “వత్తుభూతత్తా”తి అధిట్టానభూతత్తా. సమ్మతిసచ్చన్తి వుచ్చన్తి, సమ్మతత్తా సమ్మతి చ, సా సచ్ఛానం వత్తుభూతత్తా సచ్చశ్చాతి కత్తా. సమ్మతియా సిద్ధం సచ్చం సమ్మతిసచ్చన్తిపి యుజ్జతి. “సమ్మాపటిపజ్జన్తా”తి పాణో నహన్తబ్బో, సబ్బేసత్తా అవేరా హోన్తూతిఆదినా సమ్మాపటిపజ్జన్తా. “సబ్బలోకియసమ్మత్తియో”తి దానసీలాదీనం పుశ్శాకిరియవత్తూనం ఫలవిపాకభూతా సబ్బలోకియసమ్మత్తియో. సబ్బే “బోధిసమ్మారధమ్మే”తి దానపారమిసీలపారమిఆదికేపారమిధమ్మే. “ఆరాధేన్తి”తి సమ్మాదేన్తి. “మిచ్ఛాపటిపజ్జన్తా”తి దుచ్చరిత దురాజీవమిచ్ఛాజీవాదీనం వసేన మిచ్ఛాపటిపజ్జన్తా. “ఏవం మహన్తం సమ్మతి సచ్చ”న్తి ఏతేన అహం పరమత్త సచ్చమేవగణ్ణామీతి సమ్మతి సచ్చం నభిన్దితబ్బం. భిన్దన్తోహి సబ్బసమ్మత్తీహి పరిబాహిరో అస్సాతి దస్సేతి. కథశ్చ తం భిన్దతీతి. సత్తో నామ నత్తి. సత్తస్స భవతోసజ్జన్తి నామ నత్తి. భవనిబ్బత్తకం కుసలాకుసలకమ్మం నామ నత్తీతి గణ్ణన్తో ఉచ్చేదదిట్టియం తిట్టతి. సబ్బసమ్మత్తీహి పరిబాహిరో హోతి. అపాయ పూరకో భవతీతి. “విజ్జమానన్తేవ గణ్ణాపేతి”తి సశ్శా చిత్తదిట్టి విపల్లాసానం వత్తుభావేన గణ్ణాపేతి. తేనాహ “సక్కాయదిట్టి”తిఆదిం. “ఏవం విపరీతశ్శో సమ్మతిసచ్చ”న్తి

ఏతేనసమ్ముతి సచ్చమేవదళ్లం గహేత్వా పరమత్థ సచ్చం నభిన్దితబ్బం. భిన్దన్తోహి తాహి దిట్టిహి నముచ్చతి. కథఇచ్చ తం భిన్దతి. ఖన్ధే వా ఖన్ధముత్తకేవా అత్తజీవే గహేత్వా తేచ అత్తజీవా పరమ్మరణా ఉచ్చిజ్జన్తితి గణ్ఠాన్తో ఉచ్చేదదిట్టియం తిట్టతి. తే చ అత్తజీవా భవాభవేసుసస్సతా హుత్వా భవతోభవం సంసరన్తి సన్ధావన్తితి గణ్ఠాన్తోసస్సతదిట్టియం తిట్టతి. “నవిసంవాదేన్తి”తి విపరీతం నాపాదేన్తి. “తం పనా”తి సభావసచ్చం పన. అనుభవనభేదమత్తం ఉపాదాయేవ వేదనా సుఖాతి వుత్తా.

సబ్బాకారతో సుఖభూతత్తా వేదనా సుఖాతి వుత్తా నహోతి. “సబ్బాపివేదనా దుక్ఖా ఏవా”తి పధానత్తో. తత్థ అనుభవనభేదో తివిధో. సాతతో వా అనుభవనం, అస్సాతతో వా, మజ్జత్తతో వా. “దుక్ఖా ఏవా”తి భయట్టేన దుక్ఖా ఏవ. భయట్టేనాతి చ సంసార భయదస్సీహిభాయితబ్బట్టేన. సుఖో విపాకో యేసం తే సుఖవిపాకా. తేభూమకకుసలా. “కుసలసమ్మతా”తి ఏతేన సభావసచ్చేపి ఏతేవోహరా లోకసమ్ముతి నిస్సితాతి దీపేతి. “సాసవతా”తి ఆసవేహి సహితభావో. “సంకిలేసి కతా”తి సంకిలేస ధమ్మేహి సంయుత్తభావో. ఓఘేహి చ యోగేహి చ ఉపాదానేహి చ పత్తబ్బభావో “ఓఘనీయయోగనీయ ఉపాదానీయతా”. అధికా అత్తా అజ్ఞత్తా. బహిద్ధారుక్ఖేరూపధమ్మారుక్ఖస్స అత్తానామ సారట్టేన. సాఖాయం రూపధమ్మా సాఖాయ అత్తానామ సారట్టేన. సత్తసన్తానపరియాపన్నా పన రూపారూపధమ్మా తత్తాపరిగ్గహ దళ్లట్టేన తతో బహిద్ధా అత్తతో అధికా అత్తాతి అత్తేన అజ్ఞత్తాతి లోకసమ్ముతి హోతి. తేనాహ “అజ్ఞత్తతికఇన్దా”తిఆదిం. దుక్ఖనిరోధ మగ్గభావో చ, ఇతి ఇదం చతుక్ఖం అరియసచ్చం నామాతి యోజనా. “ఇదమేవా”తి ఇదం చతుక్ఖమేవ. “అచలమాన”న్తి ఏతేన అరియసద్దస్స అత్తం దీపేతి. తేభూమక ధమ్మానం సుఖతా నామ చలా హోతి. కస్మా, అనిచ్చ ధమ్మత్తా. తే ధమ్మేసుఖాతి గహేత్వా అత్తవో అజ్ఞత్తగ్గం కరోన్తా అచిరేనేవ దుక్ఖం పాపుణన్తి. తే ధమ్మే దుక్ఖాతి ఇత్తా తేహివిముత్తా పున దుక్ఖం పాపుణన్తితి నత్తి. ఏసనయో సేసరియసచ్చేసు . “తేసూ”తిఆదిమ్మి దువిధానిహి సచ్చానీతి వుత్తేసు ద్వీసు సచ్చేసు. “తేన వుత్త”న్తిఆది లద్దగుణవచనం. “యో వినా అజ్ఞాపదేసేనా”తి ఏత్త అజ్ఞాపదేసో నామ అట్టధమ్మ సమోధానం నిస్సాయ ఘటసణ్ఠానం పజ్ఞాయతి, పటసణ్ఠానం పజ్ఞాయతి, తం సణ్ఠానం అత్తవో సభావేన వినా అజ్ఞాపదేసేన సిద్ధం హోతి. యాపనచిన్తన కిరియా నామ అత్తి. యం చిత్తన్తి వుచ్చతి. సా అజ్ఞాపదేసేన సిద్ధా న హోతి. అత్తవో సభావేనేవసిద్ధా. ఏసనయో పుసనకిరియా, వేదయితకిరియా, దీసూతి. ఇమమత్తం దస్సేతుం “యోవినా అజ్ఞాపదేసేనా”తిఆదిమాహ. “చిత్తేనపరికప్పేత్వా”తి మనోవిజ్ఞాణ చిత్తేన అవిజ్ఞమానం సణ్ఠానం విజ్ఞమానం కత్వా. “సవిగ్గహం కత్వా”తి సరీరం కత్వా. వత్తు దబ్బసహితం కత్వాతి వుత్తం హోతి. “చిత్తమయోచిత్తనిమ్మితో”తి సుపినన్తే దిట్టరూపాని వియ చిత్తేనపకతో చిత్తేన నిమ్మితో. కస్మా సభావసిద్ధో పరమత్తో నామాతి ఆహ “సోహి”తిఆదిం. “సన్తి”తి ఏతేన అసథాతు వసేన అత్తోతి సిద్ధం వుత్తం. సద్దాబుద్ధీహి అరణీయతో ఉపగన్తబ్బతో అత్తోతిపివదన్తి. “ఇతరతో”తి పరికప్పసిద్ధతో. “పరమో”తి అధికో. తేనాహ “ఉక్కుంసగతో”తి. ఏతేన పరమసద్దస్స అధికత్తం వదతి. ఇదాని తస్స ఉత్తమత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదివుత్తం. తత్థ, ఇమస్మిం బుద్ధసాసనే పజ్ఞాసాసన కిచ్చాని మహనాని అభిజ్ఞోయ్యానం ధమ్మానం అభిజాననం. పరిజ్ఞోయ్యానం పరిజాననం. పహతబ్బానం పహానం. సచ్చి కాతబ్బానం సచ్చికరణం. భావేతబ్బానం భావనాతి. తత్థ సబ్బేపి పరమత్థ ధమ్మా అభిజ్ఞోయ్యా నామ. దుక్ఖ సచ్చధమ్మా పరిజ్ఞోయ్యా నామ. సముదయ సచ్చధమ్మా పహతబ్బా నామ. సామజ్ఞాప్పలాని చ నిబ్బానజ్ఞా సచ్చికాతబ్బా నామ. మగ్గసచ్చధమ్మా భావేతబ్బా నామ. తేసు ధమ్మేసు తేసం కిచ్చానం సిద్ధియా ఇమస్మిం సాసనే సాసనకిచ్చం సిద్ధం హోతి. నిట్టానం గచ్చతి. తే చ ధమ్మా ఏవ రూపానం సాసన కిచ్చానం అవిరాధకత్తా అవిసంవాదకత్తా ఉత్తమట్టేన పరమత్థా నామ హోన్తితి ఇమమత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్థ “యే”తియేజనా. “అయ”న్తి అయం ధమ్మా. “తస్సా”తి తస్సఅభిజ్ఞోయ్యస్స, తస్సపరిజ్ఞోయ్యస్స, తస్సపహతబ్బస్స, తస్ససచ్చికా తబ్బస్స తస్సభావేతబ్బస్సాతి సమ్మన్తో. పరమత్థవణ్ణనా నిట్టితా.

“తం నసున్దర”ని బృజ్జనతో నసున్దరం. నకేవలం బృజ్జనతోయేవ నసున్దరం, అత్తతోపి నసున్దరమేవ. చతుసచ్చ ధమ్మాహి పచ్చేకబుద్ధజ్ఞాణస్సపి గోచరా హోన్తి. పఞ్చాశోయ్య ధమ్మా పన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేవ. తత్త చతుసచ్చ ధమ్మా నామ పరమత్త ధమ్మా ఏవ. పఞ్చాశోయ్యధమ్మా పన సబ్బ పజ్ఞాత్తియా సహ సబ్బపరమత్త ధమ్మా. సబ్బజ్ఞాబుద్ధానం చతుసచ్ఛాభి సమ్మోద్ధో ధమ్మ పజ్ఞాత్తియా సహ సిజ్ఞతి. పచ్చేకబుద్ధానం చతుసచ్చ సమ్మోద్ధో ధమ్మపజ్ఞాత్తియా సహ నసిజ్ఞతి. తస్మా తే సయం పటివిద్ధం చతుసచ్చ ధమ్మం నామ పజ్ఞాత్తిం నీహరిత్వా పరేసం దేసేతుం న సక్కోన్తి. తేసం చతుసచ్చసమ్మోద్ధో మూగస్స సుపినదస్సనం వియ హోతీతి అట్టకథాసు వుత్తం. తస్మా పజ్ఞాత్తియా సహ పఞ్చాశోయ్య ధమ్మా ఏవ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స గోచరాతి సక్కావత్తున్తి.

పరమత్తపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. చిత్తవచనత్తే. నహి సా ఆరమ్మణేనవినా లబ్బతి. చిన్తేతీతి వుత్తే కిం చిన్తేతి, ఆరమ్మణం చిన్తేతీతి ఏవం ఆరమ్మణభూతేన కమ్మపదేన వినా అసమ్మవతో. తస్మా ఇథ చిన్తనాతి దట్టబ్బా, తస్మా అస్స నామం సిద్ధన్తి దట్టబ్బన్తి సమ్మన్తో. సుతమయజ్ఞాణం, చిన్తామయజ్ఞాణం, ని ఏత్త ఆరమ్మణస్స భూతసభావ చిన్తాపి అత్తి, సాపజ్ఞావీవాతి తం నివత్తేతుం “ఆరమ్మణ...పే... ణాపలద్దియేవా”తి వుత్తం. చిత్తం, మనో, మానసం, విజ్ఞాణం, ని సబ్బం చిత్తస్స నామం. ఆరమ్మణ పచ్చయప్పటిబద్ధం హోతి. న అజ్ఞాపచ్చయప్పటిబద్ధం. న చ అజ్ఞాపచ్చయేన లద్ధం నామం. ఏవరూపస్స ఆరమ్మణ విజానన సజ్ఞాతస్స అత్తన్తరస్సబోధకం నహోతీతి దస్సేతుం “సన్తేసు చా”తిఆదివుత్తం. “ఏతేనా”తి ఇదం కత్తునో కిరియాసాధనే అతిస్సయూపకారకం కరణ సాధనం వదతీతి దస్సేతుం “తజ్ఞో”తిఆదివుత్తం. “చిన్తనమత్త”ని ఏత్త మత్తసద్ధో విసేసనివత్తి అత్తోతి, తేన నివత్తితం అత్తం దస్సేతి “సబ్బేపిహి”తిఆదినా. “విగ్గహో వా”తి సరీరం వా. పచ్చయేన ఆయత్తా పచ్చయాయత్తా. “ఆయత్తా”తి సమ్మన్దా. వత్తనం వుత్తి. ఉప్పజ్జనం వా రితి వా. పచ్చయాయత్తా వుత్తి ఏతేసన్తి “పచ్చయాయత్త వుత్తిసో”. “థామేనా”తిఆది అజ్ఞామజ్ఞావేవచనాని. “ఏకం భావసాధనమేవ పధానతో లబ్బతీ”తి ఇదం ధమ్మానం తం తం కిరియా మత్తభావం సన్ధాయ వుత్తం. కిరియామత్తభూతాపి పన తే ధమ్మాసయం నానాపచ్చయా వత్తాయం రితా వా హోన్తి నానాపచ్చయుప్పన్నావత్తాయం రితా వా. తస్మా పరమత్త పదేసుపి యధారహం తదజ్ఞాసాధనానం పటిలాభో అవారితో హోతి. ఇతరథా హేతు పచ్చయో, ఆరమ్మణ పచ్చయో, సహజాతపచ్చయో, నిస్సయపచ్చయోతిఆదీసు కథం భావసాధనం యుత్తం సియాతి. “పధానతో”తి ముఖ్యతో. “అభేదస్స చిన్తనస్సభేదకరణ”ని ఇదం చిన్తేతీతి చిత్తన్తికతం కత్తుసాధనం సన్ధాయ వుత్తం. “సిలాపుత్తకస్సా”తి భేసజ్ఞమూలానం పిసనసిలాపోతకస్స. తస్స సరీరం నామ విసుం అగ్గం నత్తి. అభిన్నంపి భిన్నం కత్వా వుచ్చతి “సిలాపుత్తకసరీర”ని. ఇదం అభేదస్సభేదకరణం నామ అభూతరూపం హోతి. పయోజనే సతి వత్తబ్బం, అసతి న వత్తబ్బన్తి ఆహ “తథాకరణజ్ఞా”తిఆదిం. తత్త “పరపరికప్పితస్సా”తి పరేహి అజ్ఞాతిత్థా చరియేహి పరిచిన్తితస్స. “సతిహి...పే... కప్పనాయా”తి సచే అత్తా అత్తి, అత్తా చిన్తేతి, తస్మా అత్తా చిత్తోనామాతిఆది వత్తబ్బం. న వత్తబ్బం చిన్తేతీతి చిత్తన్తి, చిత్తస్స కిరియామత్తత్తా. న పన అత్తాదికో కత్తా నామ అత్తి. తస్మా కిరియా మత్తమేవ కత్తారం కత్వా “చిన్తేతీతి చిత్త”ని వుత్తం. తేన విజ్ఞాయతిలోకే అత్తాదికోకత్తా నామ నత్తీతి. ఇదం అభేదస్సభేద పరికప్పనాయ పయోజనన్తి వుత్తం హోతి. “అత్తప్పధానో”తి కిరియాసాధనే బహూనంకారకానం మజ్ఞే సయంపధానో సయంజేట్టకో హుత్వా. “తంకత్తుభావ”ని లోకేసిద్ధం కత్తుభావం. “పున కరణభావ”ని పున లోకే సిద్ధం కరణభావం. ఏవం చిత్తస్స వచనత్తం దస్సేత్వా ఇదాని తస్స అభిధానత్తం దస్సేన్తో “అపిచేత్తా”తిఆదిమాహ. యథయిదం యే ఇమే తిరచ్ఛానగతా పాణా చిత్తావిచిత్తా. ఏవం చిత్తం విచిత్తం యం అజ్ఞాం అత్తి, తం అజ్ఞాం ఏకనికాయంపి

నసమనుషస్సామీ-తి యోజనా. “నికాయ”ని సత్తజాతిసమూ హం . “నిస్సక్కే కరణవచన”ని విభత్తాపాదానత్తే కరణవచనం. ఏతేన తతో చరణతో చిత్తతోతి అత్తం వదతి. గాఢాయం. “తం తం సభావో”తి విజాననపుసనాదికో సభావో, అగ్గిస్సఉణ్ఠోవియ. “కిచ్చసమ్మత్తియోరసో”తి తేన తేన ధమ్మేన కరణకిచ్చశ్చ, తం కిచ్చం కత్వా లద్ధో సమ్మత్తిగుణో చ. అగ్గిస్స వత్తుమ్మి పరిపాచనకిచ్చం వియ, ఓభాసనగుణోవియ చ. “గయ్హకారో”తి శ్వాణేన గహేతబ్బో తస్స తస్స ధమ్మస్స ధజభూతో ఆకారో. సమ్మత్తి రసోయేవ వుచ్చతి. “ఫలంవాపీ”తి కారియప్పలం వాపి, అగ్గిస్స ధూమోవియ. “ఆసన్నకారణ”ని అత్తనో అనన్తరే ఫలనిబ్బత్తకం కారణం, అగ్గిస్స అగ్గికారక పురిసో వియ. “అల”ని సమత్తా. “విబుద్ధినో”తి వినీసబుద్ధి సమ్మన్నస్స పణ్ణితస్స. “పుబ్బజ్ఞమరస”ని ఆరమ్మణగ్గహణే పధానరస కిచ్చం. “సన్ధాన పచ్చుపట్టాన”ని నిరన్తరప్పవత్తాకారపచ్చుపట్టానం. “నామ రూపపదట్టాన”ని ఫస్సాదినామశ్చ వత్తు రూపశ్చచిత్తస్సపదట్టానం.

చిత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. “చేతసి భవ”ని చిత్తస్మిం పాతుభూతం. “ఏతేన సిద్ధా హోన్తి”తి సమ్మన్తో. “సా ఏవ ఫస్సాదీనం జాతి. యాచిత్తస్సజరా, సా ఏవ ఫస్సాదీనంజరా”తిఆదినా యోజేతబ్బం. “ఏకవణ్ణాపని బద్ధానీ”తి ఏకేన వణ్ణదణ్ణకేన ఉపనిబద్ధాని. “ఏకజాతియాది ఉపనిబద్ధా”తి ఏకజాతికథా దివసేన ఉపనిబద్ధా. “చే”తి చేవదేయ్య. “నా”తి న వత్తబ్బం. గాఢాయం. “ధమ్మా”తి నామక్ఖన్ధ ధమ్మా. “మనసా ఏవా”తి కత్తుభూతేన మనేన ఏవ. “పకతా”తి పవత్తితా. “నిమ్మితా”తి నిప్పాదితా. “చిత్తకిరియా భూతా ఏవా”తి ఆరమ్మణం విజానన్తం చిత్తం పుసనాకారం జనేత్వావ విజానాతి. సో పుసనాకారో ఫస్సోతి వుచ్చతి. అవసేసా పన సబ్బేపి చేతసికథమ్మా ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జన్తి. ఫస్సో హేతు ఫస్సో పచ్చయో వేదనాక్ఖన్ధస్స ఉపాదాయ. సజ్ఞాక్ఖన్ధస్స. సజ్ఞారక్ఖన్ధస్స ఉపాదాయాతి హి వుత్తం. ఏవం సన్తేపి చిత్తమూలకత్తా చిత్తనిస్సితత్తా చ తేపిధమ్మా చిత్తకిరి యాభూతా ఏవ హోన్తితి. “ఏతేనా”తి ఏతేనగాథాపదేన. విభావనియం పన ఏకాలమ్పణతా మత్తేన విభావేతి. పరిపుణ్ణాని చే తసికథాని ఉపరి థేరేన సయమేవ వక్ఖమానత్తాతి అధిప్పాయో. ఇథ పన పదత్థవిభావనట్టానత్తా పరిపుణ్ణేహి అగ్గేహి విభావేతుం వట్టతీతి ఆహ “తం నసున్దర”ని. “వత్తుమ్మీ”తి పట్టకోట్టకాదిమ్మి. “నానాచిత్తకమ్మానీ”తి హత్తి అస్సరూపాదీని. విజాననమత్తం చిత్తం, కుసలన్తి వా అకుసలన్తి వా వత్తబ్బం నత్తి. నానాచేతసికే హి యుత్తత్తా ఏవ తథా వత్తబ్బం హోతి. వుత్తంహేతం భగవతా. పభస్సరమిదం భిక్ఖవే చిత్తం. తశ్చ ఖో ఆగన్తుకేహి ఉపక్కిల్లేసహి ఉపక్కిలిట్టన్తి. తేనాహ “ఉదకం వియచిత్త”నిఆదిం.

చేతసికవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. రుప్పతీతి పదం కత్తరివాహేతుకమ్మనివాసిద్ధం. రుప్పనశ్చవికారాపత్తి ఏవాతి దస్సేతుం “సీతుణ్ణాదీహీ”తిఆది వుత్తం. తత్త “విసమప్పవత్తివసేనా”తి ధాతునాం విసమప్పవత్తివసేన. ధాతుక్ఖో భవసేనాతి వుత్తం హోతి, “కేనరుప్పతీ”తి ఏత్త “కేనా”తి హేతు అత్థేవా హేతు కత్తరివా కరణవచనం దట్టబ్బం. తథా సీతేనాతిఆదీసుపి. ఉంసమకసా నామ సూచిముఖా ఖుద్ధకమక్ఖికాచేవ మహన్త మక్ఖికా చ. వాతా నామ పురత్తిమవాతాదయో. ఆతపో నామ సూరియాతపో. సరింసపానామ అహి విచ్చిక సతపదికాదయో. తేసం సమ్మస్సేహిపి రుప్పతి. మరణం వా గచ్చతి, మరణ మత్తం వా దుక్ఖం. “యే ధమ్మా”తి ద్వాదసవిధా సప్పటిఘరూపధమ్మా. “అజ్ఞోస”ని సోళసన్నం అప్పటిఘరూపానశ్చ అరూపధమ్మానశ్చ. “తేసూ”తి నిద్ధారణేభుమ్మం. ఇదాని పాళియా సద్ధిం ముఖ్యరుప్పనం సంసన్దేన్తో “సమాగమో చా”తిఆదిమాహ. సమాగమో చ నామ అజ్ఞామజ్ఞాభిఘట్టనం వుచ్చతీతి సమ్మన్తో. ఆపాతాగమనశ్చ ఆరమ్మణకరణశ్చ

రవేత్వాతి యోజనా. “మహాభూతానమేవ వా”తి ఆపోధాతు వజ్జితానం తిణ్ణం మహాభూతానమేవ వా. “వికారం ఆపజ్జతీ”తి వత్వా తమేవత్తం వివరంతో “యస్మిం ఖణే”తిఆదిమాహ. “సయంపి వికారపత్తా హోంతీ”తి తేమహాభూతాసయంపి పకతిం విజహిత్యా ఓమత్తాధిమత్తభావం పాపుణంతీతి అత్తో. “ఓమత్తాధిమత్తరూపసంతతీనశ్చా”తి పరమ్మరతో ఉప్పజ్జమానా రూపసంతతియో సన్ధాయ వుత్తం. ఏవం పాళినయేన విపత్తివసేన రుప్పనం వత్వా ఇదాని విపత్తి వా హోతు, సమ్మత్తి వా. పురిమపచ్చి మసంతతీనం విసదిసప్పవత్తిభూతో వికారోపి ఏకేన పరియాయేన రుప్పనంనామాతి కత్వా పున తం రుప్పనం దస్సంతో “అపిచేత్తా”తిఆదిమాహ. “ఘట్టనవసేన రుప్పన ధమ్మాన మేవా”తి ఆపాతాగమనాదివసేన రుప్పనధమ్మహివి నా అభిఘట్టనవసేనరుప్పన సభావానం రూపధమ్మానమేవ సిద్ధంతి పుచ్చా. “సవిగ్గహ హోంతీ”తి దబ్బ సణ్ణానాకారసహితా హోంతి. కస్మా, ఓళారికసభావత్తా. బహూనశ్చరూపకలాపానం ఏకక్ఖణే ఏకాబద్ధభావేనపవత్తత్తా. అరూపధమ్మాహి సణ్ణసుఖుమసభావా చ హోంతి. సచే అనేకసతసహస్సానిపి ఏకతో పవత్తేయ్యుం. దబ్బసణ్ణానభావం నగమిస్సన్తియేవ. ఏకస్మిశ్చ సత్తసంతానే ఏకక్ఖణే ఏక కలాపోవ పవత్తతి. కస్మా, అనంతర పచ్చయూపనిబద్ధేన పవత్తత్తా. తస్మాతే సవిగ్గహాన హోంతి. రూపధమ్మా పన ఓళారిక సభావా చ హోంతి. బహూనం సన్నిచయేసతి దబ్బసణ్ణానత్తాయ సంవత్తంతి. ఏకక్ఖణే చ బహుకలాపాపి ఏకాబద్ధాహుత్వా పవత్తంతి. తస్మా తేసవిగ్గహహోంతీతి.

“సీతాదిగ్గహణసామత్తియేనా”తి సీతేనపి రుప్పతి, ఉణ్ణేనపి రుప్పతీతిఆదినా లోకస్స పచ్చక్ఖతో పాకటస్స సీతాదివచనస్ససామత్తియేన. తస్మా వచనం లోకస్స అపాకటం అరూపధమ్మానం రుప్పనం ఇధనాధిప్పేతన్తి దీపేతీతి అధిప్పాయో. “వోహరో నామా”తి నామసణ్ణా నామాతి వుత్తం హోతి. “లోకోపచారేనా”తి బహుజనస్స ఉపచారేన వోహరేన కథనేన. “పాకట నిమిత్తవసేనేవా”తి పాకటస్స సద్దప్పవత్తినిమిత్తస్స వసేనేవ. “సీతాదిగ్గహణేన వినాపీ”తి పిసద్దేన సీతాదిగ్గహణసామత్తియేనపీతి దీపేతి. ఏవం సంతేపి పాళిసాధకం నామ న సక్కాసబ్బత్త లద్దుం. పాకటనిమిత్త వచనమేవ సబ్బత్త సాధారణన్తి దట్టబ్బం. “తప్పసఙ్గనివత్తీ”తి తస్స అరూపధమ్మానం రూపతాపసఙ్గస్స నివత్తి. “ఇద్ధివికుబ్బనావసప్పవత్తా”తి ఏత్త ఇద్ధివికుబ్బనానామఇద్ధియానానప్పకారమాపనం. “రూపతా సిద్ధీ”తి రూపన్తి నామ సణ్ణాసిద్ధి. “ఇదం పనా”తి ఇదం రూపం పన. “అనుగ్గహానం సీతాదీనం వసేనా”తి కిశ్చాపిపాళియం సీతాదివచనం ఉపఘాతకానం సీతాదీనం వసేన వుత్తం. తేచ బ్రహ్మలోకే నత్తి. అనుగ్గాహకా ఏవ అత్తి. తేసంవసేనాతి అధిప్పాయో. “పాళియం నిద్దిట్టానీ”తి సణ్ణానాతీతి ఖో భిక్షవే తస్మా సణ్ణాతి వుచ్చతి. కిశ్చ సణ్ణానాతి. నీలంపి సణ్ణానాతి, పీతమ్మి సణ్ణానాతీ-తిఆదినా చ, విజానాతీతి ఖో భిక్షవే తస్మా విజ్ఞాణన్తి వుచ్చతి. కిశ్చ విజానాతి. మధురంపి విజానాతి, అమ్మిలంపి విజానాతీ-తిఆదినా చ-పాళియం నిద్దిట్టాని.

రూపపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. నిబ్బానపదే. “ఖన్ధావా”తి భవంతరే అపాయాదీసు భవిస్సమానా ఖన్ధావా. న హి అతీత ధమ్మా, నిబ్బాయన్తి నామ, సత్తే పీళేత్వా నిరుద్ధత్తాతి అధిప్పాయో. పచ్చప్పన్నా చ ధమ్మా ఏతరహి పీళేన్తి, అవస్సం ఉప్పజ్జమానా అనాగతధమ్మా చ అనాగతే పీళేస్సన్తి, కథం తే నిబ్బాయన్తి నామాతి ఆహ “పచ్చప్పన్నేసు...పే... వత్తబ్బమేవ నత్తి”తి. “విసయేభుమ్మ”న్తి విసయాధారేభుమ్మం. విసయాధారో నామమనుస్సాభూమియం గచ్చన్తీతిఆదీసు వియ ముఖ్యాధారో నహోతి. తేన పన వినా అణ్ణత్త తం కిరియం కాతుం నసక్కోతి. తస్మా ఆధారభావేన పరికప్పితో ఆధారోతి దస్సేతుం “యథాఆకాసే”తిఆదివుత్తం. యథా సకుణానం పక్షన కిరియా నామ ఆకాసేన వినా అణ్ణత్త నసిజ్జతి. తథా

వట్టదుక్టధమ్మానం నిబ్బుతి కిరియాపి నిబ్బానేన వినా అజ్ఞాత్త నసిజ్ఞతీతి దస్సేతుం “యేహితే”తిఆదిమాహ. తత్త “యే”తి యేతివిధవట్టదుక్టసంతాపధమ్మా. హిసద్ధోనిపాతో. తేసద్ధో వచనాలజ్ఞారో. “తద్భినిముత్త”న్తి నిబ్బానవినిముత్తం. నిబ్బుతిరానం నామ నత్తి. తస్మా నిబ్బానం తేసం నిబ్బుతి కిరియాయ విసయా ధారోహోతీతి అధిప్పాయో. యథా అయం పదీపో నిబ్బాయతి. తథాధీరా నిబ్బన్తీతి యోజనా. “తం తం కిలేసానం వా”తి తే సంతేసంకిలేసానం వా. “ఖన్ధానం వా”తి అనాగతభవేసు ఖన్ధానం వా. “పునఅప్పటిసన్నికభావ”న్తి సంతానస్స పున పటిసన్ధానాభావం పాపుణన్తి అరియా జనా. యథా మగ్గే కరణవచనం దిస్సతి అద్ధా ఇమాయపటిపత్తియా జరామరణవ్హా పరిముచ్చిస్సామీతిఆదీసు. న తథా నిబ్బానేతి ఆహ “మగ్గేవియా”తిఆదిం. నిబ్బానేపనభుమ్మవచనమేవ దిస్సతి యత్తనామశ్చరూపశ్చ. అసేసం ఉపరుజ్ఞతీతిఆదీసు. తస్మా నిబ్బానే కరణ వచనం న దిస్సతి, కరణ లక్ష్ణణస్సేవ అభావతోతి దస్సేతుం “న చ నిబ్బాన”న్తిఆది వుత్తం. కరణ లక్ష్ణణం నామకత్తునో సహకారీ పచ్చయభావో. నను అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా నిబ్బాయన్తీతి దిస్సతీతి. సచ్చం, తత్త పన విసేసనే కరణ వచనం. న కరణకారకే. తజ్ఞో సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతుయానివత్తనత్తం వుత్తన్తి.

నిబ్బానపదవణ్ణనా.

దుతీయగాథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧౮. కామావచరపదే. “కామీయతీ”తి ఇచ్చీయతి. నిమిత్తస్సావత్థు మజ్జిమట్టకథాయం ఆగతం. “తేకామీయన్తీ”తి తే అవీచినిరయాదయో ఇచ్చీయన్తి. “తత్త ఉప్పన్నానమ్మీ”తి అవీచినిరయాదీసు ఉప్పన్నానంపి సత్తానం. “భవనికన్తి నామ హోతీ”తి భవసజ్ఞాతం అత్తనో ఖన్ధం ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసోమే అత్తాతి గణ్ణన్తి తణ్ణా భవనికన్తి నామ. సా నేరయికసత్తానంపి అత్తియేవ. “కామే అవచరతీ”తి కామేపరియాపన్నం హోతి. కామే అన్తోగధం హోతి. రూపారూపభూమీసు ఉప్పన్నంపి రూపారూపసజ్ఞ్యం నగచ్ఛతి. కామసజ్ఞ్యమేవ గచ్ఛతి. కామగణనమేవగచ్ఛతీతి అత్తో. “తీసుభవేసు ఉప్పన్నానిపీ”తి కామరూపారూపసత్తసంతానేసు ఉప్పన్నానిపి న తత్రపరియా పన్నానేవ హోన్తి. తత్ర అపరియాపన్నానేవ హోన్తీతి అధిప్పాయో. “కామావచరతాపత్తిదోసో”తి కామావచర ధమ్మాతి వత్తబ్బతా పత్తిదోసో.

“రూపావచరతాదిముత్తిదోసో”తి ఇమే రూపావచర ధమ్మా న హోన్తి, అరూపావచర ధమ్మా న హోన్తి, లోకుత్తర ధమ్మా న హోన్తీతి ఏవం వత్తబ్బతాపత్తి దోసోతి వుత్తం హోతి. ఏసనయో “రూపారూపావచరతాపత్తి దోసో కామావచరతాముత్తి దోసో” తిపదేసు . అవచరసద్దస్స ఉప్పన్నత్తే గహితేపి ఏతేదోసా నాపజ్జన్తి. కస్మా, లోకే యేభూయ్యనయతబ్బహులనయానంపి సబ్బావాతి ఇమమత్తం వదన్తో “ననుయేభూయ్య వుత్తివసేసపీ”తిఆదిమాహ. తత్త “కేసశ్చీ”తి కేసశ్చీ పుగ్గలానం వా ధమ్మానం వా. యథామిగలుద్దకో గామే చరన్తోపి వనే చరణబహులత్తా వనచరకోతి నామం లభతి. రాజహత్తీ అజ్ఞాత్త చరన్తోపి సజ్ఞామే చరణబహులత్తా సజ్ఞామావచరోతి నామం లభతి. అయం యేభూయ్యనయో నామ. యస్మిం వనే అమ్బరుక్ఖాపి అత్తి, అజ్ఞారుక్ఖాపి అత్తి. అమ్బరుక్ఖబహులత్తా పన తం వనం అమ్బవనన్తి నామం లభతి. ఏవం సిమ్పలివనాదీసు. అయం తబ్బహులనయో. ఇథ పన భూమియో తబ్బహులనయేన కామరూపారూప నామం లభన్తి, ధమ్మా యేభూయ్యనయేన కామావచరాది నామం లభన్తీతి. ఏవం గహితే సతి, తే దోసానా పజ్జన్తీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “తస్మా ఇథపి...పి.... దోసోతీ”తిఆహ. “నా”తి న కోచిదోసో నత్తి. అత్తి ఏవాతి అధిప్పాయో. “తస్మాస్సా”తి ఏత్త “అస్సా”తి అవచరసద్దస్స. “తథా అత్తం అగ్గహేత్వా”తి ఉప్పజ్జనత్తం అగ్గహేత్వా. “పరిగ్గాహినియా కామతణ్ణాయ కతో”తి తథా పరిగ్గాహినియా కామతణ్ణాయ

గోచరవిసయత్రాతాయత్రాతాయ కతోనామ హోతి. ఏతేన కామేతీతి కామో, కామత్రా. అవచరతి ఏత్రాతి అవచరం. కామస్స అవచరన్తి కామావచరం. కామ త్రాతాయ గోచరవిసయత్రా కామావచరన్తి అయమత్తోపి సిజ్జతి.

రూపేఅవచరతీతి రూపావచరం. “రూపే”తి సోళసవిధాయరూపభూమియా. “అవచరతీ”తి తత్త పరియాపన్నభావేన పవత్తతి. అరూపే అవచరతీతి అరూపావచరం. “అరూపే”తి చతుబ్బిధాయ అరూపభూమియా. “అవచరతీ”తి తత్త పరియాపన్నభావేన పవత్తతీతి ఇమమత్తం వదతి “రూపారూపావచరేసుపి అయంనయో నేతబ్బో”తి. రూపే భవో రూపం. రూపత్రా. అరూపే భవో అరూపం, అరూపత్రా. రూపస్స అవచరం రూపావచరం. అరూపస్స అవచరం అరూపావచరన్తి ఇమమత్తం దీపేతి “తేసు పనా”తిఆదినా. “అత్తా”తి ఇమస్మిం రానే. యదిపి లోభో, రాగో, కామో, త్రా, తిసబ్బమ్మేతం లోభస్సవేవచనం హోతి. రూపరాగో అరూపరాగోతి పన విసుం విభత్తత్తా ఇథ కామసద్దేన తం దఙ్గోలోభో గయ్యతి. “సబ్బోపి లోభో”తి ఏతేనసస్సతుచ్చేద దిట్టిసహగతోపి సఙ్గహితోతి దట్టబ్బం.

౧౯. “రూపారూపసద్దా తాసు భూమీసు నిరుక్ఖా”తి అనిమిత్తా హుత్వా నిరుక్ఖాతి అధిప్పాయో. ఇదాని సనిమిత్తం నయం వదతి “అపిచా”తిఆదినా. “నిస్సయోపచారో”తి రానూపచారో, యథా సబ్బోగామో ఆగతోతి. “నిస్సితో పచారో”తి రాన్యూపచారో. యథా ధజా ఆగచ్ఛన్తీతి. “యం ఏతస్మిం అన్తరే”తి యే ఏతస్మిం అన్తరే ఖన్ధధాతు ఆయతనా. యం రూపం, యా వేదనా, యాసఙ్ఖా, యే సఙ్ఖారా, యంవిజ్ఞాణన్తి యోజనా. “సువిసద”న్తి యేభూయ్యాది నయేహి అనాకులత్తాసువిసుద్ధం. “కిం విక్ఖేపేనా”తి చిత్తవిక్ఖేపేన కిం పయోజనన్తి అత్తో.

౨౦. “లుజ్జనప్పలుజ్జనట్టేనా”తి భిజ్జనప్పభిజ్జనట్టేన. “యత్థా”తి యస్మిం తేభూమకే ధమ్మసమూహే. “నివిసతీ”తి నిచ్చం విసతి, ఉపగచ్ఛతి. “తస్సా”తి మిచ్చాగ్గాహస్స. “తేస”న్తి లోకుత్తర ధమ్మానం. “యేస”న్తి లోకియ ధమ్మానం. “లుజ్జన”న్తి ఖణికభజ్జేన భిజ్జనం. “పలుజ్జన”న్తి సఠానభేదేన సన్తతిచ్చేదేన నానప్పకారతో భిజ్జనం. నిబ్బానం పన ఇథ న లబ్బతి చిత్తసఙ్గహాధికారత్తాతి అధిప్పాయో. సో చ అపరియాపన్నభావో, విసుం ఏకాచతుత్తీ అవత్థా భూమినామాతి యోజనా.

చతుబ్బూమివిభాగవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౧. “హీన”న్తి సద్ధాసతిఆదీహి సోభణధమ్మేహి అయుత్తత్తాహీనం. “సబ్బహీన”న్తి లోభాదీహి పాపధమ్మేహి యుత్తత్తా సబ్బ చిత్తేహి హీనతరం. “తదత్తో”తి ఉపరిమానం చిత్తానం సోభణసఙ్ఖాకరణసుఖత్తో. “ఆదితో”తిఆదిమ్మి. “వీధిచిత్తవసేనాతి ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసోమే అత్తాతి ఏవం పవత్తస్స భవనికన్తి జవనవీధిచిత్తస్స వసేన. ఏవఞ్చసతి, కిం కారణం లోభమూలచిత్తస్సపథమం వచనేతి ఆహ “అకుసలేసు పనా”తిఆదిం. “ద్వీహివట్టమూలేహి”తి లోభమోహసఙ్ఖాతేహి ద్వీహి వట్టమూలేహి.

౨౨. “సినిద్ధచిత్త”న్తి సాతవేదనాయుత్తత్తాలూఖచిత్తం న హోతీతి అధిప్పాయో. సుమనస్సభావోతి వుత్తే కాయికసుఖవేదనాయపి పసఙ్గో సియాతి వుత్తం “మానసిక...పే... నామ”న్తి. “సుమనాభిధానస్సా”తి సుమననామస్స. “పవత్తినిమిత్త”న్తి పవత్తియా ఆసన్న కారణం. కథం పన భావో పవత్తినిమిత్తం నామహోతీతి ఆహ “భవన్తి...పే... కత్వా”తి. నిమిత్తే భుమ్మం. తథాహి భావో నామ సద్దప్పవత్తినిమిత్తన్తి వుత్తం. ఇదాని నిమిత్త లక్షణం దస్సేన్తో “యథాహి”తిఆదిమాహ.

“తత్త్వా”తి తస్మిం పయోగే. “దంత నిమిత్త”న్తి దంతకారణా. “తం వేదనా నిమిత్త”న్తి తం వేదనాకారణా. ఏత్థ సియా, “ఏతస్మిన్తి నిమిత్తే భుమ్మ”న్తి వుత్తం, నిమిత్తశ్చనామ అకారకం అసాధనం, తం కథం సాధనవిగ్గహే యుజ్జతీతి. అధికరణ సాధనానురూపత్వా సద్దప్పవత్తినిమిత్తస్సాతి దట్టబ్బం. ఏతేనాతి చ ఏతస్మాతి చ హేతు అత్తే ఉభయవచనన్తి వదన్తి. ఆసన్నహేతు నామసాధనరూపో భవతీతి తేసం అధిప్పాయో. సుట్టు కరోతి, పకతిపచ్చయేన అనిప్పన్నం కమ్మం అత్తనో బలేన నిప్పాదేతీతి సజ్ఞారో. “పుబ్బాభిసజ్ఞారో”తి పుబ్బభాగే అభిసజ్ఞారో. పయోజేతి నియోజేతీతి పయోగే. ఉపేతి ఫలసజ్ఞతో అత్తే ఏతేనాతి ఉపాయో. “ఆణత్తియావా”తి పేసనాయవా. “అజ్ఞేసనేన వా”తి ఆయాచనేన వా. “తజ్జేత్వా వా”తి భయం దస్సేత్వా వా. “తం తం ఉపాయం పరే ఆచిక్ఖ”న్తి. కథం ఆచిక్ఖన్తీతి ఆహ “అకరణే”తిఆదిం. “తస్మిం తస్మిం కమ్మే పయోజేతీతికత్వా ఇధ సజ్ఞారో నామా”తి యోజనా. “పచ్చయ గణో”తి పకతిపచ్చయగణో. “తేనా”తి సజ్ఞారేన. “సాధారణో”తి కుసలాకుసలాభ్యాకతానం సాధారణో. “దువిధేన సజ్ఞారేనా”తి పయోగేన వా ఉపాయేన వా. “యో పన తేనసహితో”తిఆదినా పుట్టేవుత్తమేవత్తం పకారంతరేనపాకటం కాతుం “సోపన యదా”తిఆది వుత్తం. “ఇతీ”తిఆది లద్దగుణ వచనం. “పచ్చయగణస్సేవనామ”న్తి పచ్చయగణస్సేవ విసేస నామన్తి వుత్తం హోతి. ఉప్పన్నత్తే ఇకపచ్చయోతి కథం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “యస్మిం సమయే”తిఆదిం. “పాళియ”న్తి ధమ్మసంఘణిపాళియం. “అసల్లక్ఖేత్వా”తి అచిన్తేత్వా ఇచ్ఛేవత్తో. సబ్బమేతం నయుజ్జతీయేవ. కస్మా, పాళిఅట్టకథాహి అసంసద్దనత్తా, అత్తయుత్తిబ్యజ్జనయుత్తనశ్చ అవిసదత్తాతి అధిప్పాయో. “త”న్తి చిత్తం. “ఏతేనా”తి పుబ్బప్పయోగేన. “యథావుత్తనయేనా”తి తిక్ఖభావసజ్ఞాతమణ్ణనవిసేసేన. “సో పనా”తి పుబ్బప్పయోగే పన. “ఇతీ”తి తస్మా. “తం నిబ్బత్తితో”తి తేన పుబ్బప్పయోగేన నిబ్బత్తితో. “విరజ్జిత్వా”తి అయుత్తపక్ఖేపతిత్వా. ఏతేనపట్టిక్ఖత్తా హోతీతి సమ్మన్తో. గాథాయం. “చిత్తసమ్మవీ”తి చిత్తస్మిం సమ్మాతో. విసేసో సజ్ఞారో నామాతి యోజనా. సలోమకో, సపక్ఖకోత్త్యాదీసువియాతి వుత్తం. సాసవా ధమ్మా, సారమ్మణా ధమ్మాత్త్యాదీసువియాతి పన వుత్తే యుత్తతరం. “పాళిఅట్టకథా సిద్ధ”న్తి పాళిఅట్టకథాతో సిద్ధం. అపిచయత్తవిసుద్ధిమగ్గాదీసు అసజ్ఞారం చిత్తం, ససజ్ఞారం చిత్తన్తి ఆగతం. తత్త అయం పచ్చిమనయో యుత్తో. ఉపాయసముట్టితస్స అనేకసతసమ్మవతో “ఇదశ్చ నయదస్సనమేవా”తి వుత్తం. “ఉదాసిసభావేనా”తి మజ్జత్తభావేన. “యతో”తి యస్మా. వికారపత్తో హోతి. తతో అధిమత్తపస్సనం విజ్ఞాయతీతి యోజనా.

౨౩. ఇదాని సహగతవచన సమ్మయుత్తవచనాని విచారేన్తో “ఏత్థచా”తిఆదిమారభి. “న పన తే భేదవన్తా హోన్తీ”తి కస్మా వుత్తం. న ను తేపిచక్ఖు సమ్మసో, సోతసమ్మసో, తిఆదినా చ, కామవితక్కో, బ్యాపాదవితక్కో, తిఆదినా చ, దుక్ఖే అజ్ఞాణం, దుక్ఖసముదయే అజ్ఞాణ, న్తిఆదినాచ భేదవన్తా హోన్తీతి. సచ్చం. తే పన భేదా ఇమం చిత్తం భిన్నం న కరోన్తి. తస్మా తే భేదవన్తాన హోన్తీతి వుత్తా. న చ తేసం అయం వికప్పో అత్తితి సమ్మన్తో. “ఇమస్మిం చిత్తే”తి లోభమూలచిత్తే. “కత్థచీ”తి కిస్మిశ్చి చిత్తే. యేవాపనాతి వుత్తే సుధమ్మేసు ఆగతానియేవాపనకాని. “అజ్ఞోహి”తి దోసమూలమోహమూలేహి. ననుతానిపి ఇధ గహేతబ్బానీతి సమ్మన్తో. “నా”తి న గహేతబ్బాని. కస్మాతి ఆహ “తేసుహి”తిఆదిం . తేపి ఇధ నగహేతబ్బా సియుం. న పన న గహేతబ్బా. కస్మా, వేదనాయ చ సయం భేదవన్తత్తా, దిట్టిసజ్ఞారానశ్చా వికప్పసబ్బావాతి అధిప్పాయో.

౨౪. “సోమనస్సస్సకారణ”న్తి సోమనస్సప్పత్తియా కారణం. సోమనస్సప్పత్తియా కారణే వుత్తే తం సహగత చిత్తుప్పత్తియాపికారణం సిద్ధం హోతీతి కత్వా తమేవ వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేనాహ “సోమనస్సప్పటిసన్ధికోహి”తిఆదిం. హీనేన వా...పే... ఆరమ్మణేన సమాయోగే, తేన సమాయుత్తస్సాపి చిత్తం ఉప్పజ్జమానన్తిఆదినా వత్తబ్బం. తథా బ్యసనముత్తియంపి. ఉపేక్ఖాకారణే “బ్యసనముత్తీ”తి ఇదం దోమనస్సప్పసంఘపరిహారవచనం. అజ్ఞాసయోవుచ్చతి అజ్ఞావుత్తం గేహం. దిట్టిసజ్ఞతో అజ్ఞాసయోయస్సాతి దిట్టజ్ఞాసయో. తస్స భావో దిట్టజ్ఞాసయతా. “అయోనిసో ఉమ్ముజ్జన”న్తి

అనుపాయతో ఆభుజనం, మనసికరణం. “చిన్తా పసుతవసేనా”తి గమ్భీరేసు ధమ్మేసు చిన్తాపసవనవసేన, వీమంసా వడ్డనవసేన. “దిట్టకారణమేవా”తి దిట్టం కారణప్పటిరూపకమేవ. తేనాహ “సారతోసచ్చతో ఉమ్ముజ్జన”న్తి. “తబ్బిపరీతేనా”తి తతో విపరీతేన. అదిట్టజ్ఞాసయతా, దిట్టివిపన్నపుగ్గలపరివజ్జనతా, సద్ధమ్మసవనతా, సమ్మావితక్కుబహులతా, యోనిసో ఉమ్ముజ్జనఇచ్చ దిట్టివిప్పయోగకారణన్తి వత్తబ్బం.

“ఇమేసం పన చిత్తానం ఉప్పత్తివిధానం విసుద్ధిమగ్గేగహేతబ్బ”న్తి విసుద్ధి మగ్గేఖన్ధ నిద్దేసతో గహేతబ్బం. వుత్తజ్ఞోతత్థ. యదా హినత్తికామేసు ఆదీనవోతిఆదినానయేన మిచ్ఛాదిట్టిం పురేక్షేత్వా హట్టతుట్టో కామేవా పరిభుజ్జతి, దిట్టమగ్గలాదీని వా సారతోపచ్చేతి సభావ తిక్షేన అనుస్సాహితేనచిత్తేన. తదా పథమం అకుసల చిత్తం ఉప్పజ్జతి. యదా మద్దేన సముస్సాహితేన చిత్తేన, తదాదుతీయం. యదా మిచ్ఛా దిట్టిం అపురేక్షేత్వా కేవలం హట్టతుట్టో మేధునం వా సేవతి, పర సమ్మత్తిం వా అభిజ్ఞాయతి, పరభణ్ణం వా హరతి సభావతిక్షేనేవ అనుస్సాహితేన చిత్తేన. తదా తతీయం. యదా మద్దేన సముస్సాహితేనచిత్తేన, తదా చతుత్థం. యదా పన కామానం వా అసమ్మత్తిం ఆగమ్మ అఙ్ఞోసం వా సోమనస్సహేతూనం అభావేన చతుసుపి వికప్పేసు సోమనస్సరహితాహోన్తి , తదాసేసాని చత్తారి ఉప్పేహసహగతాని ఉప్పజ్జన్తితి.

లోభములచిత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౫. దోసములచిత్తే. “విరూప”న్తి దుట్టం, లుద్దం. దుమ్మనస్స భావోతి వుత్తే కాయకదుక్ఖవేదనాయపి పసడ్ధో సియాతి వుత్తం “మానసిక...పే.... నామ”న్తి. పటిహజ్జతి బాధతి. “సన్తత్తే”తి సన్తాపితే.

౨౬. “భేదకరో”తి అజ్ఞమజ్ఞావిసేసకరో. “భేదకరాన హోన్తి”తి ఇమస్స చిత్తస్స అజ్ఞమజ్ఞావిసేసకరాన హోన్తి. దోమనస్సగ్గహణం పసగ్గనివత్తనత్తం గహితన్తి యోజనా. పసడ్ధోతి చనానప్పకారతో సజ్జనం లగ్గనం. కథం పసడ్ధోతి ఆహ “యదాహీ”తిఆదిం. “తుట్టిం పవేదేన్తి”తి తుట్టామయం ఇమేసం మరణేనాతిఆది చిక్ఖన్తి. ఏవం సహగతప్పసగ్గం నివత్తేత్వా సమ్మయుత్తప్పసగ్గం నివత్తేతుం “పటిఘగ్గహణంపీ”తిఆది వుత్తం. తిరచ్ఛానగతపాణవధే అపుఙ్గాం నామ నత్తి. ఆదికప్పతో పట్టాయ మనుస్సానం యథాకామ పరిభోగత్తాయ లోకిస్సరియేనధావరట్టాయినా నిమ్మితత్తాతి అధిప్పాయో. “విస్సట్టా”తి అనాసజ్ఞా. “అఙ్ఞోవా”తి అఙ్ఞో వా జనే. విమతి ఏవ వేమతికం. వేమతికం జాతం యేసం తే వేమతికజాతా. పురిమచిత్తస్సలోభసహగతభావో ఇమానిఅట్టపి లోభసహగతచిత్తానినామాతి ఇమినా చూళనిగమనే నేవ సిద్ధోవియాతి యోజనా. చూళనిగమనేన పటిఘసమ్మయుత్త భావేసిద్ధే దోమనస్ససహగతభావోపి తేనసిద్ధో యేవాతి కత్వా “తేసం గహణం”తి వుత్తం. “తేస”న్తి దోనస్సపటిఘానం. ఇమస్మిం చిత్తే ఇస్సామచ్చరియకుక్కుచ్ఛానిచఢినమిద్ధాని చ అనియతయోగీని చ హోన్తి యేవాపనకాని చ. తేనాహ “పురిమచిత్తే”తిఆదిం. దోమనస్సం ఇమస్మిం చిత్తే అత్తి, అజ్ఞాచిత్తేసు నత్తి, తస్మా అసాధారణ ధమ్మా నామ. అనజ్ఞసాధారణ ధమ్మాతిపి వుచ్చతి. “యథాతం”తి తం నిదస్సనం తదుదాహరణం యథా కతమన్తి అత్తో. “ఉపలక్ఖేతీ”తి సజ్ఞాపేతి. ఆతపంతాయతిరక్ఖేతీతి ఆతపత్తం. సేతచ్చత్తం. లద్దం ఆతపత్తం యేనాతి లద్ధాతపత్తో. రాజకుమారో. సో ఆతపత్తం లద్ధోతి వుత్తే సబ్బం రాజసమ్మత్తిం లద్ధోతి విజ్ఞాయతి. తస్మా ఇదం ఉపలక్ఖణ వచనం జాతన్తి దట్టబ్బం. “ఉభిన్న”న్తి ద్విన్నం దోమనస్స పటిఘానం. పుట్టే దోమనస్ససహగతన్తి వత్వా నిగమనే పటిఘసమ్మయుత్తచిత్తానీతి వుత్తత్తా “ఇమస్స...పే.... సిద్ధితో”తి వుత్తం.

౨౭. “అనిట్టలోకధమ్మీహి”తి అలాభో చ, అయసోచ, నిద్దాచ, దుక్ఖజ్ఞాతి చతూహి అనిట్టలోకధమ్మీహి. “తం కుతేత్థ లబ్భా”తి అహం అలాభాదీహి మాసమాగచ్ఛీతి పత్తేంతస్సపి కుతోమేవత్థలోకేతం పత్తనా పూరణం సబ్బకాలం లబ్భాతి అత్తో. “లబ్భా”తి చ కమ్మత్తదీపకం పాటిపదికపదం. ఇమేసం ఉప్పత్తివిధానం విసుద్ధిమగ్గే సజ్జపతోవ వుత్తం తస్స పాణాతి పాతాదీసు తిక్ఖమన్దప్పవత్తికాలే పవత్తివేదితబ్బాతి.

దోసమూలచిత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౮. మోహమూలచిత్తే. “మూలన్తరవిరహేనా”తి అజ్ఞామూలవిరహేన. సంసప్పతీతి సంసప్పమానా. ఏవం ను ఖో, అజ్ఞాధాను ఖోతి ఏవం ద్విధా ఏరయతి కమ్మతీతి అత్తో. విక్లిపతీతి విక్లిపమానం. “నియమనత్త”న్తి ఇదం విచికిచ్ఛాసమ్మయుత్తం నామాతి నియమనత్తం. ఇదజ్ఞో పటిఘసమ్మయుత్తం వియ నిగమనేన సిద్ధం న హోతి. “ఇధ లద్ధోకాసం హుత్వా”తి మూలన్తర విరహాత్తా ఏవ ఇధలద్ధోకాసం హుత్వా. పకతి సభావభూతం, ఇతి తస్మా నట్టితి యోజనా. “అనోసక్కమాన”న్తి పచ్చతో అనివత్తమానం. “అసంసీదమాన”న్తి హేత్తో అపతమానం. ఉభయేన అబ్బోచ్చిన్నన్తి వుత్తం హోతి. “అతిసమ్ముళ్లతాయా”తి మూలన్తర విరహేన మోహేన అతిసమ్ముళ్లతాయ. “అతిచఞ్చలతాయా”తి సంసప్పమానవిక్లిపమానేహివిచికిచ్ఛద్ధచ్చేహి అతిచఞ్చలతాయ. “సబ్బట్ఠపీ”తి సబ్బేసుపి ఆరమ్మణేసు. అట్టకథాయం సజ్ఞార భేదేన అవిజ్ఞాయ దువిధభావోవ వుత్తో. కథం వుత్తో. అవిజ్ఞా అప్పటిపత్తి మిచ్ఛా పటిపత్తితో దువిధా తథా ససజ్ఞా రాసజ్ఞారతోతి వుత్తో. “తివిధభావోవా”తి ఇమస్మిం చిత్తేసజ్ఞారవిముత్తాయ అవిజ్ఞాయ సద్ధిం తివిధభావోవ. ఇమేసం ద్విన్నం చిత్తానం ఉప్పత్తివిధానం విసుద్ధిమగ్గేసజ్జపతోవవుత్తం తస్సఅసన్నిట్టానవిక్లేపకాలేపవత్తి వేదితబ్బాతి.

౨౯. “సబ్బధాపీ”తి నిపాతసముదాయో వా హోతు అజ్ఞామజ్ఞావేవచనో వా, విసుం నిపాతోవాతి ఏవం సబ్బప్పకారతోపి. అకుసలపదే అకారో విరుద్ధత్తో. యథా అమితో, అసురో, తిదస్సేతుం “అకుసలానీ”తిఆదిమాహ. “పటివిరుద్ధభావో”తి మోహాదీహి అకుసలేహి విరుద్ధభావో. భావనంనారహన్తీతి “అభావనారహ”. కథం పన భావనంనారహన్తీతి ఆహ “పునప్పున”న్తిఆదిం. “నియామం ఓక్కమన్తాపీ”తి పజ్ఞానన్తరియ కమ్మభావేన నియతమిచ్ఛాదిట్టిభావేన చ నియామం ఓక్కమన్తాపి. అపాయం భజన్తీతి అపాయభాగినో. కమ్మకారకా. తేసం భావో. తాయ. “వట్టసోతనియతే”తి సంసారవట్ట సోతస్మిం నియతే. “ధిరతరపత్తా”తి సమాధివసేన ధిరతరభావం పత్తా. ఇదాని తమేవత్తం పకారన్తరేన విభావేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. “సియు”న్తి పదం ధాతుపచ్చయేహి సిద్ధం నిప్పన్నపదం నామ నహోతి. కస్మా, ఇధపరికప్పత్తస్స అసమ్భవతో. నిపాతపదం హోతి. కస్మా, అనేకత్తతా సమ్భవతో. ఇధ పన భవన్తి సద్ధేన సమానత్తో. తేనాహ “నిపాతపదం ఇధ దట్టబ్బ”న్తి.

అకుసలవణ్ణనా.

౩౦. అహేతుకచిత్తే. “సబ్బనిహీన”న్తి సబ్బచిత్తేహి హీనం. పున “సబ్బనిహీన”న్తి సబ్బాహేతుకేహి హీనం. “త”న్తి అకుసల విపాకం.

౩౧. సుత్తపాళియం, “కట్ట”న్తి సుక్ఖదారుం. “సకలిక”న్తి చిన్దితఫాలితం కట్టక్ఖణ్డకం. “ధుస”న్తి వీహిసుజ్ఞం. “సజ్ఞార”న్తి కచవరం. చక్ఖుఞ్చరూపే చ పటిచ్చ యంవిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతి. తం చక్ఖువిజ్ఞాణన్తేవ వుచ్చతీతిఆదినా యోజేతబ్బం. తత్త “రూపే”తి రూపారమ్మణాన . “సద్దే”తిఆదీసుపి ఏసనయో. ఏత్త చ విజ్ఞాణాని ఏకవత్తు నిస్సితాని హోన్తి. తస్మా వత్తు

ద్వారేసు ఏకవచనం వుత్తం. ఆరమ్మణాని పన ఏకవిణ్ణాణేనాపి బహూని గహితాని. తస్మా ఆరమ్మణేసు బహువచనం. “దుక్ఖయతీ”తి దుక్ఖం కరోతి. నామధాతు పదశ్లోతం. యథా అత్తానం సుఖేతి వీణేతీతి సద్ధవిదూ. ధాతుపాలేసు పన సుఖదుక్ఖతక్కిరియాయంతి వుత్తం. తక్కిరియాతి చ సుఖకిరియా దుక్ఖ కిరియాతి అట్టో. సాతకిరియా అస్సాతకిరియాతి వుత్తం హోతి. చ సద్ధో ఓకాసత్థోతి కత్వా “దుక్కురం ఓకాసదాన”న్తి వుత్తం.

౩౨. “చక్కుస్స అసమ్మిన్నతా”తి చక్కుపసాదరూపస్స అభిన్నతా. తస్మి శ్లో భిన్నేసతి అన్తస్స చక్కుస్స రూపానినుపట్టహన్తితి. “సోతస్స అసమ్మిన్నతా”తిఆదీసుపి ఏసనయో. “ఆలోకసన్నిస్సయప్పటిలాభో”తి చక్కు చ ఆలోకేసతి కిచ్చకారీ హోతి. అసతి నహోతి. తథా రూపఞ్చ. తస్మా ఆలోకో తేసం విసయవిసయీభావూపగమనే సన్నిస్సయో హోతి. తస్స ఆలోకసన్నిస్సయస్స పటిలాభో. ఏసనయో ఆకాససన్నిస్సయాదీసు. ఇమేసం అఙ్గానం యుత్తి దీపనా ఉపరిరూపసఙ్గహ ఆగమిస్సతి. “అట్టకథాయ”న్తి అట్టసాలినియం. తత్త “తస్మిం పన ఆపాతం ఆగచ్ఛన్తేపి ఆలోకసన్నిస్సయే అసతి చక్కువిణ్ణాణం నుప్పజ్జతీ”తి వచనం అసమ్భావేన్తో “తం వినా ఆలోకేనా”తిఆదిమాహ. “అభావదస్సన పర”న్తి అభావదస్సనప్పధానం.

౩౩. విపాకవచనత్తే. విపచ్చతీతి విపాకం. విపచ్చతీతి చ విపక్కభావం ఆపజ్జతి. పుట్టే కతకమ్మం ఇదాని నిబ్బత్తిం పాపుణాతీతి వుత్తం హోతి. ఇదాని తదత్తం పాకటం కరోన్తో “అయఞ్చ అట్టో”తిఆదిమాహ. అట్టకథాయం ఆయూహన సమజ్ఞతాపి ఆగతా. ఇథ పనసా చేతనా సమజ్ఞతాయ సఙ్గహితాతి కత్వా “చతస్సో సమజ్ఞధా”తి వుత్తం. సమజ్ఞతాతి చ సమ్మన్నతా. “తం తం కమ్మాయూహన కాలే”తి పాణాతి పాతాదికస్స తబ్ధిరమణాదికస్స చ తస్స తస్స దుచ్చరితసుచరితకమ్మస్స ఆయూహనకాలే. సముచ్చిననకాలేతి అట్టో. “సబ్బసో అభావం పత్వాన నిరుజ్జతీ”తి యథా అబ్యాకత ధమ్మానిరుజ్జమానా సబ్బసో అభావం పత్వా నిరుజ్జన్తి. తథా ననిరుజ్జన్తితి అధిప్పాయో. “సబ్బాకార పరిపూర”న్తి పాణాతిపాతం కరోన్తస్స కమ్మాను రూపాబహూకాయ వచీమనో వికారా సన్దిస్సన్తి. ఏసనయో అదిన్నాదానాదీసు. ఏవరూపేహి సట్టేహి ఆకార వికారేహి పరిపూరం. “నిదహిత్యా వా”తి సణ్ఠపేత్వా ఏవ. “యంసన్ధాయా”తి యంకిరియావిసేసనిధానం సన్ధాయ.

గాథాయం. “సజ్జా”తి ఇమస్మిం దివసే. “ఖీరం వముచ్చతీ”తి యథా ఖీరం నామ ఇమస్మిం దివసే ముచ్చతి. పకతిం జహతి. విపరిణామం గచ్ఛతి. న తథా పాపం కతం కమ్మన్తి యోజనా. కథం పన హోతీతి ఆహ “దహన్తం బాలమన్వేతీ”తి. “భస్మాధన్నోవపావకో”తి ధారికా ధన్నోవియ అగ్గి. “సో పనా”తి కిరియా విసేసో పన. “విసుం ఏకో పరమత్థ ధమ్మాతిపి సజ్ఞం న గచ్ఛతీ”తి విసుం సమ్మయుత్త ధమ్మ భావేన సజ్ఞం న గచ్ఛతీతి అధిప్పాయో. సో హి కమ్మపచ్చయధమ్మత్తా పరమత్థ ధమ్మో న హోతీతి న వత్తబ్బో. తేనాహ “అనుసయధాతుయో వియా”తి. “సో”తి కిరియావిసేసో. “త”న్తి కమ్మం వా, కమ్మనిమిత్తం వా, గతినిమిత్తం వా. “తదా ఓకాసం లభతీ”తి విపచ్చనత్తాయ ఓకాసం లభతి. ఓకాసం లభిత్యా పచ్చపట్టాతీతి అధిప్పాయో. “తత్థా”తి తాసు చ తూసుసమజ్ఞతాసు. “ఇతీ”తి లద్ధగుణవచనం. “ఏవఞ్చ కత్వా”తిఆది పున లద్ధగుణవచనం. “పాళియ”న్తి ధమ్మసఙ్గణి పాళియం. “కమ్మసన్తానతో”తి అరూపసన్తానం ఏవ వుచ్చతి. “యే పనా”తి గన్ధకారా పన. “తేస”న్తి గన్ధకారానం. ఆపజ్జతీతి సమ్మన్దో. తేసం వాదేతి వా యోజేతబ్బం. యఞ్చఉపమం దస్సేన్తీతి యోజనా. “తత్థా”తి తస్మిం వచనే. న చ న లభన్తీతి యోజనా. “తదా”తి తస్మిం పరిణతకాలే. “నాళ”న్తి పుష్పఫలానం దణ్డకం.

౩౪. “సమ్భవో”తి పసంభూకారణం. అభివిసేసేన చరణం పవత్తనం అభిచారో. విసేస వుత్తి. న అభిచారో బృభిచారో. సామజ్ఞా వుత్తి. పక్ష్వంతరేన సాధారణతాతి వుత్తం హోతి. పక్ష్వంతరేన సాధారణతా నామపక్ష్వంతరస్స నానప్పకారతో సజ్జనమేవ లగ్గనమేవాతి వుత్తం బృభిచారస్సాతి పసంభూస్స ఇచ్చేవత్తోతి. ఏత్థదాతిఆదినా సమ్భవబృభిచారానం అభావమేవ వదతి. అకుసలహేతుహి చ సహేతుకతా సమ్భవో నట్థీతి సమ్భవో. “తేస”న్తి అకుసలవిపాకానం. “అబృభిచారోయేవా”తి బృభిచారరహితోయేవ.

౩౫. “పశ్చద్వారో ఉప్పన్న”న్తి పశ్చద్వారవికారం పటిచ్చ ఉప్పన్నత్తా వుత్తం. తేనాహ “తజ్ఞో”తిఆదిం. ఏసనయో మనోద్వారావజ్ఞనేపి.

యది హి అయమత్తోసియా, ఏవశ్చాసతి, అయమత్తో ఆపజ్జతీతి సమ్భవో. “తేస”న్తి వీధిచిత్తానం. ఉప్పాదసద్దోనియతపుల్లిజ్ఞోతి కత్వా “టీకాసు పన...పే... నిద్దిట్టం” సియాతి వుత్తం. “వుత్తనయేనా”తి సమ్మయుత్తహేతువిరహతోతి వుత్తనయేన. విపచ్చన కిచ్చం నామ విపాకానం కిచ్చం. విపాకుప్పాదనకిచ్చం నామ కుసలాకుసలానం కిచ్చం. “తం తం కిరియామత్తభూతానీ”తి ఆవజ్ఞన కిరియా హసనకిరియామత్తభూతాని. పటిసన్నిభవభూతిచిత్తాని నామ కేవలం కమ్మవేగుక్లిత్తభావేనసంతానేపతితమత్తత్తా దుబ్బల కిచ్చాని హోన్తి. పశ్చా విజ్ఞాణాని చ అసారానం అబలానం పసాదవత్థానం నిస్సాయ ఉప్పన్నత్తా దుబ్బలవత్థుకాని హోన్తి. సమ్మటిచ్చనాదీని చ పశ్చావిజ్ఞాణానుబంధ మత్తత్తా దుబ్బల కిచ్చట్టానాని హోన్తి. తస్మా తాని సబ్బాని అత్తనో ఉస్సాహేనవినా కేవలం విపచ్చనమత్తేన పవత్తన్తి. “విపాకసంతానతో”తి పశ్చద్వారావజ్ఞనశ్చ మనోద్వారావజ్ఞనశ్చ భవజ్ఞవిపాకసంతానతో లద్ధపచ్చయం హోతి. వోట్టబ్బనం పశ్చావిజ్ఞాణాది విపాకసంతానతో లద్ధపచ్చయం. “ఇతరాని పనా”తి హసేతుప్పాదచిత్త మహాకిరియచిత్తాదీని. “నిరనుసయసంతానే”తి అనుసయరహితే భీణాసవసంతానే. “ఉస్సాహరహితాని ఏవా”తి యథా రుక్ఖానం వాతపుప్పాని నామ అత్తి. తాని ఫలుప్పాదకసిసేహరహితత్తా ఫలాని న ఉప్పాదేన్తి. తథా తాని చ విపాకుప్పాదకతత్థాసిసేహరహితత్తా ఉస్సాహబ్యాపార రహితాని ఏవ.

౩౬. వేదనావిచారణాయం. “పిచుపిణ్డకానం వియా”తి ద్విన్నం కప్పాసపిచుపిణ్డకానం అజ్ఞామజ్ఞాసంఘట్టనం వియ ఉపాదారూపానశ్చ అజ్ఞామజ్ఞాసంఘట్టనం దుబ్బలమేవాతి యోజనా. “తేసం ఆరమ్మణభూతాన”న్తి తిణ్ణం మహాభూతానం. “కాయనిస్సయభూతేసు”తి కాయనిస్సయమహాభూతేసు. “తేహి”తి పశ్చావిజ్ఞాణేహి. “పురిమచిత్తేనా”తి సమ్మటిచ్చనచిత్తతో. “త”న్తి అకుసలవిపాకసన్తీరణం. పటిఘేన వినా నప్పవత్తతి. కస్మా నప్పవత్తతీతి ఆహ “ఏకంతాకుసలభూతేనా”తిఆదిం. “అబ్యాకతేసు అసమ్భవతో”తి అబ్యాకత చిత్తేసు యుజ్జితం అసమ్భవతో. కమ్మానుభావతో చ ముఞ్చిత్వా యథాపురిమం విపాకసంతానం కమ్మానుభావేన పవత్తం హోతి. తథా అప్పవత్తిత్వాతి అధిప్పాయో. “కేనచీ”తి కేనచి చిత్తేన. “విసదిసచిత్తసంతాన పరావట్టనవసేనా”తి పురిమేనవిపాక చిత్త సంతానేన విసదిసం కుసలాది జవన చిత్తసంతానం పరతో ఆవట్టా పన వసేన. తథాహిదం చిత్తద్వయం పాళియం ఆవట్టనా, అన్వావట్టనా, ఆభోగో, సమన్నాహారోతి నిద్దిట్టం. “సబ్బత్థాపీ”తి ఇట్టారమ్మణేపి అనిట్టారమ్మణేపి. “అత్తనో పచ్చా పవత్తస్స చిత్తస్స వసేనా”తి అత్తనో పచ్చా పవత్తం చిత్తం పటిచ్చ న వత్తబ్బోతి అధిప్పాయో. “అత్తనో పచ్చయేహి ఏవ సో సక్కా వత్తు”న్తి అత్తనో పచ్చయేసు బలవత్తేసు సతి, బలవా హోతి. దుబ్బలేసు సతి, దుబ్బలో హోతీతి సక్కావత్తున్తి అధిప్పాయో. “విసదిస చిత్తసంతాన”న్తి వోట్టబ్బనకిరియచిత్తసంతానం.

౩౭. సజ్జార విచారణాయం “విపాకుద్ధారే”తి అట్టసాలినియం విపాకుద్ధార కథాయం. “ఉభయకమ్మీనపీ”తి ససజ్జారిక కమ్మీనపి, అసజ్జారిక కమ్మీనపి. “థేరేనా”తి మహాదత్తథేరేన. “తదుభయభావాభావో”తి ససజ్జారిక అసజ్జారికభావానం అభావో. “తానిపి హి అపరిబ్యత్తకిచ్చానియేవా”తి ఏత్త ఆవజ్ఞన ద్వయం జవనానం పురేచారిక కిచ్చత్తా అపరిబ్యత్తకిచ్చం హోతు. హసితుప్పాదచిత్తం పన జవనకిచ్చత్తా కథం అపరిబ్యత్తకిచ్చం భవేయ్యాతి. తమ్పి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదీనం అనుచారికమత్తత్తా అపరిబ్యత్తకిచ్చం నామ హోతితి. “అట్టమహావిపాకేసు వియ వత్తబ్బో”తి మహావిపాకానం ససజ్జారికా సజ్జారికభావో పురిమభవే మరణాసన్నకాలే ఆరమ్మణానం పయోగేన సహ వా వినా వా ఉపట్టానం పటిచ్చ వుత్తో, తథా వత్తబ్బోతి అధిప్పాయో.

౩౮. “దుబ్బల కమ్మినిబ్బత్తేసూ”తి పటిసన్ని భవజ్ఞ చుతికిచ్చాని సన్ధాయ వుత్తం. “దుబ్బలవత్తు కిచ్చట్టానేసూ”తి చక్ఖాదివత్తుకేసు ఆవజ్ఞనాది దుబ్బలకిచ్చ దుబ్బలట్టానికేసు. “తత్తా”తిఆదినా తదత్తం వివరతి. తత్త “విక్లేపయుత్త”ని విక్లేపకిచ్చేన ఉద్ధచ్చేనయుత్తం హుత్వా. “కప్పట్టితికం” నామ సజ్జభేదకమ్మం. ఛసువత్తు రూపేసు హదయవత్తుమేవ సువణ్ణరజతం వియ సారవత్తు హోతి. ఇతరాని ఫలికానివియ పసాదమత్తత్తా అసారాని హోన్తితి వుత్తం “చక్ఖాదీసు దుబ్బలవత్తూసూ”తి. దస్సనాదీని చ కిచ్చాని జవన కిచ్చస్స పురేచరత్తా ఖుద్ధకిచ్చాని హోన్తి. తేనాహ “దస్సనాదీసూ”తిఆదిం.

౩౯. ఇథ దీపనియం ఇచ్చేవన్తి పదం అట్టారసాతిపదస్సవిసేసనన్తి కత్వా “సబ్బథాపీతి పదస్స...పే... వేదితబ్బో”తి వుత్తం. విభావనియం పన తం సబ్బథాపీతి పదస్స విసేసనన్తి కత్వా “సబ్బథా పీతికుసలాకుసలవిపాకకిరియాభేదేనా”తి వుత్తం.

అహేతుకచిత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪౦. సోభణచిత్తేసు. అవుత్తాపి సిద్ధా హోతి. యథా అట్టచిత్తాని లోకుత్తరానీతి చ వుత్తే అవుత్తేపిసిజ్ఞన్తి సేసచిత్తాని లోకియానీతి చ సఉత్తరానీతి చాతి అధిప్పాయో. “అత్తసమజ్ఞీనో”తి అత్తనా పాపకమ్మీన సమన్నాగతే. “అనిచ్చన్తే యేవా”తి సచేపి అవీచినిమిత్తస్సాదవత్తు వియ కేచి ఇచ్చన్తు. అజానన్తానం పన ఇచ్చా అప్పమాణన్తి అధిప్పాయో. “సోభగ్గ పత్తియా”తి ఏత్త సుభగస్స భావో సోభగ్గన్తి విగ్గహో. సుభగస్సాతి చ సుసిరికస్స.

౪౧. “యాథావతో”తి యథా సభావతో. ఏత్త సియా జానాతీతి జాణన్తి వుత్తం, కిం సబ్బం జాణం యాథావతో జానాతీతి. కిళ్ళోత్థి. యది సబ్బం జాణం యాథావతో జానాతి. ఏవం సతి, జాణేన చిన్తేన్తానం అజాననం నామ నత్తి, విరజ్ఞనం నామ నత్తితి ఆపజ్ఞతి. అథ సబ్బం జాణం యాథావతో న జానాతి, కత్థచి జానాతి, కత్థచి న జానాతి. ఏవజ్ఞాసతి, యత్త జానాతి, తత్తేవ తం జాణం హోతి. యత్త న జానాతి, తత్త తం జాణమేవ న హోతితి ఆపజ్ఞతీతి. వుచ్చత్తే . జాణేన చిన్తేస్సామీతి చిన్తేన్తానంపి యత్త యత్త యాథావతో జాననం న హోతి, తత్త తత్త జాణ విప్పయుత్త చిత్తం హోతి. జాణప్పటి రూపకా చ ధమ్మా అత్తి చిత్తజ్ఞా వితక్కో చ, విచారో చ, దిట్టి చ. ఏతేహి చిన్తేన్తాపి అహం జాణేన చిన్తేమీతి మజ్జన్తి. “దేయ్య ధమ్మపటిగ్గాహక సమ్మత్తీ”తి దేయ్యధమ్మ వత్తు సమ్మత్తి, పటిగ్గాహక పుగ్గల సమ్మత్తి. “అబ్యాపజ్జలోకూపపత్తితా”తి ఏత్త అబ్యాపజ్జలోకో నామ కాయకదుక్ఖ చేతసేక దుక్ఖ రహితో ఉపరిదేవలోకో వా బ్రహ్మలోకో వా. ఉపపజ్జనం ఉపపత్తి. పటిసన్నివసేన ఉపగమనన్తి అత్తో. అబ్యాపజ్జలోకం ఉపపత్తి యస్స సో అబ్యాపజ్జ లోకూపపత్తి. తస్స భావోతి విగ్గహో. “కిలేస

దూరతా"తి సమాపత్తి బలేన వా, అజ్ఞాతరప్పటిపత్తియా వా, విక్ష్మిమిత్త కిలేసతా వా, అరియమగ్గేన సముచ్చిన్న కిలేసతా వా.

తేసం ఉప్పత్తి విధానం విసుద్ధి మగ్గే ఖన్ధనిద్దేసే ఏవం వుత్తం. యదాహి దేయ్యధమ్మ పటిగ్గాహకాది సమ్మత్తిం అజ్ఞాం వా సోమనస్సహేతుం ఆగమ్మ హట్టతుట్టో అత్తిదిన్నంతిఆదినయప్పవత్తం సమ్మాదిట్టిం పురేక్షిత్యా అసంసీదన్తో అనుస్సాహితోపరేహి దానాదీని పుజ్జాని కరోతి, తదాస్స సోమనస్ససహగతం ఇాణ సమ్మయుత్తం చిత్తం అసజ్ఞారం హోతి. యదా పన వుత్తనయేన హట్టతుట్టో సమ్మాదిట్టిం పురేక్షిత్యా అముత్త చా గతాదివసేన సంసీదమానో వా పరేహి వా ఉస్సాహితో కరోతి, తదాస్స తదేవ చిత్తం ససజ్ఞారం హోతి. ఇమస్మిన్తో అత్తే సజ్ఞారోతి ఏతం అత్తనో వా పరేసం వా వసేన పవత్తస్స పుబ్బప్పయోగస్సాధివచనం. యదా పన ఇాతి జనస్స పటిపత్తి దస్సనేన జాతపరిచయాబాలదారకా భిక్షూ దిస్వా సోమనస్స జాతాసహసా కిఞ్చి దేవ హత్థగతం దదంతి వా వద్దంతి వా, తదా తతీయం చిత్తం ఉప్పజ్జతి. యదా పన దేధవన్దథాతి ఇాతీహి ఉస్సాహితా ఏవం పటిపజ్జంతి, తదా చతుత్థం చిత్తం ఉప్పజ్జతి. యదా పన దేయ్యధమ్మ పటిగ్గాహకాదీనం అసమ్మత్తిం అజ్ఞోసం వా సోమనస్సహేతుానం అభావం ఆగమ్మ చతుాసుపి వికప్పేసు సోమనస్సరహితా హోంతి. తదా సేసాని చత్తారి ఉప్పేక్ఖాసహగతాని ఉప్పజ్జంతి.

౪౨. అట్టపీతి ఏత్త పిసద్దేన ఇమాని చిత్తాని న కేవలం అట్టేవ హోంతి . అథ ఖో తతో బహూనిపి బహుతరానిపి హోంతి ఇమం సమ్మిణ్ణనత్తం దీపేతీతి దస్సేతుం "తేనా"తిఆదివుత్తం. దససు పుజ్జాకిరియావత్థూసు దిట్టుజు కమ్మం నామ ఇాణ కిచ్చం. తం కథం ఇాణ విప్పయుత్త చిత్తేహి కరోంతి. వుచ్చతే. ఇాణ సమ్మయుత్త చిత్తేహి దిట్టిం ఉజుంకరోంతా తేసం అన్తరన్తరా ఇాణసోతే పతితవసేన ఇాణవిప్పయుత్త చిత్తేహిపి కరోంతియేవ. సబ్బేసత్తా కమ్మస్సకాతిఆదినా, బుద్ధో సోభగవా, స్వాక్ఖాతో సో ధమ్మా, సుప్పటిపన్నో సో సజ్ఞో, తిఆదినా చాతి దట్టబ్బం. తేనాహ "ఇమాని అట్ట చిత్తానీ"తిఆదిం. తత్త దసపుజ్జాకిరియవత్థూని నామ 'దానం, సీలం, భావనా, అపచాయనం, వేయ్యావచ్చం, పత్తిదానం, పత్తానుమోదనం, ధమ్మస్సవనా, ధమ్మదేసనా, దిట్టుజు కమ్మం,. తేహి గుణితాని వడ్డితాని. తాని చ అట్టధసు ఆరమ్మణేసు ఉప్పజ్జంతి. తీణి చ కమ్మాని కరోంతా తే హేవ అట్టహి కరోంతి. తానియేవ చ సబ్బాని అత్తి హీనాని, అత్తి మజ్జిమాని, అత్తి పణీతాని. తస్మా పున అనుక్కమేన ఆరమ్మణాదీహి వడ్డనం కరోతి. తత్త "తాని రపేతబ్బానీ"తి సమ్బన్దో. "సుద్ధికానీ"తి అధిపతీహి అమిస్సితాని. "ఇతి కత్వా"తి ఇతి మనసి కరిత్వా. తథా ఇాణవిప్పయుత్తాని ద్వేసహస్సాని సతం సట్టి చ హోంతి యోజనా. "వీమంసావజ్జితేహి"తి వీమంసాధిపతి వజ్జితేహి. "తథాగుణితానీ"తి సబ్బాని పుజ్జాకిరియాదీహి సమం గుణితాని. "కోసల్లేనా"తి కోసల్లసజ్ఞాతేన. "నానావజ్జనవీధియ"న్తి ఇాణవిప్పయుత్త వీధీహి విసుం భూతాయ ఆవజ్జనాయ యుత్త వీధియం. "తేనేవా"తి వీమంసాధిపతిభూతేన తేనేవ ఉపనిస్సయజ్ఞాణేన. ఏవం సన్తేపి న సక్కాభవితున్తి సమ్బన్దో.

౪౩. వచనత్తే "రుజ్జనట్టేనా"తి తుదనట్టేన. "అహితట్టేనా"తి హితవిరుద్ధట్టేన. "అనిపుణట్టేనా"తి అసజ్ఞా సుఖుమట్టేన. "అనిట్టవిపాకట్టేనా"తి అనిట్టం విపాకం ఏతేసన్తి అనిట్ట విపాకాని. తేసం భావో అనిట్ట విపాకట్టో. తేన అనిట్ట విపాకట్టేన. "తప్పటి పక్షత్తా"తి రాగాదీహి పటిపక్షత్తా. ఏవం పరియాయత్త సజ్ఞాతం అభిధానత్తం దస్సేత్వా ఇదాని అట్టకథాసు ఆగతం వచనత్తం దస్సేతి కుచ్చితేతిఆదినా. తత్త "కుచ్చితే"తి జేగుచ్చితబ్బే, నిద్ది తబ్బే వా. చాల్నే తదజ్ఞప్పహానవసేన, కమ్మేన్తి విక్ఖమ్భనప్పహానవసేన, విద్ధంసేన్తి సముచ్చేదప్పహానవసేన. "తనుకరణట్టేనా"తి సల్లిఖనట్టేన. "అన్తకరణట్టేనా"తి

పరియోసానకరణట్టేన. “అపి చా”తిఆది దీపనీనయదస్సనం. “కోసల్ల సమ్మాతట్టేనా”తి మహాఅట్టకథానయో. తట్ట, కుసలస్స పణ్ణీతస్స భావో ఏకాసల్లం. ఇాణం. తేన సమ్మాతం సజ్జాతం కోసల్ల సమ్మాతం తివిగ్గహో.

౪౪. “బలవకమ్మేనా”తి తిహేతు కుక్కట్ట కమ్మేన. “దుబ్బల కమ్మేనా”తి తిహేతుకోమకేన వా ద్విహేతుక కుసల కమ్మేన వా. “కేహిచి ఆచరియేహీ”తి మోరవాపి వాసీ మహాదత్తత్తేరం సన్ధాయ వుత్తం. “సఙ్గహకారేనా”తి భద్దన్త బుద్ధఘోసత్తేరేన. “సన్నిహిత పచ్చయవసేనా”తి ఆసన్నే సణ్ణీతపచ్చయ వసేన. పచ్చప్పన్న పచ్చయవసేనవాతి వుత్తం హోతి. ఉపట్టితాని కమ్మాదీని ఆరమ్మణాని. పవత్తాని మహావిపాకాని. “అవిపాక సభావతో”తి అవిపచ్చనసభావతో. అవిపాకుప్పాదనసభావతోతి వుత్తం హోతి. “అట్టకథాయ”న్తి ధమ్మసఙ్గణిట్టకథాయం. “ఇథా”తి మహావిపాకచిత్తే. “తథా అప్పవత్తియా చా”తి దానాదివసేన అప్పవత్తితో చ.

౪౫. మహాకిరియచిత్తే. “ఉపరీ”తి వీధిసఙ్గహే తదా రమ్మణ నియమే. “సయమేవా”తి అనురుద్ధత్తేరేనవ. “వక్ఖతీ”తి వుచ్చిస్సతి. “యథారహ”న్తి ఖీణాసవసన్తానే ఉప్పన్నానం మహాకిరియానం అరహానురూపం. భూతకథన విసేసనం తేన నివత్తేతబ్బస్స అత్తస్స అభావాతి అధిప్పాయో. “తం”తి సహేతుకగ్గహణం. “బ్యవచ్ఛేదకవిసేసన”న్తి అహేతుక విపాకకిరియ చిత్తానశ్చ సబ్బావాతప్పసఙ్గస్స అవచ్ఛేదకం విసేసనం. “యథా సక్ఖర కథలికంపి మచ్చగుమ్మంపి తిట్టన్తంపి చరన్తంపి పస్సతీ”తి వచనే సక్ఖర కథలికం తిట్టన్తం, మచ్చగుమ్మం తిట్టన్తంపి చరన్తంపి పస్సతీతి ఏవం యథా లాభ యోజనా హోతి. తథా ఇథ పీతి.

౪౬. “యదిద”న్తి యా అయం దీపన సమత్తతా, “ఇదం సామత్తియ”న్తి యోజనా. అయం సమత్త భావోతి అత్తో. భేదవచనే చోదనాయాతి సమ్మన్తో. రచనాగాథాయం. “ఏతానీ”తి సోభణ కామావచర చిత్తాని. “పుణ్ణ పాప క్రియాభేదా”తి పుణ్ణ పాప క్రియభేదేన.

౪౭. కతమే ధమ్మా కామావచరా. హేట్టతో అవీచినిరయం పరియన్తం కరిత్వా ఉపరితో పరనిమ్మిత వసవత్తిదేవే అన్తో కరిత్వాతి ఏవం పాళియం నిద్దిట్టత్తా ఇథకామసద్దేన సహోకాసాకామభూమి వుచ్చతీతి ఆహ “కామే కామభూమియ”న్తి. పరియాపన్నాతి పారసేనో. “క్రియా చా”తి ఏత్త చ సద్దో పన సద్దత్తో. ఇతి సద్దో ఇచ్ఛేవం సద్దత్తో. ఏతేన పటిసిద్ధాతి సమ్మన్తో. “ఇథా”తి ఇమస్మిం చిత్తసఙ్గహే. “తస్సా”తి సబ్బథాసద్దస్స. భవో నామ ఇన్ద్రియ బద్ధసన్తానగతో ధమ్మ సమూహో వుచ్చతి. ఇథ పన కామావచరా ధమ్మాతి పదే కామసద్దో. సో చ పథవి పబ్బతాదీహి సద్ధిం సబ్బం కామభూమిం వదతీతి వుత్తం “భూమిపరియాయో చా”తిఆది. “ఇన్ద్రియానిన్ద్రియబద్ధ ధమ్మ సమూహో”తి ఇన్ద్రియబద్ధ ధమ్మ సమూహో సత్తసన్తానాగతో, అనిన్ద్రియబద్ధ ధమ్మ సమూహో పథవి పబ్బతాది గతో. తత్త జీవితీన్ద్రియేన అనాబద్ధో అనాయత్తో అనిన్ద్రియబద్ధోతి.

ఇతికామచిత్తసఙ్గహదీపనియాఅనుదీపనా నిట్ఠితా.

౪౮. రూపావచరచిత్తే. “సముదితేనా”తి పశ్చాన్త సముదితేన. పశ్చాన్నం అఙ్గానం ఏకతో సామగ్గిభూతేనాతి అత్తో. పశ్చాన్నఙ్గో ఏకతో సామగ్గియం సతియేవ అప్పనా హోతి, నో అసతి. సామగ్గియన్తి చ సుట్టు బలవతాయ సమగ్గభావేతి అత్తో. “పటిపజ్జితబ్బత్తా”తి పత్తబ్బత్తా. ఝానం దువిధం ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానశ్చ లక్ఖణా పనిజ్ఞానశ్చాతి ఆహ “కసిణాదికస్సా”తిఆదిం. ఇథ పన ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానం అధిప్పేతం. ఉపనిజ్ఞానన్తి చ కసిణ నిమిత్తాదికం ఆరమ్మణం చేతసా ఉపగన్త్యానిజ్ఞానం ఓలోకనం. ఝానసద్దస్సఝానసత్తోపి సమ్మవతీతి వుత్తం “పచ్చనీక ధమ్మానశ్చ ఝాపనతో”తి. అగ్గినా

వియ కట్టానం కిలేసానం దయ్యనతోతి అట్టో. ఏకగ్గతా ఏవ సాతిస్సయ యుత్తా అప్పనాపత్తకాలేతి అధిప్పాయో. పుబ్బభాగే పన పథమజ్ఞానే వితక్కుస్స బలవభావో ఇచ్చితబ్బో. “సాహీ”తిఆదినా తదత్తం వివరతి. సాహి ఏకగ్గతాతి చ వుచ్చతీతి సమ్మన్తో. ఏకో అత్తాసభావో అస్సాతి ఏకత్తం. ఏకత్తం ఆరమ్మణమస్సాతి ఏకత్తా రమ్మణా. ఏకగ్గతా. తస్స భావోతి విగ్గహో.

అగ్గసద్దో కోటి అట్టో. కోట్టాసట్టోవా. “తథా పవత్తనే”తి చిత్తస్స ఏకగ్గభావేన పవత్తియం. “ఆధిప్పచ్చగుణయోగేనా”తి అధిపతిభావగుణయోగేన. ఇన్ద్రియపచ్చయతాగుణయోగేనాతి వుత్తం హోతి. సాయేవ ఏకగ్గతా ఏకగ్గతా, సమాధీ,తి చ వుచ్చతీతి సమ్మన్తో. “సమాధీ”తి పదస్స-సం-ఆధీ-తి-వా, సమఆధీతి-వా, ద్విధా పదచ్ఛేదో. తత్త సంఉపసగ్గో సమ్మాసద్ధత్తో. సమసద్ధో పన ధమ్మేన సమేన రజ్జం కారేతీతిఆదీసు వియ నామికసద్ధోతి ద్విధా వికప్పం దస్సేన్తో “సాయేవ చిత్త”న్తిఆదిమాహ. సాయేవ చిత్తం-సమ్మా చ ఆధియతీతి సమాధి, సాయేవ చిత్తం-సమజ్ఞా ఆధియతీతి సమాధీతి ద్విధా వికప్పో. తత్త సమ్మా చాతి సున్దరేన. ఆధియతీతి ఆదహతి. ఆదహనజ్ఞా రపనమేవాతి వుత్తం “రపేతీ”తి. సమజ్ఞాతి అవిసమజ్ఞా. “తత్తేవా”తి తస్మిం ఆరమ్మణే ఏవ. “లీనుద్ధచ్చాభావా పాదనేనా”తి లీనస్స చ ఉద్ధచ్చస్స చ అభావో లీనుద్ధచ్చాభావో. తస్స ఆపాదనం ఆపజ్ఞాపనన్తి విగ్గహో. వివిధేన చిత్తస్స సంహరణం విసాహరో. న విసాహరో అవిసాహరో. సాయేవ చ నిద్దిట్టా. ఇతి ఏవం ఇమేసు ద్వీసు అత్తేసు ఏకగ్గతా ఏవ సాతిస్సయయుత్తాతి యోజేతబ్బం. ఏవం పన సతి, ఏకగ్గతా ఏవ ఝానన్తి వత్తబ్బా, న వితక్కాదయోతి చోదనం పరిహరన్తో “వితక్కాదయోపనా”తిఆదిమాహ. అపిసద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. పనసద్దో పక్ఖన్తరత్తో. తస్సా ఏకగ్గతాయ. “సా తిస్సయ”న్తి అతిస్సయేన సహ. “ఓసక్కితు”న్తి సంసీదితుం. “నం”తి చిత్తం. “సంసప్పీతు”న్తి ఏవం ను ఖో అజ్ఞాథాను ఖోతి ద్విధా చజ్ఞాలితుం. “ఉక్కణ్ణీతు”న్తి అజ్ఞాభిముఖీ భవీతుం. ఆరమితున్తి వుత్తం హోతి. లద్ధం సాతం యేనాతి లద్ధస్సాతం. “సాతం”తి సారత్తం. “ఉపట్టూహితం”తి భుసంవడ్డితం. “సన్త సభావత్తా”తి ఉపసన్త సభావత్తా. “తథా అనుగ్గహితా”తి ఆరమ్మణాభిముఖకరణాదివసేన అనుగ్గ హితా . సమాధిస్స కామచ్చన్దనీవరణప్పటిపక్ఖత్తా “సయం...పే.... నీవారేత్వా”తి వుత్తం. “నిచ్చలంఠత్వా”తి అప్పనాకిచ్చమాహ.

ఏవం ఉపనిజ్ఞానత్తం దస్సేత్వా ఝాపనత్తం దస్సేన్తో “తేసు చా”తిఆదిమాహ. “తప్పచ్చనీకా”తి తేసం ఝానజ్ఞ ధమ్మానం పచ్చనీకా పటిపక్ఖా. “మనస్మిం పీ”తి మనోద్వారేపి. పగేవ కాయవచీద్వారేసూతి ఏవం సమ్భావనత్తో చేత్త పిసద్దో. అపిసద్దోపి యుజ్జతి. “ఝాపితా నామ హోన్తీ”తి ఝానజ్ఞ ధమ్మగ్గీహి దడ్డానామ హోన్తి. “ఏవం సన్తేపి తేసం సముదాయే ఏవ ఝాన వోహరో సిద్ధో”తి యోజనా. “ధమ్మ సామగ్గిపధాన”న్తి ఝానట్టానే ఝానజ్ఞ ధమ్మానం మగ్గట్టానే మగ్గజ్ఞ ధమ్మానం బోధిట్టానే బోజ్జజ్ఞ ధమ్మానం సమగ్గభావప్పధానం.

ఏవం సజ్ఞహకారానం మతియా ఝానం వత్వా ఇదాని అపరేసానం మతియా తం దస్సేతుం “అపరే”తిఆదిమాహ. అపరే పన వదన్తీతి సమ్మన్తో. తత్త “యథా సకంకిచ్చానీ”తి సస్స ఇదం సకం. సస్సాతి అత్తనో. ఇదన్తి సన్తకం. యానియాని అత్తనో సన్తకానీతి అట్టో. “ఇతీ”తి తస్మా. “పట్టానే ఝానపచ్చయం పత్వా...పే.... సాధేన్తియేవ”. వుత్తజ్ఞో తత్త. ఝానపచ్చయోతి ఝానజ్ఞానిఝానసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తం సముట్టానానజ్ఞా రూపానం ఝానపచ్చయేన పచ్చయో. మగ్గపచ్చయోతి మగ్గజ్ఞాని మగ్గసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తం సముట్టానానజ్ఞా రూపానం మగ్గపచ్చయేన పచ్చయోతి. “పజ్ఞాసముదితాదీనీ”తి పజ్ఞాసమూహా దససమూహాని. “పథమజ్ఞానాదిభావస్సేవచా”తి పథమజ్ఞానాది నామలాభస్సేవచాతి అధిప్పాయో. “ఝానభావస్సా”తి ఝాననామలాభస్స. “తథావిధకిచ్చవిసేసాభావా”తి తథావిధానం ఆరమ్మణాభినిరోపనాదీనం కిచ్చ విసేసానం అభావతో.

౪౯. “ఏత్త సియా”తి ఏతస్మిం తానే పుచ్చాసియా. “అజ్ఞ భేదో”తి పథమజ్ఞానే పజ్ఞా అజ్ఞాని, దుతీయజ్ఞానే చత్తారి అజ్ఞానీ తిఆదికో అజ్ఞభేదో. “పుగ్గలజ్ఞాసయేనా”తి పుగ్గలస్స ఇచ్చావిసేసిన. ఇతి అయం విసజ్జనా. “సో”తి సో పుగ్గలో. “హీ”తి విత్థార జోతకో. వితక్కో సహాయో యస్సాతి వితక్కుసహాయో. “వితక్కో నిబ్బిందతీ”తి ఓళారికోవతాయం వితక్కో, నీవరణానం ఆసన్నే రితోతి ఏవం వితక్కో ఆదీనవం దిస్సా నిబ్బిందతి. తస్స అజ్ఞాసయోతి సమ్మన్నో. వితక్కుం విరాజేతి విగమేతి అతిక్కుమాపేతీతి వితక్కువిరాగో. వితక్కువిరాగో చ సో భావనా చాతి సమాసో. “ఉత్తరుత్తరజ్ఞానాధిగమనే”తి ఉత్తరి ఉత్తరియూనప్పటిలాభే. అజ్ఞాసయ బలేన పాదకజ్ఞానసదిసం న హోతీతి సమ్మన్నో. చేతోపణిధి ఇజ్జతీతి సమ్మన్నో. “విసుద్ధత్తా”తి సీలవిసుద్ధత్తా.

౫౦. సజ్ఞార భేదవిచారణాయం. “సజ్ఞార భేదో న వుత్తో”తి పథమజ్ఞాన కుసల చిత్తం అసజ్ఞారికమేకం, ససజ్ఞారికమేకనిఆదినా న వుత్తోతి అధిష్పాయో. “సో”తి సజ్ఞార భేదో. “సిద్ధత్తా”తి సజ్ఞార భేదస్స సిద్ధత్తా. కథం సిద్ధోతి ఆహ “తథాహీ”తిఆదిం. సుఖా పటిపదా యేసం తాని సుఖప్పటిపదాని. తేసం భావోతి విగ్గహో. “యో”తి యోగీపుగ్గలో. “ఆదితో”తిఆదిమ్మి. “విక్ఖమ్భేన్నో”తి విమోచేన్నో వియోగం కరోన్నో. దుక్ఖేన విక్ఖమ్భేతీతి సమ్మన్నో. “కామాదీనవదస్సనాదినా”తి అజ్ఞారకాసూ పమాకామాబహుదుక్ఖాబహుపాయాసా, ఆదీనవో ఏత్తభియ్యోతిఆదినా కామేసుఆదీనవం దిస్సా. ఆదిసద్దేన వితక్కాదీసు ఆదీనవదస్సనం సజ్ఞయ్యతి. “తేనేవా”తి కామాదీనవదస్సనాదినా ఏవ. ఏత్త అభిజ్ఞాభేదేన సజ్ఞార భేదో న వత్తబ్బో, పటిపదా భేదేనేవ వత్తబ్బోతి దస్సేతుం “ఖిప్పాభిజ్ఞాజ్ఞానానంపీ”తిఆది వుత్తం. తత్త, అభిజ్ఞాననం అభిజ్ఞా. ఖిప్పాసీఘా అభిజ్ఞా యేసం తాని ఖిప్పాభిజ్ఞాని. దన్ధా అసీఘా అభిజ్ఞా యేసం తాని దన్ధాభిజ్ఞాని. యూనాని. “యది ఏవ”న్తి ఏవం పటిపదా భేదేన సజ్ఞార భేదో యది సియాతి అత్తో. “వళజ్ఞానకాలే”తి సమాపత్తి సమాపజ్జనకాలే. పటిబద్ధకా నామ అన్తరాయికా. “సన్నిహితాసన్నిహితవసేనా”తి ఆసన్నే సణితాసణితవసేన. సుద్ధం విపస్సనాయానం యేసం తే సుద్ధవిపస్సనాయానికా. “సుద్ధం”తి సమధజ్ఞానేన అసమ్మిస్సం. “సత్తేన హనిత్వా”తి పరే న సత్తేన హననతో చిన్తనతో. “సహసా”తి సీఘతరేన. “మరన్తానం ఉప్పన్నం”తి మరణాసన్నకాలే ఉప్పన్నంతి అధిష్పాయో. అనాగామినో హి సుద్ధ విపస్సనాయానికాపి సమానా సమాధిస్మిం పరిపూరకారినో నామ హోన్తి. ఇచ్చన్తే సుసతి కిళ్ళి నిమిత్తం ఆరబ్బమనసికార మత్తేనపి యూనం ఇజ్జతి. తేనాహ “తంపి మగ్గసిద్ధగతిక”న్తి. “రూపీబ్రహ్మలోకే”తి ఇదం అట్టన్నం సమాపత్తీనంపి తత్త పాకతికభావం సన్ధాయ వుత్తం. అరూపీ బ్రహ్మలోకే పన ఏకా ఏవ సమాపత్తి పాకతికాసమ్మవతి. ఉపపత్తిసిద్ధజ్ఞానానం భవన్తరే సన్నిహిత పచ్చయభేదేన సజ్ఞార భేదో వుత్తో, సో కథం పచ్చేతబ్బోతి ఆహ “ఏకస్మిం భవేపి...పే... యుత్తాని హోన్తీ”తి. ఏకస్మిం భవేసబ్బప్పథమం లద్ధకాలే సజ్ఞార భేదస్స ఆసన్నత్తా వళజ్ఞానకాలేపి సో ఏవ సజ్ఞార భేదో సియాతి ఆసజ్ఞాసమ్మవతో ఇదం వుత్తం. తేన భవన్తరే ఉపపత్తి సిద్ధజ్ఞానానం సన్నిహిత పచ్చయభేదేన సజ్ఞారభేదే వత్తబ్బమేవ నత్తీతి దస్సేతి. ఇదాని తాని మగ్గ సిద్ధజ్ఞాన ఉపపత్తి సిద్ధజ్ఞానాని సన్నిహితపచ్చయం అనపేక్షిత్యా మగ్గక్షణ ఉపపత్తిక్షణేసు సిద్ధకాలే యూనుప్పత్తి పటిపదాయ ఏవ సబ్బసో అభావం గహేత్వా అపరం వికప్పం దస్సేతుం “యూనుప్పత్తి పటిపదా రహితత్తా వా”తిఆది వుత్తం. ఏవం మహగ్గతయూనానం అట్టకథావసేన సిద్ధం సజ్ఞార భేదం వత్తా ఇదాని పాళివసేనాపి సో సిద్ధో యేవాతి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. దుక్ఖప్పటిపదాపుబ్బకానం ద్వన్నం దన్ధాభిజ్ఞాఖిప్పాభిజ్ఞాసమాధీనం. “ఏత్తావతా”తి ఏతం పరిమాణం అస్సాతి ఏత్తావం. ఏత్తావన్తేన. ఏత్త సియా, కస్మా ఇధ సజ్ఞారభేదో న వుత్తోతిఆదినా వచనక్రమేన సిద్ధో హోతీతి సమ్మన్నో. సేసం సువిజ్ఞోయ్యం.

౨౧. విభావనిపారే. పరికమ్మం నామ పథవీ, పథవీ, ఆపో, ఆపో-తిఆదికం, రూపం అనిచ్ఛం, రూపం దుక్ష్తం, రూపం అనత్తా-తిఆదికఇచ్ఛాభావనాపరికమ్మం అధికారో నామ పుబ్బభవేకతభావనాకమ్మం. పుబ్బభవేయూనమగ్గఫలానిపట్టేత్వా కతం దానసీలాది పుజ్జాకమ్మఇచ్ఛ. “ఇదం తావనయుజ్జతీ”తి ఏత్థ తావసద్దో వత్తబ్బంతరాపేక్షనే నిపాతో. తేన అపరంపి వత్తబ్బం అట్టితి దీపేతి. పుబ్బాభిసంజ్ఞారో దువిధో పకతి పుబ్బాభిసంజ్ఞారో, పయోగపుబ్బాభిసంజ్ఞారోతి. తత్థ పరికమ్మ పుబ్బాభిసంజ్ఞారో పకతి పుబ్బాభిసంజ్ఞారో నామ, అయం పకతి పచ్చయగణో ఏవ. పుట్టే వుత్తో పుబ్బప్పయోగో పయోగపుబ్బాభిసంజ్ఞారో నామ . సో ఏవ ఇథాధిప్పేతోతి దస్సేతుం “నహీ”తిఆదిమాహ. “అంతమసో”తి అన్నిమ పరిచ్ఛేదేన. “ఆలోపభిక్ఖా” నామ ఏకా లోపభిక్ఖా. సో పరికమ్మసంజ్ఞాతపుబ్బాభిసంజ్ఞారో. యూనాని చ సబ్బాని ఉప్పన్నాని నామ నట్టితి సమ్మన్దో. “ఇతీ”తి తస్మా. “సో”తి భావనాభిసంజ్ఞారో. “తేసం”తి సబ్బేసంపి యూనానం. న హి లోకియజ్ఞానాని నామ...పే... అత్తి, ఇమేసం సత్తానం సబ్బకమ్మేసుపి కప్పవినాసకాలే యూనాని భావేత్వా బ్రహ్మలోక పరాయనతా సబ్బావతి అధిష్ఠాయో. “పుట్టే సమధకమ్మేసు కతాధికారస్సా”తి ఆసన్నభవేకతాధికారం సన్ధాయ వుత్తం. దూరభవే పన సమధకమ్మేసు అకతాధికారో నామ కోచి నట్టితి. “ఏవమేవా”తి ఏవం ఏవ. విపాకజ్ఞానేసు సజ్ఞార భేదస్స పుబ్బ కమ్మవసేన వత్తబ్బత్తా “కుసల క్రియజ్ఞానేసు”తి వుత్తం. “అథవాతిఆదికో పచ్చిమ వికపో నామ” అథవా పుబ్బాభిసంజ్ఞారేనేవ ఉప్పజ్జమానస్స నకదాచి అసంజ్ఞారికభావో సమ్మవతీతి అసంజ్ఞారికన్తి చ, బృభిచారాభావతో ససంజ్ఞారికన్తి చ న వుత్తన్తి అయం వికపో. తత్థ అసంజ్ఞారికన్తి చ న వుత్తన్తి సమ్మన్దో. “బృభిచారా భావతో”తి అసంజ్ఞారికభావేన పసంజ్ఞాభావతో. ససంజ్ఞారికన్తి చ న వుత్తం. యది వుచ్ఛేయ్య. నిరత్థ కమేవతంభవేయ్య. కస్మా, సమ్మవ బృభిచారానం అభావతో. సమ్మవే బృభిచారే చ. విసేసనం సాత్థకం సియాతి హి వుత్తం. న చ నిరత్థకవచనం పణ్ణితా వదన్తి. కస్మా, అపణ్ణితలక్ఖణత్తా. సతి పన సమ్మవే చ బృభిచారే చ, తథా సక్కా వత్తుం. కస్మా, సాత్థకత్తా. సాత్థకమేవ పణ్ణితా వదన్తి. కస్మా, పణ్ణిత లక్ఖణత్తాతి అధిష్ఠాయో.

౨౨. పటిపదా అభిజ్ఞావవత్థానే. “నిమిత్తుప్పాదతో”తి పటిభాగనిమిత్తస్స ఉప్పాదతో. సుఖాపన పటిపదా, పచ్చాదన్ధం వా ఖిప్పం వా ఉప్పన్నం యూనం సుఖప్పటిపదం నామ కరోతీతి యోజనా. “పుబ్బభవే”తి ఆసన్నే పుబ్బభవే. అంతరాయికథమ్మా నామ ‘కిలేసంతరాయికో చ, కమ్మంతరాయికో చ, విపాకంతరాయికో చ, పజ్జాత్తి వీతిక్కమంతరాయికో చ, అరియూపవాదంతరాయికో చ. తత్థ తిస్సో నియతమిచ్ఛాదిట్టియోకిలేసంతరాయికో నామ. పజ్జానంతరియ కమ్మాని కమ్మంతరాయికో నామ. అహేతుక ద్వీహేతుకప్పటిసన్ధివిపాకా విపాకంతరాయికో నామ. భిక్ఖు భావేరితానం వినయ పజ్జాత్తిం వీతిక్కమిత్తా అకతప్పటికమ్మో వీతిక్కమో పజ్జాత్తివీతిక్కమంతరాయికో నామ. పటికమ్మేపనకతే అంతరాయికో న హోతి. అరియపుగ్గలానం జాతిఆదీహి ఉపవదిత్వా అక్కోసిత్వా అకతప్పటికమ్మం అక్కోసనం అరియూపవాదంతరాయికో నామ. ఇథపి పటికమ్మే కతే అంతరాయికో న హోతి. సేసేసు తీసు పటికమ్మం నామ నత్తి. ఇమే ధమ్మా ఇమస్మిం భవే యూనమగ్గానం అంతరాయం కరోన్తీతి అంతరాయికా నామ. తేహి విముత్తో అంతరాయిక ధమ్మ విముత్తో నామ. “కల్యాణప్పటిపత్తియం రితో”తి సీలవిసుద్ధి ఆదికాయ కల్యాణప్పటిపత్తియం పరిపూరణ వసేన రితో. “ఛిన్నపలిబోధో”తి ఆవాసపలిబోధాదీని దసవిధాని పలిబోధకమ్మాని ఛిన్దిత్వా రితో. “పహితత్తో”తి, యన్తం పురిసథామేన పురిసపరక్కమేన పత్తబ్బం, న తం అపత్వా వీరియస్స సణ్ణానం భవిస్సతీతి ఏవం పవత్తేన సమ్మప్పధాన వీరియేన సమన్నాగతో. సో హి పహితో పేసితో అనపేక్షితో అత్తభావో అనేనాతి పహితత్తోతి వుచ్చతి. “నసమ్మజ్జతీతి నత్తి”. సచే పజ్జాపధానియగ్గసమన్నాగతో హోతీతి అధిష్ఠాయో. పజ్జాపధానియగ్గాని నామ సద్ధాసమ్మన్నతా, అసారేయ్యం, ఆరోగ్యం, అలీనవీరియతా, పజ్జావంతతా,తి.

౧౨. విపాకజ్ఞానే. “ముదుభూతం”తి భావనా బలపరితృత్తామన్దభూతం. మన్దభూతత్వా చ దుబ్బలం. “నానా కిచ్చట్టానేసు చా”తి దస్సనసవనాదీసు. “హీనేసుపి అత్తభావేసు”తి అహేతుక ద్విహేతుకపుగ్గలేసుపి. “అసదిసంపీ”తి తిహేతుకకృత్తంపి కమ్మం అహేతుకవిపాకంపి జనేతీతిఆదినా అసదిసంపి విపాకం జనేతి. “భవజ్ఞట్టానేసు యేవా”తి ఏత్త భవజ్ఞ సద్దేన పటిసన్ధిట్టాన చుతిట్టానానిపి సజ్జయ్యన్తి. “కుసలసదిసమేవా”తి పథమజ్ఞానకుసలం పథమజ్ఞాన విపాకమేవ జనేతి, దుతీయజ్ఞాన కుసలం దుతీయజ్ఞాన విపాకమేవ జనేతీతిఆదినా కుసల సదిసమేవ విపాకం జనేతి. “కుసలమేవ... పే... క్రియజ్ఞానం నామ హోతి” అభేదూ పచారేనాతి అధిప్పాయో. భేదమ్మి అభేదం కత్వా ఉపచారో వోహరో అభేదూ పచారో.

౧౪. సజ్ఞహగాథా వణ్ణనాయం. ఝానానం భేదో ఝానభేదో. అత్తతో పన ఝానేహి సమ్మయోగభేదో ఝానభేదోతి వుత్తో హోతీతి ఆహ “ఝానేహి సమ్మయోగభేదేనా”తి. పథమజ్ఞానికం చిత్తన్తిఆదినా యోజేతబ్బం. “తమేవా”తి రూపావచర మానసమేవ. విభావనియం పన ఉపరిసజ్ఞహగాథాయం ఝానజ్ఞ యోగభేదేన, కత్వేకేకన్తు పశ్చాదాతి వచనం దిస్వా ఇథ ఝాన భేదేనాతి ఝానజ్ఞేహి సమ్మయోగభేదేనాతి వుత్తం. ఏవం సన్తేపి ఇథ ఝానభేదస్స విసుం అధిప్పేతత్తా “అజ్ఞోహి ఝానభేదో”తిఆది వుత్తం.

రూపావచరచిత్తదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

౧౫. అరూపచిత్తదీపనియం. “భుసో”తి అతిరేకతరం. “సరూపతో”తి పరమత్త సభావతో. నత్తి జటా ఏత్థాతి అజటో. అజటో ఆకాసోతి అజటాకాసో. “పరిచ్చిన్నాకాసో”తి ద్వారచ్చిద్ధవాతపానచ్చిద్ధాదికో ఆకాసో, యత్త ఆకాస కసిణ నిమిత్తం ఉగ్గణ్ణన్తి. కసిణ నిమిత్తం ఉగ్గాటేత్వా లద్ధో ఆకాసో కసిణుగ్గాటిమాకాసో, కసిణం ఉగ్గాటేన నిబ్బత్తో కసిణుగ్గాటిమోతి కత్వా. రూపకలాపానం పరిచ్ఛేదమత్తభూతో ఆకాసో రూపపరిచ్ఛేదాకాసో. “అనన్తభావేన ఫరీయతీ”తి చతురజ్జలమత్తోపిసో అనన్త నామం కత్వా భావనామనసికారేన ఫరీయతి. “దేవానం అధిట్టానవత్థూ”తి మహీధ్ధికానం గామనగర దేవానం బలిప్పటిగ్గవాణట్టానం వుచ్చతి, యత్త మనుస్సా సమయే కుల దేవతానం బలిం అభిహరన్తి. “బలిం”తి పూజనీయ వత్తు వుచ్చతి. “తస్మిం”తి కసిణుగ్గాటిమాకాసే. “తదేవా”తి తం ఆరమ్మణమేవ. కుసలజ్ఞానం సమాపన్నస్సవా, విపాకజ్ఞానేన ఉపపన్నస్సవా, క్రియజ్ఞానేన దిట్టధమ్మ సుఖ విహారిస్సవా, తియోజేతబ్బం. అనన్తన్తి వుచ్చతి, యథాపథవీకసిణే పవత్తనతో ఝానం పథవీకసిణన్తి వుచ్చతీతి. “ఏకదేసే”తి ఉప్పాదేవా రితియం వా భజ్జేవా. అన్తరహితత్తా అనన్తన్తి వుచ్చతి. “అనన్త సజ్జితే”తి అనన్త నామకే. “అనన్తన్తి భావనాయ పవత్తత్తా”తి ఇదం పథమా రుప్పవిజ్ఞాణం అనన్తన్తి ఏవం పుబ్బభాగ భావనాయ పవత్తత్తా. “అత్తనో ఫరణాకార వసేనా”తి పుబ్బభాగభావనం అనపేక్షితత్వాతి అధిప్పాయో. “నిరుత్తి నయేనా”తి సకత్తే యపచ్చయం కత్వా నకారస్సలోపేన. “పాళియా నసమేతీ”తి విభజ్ఞ పాళియానసమేతి. “అనన్తం ఫరతీ”తి అనన్తం అనన్తన్తి ఫరతి. “పథమా రుప్పవిజ్ఞాణాభావో”తి తస్స అభావ పజ్జత్తిమత్తం. “నేవత్తీ”తి నత్తి. “అస్సా”తి చతుత్థా రుప్పజ్ఞానస్స. అథవాతిఆదీసు “పటుసజ్ఞా కిచ్చస్సా”తి బృత్తసజ్ఞా కిచ్చస్స. “సజ్ఞారావసేస సుఖుమభావేన విజ్ఞమానత్తా”తి ఇమస్స అత్తం విభావేన్తో “ఏత్థచా”తిఆదిమాహ. “ముద్ధభూతం”తి మత్తకపత్తం. “దేసనాసీసమత్తం”తి రాజా ఆగచ్ఛతీతిఆదీసు వియ పధాన కథామత్తన్తి వుత్తం హోతి. “తస్సేవా”తి పథమా రుప్పవిజ్ఞాణస్సేవ. కుసలభూతం పథమా రుప్పవిజ్ఞాణం పుధుజ్ఞనానశ్చా సేక్ఖానశ్చా కుసలభూతస్స దుతీయారుప్పవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణం హోతి. అరహో పన తివిధో. తత్త, ఏకోపథమా రుప్పేరత్వా అరహత్తం పత్వా పథమారుప్పం అసమాపజ్జితత్వావ దుతీయా రుప్పం ఉప్పాదేతి. తస్స కుసలభూతం పథమా రుప్పం క్రియభూతస్స దుతీయా రుప్పస్స ఆరమ్మణం. ఏకోపథమా రుప్పేరత్వా అరహత్తం

పత్వా పున తమేవ పథమా రుప్సం సమాపజ్జిత్వా దుతీయా రుప్సం ఉప్పాదేతి. ఏకో దుతీయా రుప్పేరత్వా అరహత్తం గచ్ఛతి. తేసం ద్విన్తం క్రియభూతం పథమా రుప్పవిజ్ఞాణం క్రియభూతస్సేవ దుతీయారుప్పస్స ఆరమ్మణం. తేనాహ “విజ్ఞాణం నామా”తిఆదిం.

అరూపచిత్తానుదీపనా.

౨౭. లోకుత్తరచిత్తే. “జలప్పవాహో”తి ఉదకధారాసజ్ఘాటో. “పభవతో”తిఆదిపవత్తిట్టానతో. “యథాహ”తి కథం పాళియం ఆహ. “సన్యధిద”న్తి సో కతమో. “అయం పీ”తి అయం అరియమగ్గోపి. ఏకచిత్తక్షణికో అరియమగ్గో, కథం యావ అనుపాదీసస నిబ్బానధాతుయాసవతి సన్తతీతి ఆహ “ఆనుభావప్పరణవసేనా”తి. పాళియం గజ్ఞాదీని పశ్చాన్నం మహానదీనం నామాని. “సముద్ధ నిన్నా”తి మహాసముద్ధాభిముఖం నిన్నా నమితా. “పోణా”తి అనుపతితా. “పబ్బారా”తి అధోవాహితా. “కిలేసానం”తి అనుపగమనే కమ్మపదం. పాళియం “ఘటో”తి ఉదక పుణ్ణఘటో. “నికుజ్ఞో”తి అధోముఖం రపితో. “నోపచ్చావ మతీ”తి పున నోగలతి. “న పునేతీ”తి న పున ఏతి నుపగచ్ఛతి అరియసావకో. “న పచ్చేతీ”తి న పటి ఏతి. తదత్థం వదతి “న పచ్చాగచ్ఛతీ”తి. ఏవం తం అనివత్తగమనం పాళిసాధకేహి దీపేత్వా ఇదాని యుత్తిసాధకేహి పకాసేతుం “యథా చా”తిఆదిమాహ. “యతో”తి యం కారణా. “తే”తి పుథుజ్జనా. “దుస్సీలా”తి నిస్సీలా. “ఉమ్మత్తకా”తి పిత్తుమ్మత్తకా. “ఖిత్త చిత్తా”తి ఛట్టితపకతి చిత్తాయక్కుమ్మత్తకా. “దుప్పజ్ఞా”తి నిప్పజ్ఞా. “ఏళమ్మాగా”తి దుప్పజ్ఞతాయ ఏవ పగ్గరితలాల ముఖ మూగా. “తస్మిం మగ్గే ఏవా”తి అట్టజ్ఞికే అరియమగ్గే ఏవ. సో పన మగ్గో పథమ మగ్గో, దుతీయ మగ్గో, తతీయ మగ్గో, చతుత్త మగ్గో,తి చతుబ్బిధో హోతి. “ఆదితో పజ్జనం”తి చతూసు మగ్గేసు ఆదిష్ఠి పథమ మగ్గసోతస్స పజ్జనం గమనం. పటిలాభోతి వుత్తం హోతి. “సోతాపత్తియా”తి సోతస్స ఆపజ్జనేన. “అధిగమ్మమానో”తి పటిలబ్బమానో. సబ్బే బోధిపక్ఖియ ధమ్మా అనివత్త గతియా పవత్తమానా సోతోతి వుచ్చవీతి సమ్మన్దో. సమ్మోధి వుచ్చతి చతూసు మగ్గేసు జ్ఞాణం. ఉపరిసమ్మోధి ఏవ పరాయనం యేసం తే ఉపరిసమ్మోధి పరాయనా. పరాయనన్తి చ పటిసరణం. కథం సోతాపత్తి వచనం మగ్గేన సమానాధికరణం హోతీతి వుత్తం “పథమ మగ్గ సజ్ఞతాయ సోతాపత్తియా”తిఆది. “మగ్గేతీ”తి గవేసతి. మారేన్త గమనోనిరుత్తినయేన మగ్గోతి సిజ్ఞతీతి వుత్తం “కిలేసే మారేన్తో గచ్ఛతీతి మగ్గో”తి.

౨౮. సకదాగామి మగ్గే. “సకిం ఆగచ్ఛతీ”తి ఇతోగత్వా పున ఇథ ఆగచ్ఛతీతి అత్తో. “సీలేనా”తి పకతిసభావేన. కామలోకం ఆగచ్ఛన్తి ఏతేహీతి కామలోకాగమనా. కిలేసా. తేసం సబ్బావేన విజ్ఞమానభావేన. పాళియం “ఏకచ్ఛస్స పుగ్గలస్సా”తి కత్తు అత్తేసామివచనం. ఏకచ్ఛేన పుగ్గలేన అప్పహీనా నీతి సమ్మన్దో. “సహబ్యతం”తి సహాయభావం. “ఆగామీహోతీ”తి వత్వా తమేవత్తం వదతి “ఆగత్వా ఇత్తత్త”న్తి. ఆగచ్ఛతి సీలేనాతి ఆగత్వా. ఇత్తం భావో ఇత్తత్తం. ఇమం కామత్తభావం ఆగత్వా, తస్మా ఆగామీ నామ హోతీతి యోజనా. “అయశ్చ అత్తో”తి పటిసన్నివసేన సకిం ఇమం లోకం ఆగచ్ఛతీతిఆదికో అత్తో. “కిలేస గతివసేనా”తి కామలోకా గమన కిలేస గతివసేన. మగ్గసహాయేన రూసేన విక్ఖమ్భితా కిలేసా మగ్గేన సముచ్చిన్న గతికా హోన్తి. అయం మగ్గసహాయోరూనానుభావో నామ. తేనాహ “న హీ”తిఆదిం. “దేవలోకతో”తి ఏత్థ బ్రహ్మలోకోపి సజ్ఞహితో. పచ్చిమస్మిం పన అత్తే సతీతి యోజనా. ఆగమనసీలో ఆగత్వా. న ఆగత్వా అనాగత్వా. “తేనా”తి అనాగమనేన. “నానత్థా సమ్భవతో”తి ద్వీసు ఇత్తత్తసద్దేసు ఏకస్మిం ఇమం కామావచర లోకన్తి ఏకస్మిం ఇమం మనుస్స లోకన్తి ఏవం నానత్థానం అసమ్భవతో. పాళియం “సబ్బా బజ్ఞో”తి చేతోదుక్ఖ సజ్ఞాతేన చేతనీకరోగా బాధేన సహితో. తేనాహ “తేహి పటిఘానుసయస్సా”తిఆదిం. తత్థ “తే”తి పుథుజ్జన సోతాపన్న సకదాగామినో. సబ్బా

బజ్జానామాతి సమ్మన్దో. “పచ్చిమస్స వాక్యస్సా”తి ఆగన్త్యా ఇత్తత్తం సోతాపన్న సకదాగామినో తేన దట్టబ్బాతి వాక్యస్స.
 “ద్వీసు సకదాగామీసు”తి ఆగన్త్యా ఇత్తత్తన్తి వుత్తత్తా తేన అత్తేన సకదాగామినామకేసు ద్వీసు సోతాపన్న సకదాగామీసు.
 “పురిమస్సా”తి సోతాపన్నస్స. “అనజ్ఞా సాధారణే నేవా”తి దుతీయ ఫలట్టాదీహి అసామజ్ఞోనేవ. బ్రహ్మలోకేరితానం
 సోతాపన్నానం సత్తక్ఖత్తు పరమ తాదిభావో నత్తి వియ దుతీయ ఫలట్టానం సకదాగామి భావోపి నత్తి. తేనాహ “పథమ
 దుతీయ ఫలట్టాపీ”తిఆదిం. “తస్మా”తిఆది లద్ధగుణవచనం. “ఇతి కత్వా”తి ఇమినా కారణేన. “హేట్టూ పరూపపత్తివసేనా”తి
 ఉపరితో ఆగన్త్యా హేట్టూపపత్తి చ, హేట్టతో ఆగన్త్యా ఉపరూపపత్తి చాతి ఏవం హేట్టూపరూపపత్తివసేన. “ఏవఇచ్చ కత్వా”తిఆది
 దుతీయ లద్ధ గుణవచనం. “పిచ్చన్నం ఇధ నిట్టా”తి పిచ్చన్నం పుగ్గలానం ఇధ కామలోకే నిట్టా అనుపాదిసేన
 నిబ్బానపత్తితి వుత్తం హోతి. “సో పనా”తి సకదాగామి పుగ్గలో పన. యేసం పన అట్టకథా చరియానం అత్తో, తేసం అత్తేసో
 సకదాగామి పుగ్గలో పిచ్చవిధోవ వుత్తో, న ఛట్తో పుగ్గలోతి యోజనా. యేసం పన ఇమం లోకన్తి అత్తో, తేసం అత్తే ఛట్తోపి
 లబ్భతీతి దస్సేతుం “మహాపరినిబ్బాన...పి... ఆగతో యేవా”తి వుత్తం. తత్త “సకిం ఆగమనట్టేన ఆగతో యేవా”తి సకిం
 ఆగమనట్టేన సకదాగామీసు ఆగతోయేవ. సబ్బజ్ఞా బుద్ధాపి పథమ ఫలట్ట భూతా సత్తక్ఖత్తు పరమతాయం సణ్ణితా వియాతి
 యోజనా. ఏత్త చ “సత్తక్ఖత్తుపరమతాయం”తి సత్తక్ఖత్తు పరమభావే. ఇదఇచ్చ నిదస్సన వచనమత్తం. సబ్బజ్ఞా బుద్ధాపి
 దుతీయ ఫలట్టభూతా సకిం ఆగమనప్పకతియం సణ్ణితాయేవ హోన్తి. కస్మా, తస్మిం ఖణే తం సభావానతి వత్తనతోతి
 అధిప్పాయో. సబ్బోపి సో ఛబ్బీధో పుగ్గలో ఇధ...పి... దట్టబ్బో. ఏతేన యం వుత్తం విభావనియం పిచ్చసు సకదాగామీసు
 పిచ్చమకోవ ఇధాధిప్పేతోతి. తం పటిక్ఖిత్తం హోతి. కస్మా, పిచ్చమకో ఏవ ఇధ సకదాగామిపదే అధిప్పేతేసతి ఇతరే చత్తారో
 కత్త అధిప్పేతా సియున్తి వత్తబ్బత్తా. జనకభూతో సమానో. “జాయాగతా ఏవా”తి యుత్తితో పరమ్మరాగతా ఏవ. తేనాహ
 “యథా”తిఆదిం. “అవిరుద్ధో”తి జాయేన అవిరుద్ధో.

౨౯. ఓరమ్భాగో నామ హేట్టాభాగో కామలోకో. ఓరమ్భాగాయ సంవత్తన్తితి ఓరమ్భాగియాని కామరాగ బ్యాపాద
 సంయోజనాదీని. “సో”తి అనాగామి పుగ్గలో.

౩౦. మహప్పలం కరోన్తి సీలేనాతి మహప్పల కారినో. తేసం భావో “మహప్పల కారితా”. సీలాది గుణో. “అరహతీ”తి
 పటిగ్గహితుం అరహతి. “అరహతో”తి అరహన్తస్స. “నిబ్బచనం”తి నిరుత్తి. విగ్గహ వాక్యన్తి వుత్తం హోతి. సుద్ధికసుజ్ఞతాయ
 తథా న వచిత్తాని, సుజ్ఞాతప్పటిపదాయ తథా న వచిత్తానీతిఆదినా యోజేతబ్బం. తత్త “సుద్ధిక సుజ్ఞతాయా”తి
 సుద్ధికసుజ్ఞాతవారే. “సుజ్ఞాతప్పటిపదాయా”తి సుజ్ఞాతప్పటిపదావారే. “సచ్చ సతిపట్టాన విభజ్ఞేసు పనా”తి సచ్చ విభజ్ఞ
 సతిపట్టాన విభజ్ఞేసు పన, సబ్బం చిత్త వడ్డనం పాళి అట్టకథాసు దేసనావారే విచారేత్వా వేదితబ్బం.

౩౧. ఫలచిత్తే . సోతాపత్తియా అధిగతం ఫలం సోతాపత్తి ఫలం. తత్త “అధిగతం”తి పటిలద్ధం. అట్టజ్ఞీక ఫలం సన్ధాయ
 “తేన సమ్మయుత్త”న్తి వుత్తం. “నిరుత్తి”తి విగ్గహో.

౩౨. తనుభూతేపి కాతుం న సక్కోతి, కుతో సముచ్చిన్దితుం. “తానీ”తి ఇన్ద్రియాని. “పటూ నీ”తితిక్ఖాని. “సో”తి చతుత్త
 మగ్గో. “తా చా”తి రూపరాగ, అరూపరాగ, మాన, ఉద్ధచ్చ, అవిజ్ఞాదయో చ. “అజ్ఞో చా”తి తేహి దసహి సంయోజనేహి అజ్ఞో
 అహరికానోత్తప్పాదికే, సబ్బేపి పాప ధమ్మే చ.

౬౩. కిరియ చిత్త విచారణాయం. న గహితం ఇతి అయం పుచ్చా. అభావా ఇతి అయం విసజ్జనాతిఆదినా యోజేతబ్బం. “అస్సా”తి కిరియానుత్తరస్స. “నిరనుసయసంతానేపీ”తి అనుసయ రహితే అరహంత సంతానేపి. “ఇతీ”తి వాక్య పరిసమాపనమత్తం. “పుచ్చతే”తి విసజ్జనా కథీయతే. పున అనుప్పజ్జనం అనుప్పాదో. అనుప్పాదో ధమ్మా సభావో యేసం తే అనుప్పాద ధమ్మా. తేసం భావోతి విగ్గహో. విపాకశ్చ జనేతీతి సమ్మన్తో. కథం జనేతీతి ఆహ “కుసల...పే.... కత్వా”తి. తత్త, “కత్వా”తి సాధేత్వా. సచేపి కరేయ్యాతి యోజనా. “కోచీ”తి అబ్బత్తో కోచి అరియసావకో. తదా ఫల చిత్తమేవ పవత్తేయ్యాతి సమ్మన్తో. “పటిబాహితుం అసక్కుణేయ్యో”తి అప్పటిబాహియో ఆనుభావో అస్సాతి సమాసో.

౬౪. “ఆది అంత పదేస్వే వా”తిఆదిమ్మి ద్వాదసా కుసలానీతి చ, అన్తే క్రియ చిత్తాని వీసతీతి చ పదేసు. రూపే పరియా పన్నాని చిత్తాని. అరూపే పరియా పన్నాని చిత్తాని. “పథమాయ భూమియా పత్తియా”తి పథమభూమిం పాపుణీతుం. “సామణ్ణ ఫలం అధిప్పేతన్తి వుత్తం” అట్టసాలినియం. అత్తతో పన ధమ్మ విసేసోతి సమ్మన్తో. మగ్గ ఫల నిబ్బాన సజ్ఞాతో ధమ్మ విసేసో లోకుత్తరభూమి నామాతి యోజనా. అవత్థా భూమి ఏవ నిప్పరియాయభూమి. కస్మా, అవత్థా వంతానం ధమ్మానం సరూపతో లద్ధత్తా. ఇతరా ఓకాసభూమి నిప్పరియాయ భూమి న హోతి. కస్మా, పజ్జత్తియా మిస్సకత్తా. “ధమ్మానం తం తం అవత్థా విసేసవసేసేవ సిద్ధా”తి ఏతేన అవత్థా భూమి ఏవ పథాన భూమీతి దస్సేతి. కామతణ్ణాయ విసయభూతో ఓళారికాకారో కామావచరతా నామ. భవతణ్ణాయ విసయభూతో మజ్జిమాకారో రూపారూపావచరతా నామ. తాసం తణ్ణానం అవిసయభూతో సణ్ణ సుఖుమాకారో లోకుత్తరతా నామ. హీనానం అకుసల కమ్మానం వసేన హీనా అపాయభూమియో. పణీతానం కుసల కమ్మానం వసేన పణీతా సుగతి భూమియో. తత్త చ నానా అకుసల కమ్మానం వా నానా కుసల కమ్మానం వా ఓళారిక సుఖుమతా వసేన నానా దుగ్గతి భూమియో నానా సుగతి భూమియో చ సిద్ధా హోన్తీతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “అపి చా”తిఆదిమాహ.

౬౫. గాఢాయ పుబ్బద్ధం నామ-ఇత్త మేకూన నవుతి, ప్పభేదం పన మానసన్తి పాదద్వయం. అపరద్ధం నామ ఏకవీససతంవాధ, విభజన్తి విచక్ఖణాతి పాదద్వయం. తం ఇమినా న సమేతి. కథం న సమేతి. ఇమినా వచనేన సకలమ్మి గాఢం ఏకూన నవుతిప్పభేదం మానసం ఏకవీస సతం కత్వా విభజన్తి-తి ఏవం ఏకవాక్యం కత్వా యోజనం ఇహేతి. “పథమజ్ఞాన సదిసట్టేనా”తి లోకియ పథమజ్ఞాన సదిసట్టేన. యం చతురగ్గీకం, తం సయమేవ దుతీయజ్ఞానన్తి సిద్ధం. యం తియగ్గీకం, తం సయమేవ తతీయజ్ఞానన్తి సిద్ధం. యం దువగ్గీకం, తం సయమేవ చతుత్తజ్ఞానన్తి సిద్ధం. యం పున దువగ్గీకం, తం సయమేవ పశ్చిమజ్ఞానన్తి సిద్ధం. “ఏవం వుత్త”న్తి విభావనియం ఝానభవసేన పథమజ్ఞాన సదిసత్తా పథమజ్ఞానశ్చాతి ఏవం వుత్తం. వితక్కాది అగ్గపాతుభావేన పశ్చిధా విభజన్తీతి సమ్మన్తో. న ఇతరాని లోకియజ్ఞానాని సాతిస్సయతో ఝానాని నామ సియుం. కస్మాతి ఆహ “తాని హీ”తిఆదిం. తత్త “తానీ”తి లోకియజ్ఞానాని. “ఉపేచ్ఛా”తి ఉపగన్త్యా. “ఝాపేన్తీ”తి దహన్తి. పకతియా ఏవ సిద్ధో హోతి, న పాదకజ్ఞానాదివసేన సిద్ధో. “కిచ్చ”న్తి పశ్చిచ్ఛీక భావత్తాయ కత్తబ్బ కిచ్చం. “తేన పచ్చయ విసేసేనా”తి పాదకజ్ఞానాదినా పచ్చయ విసేసేన. “తస్మిం”తి పచ్చయ విసేసే. యథాలోకియజ్ఞానేసు ఉపచారభూతా భావనా కాచి వితక్క విరాగ భావనా నామ హోతి...పే.... కాచి రూప విరాగ భావనా నామ. అసజ్ఞో గామీనం పన సజ్ఞో విరాగ భావనా నామ హోతి. ఏవమేవన్తి యోజనా. “సా”తి ఉపచార భావనా. “ఉపేచ్ఛా సహగతం వా”తి ఏత్త వా సద్దేన రూపసమతిక్కమం వా సజ్ఞో సమతిక్కమం వాతి అవుత్తం వికప్పేతి. ఆదికమ్మికకాలే ఏవం హోతు, వసిభూతకాలే పన కథన్తి ఆహ “ఝానేసూ”తిఆదిం. నానాసత్తియుత్తా హోతీతి వత్వా నానాసత్తియో దస్సేతి

“కాచీ”తిఆదినా. యా ఉపచార భావనా. “వితక్కుం విరాజేతుం”తి వితక్కుం విగమేతుం. అత్తనో ఝానం అవితక్కుం కాతున్తి వుత్తం హోతి. తేనాహ “అతిక్యామేతుం”తి. సా ఉపచార భావనా. సేసాసుపి ఉపచార భావనాసు.

౬౬. (క) “సా విపస్సనా”తి వుట్టానగామిని విపస్సనా. “విపస్సనా పాకతికా ఏవా”తికాచి విరాగ భావనా నామ న హోతీతి అధిప్పాయో. “నియామేతుం”తి అవితక్కుమేవ హోతూతి వదమానా వియ వవత్థపేతుం. “అధిప్పాయో”తి పాదకవాదిత్థేరస్స అధిప్పాయో. “సమ్మసీయతీ”తి ఇదం ఝానం అనిచ్చం ఖయట్టేన, దుక్ఖం భయట్టేన, అనత్తా అసారకట్టేనాతి సమ్మసీయతి సమనుపస్సీయతి. తం అట్టకథాయ న సమేతి. వుత్తజ్ఞో తత్త. యతో యతో సమాపత్తితో వుట్టాయ యే యే సమాపత్తి ధమ్మే సమ్మసిత్వా మగ్గో నిబ్బత్తితో హోతి. తం తం సమాపత్తి సదిసోవ హోతి. సమ్మసితసమాపత్తి సదిసోతి అత్థోతి. ఏత్థ హి “యతో యతో సమాపత్తితో వుట్టాయా”తి ఏతేన పాదకజ్ఞానం కథితం హోతి. “పాదకజ్ఞానే సతీ”తి ఏతేన అయం వాదోపి పాదకజ్ఞానేన వినా నసిజ్ఞతీతి దస్సేతి. “విపస్సనాపి...పే... పత్తా హోతీ”తి ఏతేన ఇమస్మిం వాదేపి విపస్సనా నియామో ఇచ్చితబ్బోతి దస్సేతి. తేనాహ “యథాలోకియజ్ఞానేసూ”తిఆదిం. కామశ్చోత్త... పే... అవిరోధో వుత్తో వియ దిస్సతి. కథం. పశ్చామజ్ఞానతో వుట్టాయ హి పథమజ్ఞానాదీని సమ్మసతో ఉప్పన్నమగ్గో పథమత్థేరవాదేన పశ్చామజ్ఞానికో, దుతీయ వాదేన పథమాదిజ్ఞానికో ఆపజ్జతీతి ద్వేపి వాదా విరుజ్ఞన్తి. తతీయ వాదేన పనేత్త యం ఇచ్చతి, తం ఝానికో హోతీతి తే చ వాదా న విరుజ్ఞన్తి, అజ్ఞాసయో చ సాత్తకో హోతీతి ఏవం అవిరుద్ధో వుత్తో హోతీతి. ఏత్థ పన యం ఇచ్చతి, తం ఝానికో హోతి. ఇచ్చాయ పన అసతి, విరోధోయేవ. తేనాహ “ఇమే పన వాదా. ... పే... . విరోధో పరిహరితుం”తి. పాళియం “అజ్ఞత్తం సుజ్ఞాతం మనసి కరోతీ”తి అజ్ఞత్తసన్తానేతం తం ఝానశ్చ ఝానసహగతశ్చ ఖన్ధ పశ్చాకం నిచ్చ సుఖ అత్త జీవతో సుజ్ఞాతం మనసి కరోతి. “న పక్ఖన్దతీ”తి న పవిసతి. “సన్నిసాదేతబ్బం”తి సన్నిసిన్నం కాతబ్బం. “ఏకోదికాతబ్బం”తి ఏకముఖం కాతబ్బం. “సమాదహాతబ్బం”తి సుట్టు రపేతబ్బం. “నిస్సాయా”తి పాదకం కత్వాతి అధిప్పాయో.

౬౭. (క) వాదవిచారణాయం. ఉపచార భావనా ఏవ ఉపరిజ్ఞానే ఝానజ్ఞం నియామేతీతి వుత్తం. హేట్టా పన అజ్ఞాసయో ఏవ ఉపరిజ్ఞానే ఝానజ్ఞం నియామేతీతి వుత్తం. తత్త “అజ్ఞాసయో ఏవా”తి ఏవ సద్దేన పాదకజ్ఞానం నివత్తేతి. “ఇథ ఉపచార భావనా ఏవా”తి ఏవ సద్దేన అజ్ఞాసయం నివత్తేతి. ఏతేసు హి ద్వీసు సహ భావీసు ఉపచార భావనా ఏవ పథానం హోతి. అజ్ఞాసయో పన తస్స నానా సత్తియోగం సాధేతి. “అజ్ఞాసయ సామజ్ఞం సణ్ఠాతీ”తి మగ్గే యం లద్ధబ్బం హోతి, తం లబ్భతు, మయ్ఠం విసేసో నత్థీతి ఏవం అజ్ఞాసయ సామజ్ఞం సణ్ఠాతి. “తస్మి”న్తి అజ్ఞాసయ విసేసే. “సో”తి అజ్ఞాసయ విసేసో. కస్మా యుత్తన్తి ఆహ “ఇచ్చి తిచ్చిత...పే... నిబ్బత్తనం”తి. “సబ్బజ్ఞానేసు చిణ్ణవసిభూతానం”తి ఇదం సమాపజ్ఞనన్తి చ నిబ్బత్తనన్తి చ పద ద్వయే సమ్మన్ధ వచనం. “విపస్సనా విసేసణ్ఠాయ ఏవా”తి వుట్టాన గామిని విపస్సనా విసేసణ్ఠాయ ఏవ. యస్మా పన అట్టసు సమాపత్తీసు ఏకేకాయ సమాపత్తియా వుట్టాయ వుట్టిత సమాపత్తి ధమ్మ సమ్మసనం ఆగతం, న పన అజ్ఞాజ్ఞాన సమ్మసనం. తస్మా పాదకజ్ఞానమేవ పమాణన్తి యోజనా. పాళిపదేసు “గహపతీ”తి ఆలపన వచనం. “వివిచ్చేవా”తి వివిచ్చిత్వా ఏవ. వివిత్తో విగతో హుత్వా ఏవ. “ఉపసమ్మజ్ఞా”తి సుట్టు సమ్మాపుణిత్వా. “ఇతి పటిసశ్శిక్ఖతీ”తి ఏవం పచ్చవేక్ఖతి. “అభిసశ్శోతయిత”న్తి సుసం సమ్మిణ్ణీతం, సంవిదహితం. “తత్త రితో”తి తస్మిం పథమజ్ఞానే అపరిహీనో హుత్వా రితో. “మేత్తాచేతో విముత్తీ”తి మేత్తాఝానసజ్ఞాతా చేతోవిముత్తి, అజ్ఞాత్త అలగ్గనవసేన చిత్తస్స పవత్తి. తథా కరుణా చేతోవిముత్తి. ముదితా చేతోవిముత్తి. “వివేకజ”న్తి కాయవివేక చిత్తవివేకానం వసేన జాతం. “పీతి సుఖం”తి పీతియా చ సుఖేన చ సమ్మన్నం. అథవా, వివేకహి జాతాని పీతి సుఖాని అస్సాతి వివేకజం పీతి సుఖం.

మజ్జే నిగ్గహితాగమో. రూపమేవ రూపగతం, వేదనా ఏవ వేదనా గతంతిఆదినా సమాసో. గతసద్దో చ పదపూరణమత్తే దట్టబ్బో. “తేనేవ ధమ్మ రాగేన తాయధమ్మనన్దియా”తి విపస్సనాని కన్తిమాహ. సహజ్ఞే చ కరణ వచనం. ఓపపాతికో హోతీతి సమ్మన్దో. “తత్త పరినిబ్బాయీ”తి బ్రహ్మలోకే అవస్సం పరినిబ్బాయ న ధమ్మో. తేనాహ “అనావత్తి ధమ్మో తస్మా లోకా”తి. “పాదకజ్ఞానమేవ పమాణ”న్తి పాదకజ్ఞానమేవ మగ్గేరూపజ్ఞం నియామేస్సతి, న సమ్మసితజ్ఞానన్తి అధిప్పాయో. “పాదకం అకత్వా”తి ఆసన్నే అసమాపజ్ఞిత్వాతి వుత్తం హోతి. “యం యం రూపం ఇచ్చన్తి”తి మగ్గే ఇచ్చన్తి.

౬౬. (ఖ) “తథా విధో”తి తథా పకారో. ఆసన్నే పుట్టితస్సేవ రూపస్స. “చిత్తసన్తానం విసేసేతుం”తి సచే పాదకజ్ఞానం పథమజ్ఞానం హోతి, తతో పరం పవత్తం చిత్తసన్తానం వితక్కే నిన్నం హోతి, వితక్కే పక్ఖన్తి. అథ పాదకజ్ఞానం దుతీయజ్ఞానం హోతి. తతో పరం పవత్తం చిత్తసన్తానం విచారే నిన్నం హోతి, విచారే పక్ఖన్తితీతిఆదినా నయేన చిత్తసన్తానం విసేసేతుం. “యం తత్త వుత్తం” తియం విభావనియం వుత్తం.

వేదనా విచారణాయం. “న సిద్ధో”తి సిద్ధో న హోతి. “అజ్ఞాధా”తి అజ్ఞోన పకారేన. గహితే సతీతి యోజనా. పాదకజ్ఞానాదీనం వసేన సిద్ధోతి గహితే సతీతి వుత్తం హోతి. “యాయ కాయ చి వేదనాయ యుత్తా హుత్వా”తి సోమనస్స వేదనాయ వాయుత్తా హుత్వా ఉపేక్షా వేదనాయ వా యుత్తా హుత్వా. “తేహి నియమితాయ ఏకేకాయ మగ్గ వేదనాయా”తి పాదకజ్ఞానాదీహి నియమితాయ మగ్గే సోమనస్స వేదనాయ ఏవ వాసద్ధిం ఘటియేయ్య మగ్గే ఉపేక్షా వేదనాయ ఏవ వాతి అత్తో. వేదనా నామ ఏకం రూపజ్ఞం హోతి. తస్మా మగ్గేరూపజ్ఞ నియమే సిద్ధే మగ్గే వేదనా నియమోపి సిద్ధో. తాని పన పాదకజ్ఞానాదీని మజ్జే వుట్టాన గామిని విపస్సనాయం న కిళ్ళినియామేన్తి. ఏవ ఇచ్చ సతి, పాదకజ్ఞానాదీహి నియమితాయ మగ్గే ఏకేకాయ వేదనాయ సద్ధిం ద్వే ద్వే విపస్సనా వేదనాయో ఘటియేయ్యం. మగ్గే సోమనస్స వేదనాయ వా సద్ధిం ద్వే విపస్సనా వేదనాయో ఘటియేయ్యం. మగ్గే ఉపేక్షా వేదనాయ వా సద్ధిం ద్వే విపస్సనా వేదనాయో ఘటియేయ్యంతి వుత్తం హోతి. ఏవ ఇచ్చ సతి ఏకవీధియం జవనాని భిన్న వేదనాని సీయుం. త ఇచ్చ న యుజ్జతి. తస్మా మగ్గే వేదనా నియమో పాదకజ్ఞానాది నియమేన సిద్ధో న హోతి, విపస్సనా నియమేనేవ సిద్ధోతి అధిప్పాయో. తాని పన పాదకజ్ఞానాదీని మజ్జే వుట్టాన గామిని విపస్సనాయం న కిళ్ళి న నియామేన్తి. వేదనం నియామేన్తి యేవాతి దస్సేతుం “తంపి న యుజ్జతీ”తి వత్వా “పాదకజ్ఞానాదీనం వసేనేవా”తిఆదిమాహ. “ఛ నేక్ఖమ్మస్సితా ఉపేక్షా”తి ఏకావ చతుత్తజ్ఞాను పేక్షా ఛసు ఆరమ్మణేసు సోమనస్సాని పజహిత్యా పవత్తత్తా ఛ నేక్ఖమ్మస్సితా ఉపేక్షా నామ హోతి. “ఛ నేక్ఖమ్మస్సితాని సోమనస్సానీ”తి ఏకం వపథమజ్ఞాన సోమనస్సం ఛసు ఆరమ్మణేసు ఛ గేహస్సితాని పజహిత్యా పవత్తత్తా ఛ నేక్ఖమ్మస్సితాని సోమనస్సాని నామ హోన్తి. అట్టకథాయ ఇచ్చ వుత్తన్తి సమ్మన్దో. “పథమాదీని చ తీణి రూపానీ”తి చతుక్కునయే తీణి సోమనస్స రూపాని పాదకాని కత్వా. “సుద్ధసజ్ఞారే చ పాదకేకత్వా”తి ఆరమ్మణ భావేన పాదకేకత్వాతి అధిప్పాయో. అయ ఇచ్చ పాదకజ్ఞానాదీనం వసేన వుట్టాన గామిని విపస్సనాయ ఇచ్చ మగ్గే చ వేదనా పరిణామో అట్టసాలినియంపి విత్థారతో వుత్తో. “అమానుసీ రతీ హోతీ”తి మనుస్సానం గేహస్సితరతిం అతిక్కుమ్మ రితత్తా అమానుసీ నామ రతి హోతి. “సమ్మధమ్మం విపస్సతో”తి సమ్మా అనిచ్చ లక్ఖణ ధమ్మం పస్సంతస్స భిక్కునోతి సమ్మన్దో.

౬౭. (ఖ) “రూపజ్ఞయోగభేదేనా”తి వుత్తం, రూపజ్ఞయోగభేదో పన అధిప్పతో. “ప ఇచ్చ విధేరూప కోట్టాసే”తి ప ఇచ్చక నయవసేన వుత్తం. ఇథ చిత్త భేదస్స అధిప్పేతత్తా రూపభేదేతి చ రూపన్తి చ వుత్తేపి చిత్తమేవ అధిప్పేతన్తి దట్టబ్బం.

గాథాయోజనాసు. “అపరాపి యోజనా వుత్తా”తి అథవా రూపావచరం చిత్తం అనుత్తరశ్చ పథమాదిజ్ఞాన భేదేన యథా గయ్యతి, తథా ఆరుప్పశ్చాపి పశ్చామేరూనే గయ్యతీతి ఏవం అపరాపి యోజనా వుత్తా. “పరితత్తా”తి ఉద్ఘారితత్తా. అన్తిమగాథా వణ్ణనాయం. “యథా”తి యేన పకారేన. “తం సజ్ఘహం”తి ఏక వీససతసజ్ఘహం . బుజ్జన్తీతి బుధా. “ఆహా”తి చ “ఆహూ”తి చ వత్తమానకాలేపి ఇచ్చన్తి సద్దవిదూతి వుత్తం “కథేన్తి వా”తి. ఇదశ్చ వచనం పుట్టే “ఇత్థమేకూన నవుతి... పే.... విభజన్తి విచక్ఖణా”తి గాథాయ నిగమనన్తి శాపనత్తం “విభజన్తి విచక్ఖణా”తి వుత్తం హోతీ”తి వుత్తం.

ఇతిపరమత్థదీపనియానామటీకాయఅనుదీపనియం

చిత్తసజ్ఘహస్సఅనుదీపనా నిట్ఠితా.

౨. చేతసికసభహాలనుదీపనా

౬౮. ఏవం చిత్త సభహస్స దీపనిం కత్వా చేతసిక సభహస్స దీపనిం కరోంతో పథమం పుట్టాపరాను సన్దిశ్చ ఆదిగాథాయ పయోజన సమ్మన్దశ్చ దస్సేతుం “ఏవం”తిఆది మారద్ధో. తత్త “అనుపత్త”నిఆదిష్ఠి చిత్తం చేతసికం రూపం, నిట్టానమితిసబ్బధాతి ఏవం అనుక్కమో వుత్తో. తేన అనుక్కమేన అనుపత్తం. హేతు విసేసనశ్చోతం. యస్మా చిత్తసభహానంతరం చేతసిక సభహో అనుపత్తో, తస్మా ఇదాని తం సభహం కరోంతి దీపేతి. చత్తారి సమ్మయోగ లక్ష్ణణాని “ఏకుప్పాదతా, ఏక నిరోధతా, ఏకా రమ్మణతా, ఏక వత్తుకతా,తి. “చేతసి యుత్తా”తి చిత్తస్మిం నియుత్తా. చిత్తం నిస్సాయ అత్తవో అత్తవో కిచ్చేసు ఉస్సుక్కం ఆపన్నాతి అత్తో. “చేతసా వాయుత్తా”తి చిత్తేన వా సమ్మయుత్తా. చిత్తేన సహ ఏకీభావం గతాతి అత్తో. “సరూపదస్సన”ని సఙ్ఖ్యసరూపదస్సనం. సిద్ధపదం నామ పకతి పచ్చయేహి నిప్పన్న పదం. “పుట్టంతతో”తి ఏకస్ససఙ్ఖత ధమ్మస్స పథమ భాగతో. ఉద్ధం పజ్జనం నామ కతమన్తి ఆహ “సరూపతో పాతుభవన”ని. ధాతు పారేసు-జనిపాతుభావే-తి వుత్తత్తా ఆహ “జాతీతి వుత్తం హోతీ”తి. “సరూప వినాసో”తి సరూపతో పాతుభవంతస్స భావస్స వినాసో అన్తరధానం. “ఏవం పరత్త పీ”తి పరస్మిం ఏకాలమ్బణవత్తుకాదిపదేపి. “ఏక చిత్తస్సపి బహుదేవా”తి చక్కు విజ్ఞాణం రూపం పస్సంతం ఏకమేవ రూపం పస్సంతీతి నత్తి. అనేకాని ఏవరూపాని ఏకతో కత్వా పస్సతి. సోతవిజ్ఞాణాదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏవశ్చ కత్వా పాళియం. చక్కుశ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కు విజ్ఞాణం. సోతశ్చ పటిచ్చ సద్దే చ ఉప్పజ్జతి సోతవిజ్ఞాణనిఆదినా వత్తుద్వారేసు ఏకవచనం వత్వా ఆరమ్మణేసు బహువచనం కతన్తి. “ఏకత్తం ఉపనేత్వా”తి చక్కు విజ్ఞాణే బహూనిపి రూపారమ్మణాని రూపతా సమజ్ఞేన ఏకీభావం కత్వా ఏకం ఆరమ్మణస్త్వేవ వుత్తన్తి అధిప్పాయో. సద్ధారమ్మణాదీసుపి ఏసేవ నయో. తం న సున్దరం. కస్మా. అత్త విసేసస్స అవిజ్ఞాపనతో. కోపనాయం అత్త విసేసోతి . యాచిత్తస్స జాతి, సాయేవ ఫస్సాదీనన్తిఆదికో అత్తో. తేనాహ “అథ ఖో”తిఆదిం. అధిప్పేతా ఏకుప్పాదతా. ఏస నయో ఏక నిరోధతాదీసు. “మూలటీకాయ”ని రూపకణ్డమూలటీకాయం. “సహేవా”తి ఏకతో ఏవ. “ఉప్పాదాదిప్పవత్తితో”తి ఉప్పాదస్స చ జీరణస్స చ నిరోధస్స చ పవత్తితో. “ఉప్పాదాదయో”తి ఉప్పాద జీరణ నిరోధా. జాతిజరామరణానీతి వుత్తం హోతి. “చేతసికామతా”తి చేతసికా ఇతి విజ్ఞాతా. “భావప్పధానం”తి ఏకుప్పాద భావో ఏకుప్పాదోతి వుత్తో. తథా ఏక నిరోధాదీసు. యథా ఇదంపి సఙ్ఖేరతనం పణీత-నిఆదీసు అయం రతన భావో పణీతోతి హేత్థ అత్తో. “యే”తి యే ధమ్మా. “సహజాత పచ్చయుప్పన్న రూపాని పీ”తి సహజాతపచ్చయతో ఉప్పన్నాని రూపానిపి. చేతసికాని నామ సియున్తి సమ్మన్దో. “తదా యత్త వుత్తితాయా”తి చిత్తాయత్తవుత్తియాయ. “చేతోయుత్తానీ”తి హేతు విసేసనం. తదేవ హేతుమన్త విసేసనన్తి చ హేతు అన్తో నీతవిసేసనన్తి చ హేతు అన్తో గధవిసేసనన్తి చ వదన్తి. “తేస”ని చిత్తస్స సహజాతపచ్చయుప్పన్నరూపానం. “నానుభోంతీ”తి నపాపుణన్తి. “న హి సక్కా జానితుం”తి ఏతేన భూతకథన విసేసనాని ఏతానీతి దీపేతి. భూతకథనంపి సమానం వత్తిచ్చావసేన బ్యవచ్చేదకంపి సమ్మవతి. “వయోపజ్ఞాయతీ”తి వినాసో పకాసతి. “రితాయా”తి తిట్ట మానాయ వేదనాయ. అజ్ఞో పకారో అజ్ఞాధా. అజ్ఞాధా భావో అజ్ఞాధత్తం. జరావసేన పరిణామోతి వుత్తం హోతి. యో పథవీధాతుయా ఉప్పాదో, యా రితి, యా అభినిబ్బత్తి, యో పాతుభావో. ఏసో దుక్ఖస్స ఉప్పాదో, ఏసా రోగానం రితి, ఏసో జరామరణస్స పాతుభావోతి యోజనా. “ఇతరథా”తి ఇతో అజ్ఞాధా గహితే సతీతి అత్తో. ఏకస్మిం రూపారూపకలాపే నానా ధమ్మానం వసేన బహూసు ఉప్పాదేసు చ నిరోధేసు చ గహితేసుతి వుత్తం హోతి. “వికారరూపానం”తి విజ్ఞత్తి ద్వయ లహుతాదిత్తయానం. సబ్బానిపి ఉపాదారూపాని చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయ పవత్తత్తా మహాభూత గణనాయ చత్తారి చత్తారి సియుంతి

ఇమినా అధిష్టాయన “సబ్బేసమ్మి వా”తిఆదివుత్తం. సబ్బేసమ్మి వా చక్రాదీనం ఉపాదారూపానం ఏకకస్మిం కలాపే బహుభావో వత్తబ్బో సియాతి యోజనా. కస్మా బహుభావో వత్తబ్బోతి ఆహ “చతున్నం మహాభూతాన”న్తిఆదిం.

యది ఏవం, ఏకస్మిం చిత్తుప్పాదే లహుతాదీనిపి ఏకేకాని ఏవ సియుం, అథ కిమత్తం ద్వే ద్వే కత్వా వుత్తానీతి ఆహ “కాయలహుతా చిత్త లహుతాదయోపనా”తిఆదిం. “ఇమమత్తం అసల్లక్ఖేత్వా”తి ఈదిసం వినిచ్చయత్తం అచిన్నేత్వాతి అధిష్టాయో. విభావనిపారే “చిత్తానుపరివత్తిన్నో”తి ఏతేన చిత్తేన ఉప్పజ్జిత్వా తేనేవ చిత్తేన సహనిరుజ్జనవసేన చిత్తం అనుపరివత్తిస్స. “పసఙ్గా”తి చేతసికతా పసఙ్గో. “పురేతరముప్పజ్జిత్వా”తి పురేతరం ఏకేన చిత్తేన సహ ఉప్పజ్జిత్వాతి అధిష్టాయో. “చిత్తస్సభగ్గఘణో”తి అఙ్గాస్స సత్తర సమ చిత్తస్స భగ్గఘణో. తథా రూపధమ్మానం పసఙ్గో న సక్కా నీవారేతుం తియోజనా. “పసఙ్గో”తి చేతసికతా పసఙ్గో. “అలమతి పపఞ్చనా”తి అభిధమ్మే వేదనాత్తికేటీకాసు వియ అతి విత్థారేన నిరత్థకం హోతీతి అత్తో. “నిరత్థకం”తి విభావనియం పపఞ్చో నిరత్థకో ఏవాతి అధిష్టాయో.

౬౯. ఫస్సవచనత్థే. “పుసతీ”తి ఆరమ్మణం ఆహనతి, సజ్జట్టితి. తఞ్చ సజ్జట్ట నం నదోసపటిఘస్స వియ ఆరమ్మణస్స విబాధనం హోతి, అథ ఖో భమరస్స పదుమ పుప్పేసు పుప్పర సగ్గహణం వియ విజానన మత్తే అరత్వా ఆరమ్మణ రసపాతుభావత్తం యథారమ్మణం సంహనన మేవాతి దస్సేతుం “పుసనఞ్చత్థా”తిఆదిమాహ. “ఆహచ్ఛా”తి ఆహనిత్వా సమ్మాపుణిత్వా. “ఉపహచ్ఛా”తి తస్సేవ వేవచనం. అయమత్తో కథం పాకటోతి ఆహ “యతో”తిఆదిం. తత్త “యతో”తి యం కారణా. “తదనుభవంతీ”తి తం ఆరమ్మణ రసం అనుభవంతీ, వేదనా పాతుభవతి, వేదనా పాతుభావం దిస్వా ఆరమ్మణపుసనం ఇాణే పాకటం హోతీతి అధిష్టాయో. స్వాయం పుసన లక్ఖణో, సజ్జట్టనరసో, సన్నిపాతపచ్చపట్టానో, ఆపాతా గతవిసయ పదట్టానో. తత్త సన్నిపాతో నామ తిణ్ణం తిణ్ణం ద్వారా రమ్మణ విఙ్ఞాణానం సజ్జతి సమాగమో సమోధానం. తథాహి వుత్తం. చక్కుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కు విఙ్ఞాణం, తిణ్ణం సజ్జతి ఫస్సో తిఆది. “సజ్జట్టనరసో”తి ఆరమ్మణే సమ్మదేవ ఘట్టన కిచ్చో. సజ్జట్టన కిచ్చత్తా ఏవ తిణ్ణం సన్నిపాతో హుత్వా ధమ్మ చిన్తాఞాణస్స పటిముఖం ఉపట్టాతి పకాసతీతి. “సన్నిపాత పచ్చపట్టానో”. పచ్చపట్టానంతి వా పఙ్గాణం వుచ్చతి ధజోరథస్స పఙ్గాణంతి ఏత్త వియ. సన్నిపాతాకారో పచ్చపట్టానం యస్సాతి సన్నిపాతపచ్చపట్టానో. వేదనాపచ్చ పట్టానో వా. ధూమోవియ అగ్గిస్స. వేదనాఫలం పచ్చపట్టానం యస్సాతి విగ్గహో. అట్టసాలినియం పన కస్మా పనేత్త ఫస్సో పథమం వుత్తో తిపుచ్చిత్వా మహాఅట్టకథా వాదోతావ దస్సితో. చిత్తస్స పథమాభినిపాతత్తా. ఆరమ్మణస్మిఙ్గో చిత్తస్స పథమాభినిపాతో హుత్వా ఫస్సో ఆరమ్మణం పుసమానో ఉప్పజ్జతి. తస్మా పథమం వుత్తో. ఫస్సేన పుస్సిత్యా వేదనాయ వేదయతి. సఙ్గాయ సఙ్గానాతి. చేతనాయ చేతతి. తేన వుత్తం పుట్టో భిక్ఖవే వేదేతి, పుట్టో సఙ్గానాతి, పుట్టో చేతేతీతి. అపి చ అయం ఫస్సో నామ యథాపాసాదం పత్వా ధమ్మో నామ సేసదబ్బ సమ్భారానం బలవపచ్చయో. ఏవమేవ సహజాత సమ్మయుత్త ధమ్మానం బలవ పచ్చయో హోతి. తస్మా పథమం వుత్తోతి. సజ్గహకారేన పన ఇదం పన అకారణం, ఏకక్ఖణస్మిఙ్గో ఉప్పన్న ధమ్మానం అయం పథమం ఉప్పన్నో అయం పచ్చాతి ఇదం వత్తుం న లబ్భా. బలవపచ్చయభావేపి ఫస్సస్సకారణం న దిస్సతీతి ఏవం తం వాదం పటిక్ఖిపేత్వా ఇదం వుత్తం దేసనా వారేనేవ ఫస్సో పథమం వుత్తోతి. తత్త “దేసనావారే నేవా”తి దేసనక్కమేనేవ, తతో అఙ్గాం కారణం నత్తీతి అధిష్టాయో. తేసు పన ద్వీసు వాదేసు మహాఅట్టకథా వాదో ఏవ యుత్తో. యఙ్గో తత్త వుత్తం చిత్తస్స పథమాభినిపాతో హుత్వాతి. తత్త పథమాభినిపాతోతి ఇదం కిచ్చప్పధానత్తా వుత్తం. న పనఙ్గోహి చేతసికేహి వినా విసుం పథమం ఉప్పన్నత్తా. యథా తం యే కేచి భిక్ఖవే ధమ్మా అకుసలా అకుసలభాగియా అకుసలపక్కికా. సబ్బే తే మనోపుబ్బఙ్గమా, మనో తేసం ధమ్మానం పథమం ఉప్పజ్జతీతి ఇమస్మిం సుత్తే కిచ్చప్పధానత్తా

మనో తేసం ధమ్మానం పథమం ఉప్పజ్జతీతి వుత్తం. న పన సబ్బచేతసికేహి వినా విసుం పథమం ఉప్పన్నతాతి దట్టబ్బం. బలవపచ్చయ భావేపి ఫస్సస్సకారణం దిస్సతియేవ. ఫస్సోహేతు ఫస్సో పచ్చయో వేదనాక్ఖన్ధస్స పజ్ఞా పనాయ. ఫస్సో హేతు ఫస్సో పచ్చయో సజ్ఞాక్ఖన్ధస్స పజ్ఞా నాయ . ఫస్సో హేతు ఫస్సో పచ్చయో సజ్ఞారక్ఖన్ధస్స పజ్ఞాపనాయాతి హి వుత్తం. తస్మా సబ్బేసం చేతసికానం ధమ్మానం ఫస్సప్పధానత్తా ఏవ ఫస్స బలవపచ్చయత్తా ఏవ చ ఫస్సో పథమం వుత్తోతి దట్టబ్బం. ఏత్థ చ చిత్తం ఆరమ్మణ విజాననట్టేన ఫస్సాదీనం సబ్బచేతసిక ధమ్మానం పుబ్బజ్ఞమం హోతి, పధానం, జేటకం. ఫస్సో పన ఆరమ్మణ సజ్ఞట్టనట్టేన సబ్బేసం చేతసిక ధమ్మానం పుబ్బజ్ఞమో హోతి, పధానో, జేటకోతి అయం ద్విన్సం విసేసోతి. ఏత్థ చోదకో ఫుసనం నామ సప్పటిఘరూపానం ఏవ కిచ్చన్తి మజ్జమానో “ననుచా”తిఆదినా చోదేతి. “ననుచా”తి చోదేధీతి దీపేతి. “అప్పటిఘసభావా”తి హేతువిసేసనం. “కిఞ్చీ”తి కిఞ్చీవత్తుం. అయం పన ఫస్సో. “చిత్తస్స వికారా పత్తిం”తి చలన కమ్పన ధమ్మన జేగుచ్చ భయ తాస ధమ్మితత్తా దివసేన వికారా పజ్జనం. “వేదనా విసేసుప్పత్తిం”తి సుఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ సుఖవేదనా, దుక్ఖవేదనీయం ఫస్సం పటిచ్చ దుక్ఖ వేదనాతిఆదినా నయేన ఫస్స విసేసానురూపం వేదనా విసేసుప్పత్తిం సాధేతి. ఏత్థ చ ఫుసనం నామ దువిధం రూపప్పుసనం, నామప్పుసన, న్తి. తత్థ రూపప్పుసనం నామ ఫోట్టబ్బ ధాతూనం కిచ్చం. నామప్పుసనం దువిధం ఫస్సప్పుసనం, జాణప్పుసన, న్తి. తత్థ జాణప్పుసనం నామ జాణప్పటివేధో. అపి చ ఝానమగ్గ ఫల నిబ్బానానం పటిలాభోపి ఫుసనన్తి వుచ్చతి. ఫుసన్తి ధీరా నిబ్బానం. యోగక్లేమం అనుత్తరం. ఫుసామి నేక్ఖమం సుఖం. అపుఢుజ్జన సేవితన్తి-ఆదీసు. ఇదం ఉపమా మత్తం సీయా, కస్సచి మన్త పజ్ఞాస్సాతి అధిప్పాయో. “ఇద”న్తి భేళుప్పాద వచనం. విజ్ఞాస్స పన అతిపాకట ఫస్స నిదస్సనేన అప్పాకట ఫస్స విభావనం యుత్తమేవ. తేనాహ “అతిపాకటాయ పనా”తిఆదిం.

20. వేదనావచనత్తే. “తంసమగ్గీపుగ్గలానం వా”తి వేదనా సమగ్గీపుగ్గలానం వా. “సాతం వా”తి సాధురసం వా. “అస్సాతం వా”తి అసాధురసం వా. “కిం వేదయతీ”తి కతమం వేదయతి. “సుఖమ్మి వేదయతీ”తి సుఖమ్మి వేదనం వేదయతి. అథవా “కిఞ్చీవేదయతీ”తి కథఞ్చీవేదయతి. “సుఖమ్మి వేదయతీ”తి సుఖం హుత్వాపి వేదయతి. సుఖ భావేన వేదయతీతి వుత్తం హోతి. ఏవం సేసపదేసుపి. “కిచ్చన్తరబ్యావటా”తి అజ్ఞాకిచ్చబ్యావటా. అధిపతి భావో ఆధిపచ్చం. ఇన్ద్రియ కిచ్చం. “ఏవఞ్చ కత్వా”తి లద్దగుణవచనం. రాజారహ భోజనం రాజగ్గభోజనం. “సూదసదిసతా”తి రజ్ఞోభత్తకారసదిసతా. తత్థ సూదో రజ్ఞోభత్తం పచన్తో రసజాననత్తం ధోకం గహేత్వా జిహ్వగ్గే రపేత్వా రసం వీమంసతి. యధిచ్చితం పన భుజ్జోతుం అనిస్సరో. రాజా ఏవ యధిచ్చితం భుజ్జోతుం ఇస్సరో. రాజా వియ వేదనా. సూదో వియ సేసచేతసిక ధమ్మా.

21. సజ్ఞావచనత్తే. “సజ్ఞానాతీ”తి సుట్ట జానాతి. సుట్టజాననఞ్చ నామ న విజ్ఞాణస్స వియ వివిధజాననం హోతి. న చ పజ్ఞాయ వియ యథాభూతజాననం హోతి. అథ ఖో భూతం వా హోతు, అభూతం వా. యం యం ఛ హి విజ్ఞాణోహి విజానాతి, పజ్ఞాయ వా పజానాతి. తస్స తస్స పచ్చా అప్పముస్సకరణ మేవాతి వుత్తం “పునజాననత్తం సజ్ఞాణం కరోతీ”తి. తత్థ “సజ్ఞాణ”న్తి నిమిత్త కరణం. భవన్తరం పత్వాపి అప్పముట్టభావం సాధేతి ఓపపాతిక పుగ్గలానన్తి అధిప్పాయో. తేహి పురిమం అత్తనో భవం జానన్తి. గబ్బసేయ్యకాపి కేచి పురిమం భవం జానన్తి, యేజాతిస్సర పుగ్గలాతి వుచ్చన్తి. తత్థ “అప్పముట్టభావ”న్తి అనట్టభావం. మిచ్చాభినివేస సజ్ఞా నామ అనిచ్చే నిచ్చన్తిఆదిప్పవత్తా సజ్ఞా. “బోధేతు”న్తి బుజ్ఞాపేతుం. “దారుతచ్చకసదిసాతి చ వుత్తా”తి దారుతచ్చకో నామ కట్టవడ్డకీ. సో కట్టక్ఖన్దేసు నిమిత్తకారీహోతి. సుతచ్చితచ్చిత్తేసు కట్టేసు నిమిత్తాని కత్వా రపేతి. పచ్చాతాని ఓలోకేత్వా కట్టాని కమ్మే ఉపనేతి. “హత్థి దస్సక అన్ధసదిసా”తి ఏత్థ ఏకో కిర రాజా కేళిప్పసుతో హోతి. సో జచ్చన్దానంరానే ఏకం హత్థిం ఆనేత్వారపేన్తో జచ్చన్దే ఆహ జానాథ భో తుమ్మే హత్థిన్తి. తే హత్థిం

జానిస్సామాతి పరామసిత్వా అత్తనో పరామసితం తం తం అభ్యమవహాత్థీతి అభినివిసన్తి. దళ్ళం సల్లక్ష్తేన్తి. పున రాజా తే పుచ్చి కీదిసో భో హాత్థీతి. తే రళ్ళో హాత్థిసణ్ణానం ఆచిక్ష్తన్తా వివాదం ఆపజ్జన్తి. ఆచిక్ష్తనమేవ రళ్ళోహాత్థిదస్సనన్తి కత్వా తే హాత్థిదస్సక అన్ధాతి వుచ్చన్తి. “ఉపట్టితవిసయగ్గహణే”తి రత్తియం అన్ధకారే రజ్జుక్ష్ణం పస్సన్తస్స సప్పసణ్ణానం ఉపట్టాతి. సో ఉపట్టితం సణ్ణానమత్తం సప్పోతి గణ్ణాతి. ఏవం ఉపట్టితవిసయగ్గహణం హోతి. మిగపోతకానన్తా అరళ్ళోఖేత్తమజ్జేపురిససణ్ణానం తిణ రూపం పస్సన్తానం పురిససణ్ణా నం ఉపట్టాతి. తే ఉపట్టితం సణ్ణానమత్తం పురిసోతి గణ్ణేత్వా సో అమ్మే పహరేయ్యాతి పలాయన్తి. వుత్తా అట్టసాలినియం.

22. చేతనావచనత్తే. చేతేతీతి చేతనా. చేతనన్తోత్త అభిసన్ధానం వా వుచ్చతి పకప్పనం వా ఆయూహనం వాతి ఏవం తిథా అత్థవికప్పం దస్సేతుం “సమ్మయుత్త ధమ్మే”తిఆదిమాహ. తత్త “అభిసన్ధహతీ”తి అభిముఖం సన్ధహతి, సంయోగం కరోతి. తేనాహ “పునప్పునం ఘటేతీ”తి. “ఘటేతీ”తి సమ్మన్ధతి. “పకప్పేతి వాతే”తి అథవా తే సమ్మయుత్త ధమ్మే పకారతో కప్పేతి, సజ్జేతి. తేనాహ “సంవిదహతీ”తి. “సంవిదహతీ”తి త్వం పుననకిచ్చం కరోహి, త్వం వేదయిత కిచ్చం కరోహి, త్వం సజ్జాననకిచ్చం కరోహితిఆదినా వదమానా వియ సంవిదహతి. “ఆయూహతివాతే”తి అథవా తేసమ్మయుత్త ధమ్మే భుసో బ్యూహయతి, రాసిం కరోతి. తేనాహ “ఆరమ్మణే సమ్మిణ్ణేతీ”తి. “సమ్మోసరన్తే”తి ఏకతో ఓసరన్తే. సజ్జమన్తే. “సా”తి చేతనా. “తాయా”తి చేతనాయ. “తస్మిం”తి రూపాదికేవా ఆరమ్మణే. పుజ్జాపుజ్జా కిచ్చేవా. పవత్తమానాయ సతియా. జేట్టసిస్సో నామ బహూసు సిస్సేసు జేట్టభూతో సిస్సో. తస్మిం సజ్జాయన్తే సేసా సబ్బే సజ్జాయన్తియేవ. తేన సో ఉభయకిచ్చ సాధకో హోతి. ఏవం మహావడ్డకీపి.

23. ఏకగ్గతావచనత్తే. ఏకత్తారమ్మణం నామ ఏకారమ్మణస్సపి బహూసు సభావేసు ఏకసభావసజ్జాతం ఆరమ్మణం. “తస్మిం” చిత్తస్మిం. “నివాతే”తి వాతరహితే పదేసే. “దీపచ్చీనం”తి దీపజాలానం.

24. జీవిత్తిన్తియవచనత్తే. “ఇస్సరభావో వుచ్చతి” భావప్పధాన నయేనాతి అధిప్పాయో. “అభిభవిత్వా”తి జీవన కిచ్చే అత్తనో వసం వత్తాపేత్వాతి వుత్తం హోతి. చిత్త సన్తానం జీవన్తం హుత్వాతి సమ్మన్దో.

25. మనసీకారవచనత్తే. సమాసమజ్జే సకారాగమో. కరధాతుయోగే ఈకారాగమో చ దట్టబ్బో. అలుత్త సత్తమీ పదన్ధి కేచి. ఏవం సతి ఈదీఘత్తం నసిజ్జతి. “అసుజ్ఞం”తి అరిత్తం. “పటిపాదేతీ”తి పటిపజ్జనం కిచ్చసాధనం కారాపేతి. అత్తతో నియోజేతి నామాతి ఆహ “యోజేతీ”తి. “ఇదమేవ ద్వయం”తి ఆవజ్జన ద్వయం. “తం”తి తం ద్వయం. ఉపత్తమ్మితం హుత్వా ఆరమ్మణే నిన్నం కరోతీతి సమ్మన్దో. “యోనిసో”తి ఉపాయేన హితసుఖ మగ్గేన. “అయోనిసో”తి అనుపాయేన అహిత అసుఖ మగ్గేన. “సముదాచిణ్ణనిన్ననియామితాదీహీ”తి ఏత్త సముదాచిణ్ణం నామ ఆచిణ్ణ కమ్మవసేన సుట్టు పునప్పునం ఆచరితం. నిన్నం నామ ఇదం నామ పస్సామి, ఇదం నామ కరిస్సామీతి పుట్టే ఏవ అజ్ఞాసయేన నిన్నం. నియామితం నామ ఇదం నామ కత్తబ్బం, ఇదం నామ న కత్తబ్బం, కత్తబ్బం కరోమి, అకత్తబ్బం నకరోమీతి ఏవం నియామితం. “అసతి కారణ విసేసే”తి భవజ్గ చిత్తం వీధిచిత్తుప్పత్తియా అసతి, వీధిచిత్తాని చ కాయచిత్తానం అకల్లాదికేవా అధిమత్తస్స ఆరమ్మణన్తరస్స ఉపట్టానేవా అసతి. “సాధారణా”తి ఏత్త సంసద్దే బిన్దు లోపో, దీఘత్తజ్ఞాతి ఆహ “సమం ధారేన్తితి సాధారణా”తి.

౭౬. వితక్యవచనత్వే. “తథా తథా సజ్కప్పేత్వా”తి కామసజ్కప్పాదీనం నేక్ష్మమ్మసజ్కప్పాదీనశ్చవసేన తేన తేన పకారేన సుట్టు చిన్తేత్వా. “తం”తి ఆరమ్మణం. “తే”తి సమ్మయుత్త ధమ్మే. “అవితక్యమ్మి చిత్తం”తి పశ్చాద్విజ్ఞాణ చిత్తశ్చ దుతీయా దిజ్ఞాన చిత్తశ్చ. “అపిచా”తి కిశ్చి వత్తబ్బం అట్టితి అత్థో. “దుతీయజ్ఞానాదీని చా”తి దుతీయజ్ఞాన చిత్తాదీని చ. “ఉపచార భావనా వసేనా”తి సముదాచిణ్ణ వసిభూతాయ ఉపచార భావనాయ వసేన. “కిం వా ఏతాయయుత్తియా”తి సవితక్య చిత్తసంతానేతిఆదికాయ యుత్తియా కిం పయోజనం అట్టితి అత్థో. కిశ్చి పయోజనం నట్టితి అధిప్పాయో. ఆరమ్మణం ఆరోహితీయేవ ఆరమ్మణేన అవినాభావపుత్తికత్తా. “తం”తి చిత్తం. నియామకో నామ నావం ఇచ్చిత దిసాదేసనియోజకో. “అకుసలం పత్వా”తి వుత్తం. కుసలం పత్వా పన కథంతి. కుసలం పత్వాపి పతిరూపదేసావాసాదివసేన సముదా చిణ్ణ నిన్నాదివసేన చ లద్ధ పచ్చయే సతి చిత్తమ్మి సద్ధాసతి ఆదయోపి ఆరమ్మణ రూహసే ధామగతా ఏవ. అలద్ధ పచ్చయే పన సతి అకుసల భావే రత్వా ధామగతం హోతి. “మనసికార వీరియ సతీనం”తి భావనా బలపత్తా నన్తి అధిప్పాయో . ఏవం పన సతి, వితక్యస్స ఓకాసో నట్టితి. అత్తి. సజ్కప్పన కిచ్చ విసేసత్తా. తత్థో కిచ్చం అత్థోసం అసాధారణం, వితక్యస్సేవ కిచ్చన్తి దస్సేన్తో “వితక్కోపనా”తిఆదిమాహ. “సారమ్మణ సభావా”తి హేతు విసేసనమేతం. “తథా వుత్తో”తి వితక్కోతి వుత్తో.

౭౭. విచారవచనత్వే. “విచరతీ”తి ఏకమేకస్మిం ఏవ ఆరమ్మణే వివిధేన చరతి, పవత్తతి. సభావాకారో నామ నీలపీతాదికో అగమ్భీరో ఆరమ్మణ సభావో చ ఆరమ్మణస్స నానా పవత్తాకారో చ. “అనుమజ్జనవసేనా”తి పునపునం మజ్జనవసేన సోధనవసేన. వితక్కో ఓళారికో చ హోతీతిఆదినా యోజేతబ్బం. “ఓళారికో”తి విచారతో ఓళారికో. ఏవం సేసపదేసు. “ఘణ్ణాభిఘాతో వియా”తి ఘణ్ణాభిఘాతేన పథముప్పన్నసద్ధో వియాతి వదన్తి. తథాహి విచారో ఘణ్ణస్స అనురవో వియ వుత్తోతి. దణ్ణకేన ఘణ్ణస్స అభిఘాత కిరియా వా ఘణ్ణాభిఘాతో. తథాహి ఆరమ్మణే చేతసో పథమాభి నిపాతో వితక్కోతి చ, ఆహనన పరియాహనన రసోతి చ వుత్తం. “ఘణ్ణానురవో వియా”తి ఘణ్ణస్స అనురవసద్ధో వియ.

౭౮. అధిమోక్షవచనత్వే. “సంసప్పనం”తి అనవత్థానం. “పక్ఖతో ముచ్చనవసేనా”తి ఏవం ను ఖోతి ఏకో పక్ఖో, నోను ఖోతి దుతీయో పక్ఖో. తాదిసమ్మా పక్ఖతో ముచ్చనవసేన.

౭౯. వీరియవచనత్వే. “వీరస్సా”తి విస్సత్థస్స. సో చ కాయవచీమనో కమ్మేసు పచ్చ పట్టితేసు సీతుణ్ణాది దుక్ఖ భయతో అలీన వుత్తివసేన పవత్తోతి ఆహ “కమ్మసూరస్సా”తి. ఏతేన అనోత్తప్పిం నివత్తేతి. అనోత్తప్పిహి పాపసూరో, అయం కమ్మ సూరోతి. “మహంతం పికమ్మ”న్తి కుసీతస్స మహంతన్తి మజ్జితం కమ్మం. ఏవం సేసేసు. “అప్పకతో గణ్ణాతీ”తి అప్పకభావేన గణ్ణాతి. అప్పకమేవిదన్తి మజ్జాతీతి వుత్తం హోతి. “అత్త కిలమథం”తి కాయచిత్తక్లేదం. “తం”తి వీరియం. “తథాపవత్తియా”తి కమ్మసూరభావేన పవత్తియా. “హేతుచే వా”తి ఏతేన భావసద్ధస్స అత్తం వదతి. “కాయచిత్త కిరియాభూతం”తి ఏతేన కమ్మసద్ధస్స అత్తం. “విధినా”తి తస్స పవత్తియా పుబ్బాభిసంఖార విధానేన. తమేవ విధానం కమ్మేసు నేతబ్బత్తా నయోతి చ, ఉపేతబ్బత్తా ఉపాయోతి చ వుచ్చతీతి ఆహ “నయేన ఉపాయేనా”తి. తమేవ విధానం దస్సేతి “వీరియవతో”తిఆదినా. “ఈరన్తి”తి ఏరయన్తి. “కిచ్చ సమ్మత్తియా”తి ఆరమ్మణ విజానన పుసనాది కిచ్చ సమ్మత్తి అత్థాయ. బ్యావటాని కాయచిత్తాని యేసన్తి విగ్గహో. “బ్యావటానీ”తి ఉస్సాహితాని. “ధూణూపత్థమ్మన సదిసం”తి జిణ్ణస్స గేహస్స అపతనత్థాయ సారత్థమ్మేన ఉపత్థమ్మనసదిసం. ఉపత్థమ్మకత్థమ్మసదిసన్తిపి వదన్తి. “సబ్బ సమ్మత్తీనం మూలం”తి సబ్బాసం లోకియ సమ్మత్తీనం లోకుత్తర సమ్మత్తీ నశ్చ మూలం. కస్మా, పుజ్జాకమ్మ సమ్మత్తియా చ పారమి పుజ్జాసమ్మత్తియా చ పతిట్థానత్తా. సతిహి

పుష్కలకమ్మసమ్మతియా సబ్బా లోకియ సమ్మతి సిజ్జతి. సతి చ పారమి పుష్కల సమ్మతియా సబ్బాలోకుత్తర సమ్మతి సిజ్జతి. ఏతేన హీన వీరియో నామ సబ్బ సమ్మతితో పరిబాహియోతి దీపేతి.

౮౦. పీతివచనత్థే. “పినయతీ”తి పినేతి, పినం కరోతీతి ఆహ “తప్పేతి”తి. తోసేతీతి అత్తో. “తుట్టిం”తి తుసితం, పహట్టం. “సుహితం”తి సుధాతం, సుపుణ్ణం, వద్దితం. అనేకత్తత్తా ధాతూనం “వడ్డేతి”తి వుత్తం. “పినన్తి”తి తప్పన్తి, జోతన్తి, విరోచన్తి, దివా తప్పతిఆదిచ్చీతిఆదీసు వియ. ఖుద్దికా పీతి నామ లోమహంస న మత్తకారికా పీతి. ఖణికా పీతి నామ ఖణే ఖణే విజ్జప్పాదసదిసా పీతి. ఓక్కన్తికా పీతి నామ సరీరం ఓక్కమిత్వా ఓక్కమిత్వాభిజ్జన్తి పీతి. ఉట్టేగాపీతి నామ కాయం ఉదగ్గం కత్వా ఆకాసే ఉల్లఙ్ఘపేన్తి పీతి. ఫరణా పీతి నామ కప్పాసవత్తియం ఫరణకతేలం వియ సకలకాయం ఫరణవసేన పవత్తా పీతి.

౮౧. ఛన్దవచనత్థే. “అభిసన్తి”తి అభిలాసో, అభికజ్ఞనం. “కత్తుసద్దో”తి కరధాతు వసేన వుత్తం. “సబ్బకిరియా పదానీ”తి సబ్బాని తుమిచ్చత్థ కిరియా పదాని. “అత్తికో”తి అసిద్ధో హుత్వా సాధేతుం ఇచ్చితో అత్తో అస్సాతి అత్తికో. ఇచ్చన్తోతిపి వదన్తి. “ఆరాధేతుకామతా వసేనా”తి సాధేతు కామతావసేన, సమ్మాదేతు కామతా వసేన. ఉసుం సరం అ సన్తి ఖిపన్తితి ఇస్సాసా. ఇకారస్స ఉకారో. ధనుగ్గహ. “యసేన వా”తి పరివారేన వా, కిత్తి సద్దేన వా. “సరో”తి కణ్ఠే. విభావనిపారే నానావాద సోధనత్థం అయశ్చాతిఆదివుత్తం. “యదగ్గేనా”తి యేన కారణ కోట్టాసేన. సగ్గహితాతి సమ్మన్తో. “విస్సజ్జితబ్బ యుత్తకేనా”తి విస్సజ్జితబ్బ యోగ్యేన. “తేన అత్తికో యేవా”తి పదుద్ధారో. “సో న యుజ్జతీ”తి సో అత్తో న యుజ్జతి. “ఖిపిత ఉసూనం”తి పుబ్బభాగే ఖిపిత ఉసూనం. “అత్తతో పనా”తి అధిప్పాయత్తతో పన. “హత్థప్పసారణం వియా”తి లోకే కిశ్శి ఇచ్చన్తస్స జనస్స హత్థప్పసారణం వియాతి అధిప్పాయో. “థామపత్తో”తి అధిపతి భావ పత్తోతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “తథాహేసా”తిఆదిం. “తణ్ణాయ హత్థే రితా”తి ఉపచార వచనమేతం. తణ్ణాయ పరిగ్గహితాతి వుత్తం హోతి. నసక్ఖిస్సన్తియేవ, నో నసక్ఖిస్సన్తి. తస్మా వేదితబ్బమేతం ఛన్దోయేవ తణ్ణాయ బలవతరోతి. కస్మా బలవతరోతి. ఆదీనవానిసంస దస్సనశ్శాణేన యుత్తత్తాతి.

౮౨. “పకిరన్తి”తి పత్థరన్తి. “సమానా”తి సావజ్ఞేహి యుత్తా సావజ్ఞా, అనవజ్ఞేహి యుత్తా అనవజ్ఞాతి ఏవం సదిసా, సాధారణా.

అశ్శాసమానరాసిమ్మిఅనుదీపనా నిట్టితా.

౮౩. అకుసలరాసిమ్మి. “ముయ్హతీ”తి శాతబ్బస్సశోయ్య ధమ్మస్స అశ్శాణ వసేన సమ్మయ్హతి, చిత్తస్స అన్దభావో హోతి. చతురగ్గతమో నామ ‘కాళపక్ఖ చాతుద్దసి దివసో, అడ్డరత్తి సమయో, తిబ్బవనసణ్ణో, బహలమేఘచ్చన్నో,తి అయం చతురగ్గతమో. సో చక్ఖస్స అన్దభావం కరోతి. ఏవం తస్స తమస్స చక్ఖస్స అన్దభావకరణం వియ. శాణగతికో హోతీతి దట్టబ్బో అట్టకథా నయేన. తమేవ అట్టకథా నయం దస్సేతుం “తథా హేసా”తిఆది వుత్తం. అభిధమ్మటీకాయం పన మిచ్చా శాణన్తి మిచ్చా వితక్కి అధిప్పేతో. సో హి మిచ్చా సజ్కప్పో హుత్వా నానప్పకార చిన్తా పవత్తి వసేన శాణగతికో హోతి. మోహో పన చిత్తస్స అన్ధీ భూతో , నానాచిన్తన కిచ్చ రహితో, కథం శాణగతికో భవేయ్యాతి తస్స అధిప్పాయో. “పాప కిరియాసూ”తి దుచ్చరిత కమ్మేసు. “ఉపాయ చిన్తావసేనా”తి కతకమ్మస్స సిద్ధత్తాయ సత్థావుధాదివిధానేసు నానాఉపాయ చిన్తావసేన. అప్పటి పజ్జనం అప్పటి పత్తి. శాణ గతిం అగమనన్తి అత్తో. తేనాహ “అశ్శాణమేవ వుచ్చతీ”తి. “శాణగతికా”తి

జాణప్పవత్తియా సమానప్పవత్తికా. లోభో జాణ గతికో మాయాసారేయ్య కమ్మేసు విచిత్తప్పవత్తికత్తా. విచారో జాణ గతికో. తథాహి సో యూనక్లేసు విచికిచ్చాయ పటిపక్లేతి వుత్తో. చిత్తస్స జాణ గతి కతా విచిత్తత్థవాచకేన చిత్తసద్దేన సిద్ధో. తే చ ధమ్మా సబ్బ సత్తేసు జాణ గతికా న హోన్తి. జాణాపనిస్సయం లభిత్వా ఏవ హోన్తితి దస్సేతుం “తేహి”తిఆదిమాహ. తే సాధేన్తితి సమ్మన్తో. పకతియా విజ్ఞాజాతికా నామ తిహేతుకప్పటి సన్నికా. అజ్ఞాప్పటి సన్నికాపి బోధిసత్త భూమియం రితా వా పజ్ఞాపసుత భవతో ఆగతా వా. సుతపరియత్తి సమ్మన్నా నామ ద్వీహేతుకప్పటి సన్నికాపి ఇమస్మిం భవే బహుస్సుత సమ్మన్నా చ పరియత్తి కమ్మ సమ్మన్నా చ.

౮౪. అహిరికవచనత్థే. “న హిరీయతీ”తి నామ ధాతు పదమేతం. హరాయతి లజ్జతీతి హిరీ. హరే లజ్జాయంతి ధాతు. న హిరీ అహిరీతి వచనత్థే. “రుచిం ఉప్పాదేత్వా”తి గామసూ కరస్స గూఢరాసి దస్సనే వియ చిత్తరోచన చిత్త ఖమనం ఉప్పాదేత్వా. అత్తానం పాపకమ్మ లిమ్మతో చిత్తస్స అలీనతా అజిగుచ్చనం నామ. అత్తానం అసప్పురిస భావపత్తితో చిత్తస్స అలీనతా అలజ్జా నామ.

౮౫. అనోత్తప్పవచనత్థే. “న భాయతీ”తి పాపకమ్మం భయతో న ఉపట్టాతి. “న ఉత్తసతీ”తి పాపకమ్మ హేతు న కమ్మతి. “తాసూ”తి పాపకిరియాసు. “అసారజ్జమానం కత్వా”తి సూరం విస్సట్టం కత్వా. అసారజ్జం నామ సూరభావో. అనుత్తాసో నామ పాపకమ్మ హేతు చిత్తస్స అకమ్పనం. గాఢాయం. అజిగుచ్చనసీలో పుగ్గలో అజేగుచ్చీ. “పాపా”తి పాపకమ్మతో. “సూకరో”తి గామసూకరో. సో గూఢతో అజేగుచ్చీ. అహిరికో పాపతో అజేగుచ్చీతి యోజనా. అభాయనసీలో అభీరూ. “సలభో”తి పటట్తో. “పావకా”తి దీపజాలమ్మా. సలభో పావకమ్మా అభీరూ వియ అనోత్తప్పీ పాపతో అభీరూతి యోజనా.

౮౬. ఉద్ధచ్చవచనత్థే. “ఉద్ధరతీ”తి ఉక్థిపతి. ఆరమ్మణస్మిం న సన్ని సీదతి. విక్థిపతీతి వుత్తం హోతి. “వట్టేత్వా”తి ఆవట్టేత్వా. “విస్సట్టగేణ్ణుకో వియా”తి విస్సజ్జితో సారగేణ్ణుకో వియ. “ధజపటాకా వియా”తి వాతేరితా ధజపటాకా వియ.

౮౭. లోభవచనత్థే. “లుబ్బతీ”తి గిజ్జతి, అభికజ్జతి. అభిసజ్జనం అభిలగ్గనం. మక్కటం ఆలిమ్మతి బద్ధతి ఏతేనాతి మక్కటా లేపో. “తత్త కపాలే”తి అగ్గినాసంతతే ఘట కపాలే. తేలస్స వత్థమ్మి అజ్ఞానం అభిలగ్గనం తేలజ్ఞానం. రజ్జనం పటిసజ్జనం రాగో. తేలజ్ఞాన భూతో రాగో తేలజ్ఞాన రాగో. న కిలేసరాగో. రత్తి దివం పవత్తనట్టేన తత్థా ఏవ నదీసోతసదిసత్తా తత్థా నదీ. “సత్తానం”తి పుధుజ్జన సత్తానం. “సుక్ఖకట్టసాఖాపలాసతిణకసటానీ”తి సుక్ఖ కట్టకసటాని, సుక్ఖ సాఖా కసటానీతిఆదినా యోజేతబ్బం. కసట సద్దేన అసారభావం దీపేతి. “నదీ వియా”తి పబ్బతేయ్యా నదీ వియ.

౮౮. దిట్టివచనత్థే. “దస్సనం”తి పరికప్పనా సిద్ధేసు మిచ్చా సభావేసు విపరీత దస్సనం. తేనాహ “ధమ్మానం”తిఆదిం. తత్త “ధమ్మానం”తి రూపారూప ధమ్మానం, అనిచ్చతాది ధమ్మానజ్ఞా. “యాథావ సభావేసు”తి భూతసభావేసు. భూతసభావో హి యథా ధమ్మం అవతి రక్ఖతీతి అత్తేన యాథావోతి వుచ్చతి. అత్తానం పణ్ణితం మజ్ఞాన్తితి పణ్ణిత మానినో. పటివేధజ్ఞాణం నామ అరియ మగ్గజ్ఞాణం. పరమం వజ్జన్తి దట్టబ్బా లోకే మహాసావజ్జట్టేన తం సదిసస్స అజ్ఞాస్స వజ్జస్స అభావతోతి అధిప్పాయో.

౮౯. మానవచనత్థే. “మజ్ఞాతీ”తి భూతసభావం అతిక్రమ్మ అధికం కత్వా అహమస్మీతిఆదినా తేన తేన అభూతాకారేన మజ్ఞాతి. తేనాహ “అహం లోకే”తిఆదిం. తత్త “కట్టకధిగ్గరో వియా”తి సుక్ఖదారుక్ఖన్తో వియ. సో పన ఉపత్తమ్మితో మజ్ఞాతీతి

సమ్మన్తో. “అత్తానం అచ్చగ్గతం మజ్జాతీ”తి పుగ్గలం మానేన అభిన్నం కత్వా వుత్తం. “ఉన్నతి లక్ఖణో”తి ఉన్నమన సభావో.

౯౦. దోసవచనత్తే . చణ్డేన కాయవచీ మనోకమ్మేన సమన్నాగతో చణ్డీకో. చణ్డీకస్స భావో చణ్డీక్కం. “పహతాసీవిసో వియా”తి దణ్డేన పహతో ఆసీవిసో వియ. “విసప్పనట్టేనా”తి సకలకాయే వివిధేన సప్పనట్టేన, ఫరణట్టేన. ఇదఞ్చ తం సముట్టాన రూపానం ఫరణ వసేన వుత్తం. “అసనిపాతో వియా”తి సుక్ఖా సనిపతనం వియ. “దావగ్గివియా”తి అరణ్ణగ్గి వియ. “సపత్తో వియా”తి దుట్టవేరీ వియ. “విససంసట్టపూతిముత్తం వియా”తి యథా ముత్తం నామ పకతియా ఏవ దుగ్గన్ధత్తా పటికులత్తా దూరే ఛట్టనీయన్తి అహితమేవ హోతి. పున పూతిభావే సతి, దూరతరే ఛట్టేతబ్బం. విససంసట్టేపన వత్తబ్బమేవనత్తి. సబ్బసో అహితరాసి హోతి. ఏవం దోసోపి తం సమగ్గీనో తస్మిం ఖణే పరేసం అమనాపియతం ఆపాదేతి. అత్తహిత పరహిత వినాసఞ్చ కారేతి, పరమ్మరణా అపాయఞ్చ పాపేతీతి సబ్బసో అహితరాసి హోతి. తేన వుత్తం “విససంసట్టపూతి ముత్తం వియ దట్టబ్బో”తి.

౯౧. ఇస్సావచనత్తే. దువిధా ఇస్సాలద్ధసమ్మత్తి విసయా చలభితబ్బ సమ్మత్తి విసయా చ. తత్త లద్ధ సమ్మత్తి విసయం తావదస్సేతి “పరేసం పకతియా”తిఆదినా. లద్ధ సమ్మత్తిగ్గహణేన అతీత సమ్మత్తిపి సజ్ఞహితాతి దట్టబ్బా. ఇస్సాపకతికాహి కేచి అసుకో నామ పుట్టే ఏవం సమ్మత్తికో అహోసీతి వా, అహం పుట్టే ఏవం సమ్మత్తికో అహోసిన్తి వా సుత్వా నసహన్తియేవ. తం వచనం సోతుంపి న ఇచ్చన్తీతి. అసుకోతిఆదినా లభితబ్బసమ్మత్తి విసయం దస్సేతి.

౯౨. మచ్చరియవచనత్తే. “మమ ఏవా”తి మమపక్ఖే ఏవాతి అధిప్పాయో. “గుణజాతం”వాతి అత్తనివిజ్ఞమానం సిప్పవిజ్ఞాది సమ్మత్తి గుణజాతం వా. “వత్తు వా”తి ధనధణ్ణాదివత్తు వా. “అవిప్పారికతావసేనా”తి అఞ్ఞోన తం సిప్పవిజ్ఞాదికం వా ధనధణ్ణాదికం వా మయ్యం దేహీతి వుత్తే పరహితత్థాయ దాతబ్బ యుత్తకం దస్సామీతి ఏవం చిత్తేసతి, పరహితప్పరణావసేన తం చిత్తం విప్పారికం నామ హోతి. దేహీతి వచనమ్మి సోతుం అనిచ్చన్తో పరహితత్థాయ అవిప్పారిక చిత్తో నామ హోతి. ఏవం అవిప్పారికతావసేన చరతి పవత్తతీతి మచ్చరఞ్చ కారస్స ఛ కారం కత్వా. తథా పవత్తం చిత్తం. పుగ్గలో పన మచ్చరీతి వుచ్చతి. “తం”తి లద్ధసమ్మత్తిం. “పరేహి సాధారణం దిస్సా”తిఆదినా యోజేతబ్బం. సాధారణన్తి చ ద్విసన్తకం వాతి సన్తకం వా భవిస్సమానం, పరేహి వా పరిభుజ్జోయమానం. “నిగ్గుహనలక్ఖణం”తి రక్ఖావరణగుత్తీహిసజ్ఞోపన సభావం. అత్తనా లద్ధ సమ్మత్తి నామ ఇస్సాయ అవినయో. లభితబ్బసమ్మత్తి పన ఉభయ సాధారణం. తస్మా తత్త ఉభిన్నం వీసేసో వత్తబ్బోతి తం దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ. “యస్స లాభం న ఇచ్చతీ”తి అత్తనా లభతు వా మావా, కేవలం పర సమ్మత్తిం అసహన్తో యస్స పరస్స లాభం న ఇచ్చతి. “చిత్త విఘాతో”తి చిత్త విహణ్ణానం. “అత్తనా లద్ధం ఇచ్చతీ”తి పరో సమ్మజ్జతు వా మావా, యత్త పరలాభేసతి, అత్తనా న లభిస్సతి, తత్త అత్తనావ లద్ధం ఇచ్చతి. యత్త అత్తనా చ లభతి, పరో చ లభతి, తత్త విఘాతో నత్తీతి అధిప్పాయో. “అలబ్బమానకం చిన్తేత్వా”తి అత్తనా అలభిస్సమానం సల్లక్ఖేత్వా.

౯౩. కుక్కుచ్చవచనత్తే. “కిరియా కతం”తి కత సద్దస్సభావ సాధనమాహ. ఏవం వచనత్తం దస్సేత్వా అభిధేయ్యత్తం దస్సేన్తో “అత్తతో పనా”తిఆదిమాహ. “అనుసోచన వసేనా”తి పచ్చా పునప్పునం చిత్తసన్తాపవసేన. సో కుకతన్తి వుచ్చతీతి సమ్మన్తో. “కుసల ధమ్మేసు”తి పుణ్ణా కిరియవత్తు ధమ్మేసు చిత్త పరియాదానాయ ఏవ సంవత్తతి. కుక్కుచ్చ సమగ్గీ పుగ్గలో పుణ్ణకమ్మం కరోన్తోపి చిత్త సుఖం న లభతి. బహుజన మజ్ఞే వసీత్వా నానాకిచ్చాని కరోన్తో నానా తిరచ్ఛాన కథం కథేన్తో చిత్త సుఖం లభతి. తదా తస్స పుణ్ణకమ్మ కరణత్థాయ చిత్తం పరియాదీయతి, పరిక్ఖియ్యతి. చిత్తవసం గచ్ఛన్తో

విచరతి. ఏవం చిత్త పరియాదానాయ ఏవ సంవత్తతి. “అట్టకథాయం”తి అట్టసాలినియం. “కతా కతస్స సావజ్ఞానవజ్ఞస్సా”తి
 పుట్టే కతస్స సావజ్ఞకమ్మస్స, అకతస్స అనవజ్ఞ కమ్మస్స. కమ్మత్తేసామివచనం. “అభిముఖగమనం”తి ఆరమ్మణ
 కరణవసేన చిత్తస్స అభిముఖప్పవత్తనం. ఏతేన పటిముఖం సరణం చింతనం పటిసారోతి దస్సేతి. “అకతం న కరోతీ”తి
 అకతం కాతుం న సక్కోతీతి అధిప్పాయో. ఏవం కతం న కరోతీతి ఏత్థపి. “విరూపో”తి వీభవ్హో అసోభణో. “కుచ్చితో”తి
 గరహితబ్బో. నను పుట్టే చిత్తుప్పాదో కుచ్చితోతి వుత్తో. అట్టకథాయం పన విప్పటిసారో కుచ్చితోతి వుత్తో. ఉభయమేతం న
 సమేతీతి. నో న సమేతి, అజ్ఞాధాను పపత్తితోతి దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ. “యేన చ కారణేనా”తి కతాకతం పటిచ్చ
 నిరత్థక చిత్తప్పవత్తి కారణేన. సో చిత్తుప్పాదోవ కుకతపదే గహేతుం యుత్తో, నవిభావనియం వియ కతాకత దుచ్చరిత
 సుచరితన్తి అధిప్పాయో. నను విభావనియమ్మి సో చిత్తుప్పాదోవ ఉపచార నయేన గహేతోతి చే. యుత్తి వసేన చ
 అట్టకథాగమేన చ ముఖ్యతో సిద్ధే సతి, కిం ఉపచార నయేన. తేనాహ “విభావనియం పనా”తిఆదిం. కుకతస్సభావో
 కుక్కుచ్చం, అకారస్స ఉకారం కత్వాతి అయం అట్టకథానయో. ఇదాని సద్దసత్తనయేన అపరం వచనత్తజ్ఞా
 అధిప్పాయత్తజ్ఞా దస్సేతుం “అపి చా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త “ధాతుపారేసూ”తి అక్ఖరధాతుప్పకాసనేసు నిరుత్తి పారేసు.
 పఠన్తియేవ, నో న పఠన్తి. తే చ అత్థా చేతసో విప్పటిసారో మనో విలేఖోతి ఏవం పాళియం వుత్తేహి కుక్కుచ్చపరియాయేహి
 సమేన్తియేవ. తస్మా అయం అపరోనయో ఇథ అవస్సం వత్తబ్బో యేవాతి దీపేతి. విప్పటి సారిపుగ్గలో చ తం తం
 పుజ్జాకమ్మం కరోన్తోపి విప్పటి సారగ్గినా దయ్హమాన చిత్తో పుజ్జాకమ్మే చిత్తప్పసాదం నలభతి. చిత్త సుఖం న విన్దతి. కిం
 ఇమినా కమ్మేనాతి తం పహాయ యత్త చిత్త సుఖం విన్దతి, తత్త విచరతి. ఏవం విప్పటిసారో పుజ్జాకమ్మతో సజ్కోచనం
 నామ హోతీతి. కిలేససల్లిఖనం నామ సన్తుట్టి సల్లేఖప్పటిపత్తియం రితస్స తదగ్గప్పహానాదివసేన తం తం కిలేసప్పహానం
 వుచ్చతి. “అనుత్థననాకారేనా”తి పునప్పునం విలపనాకారేన. సజ్కోచతీతి వత్తా తస్స ఉభయం అత్తం దస్సేన్తో
 “కుసలకమ్మ సమాదానే”తిఆదిమాహ. నమితుమ్మి న దేతి. కుతో సమాదాతుం వా వడ్డేతుం వా దస్సతీతి అధిప్పాయో.
 “తనుకరణేనా”తి దుబ్బలకరణేన. విసేసనట్టేకరణ వచనం. “సో”తి ధమ్మసమూహో. తం పన కుక్కుచ్చం. కేచి పన
 కుక్కుచ్చం పచ్చప్పన్న సుచరిత దుచ్చరితా రమ్మణమ్మి అనాగత సుచరిత దుచ్చరితా రమ్మణమ్మి కప్పేన్తి. తం
 పటిక్ఖిపన్తో “తేనా”తిఆదిమాహ. మహానిద్దేసపారే ద్వహాకారేహి ఉప్పజ్జతి కుక్కుచ్చం చేతసో విప్పటిసారో మనోవిలేఖోతి
 పారో. “కతత్తా చా”తి అకత్తబ్బస్స కతత్తా చ. “అకతత్తా చా”తి కత్తబ్బస్స అకతత్తా చ. కేచి పన అయం విప్పటిసారో నామ
 కదాచి కస్సచి కేనచి కారణేన పుట్టేకత సుచరితమ్మి అకత దుచ్చరితమ్మి ఆరబ్బ ఉప్పజ్జతి. ఉమ్మత్తకసదిసజ్ఞో పుధుజ్జన
 చిత్తన్తి వదన్తి. తం పటిక్ఖిపన్తో “ఏతేనా”తిఆదిమాహ. సో పన కేసజ్ఞి వాదే విప్పటిసారో నామ దోమనస్సం హోతి, న
 కుక్కుచ్చన్తి అధిప్పాయో. సోచ ఖో ద్వీధా భావో. అపాయభయేన తజ్జీయన్తి తాసీయన్తీతి అపాయభయ తజ్జితా. “న
 అజ్ఞోసం”తి సుచరిత దుచ్చరితం అజానంతానం అమనసికరోన్తానజ్ఞా న హోతి. కథం విజ్ఞాయతీతి చే. సుచరితదుచ్చరిత
 నామేన అనుసోచనాకారస్స దస్సితత్తాతి వుత్తం “అకతం మే”తిఆది. యాథావమానో నామ సేయ్యస్స సేయ్యా హమస్మీతి
 సదిసస్స సదిసోహమస్మీతి హీనస్స హీనోహమస్మీతిఆదినా పవత్తో భూతమానో. యజ్ఞాకుక్కుచ్చం ఉప్పజ్జతీతి సమ్మన్తో.
 “అకత్వా”తి తం కల్యాణ కమ్మం అకత్వా. “కత్వా”తి తం పాపకమ్మం కత్వా. ఇదం పన పుట్టేకతా కతకాలే ఏవ
 అయాథావం హోతి. అనుసోచన కాలేపన యాథావమేవ. “హత్థ కుక్కుచ్చం”తి ఏత్థ సజ్కోచనత్తో న లబ్ధతి. కుచ్చిత
 కిరియత్తో ఏవ లబ్ధతి. హత్థలోలతాహి హత్థ కుక్కుచ్చన్తి వుచ్చతి. పాదలోలతా చ పాదకుక్కుచ్చం. తేనాహ “అసంయత
 కుక్కుచ్చం నామా”తి. యం పన కుక్కుచ్చం. “తం”తి తం వత్తుం. కుక్కుచ్చం కరోన్తీతి కుక్కుచ్చాయన్తా. నామధాతు
 పదజ్ఞోతం. కప్పతి ను ఖో, న ను ఖో కప్పతీతి ఏవం వినయ సంసయం ఉప్పాదేన్తాతి అత్తో. “కుక్కుచ్చప్పకతతాయా”తి

కుక్కుచ్చేన అపకతతాయ అభిభూతతాయ. “అత్తనో అవినయే”తి ఆణాచక్కరానే. ఆణాచక్క సామినో బుద్ధస్సవిసయత్తా అత్తనో సావక భూతస్స అవినయేతి అట్టో. యే పన కరోన్నియేవ కుక్కుచ్చాయంతా పీతి అధిప్పాయో. “ఆపత్తిం”తి దుక్కుటాపత్తిం.

౯౪-౯౫. ధినమిద్ధవచనత్తేసు. “చిత్తం మన్దమన్దం కత్వా”తి చిన్తన కిచ్చే అతిమన్దం పరిదుబ్బలం కత్వా. చిత్తం గిలానం మిలాతం కత్వాతి వుత్తం హోతి. “అజ్ఞోత్తరతీ”తి అభిభవతి. ఆరమ్మణ విజాననే వా జవనకిచ్చే వా పరిహీనథామబలం కరోతి. “ధియతీ”తి పదం పాళివసేన సిద్ధంతి ఆహ “ధినం ధియనా”తిఆదిం. “అకమ్మజ్ఞాభూతే కత్వా”తి కాయకమ్మాదీసు అకమ్మక్ష్మమే పరిదుబ్బలే కత్వా. [ముగ్గరేన పోథేత్వా వియాతి వుత్తం హోతి]. “తే”తి చిత్త చేతసికే సమ్మయుత్త ధమ్మే. “ఓలీయాపేత్వా”తి అవలీనే అవసీదన్తే కత్వా. తేనాహ “ఇరియా పథం పీ”తిఆదిం. ధినం చిత్తం అభిభవతి, విజానన కిచ్చస్స గేలజ్ఞాత్తా ధినస్స. మిద్ధం చేతసికే అభిభవతి, పుసనాది కిచ్చస్స గేలజ్ఞాత్తా మిద్ధస్సాతి అధిప్పాయో.

౯౬. విచికిచ్చావచనత్తే. “చికిచ్చనం”తి రోగాపనయ నత్తే కితథాతువసేన సిద్ధం సజ్ఞత కిరియా పదన్తి ఆహ “ఇణ్ణప్పటికారోతి అట్టో”తి. “పటికారో”తి చ రోగస్స పటిపక్ఖ కమ్మం. “ఏతాయా”తి నిస్సక్కవచనం. విచినన్తి ధమ్మం విచినన్తీతి విచినో. ధమ్మ వీమంసకా. కిచ్చతి కిలమతి ఏతాయాతి కిచ్చా. విచినం కిచ్చాతి విచికిచ్చాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “సభావం”తిఆదిమాహ. “విచికిచ్చతీ”తి సజ్ఞతథాతుపదం. తచ్చా కజ్ఞాయం వత్తతీతి దస్సేతుం “విచికిచ్చతి వా”తిఆది వుత్తం. ద్విధా ఏళయతి కమ్మతీతి ద్వేళకం. తథా పవత్తం చిత్తం. ద్వేళకస్స భావోతి విగ్గహో. “బుద్ధాదీసు అట్టసూ”తి బుద్ధే కజ్ఞతి, ధమ్మే కజ్ఞతి, సజ్ఞే కజ్ఞతి, సిక్ఖాయ కజ్ఞతి, పుబ్బన్తే కజ్ఞతి, అపరన్తే కజ్ఞతి, పుబ్బన్తా పరన్తే కజ్ఞతి, ఇదప్పచ్చయతా పటిచ్చ సముప్పన్నేసు ధమ్మేసు కజ్ఞతీతి ఏవం వుత్తేసు అట్టసు సద్ధేయ్య వత్తూసు. తత్త “బుద్ధే కజ్ఞతీ”తి ఇతిపి సో భగవా అరహంతిఆదినా వుత్తేసు బుద్ధగుణేసు అసద్ధహన్తో బుద్ధే కజ్ఞతి నామ. స్వాక్ఖాతో భగవతా ధమ్మాతిఆదినా వుత్తేసు ధమ్మ గుణేసు అసద్ధహన్తో ధమ్మే కజ్ఞతి నామ. సుప్పటిపన్నో భగవతో సావకసజ్ఞోతిఆదినా వుత్తేసు సజ్ఞగుణేసు అసద్ధహన్తో సజ్ఞే కజ్ఞతి నామ. తిస్సన్నం సిక్ఖానం వట్ట దుక్ఖతో నియ్యానట్టేసు అసద్ధహన్తో సిక్ఖాయ కజ్ఞతి నామ. అత్తనో అతీత భవస్స అత్తి నత్తిభావే కజ్ఞన్తో పుబ్బన్తే కజ్ఞతి నామ. అత్తనో పరమ్మరణా అనాగత భవస్స అత్తి నత్తిభావే కజ్ఞన్తో అపరన్తే కజ్ఞతి నామ. తదుభయస్స అత్తి నత్తి భావే కజ్ఞన్తో పుబ్బన్తా పరన్తే కజ్ఞతి నామ. ఇమస్మిం భవే అత్తనో ఖన్ధానం పటిచ్చ సముప్పాదే చ పటిచ్చ సముప్పన్నభావే చ కజ్ఞన్తో ఇదప్పచ్చయతా పటిచ్చ సముప్పన్నేసు ధమ్మేసు కజ్ఞతి నామ. “విమతి వసేనా”తి వేమతికభావేన. పవత్తమానా విచికిచ్చా. విచికిచ్చా పటిరూపకా నామ సబ్బ ధమ్మేసు అప్పటిహతబుద్ధీనం సబ్బజ్ఞా బుద్ధానం ఏవ నత్తీతి వుత్తం “అసబ్బజ్ఞానం”తిఆది.

అకుసలరాసిమ్మిఅనుదీపనా నిట్టితా.

౯౭. సద్ధావచనత్తే. “సన్నిసిన్నం”తి అచలితం. “సుట్టా”తి అనస్సన్తం అచలన్తచ్చా కత్వా. “ధారేతి”తి ఏవమేవ హోతీతి సల్లక్ఖణవసేన ధారేతి. తథా రపేతీతి. సద్ధహన్తి వా సద్ధా సమ్మన్నా సత్తా. సద్ధాతుం అరహన్తీతి సద్ధేయ్యాని. అకాలుస్సం వుచ్చతి అనావిలం చిత్తం. అకాలుస్సం ఏవ అకాలుస్సియం. తస్స భావోతి విగ్గహో. “ఓకప్పనా”తి అహోసాధు అహోసుట్టాతి అధిముచ్చనవసేన చిన్తనా. “మిచ్చాధిమోక్షో యేవా”తి దిట్టిసమ్మయుత్తో అధిమోక్షోయేవ. “విత్తే అసతీ”తి ధనే అసతి. ధనజ్ఞో విత్తన్తి వుచ్చతి. యం యం ఇచ్చతి, తం తం విన్తన్తి ఏతేనాతి కత్వా. “తేసం”తి మనుస్సానం.

౯౮. సతివచనత్థే. “సరతీ”తి అనుస్సరతి. “కతానీ”తి పుబ్బేకతాని. “కత్తబ్బానీ”తి ఇదాని వా పచ్చా వా కత్తబ్బాని. కల్యాణ కమ్మం నామపకతియా చిత్తస్స రతిట్ఠానం న హోతి. పాప కమ్మమేవ చిత్తస్స రతిట్ఠానం హోతి. తస్మా కల్యాణ కమ్మే ఏవ అప్పమజ్జితుం విసుం సతినామ ఇచ్చితబ్బా. పాపకమ్మే పన విసుం సతియా కిచ్చం నత్తి. సబ్బేపి చిత్తచేతసికా ధమ్మా అపమత్త రూపా హోన్తి. తేనాహ “ఇతరాపనా”తిఆదిం. “సతియేవ న హోతీ”తి విసుం సతి నామకో ఏకో చేతసికోయేవ న హోతి. కతమా పన సా హోతీతి ఆహ “కతస్సా”తిఆదిం. తత్థ కతస్స అప్పమజ్జనం నామ కేసఞ్చి అనుమోదనవసేన కేసఞ్చి అనుసోచనవసేన అప్పమజ్జనం. కత్తబ్బస్స అప్పమజ్జనం నామ నిచ్చకాలమ్పి కాతుం అభిముఖతా. “కతస్సా”తి వా భుమ్మత్థే సామివచనం. తథా సేసేసు ద్వీసు పదేసు. సబ్బేసు రాజకమ్మేసు నియుత్తో సబ్బకమ్మికో. “నియుత్తో”తి అప్పమత్తో హుత్వా బ్యావటకాయ చిత్తో. సబ్బేసు రానేసు ఇచ్చితబ్బాతి సబ్బత్తికా. సా హి ఛసు ద్వారేసు చిత్తస్స ఆరక్ఖ కిచ్చా హోతి ఇన్ద్రియ సంవరణ ధమ్మత్తా. తస్మా ఛసు ద్వారేసు ఇట్ఠారమ్మణే లోభమూలచిత్తస్స అనుప్పజ్జనత్తాయ సా ఇచ్చితబ్బా, అనిట్ఠా రమ్మణే దోసమూల చిత్తస్స, మజ్జితారమ్మణే మోహమూల చిత్తస్సాతి. అపి చ, బోఙ్ఘజ్ఞ భావనా రానేసు ఇదం సుత్త పదం వుత్తం. తస్మా భావనా చిత్తస్స లీనట్ఠానేపి సా ఇచ్చితబ్బా లీనపక్ఖతో చిత్తస్స నీవారణత్తాయాతిఆదినా యోజేతబ్బా.

౯౯-౧౦౦. హిరిఓత్తప్పవచనత్థేసు. “కాయదుచ్చరితాదీహి లజ్జతీ”తి తానికాతుం లజ్జతి. తాని హీనకమ్మాని లామకకమ్మానీతి హిళేత్వా తతో అత్తానం రక్ఖితుం ఇచ్చతి. తేనాహ “జిగుచ్చతీ”తి. “ఉక్కణ్ఠతీ”తి విరుజ్జతి, వియోగం ఇచ్చతి. “తేహి యేవా”తి కాయ దుచ్చరితాదీహియేవ. “ఉబ్బిజ్జతీ”తి ఉత్తసతి, భయతో ఉపట్ఠాతి. గాథాసు. “అలజ్జియేసు”తి అలజ్జితబ్బేసు కల్యాణ కమ్మేసు. “లజ్జరే”తి లజ్జన్తి. “అభయే”తి అభాయితబ్బే కల్యాణకమ్మే. యస్మా పన సప్పురిసా అత్తానం పరిహరన్తీతి సమ్మన్తో. “హిరియా అత్తని గారవం ఉప్పాదేత్వా”తి అత్తనో జాతిగుణాదికం వా సీల గుణాదికం వా గరుం కత్వా మాదిసస్స ఏవ రూపం పాపకమ్మం అయుత్తం కాతుం. యది కరేయ్యం, పచ్చా అత్తానం అసుద్ధం ఇత్వా దుక్ఖీదుమ్మనో భవేయ్యన్తి ఏవం హిరియా అత్తని గారవం ఉప్పాదేత్వా. “ఓత్తప్పీన పరేసు గారవం ఉప్పాదేత్వా”తి పరానువాదభయం భాయిత్వాతి అధిప్పాయో. తత్థ పరానువాదభయం నామ పరేసం సాధు జనానం గరహా భయం. అఙ్ఘమ్పి అపాయభయం సంసార వట్టభయఞ్చ ఏత్థ సగ్గయ్యతియేవ. లోకంపాలేన్తీతి లోకపాలా. “లోకం”తి సత్తలోకం. “పాలేన్తీ”తి అపాయ భయతో రక్ఖన్తి.

౧౦౧. అలోభవచనత్థే. అకారో విరుద్ధత్తోతిఆహ “లోభప్పటిపక్ఖో”తి. లోభస్స పటివిరుద్ధోతి అత్తో. పటివిరుద్ధతా చ పహాయక పహాతబ్బ భావేన వేదితబ్బాతి దస్సేతుం “సోహి”తిఆదిమాహ . తత్థ సో నేక్ఖమ్మధాతువసేన హుత్వా పవత్తతీతి సమ్మన్తో. “హిత సఙ్ఘేతేసు”తి ఇదం మే అత్తాయ హితాయ సుఖాయాతి ఏవం సఙ్ఘేతేసు. “లగ్గనవసేనా”తి అముఞ్చితుకామతావసేన. తేస్వేవ పవత్తతీతి సమ్మన్తో. “భవభోగ సమ్మత్తియో గూఢరాసిం వియ హిళేత్వా”తి ఇదం బోధిసత్తానం వసేన నిదస్సన వచనం. తత్థ “హిళేత్వా”తి గరహిత్యా. నిక్ఖమన్తి ఏతేనాతి నేక్ఖమ్మా. సో ఏవ ధాతుాతి నేక్ఖమ్మధాతు.

౧౦౨. అయం నయో దోసప్పటిపక్ఖో, మోహప్పటిపక్ఖోతిఆదీసుపి నేతబ్బో.

౧౦౩. తత్త మజ్జత్తతాయం. “లీనుద్ధచ్చానం”తి చిత్తస్స లీనతా ఏకో విసమపక్ఖో. ఉద్ధటతా దుతీయో విసమపక్ఖో. లీనం చిత్తం కోసజ్జే విసమపక్ఖే పతతి. ఉద్ధటం చిత్తం ఉద్ధచ్చే విసమపక్ఖే పతతి. తదుభయమ్పి అకుసల పక్ఖికం హోతి. తథా

చిత్తస్స అతి లూఖతా ఏకో విసమ పక్తో. అతిపహట్టతా ఏకోతిఆదినా సబ్బం బోజ్జగ్గవిధానం విత్థారేతబ్బం. తత్త మజ్జతతా పన సమ్మయుత్త ధమ్మే ఉభోసు అన్తేసు పాతేతుం అదత్వా సయం మజ్జిమప్పటిపదాయం దళ్లం తిట్టతి.

౧౦౪. పస్సద్ధాదీసు. “తత్త తం వీన్దన్తి”తి తేసు పుణ్ణా కమ్మేసు తం చిత్త సుఖం పటిలభన్తి.

౧౦౫. లహుతా ద్వయే. “తత్తపాసాణే”తి సన్తత్తే పాసాణపిట్టే. “తత్తా”తి పుణ్ణాకమ్మేసు.

౧౦౬-౧౧౦. ముదుతా ద్వయాదీసు సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౧౧. విరతిత్తయే. “కథా, చేతనా, విరతి, వసేనా”తి ‘కథాసమ్మావాచా, చేతనా సమ్మావాచా, విరతి సమ్మావాచా, వసేన. తం కథావాచం సముట్టాపేతీతి తం సముట్టాపికా. యా పన పాప విరమణాకారేన చిత్తస్స పవత్తీతి యోజనా. “సమాదియన్తస్స వా”తి ముసావాదా విరమామీతిఆదినా వచీభేదం కత్వా సమాదియన్తస్స వా. “అధిట్టహన్తస్స వా”తి వచీభేదం అకత్వా చిత్తేనేవ తథా అధిట్టహన్తస్స వా. ఇమేహి ద్వీహి పదేహి సమాదాన విరతిప్పవత్తిం వదతి . “అవీతిక్కమన్తస్స వా”తి ఏతేన సమ్మత్త విరతిప్పవత్తిం వదతి. “ఏతాయా”తి సమ్మావాచా విరతియా. సా పన కత్తునా చ క్రియాయ చ సహభావినీ హుత్వా సమాదాన క్రియం సుట్టుతరం సాధేతి. తస్మా సా కరణ సాధనం నామ హోతి. తేనాహ “కరణత్థేవాకరణ వచన”న్తి. బహూసుజవనవారేసు పవత్తమానేసు పురిమ పురిమ జవనవారపరియాపన్నా సమ్మావాచా పచ్చిమ పచ్చిమ జవనవారసముట్టితాయ సమాదాన క్రియాయ పచ్చయో హోతి. సా పన తాయ క్రియాయ అసహభావిత్తా కరణలక్షణం న సమ్మజ్జతి. హేతు లక్షణే తిట్టతి. తేనాహ “హేతు అత్థేవా కరణవచన”న్తి. ఇదగ్గా అత్థతో లబ్బమానత్తా వుత్తం. సమ్మావాచాతి పదం పన కితసాధన పదత్తాకరణత్థే ఏవసిద్ధం. న హి అకారక భూతో హేతు అత్థో సాధనం నామ సమ్మవతి. “సమాదాన వచనానీ”తి సమ్మావాచా సముట్టితాని సమాదాన వచనాని. “తతో”తి తతోపరం. “తేసం”తి తే సంవదమానానం. ఇదగ్గా సబ్బం సమ్మావాచాతి వచనే వచీభేదవాచం పధానం కత్వా వుత్తం. సమ్మత్తవిరతి సముచ్చేద విరతిభూతాయ పన సమ్మావాచాయ వచీభేదేన కిచ్చం నత్తి. విరతి కిచ్చ మేవపధానన్తి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. “పవత్తమానా”తి పవత్తమానత్తా. విసేసన హేతు పదమేతం.

౧౧౨-౧౧౩. సమ్మాకమ్మన్తేపి సమ్మాఆజీవేపి వత్తబ్బం నత్తి.

౧౧౪. “సమ్మత్తం వత్తుం”తి పాణాతి పాతాదికమ్మస్స వత్తుం. సాపచ్చప్పన్నారమ్మణాయేవ. కస్మా, అత్తనో పచ్చక్ఖే సమ్మత్త వసేనవత్తుస్సధరమానత్తా. “సమాదియన్తస్స వా ఉప్పన్నా”తి పాణాతి పాతాపటివిరమాధీతిఆదినా సమాదియన్తస్సయా సమాదానక్షణే ఉప్పన్నా విరతి. “సా పన పచ్చప్పన్నారమ్మణా హోతీ”తి ఏత్త కథం పచ్చప్పన్నా రమ్మణా హోతీతి. పాణాతి పాతాపటివిరమాధీతి వదన్తస్స చిత్తం అనుక్కమేన పాణసద్ధాదీనం అత్తం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తతి. తత్త “పాణో”తి వోహరతో సత్తో. పరమత్తతో జీవితిన్ద్రియం. సో చ సత్తో తగ్గాజీవితిన్ద్రియం లోకే సబ్బకాలమ్మి సంవిజ్జతియేవ. ఏవరూపం జీవితిన్ద్రియ సామజ్ఞం సన్ధాయ పచ్చప్పన్నారమ్మణాతి వుత్తం. అదిన్నాదానా పటివిరమాధీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. “అనాగతా రమ్మణావా”తి ఏత్త ఏకదివసం నియమేత్వా సమాదియన్తస్స తస్మిం దివసే ధరమాన సత్తాపి అత్తి. ఉప్పజ్జిస్సమానసత్తాపి అత్తి. తదుభయమ్మి పాణవచనే సగ్గహితమేవ. పాణపేతం కత్వా సమాదియన్తస్స వత్తబ్బమేవ నత్తి. అపి చ అనాగతకాలిక్వమ్మి సమాదానం అత్తియేవ. అహం అసుకదివసతో పట్టాయ

యావజీవమ్మి పాణాతిపాతా విరమాధీతిఆది. ఏవం సమాదాన విరతి అనాగతా రమ్మణాపి హోతీతి.

“పచ్చయసముచ్చేదవసేనా”తి తం తం కిలేసానుసయ సజ్ఞాతస్స పచ్చయస్స సముచ్చేదవసేన. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౧౫-౧౧౬. అప్పమజ్ఞాద్వయే. అపిచాతిఆదీసు. “కలిసమ్మపేభవే”తి దుక్ఖప్పత్తిపచ్చయభూతే సంసారభవే. “పాపేకలి పరాజయే”తి కలిసద్ధో పాపే చ పరాజయే చ వత్తతీతి అత్తో. సత్తేహి కలిం అవన్తి రక్ఖన్తి ఏతాయాతి కరుణా. సత్తేహితి చ రక్ఖణత్థయోగే ఇచ్చితస్మిం అత్తే అపాదాన వచనం. యథా-కాకే రక్ఖన్తి తణ్ణులా-తి. సత్తేవా కలితో అవన్తి రక్ఖన్తి ఏతాయాతి కరుణా. కలితోతి చ రక్ఖణత్థ యోగే అనిచ్చితస్మిమ్మి అపాదానవచనం. యథా-పాపాచిత్తం నివారయేతి. ఏకస్మిం సత్తే పవత్తాపి అప్పమజ్ఞా ఏవ నామ హోన్తి. యథా తం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ఏకస్మిం ఆరమ్మణే పవత్తమ్మి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ హోతీతి.

౧౧౭. పజ్ఞోన్ద్రీయే వత్తబ్బం నత్తి.

సోభణరాసిమ్మిఅనుదీపనా నిట్టితా.

౧౧౮. ఏతం పరిమాణం అస్సాతి ఏత్తావం. “ఏత్తావతా”తి ఏత్తావన్తేన-ఫస్సో, వేదనా, సజ్ఞా,తిఆదివచనక్కమేన. “చిత్తుప్పాదేసూ”తి ఏత్త-కతమే ధమ్మా దస్సనేన పహతబ్బా. చత్తారో దిట్టిగతసమ్మయుత్త చిత్తుప్పాదా-తిఆదీసు చిత్తచేతసిక సమూహో చిత్తుప్పాదోతి వుచ్చతి. ఇథ పన చిత్తాని ఏవ చిత్తుప్పాదాతి వుచ్చన్తీతి ఆహ “చిత్తుప్పాదేసూతి చిత్తేసు ఇచ్చేవ అత్తో”తి. “సబ్బదుబ్బలత్తా”తి సబ్బచిత్తేహి దుబ్బలతరత్తా. “భావనా బలేనా”తి వితక్క విరాగసత్తి యుత్తేన ఉపచార భావనా బలేన, వుట్టాన గామిని విపస్సనా భావనా బలేన చ. “బలనాయకత్తా”తి బల ధమ్మానం నాయకత్తా, జేట్టకత్తా.

౧౧౯. అకుసల చేతసికేసు. “పచ్చిమం”తి సబ్బేసుపి ద్వాదసా కుసల చిత్తేసూతి వచనం. “పురిమస్సా”తి సబ్బా కుసల సాధారణా నామాతి వచనస్స. “సమత్తన వచనం”తి-కస్మా సబ్బాకుసల సాధారణా నామాతి. యస్మా సబ్బేసుపి. ల. చిత్తేసు లబ్బన్తి, తస్మా సబ్బా కుసల సాధారణా నామా-తి ఏవం సాధన వచనం. యస్మా పన ఇమేహి చత్తూహి వినానుప్పజ్జన్తి, తస్మా తే సబ్బేసు తేసు లబ్బన్తీతి యోజనా. కస్మా వినా నుప్పజ్జన్తీతి ఆహ “న హితానీ”తిఆదిం. “తేహి”తి పాపేహి. సబ్బ పాప ధమ్మతోతి అత్తో. “తథా తథా ఆమసిత్వా”తి దిట్టి ఖన్ధేసు నిచ్చో ధువో సస్సతోతిఆదినా ఆమసతి. మానో అహన్తి వా సేయ్యా సదిసోతిఆదినా వా ఆమసతి. ఏవం తథా తథా ఆమసిత్వా. “తేసూ”తి దిట్టిమానేసు. నిద్ధారణే భుమ్మం. దిట్టి పరామసన్తి పవత్తతీతి యోజనా. “తం గహితాకార”న్తి తం అహన్తి గహితం నిమిత్తాకారం. సక్కాయ దిట్టి ఏవ గతి యేసం తే దిట్టి గతికా. అవిక్ఖమ్మిత సక్కాయ దిట్టికా. “అహన్తి గణ్ణన్తీ”తి మానేన గణ్ణన్తి. “న హి మానస్స వియా”తి యథా మానస్స అత్తసమ్మగ్గహణే బ్యాపారో అత్తి, న తథా దిట్టియా అత్తసమ్మగ్గహణే బ్యాపారో అత్తీతి యోజనా. ఏత్త చ అత్తసమ్మగ్గహణం నామ పరేహి సద్ధిం అత్తానం సేయ్యాదివసేన సుట్టుపగ్గహణం. “న చ దిట్టియా వియా”తి యథా దిట్టియా ధమ్మానం అయాథావపక్ఖపరికప్పనే బ్యాపారో అత్తీతి యోజనా. తత్త అయాథావపక్ఖో నామ అత్తా సస్సతో ఉచ్చిన్నోతిఆది. మచ్చరియం అత్తసమ్మత్తీసు లగ్గనలోభసముట్టితత్తా లోభసమ్మయుత్తమేవ సియాతి చోదనం పరిహరన్తో “మచ్చరియం పనా”తిఆదిమాహ. తత్త “తాసం”తి అత్తసమ్మత్తీనం. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౨౦. సోభణచేతసికేసు. “తీసు ఖన్దేసు”తి సీలక్ష్మన్ద సమాధిక్ష్మన్ద పజ్ఞాక్ష్మన్దేసు చ. “సమ్మాదిట్టి పచ్చిమకో”తి సమ్మాదిట్టియా పచ్చతో అనుబన్దకోతి అత్తో. సమ్మాదిట్టియా పరివా రమత్తోతి వుత్తం హోతి. “తస్మిం అసతి పీ”తి దుతీయజ్ఞానిక మగ్గాదీసు తస్మిం సమ్మాసజ్జప్పే అసన్తేపి. “సీలసమాధిక్ష్మన్ద ధమ్మేసు పనా”తి ‘సమ్మావాచా, సమ్మాకమ్మన్తో, సమ్మాఆజీవో,తి ఇమే తయో ధమ్మా సీలక్ష్మన్ద ధమ్మా నామ. సమ్మా వాయామో, సమ్మాసతి, సమ్మాసమాధీ,తి ఇమే తయో ధమ్మా సమాధిక్ష్మన్దా నామ. ఇమేసు సీలక్ష్మన్ద సమాధిక్ష్మన్దేసు. “ఏకో ఏకస్స కిచ్చం న సాధేతి”తి తేసు సమ్మావాచా సమ్మాకమ్మన్తస్స కిచ్చం న సాధేతి. సమ్మా ఆజీవస్స కిచ్చం న సాధేతి. సమ్మాకమ్మన్తో చ సమ్మావాచాయ కిచ్చం న సాధేతీతిఆదినా సబ్బం వత్తబ్బం. “సీలేసు పరిపూరకారిత్తా వసేనా”తి సీలప్పటిపక్ఖ ధమ్మానం సముచ్చిన్దకారిత్తా వసేనాతి అధిప్పాయో. ముసావాద విరతి ముసావాదమేవ పజహితుం సక్కోతి. న ఇతరాని పిసుణవాచాదీనీతి యోజనా. ఏత్థ సియా. ముసావాదవిరతి నామ కుసల ధమ్మో హోతి. కుసల ధమ్మో చ నామ సబ్బస్స అకుసల ధమ్మస్స పటిపక్ఖో. ఏకస్మిమ్మి కుసల ధమ్మే ఉప్పజ్జమానే తస్మిం సన్తానే సబ్బాని అకుసలాని పజహితుం సక్కోన్తీతి వత్తబ్బాని. అథ చ పన ముసావాద విరతి ముసావాదమేవ పజహితుం సక్కోతి, న ఇతరానీతి వుత్తం. కథమిదం దట్టబ్బన్తి. వుచ్చతే. పజహితుం సక్కోతీతి ఇదం పఞ్చాసు పహానేసు తదగ్గప్పహాన వచనం. తదగ్గప్పహానన్తి చ తేన తేన కుసలజ్ఞేన తస్స తస్స అకుసలగ్గస్స పహానం తదగ్గప్పహానం నామ. ఇదం వుత్తం హోతి, ఇథ సప్పురిసో పాణాతిపాతా పటివిరమామీతిఆదినా విసుం విసుం సిక్ఖాపదాని సమాదియిత్వా పాణాతి పాతవిరతి సజ్ఞాతేన కుసలజ్ఞేన పాణాతిపాత సజ్ఞాతం అకుసలగ్గం పజహతి. అదిన్నాదాన విరతి సజ్ఞాతేన కుసలజ్ఞేన అదిన్నాదాన సజ్ఞాతం అకుసలగ్గం పజహతీతిఆదినా విత్థారేతబ్బం. ఏకస్మిమ్మి కుసల ధమ్మే ఉప్పజ్జమానే తస్మిం సన్తానే సబ్బాని అకుసలాని న ఉప్పజ్జన్తీతి ఏత్థ పన అనోకాసత్తా ఏవ న ఉప్పజ్జన్తి, న పహానత్తా. న హి తస్మిం సన్తానే తస్మిం ఖణే తాని అకుసలాని ఏవ న ఉప్పజ్జన్తి. అథఖో సబ్బాని అజ్ఞాని కుసల చిత్తాని చ న ఉప్పజ్జన్తి. సబ్బాని అభ్యాకత చిత్తాని చ న ఉప్పజ్జన్తి. తాని అనోకా సత్తా ఏవ న ఉప్పజ్జన్తి. న పహానత్తా న ఉప్పజ్జన్తి. తదగ్గప్పహానాది వసేన పన పహానం సన్ధాయ ఇథ పజహితుం సక్కోతి-న సక్కోతీతి వుత్తం. ఏత్తావతా తదగ్గప్పహానం నామ సుపాకటం హోతి. ముసావాద విరతి ముసావాదమేవ పజహితుం సక్కోతి. న ఇతరానీతి ఇదఞ్చ సుట్ట ఉపపన్నం హోతీతి. “ఏత్థ చా”తిఆదీసు కాయగ్గచ్ఛోపనత్థాయ వాచగ్గచ్ఛోపనత్థాయ చ పవత్తాని కాయవచ్ఛో పన భాగియాని నామ. కామావచర కుసలేస్వేవ విరతియో సన్దిస్సన్తి. “కామావచర కుసలేసు పీ”తి నిర్ధారణే భుమ్మవచనం. కామభూమియం ఉప్పన్నేసు ఏవ కామావచర కుసలేసు సన్దిస్సన్తి. తివిధ కుహనవత్థాని చ విరమితబ్బవత్థుట్టానేరితాని. ఏత్థ చ కుహనం నామ విష్ణాపనం లాభసక్కార సిలోకత్థాయ మనుస్సానం నానామాయాసారేయ్య కమ్మాని కత్వా అచ్చరియబ్బుత భావకరణన్తి వుత్తం హోతి. తం పన తివిధం ‘పచ్చయప్పటిసేవనకుహనఞ్చ, సామన్తజప్పన కుహనఞ్చ, ఇరియా పథసణ్ణా పన కుహనఞ్చ. తత్థ మహిచ్ఛోయేవ సమానో అప్పిచ్చాకారం దస్సేత్వా ఆదితో ఆగతా గతే చతుపచ్చయే పటిక్ఖిపిత్వా పచ్చా బహుం బహుం ఆగతే పచ్చయే పటిగ్గణ్ణాతి. ఇదం పచ్చయప్పటిసేవన కుహనం నామ. పాపిచ్ఛోయేవ సమానో అయం ఝానలాభీతి వా అభిజ్ఞాలాభీతి వా అరహాతి వా జనో మం సమ్భావేత్తాతి సమ్భావనం ఇచ్చన్తో అత్తానం ఉత్తరి మనుస్స ధమ్మానం సన్తికే తే వా అత్తనో సన్తికే కత్వా వజ్ఞోతి. ఇదం సామన్తజప్పన కుహనం నామ. పాపిచ్ఛోయేవ సమానో అయం సన్తవుత్తి సమాహితో ఆరద్ధవీరియోతి జనో మం సమ్భావేత్తాతి సమ్భావనం ఇచ్చన్తో ఇరియా పథ నిస్సితం నానావఞ్చనం కరోతి. ఇదం ఇరియా పథ సణ్ణాపన కుహనం నామ. “సిక్ఖాపదస్స వత్థూనీ”తి సురా పాన వికాల భోజన నచ్చగీతవాదిత దస్సన సవనాదీని. సురామేరయపానా విరమాధీతి సమాదియన్తస్స సురామేరయపాన చేతనా విరమితబ్బ వత్థు నామ. వికాల భోజనా విరమామీతి

సమాదియస్తస్స వికాలో యావకాలిక వత్తుస్స పరిభుజ్జాన చేతనా విరమితబ్బ వత్తు నామ. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. లోకుత్తర చిత్తేసు. 'సబ్బధాపీ'తి చ 'నియతా'తి చ 'ఏకతో వా'తి చ తీణి విసేసనాని. లోకియేసు పన 'కదాచీ'తి చ 'విసుం విసుం'తి చ ద్వే ద్వే విసేసనాని. తత్త లోకుత్తరేసు 'సబ్బధాపీ'తి ఇదం సముచ్చేదప్పహాన దస్సనం లోకియేసుపి తబ్బిపరీతం తదభప్పహాన దస్సనం అధిప్పేతన్ని కత్వా "ఏకేక దుచ్చరితప్పహానవసేనే వా"తి వుత్తం.

౧౨౧. అప్పమజ్జాసు. "విభజ్జే"తి అప్పమజ్జా విభజ్జే. "కారుజ్జాప్పకతికస్సా"తి కారుజ్జాసభావస్స. "అనిస్సుకినో"తి ఇస్సాధమ్మరహితస్స. ధామగతా కరుణా దోస సముట్టితం విహింసం పజహతి. ధామగతా ముదితా దోససముట్టితం అరతిం పజహతీతి వుత్తం "విహింసా అరతీనం నిస్సరణ భూతా"తి. ఏత్థ చ అరతి నామ సుజ్ఞాగారేసు చ భావనా కమ్మేసు చ నిబ్బిదా. దోస నిస్సరణే సతి దోమనస్సనిస్సరణమ్మి సిద్ధమేవ. నిస్సరణజ్ఞా నామ పటిపక్ఖ ధమ్మ సణ్ఠానేన హోతి. తస్మా పుబ్బభాగేపి అప్పమజ్జాసు నిచ్చం సోమనస్స సణ్ఠానం వేదితబ్బన్తి అధిప్పాయేన "దోమనస్సప్పటిపక్ఖజ్ఞా"తిఆదిమాహ. "అట్టకథాయపి సహ విరుద్ధో"తి అట్టసాలినియం ఉపేక్షా సహగత కామావచర కుసల చిత్తేసు కరుణా ముదితా పరికమ్మకాలేపి హి ఇమేసం ఉప్పత్తి మహాఅట్టకథాయం అనుజ్ఞాతా ఏవా-తి వుత్తం. తాయ అట్టకథాయపి సహ విరుద్ధో. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం. "పటికూలా రమ్మణేసు పన...ఏ... వత్తబ్బమేవ నత్తి"తి పటికూలా రమ్మణాని నామ సోమనస్సేన దూరే హోన్తి, తథా దుక్ఖిత సత్తా చ, తస్మా తదా రమ్మణాని అసుభ భావనా చిత్తాని చ కరుణా భావనా చిత్తాని చ ఆదితో ఉపేక్షా సహగతా నేవాతి వత్తబ్బమేవ నత్తి. "సాహివేదనుపేక్షా నామా"తి కామావచర వేదనుపేక్షా వుత్తా. విభావనిపారే, "అజ్ఞావిహితస్స పీ"తి అజ్ఞం ఆరమ్మణం మనసికరోస్తస్సపి. సజ్ఞాయనం సమ్మజ్జతి, సమ్మసనం సమ్మజ్జతీతి పారసేసో. ఇతి తస్మా. ఏత్థ సియా "తం పటిక్ఖితం హోతీ"తి కస్మా వుత్తం. న ను తమ్మి ఉపేక్షా సహగత చిత్తేసు కరుణా ముదితానం సమ్మవం సాధేతి యేవాతి. సచ్చం సాధేతియేవ. తేన పన పరిచయ వసేన తేసు తాసం సమ్మవం దీపేతి. ఇథ పన "ఏత్థ చా"తిఆదినా "పటికూలా రమ్మణేసు"తిఆదినా చ పరిచయేన వినా పకతియా తాసం ఉపేక్షా వేదనాయ ఏవ సహ పవత్తి బహులతా వుత్తాతి. "యోగకమ్మ బలేనా"తి యుజ్జాన వీరియ కమ్మ బలేన.

౧౨౨. చేతో యుత్తానం చిత్త చేతసికానం. "ఏత్థ చా"తిఆదిసు. హేట్థా చ వుత్తో 'కదాచి సన్నిస్సన్తి విసుం విసుం, కదాచి నానా హుత్వా జాయన్తి'తి. ఉపరి చ వక్ఖతి 'అప్పమజ్జా విరతియో పనేత్థ పజ్జాపి పచ్చేకమేవ యోజేతబ్బా'తి. ఇస్సాదీనజ్ఞా నానా కదాచి యోగో ఉపరి 'ఇస్సామచ్చేర కుక్కుచ్చాని పనేత్థ పచ్చేకమేవ యోజేతబ్బాన్తి'తి వక్ఖతి. మానథిన మిద్ధానం పన నానా కదాచి యోగో ఇథ వత్తబ్బో. "కదాచీ"తి వత్వా తదత్థం వివరతి "తేసం"తిఆదినా. "తేసం"తి దిట్టి విప్పయుత్తానం. "నిద్దాభిభూత వసేనా"తి నిదస్సన వచనమేతం. తేన కోసజ్ఞాదీనమ్మి గహణం వేదితబ్బం. "అకమ్మజ్జాతాయా"తి అకమ్మజ్జాభావేన. తేహి ఇస్సామచ్చరియ కుక్కుచ్చేహి. తేన చ మానేన. కిచ్చ విరోధే వా ఆరమ్మణ విరోధే వా నానాభావో. అవిరోధే సహభావో.

౧౨౩. "యోగట్టానపరిచ్చిన్దన వసేనా"తి సబ్బచిత్త సాధారణా తావ సబ్బేసుపి ఏకూననవుతిచిత్తుప్పాదేసు, వితక్కో పజ్జాపజ్జా సచిత్తేసూతిఆదినా యుత్తట్టాన భూతానం చిత్తానం గణనసజ్ఞ్యాపరిచ్చేదవసేన. "యుత్త ధమ్మరాసి పరిచ్చిన్దన వసేనా"తి అనుత్తరే ఛత్తింస, మహగ్గతే పజ్జాతింసాతిఆదినా యుత్త ధమ్మరాసీనం గణన సజ్ఞ్యా పరిచ్చేద వసేన. సేసం సువిజ్ఞోయ్యం. "పాళియం"తి ధమ్మసజ్ఞణి పాళియం. "తేసం నయానం"తి చతుక్ఖ పజ్జాక నయానం.

౧౨౪. "కాయవచీ వినోధన కిచ్చా"తి కాయద్వారవచీద్వార సోధన కిచ్చా.

౧౨౫. లోకుత్తర విరతీనం లోకుత్తర విపాకేసుపి ఉప్పజ్జనతో “ఇదఞ్చ...పే.... దట్టబ్బ”న్తి. తాసం అప్పమజ్జానం. తేసు మహావిపాకేసు. సత్తపజ్జత్తాదీని ఆరమ్మణాని యస్సాతి విగ్గహో. “తేనా”తి కుసలేన. “వికప్ప రహితత్తా”తి వివిధాకార చింతన రహితత్తా. అప్పనాపత్త కమ్మ విసేసేహి నిబ్బత్తా అప్పనాపత్తకమ్మ విసేస నిబ్బత్తా. పజ్జత్తి విసేసాని నామ పథవీకసిణ నిమిత్తాదీని. “అపి చా”తిఆదీసు. న పజ్జత్తి ధమ్మేహి అత్తి. ఏవఞ్చ సతి, కామవిపాకాని కామతణ్ణాయ ఆరమ్మణభూతా పజ్జత్తియోపి ఆలమ్బేయున్తి. “సంఘహనయభేదకారకా”తి పథ మజ్జానిక చిత్తేసు ఛత్తింస. దుతీయజ్ఞానిక చిత్తేసు పఞ్చాతింసాతిఆదినా సంఘహనయభేదస్స కారకా.

౧౨౬. “ఏత్థ చా”తిఆదీసు. “పఞ్చాసు అసఙ్ఖారికేసూ”తి నిద్ధారణే భుమ్మవచనం. తథా పఞ్చాసు ససఙ్ఖారికేసూతి. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౨౮. “భూమి జాతి సమ్మయోగాదిభేదేనా”తి ఫస్సోతావ చతుబ్బిధో హోతి కామావచరో, రూపావచరో, అరూపావచరో చాతి. అయం భూమిభేదో.

ద్వాదసాకుసలా ఫస్సా, కుసలా ఏకవీసతి;
ఛత్తింసేవ విపాకా చ, వీసతి క్రియా మతా.

ఇతి అయం జాతిభేదో. సోమనస్స సహగతో, దిట్టిగత సమ్మయుత్తో, అసఙ్ఖారికో చ, ససఙ్ఖారికో చాతిఆదినా సమ్మయోగాదిభేదో వత్తబ్బో. “చిత్తేన సమం భేద”న్తి అత్తనా వా సమ్మయుత్తేన చిత్తభేదేన సమం భేదం. ఏకూనన వుత్తియా చిత్తేసు వా. ఏత్థ చ విచికిచ్చా చేతసికం ఏకస్మిం చిత్తే యుత్తన్తి ఏకమేవ హోతి. దోసో, ఇస్సా, మచ్చరియం, కుక్కుచ్చన్తి ఇమే చత్తారో ద్వీసు చిత్తేసు యుత్తాతి విసుం విసుం ద్వే ద్వే హోన్తి. తథా దిట్టిమానా పచ్చేకం చత్తారో. థినిమిద్ధం పచ్చేకం పఞ్చాతిఆదినా సంఖం వత్తబ్బన్తి.

చేతసికసంఖహదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

3. పకిణ్ణకసగ్గహఅనుదీపనా

౧౨౯. పకిణ్ణకసగ్గహ . ఉభిన్నం చిత్త చేతసికానం. “తేపజ్ఞాసా”తి తేపజ్ఞాసవిధా. “భావో”తి విజ్ఞమానకిరియా. యో లక్ష్మణ రసాదీసు లక్ష్మణన్తి వుచ్చతి. తేనాహ “ధమ్మానం”తిఆదిం. పవత్తోతి పాఠసేస పదం. ఏతేన ‘వేదనా భేదేన చిత్తచేతసికానం సగ్గహో’తిఆదీసుపి వేదనా భేదేన పవత్తో చిత్తచేతసికానం సగ్గహో’తిఆదినా సమ్మన్దం దస్సీతి. “వచనత్తో దస్సీతో”తి, కథం దస్సీతోతి ఆహ “వేదనా భేదేన చిత్తచేతసికానం సగ్గహో”తిఆది. “తేసం దాని యథారహం”తి ఏత్త “తేసం”తి చిత్తచేతసికానం, సగ్గహో నామాతి సమ్మన్దో. ఏతేన అయం సగ్గహో చిత్త చేతసికానం ఏవ సగ్గహోతి సిద్ధం హోతి. వేదనా హేతుతో. ల. లమ్బణవత్థుతో సగ్గహో నామాతి సమ్మన్దో. ఏతేన ఉపరి వేదనా సగ్గహో’తిఆదీసు వేదనాతో సగ్గహో వేదనా సగ్గహో. ల. వత్తుతో సగ్గహో వత్తు సగ్గహోతి సిద్ధం హోతి, వేదనాతో’తిఆదీసు చ వేదనా భేదతో’తిఆది అత్థతో సిద్ధం హోతి. ఏవం ఛన్నం పకిణ్ణకసగ్గహానం వచనత్తో దస్సీతో. తేనాహ “వేదనా భేదేనా”తిఆదిం. ఆదినా దస్సీతోతి సమ్మన్దో. “సగ్గహో నామ నియ్యతే”తి వుత్తత్తా “నీతో నామ అత్థీ”తి వుత్తం. “నియ్యతే”తి చ పవత్తీయతేతి అత్తో. నను తేసం “సగ్గహో నామ నియ్యతే”తి వుత్తత్తా ద్వీహి చిత్త చేతసికేహి ఏవ అయం సగ్గహో నేతబ్బోతి. న. చిత్తేన నీతే చేతసికేహి విసుం నేతబ్బ కిచ్చస్స అభావతోతి దస్సీతుం “చిత్తే పన సిద్ధే”తిఆది వుత్తం.

౧౩౦. వేదనా సగ్గహే. వేదనా భేదం నిస్సాయ ఇమస్స సగ్గహస్స పవత్తత్తా “నిస్సయ ధమ్మ పరిగ్గహత్థ”న్తి వుత్తం. “సంయుత్తకే”తి వేదనా సంయుత్తకే. “ఆరమ్మణం అనుభోన్తి”తి ఆరమ్మణ రసం అనుభోన్తి. “తే”తి తేజనా. “తం”తి తం ఆరమ్మణం. “సాతతో”తి సుఖాకారతో. “అస్సాతతో”తి దుష్టా కారతో. తతో అజ్ఞోపకారో నత్తి, తస్మా వేదనా అనుభవన లక్ష్మణేన తివిధా ఏవ హోతీతి యోజనా. “ద్వే”తి ద్వే వేదనాయో. ఉపేక్షం సుఖే సగ్గహేత్వా సుఖదుష్టవసేన వా ద్వే వేదనా వుత్తాతి యోజనా. “సంతస్మిం ఏసా పణీతే సుఖే”తి ఝానసమ్మయుత్తం అదుష్టమ సుఖం సన్ధాయ వుత్తం. పజ్ఞా భేదాదీసు విత్థారో వేదనా సంయుత్తే గహేతబ్బో. వేదయితన్తి చ వేదనాతి చ అత్థతో ఏకం. “సబ్బం తం దుష్టస్మిం”తి సబ్బం తం వేదయితం దుష్టస్మిం ఏవ పవిట్టం హోతి. సజ్ఞార దుష్టతం ఆనన్ద మయా సన్ధాయ భాసితం సజ్ఞార విపరిణామతజ్ఞా, యం కిచ్చో వేదయితం, సబ్బం తం దుష్టస్మింతి పాళి. “ఇన్ద్రియభేదవసేనా”తి సోమనస్స సహగతం, ఉపేక్షాసహగతం, దోమనస్స సహగతం, సుఖసహగతం, దుష్ట సహగతన్తి ఏవం ఇన్ద్రియ భేదవసేన. “యేసు ధమ్మేసు”తి సమ్మయుత్త ధమ్మేసు. “తేసం”తి సమ్మయుత్త ధమ్మానం. తత్త సుఖసమ్మయుత్తా ధమ్మా కాయిక సుఖ సమ్మయుత్త చేతసిక సుఖ సమ్మయుత్త వసేన దువిధా. ఏవం ఇస్సరత్థానభూతానం సమ్మయుత్త ధమ్మానం దువిధత్తా అనుభవన భేదే తీసు వేదనాసు ఏకం సుఖ వేదనం ద్వీధా భిన్దిత్వా సుఖిన్ద్రియం సోమనస్సిన్ద్రియన్తి వుత్తం. దుష్టసమ్మయుత్త ధమ్మేసుపి ఏసేవనయో. “అపి చా”తి కిచ్చో వత్తబ్బం అత్థీతి అత్తో. “తేపీ”తి ఉపేక్షా సమ్మయుత్తాపి ధమ్మా. చక్షాది పసాదకాయా నామ చక్షు సోత ఘాన జిహ్వా పసాదకాయా. తేసు నిస్సితా నామ చక్షు విజ్ఞాణ చిత్తుప్పాదాదయో. “సబ్బావా”తి సంతభావతో సంవిజ్ఞమాన భావతో దువిధా హోన్తితి యోజనా. “ఏక రసత్తా”తి మజ్జత్తభావేన ఏకరసత్తా. “ఇతరానీ”తి సోమనస్స దోమనస్స ఉపేక్షిన్ద్రియాని. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౩౧. హేతుసగ్గహే. “సుప్పతిట్టితభావసాధనం”తి సుట్టు పతిట్టహన్తితి సుప్పతిట్టితా. సుప్పతిట్టిత భావసాధనం హేతు కిచ్చం నామాతి యోజనా. “ఇమేపి ధమ్మా”తి ఇమేపి ఛ హేతు ధమ్మా. “తత్తా”తి తేసు ఆరమ్మణేసు, సాధేన్తి. తస్మా సుప్పతిట్టిత భావసాధనం హేతుకిచ్చం నామాతి వుత్తం. “అపరే పనా”తి పట్టానట్ట కథాయం ఆగతో రేవతత్థేర వాదో.

“ధమ్మానం కుసలాది భావసాధనం”తి సహజాతధమ్మానం కుసలభావసాధనం అకుసలభావసాధనం అబ్యాకతభావసాధనం. “ఏవం సంతే”తిఆది తం వాదం పటిష్ఠిపంతానం పటిష్ఠిపవచనం. “యేస”న్తి మోహముల చిత్త ద్వయే మోహో చ అహేతుక చిత్తుప్పాద రూప నిబ్బానాని చ. “న సమ్మజ్జేయ్య”తి సహజాత హేతునో అభావా తస్స మోహస్స అకుసల భావో, ఇతరే సఞ్చ అబ్యాకత భావో న సమ్మజ్జేయ్య. ఇదం వుత్తం హోతి. హేతు నామ సహజాత ధమ్మానం కుసలాదిభావం సాధేతీతి వుత్తం. ఏవం సతి, సో మోహో సమ్మయుత్త ధమ్మానం అకుసల భావం సాధేయ్య. అత్తనో పన అకుసల భావం సాధేన్తో సహజాతో అఙ్గో హేతు నత్తి. తస్మా తస్స అకుసలభావో న సమ్మజ్జేయ్య. తథా అహేతుక చిత్తుప్పాద రూప నిబ్బానానఞ్చ అబ్యాకతభావం సాధేన్తో కోచి సహజాతో హేతు నామ నత్తీతి తేసమ్మి అబ్యాకత భావో న సమ్మజ్జేయ్య. న చ న సమ్మజ్జతి. తస్మా సో థేరవాదో న యుత్తోతి. ఏత్త సియా. సోచ మోహో అత్తనో ధమ్మతాయ అకుసలో హోతి. తాని చ అహేతుక చిత్తుప్పాదరూప నిబ్బానాని అత్తనో ధమ్మతాయ అబ్యాకతాని హోన్తీతి. ఏవం సంతే, యథా తే ధమ్మా. తథా అఙ్గోపి ధమ్మా అత్తనో ధమ్మతాయ ఏవ కుసలా కుసలా బ్యాకతా భవిస్సన్తి. న చేత్త కారణం అత్తి, యేనకారణేన తే ఏవ ధమ్మా అత్తనో ధమ్మతాయ అకుసలా బ్యాకతా హోన్తి. అఙ్గో పన ధమ్మా అత్తనో ధమ్మతాయ కుసలా కుసలా బ్యాకతా న హోన్తి, హేతుహి ఏవ హోన్తీతి. తస్మా తేసం సట్ఠేసమ్మి కుసలాది భావత్థాయ హేతుహి పయోజనం నత్తి. తస్మా సో థేరవాదో న యుత్తో యేవాతి. న కేవలఞ్చ తస్మిం థేరవాదే ఏత్తకో దోసో అత్తి. అథ ఖో అఙ్గోపి దోసో అత్తీతి దస్సేతుం “యాని చా”తిఆదిమాహ. తత్థాయం అధిప్పాయో. సచే ధమ్మానం కుసలాది భావో సహజాత హేతుప్పటిబద్ధో సియా. ఏవం సతి, హేతు పచ్చయే కుసల హేతుతో లద్ధ పచ్చయాని రూపాని కుసలాని భవేయ్యుం. అకుసల హేతుతో లద్ధ పచ్చయాని రూపాని అకుసలాని భవేయ్యుం . న చ భవన్తి. తస్మా సో వాదో అయుత్తో యేవాతి. ఇదాని పున తం థేరవాదం పగ్గహేతుం “యథాపనా”తిఆదిమాహ. “ధమ్మేసు”తి చతుస్సచ్చ ధమ్మేసు. ముయ్ఘనకిరియా నామ అన్ధకార కిరియా. ధమ్మచ్చన్తో నామ దానం దాతుకామో, సీలం పూరేతుకామో, భావనం భావేతుకామో ఇచ్చాదినా పవత్తో ఛన్తో. “అక్ఖన్తీ”తి అక్ఖమనం, అరోచనం, అమనాపో. పాప ధమ్మ పాపా రమ్మణ విరోధో నామ కామరాగట్టానీయేహి సత్తవిధ మేధున ధమ్మాదీహి పాప ధమ్మేహి చేవ పఞ్చకామగుణా రమ్మణే హి చ చిత్తస్స విరోధో, జేగుచ్ఛో పటికూలో. ముయ్ఘనకిరియా పన ఏకన్త అకుసల జాతికా ఏవ హోతి. ఏత్తావతా మోహముల చిత్త ద్వయే మోహో అత్తనో ధమ్మతాయ అకుసలో హోతీతి ఇమమత్తం పతిట్టాపేతి. “ఏవం సంతే”తిఆదికం తత్త దోసారోపనం విధమతి. ఇదాని అహేతుక చిత్తుప్పాద రూప నిబ్బానాని అత్తనో ధమ్మతాయ అబ్యాకతాని హోన్తీతి ఇమమత్తం పతిట్టాపేతుం “యోచ ధమ్మా”తిఆదిమాహ. “ఏత్తకమేవా”తి అఙ్గం దుక్కర కారణం నత్తీతి అధిప్పాయో. “అహేతుక చిత్తానం”తి అహేతుక చిత్తుప్పాదానం. అత్తనో ధమ్మతాయ ఏవ సిద్ధో. ఏత్తావతా-అహేతుక. ల. నిబ్బానాని అత్తనో ధమ్మతాయ అబ్యాకతాని హోన్తీ-తి ఇమమత్తం పతిట్టాపేతి. “ఏవం సంతే”తిఆది తత్త దోసారోపనం అపనేతి. ఇదాని సట్ఠోపి మోహో అత్తనో ధమ్మతాయ అకుసల భావేరత్వా అఙ్గోసం ఇచ్చా నామ అత్తి, అక్ఖన్తి నామ అత్తీతి ఏవం వుత్తానం ఇచ్చా అక్ఖన్తి ధమ్మానమ్మి అకుసల భావం సాధేతీతి దస్సేతుం “తత్త మోహో”తిఆదిమాహ. “ముయ్ఘన నిస్సన్దాని ఏవా”తి ముయ్ఘనకిరియాయ నిస్సన్దప్పలాని ఏవ. న కేవలం సో లోభాదీనం అకుసలభావం సాధేతి, అథ ఖో అలోభాదీనమ్మి కుసలభావం సో ఏవ సాధేతీతి దస్సేతుం “అలోభాదీనఞ్చా”తిఆది వుత్తం. “అవిజ్ఞానుసయేన సహేవ సిద్ధో”తి తాని సత్తసన్తానే అవిజ్ఞానుసయే అప్పహీనే కుసలాని హోన్తి. పహీనే కిరియాని హోన్తీతి అధిప్పాయో. ఇదాని లోభ దోసానం అలోభాదీనఞ్చ హేతు కిచ్చం దస్సేతుం “తాని పన లోభాదీనీ”తిఆది వుత్తం. రజ్జున దుస్సనానం నిస్సన్దాని రజ్జునాదినిస్సన్దాని. “దిట్ఠి మానాదీనీ”తి దిట్ఠి మాన ఇస్సా మచ్చరియాదీని. అరజ్జున అదుస్సన అముయ్ఘనానం నిస్సన్దాని అరజ్జునాది నిస్సన్దాని. “సద్ధాదీనీ”తి సద్ధా సతి హిరి ఓత్తప్పాదీని. “హేతుముఖేనపీ”తి అహేతుక

చిత్తుప్పాద రూప నిబ్బానానం అబ్యాకతభావో అత్తనో ధమ్మతాయ సిద్ధోతి వుత్తో. సహేతుక విపాక క్రియానం అబ్యాకత భావో పన అత్తనో ధమ్మతాయ సిద్ధోతిపి సహజాత హేతునం హేతు కిచ్చేన సిద్ధోతిపి వత్తుం వట్టతీతి అధిప్పాయో. విభావ నిపారే. “మగ్గితబ్బో”తి గవేసితబ్బో. అథ తేసం కుసలాది భావో సేససమ్మయుత్త హేతుప్పటి బద్ధో సియాతి యోజనా. “అప్పటి బద్ధో”తి హేతునా అప్పటి బద్ధో. “కుసలాదిభావో”తి కుసలాదిభావో సియా. “సో”తి కుసలాదిభావో. “అహేతుకానం”తి అహేతుక చిత్తుప్పాద రూప నిబ్బానానం. ఇదాని ‘యాని చ లద్ధహేతు పచ్చయానీ’తిఆది వచనం పటిక్ఖిపన్తో “యథాచా”తిఆదిమాహ. “రూపారూప ధమ్మేసు”తి నిద్ధారణే భుమ్మ వచనం. “అరూప ధమ్మేసు ఏవా”తి నిద్ధారణీయం. న రూప ధమ్మేసు ఫరన్తి. ఏవం సతి, కస్మా తే రూప ధమ్మా రూపపచ్చయుప్పన్నేసు వుత్తాతి ఆహ “తే పనా”తిఆదిం. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం. “తం పన తేసం”తి తేసం హంసాదీనం తం వణ్ణవిసేసం. “యోనియో”తి మాతాపితు జాతియో. “అబ్యాకతానం పనాతి సబ్బం”తి అబ్యాకతానం పన అబ్యాకతభావో నిరనుసయ సంతానప్పటి బద్ధో, కమ్మప్పటి బద్ధో, అవిపాకభావప్పటి బద్ధో చాతి దట్టబ్బన్తి ఇదం సబ్బం. “పుత్త పక్ఖేపతతి యేవా”తి తస్మిం పక్ఖే అన్తోగధమేవాతి అధిప్పాయో.

౧౩౨. కిచ్చసఙ్గహే. తస్మిం పరిక్ఖీణేతి సమ్మన్తో. “కమ్మస్సా”తి కమ్మన్తరస్స. చుతస్స సత్తస్స అభినిబ్బత్తీతి సమ్మన్తో. “భవన్తరాదిప్పటి సంతాన వసేనా”తి భవన్తరస్స ఆదికోటియా పటిసన్ధాన వసేన. భవసంతానస్స పవత్తీతి సమ్మన్తో. కథం పవత్తీతి ఆహ “యావ తం కమ్మం”తిఆదిం. “అవిచ్ఛేదప్పవత్తి పచ్చయఙ్గభావేనా”తి అవిచ్ఛేదప్పవత్తియా పధాన పచ్చయ సఙ్ఖతేన అఙ్గభావేన. ఏతేన భవఙ్గపదే అఙ్గసద్దస్స అత్థం వదతి . తేనాహ “తస్సహీ”తిఆదిం. “తస్సా”తి భవఙ్గస్స. ఆవజ్జనం ఆవట్టనన్తి ఏకో వచనత్తో. తం వా ఆవజ్జేతీతి ఏకో. “తం”తి చిత్త సంతానం. ఆవట్టతి వా తం ఏత్థాతి ఏకో. ఆవట్టతి వా తం ఏతేనాతి ఏకో. “తం”తి చిత్త సంతానం. ఆవజ్జేతి వాతి ఏకో. “వోట్టబ్బనం”తి వి-అవ-రపనంతి పదచ్ఛేదో. విభావని విచారణాయం. “ఏకావజ్జన పరికమ్మ చిత్తతో”తి మగ్గేన వా అభిజ్ఞాయ వా ఏకం సమానం ఆవజ్జనం అస్సాతి విగ్గహో. తస్సం వీధియం ‘ఆవజ్జనం, పరికమ్మం, ఉపచారో, అనులోమం, గోత్రభూతి ఏత్థ పరికమ్మ జవనచిత్తం ఇథ పరికమ్మ చిత్తన్తి వుత్తం. “తానీ”తి మగ్గా భిజ్ఞాజవనాని. “తత్థా”తి తస్మిం విభావని పారే. “దీఘం అద్ధానం”తి సకలరత్తియం వా సకల దివసం వా నిద్దోక్కమన వసేన దీఘం కాలం. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం. “పటిసన్ధియారానం”తి పటిసన్ధికిచ్చస్స రానం. కాలోహి నామ విసుం చిత్తస్స ఆరమ్మణ భూతో ఏకో పఞ్చత్తి ధమ్మాతి ఏతేన కాలో నామ సభావతో అవిజ్జమానత్తా కథం కిచ్చానం పవత్తిట్టానం నామ సక్కా భవితున్తి ఇమం ఆసఙ్కం వినోధేతి. “ఇతరథా”తి తథా అగ్గహేత్వా అఙ్గథా కిచ్చట్టానానం అభేదే గహితే సతీతి అత్తో. “సయం సోమనస్స యుత్తంపీ”తి కదాచి సయం సోమనస్స యుత్తంపి. “తం”తి సోమనస్స సన్తరణం. “లద్ధపచ్చయ భావేనా”తి లద్ధఅనన్తర పచ్చయభావేన. “ఆసేవన భావ రహితం పీ”తి ఆసేవన గుణ రహితమ్మి. తఙ్ఘో ఆసేవన పచ్చయే పచ్చయోపి న హోతి, పచ్చయుప్పన్నమ్మి న హోతీతి. “పరికమ్మ భావనా బలేన చ పవత్తత్తా”తి ఇదం ఫలసమాపత్తి వీధియం ఫలజవనేసు పాకటం. సేసమేత్థసుబోధమేవ.

౧౩౩. ద్వారసఙ్గహే. “ఆదాసపట్టమయో”తి ఆదాసపట్టేన పకతో. “ద్వే ఏవా”తి ద్వే ఏవ ద్వారాని. “ద్వార సదిసత్తా”తి నగర ద్వార సదిసత్తా. “కమ్మవిసేస మహాభూత విసేస సిద్ధేనా”తి ఏత్థ కమ్మవిసేసేన చ మహాభూత విసేసేన చ సిద్ధోతి విగ్గహో. ఆవజ్జనాదీని చ వీధి చిత్తాని గణ్ఠన్తి. “యమ్హీ”తి యస్మిం చక్ఖుమ్మి. తదేవ చక్ఖు చక్ఖుద్వారం నామాతి సమ్మన్తో. “తేసం ద్విన్నం”తి రూప నిమిత్తానఙ్గా ఆవజ్జనాది వీధిచిత్తానఙ్గా. “విసయ విసయీ భావూపగమనస్సా”తి ఏత్థ రూప నిమిత్తానం విసయభావస్స ఉపగమనం నామ చక్ఖు మణ్ఠే ఆపాతాగమనం వుచ్చతి. ఆవజ్జనాదీనం విసయీ భావస్స ఉపగమనం నామ తేసం నిమిత్తానం ఆరమ్మణ కరణం వుచ్చతి. “ముఖప్పథభూతత్తా”తి ముఖమగ్గభూతత్తా. ఏవం ద్వార

సద్దస్య కరణ సాధనయుత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని అధికరణ సాధన యుత్తిం దస్సేతి “అథవా”తిఆదినా. “రూపానం”తి రూప నిమిత్తానం. “చక్కుమేవ చక్కు ద్వార”న్తి ఏతేన చక్కుమేవ ద్వారం చక్కు ద్వారన్తి అవధారణ సమాసం దస్సేతి. “కారణం వుత్తమేవా”తి హేట్టా చిత్తసంఘహ మనోద్వారావజ్ఞనపదే వుత్తమేవ. సబ్బం ఏకూన నవుతివిధం చిత్తం మనోద్వారమేవ నామ హోతి. తథాహి వుత్తం అట్టసాలినియం అయం నామమనో మనోద్వారం నామ న హోతీతి న వత్తబ్బోతి. “ఉపపత్తి ద్వారమేవా”తి ఉపపత్తిభవ పరియాపన్నం కమ్మజద్వారమేవ. “ఇథ చా”తి ఇమస్మిం సంఘహగన్ఠే చ. యశ్చ సాధక వచనన్తి సమ్మన్ఠో. “తత్థా”తి విభావనియం. “తత్థేవ తం యుత్తం”తి తస్మిం పాళిప్పదేసే ఏవ తం సాధక వచనం యుత్తం. ఇతరే ద్వే పచ్చయాతి సమ్మన్ఠో. “మనశ్చాతి ఏత్థా”తి మనశ్చ పటిచ్చ ధమ్మే చ ఉప్పజ్జతి మనోవిజ్ఞాణంతి వాక్యే మనశ్చాతిపదే. తత్థ పన జవన మనోవిజ్ఞాణస్స ఉప్పత్తియా చత్తూసు పచ్చయేసు మనశ్చాతి ఏత్థ ద్వారభూతం భవంకమనో చ ఆవజ్ఞన మనో చాతి ద్వే పచ్చయా లబ్బన్తి. ధమ్మే చాతి పదే ధమ్మారమ్మణ సజ్ఞతో ఏకో పచ్చయా లబ్బతి. చ సద్దేన మనోవిజ్ఞాణ సమ్మయుత్తక్ఖన్ఠా గయ్ఠన్తి. ఏవం చత్తారో పచ్చయా హోన్తి. “ఏత్థ చా”తి ఇమస్మిం అట్టకథా వచనే. “సన్నిహిత పచ్చయానం ఏవ తత్థ అధిప్పేతత్తా”తి పటిచ్చ సద్దసామత్తియేన ఆసన్నే ధరమానపచ్చయానం ఏవ తస్మిం పాళివాక్యే అధిప్పేతత్తా. “ద్వారభావారహస్సా”తి విసయ విసయానం వుత్త నయేన పవత్తి ముఖభావారహస్స. ఏతేన ఆరమ్మణాని ఆపాతం ఆగచ్ఛన్తు వా, మావా, వీధి చిత్తాని పవత్తన్తువా, మావా, అప్పమాణం. పభస్సరప్పసన్నభావేన ద్వారభావా రహతా ఏవ పమాణన్తి దీపేతి. “నిట్టమేత్థ గన్తబ్బం”తి సన్నిట్టానం ఏత్థ గన్తబ్బం. ద్వారవికార మూలకాని తాదిసాని కిచ్చాని యేసం తాని తం కిచ్చవన్తాని. “కమ్మవసేన సిజ్ఞన్తి”తి సత్తసన్తానే పవత్తన్తీతి అధిప్పాయో. తం కిచ్చవన్తాని చిత్తాని. విభావని పారే “మనోద్వార సజ్ఞాత భవంకతో”తి మనోద్వార సజ్ఞాత భవంక భావతో చ. “ఆరమ్మణన్తరగ్గహణవసేన అప్పవత్తితో”తి పటిసన్ని చిత్తేన యథా గహితం కమ్మకమ్మనిమిత్తాదికం ఆరమ్మణం ముశ్చేత్వా పవత్తికాలే ఛసు ద్వారేసు ఆపాతాగతస్స ఆరమ్మణన్తరస్స గహణ వసేన అప్పవత్తితో చ. హేట్టాపి పశ్చాద్వారా వజ్ఞన చక్కు విజ్ఞాణ సమ్మటిచ్చన సన్తరణ వోట్టబ్బన కామావచరజవన తదా రమ్మణ వసేనాతిఆదినా కిచ్చసీసేనేవ. ల. వుత్తో. ఏత్థహి ఆవజ్ఞన సమ్మటిచ్చనాదీని కిచ్చ విసేసానం నామాని హోన్తి. “చే”తి చే వదేయ్య. “నా”తి న వత్తబ్బం. “తథా అస్సుతత్తా”తి ఏకూన వీసతి ద్వార విముత్తానీతి చ, ఛ ద్వారికాని చేవ ద్వార విముత్తానీతి చ, మహగ్గత విపాకాని ద్వార విముత్తానే వాతి చ, సుతం. న పన ద్వారిక విముత్తానీతి సుతం.

౧౩౪. ఆరమ్మణ సంఘహ. “దుబ్బల పురిసేనా”తి గేలశ్శాభిభూతత్తా వా జరాభిభూతత్తా వా దణ్డేన వా రజ్జకేన వా వినా ఉట్టాతుమ్మి పతిట్టాతుమ్మి అపరాపరం గన్తుమ్మి అసక్కోన్నేన దుబ్బల పురిసేన దణ్డకం వా రజ్జకం వా ఆలమ్మియతి. ఆలమ్మిత్వా ఉట్టాతి. పతిట్టాతి. అపరాపరం గచ్ఛతి. ఏవమేవ. అముశ్చ మానేహి హుత్వాతి పారసేనో. “ఆగన్త్వా”తి ఆరమ్మణ కరణ వసేన తతో తతో ఆగన్త్వా. “విసుం సిద్ధానీ”తి ఆలమ్మియతీతి ఏతస్మిం అత్థే సతి, ఆలమ్మణన్తి సిజ్ఞతి. ఆరమ్మణన్తి న సిజ్ఞతి. తాని ఏత్థ ఆగన్త్వా రమన్తీతి ఏతస్మిం అత్థే సతి, ఆరమ్మణన్తి సిజ్ఞతి. ఆలమ్మణన్తి న సిజ్ఞతి. ఏవశ్చ సతి ఏకం పదం ద్వీహివాక్యేహి దస్సనం న సున్దరన్తి. “అశ్శాని ఆరమ్మణానీ”తి రూపారమ్మణతో అశ్శాని సద్దారమ్మణాదీని. “ఆగచ్ఛతీ”తి ఆవిభావం గచ్ఛతి, ఉప్పాదప్పవత్తి వసేన పచ్చక్ఖభావం పాపుణాతి. “ఆగచ్ఛిత్తా”తి ఆవిభావం గచ్ఛిత్త, ఉప్పాదప్పవత్తి వసేన పచ్చక్ఖభావం పాపుణిత్త. “అనాగతం”తి ఏత్థ న కారో అవత్థా వసేన పటిసేదో. యో ధమ్మో పచ్చయ సామగ్గియం సతి ఆగమన జాతికో ఉప్పజ్ఞన సీలో. సో ఏవ ఇదాని ఆగచ్ఛతి, ఇదాని ఆగచ్ఛిత్త, ఇదాని ఆగమన జాతియం రితో, నాగచ్ఛతి నాగచ్ఛిత్తాతి ఇమినా అత్థేన సో అనాగతో నామ. నిబ్బాన పశ్చాత్తియో పన ఆగమన జాతికా న హోన్తి. తస్మా ఆగమనప్పసంఘభావతో అనాగతాతి న వుచ్చన్తీతి. తేనాహ “ఉప్పాద జాతికా”తిఆదిం. “తం విచారేతబ్బం”తి వత్త్వా

విచారణాకారం దస్సేతి “సట్టేపిహీ”తిఆదినా. తే యదా వత్తబ్బ పక్ఖే తిట్టన్తీతి సమ్మన్తో. ఉప్పాద జాలికానణ్ణోవ సజ్జత ధమ్మానం. తాసం నిబ్బాన పజ్జత్తీనం. “న తథా ఇమేసం”తి ఇమేసం ద్వార విముత్తానం ఆరమ్మణం పన తథా న హోతీతి యోజనా. “తత్తా”తి తస్మిం భవ వీసేసే. విభావనిపారే “ఆవజ్జనస్సవియా”తి ఆవజ్జనస్స ఆరమ్మణం వియ. అగ్గహితమేవ హుత్వా. “ఏకవజ్జన వీధియం అగ్గహిత భావో ఇథ న పమాణ”న్తి ఛ ద్వారగ్గహితన్తి ఇథ అప్పమాణం. భవన్తరే గహితస్స అధిప్పేతత్తా. “కాలవిముత్త సామణ్ణం”వాతి యం కిఞ్చికాల విముత్తం వా న హోతీతి అధిప్పాయో. ఆగమసిద్ధి వోహరో నామ “కమ్మన్తి వా, కమ్మనిమిత్తన్తి వా, గతి నిమిత్తన్తి వా, పసిద్ధో వోహరో వుచ్చతి. అజాత సత్తురాజా సజ్జిచ్చజాతకేపి పితరం మారేతి. తస్మా “ద్వీసుభవేసూ”తి వుత్తం. “ఛ హి ద్వారేహి”తి కరణ భూతేహి ఛహి చక్ఖాది ద్వారేహి. “మరణాసన్న జవనేహి”తి కత్తు భూతేహి మరణాసన్నే పవత్తేహి ఛ ద్వారిక జవనేహి. “అనేకం సభావం”తి అనేకన్త భావం. యజ్ఞో ఆరమ్మణన్తి సమ్మన్తో. “కేనచి ద్వారేన అగ్గహితమేవ హోతీ”తి ఏత్త అసజ్జో భవతో చుతానం సత్తానం కామపటిసన్నియా కమ్మాది ఆరమ్మణం భవన్తరే కేనచి ద్వారేన అగ్గహితన్తి యుత్తం. కస్మా, తస్మిం భవే కస్సచిద్వారస్సేవ అభావతో. అరూపభవతో చుతానం పన కామపటిసన్నియా గతి నిమిత్త సమ్మతం ఆరమ్మణం కథం భవన్తరే కేనచి ద్వారేన అగ్గహితం భవేయ్య, మనోద్వారగ్గహితమేవ భవేయ్యాతి ఇమం చోదనం వినోధేతుం “ఏత్త చ యస్మా పట్టానే”తిఆది వుత్తం. తతో చుతానం సత్తానం యా కామపటిసన్ని, తస్సాకామపటి సన్నియా. పచ్చుప్పన్నం గతినిమిత్తం ఆరమ్మణం ఏతిస్సాతి విగ్గహో. కామపటిసన్ని. పరేసం పయోగ బలేనాపి కమ్మాదీనం ఉపట్టానం నామ హోతీతిఆదినా యోజేతబ్బం. “సుట్టు ఆసేవితానం”తి చిరకాలం సజ్జ వత్త చేతియవత్త కరణాదివసేన తం తం భావనా కమ్మవసేన చ సుట్టు ఆసేవితానం కమ్మకమ్మనిమిత్తానం. “హోతి యేవా”తి కమ్మాదీనం ఉపట్టానం నామ హోతియేవ. “ఆగన్తా”తి ఇమం మనుస్స లోకం ఆగన్తా గణ్ణన్తియేవ. తదాపి నిరయపాలేహి దస్సితం తం తం గతి నిమిత్తం ఆరమ్మణం కత్వా చవన్తి. “తం”తి రేవతిం నామ ఇత్థిం. నను నిరయపాలా నామ తావతింసా భవనం గన్తుం న సక్కుణేయ్యన్తి. నో నసక్కుణేయ్యం. కస్మా, మహిద్ధిక యక్ఖ జాలికత్తాతి దస్సేతుం “తేహి”తిఆది వుత్తం. “వేస్సవణ దూతా”తి వేస్సవణమహారాజస్స దూతా. “ఉపచారణ్ణానేరత్వా”తి అప్పనారూసం అపత్తతాయ ఉపచారభావనాభూతే కామావచరణ్ణానేరత్వా. “తానేవ నిమిత్తానీ”తి పథవీకసిణ నిమిత్తాదీని పటిభాగ నిమిత్తాని. “కామపటిసన్నియా ఆరమ్మణం”తి తేహి నిమిత్తారమ్మణేహి అజ్ఞం ఉపచార భావనా కమ్మం వా యం కిఞ్చి అనురూపం గతి నిమిత్తం వా. “తానేవ నిమిత్తాని గహేత్వా”తి వచనేన తాని నిమిత్తాని మరణాసన్న జవనేహి గహేతానీతి దస్సేతి. తాని చ పజ్జత్తి ధమ్మత్తా కామపటిసన్నియా ఆరమ్మణం న హోన్తీతి. “పచ్చుప్పన్నగతి నిమిత్తే సిద్ధే సిద్ధమేవా”తి తస్మిం భవే గతస్స తత్త యావజీవమ్మి అను భవితబ్బం ఆరమ్మణం నామ తస్మిం ఖణే ధరమానం పచ్చుప్పన్నమ్మి అత్తి. తతో వడ్డమానం అనాగతమ్మి అత్తి. తత్త పచ్చుప్పన్నే ఉపట్టహస్తే పటిసన్నియా ఆరమ్మణం సమ్మజ్జతి. అనాగతం పన అనుపట్టహస్తమ్మి పచ్చుప్పన్నే అన్తోగధసదిసం హోతీతి అధిప్పాయో. విభావని పారేన చ పచ్చుప్పన్న గతినిమిత్తం వియ ఆపాతమాగతం, కస్మా, పచ్చుప్పన్న గతి నిమిత్తేనేవ కిచ్చ సిద్ధితో-తి అధిప్పాయో. సేసమేత్త సుబోధం. “తానిహి”తిఆదీసు. కేచి వదన్తి. అనేజోసన్తి మారబ్బ. యం కాలమకరీమునీతి వుత్తత్తా సబ్బజ్ఞా బుద్ధాదీనం పరినిబ్బాన చుతి చిత్తం సన్తి లక్ఖణం నిబ్బానం ఆరమ్మణం కరోతీతి. తం సబ్బథాపి కామావచరా లమ్మణా నేవాతి ఇమినా అపనేతబ్బన్తి దస్సేతుం “తా నిహి సబ్బజ్ఞా బుద్ధానం ఉప్పన్నాని పీ”తిఆది వుత్తం. “లోకుత్తర ధమ్మా”తిఆదీసు. “తానీ”తి ద్వాదసా కుసల చిత్తాని అట్టణాణ విప్పయుత్త కుసల క్రియ జవనాని చ. అజ్ఞాన లాభినో పుధుజ్జనా మహగ్గతజ్ఞానానిపి ఆలమ్మితుం న సక్కోన్తీతి వుత్తం “పజ్జత్తియా సహ కామావచరా రమ్మణానీ”తి. “తానే వా”తి ఇాణ సమ్మయుత్త కామ కుసలాని ఏవ. యూనలాభీనం తానేవ ఇాణ సమ్మయుత్తకామ కుసలాని. హేట్టిమ ఫలట్టానం తానేవ అత్తనా అధిగత మగ్గఫల నిబ్బానా

రమ్మణాని. “ఝానాని పత్తేన్”తి ఆయతిం ఝానలాభినో భవేయ్యామాతి పత్తనం కరోన్తి. “తేసం పీ”తి తేసం పుట్టుజ్ఞానానమ్మి. “తే”తి తే లోకుత్తర ధమ్మా. “అనుభోన్తి”తి సమ్మాపుణన్తి. “నవనిపాతే”తి అజ్ఞత్తర నికాయే నవనిపాతే. సేసం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౧౩౩. వత్తుసఙ్గహి. “వత్తూ”తి నిస్సయ విసేసో వుచ్చతి. తాని నిస్సయ వత్తూని యేసం తాని తబ్బత్తుకాని. “తేసఞ్చ సద్ధో న యుజ్జతీ”తి తేసం వాదే చ సద్ధో న యుజ్జతి. న హి అలుత్త చ కారం ద్వంద్వ పదం నామ అత్థీతి. “పుబ్బపదేసు ఆనేతబ్బో”తి చక్కు వత్తు చ సోతవత్తు చాతిఆదినా ఆనేతబ్బో. సమాస పదం న యుజ్జతి. న హి సమాస పదతో ఏక దేసం అజ్ఞాత్త ఆనేతుం యుజ్జతీతి. అవిభక్తిక నిద్దేసో నామ చక్కుం, సోతం, ఘానం, జిహ్వా, కాయో, హదయం, వత్తు చాతి వత్తబ్బే పుబ్బపదేసు అవిభక్తిక నిద్దేసో. ఏవఞ్చసతి వత్తు సద్ధో చ సద్ధో చ పుబ్బపదేసు ఆనేతుం లబ్ధన్తి. కామతణ్ణాయ అధీనేన ఆయత్తేన కామావచర కమ్మేన నిబ్బత్తా కామతణ్ణాధీన కమ్మ నిబ్బత్తా. “రూపాదీనం పరిభోగో”తి రూపాదీనం పఞ్చకామగుణానం పరిభోగో. “పరిత్తకమ్మం పీ”తి సబ్బం కామావచర కమ్మమ్మి. “పూరయమానం”తి పరిపూరేంతం. చక్కు దస్సనానుత్తరియం నామ. సోతం సవనానుత్తరియం నామ. సబ్బేసం దస్సన కిచ్చానం మజ్జే బుద్ధ దస్సనా దివసేన అనుత్తరం దస్సనం జనేతీతి దస్సనానుత్తరియం. ఏవం సవనానుత్తరియేపి చతుసచ్చ ధమ్మస్సవనా దివసేనాతి వత్తబ్బం. “అజ్ఞత్త బహిద్ధ సంతా నేసు పీ”తి అజ్ఞత్త సంతానేపి బహిద్ధ సంతానేపి. “సుద్ధే”తి కేనచి ఆలోకేన చ అన్ధకారేన చ విరహితే. ఆలోకో హి ఏకో రూప విసేసో. తథా అన్ధకారో చ. తే చ తత్త నత్తి. “ఇమస్మిం సఙ్గహి”తి వత్తు సఙ్గహి. విసిట్టం జాననం విజాననం. తఞ్చ విజాననం తేసు మనోధాతుసు నత్తీతి వుత్తం “విజానన కిచ్చాభావతో”తి. ఆవజ్ఞన కిచ్చం కిమేతన్తి, మనసికార మత్తం హోతి. సమ్మటిచ్చన కిచ్చఞ్చ పఞ్చవిజ్ఞాణోహి యథా గహితానేవ పఞ్చారమ్మణాని సమ్మటిచ్చన మత్తం హోతి. తేనాహ “విసేసజానన కిచ్చాని న హోన్తి”తి. దస్సనం, సవనం, ఘాయనం, సాయనం, ఘోసన, న్తి ఇమాని కిచ్చాని ధోకం విసేస జానన కిచ్చాని హోన్తితి వుత్తం “పచ్చక్షతో దస్సనా దివసేనా”తిఆదిం. ధోకం విసేస జానన కిచ్చాని హోన్తి. తస్మా తాని పఞ్చవిజ్ఞాణానీతి వుత్తాని. అవసేసా పన సన్తీరణాదయో మనోవిజ్ఞాణధాతుయో నామాతి సమ్మన్తో. నను మననత్తేన మనో చ తం విజాననత్తేన విజ్ఞాణఞ్చాతి వుత్తేపి పఞ్చవిజ్ఞాణోహి విసేసో నత్తీతి ఆహ “అతిస్సయ విసేస జానన ధాతుయోతి అత్తో”తి. ఏవం సంతేపి సో అత్తో సద్దయుత్తియా సిద్ధో న హోతి. యదిచ్చా వసేన వుత్తో హోతీతి ఆహ “పరియాయ పదానం”తిఆది. ఏతేన సో అత్తో సద్దయుత్తియా ఏవ సిద్ధో. న యదిచ్చావసేన వుత్తోతి దస్సేతి. “విసేసన సమాసే”తి మనో చ తం విజ్ఞాణఞ్చాతి మనోవిజ్ఞాణన్తి ఏవరూపే కమ్మధారయ సమాసే. “పదట్ఠానం”తి ఏత్త పదన్తి చ రానన్తి చ కారణత్త వచనాని, తస్మా పరియాయ సద్ధా నామ. పదఞ్చ తం రానఞ్చాతి వుత్తే అతిస్సయ కారణన్తి అత్తో విజ్ఞాయతి. తథా దుక్ఖ దుక్ఖం, రూప రూపం, రాజ రాజా, దేవదేవోతిఆదీని. “కత్థచి దిస్సతి యుజ్జతి చా”తి న హి కత్థచి దిస్సతి చ. సచేపి కత్థచి దిస్సేయ్య, న హి యుజ్జతి చాతి అత్తో. “మనసో విజ్ఞాణం”తి ఏత్త పటిసన్ధి చిత్తతో పట్టాయ యావచుతి చిత్తా అన్తరే సబ్బం చిత్త సంతానం సత్త విజ్ఞాణ ధాతునం వసేన విభాగం కత్వా అత్తో వత్తబ్బో. పఞ్చద్వారా వజ్జనఞ్చ సమ్మటిచ్చన ద్వయఞ్చ మనోధాతు మత్తత్తా మనో నామ. పఞ్చవిజ్ఞాణాని విజ్ఞాణ మత్తాని నామ. అవసేసాని సబ్బాని విజ్ఞాణాని మనస్స విజ్ఞాణన్తి అత్తేన మనోవిజ్ఞాణాని నామ. తత్త “మనస్స విజ్ఞాణం”తి అనన్తర పచ్చయ భూతస్స వా మనస్స పచ్చయుప్పన్న భూతం విజ్ఞాణం. ఏత్త సమ్మటిచ్చన ద్వయం పచ్చయమనో నామ. సన్తీరణతో పట్టాయ యావ ద్వారన్తరే పఞ్చద్వారా వజ్జనం నాగచ్చతి, తావ అన్తరే సబ్బం మనోవిజ్ఞాణ సంతానం పచ్చయుప్పన్న విజ్ఞాణం నామ. పున “మనస్స విజ్ఞాణం”న్తి పచ్చయుప్పన్న భూతస్స మనస్స పచ్చయ భూతం విజ్ఞాణం. ఏత్త పఞ్చద్వారా వజ్జనం పచ్చయుప్పన్న మనో నామ. తతో పురే సబ్బం మనోవిజ్ఞాణ సంతానం పచ్చయ మనో నామ. సేసం సువిజ్ఞోయ్యం.

అవసేసాపనాతిఆదీసు. “మనోవిజ్ఞానధాతు భావం సమ్భావేతి”తి అవసేసా పన ధమ్మా మనోవిజ్ఞానధాతు చ నామ హోన్తి, హదయ వత్తుఇచ్చ నిస్సాయయేవ వత్తన్తితి ఏవం తేసం ధమ్మానం మనోవిజ్ఞానధాతు భావఇచ్చ సమ్భావేతి, వణ్ణేతి. సుట్టు పకాసేతీతి అత్థో. ఏత్థ పనాతిఆదీసు. “పాళియం”తి ఇన్ద్రియ సంయుత్త పాళియం. దుతీయజ్ఞానే ఏవ అపరిసేస నిరోధ వచనం విరుద్ధం సీయా. కథం, సచే పటిఘా అనీవరణా వత్థో నామ నత్తి. పథమజ్ఞానతో పుట్టే ఏవ సో నిరుద్ధో సీయా. అథ దుతీయజ్ఞానుపచారేపి సో ఉప్పజ్జేయ్య, పథమజ్ఞానమ్మి పరిహీనం సీయా. తస్మిం పరిహీనే సతి, దుతీయజ్ఞానమ్మి నుప్పజ్జేయ్య. ఏవం విరుద్ధం సీయా. “పురిమ కారణమేవా”తి అనీవరణా వత్తస్స పటిఘస్స అభావతోతి కారణం ఏవ. పరతోఘాసో నామ సావకానం సమ్మాదిట్టిప్పటిలాభాయ పధాన పచ్చయో హోతి. సో చ అరూపభవే నత్తి. ధమ్మాభిసమయో నామ చతుసచ్చ ధమ్మప్పటివేధో, బుద్ధా చ పచ్చేక సమ్మద్ధా చ సయమ్మమ్మనో పరతో ఘాసేన వినా ధమ్మం పటివిజ్ఞన్తి. తే చ తత్థ నుప్పజ్జన్తి. “రూపవిరాగ భావనాయా”తి రూపవిరాగ భావనా బలేన. తేసం రూపావచర చిత్తానం. “సమతిక్కుంతత్తా”తి తేసు నికన్తిప్పహానవసేస సుట్టు అతిక్కుంతత్తా. సేసం సబ్బం సువిజ్ఞోయ్యం.

పకిణ్ణకసగ్గహదీపనియాఅనుదీపనానిట్టితా.

౪. వీధిసజ్జహఅనుదీపనా

౧౩౬. వీధిసజ్జహ . “తేసజ్జో వా”తి చిత్త చేతసికానం ఏవ. “వుత్తప్పకారేనా”తి ‘తత్త చిత్తం తావ చతుబ్బిధం హోతి కామావచరం రూపావచరం, తిఆదినా ఇచ్చేవం వుత్తప్పకారేన. “పుబ్బా పరనియామితం”తి వా ద్వత్తింస సుఖ పుజ్జావ్హాతిఆదినా నయేన పుబ్బా పరనియామితం. “ఆరబ్బగాథాయా”తి.

వీధి చిత్తవసేనేవం, పవత్తియ ముదీరితో;

పవత్తి సజ్జహో నామ, సన్నియం దాని వుచ్చతీ.తి

ఏవం పవత్తికాలే పవత్తి సజ్జహో, పటిసన్నికాలే పవత్తి సజ్జహోతి సిద్ధో హోతి. కేచి వాదే “పటిసన్ని పవత్తియం”తి నిద్ధారణే గహితే ద్వీసు పటిసన్ని సజ్జహ పవత్తి సజ్జహేసు ఇదాని పవత్తి సజ్జహం పవత్తామి, పచ్చా పటిసన్ని సజ్జహం పవత్తామీతి అత్తో హోతి. తత్త “పటిసన్ని సజ్జహో”తి పటిసన్నికాలే సజ్జహో. “పవత్తి సజ్జహో”తి పవత్తికాలే సజ్జహో. నో చ ఉపరిగాథాయ న సమేతీతి దస్సేతుం “ఏవం సతీ”తిఆదిమాహ. “తాని తీణి ఛక్కాని నిక్ఖిత్తానీ”తి ఛక్కమత్తాని నిక్ఖిత్తాని, న సకలం. వత్తు ద్వారా లమ్మణ సజ్జహోతి అధిప్పాయో. “సా పనా”తి సావిసయప్పవత్తి పన. “కాచి సీఘతమా”తి కాచి అతిరేకతరం సీఘా. “దన్ధా”తి సణికా, చిరాయికా. “అనుపపన్నా”తి అసమ్మన్నా. అసమ్మన్న దోసో ఆగచ్ఛతీతి వుత్తం హోతి. “ధాతుభేదం”తి సత్త విజ్ఞాణ ధాతునం విభాగం. “ధాతునానత్తం”తి ధారణ కేచ్చనానత్తం. ఇతి తస్మా మనోధాతు విసుం వుత్తాతి సమ్మన్తో. “మననం”తి విజాననభావం అపత్తం. ఆవజ్ఞనమత్త సమ్మటిచ్చనమత్త సజ్ఞాతం జాననమత్తం. “యం కిఞ్చి మననం”తి అన్తమసో ఆవజ్ఞనమత్త సమ్మటిచ్చనమత్తం పీతి అధిప్పాయో. “సుద్ధో పన మనోవిజ్ఞాణప్పబన్దో”తి మనోద్వార వికారం పటిచ్చ పవత్తో మనోవిజ్ఞాణప్పబన్దో. న భవజ్ఞ మనోవిజ్ఞాణప్పబన్దో. నో హి వీధిముత్తత్తా ఇధ అప్పసజ్జోతి . మనోద్వారే పన ద్వీధాతి సమ్మన్తో. బుద్ధస్స భగవతో పథమాభినీహరకాలో నామ సుమేధతాపసకాలే బుద్ధ భావాయ కాయ చిత్తానం అభినీహరకాలో. ఆదిసద్దేన పచ్చిమ భవే పటిసన్నిగహణాదిం సజ్జణ్ణాతి. “జాతి ఫలికక్ఖన్ధా వియ సమ్మజ్జన్తీ”తి తేన ఓభాసేన అజ్ఞోత్థటత్తా జాతిఫలికక్ఖన్ధ సదిసా హోన్తీతి అధిప్పాయో. “ఉపపత్తి దేవ బ్రహ్మనం పనా”తి ఉపపత్తిప్పటిసన్నికానం ఓపపాతిక దేవ బ్రహ్మనం పన. “పసాద నిస్సయ భూతానం”తి చక్ఖాదీనం పసాద వత్థానం నిస్సయ మహాభూతానం.

“యాని పనా”తిఆదీసు. ద్వత్తి చిత్తక్ఖణాని అతిక్కమ్మ ఆపాతం ఆగచ్ఛన్తీతి యోజనా. ఏవం పరత్థపి. విభూతస్సాతి చ అవిభూతస్సాతి చ ఇదం ఆదిష్ఠి మనోద్వారే పన విభూతస్సాతి చ అవిభూతస్సాతి చ పదానం ఉద్ధరణం. “రూపా రూపానం”తి రూప ధమ్మానఞ్చ అరూప ధమ్మానఞ్చ. “తావా”తి వీధి చిత్తప్పవత్తి దస్సనతో పథమతరం ఏవాతి అత్తో. “అద్ధాన పరిచ్చేదం”తి ఖణకాల పరిచ్చేదం. విభావనిపారే “అతిమహంతా దివసేన విసయ వవత్థానం హోతి”తి వచనేన ఆదిష్ఠి ‘ఛవత్థాని, ఛ ద్వారాని, ఛ ఆరమ్మణాని, ఛ విజ్ఞాణాని, ఛ వీధియో, ఛ ధావిసయప్పవత్తీ,తి ఏవం వుత్తేసు ఛసు ఛక్కేసు ఛధావిసయప్పవత్తీతి పదమత్తం సజ్జణ్ణాతి. తం అనుపపన్నం హోతి. తేనాహ “ఏవజ్ఞో సతీ”తిఆదిం. “విసయ వవత్థానత్త మేవా”తి అతిమహంతాది విసయ వవత్థానత్తమేవ వుత్తన్తి న చ సక్కా వత్తుం. రూపా రూప ధమ్మానం అద్ధాన పరిచ్చేదో నామ అభిధమ్మే సబ్బత్త ఇచ్చితబ్బో. తస్మా తస్స దస్సనత్తమ్మి తం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. “సభావప్పటిలాభో”తి చిన్తన ఘోసనాదీనం పాతుభావో వుచ్చతి. “అనివత్తీ”తి అనన్తరధానం వుచ్చతి. “పరిహాయిత్వా”తి జరా కిచ్చం ఆహ. “అచ్చరాసజ్ఞాటక్ఖణస్సా”తి అజ్గలీనం సజ్జట్టనక్ఖణస్స. ఆచరియానన్దత్థేరో నామ అభిధమ్మ టీకాకారో వుచ్చతి. “అస్సా

విజ్ఞయారితీ నామ విసుం న పజ్ఞాయతీ"తి విజ్ఞప్పాదం పస్సంతానం న పజ్ఞాయతి. తథా చిత్తమ్మి వడ్డనానంతరమేవ భిజ్ఞతీతి యోజనా. తేనాహ "తం పీ"తిఆదిం. ఉదయభాగో నామ వడ్డనభాగో, వయభాగో నామ అంతరధానభాగో. "ఏవ ఇచ్చ కత్వా"తి లద్ధగుణ వచనం. "ఏకంచిత్రం దివసం తిట్టతీ"తి పుచ్చా వచనం. "ఆమంతా"తి పటిజ్ఞా వచనం. "వయక్ఖణో"తి పుచ్చా. "న హేవం వత్తబ్బే"తి పటిక్ఖపో. పచ్చత్త వచనస్స ఏకారత్తం. ఏవం నవత్తబ్బన్తి అత్తో. "మహాథేరేనా"తి మోగ్గలి పుత్తతిస్స మహాథేరేన. నను సుత్తన్తేసు వుత్తన్తి సమ్మన్తో. "నా"తి న ఉపలబ్బతి. "ఇమస్స వుత్తత్తా"తి ఇమస్స వచనస్స వుత్తత్తా. సజ్ఞత లక్ఖణం విసయో యేసం తాని సజ్ఞత విసయ లక్ఖణాని. సజ్ఞత ధమ్మమేవ ఆహచ్చ తిట్టతి. అయం అభిధమ్మే ధమ్మతాతి అధిప్పాయో. "సంఘహ కారేనా"తి ఆచరియ బుద్ధఘోసత్థేరం వదతి. "అత్తిక్ఖణం"తి ఖణద్వయమేవ వుచ్చతి. ఇతి వత్వా తమత్తం సాధేన్తీతి సమ్మన్తో. గాథాయం. "తస్సేవా"తి తస్సా రితియా ఏవ భేదో. సబ్బదా సబ్బపాణినం మరణం నామ వుచ్చతీతి యోజనా. "తమత్తం"తి తాని అత్తిక్ఖణం ఉపాదాయ లబ్బన్తీతి అత్తం. "అథవా"తి ఏకో థేరవాదో. "సంతతి వసేన రానం"తి రితాయ అజ్ఞాధత్తం పజ్ఞాయతీతి ఏత్త రితభావసజ్ఞతం రానం సంతతి రితివసేన వేదితబ్బన్తి వదన్తి. "ఇమస్మిం పన సుత్తే"తి వేదనాయ ఉప్పాదో పజ్ఞాయతి, వయో పజ్ఞాయతి, రితాయ అజ్ఞాధత్తం పజ్ఞాయతీతి ఇదం సుత్తం వదతి. "అప్పటిబాహేత్వా"తి అనీవారేత్వా. యావడ్డనస్స నివత్తి నామ అత్తి. ఉదయ పరియంత మత్తభూతా సా ఏవ నివత్తి. "ద్వీహి ఖన్ధేహి"తి రూప జరా రూపక్ఖన్ధేన సంగహితా. అరూప జరా సజ్ఞారక్ఖన్ధేనాతి ఏవం ద్వీహి ఖన్ధేహి. య ఇచ్చ తత్త వుత్తన్తి సమ్మన్తో. రూపస్స ఉప్పాదో ద్వీధాభిన్దిత్వా దేసితో. కథం, ఉపచయో సంతతీ తియోజనా. "విభాగా రహస్సా"తి ఉప్పాదో ఉప్పజ్జ నట్టేన ఏకో సమానో రూపానం వడ్డన సమయే ఉప్పాదో. ఉపరి వడ్డనట్టేన ఉపచయోతి వుత్తో. అవడ్డేత్వా రిత సమయే ఉప్పాదో యథా రిత నీహరేన చిరకాలం పవత్తి అత్తేన సంతతీతి వుత్తో. ఏవం విభాగా రహస్స. "యథానులోమ సాసనం"తి వినేతబ్బ పుగ్గలానం అజ్ఞాసయానులోమ సాసనం.

"అరూప"న్తిఆదీసు. "అరూపం"తి సబ్బసో రూపసణ్ఠాన రహితత్తా చిత్త చేతసికం నామం వుచ్చతి. "అరూపి సభావత్తా"తి అరూప ధమ్మ సభావత్తా ఇచ్చేవత్తో. తత్త అరూప ధమ్మ సభావో నామ రూప ధమ్మతో సతగుణేనవాసహస్సగుణేనవాసణ్ఠాసుఖుమసభావో . విభావ నిపారే. "గాహక గహేతబ్బ భావస్స తం తం ఖణవసేన నిప్పజ్జనతో"తి ఏత్త ప ఇచ్చద్వార వీధీసు వీధి చిత్తాన ఇచ్చ ఆరమ్మణాన ఇచ్చ విసయీ విసయభావో గాహక గహేతబ్బ భావో నామ. "తం తం ఖణవసేన నిప్పజ్జనతో"తి వీధి చిత్తాని చ ఏకస్మిం ఆరమ్మణేపి ఆవజ్జనాదీహి నానా కిచ్చేహి గణ్ఠానా ఏవ గహణ కిచ్చం సమ్మాదేన్తి. నానా కిచ్చాని చ నానా చిత్తానం వసేన సమ్మజ్జన్తి. ఆరమ్మణాని చ పురేజాతాని హుత్వా యావ తాని కిచ్చాని సమ్మజ్జన్తి, తావ పచ్చప్పన్నభావేన ధరమానాని ఏవ గహణం సమ్మాదేన్తి. ఏవం సతి, గాహకానం వీధి చిత్తాన ఇచ్చ ఖణత్తయాయుకత్తా ఏవ గాహక కిచ్చం నిప్పజ్జతి, సిజ్జతి. గహేతబ్బానం ఆరమ్మణాన ఇచ్చ సత్తరస చిత్తక్ఖణాయుకత్తా ఏవ గహేతబ్బ కిచ్చం నిప్పజ్జతి, సిజ్జతి. ఏవం తం తం ఖణ వసేన నిప్పజ్జనతో. విజ్ఞాత్తి ద్వయం ఏక చిత్తక్ఖణికం. కస్మా, చిత్తాను పరివత్తి ధమ్మత్తా. "ఉప్పాదమత్తా"తి నిప్పన్న రూపానం ఉప్పాదమత్తా. "భగ్గమత్తా"తి తేసమేవ భగ్గమత్తా. "రూప ధమ్మానం"తి నిప్పన్న రూప ధమ్మానం. "ఉప్పాదనిరోధ విధానస్సా"తి ఉప్పాద నిరోధ విధానభూతస్స మహాఅట్టకథావాదస్స పటిసిద్ధత్తాతి సమ్మన్తో. "తం"తి తం మహాఅట్టకథా వచనం. "తస్మిం వాదే"తి తస్మిం మహాఅట్టకథావాదే. "తత్త ఆగతా"తి తస్మిం వాదే ఆగతా. యం పన విభావనియం కారణం వుత్తన్తి సమ్మన్తో. "తం టీకానయం"తి తం సోఢస చిత్తక్ఖణాయుక దీపకం మూలటీకానయం. తదత్తం సాధేన్తేన విభావని టీకాచరియేన వుత్తన్తి సమ్మన్తో. సంఘహకారస్స అట్టకథా చరియస్స. "ఉపచరీయతీ"తి ఉపచార వసేన వోహరీయతి. విభావనిపారే. "ఏతానీ"తి ఆరమ్మణాని. "తం"తి తం ఏక చిత్తక్ఖణం. "తే చా"తి రూప ధమ్మా చ. "పరిపుణ్ణ పచ్చయూపలద్ధా"తి పరిపుణ్ణం పచ్చయం

ఉపలద్ధా. “సో”తి టీకాకారో. “ఇతరానీ”తి గన్ధరస ఫోటబ్బాని. “గోచరభావం”తి పశ్చాద్వారిక చిత్తానం గోచరభావం. “పురిమాని ద్వే”తి రూపసద్ధా రమ్మణాని. “నిమిత్త వసేన ఘట్టేన్ద్రీ”తి ఆదాసం పస్సన్దస్స ముఖసదిసం ముఖనిమిత్తం ముఖప్పటిబిమ్మం ఆదాసే ఉపట్టాతి. ఏవం రూపారమ్మణం చక్ఖపసాదే సద్ధారమ్మణశ్చ సోతపసాదే తం సదిస నిమిత్త వసేన ఘట్టేన్ద్రీ . నవత్థు వసేన ఘట్టేన్ద్రీ. సయం గన్తా న ఘట్టేన్ద్రీతి అధిప్పాయో. అసమ్మత్తానశ్శోవ ఆరమ్మణానం. “నిమిత్తు పట్టాన వసేనా”తి నిమిత్తస్స ఉపట్టానవసేన. “నిమిత్త అప్పనావసేనా”తి నిమిత్తస్స పవేసన వసేన. మనోద్వారే పన అసమ్మత్తానియేవ హుత్వాతి పారసేసో. “ఆపాతా గమనశ్శోత్థా”తిఆదీసు. “లశ్చాకానం”తి లశ్చానకారానం. “లశ్చానక్ఖన్దం”తి అయోమయం లశ్చానక్ఖన్దం. సో చ లశ్చానక్ఖన్దో తాలపణ్ణే ఆపాతేత్తా అక్ఖరం ఉపట్టాపేతి. తథ్థ “ఆపాతేత్తా”తి అజ్ఞోత్థరిత్తా. “చక్ఖాదిప్పథే”తి చక్ఖాదీనం విసయక్ఖేత్తే. న కేవలం అత్తనో ద్వారేసు ఏవ ఆపాత మాగచ్ఛన్తి. అథ ఖో మనోద్వారేపి ఆపాత మాగచ్ఛన్తి. న కేవలం భవజ్ఞ మనోద్వారే ఏవ ఆపాత మాగచ్ఛన్తీతి యోజనా. “తేసు పనా”తి తేసు ఆరమ్మణేసు పన. తాని ఆరమ్మణాని యేసం తాని తదా రమ్మణాని. న ఏకక్ఖణే పశ్చాసు ఆరమ్మణేసు వీధి చిత్తాని పవత్తన్తి, ఏకేకస్మిం ఆరమ్మణే ఏవాతి వుత్తత్తా న ద్వీసు, న తీసు, న చత్తూసూతిపి వత్తబ్బం. బహుచిత్తక్ఖణాతీతాని పశ్చారమ్మణాని బహుచిత్తక్ఖణాతీతే పశ్చాద్వారేతి యోజనా. పశ్చాద్వారేతి చ పశ్చాద్వారేసూతి అత్తో. “ఏవం సతీ”తి తేసుం పసాదానం ఆవజ్ఞనేన సద్ధిం ఉప్పత్తియా సతి. “ఆదిలక్ఖణం”తి పశ్చారమ్మణానం పశ్చాద్వారేసు ఆపాతా గమన సజ్ఞాతం విసయప్పవత్తియా ఆదిలక్ఖణం. చలనశ్చ దట్టబ్బన్తి సమ్మన్దో. “యథా గహితం”తి పటిసన్ధితో పట్టాయ గహితప్పకారం. విభావనిపారే “యోగ్య దేసావట్టాన వసేనా”తి ఆపాతం ఆగన్తుం యుత్తట్టానే అవేచ్చట్టాన వసేన. యుజ్ఞనశ్చ, మన్దనశ్చ, ఖోభకరణశ్చ, ఘట్టనన్తి చ ఆపాతా గమనన్తి చ వుచ్చతీతి యోజనా. హేట్టా వుత్తోయేవ ఆపాతా గమనశ్శోత్థాతిఆదినా. “నానా రానియేసూ”తి నానా రానేసు రితేసు. “ఏకో ధమ్మనియామో నామా”తి యథా బోధిసత్తే మాతుకుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ణన్తే ధమ్మనియామ వసేన సకలే జాతిక్ఖేత్తే పథవికమ్మనం అహోసి. తథా ఇథపి పశ్చాద్వారేసు ఏకేకస్మిం ద్వారే ఆరమ్మణే ఘట్టేన్ద్రీ ధమ్మనియామ వసేన భవజ్ఞ చలనం హోతి. అయం ధమ్మనియామో నామ. “సహేవా”తి ఏకతోయేవ. కథం హదయ వత్థు నిస్సితస్స భవజ్ఞస్స చలనం సియాతి యోజనా. ఏత్థ చ పశ్చాద్విజ్ఞాణస్స చలనం సియాతి ఇదం న వత్తబ్బం. కస్మా, తదా పశ్చాద్విజ్ఞాణస్స అవిజ్ఞమానత్తా. యదా చ తం విజ్ఞతి, తదా తం న చలతీతి న వత్తబ్బం. సబ్బమ్మి హి వీధిచిత్తం నామ చలతి యేవాతి. సన్తతి నామ పుబ్బా పరప్పబన్దో. సన్థానం నామ సహప్పవత్తానం ఏకతో రితి. ఇథ సన్థానం అధిప్పేతం. పశ్చానిస్సయ మహాభూతేహి సద్ధిం హదయ వత్థు నిస్సయభూతానం ఏక సన్థాన భావేన ఏకాబద్ధత్తాతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “సన్థాన వసేనాతి పన వత్తబ్బం”తి. “తాదిసస్స అనుక్కమ చలనస్సా”తి విభావనియం భేరిసక్ఖరోపమాయ సద్ధిం రూపాదినా పసాదే ఘట్టితే తన్నిస్స యేసు మహాభూతేసు చలితేసు అనుక్కమేన తం సమ్మన్దానం సేసరూపానమ్మి చలనేన హదయ వత్థుమ్మి చలితే తన్నిస్సితస్స భవజ్ఞస్స చలనా కారేన పవత్తితోతీతి ఏవం వుత్తస్స అనుక్కమ చలనస్స. “భవజ్ఞప్పవాహం”తి భవజ్ఞ సన్తతిం. “కురుమానం”తి కరోన్దం. సల్లక్ఖేన్దం”తి ఇదమేవాతి సన్నిట్టాపేన్దం. “యోని సోమనసికారాదివసేనా”తి యోని సోమనసికారో కుసల జవనుప్పత్తియా పచ్చయో. అయోని సోమనసికారో అకుసల జవనుప్పత్తియా పచ్చయో. నిరనుసయ సన్తానతా క్రియజవనుప్పత్తియా పచ్చయో. తేసు చ సోమనస్స జవనాదీనం ఉప్పత్తి పచ్చయోపి హేట్టా చిత్త సజ్ఞహే వుత్తనయేన వేదితబ్బో.

“భవజ్ఞపాతో”తిఆదీసు. “ఆవజ్ఞనతో పట్టాయ ఉట్టితం”తి కమ్మ విపాకసన్తానతో చ తదారమ్మణతో చ ముశ్శీత్తా విసుం క్రియామయ బ్యాపారేన ఆరమ్మణన్దరం గహేత్వా ఉట్టితం సముట్టితం. భవజ్ఞ చలనమ్మి ఉట్టానస్స ఆది హోతి. తస్మా తమ్మి ఉట్టితే చిత్త సన్తానే సజ్ఞణ్ణో పథమ భవజ్ఞ చలనతోయేవ వాతి వుత్తం. “ఇమస్మిం రానే”తి వీధి చిత్తానం అనుక్కమేన

అత్తనో కిచ్చేహి ఆరమ్మణప్పవత్తిట్టానే. “దోవారికోపమా”తి బధిరదోవారికోపమా. “గామిల్లోపమా”తి గామదారకోపమా. “అమ్మోపమా”తి అమ్మప్పలోపమా. అజ్ఞాపి ఉపమా అత్తి. మక్కటసుత్తోపమా, ఉచ్చయన్తోపమా, జచ్చన్తోపమా. తాసబ్బాపి అట్టసాలినియం విపాకుద్ధార కథాతో గోహతబ్బా. “యత్తహి”తిఆదీసు. “కథం ఛ ఛక్క యోజనా హోతి”తి. చక్కు వత్తు వచనశ్చ, చక్కుద్వార వచనశ్చ, రూపా రమ్మణ వచనశ్చ, చక్కు విజ్ఞాణ వచనశ్చ, చక్కుద్వార వీధి చక్కు విజ్ఞాణ వీధి వచనశ్చ, అతిమహంతా రమ్మణ వచనశ్చ,తి ఏతాని ఛవచనాని. తేహి ఛఛక్కేహి ఆహరిత్వా ఇమిస్సం వీధియం దస్సితాని. సేసవీధీసుపి యథాలాభం దస్సితబ్బాని. ఏవం ఛఛక్కయోజనా హోతి. “ఏత్త ఛ యత్తకానీ”తిఆదీసు. “ఏకూన పజ్ఞాస పరిమాణేసు”తి ఏకస్సనిప్పన్న రూపధమ్మస్స ఏకపజ్ఞాస మత్తేసు ఖుద్దకక్ఖణేసు ఉప్పాదక్ఖణశ్చ భక్ఖణశ్చ రపేత్వా మజ్జే ఏకూన పజ్ఞాస మత్తాని రితిక్ఖణాని సంతి. తేసు ఖణేసు అనుక్కమేన ఉప్పన్నా ఏకూన పజ్ఞాస చక్కు పసాదా చ సంతి. “కిస్మిణ్చీ”తి తేసు కతరస్మిం నామ చక్కు పసాదే న ఘట్టంతీతి న వత్తబ్బాని. “తేసు పనా”తి నిద్ధారణే భుమ్మవచనం. “యదేవ ఏకం చక్కు”తి నిద్ధారణీయం. తం పన కతమంతి. అతీత భవజ్ఞేన సద్ధిం ఉప్పజ్జిత్వా తం అతిక్కమ్మ భవజ్ఞ చలనక్ఖణే లద్ధఘటనం ఏకం చక్కు. తం పన చక్కు విజ్ఞాణస్స వత్తు భావశ్చ ద్వారభావశ్చ సాధేతి. సేసవిజ్ఞాణానం ద్వారభావం సాధేతీతి. తేనాహ “యథారహం”తి. ఏతదేవ ఏతం ఏవ చక్కు కిచ్చ సాధనం నామ హోతి వీధి చిత్తుప్పత్తియా వత్తు కిచ్చద్వార కిచ్చానం సాధనతో. “యం మజ్జిమాయుకం”తి మన్దాయుక అమన్దాయుకానం మజ్జే పవత్తత్తా యం మజ్జిమాయుకంతి వదంతి. తం కిచ్చ సాధనం నామాతి యోజనా. “ఇతరాని పనా”తి ఏకూన పజ్ఞాస పరిమాణేసు చక్కు పసాదేసూతి వుత్తాని, తేసు ఏకం కిచ్చ సాధనం రపేత్వా సేసాని ఇతరాని అట్ట చత్తాలీస చక్కుని మోఘవత్తూని నామ హోంతి. రూపా రమ్మణేహి సద్ధిం లద్ధ ఘట్టనానమ్మి సతం వీధి చిత్తుప్పత్తియా వత్తు కిచ్చద్వార కిచ్చరహితత్తా. తేసు కతమాని మన్దాయుకాని నామాతి ఆహ “తాని పనా”తిఆదిం. కిచ్చ సాధనతో పురిమాని నామ అతీత భవజ్ఞతో పురే తేరససు భవజ్ఞేసు ఆది భవజ్ఞస్స భక్ఖణతో పట్టాయ ఖణే ఖణే ఉప్పన్నా సత్తతింస చక్కు పసాదా. తాని మన్దాయుకానీతి వదంతి. కస్మా, కిచ్చ సాధనతో అప్పతరాయుకత్తా. కిచ్చ సాధనతో పచ్చిమాని నామ అతీత భవజ్ఞస్స రితిక్ఖణతో పట్టాయ ఖణే ఖణే ఉప్పన్నా ఏకాదస చక్కు పసాదా, తాని అమన్దాయుకానీతి వదంతి. కస్మా, కిచ్చ సాధనతో బహుతరాయుకత్తా. తదుభయానిపి అట్ట చత్తాలీస మత్తాని వేదితబ్బానీతి సమ్మన్తో. “తతో”తి తేహి అట్టచత్తాలీస మత్తేహి. “పురిమతరానీ”తి సత్తతింస మన్దాయుకేహి పురిమతరాని. తాని హి చక్కు విజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే రితి భావేన అనుపలద్ధత్తా ఇధ న గహితాని. “పచ్చిమతరానీ”తి ఏకాదస అమన్దాయుకేహి పచ్చిమతరాని. తాని ఛ చక్కు విజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే ఉప్పన్నానిపి తస్మిం ఖణే రితి భావేన అనుపలద్ధత్తా ఇధ న గహితాని. కస్మా పన చక్కువిజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే రితి భావేన అనుపలద్ధాని తదుభయాని ఇధ న గహితానీతి. చక్కు విజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే రితి భావేన ధరమానానం అట్టచత్తాలీస మత్తానం చక్కునం మజ్జే ఏవ కతమం చక్కు చక్కు విజ్ఞాణస్స వత్తు కిచ్చ ద్వార కిచ్చం సాధేతీతి ఆసజ్జితబ్బం హోతి. ఏత్త ఛ పశ్చా వత్తూని నామ అత్తనో రితిక్ఖణే ఏవ పశ్చావిజ్ఞాణానం వత్తుద్వార కిచ్చ సాధకత్తా చక్కు విజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే రితి భావేన అనుపలద్ధత్తా ఇధ న గహితానీతి ఛ, చక్కు విజ్ఞాణస్స ఉప్పాదక్ఖణే రితి భావేన ధరమానానంతి ఛ, వుత్తంతి దట్టబ్బం.

“ఏత్త సియా”తిఆదీసు. “ఇమాయ వీధియా”తి ఇమాయ అతిమహంతా రమ్మణ వీధియా. “సముదాయగ్గాహికా”తి రూపా రమ్మణానం సమూహగ్గాహికా. “వణ్ణసల్లక్ఖణా”తి వణ్ణవవత్తానికా. “వత్తుగ్గాహికా”తి దబ్బ సణ్ణానగ్గాహికా. “నామగ్గాహికా”తి నామ పజ్ఞాత్తిగ్గాహికా. “అలాతచక్కుస్స గాహికా వియా”తి రత్తన్ధకారే ఏకో అలాతం గహేత్వా పరిబ్బమతి. అజ్ఞో తం పస్సంతో చక్కుం వియ మజ్జతి. తత్త అలాతస్స గతగతట్టానే పచ్చుప్పన్నం రూపం ఆరబ్బ చక్కుద్వార వీధియో ఉప్పజ్జంతి. మనోద్వార వీధియో పన పురిమ పురిమాహి చక్కుద్వార వీధీహి గహితాని అతీత రూపాని అముఞ్చిత్వా ఏకతో

సత్యానందా సంతతిగ్న కత్వా గణ్ణన్తి. తదా పస్సంతస్స చక్రం వియ ఉపట్టాతి. ఏవం అయం సముదాయగ్గాహికా దట్టబ్బా. “నత్తి తదారమ్మణుప్పాదో”తిఆదీసు. “యస్సా”తి యస్స ఆరమ్మణస్స. చిత్తానీతి చ నానారమ్మణానీతి చ కమ్మపదాని. అవసేసే తస్మిం ఆరమ్మణే. “సజ్ఘహ కారేనా”తి పోరాణ అట్టకథాయో ఏకతో సజ్ఘహత్వా కతత్తా బుద్ధమోసత్తేరేన కతా సబ్బా అట్టకథాయో సజ్ఘహట్టకథా నామ. సో చ సజ్ఘహ కారోతి వుచ్చతి. “ఇథ పీ”తి ఇమస్మిం అభిధమ్మత్త సజ్ఘహేపి. “ధేరేనా”తి అనురుద్ధత్తేరేన. “ఏకమ్మి ఇచ్చతి యేవా”తి. “యస్స హి చత్తారీ”తిఆదీసు యస్స ఆరమ్మణస్స చత్తారి వా పఞ్చవా ఛవాతిఆదినా యోజేతబ్బం. “జవనమ్మి అనుప్పజ్జిత్యా”తిఆదీసు. “అత్తనో పధాన క్రియాయా”తి అనుప్పజ్జిత్యాతి పదస్స పరతో ‘యం పవత్తతీ’తి అత్తనో పధాన క్రియాపదం అత్తి. తేన అత్తనో క్రియాపదేన సద్ధిన్తి అత్తో. “కత్థచి వుత్తా”తి కత్థచి సద్ధగన్ధేసు వుత్తా. అపి చ, హేతుమ్మి త్వాపచ్చయో లక్ఖణే హేతుమ్మి చ మానంత పచ్చయా జోతనీయట్టేన వుత్తా, న వచనీయట్టేనాతి దట్టబ్బా. “పకతి నియామేనా”తి ఏతేన పచ్చయ విసేసేసతి, చత్తారి వా పఞ్చవా ఛవా జవనాని ఉప్పజ్జన్తితి దీపేతి. తేనాహ “ఏత్థపనా”తిఆదిం. “ద్వత్తిక్ఖత్తుం”తి వాసద్ధత్తే అజ్ఞాపదత్త సమాసపదన్తి వుత్తం “ద్విక్ఖత్తుం వా తిక్ఖత్తుం వా”తి. “వోట్టబ్బనస్స ఆసేవనతా”తి ఆసేవన పచ్చయతావా పచ్చయుప్పన్నతావా. “ఆవజ్ఞనాయా”తి ఏత్థ వోట్టబ్బన కిచ్చం ఆవజ్ఞనమ్మి సజ్ఞణ్ణాతి. ఇథపి ఆరమ్మణ దుబ్బలతాయ చతుప్పఞ్చ జవనుప్పత్తి ఇచ్చి తట్టాతి యోజనా. తత్థ “ఇథ పీ”తి ఇమస్మిం పరిత్తా రమ్మణ వారేపి. తివోట్టబ్బనికా పఞ్చ పరిత్తా రమ్మణ వీధియోతి యోజనా. “ఇతరానీ”తి పరిత్త మహంతాతి మహంతా రమ్మణాని. “ఉభయథాపీ”తి ఆపాతా గమన వసేనపి ఆరమ్మణ కరణ వసేనపి. ఇమస్స పదస్స.

౧౩౭. “మనోద్వారే పనా”తిఆదీసు. “పరిత్తక్ఖణా పీ”తి చిత్త ఫస్సాదయో అప్పతరక్ఖణాపి. “అతీతానాగతా పీ”తి అతీతానాగత ధమ్మాపి. “ఘట్టనేనా”తి రూపాదీనం ఘట్టనేన. “యత్థా”తి యస్మిం భవజ్ఞే. “పఞ్చద్వారాను బన్ధకం”తి పఞ్చద్వార వీధి అనుగతం. అతీతం ఆలమ్బణం పవత్తేతి యేవాతి సమ్మన్తో. “యథాపాతా గతమేవా”తి పకతియా ఆపాతా గతప్పకారమేవ. “తథా తథా”తి దిట్ట సమ్మన్ధాదినా తేన తేన పకారేన. “కిఞ్చీ”తి కిఞ్చీ ఆరమ్మణం. “దిస్సా”తి పచ్చక్షం కత్వా. పఞ్చద్వారగహితజ్ఞో ఆరమ్మణం పచ్చక్షకతట్టేన దిట్టన్తి వుచ్చతి. యం కిఞ్చీ ఆరమ్మణం. “అనుమానేన్తస్సా”తి ఏవమేవ భవిత్త, భవిస్సతి, భవతీతి అనుమానజ్ఞాణేన చిన్తేన్తస్స. తం సదిసం ఆరమ్మణం. “పరస్స సద్ధహనా”తి పరవచనం సుత్వా యథా అయం వదతి, తథే వేతన్తి సద్ధహనా. “దిట్టి” వుచ్చతి ఇథాణం వా లద్ధి వా. “నిజ్ఞానం”తి సుట్టు ఓలోకనం. “ఖన్తి”తి ఖమనం సహనం. అజ్ఞాధత్తం అగమనం. దిట్టియా నిజ్ఞానం దిట్టినిజ్ఞానం. దిట్టినిజ్ఞానస్స ఖన్తి దిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తి. “సేసం”తి నానాకమ్మ బలేనాతిఆదికం. “దేవతో పసంహారవసేనా”తి దేవతా కదాచి కేసఞ్చ సుపినన్తే నానారమ్మణాని ఉపసంహరిత్వా దస్సేన్తి. ఏవం దేవతో పసంహార వసేనాపి. అనుబోధో నామ లోకియజ్ఞాణ వసేన చతుస్సచ్చ ధమ్మానం అనుబుజ్ఞనం. పటివేధో నామ లోకుత్తరజ్ఞాణ కిచ్చం. అనంత రూప నిస్సయ పచ్చయగ్గహణేన పకతూ పనిస్సయ పచ్చయమ్మి ఉపలక్ఖేతి. చిత్త సంతానస్స అనంతరూపనిస్సయ పచ్చయభావో నామాతి సమ్మన్తో. అనంత రూప నిస్సయ పచ్చయసత్తి నామ అనంతర పరమ్మర విప్పరణవసేన మహాగతికా హోతీతి వుత్తం హోతి. అనంత రూప నిస్సయ పచ్చయాను భావోతిపి యుజ్జతి. కథం మహావిప్పారోతి ఆహ “సకిం పీ”తిఆదిం. “సుట్టు ఆసేవిత్వా”తి ఏత్థ పచ్చా అప్పముస్సమానం కత్వా పునప్పునం సేవనం సుట్టు ఆసేవనం నామ. న కేవలం పురిమ చిత్త సంతానస్స సో ఉపనిస్సయ పచ్చయానుభావో ఏవ మహావిప్పారో హోతి. పకతియా చిత్తస్స విచిత్త భావ సజ్ఞాతం చిన్తనా కిచ్చమ్మి మహావిప్పారం హోతీతి దస్సేతుం “చిత్తఞ్చ నామా”తిఆదివుత్తం. కథం మహావిప్పారం హోతీతి ఆహ “కిఞ్చీ నిమిత్తం”తిఆదిం. “కిఞ్చీ నిమిత్తం”తి దిట్టాదీసు నానా రమ్మణేసు కిఞ్చీ అప్పమత్తకం దిట్టాదికం ఆరమ్మణ నిమిత్తం. “తేహి చకారణేహి”తి తేహి

కత్తుభూతేహి దిట్టాదీహి కారణేహి. “చోదీయమానం”తి పయోజీయమానం. “అజ్ఞాసయ యుత్తం”తి అజ్ఞాసయేన సంయుత్తం. భవజ్ఞ చిత్తస్య ఆరమ్మణం నామ అవిభూతం హోతి. భవజ్ఞం చాలేత్వా ఆవజ్ఞనం నియోజేతీతి సమ్మన్తో. “లద్ధ పచ్చయేసు”తి ఆలోకాదివసేన వా దిట్టాదివసేన వా లద్ధ పచ్చయవన్తేసు. తదభినిన్నాకారో నామ నిచ్చకాలమ్మి తేసు ఆరమ్మణేసు అభిముఖం నిన్నాకారో. తేన ఆకారేన పవత్తో మనసికారో. తేన సమ్మయుత్తస్య. ఏతేహి వచనేహి సుద్ధమనోద్వారే ఆరమ్మణానం అపాతాగమనశ్చ భవజ్ఞ చలనశ్చ న కేవలం లద్ధ పచ్చయానం ఆరమ్మణానం వసేనేవ హోతి. తాదీసేన పన మనసికారేన యుత్తస్య సయశ్చ వీధి చిత్త చిన్తనా కిచ్చస్య చిత్తస్య వసేనాపి హోతీతి సిద్ధం హోతి. న హి ఆరమ్మణంతరే అభినిన్నాకారో నామ నత్తీతి సక్కా వత్తుం. కస్మా, అభావిత చిత్తానం పమాద బహులానం జనానం కదాచి కరహాచి భావనా మనసికారే కరీయమానేపి వీధి చిత్త సంతానస్య బహిద్ధా నానారమ్మణేసు అభినిన్నాకారస్య సన్దిస్సనతోతి. “యథా చేత్థా”తి యథా ఏత్థ మనోద్వారే రూపారూప సత్తానం విభూతా రమ్మణేపి తదా రమ్మణుప్పాదో నత్తి, ఏవన్తి యోజనా. శాణవిభక్ఖట్టకథాయం పన వోట్టబ్బనవారోపి ఆగతో. యథాహ సుపినేనేవ దిట్టం వియ మే, సుతం వియ మేతి కథనకాలేపి అబ్యాకతో యేవాతి. తత్థ హి “అబ్యాకతో యేవా”తి సుపినన్తే మనోద్వారే ద్వత్తిక్ఖత్తుం ఉప్పన్నస్య ఆవజ్ఞనస్య వసేన అబ్యాకతోయేవ. తతో పరం భవజ్ఞపాతో. అట్టసాలినియమ్మి వుత్తం అయం పన వారో దిట్టం వియ మే, సుతం వియ మే తిఆదీని వదనకాలే లబ్భతీతి. తం పన పశ్చ ద్వారే పరిత్తారమ్మణే ద్వత్తిక్ఖత్తుం ఉప్పన్నస్య వోట్టబ్బనస్య వసేన వుత్తం. “సోపి ఇథ లద్ధుం వట్టతి యేవా”తి సోపి వారో ఇమస్మిం మనోద్వారే లద్ధుం వట్టతియేవ. “భవజ్ఞే చలితే నివత్తనకవారానం”తి ద్విక్ఖత్తుం భవజ్ఞ చలనమత్తే రత్తా వీధి చిత్తాని అనుప్పజ్జిత్వా భవజ్ఞపాతవసేన నివత్తనకానం మోఘవారానం మనోద్వారేపి పమాణం న భవిస్సతియేవ. అథ ఇమస్మింవారే వీధి చిత్తప్పవత్తి నత్తి. ఏవం సతి, ఇమస్మిం వీధి సజ్ఘహి సో వారో న వత్తబ్బోతి చే. వత్తబ్బోయేవ. కస్మా, ఛథా విసయప్పవత్తీతి ఇమస్మిం ఛక్కే సజ్ఘహితత్తాతి దస్సేతుం “విసయే చ ఆపాతాగతే”తిఆది వుత్తం. ఆరమ్మణభూతా విసయప్పవత్తి. ఏకేకస్మిం అనుబన్ధకవారే. “తదారమ్మణ వారాదయో”తి తదారమ్మణ వారో జవనవారో వోట్టబ్బన వారో మోఘవారో. తేసు పన తదా రమ్మణవారో వట్టుగ్గహణే చ నామగ్గహణే చ న లబ్భతి. “వత్థా”తి హి సణ్ణాన పణ్ణత్తి. “నామం”తి నామ పణ్ణత్తి. న చ తదా రమ్మణం పణ్ణత్తా రమ్మణం హోతీతి. తేన వుత్తం “యథారహం”తి. “తత్థా”తి తేసు దిట్టవారాదీసు ఛసు వారేసు. ఏతరహి పన కేచి ఆచరియాతి పారసేసో. “అతీత భవజ్ఞ వసేనా”తి ఏకం భవజ్ఞం అతిక్కమ్మ ఆపాతా గతే ఆరమ్మణే ఏకో వారో, ద్వే భవజ్ఞాని అతిక్కమ్మ ఆపాతా గతే ఏకోతిఆదినా అతీత భవజ్ఞ భేదవసేన. “తదా రమ్మణ వసేనా”తి తదా రమ్మణస్య ఉప్పన్నవారో అనుప్పన్న వారోతి ఏవం తదా రమ్మణ వసేన. కప్పేన్తి చిన్తేన్తి, విదహన్తి వా. “ఖణ వసేన బలవదుబ్బలతా సమ్మవో”తి యథా పశ్చద్వారే అతిమహన్తా రమ్మణేసుపి ఆరమ్మణ థమ్మా ఉప్పాదం పత్వా ఆదితో ఏకచిత్తక్షణమత్తే దుబ్బలా హోన్తి. అత్తనో ద్వారేసు ఆపాతం ఆగన్తుం న సక్కోన్తి. ఏక చిత్తక్షణం పన అతిక్కమ్మ బలవన్తా హోన్తి. అత్తనో ద్వారేసు ఆపాతం గన్తుం సక్కోన్తి. మహన్తా రమ్మణాదీసు పన ద్వి చిత్తక్షణికమత్తే దుబ్బలా హోన్తీతిఆదినా వత్తబ్బా. న తథా మనోద్వారే ఆరమ్మణానం ఖణ వసేన బలవదుబ్బలతా సమ్మవో అత్తి. కస్మా నత్తీతి ఆహ “తదా”తిఆదిం. తత్థ “తదా”తి తస్మిం వీధి చిత్తప్పవత్తికాలే. “తత్థా”తి మనోద్వారే.

“ఏత్థ సియా”తిఆదీసు. “సియా”తి కేసశ్చో విచారణా సియా. ఏకం ఆవజ్ఞనం అస్సాతి ఏకావజ్ఞనా. “వీధీ”తి వీధిచిత్తప్పబద్ధో. ఏకావజ్ఞనా చ సా వీధి చాతి విగ్గహో. “ఆవజ్ఞనం”తి ఆవజ్ఞన చిత్తం. తం వా ఆవజ్ఞతీతి సమ్మన్తో. “తం తం జవనేనా”తి తేన తేన జవనేన సహుప్పన్నం వా పరస్య చిత్తం ఆవజ్ఞతి కిన్తి యోజనా. “కిశ్శోత్థా”తి ఏత్థ వచనే కిశ్శో వత్తబ్బం అత్తీతి అత్తో. యది తావ ఆవజ్ఞనశ్చ జవనాని చాతి అధికారో. “తత్థో చిత్తం”తి పరస్య చిత్తం. “ఏవమ్మి

భిన్నమేవా”తి జవనానం ధమ్మతో భిన్నమేవ. ఏత్థ అట్టకథాయం వినిచ్ఛితన్తి సమ్మన్తో. తం చిత్తం నిరుద్ధమ్మి జవనానమ్మి పచ్చప్పన్నమేవ హోతీతి యోజనా. “అద్ధావసేన గహితం”తి అద్ధా పచ్చప్పన్న వసేన గహితం. “సంతతివసేన గహితం”తి సంతతి పచ్చప్పన్నవసేన గహితం. ఆచరియానందమతే. సబ్బేసమ్మి ఆవజ్ఞన జవనానం. చిత్తమేవ హోతి, తస్మా ధమ్మతో అభిన్నం. పచ్చప్పన్న ఇచ్చ హోతి, తస్మా కాలతో అభిన్నన్తి వుత్తం హోతి. అనంతరపచ్చయే అతీతో చ పచ్చప్పన్నో చ ఖణ వసేన యుజ్జతి. యది అద్ధాసంతతి వసేన యుజ్జేయ్య, పచ్చప్పన్నో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్స అనంతర పచ్చయేన పచ్చయోతి వుత్తో భవేయ్య. కస్మా, ఏకావజ్ఞన వీధియఞ్ఞో సబ్బాని చిత్తాని అద్ధాసంతతి వసేన పచ్చప్పన్నాని ఏవ హోన్తితి.

౧౩౮. అప్పనావారే. “అప్పనా జవనం”తి కమ్మపదం. “తదా రమ్మణం”తి కత్తుపదం. “ఇన్ద్రియ సమతాదీహీ”తి సద్ధాదీనం పఞ్చాన్నం ఇన్ద్రియానం అఞ్ఞామఞ్ఞం అనతి వత్తనవసేన సమతాదీహి. “పరితో”తి సమంతతో. “ఉపేచ్ఛా”తి ఉపగత్వా. అప్పనం వహితుం జనేతుం సమత్థ భావో అప్పనావహసమత్థభావో. “యస్స పవత్తియా”తి యస్స ఉపచార జవనస్స పవత్తితో. “అచిరం కాలం”తి అచిరేకాలే. పరిత్త జాతికా నామ కామావచరజాతి. “గోత్తం”తి కమ్మకత్తు పదం. “అభిభుయ్యతీ”తి భావనా బలేన అభిభుయ్యమానం హోతి. అభిమద్దీయమానం హోతీతి అత్తో. “చిజ్జతీ”తి ఇదం పన అభిభవనస్స సిఖాపత్త దస్సనం. యావ తం గోత్తం ఛేదం పాపుణాతి, తావ అభిభుయ్యతి, మద్దీయతీతి వుత్తం హోతి. గోత్తం అభిభవతీతి గోత్రభూతిపి యుజ్జతి. “పఞ్చామం”తి పఞ్చామే చిత్తవారే. “తదాహి జవనం పతితం నామ హోతీ”తి పకతియా జవనప్పవత్తినామ సత్తక్ఖత్తు పరమో హోతి. చతుత్థ ఇచ్చ ముద్ధపత్తం. పఞ్చామతో పట్టాయ పతితం. తస్మా తస్మిం పఞ్చామవారే జవనం పతితం నామ హోతి. “దుతీయేనా”తి దుతీయేన ఏవ సద్దేన. “దుతీయం”తి దుతీయే చిత్తవారే. తదా అనులోమం పథమజవనం హోతీతి వుత్తం “అలద్ధా సేవనం అనులోమ”న్తి. “ఏతేనేవా”తి ఏతేన ఏవ సద్ద ద్వయే నేవ. అట్టసాలినియం పన అనుఞ్ఞాతా వియ దిస్సతి. వుత్తఞ్ఞో తత్థ. మన్దపఞ్ఞస్స చత్తారి అనులోమాని హోన్తి, పఞ్చామం గోత్రభు, ఛట్టం మగ్గచిత్తం, సత్తమం ఫలన్తి. “ఇతరట్టకథాసూ”తి వినయట్ట కథాదీసు. “పటిసిద్ధత్తా”తి పఞ్చామం గోత్ర భుప్పవత్తియా పటిసిద్ధత్తా ఆదిమ్మి అట్టన్నం అఞ్ఞాతస్మింతి వుత్తత్తా ఇథ నిరుద్ధేతి పదం అవస్సం ఇచ్చితబ్బమేవాతి వుత్తం “నిరుద్ధే అనంతరమేవాతి పదచ్ఛేదో”తి. అనంతర సద్దస్స చ నిచ్చం సమ్మన్ధాపేక్షత్తా తమేవపదం విభత్తి పరిణామేన అధికతన్తి ఆహ “నిరుద్ధస్సాతి అత్తతో లద్ధమేవా”తి. “వసిభూతాపీ”తి వసిభూతాపి సమానా. “ఏకవారం జవిత్యా”తి ఇదం లోకీయప్పనావసేన వుత్తం. లోకుత్తర అప్పనాపన సత్తమమ్మి ఉప్పజ్జతియేవ. మూలటీకా పారే “భూమంతరపత్తియా”తి గోత్రభు చిత్తం కామభూమి హోతి. అప్పనాపన మహగ్గతభూమి వా లోకుత్తరభూమి వా హోతి. ఏవం భూమంతరపత్తియా. “ఆరమ్మణంతర లద్ధియా”తి ఫలసమాపత్తి వీధియం ఫలజవనం సన్ధాయ వుత్తం. తత్థహి పురిమాని అనులోమ జవనాని సఞ్ఞారా రమ్మణాని హోన్తి. ఫలజవనం నిట్టానారమ్మణం. ఇద ఇచ్చ కారణమత్తమేవ. యథావుత్త లేడ్డుపమా ఏవ ఇథ యుత్తరూపాతి దట్టబ్బం. “న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బ”న్తి ఏతం అత్తజాతం న ఖో ఏవం దట్టబ్బం. “అనద్దనీయా”తి అద్ధానం దీఘకాలం నఖ మన్తీతి అనద్దనీయా. అసారా. అసారత్తా ఏవ సీఘతరం రుహన్తి. సీఘతరం వుద్ధిం విరుళ్ళిం ఆపజ్జన్తి. సారవన్తా పన సారేన సహ వడ్డమానత్తా సీఘతరం నరుహన్తి. సీఘతరం వుద్ధిం విరుళ్ళిం నా పజ్జన్తి. తేనాహ “ఏకవస్సజీవినో”తిఆదిం. “ఏవమేవా”తిఆదీసు “పతితజవనేసూ”తి పఞ్చామ ఛట్ట సత్తమ జవనేసు. “ఏత్థ చా”తిఆదీసు. “సుపక్కసాలిభత్త సదిసానీ”తి యథా సాలిభత్తాని సుపక్కత్తా ఏవ ముదుతరాని హుత్వా దుబ్బలాని అచిరట్ఠితీకాని. తస్మిం దివసేపి పూతిభావం గచ్ఛన్తి. ఏవం అప్పనా జవనాని. “యస్మా చా”తిఆదీసు. “దువిధస్స నియమస్సా”తి జవననియమస్స చ కాలనియమస్స చ. “పటిసన్దియా అనంతర పచ్చయ భావినో”తి సత్తమ జవన చేతనా అనంతర పచ్చయో, తదనంతరే పవత్తం విపాక సన్తానం పచ్చయుప్పన్నో, తమేవ చ అవసాసే చుతి చిత్తం హుత్వా భవంతరే పటిసన్ది

చిత్తస్స అనంతర పచ్చయో. ఏవం పటిసన్ధి చిత్తస్స అనంతర పచ్చయ భావేన అవస్సం భవిస్సమానస్సాని అత్తో. ఇదఞ్చ కారణ మత్తమేవ. మహాటికావచనం పన కిఞ్చి వత్తబ్బ రూపన్ని న పటిక్ఖిత్తం. “నిరంతరప్పవత్తానం”తి ఆదీసు. భిన్నా అసదిసా వేదనా యేసం తాని భిన్నవేదనాని. “ఆసేవన పచ్చనీకానం”తి ఆసేవన పచ్చయప్పటి పక్ఖానం. అభిన్నా వేదనా యేసన్ని విగ్గహో. క్రియజవనానంతరం అరహత్తఫలం ఫలసమాపత్తి వీధియం దట్టబ్బం. సేసమేత్థసువిఞ్ఞోయ్యం.

౧౩౯. “సబ్బధా పీ”తిఆదీసు. లోకే మజ్ఞిమకే హి మహాజనేహి ఇచ్చితమ్మి కిఞ్చి ఆరమ్మణం అతిఉక్కట్టేహి మన్ఢాతు రాజాదీహి ఇచ్చితం న హోతి. తథా తేహి మహాజనేహి అనిచ్చితమ్మి కిఞ్చి ఆరమ్మణం అతిదుగ్గతేహి పచ్చంత వాసీహి ఇచ్చితం హోతి. తస్మా ఆరమ్మణానం ఇట్టానిట్ట వవత్థానం పత్వా అతిఉక్కట్టేహి చ అతిదుగ్గతేహి చ వవత్థానం న గచ్ఛతి, మజ్ఞిమకేహి ఏవ వవత్థానం గచ్ఛతి. తేనాహ “తత్థ చా”తిఆదిం. “ఆరమ్మణం”తి కత్తుపదం. “విపాకచిత్తం”తి కమ్మపదం. “కిఞ్చి”తి కిఞ్చి రూపం. “కిస్మిఞ్చి”తి కస్మిం చి ఏకస్మిం పుప్పే. “తేన వా”తి తేన వా సుఖసమ్మస్సేన వత్తేన. సేసమేత్థ సువిఞ్ఞోయ్యం.

“వేదనానియమోపనా”తిఆదీసు. “ఆదాసే ముఖనిమిత్తస్స వియా”తి యథా ఆదాసే ముఖ నిమిత్తస్స చలన చవనాదియోగో నానావణ్ణయోగో చ యథాముఖమేవ సిద్ధో. తథా విపాకానం. వేదనా యోగో పన యధారమ్మణమేవ సిద్ధోతి యోజనా. తత్థ “వేదనాయోగో”తి నానావేదనాయోగో. “కప్పేత్వా”తి చిన్తేత్వా. “పకప్పేత్వా”తి నానప్పకారతో చిన్తేత్వా. న కేవలఞ్చ విపాకానం ఏవ యధారమ్మణం వేదనా యోగో హోతీతి యోజనా.

“అయఞ్చా”తిఆదీసు. “అట్టకథాయం పీ”తి పట్టాన అట్టకథాయమ్మి. “తదారమ్మణ వసేనా”తి తదారమ్మణవసేన పవత్తానన్ని పారసేనో. “పఞ్చన్నం”తి సోమనస్స సన్తీరణేన సద్ధిం చత్తారి మహావిపాక సోమనస్సాని సన్ధాయ వుత్తం. “పకతి నీహరేనా”తి పకతియా నిచ్చకాలం పవత్తప్పకారేన. పాళిపారే. భావితాని ఇన్ద్రియాని యేనాతి భావితన్ద్రియో. “మనాపం”తి మనోరమ్మం. “అమనాపం”తి అమనోరమ్మం. విహరేయ్యన్ని సచే కఙ్ఖతీతి సమ్మన్దో. “పటికూల”తి అమనాపే. “అప్పటికూల సఞ్ఞీ”తి మనాపసఞ్ఞీ. ఏవం సేసేసు. “తేసం”తి భీణాసవానం. పాళిపారే. “సుమనో”తి సోమనస్సితో. “దుమ్మనో”తి దోమనస్సితో. పాళిపారే. “మేత్తాయవా ఫరతీ”తి అయం సత్తో అవేరోహోతూతిఆదినా మేత్తాచిత్తేన వా ఫరతి. “ధాతుసో ఉపసంహరతీ”తి యథా మ మ కాయోపి చతుధాతు సముస్సయో హోతి. తత్థ ఏకాపి ధాతు నామ పటికూలా వా అప్పటికూలా వా న హోతి. కేవలం తుచ్చ సుఞ్ఞా సభావమత్తా హోతి. ఏవమేవ ఇమస్స సత్తస్స కాయోపితిఆదినా ధాతు సో ఉపసంహరతి. “అసుభాయ వా”తి అసుభ భావనాయ వా. అసుభ భావనా చిత్తేన వాతి వుత్తం హోతి. “అసుభాయా”తి వా తస్స అసుభభావత్థాయ. దేవనాటకా దేవచ్చరా నామ. కుఢితాని కుట్టాని యేసం తాని కుఢిత కుట్టాని. “సరీరానీ”తి కాయఙ్గాని. కుఢిత కుట్టాని సరీరాని యస్స సో కుఢితకుట్టసరీరో. “కుఢితానీ”తి అబ్బుక్కిరణాని. వేదనా యుత్తాని హోన్తి ఇతి అపరే వదన్తీతి యోజనా. తస్మా పచ్చయో హోతీతి సమ్మన్దో. కథం పచ్చయో హోతీతి ఆహ “యథా ఆనిసంస దస్సనేనా”తిఆదిం. తత్థ “అట్టకథాయం”తి విసుద్ధి మగ్గట్టకథాయం. “బుద్ధసుబుద్ధతా దస్సనేనా”తి అత్తనో సత్తభూతస్స బుద్ధస్స సుబుద్ధతా దస్సనేన. “అత్తసమ్మత్తి దస్సనేనా”తి మయం పన ఏవరూపా దుక్ఖా ముత్తాష్ఠాతి ఏవం అత్తనో సమ్మత్తి దస్సనేన. “అట్టికఙ్ఖలికపేతరూపే”తి నిమ్మం సలోహితే అట్టిపుఞ్జపేతసరీరే. “కుట్టినో”తి కుట్టసరీరస్స. “అట్టకథాయం”తి ధమ్మపద అట్టకథాయం. అతి ఇట్టే దేవచ్చర వణ్ణాదికే. అతి అనిట్టే కుఢితకుట్టసరీరాదికే. “వత్తు భూతో”తి ఉప్పత్తిట్టాన భూతో. “తేసం తేసం సత్తానం”తి కత్తు అత్తేసామివచనం. “తదుభయం పీ”తి ఉభయం తం గహణంపి. “తేసం”తి

తేసం లోకియ మహాజనానం. “విపల్లాసవసేనవ హోతి”తి దేవచ్చరవణ్ణాదీసు అతిఇట్టేసు అతిఇట్టాకారతో గహణమ్మి విపల్లాస వసేనవ హోతి. కస్మా, దేవచ్చర వణ్ణాదీసు అతి ఇట్ట సణ్ణాయ విపల్లాస సణ్ణాభావతో.

విభావనిపారే . “పవత్తియా”తి పవత్తనతో. అట్టకథాధిప్పాయే రత్వా వుత్తత్తా అట్టకథాగారవేన”తం విచారేతబ్బ మేవా”తి వుత్తం. అట్టతో పన అయుత్తమేవాతి వుత్తం హోతి. ఏసనయో అణ్ణాత్తపి. “ధమ్మ చక్కురహితా”తి ధమ్మ వవత్తానణ్ణాణ చక్కు రహితా. “కుసలాకుసలాని యేవా”తి తేసం ధమ్మ చక్కు రహితానం ఉప్పన్నాని కుసలాకుసలానియేవ. గాథాయం. “రూపా”తి రూపతో నప్పవేధన్తితి సమ్మన్దో. “సద్దా”తిఆదీసుపి ఏసేవనయో. నప్పవేధన్తితి చ న చలన్తి, న కమ్మన్తి, చిత్తణ్ణాథత్తం న గచ్చన్తి. తథా ఉపేక్ఖా క్రియజవనానంతరమ్మి తదారమ్మణాని సోమనస్సు పేక్ఖావేదనా యుత్తాని ఏవ సియున్తి యోజనా. మూలటీకాపారే. “తదారమ్మణతా”తి తదారమ్మణతాయ తదారమ్మణభావేన. “కట్టచీ”తి కట్టచి అభిధమ్మ పాళియం. “విజ్జమానే చ తస్మిం”తి తస్మిం క్రియజవనాను బన్ధకే తదా రమ్మణే విజ్జమానే సతి. ఏతం భవగ్గణ్ణ నామ అనుబన్ధతీతి సమ్మన్దో. నదీసోతో పటిసోతగామినావం అనుబన్ధతి వియాతి యోజనా. “సవిప్పారికం ఏవజవనం”తి కిలేస ధమ్మానం విపల్లాస ధమ్మానణ్ణ వసేన ఖణమత్తేపి అనేకసతేసు ఆరమ్మణేసు వివిధాకారేన ఫరణవేగసహితం కుసలాకుసల జవనమేవ అనుబన్ధతీతి యుత్తం. న పన క్రియజవనం అనుబన్ధతీతి యుత్తన్తి యోజనా. “చళగ్గ పేక్ఖావతో”తి చక్కునా రూపం దిస్సా నేవ సుమనో హోతి, న దుమ్మనో, ఉపేక్ఖకో విహరతీ-తిఆదినా వుత్తాయ ఛ ద్వారికవసేన చళగ్గ సమన్నాగతాయ ఉపేక్ఖాయ సమ్మన్నస్స. వత్తనం వుత్తి. సన్తా వుత్తి అస్సాతి సన్త వుత్తి. తం విచారేన్తో “పట్టానే పనా”తిఆదిమాహ. “యది చేతం వుచ్చేయ్యా”తి ఏత్థ “ఏతం”తి క్రియా బ్యాకతేతిఆదికం ఏతం వచనం. “తస్మిం”తి తస్మిం వచనే. “ఏవమాదినా”తి ఏవమాదినా నయేన. విభావనిపారే. “ఉత్తరం”తి పరిహారం. “విపస్సనాచార వసేనా”తి విపస్సనా పవత్తి వసేన. “తేసం”తి సోమనస్సు దోమనస్సానం. “ఇతరీతరానంతర పచ్చయతా”తి అణ్ణామణ్ణానంతర పచ్చయతాతి అట్టో. “ధేరేనా”తి అనురుద్ధత్థేరేన. సబ్బాని తదా రమ్మణాని, సబ్బాని భవగ్గాని చ. “సముదా చరన్తి”తి చిరకాలం సగ్గరన్తి . “ఏతానిహీ”తిఆదినా తేసం అట్టారసన్నం జవనానం అనంతరం తదారమ్మణానం అనియమతో పవత్తియా కారణయుత్తిం దస్సేతి. సమ్మవతి ఉప్పజ్జతి ఏతేనాతి సమ్మవో. తదా రమ్మణస్స సమ్మవో తదా రమ్మణ సమ్మవో. అథవా, సమ్మవనం ఉప్పజ్జనం సమ్మవోతి ఇమే ద్వే అట్టే దస్సేతుం “తదా రమ్మణ సమ్మవో”తిఆది వుత్తం. “యేసం పనా”తిఆదీసు. “యేసం”తి యేసం పుగ్గలానం. “ఇతరానీ”తి ఉపేక్ఖా సన్తీరణ ద్వయతో అణ్ణాని. “న హోన్తితి న వత్తబ్బానీ”తి వుత్తం. ఏవంసతి, కస్మా ధేరేన ఇథ న వుత్తానీతి. అట్టసాలినియం అవుత్తత్తా ఇథ న వుత్తానీతి. అట్టసాలినియం పన కస్మా న వుత్తాని. యేభూయ్య నియమసోతే పతితత్తా న వుత్తాని. న పన అలబ్బమానత్తా న వుత్తానీతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “అట్టకథాయం పనా”తిఆదిమాహ. “ఉపేక్ఖాసహగత సన్తీరణ ద్వయమేవ వుత్తం”తి ఆగన్తుక భవగ్గభావేన వుత్తం. యథాహ అథస్స యదా సోమనస్సు సహగతప్పటిసన్ధికస్స పవత్తే రూపం నిబ్బత్తేత్వా పమాదేన పరిహీనజ్ఞానస్స పణీత ధమ్మా మే నట్టోతి పచ్చవేక్ఖతో విప్పటిసారి వసేన దోమనస్సం ఉప్పజ్జతి, తదా కిం ఉప్పజ్జతి. సోమనస్సానంతరణ్ణో దోమనస్సం, దోమనస్సానంతరణ్ణా సోమనస్సం పట్టానే పటిసిద్ధం. మహగ్గత ధమ్మం ఆరబ్బ జవనే జవితే తదా రమ్మణమ్మి తత్తేవ పటిసిద్ధన్తి. కుసల విపాకావా అకుసలవిపాకావా ఉపేక్ఖా సహగతా హేతుకమనోవిజ్ఞాణ ధాతు ఉప్పజ్జతి. కిమస్సా రమ్మణన్తి. రూపాదీసు పరిత్త ధమ్మేసు అణ్ణాతరం. ఏతేసు హి యదేవ తస్మిం సమయే ఆపాతమాగతం హోతి. తం ఆరబ్బ ఏతం చిత్తం ఉప్పజ్జతీతి వేదితబ్బం-తి. ఏవం దోమనస్ససహగత జవనానురూపం ఉపేక్ఖాసహగత సన్తీరణ ద్వయమేవ ఆగన్తుక భవగ్గభావేన అట్టకథాయం వుత్తన్తి. “ఏతమ్మి యుజ్జతి యేవా”తి అకుసల జవనావసానే ఏతం సహేతుకం ఆగన్తుక భవగ్గంపి యుజ్జతియేవ. “దోమనస్సు జవనానంతరం భవగ్గ పాతోవ హోతి”తి ఉపేక్ఖా సహగత మూలభవగ్గ పాతోవ హోతి.

ఆగస్త్యుక భవజ్ఞేన కిచ్చం నత్తి. కస్మా, ఉపేక్షా పటిసన్నికత్తా. నేవతదారమ్మణ సమ్భవో అత్తి. కస్మా, తేసు ఆరమ్మణేసు తదారమ్మణవారస్స అసమ్భవతో. న హి మహానారమ్మణేసు చ అవిభూతారమ్మణేసు చ తదారమ్మణవారో సమ్భవతి. న చ మూలభవజ్ఞ సమ్భవో అత్తి. కస్మా, మూలభవజ్ఞభూ తస్స సోమనస్స భవజ్ఞస్స దోమనస్స జవనేన సహ విరుద్ధత్తా. “ఇతి కత్వా”తి ఇమినా కారణేన. “ఏకం”తి ఏకం ఉపేక్షాసహగత విపాకం. తథా తస్సేవ దోమనస్సం ఉప్పాదేస్తస్స నేవ తదారమ్మణ సమ్భవో అత్తి. న చ మూలభవజ్ఞ సమ్భవోతి కత్వా దోమనస్సానంతరం ఛసు...పే.... పవత్తతీతి యోజనా. తత్త “తస్సేవా”తి సోమనస్సప్పటిసన్నికస్సేవ. నేవతదారమ్మణ సమ్భవో అత్తి. కస్మా, ఆరమ్మణానం అతిమహాంతతేపి అతివిభూతతేపి సతి సోమనస్స తదారమ్మణస్స జవనేన సహ విరుద్ధత్తా. ఉపేక్షా తదా రమ్మణస్స చ ఆరమ్మణేన సహ విరుద్ధత్తా. న హి అతి ఇత్థారమ్మణే ఉపేక్షా తదారమ్మణం పవత్తతి. మహగ్గత పజ్జత్తా రమ్మణేసు పన ఉభయమ్పి తదారమ్మణం నుప్పజ్జతియేవ. న చ మూలభవజ్ఞ సమ్భవో అత్తి. కస్మా, జవనేన సహ విరుద్ధత్తాతి.

“ఏత్త చా”తిఆదీసు. “సబ్బ ధమ్మేసు”తి సబ్బేసు ఆరమ్మణ ధమ్మేసు. “పథమ సమన్నాహరో”తి ఆవజ్జన కిచ్చం ఆహ. సుత్తంత పారే. “తజ్జో”తి తేన ఆరమ్మణానం ఆపాతా గమనేన జాతో. “తజ్జో”తి వా తదనురూపోతిపి వదన్తి. “విజ్ఞాణభాగస్సా”తి చక్ఖు ద్వారిక విజ్ఞాణ కోట్టాసస్స. “యతో”తి యస్మిం కాలే. కథం ఆవజ్జనేన వినా నుప్పజ్జతీతి ఆహ “సచే ఆవజ్జనేనా”తిఆదిం. “ఏత్త సియా”తిఆదీసు. యథా పన నిరావజ్జనం హోతి భిన్నా రమ్మణిచ్చ, ఏవం తథాతి యోజనా. “ఏకస్సపీ”తి ఏకస్స ఆగస్త్యుక భవజ్ఞస్సపి నత్తి దోసో. మహాఅట్టకథాయచ్చ నత్తి. అట్టసాలినియం పన అత్తియేవ. “సవిప్పన్దనత్తా”తి ఏత్త అత్తో సవిప్పారికన్తి పదే వుత్తనయేన వేదితబ్బో. “ఇతరే సజ్ఞా”తి మహగ్గతలోకుత్తర జవనానచ్చ. కాని చి పరిత్తారమ్మణానిపి సమానాని. యది తదారమ్మణా పనిస్స యస్స కామభవజ్ఞస్స అభావతో తదారమ్మణాని రూపారూప బ్రహ్మం నుప్పజ్జన్తి. ఏవం సతి, చక్ఖుసోత ద్వారిక చిత్తానిపి రూప బ్రహ్మం నుప్పజ్జేయ్యన్తి ఆహ “చక్ఖు సోతవిజ్ఞాణాని పనా”తిఆదిం. “ఇన్ద్రియప్పవత్తి ఆనుభావతో”తి చక్ఖు వత్తు సోతవత్తు సజ్ఞాతానం ఇన్ద్రియ వత్తూనం రూప బ్రహ్మ సంతానే పవత్తత్తా తేసం పవత్తి ఆనుభావతో చక్ఖు సోతవిజ్ఞాణాని రూపబ్రహ్మం పవత్తన్తియే వాతి దస్సేతుం “సమ్మటిచ్చన సన్తీరణాన్”తిఆది వుత్తం. “వికప్పబలేవా”తి కామకుసలా కుసలానం వియ వివిధేన ఆకారేన కప్పేత్వా పకప్పేత్వా ఆరమ్మణగ్గహసామత్తియేవాసతి. “అప్పనాపత్త భావనా కమ్మవిసేసే వా”తి ఏత్త అభిజ్ఞా జవనాని వియ మహగ్గత విపాక లోకుత్తర విపాకాని వియ చాతి వత్తబ్బం. “అట్టకథాయం”తి పటిచ్చ సముప్పాద విభజ్జట్టకథాయం. “విభావనియం వుత్త కారణాన్”తి అట్టకథాతో ఆహరిత్వా విభావనియం వుత్తాని ‘అజనకత్తా జనక సమానత్తా భావతో’తిఆదీని కారణాని.

౧౪౦. జవన నియమే. అట్టకథాయమ్పి చక్ఖత్తుం పవత్తి వుత్తా. యథాహ సచే పన బలవా రమ్మణం ఆపాతాగతం హోతి. క్రియమనోధాతుయా భవజ్ఞే ఆవట్టితే చక్ఖువిజ్ఞాణాదీని ఉప్పజ్జన్తి. జవనట్టానే పన పథమకామావచర కుసల చిత్తం జవనం హుత్వా ఛసత్తవారే జవిత్యా తదారమ్మణస్స వారం దేతీతి. “ముదుతర భావేనా”తి మాతుకుచ్చిమ్పి రితకాలేవా సమ్మతి జాతకాలే వా వత్తుస్స అతిముదుభావేన. “కేనచిఉపద్దుత భావేనా”తి బాళ్లగేలజ్జాతకాలే కేనచి వాతపిత్తసేవ్హాదినా ఉపద్దుత భావేన. “అజ్ఞోత్థట భావేనా”తి తస్స వేవచనమత్తం. మద్దీభూతో వేగో యేసం తాని మద్దీభూత వేగాని. “అసయ్య రూపహీ”తి దుక్ఖమసభావేహి. అభిభూతానం సత్తానం. తచ్చ భో వచనం పాకతిక సత్తానం వసేనేవ వుత్తం. న సత్తవిసేసానం వసేన. ఏవం సతి, సత్తవిసేసానం వసేన కథం దట్టబ్బన్తి ఆహ “యే పనా”తిఆదిం. “ఉపరీ”తి

మరణపుత్తిట్టానే. “పుత్తజ్ఞో”తి విసుద్ధి మగ్గే పుత్తమేవ. “యమకప్పాటిహారియం”తి యుగళవత్థానం ఏకతో పవత్త అచ్చరియ కమ్మం. “ద్వే ఝానజ్ఞానీ”తి ఉపేక్షకగ్గతా ఝానజ్ఞాని.

“యోగకమ్మసిద్ధియా”తి భావనాను యోగకమ్మసిద్ధస్య. ఇద్ధి వికుబ్బనం నామ ఇద్ధియా నానాకమ్మకరణం. “సిద్ధియా ఏవా”తి సింజ్ఞ నత్తాయ ఏవ . అత్తనో అనంతరే ఏవ ఉప్పన్నం ఫలం ఏతిస్సాతి ఆనంతరికప్పలా. మగ్గచేతనా. “ఇతీ”తి తస్మా. “మన్దస్సా”తి మన్ద పుగ్గలస్య. “తిక్ఖస్సా”తి తిక్ఖ పుగ్గలస్య. తీణి ఫలచిత్తాని. “పయోగాభిసంజ్ఞారస్సా”తి పథమజ్ఞానతో పట్టాయ సమథ విపస్సనాయుగనన్ధప్పవత్తి సజ్ఞాతస్య పుబ్బప్పయోగాభిసంజ్ఞారస్య. “అకతాధికారస్సా”తి ఆసన్నే పురిమభవే అకత ఝానపరికమ్మస్య పుగ్గలస్య. సట్టేసమ్మి ఫలత్థానం చిణ్ణవసిభావానేవ హోన్తీతి యోజనా.

జవననియమోనిట్టితో.

౧౪౧. దుహేతుకాదీసు. జాతి ద్వహేతుకాదయో ఏవ అధిప్పేతాతి పుత్తం “పటిసన్ధివిజ్ఞాణ సహగతా”తిఆదిం. “తేసం ద్వన్నం పీ”తి ద్వహేతుకానమ్మి అహేతుకానమ్మి. భుసోఝాన మగ్గఫలాని వారేన్తి నీవారేన్తీతి ఆవరణాని. విపాకాని చ తాని ఆవరణాని చాతి విగ్గహో. “విపాకానీ”తి అహేతుక ద్వహేతుక విపాకాని. తేహి గహితప్పటిసన్ధికానం ఇమస్మిం భవేఝాన మగ్గఫలప్పటిలాభో నామ నత్తి. తేనాహ “విపాకావరణ సబ్బావతో”తిఆదిం. “తేసం”తి దుగ్గతి అహేతుక పుగ్గలానం. పుగ్గలానన్తి పుత్తం హోతి. న లబ్బన్తీతి సమ్మన్దో. “ఇతరేసం”తి తతో అజ్ఞోసం సుగతి అహేతుక పుగ్గలానం.

“ఏత్థ సియా”తిఆదీసు. దుగ్గతి పరియాపన్నానశ్చ అహేతుకానం. “మూలభవజ్ఞే”తిఆదిమ్మి పటిసన్ధి చిత్తం హుత్వా ఆగతే మూలభవజ్ఞే. “యం కిఞ్చీ”తి యం కిఞ్చీ భవజ్ఞం. “పుచ్చతే”తి విసంజ్ఞనా పుచ్చతే. “సబ్బ అట్టకథాసు పటిక్ఖిత్తో”తి అట్టసాలినియం తావ విపాకుద్ధారకథాయం సోళససు కామావచర కుసల విపాకేసు అట్టన్నం అహేతుక విపాకానం ఏవ ఆపాయికేసు సత్తేసు ఉప్పత్తిం దస్సేతి. న అట్టన్నం సహేతుక విపాకానం. తథా పటిచ్చ సముప్పాదట్ట కథాసు చ విజ్ఞాణ పదవణ్ణనాసు అజ్ఞాసు చ అభిధమ్మావతారాదీసూతి ఏవం సబ్బట్టకథాసు పటిక్ఖిత్తా నామ హోతి. “యోగసా ధనీయత్తా”తి పయోగేన సాధేతబ్బత్తా. కుసలాకుసలాని హి వడ్డేతుం వా హోపేతుం వా పయోగే కతే వడ్డన్తి చేవ హాయన్తి చ.

జాణవిప్పయుత్తభూతం గహేతుం యుత్తం. కస్మా, అహేతుకస్య భవజ్ఞస్సాతి పుత్తస్య మూలభవజ్ఞస్య అహేతుకత్తా. “ద్వన్నమ్మి అహేతుకానం”తి దుగ్గతి అహేతుకానశ్చ సుగతి అహేతుకానశ్చ. “అపరేపనా”తిఆది విభావనియం ఆగతో అపరే వాదో. పుత్తజ్ఞో తత్థ ‘అపరేపన యథా అహేతుకానం సహేతుక తదారమ్మణం హోతి, ఏవం ద్వహేతుకానం తిహేతుక తదారమ్మణంపీ’తి వణ్ణన్తి. తేసంమతానురోధేన చ ఇథపి జాణసమ్మయుత్త విపాకప్పటిక్ఖేవో అహేతుకేయేవ సన్ధాయాతి వదన్తీతి. తం పన విపాకుద్ధారకథాయం ‘ఏత్థేవ ద్వాదస కమగ్గోపీ’తి చ, ఏత్థేవ దసకమగ్గోపీ’తి చ ఆగతేహి న సమేతి. తత్థ హి సోళససుకుసలవిపాకేసు ద్వహేతుక కమ్మనిబ్బత్తానం ద్వన్నం ద్వహేతుకహేతుక పుగ్గలానం చత్తారి జాణసమ్మయుత్త విపాకాని వజ్జేత్వా ద్వాదస కమగ్గో నామ హోతి. పున సేసేసు ద్వాదస విపాకేసుపి అసజ్ఞారిక కమ్మనిబ్బత్తానం ద్వే జాణవిప్పయుత్త ససజ్ఞారిక విపాకాని, ససజ్ఞారిక కమ్మనిబ్బత్తానశ్చ ద్వే జాణవిప్పయుత్త అసజ్ఞారిక విపాకాని వజ్జేత్వా దుతియత్తేర వాదే దసకమగ్గో నామ హోతి. ఏత్థ పన ద్వ హేతుకోపి పుగ్గలో అధికేన ఛన్దేన వా వీరియేన వా చిత్తేన వా యుత్తో పరియత్తి ధమ్మం వా నానావిజ్ఞాసిప్పాని వా బహుం గణ్ఠేయ్య, సుణేయ్య, ధారేయ్య, వాచేయ్య, చిన్తేయ్య. అథస్య జాణసమ్మయుత్త జవనం బహులం సముదా చరేయ్య. తదా తస్య నానాకమ్మేన జవనాను రూపం జాణసమ్మయుత్త తదారమ్మణం న న సమ్మవతీతి పుత్తం. తం యుత్తం వియ దిస్సతీతి. “అట్టకథాయం పిహి. ల.

వుత్తా”తి కథం వుత్తా. ఏతాని హి మనుస్సేసు చ కామావచర దేవేసు చ పుజ్జావస్తానం ద్విహేతుకతి హేతుకానం పటిసన్ధికాలే పటిసన్ధి హుత్వా విపచ్చస్తీతిఆదినా వుత్తాతి. తే పన తివిధా, నవవిధాతి సమ్మన్నో. “తేసం తబ్బావో”తి కుసలానం కుసలభావో, అకుసలానం అకుసలభావో. “సిక్ఖన ధమ్మయుత్తా”తి తీహి సిక్ఖాహి పహతబ్బానం కిలేసానం అత్థితాయ సిక్ఖితబ్బతా పకతియం రితాతి అధిప్పాయో. “హేటిమానజ్జా”తి హేటిమ ఫలానజ్జ. యానియానిసకాని యథాసకం. “ఉపరిమానం”తి ఉపరిమానం పుగ్గలానం. “పరినిట్టిత సిక్ఖా కిచ్చత్తా”తి సిక్ఖా కిచ్చం నామ కిలేస ధమ్మానం పహానత్థాయ ఏవ హోతీతి తేసు సబ్బసో పహీనేసు సిక్ఖా కిచ్చం పరినిట్టితం హోతి. ఏవం పరినిట్టిత సిక్ఖా కిచ్చత్తా. సుట్టు భబ్బోతి సమ్మవో. సమ్మవోతి విసేసన పదమేతన్తి ఆహ “యథా సమ్మవం”తి.

౧౪౨. “ఏత్థేవా”తి ఏతస్మిం కామలోకే ఏవ. “తం తం పసాదరహితానం”తి తేనతేన పసాదేన రహితానం. తస్మిం తస్మిం ద్వారే ఉప్పన్నాని తం తం ద్వారికాని. చతుసట్టివీధి చిత్తాని. ద్వే చత్తాలీస వీధి చిత్తాని. “బ్రహ్మలోకే వా”తిఆదీసు. ఇదం అట్టకథా వచనం. యథాహ రూపభవే చతున్నం విజ్ఞాణానం, తథేవ పచ్చయో. పవత్తే, నోపటిసన్ధియం. సోచ ఖో కామావచరే అనిట్ట రూపదస్సన సద్దసవనవసేన, బ్రహ్మలోకే పన అనిట్టా రూపాదయో నామ నత్తి. తథా కామావచర దేవలోకే పీతి. తాని చత్తారి చిత్తాని. “తత్తా”తి తస్మిం రూపలోకే. విభావనిపారే. “ఇథా”తి ఇమస్మిం వచనే. “తం తం భూమి పరియాపన్నే”తి తిస్సం తిస్సం భూమియం పరియాపన్నే. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం.

వీధిసజ్జహదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

౩. వీధిముత్తసభహాలనుదీపనా

౧౪౩. వీధిముత్తసభహా . “పవత్తిసభహం”తి చిత్తుప్పాదానం పవత్తాకారకథనసభహం. “పటిసన్నియం”తి పటిసన్నికాలే. “తేసం”తి చిత్త చేతసికానం. విభావనిపారే. “తదాసన్నతాయా”తి తాయపటిసన్నియా ఆసన్నతాయ. “తం గహణేన వా”తి సన్నిగహణేన ఏవ సన్నివచనేన ఏవ. “విసయప్పవత్తి నామా”తి కమ్మ కమ్మనిమిత్తాదీనం విసయానం ద్వారేసు ఆపాతా గమన వసేన పవత్తి నామ. “మరణుప్పత్తియం ఏవ సిద్ధా”తి మరణుప్పత్తియం జవనేసు ఏవ సిద్ధా. ఏతేన మరణుప్పత్తి విధానం జవనప్పధానం హోతి, న చుతిప్పధానన్తి దీపేతి. న హి తస్మిం విధానే తస్యం చుతియం విసయప్పవత్తి వచనం నామ అత్తి. జవనేసు ఏవ అత్తి. సా పన చుతి తస్మిం భవే ఆదిష్టి పటిసన్ని పవత్తియా సిద్ధాయ సిజ్ఞతి యేవాతి. “తేసం”తి వీధిముత్తానం. “భవన్తి”తి పాతుబ్బవన్తి. “తతో”తి అయతో. “గన్తబ్బా”తి పటిసన్నిగహణవసేన ఉపపజ్జితబ్బా. “గచ్ఛన్తి”తి పవత్తన్తి. “తిరో”తి తిరియతో. “అఞ్చితా”తి గతా పవత్తా, ఆయతా వా. “సమానజాతితాయా”తి తిరచ్ఛాన గతజాతి వసేన సమానజాతి భావేన. “యువన్తి”తి మిస్సీ భవన్తి. “సుఖసముస్సయతో”తి సుఖసముదాయతో. “దిబ్బన్తి”తి విజ్ఞోతన్తి. “ఇతి కత్వా”తి ఇతి వచనత్తం కత్వా ఉపరిదేవా సురాతి వుచ్చన్తితి యోజనా. “వేపచిత్తిపహారాదాదయో”తి వేపచిత్తి అసురిన్ద పహారాదఅసురిన్దాదికే దేవాసురే. “సురప్పటి పక్ఖా”తి తావతింసాదేవప్పటిపక్ఖా. “సురసదిసా”తి తావతింసాదేవ సదిసా. “వేమానికపేతే”తి వేమానిక నామకే పేతే. “వినిపాలికే”తి వినిపాలిక నామకే దుగ్గత దేవజాలికే. తేసం పవత్తి ఉపరి ‘వినిపాలికాసురానఞ్చా’తి పదే ఆవి భవిస్సతి. “తేపీ”తి లోకన్తరిక నేరయిక సత్తాపి. “కాలకఞ్చికపేతే”తి కాలకఞ్చిక నామకే పేతే. ఏవం కథావత్తు పాళియం ఆగతా వేస్సభు ఆదయో యమరాజానోపనాతి సమ్మన్తో. వేస్సభూ చ నోత్తి చ సోమో చ యమో చ వేస్సవణో చ ఇతి ఇమే పేత్తి రాజానో. “రజ్జ”న్తి రాజభావం రాజకిచ్చం. యే చ యక్ఖరక్ఖసా నామ కరోన్తా విచరన్తితి సమ్మన్తో. “కురారకమ్మకారి”తి లుద్దకమ్మకారి. “రేవతి విమానే”తి రేవతి విమాన వత్తుమ్మి. “ఇతో”తి మనుస్స లోకతో, సుగతిభవతో వా. తేహి యక్ఖ రక్ఖసా నామ భూమట్టకాపి సన్తి, ఆకాసట్టకాపి. “నానాకమ్మకారణాయో”తి ద్వత్తింస విధాని కమ్మకరణ కిచ్చాని. తేసమ్మి నిరయపాలానన్తి సమ్మన్తో. “తిస్సన్నం”తి తిస్సన్నం అపాయభూమీనం. అపాయభూమి.

ఉస్సితో మనో ఏతేసన్తి వా, ఉస్సన్నో మనో ఏతేసన్తి వా, ద్విధావిగ్గహో. “ఉస్సితో”తి ఉగ్గతో. “ఉస్సన్నో”తి విపులో. కస్మా తిక్ఖతర చిత్తా హోన్తితి వుత్తన్తి ఆహ “పరిపుణ్ణానం”తిఆదిం. పుబ్బవాక్యే అనన్త చక్కువాళసాధారణ వసేన వుత్తత్తా పున “ఇమస్మిం”తిఆది వుత్తం. వత్తబ్బం నత్తి. ఇధేవ సబ్బజ్ఞా బుద్ధాదీనం ఉప్పన్నతోతి అధిప్పాయో. “అధిగ్గణ్ణన్తి”తి అధికం కత్వా గణ్ణన్తి. “సూరా”తి పాపకల్యాణ కమ్మేసు సూరచిత్తా. “సతిమన్తో”తి విపులస్సతికా. “ఇథ బ్రహ్మచరియవాసో”తి ఇధేవ సిక్ఖత్తయపూరణ సజ్ఞాతస్స బ్రహ్మచరియవాసస్స అత్తితా. “మరియాదధమ్మేసూ”తి లోకచారిత్త ధమ్మేసు. “ధతరట్టో”తి ధతరట్టో మహారాజా. ఏవం విరుళ్ళకోతిఆదీసు. “గన్ధరుక్ఖాధి వత్తా”తి గన్ధరుక్ఖేసు అజ్ఞావుత్తా. “కుమ్మబ్బణ్ణా”తి కువుచ్చతి పథవీ. పథవి గతాని రతనభణ్ణాని యేసం తేతి విగ్గహో. “దానవరక్ఖసా”తి దనునామదేవధీతాయ అపచ్ఛన్తి అత్తేన దానవ నామకా రక్ఖసా. అవరుజ్జన్తి అన్తరాయం కరోన్తితి అవరుద్ధకా. “విగచ్ఛయాపో”తి విపన్నవణ్ణో. “నిహీనకమ్మకతా”తి నిహీనానిపాపకమ్మాని కత్వా ఆగతా. కాచిగన్ధప్పియో జాయన్తితి సమ్మన్తో. యాగన్ధప్పియో జోగీనీతి చ వుచ్చన్తి, జుట్టాతి చ వుచ్చన్తితి సమ్మన్తో. “అభిలక్ఖితరత్తిసూ”తి అభిజ్ఞాతరత్తిసు. ఉపోసధరత్తిసూతి వుత్తం హోతి. “గోచరప్పసుతకాలే”తి గోచరత్తాయ విచరితకాలే. “జుతిఅత్తేనా”తి విజ్ఞోతనత్తేన. వసూని ధనాని ధారేన్తితి వసున్ధరా. వసున్ధరా చ తే దేవ యక్ఖా చాతి విగ్గహో. “నాగాత్వేవ వుచ్చన్తి”తి పాళియం నాగేసు సజ్జయ్యన్తితి అధిప్పాయో. “యా”తి యా భుమ్మదేవయక్ఖ

జాతియో. “యాసం”తి యాసం భుమ్మదేవ యక్షజాతీనం. “కీళాపసుతవసేనా”తి బోధిసత్తానశ్చ బుద్ధానశ్చ అచ్చరియ ధమ్మజాతకాలే ఉగ్గోసన కీళాకమ్మవడ్డనవసేన. “యాసశ్చ మంతపదానీ”తి యాసం నిగ్గహ పగ్గహపూజనాది వసేన పవత్తాని మంతపదాని. “తేసూ”తి + తేసు చతుసు అవరుద్ధకేసు. “కీళాసోణ్ణవసేనా”తి కీళాధుత్తవసేన. “ఘాససోణ్ణవసేనా”తి ఖాదనభుజ్జన ధుత్తవసేన. సోణో వుచ్చతి సునఖో. “సత్తే” నేరయికే వా పేతేవా. “కామశ్చ హోతీ”తి కిశ్చాపి హోతీతి అత్తో. “నిబన్ధనోకాసో”తి నిచ్చసమ్మన్ధనోకాసో. “సముదాగతేసూ”తి పరమ్మరతో ఆగతేసు. “దేవరాజట్టానేసూ”తి ఇమస్మిం చక్కవాళే తావతింసాభవనే దేవరాజట్టానేసూతి అధిప్పాయో. “పాళియం ఏవా”తి దీఘనికాయే జనవసభసుత్తపాళియం ఏవ. యచ్చన్తి నియచ్చన్తి ఏత్థాతి యామో. “నియచ్చన్తీ”తి అజ్ఞామజ్ఞం ఇస్సామచ్చరియ మూలకేహి కలహభణ్ణనాదీహి విగచ్చన్తీతి అత్తో. “తం సహచరితత్తా”తి తేన యామ నామకేన ఇస్సరదేవకులేన నిచ్చకాలం సహ పవత్తత్తా. “వసం వత్తేన్తీ”తి ఇచ్చం పూరేన్తీతి వుత్తం హోతి.

“పురే”తి సమ్ముఖట్టానే. తం పన రానం ఉచ్చట్టానం నామ హోతీతి ఆహ “ఉచ్చేరానే”తి. “సహస్సో బ్రహ్మ”తిఆదీసు అత్తనో సరీరోభాసేన సహస్సం చక్కవాళ లోకం ఫరన్తో సహస్సోనామాతి అట్టకథాయం అధిప్పేతం. కులదేవతాయో నామ కుల పరమ్మర పూజిత దేవతాయో నామ. “ఉపట్టహన్తీ”తి యుత్తట్టానే దేవవత్తు దేవమాలకాని కత్వా సమయే సమయే తత్త గత్వా గత్తమాలాదీహి పూజేన్తి, వన్ధన్తి, ధోమేన్తి, వరం పత్తేన్తీతి అత్తో. “ఉపట్టకా ఏవసమ్మజ్జన్తీ”తి ఉపట్టకమత్తావహోన్తీతి అధిప్పాయో. “కస్సచీ”తి కస్సచి హేటిమస్స. “తత్తా”తి తాసు బ్రహ్మభూమీసు. పున “తత్తా”తి తస్మిం దుతీయతలే. “ఆభా”తి సరీరాభా. నిచ్చరన్తి అజ్ఞపచ్చజ్ఞేహి నిగ్గచ్చన్తి. “అచల సణ్ణితా”తి దుతీయ తలే వియ చలితా న హోతి. అథ ఖో అచల సణ్ణితా. “తేసం”తి తేసంవాదీనం పారే. బ్రహ్మపారిసజ్జాతిఆదికం నామం నసిద్ధంతి యోజనా. “ఇజ్జానజాతికేహి”తి చలనజాతికేహి. “హేటిమతలానం ఇజ్జితం పుజ్జాప్పలం అత్తీతి సమ్మన్తో. “ఆనేజ్జా జాతికేనా”తి అచలనజాతికేన ఉపేక్ఖాయూనేన నిబ్బత్తానం చతుత్తతలానం. “కేనచి అన్తరాయేనా”తి తేజోసంవట్టాదికేన అన్తరాయేన. “ఏత్థపీ”తి ఏతస్మిం చతుత్తతలేపి. “ఆయు వేమత్తతాయా”తి ఆయుప్పమాణనానత్తస్స. “ఓళారికానం”తి ఇదం పకతియా ఓళారిక సభావతాయ వుత్తం. న సుఖుమానం అత్తితాయ. నత్తి విహజ్జానం ఏతేసన్తి అవిహో. కిం విహజ్జానం నామాతి ఆహ “సమధవిపస్సనా కమ్మేసు అవిప్పారికతా పత్తీ”తి. చిత్తస్స అవిప్పారతా పజ్జనం నామ నత్తీతి వుత్తం హోతి. “పసాద దిబ్బ ధమ్మ పజ్ఞా చక్ఖూహి”తి పసాద చక్ఖు, దిబ్బచక్ఖు, ధమ్మచక్ఖు, పజ్ఞా చక్ఖూ, హి. తత్త పసాదచక్ఖు ఏవ ఇథ దిబ్బచక్ఖూతిపి వుచ్చతి. “ధమ్మ చక్ఖూ”తి హేటిమమగ్గజ్ఞాణం. “పజ్ఞా చక్ఖూ”తి విపస్సనా ఇథాపచ్చవేక్ఖనాఇథోహి సద్ధిం అవసేసం సబ్బజ్ఞాణం. “రూపీనం సత్తానం”తి రూపకాయవన్తానం సత్తానం. “కనిట్టభావో”తి అప్పతరభావో. “అనాగామిమగ్గట్టస్సపి పటిక్ఖేపో”తి సకదాగామిభావేరత్వా భావేన్తస్సేవ అనాగామిమగ్గో ఉప్పజ్జతి. నో అజ్ఞాధాతి ఆహ “సకదాగామీనం పటిక్ఖేపేనా”తిఆదిం.

భూమిచతుక్కం నిట్టితం.

౧౪౪. భవన్తరే ఓక్కమన్తి ఏతాయాతి ఓక్కన్తీతి పియుజ్జతి. “సోతరహితో”తి పసాదసోతరహితో. ఏవం సేసేసుపి. “ఆసిత్తకాదిభావేనా”తి ఆసిత్తకపణ్ణకాది భావేన. “ద్వీహి బృజ్జానేహి”తి ద్వీహి నిమిత్తేహి. “విబచ్చవచనో”తి విపన్నవచనో. “వత్తు విపన్నస్సా”తి ఏత్థ “వత్తు”తి సమ్మార చక్ఖు వుచ్చతి. తస్స ఆదితో పట్టాయ విపన్నత్తా తేన సమన్నాగతో పుగ్గలో వత్తువిపన్నోతి వుచ్చతి. “తస్స తస్సా”తి చక్ఖుసో తాదికస్స. “పసూతియం యేవా”తి విజాయమానకాలేయేవ. “పజ్ఞావేయ్యత్తియభావస్సా”తి ఏత్థ బృత్తస్స భావో వేయ్యత్తియం. “బృత్తస్సా”తి ఫరణజ్ఞాణస్స పుగ్గలస్స. పజ్ఞా సజ్ఞాతం

వేయ్యత్తియం అస్సాతి విగ్గహో. ద్విహేతుక తిహేతుకానంపి న సక్కా నియమేతున్తి సమ్మన్తో. కథం న సక్కాతి ఆహ
“మాతుకుచ్చిమ్మి విపత్తి నామ నట్టి”తి. కతమేసం విపత్తితి. ఉప్పన్నానమ్మి చక్కు సోతానం విపత్తి. కేనకారణేన విపత్తితి.
పరూపక్కమేనవా మాతుయా విసమ పయోగేన వా నానాబాధేన వా విపత్తితి యోజనా. ధాతుపారే యక్ష్ష పూజాయంతి
పరితత్తా “పూజనీయట్టేనా”తి వుత్తం. ఏతేన యక్ష్షితట్టా పూజితట్టా యక్ష్వాతి దస్సేతి. యే పన కిచ్చజీవికపత్తా విచరన్తి, తే
భూమస్సితా నామ హోన్తీతి యోజనా. “భూమిస్సితా”తి పారే భూమియం సితా నిస్సితాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం
“పుణ్ణనిబ్బత్తస్సా”తిఆది వుత్తం. “విరూపా హుత్వా”తి తే వణ్ణతోపి దుబ్బణ్ణా హోన్తి. సణ్ణానతోపి దుస్సణ్ణానా. జీవికతోపి
కిచ్చజీవికాతిఆదినా విపన్నరూపా హుత్వా. ‘వివసా హుత్వా నిపతన్తీ’తి వినిపాతికాతిపి వదన్తి. వివసాతి చ అత్తనో వసేన
ఇచ్చాయ వినాతి అత్తో. “వివిత్తట్టానేసు”తి జనవివితేసు రానేసు. పరియేసిత్వా వా జీవితం కప్పేన్తి. పీళేత్వా వా జీవితం
కప్పేన్తి. తాసేత్వా పీళేత్వా వా జీవితం కప్పేన్తీతి యోజనా. “వేమానికపేతాపీ”తి అత్తనో పుణ్ణనిబ్బత్తం దిబ్బవిమానం యేసం
అత్తి, తే వేమానికా. తే పన పుణ్ణాపుణ్ణమిస్సక కమ్మేన నిబ్బత్తత్తా కేచి దివా దిబ్బసుఖం అనుభవన్తి, రత్తిం పేతదుక్ఖం. కేచి
రత్తిం దిబ్బసుఖం అనుభవన్తి, దివా పేతదుక్ఖన్తి. పరేహి దత్తం దిన్నం పుణ్ణప్పలం ఉపనిస్సాయ జీవన్తీతి పరదత్తూపజీవినో.
“పరేహి దిన్నం పుణ్ణప్పలం”తి ఇతకేహి పుణ్ణం కత్వా ఇదం మే పుణ్ణం పేతానం కాలజ్ఞతానం ఇతానం దేధీతి ఏవం
దిన్నం పుణ్ణప్పలం. “సకలచక్కవాళపరియాపన్నా ఏకభూమకా”తి యథా తావతింసాభూమి నామ సబ్బ చక్కవాళేసుపి
అత్తి. సబ్బాపి దిబ్బేన వస్ససహస్సేన ఏకాయు పరిచ్ఛేదో హోతి. ఇమస్మిం చక్కవాళే వత్తబ్బం నత్తి. న తథా నిరయేసు
వా తిరచ్ఛాన యోనియం వా పేత్తివిసయేవా అసురకాయేవా మనుస్సేసువా భుమ్మదేవేసు వా ఏకపరిచ్ఛేదో నామ అత్తి.
చతున్నం అపాయానం ఆయుప్పమాణ గణనాయ నియమో నట్టితి వుత్తం, న ను బ్రహ్మ సంయుత్తే కోకాలికం భిక్షుం
ఆరబ్బ భగవతా వుత్తో దసన్నం నిరయానం విసుం విసుం అత్తితి. సచ్చం అత్తి. తే పన దసనిరయా అవీచినిరయే
పరియాపన్నా హుత్వా తస్స పదేసమత్తా హోన్తి. న తేహి పదే సమత్తేహి సకలో అవీచినిరయో నియతాయు పరిమాణోతి
సక్కా వత్తుం. అపి చ సోపి తేసం ఆయుపరిచ్ఛేదో అవీచిభూమియా నియామేన సిద్ధో న హోతి. తేన తేన కమ్మవిసేసేనవ
సిద్ధో. తస్మా యం వుత్తం “తత్థ యేభూయ్యేన కమ్మప్పమాణత్తా”తి, తం సు వుత్తం హోతి. తేనాహ “తత్థ
నిరయేసు”తిఆదిం. “ఏవం సన్తే”తి న ఇతర దీపవాసీనం ఆయుకప్పస్స ఆరోహణఞ్చ ఓరోహణఞ్చ అత్తితి వుత్తే సతీతి
అత్తో. సమాచారో నామ దససుచరితాని. విసమాచారో నామ దసదుచ్చరితాని. తేసం నిస్సన్దభూతా సమ్మత్తివిపత్తియోతి
సమ్మన్తో. “తేసం పీ”తి ఇతర దీపవాసీనంపి. సో ఏవపరిచ్ఛేదోతి ఆపజ్జతి. న చ సక్కా తథా భవీతుం. ఆదికప్పకాలే
సబ్బేసమ్మి చతుదీప వాసీనం అసజ్జేయ్యాయుకతా సమ్భవతోతి. అథ ఇతరదీపవాసీనమ్మి ఆయుకప్పస్స ఆరోహణం
ఓరోహణఞ్చ అత్తి. ఏవం సతి, ఏతరహిపి తేసం ఆయుకప్పో జమ్మదీపవాసీనం ఆయుకప్పేన ఏకగతికో సియాతి చోదనా.
నిస్సన్దమత్తత్తాతిఆది పరిహారో. నత్తి ఇదం మమ ఇదం మమాతి పవత్తా పాటిపుగ్గలికతణ్ణా ఏతేసన్తి “అమమా”.
“అపరిగ్గహ”తి పుత్తదారాదిపరిగ్గహరహితా. “ఉపరిమే చాతుమహారాజికే”తి ఆకాసట్టకచాతుమహారాజికే. దివే దేవలోకే
సిద్ధాని దిబ్బాని. “యావ నిమిరాజకాలా”తి యావ అష్టాకం బోధిసత్తభూతస్స నిమిరఞ్ణో ఉప్పన్నకాలా. కస్స పబుద్ధో
పురిమే అన్తరకప్పే ఉప్పన్నో. నిమిరాజా పన ఇమస్మిం అన్తర కప్పే ఉప్పన్నో. “మనుస్స లోకేహి పణ్ణాసవస్సాని
చాతుమహారాజికే ఏకోదిబ్బరత్తిదివో హోతీ”తిఆది అభిధమ్మే ధమ్మ హదయ విభజ్జే ఆగతనయేన వుత్తో. చతుగ్గుణవచనే.
“ఉపరిమానం”తి ఉపరిమానం దేవానం. ఏకం వస్ససహస్సం ఆయుప్పమాణం హోతీతి సమ్మన్తో. “ద్వే”తి ద్వే
వస్ససహస్సాని. “అట్టా”తి అట్టవస్ససహస్సాని. “హేట్టిమానం”తి హేట్టిమానం దేవానం. “ఉపరిమానం”తి ఉపరిమానం
దేవానం. యామే ఏకో రత్తిదివోతిఆదినా యోజేతబ్బం. “చత్తారీ”తి మనుస్సలోకే చత్తారి వస్ససతాని. ఏవం సేసేసు.

“ఆదిఅస్త దస్సనవసేనా”తి చాతుమహారాజికే మనుస్సవస్సగణనా దస్సనం ఆదిదస్సనం నామ. ఇదాని వసవత్తియం మనుస్సవస్సగణనా దస్సనం అస్త దస్సనం నామ.

న అతిదుబ్బలంతి నాతిదుబ్బలం. “తం”తి తం అవితక్క అవిచారమత్తరూనం. “భూమస్తరే”తి పథమజ్ఞానభూమితో అజ్ఞాస్సం దుతీయజ్ఞానభూమియం. కప్పవచనే. కప్పీయతి వస్స, ఉతు, మాస, పక్ఖ, రత్తి, దివా, దివసేన పరిచ్ఛిజ్జీయతీతి కప్పో. కప్పీయన్తి వా నానాధమ్మప్పవత్తియో అతీతా దివసేన పరిచ్ఛిజ్జీయన్తి ఏతేనాతి కప్పో. కాలో. మహాన్తో కప్పోతి మహాకప్పో. వస్సానం సతభాగేహిపి సహస్సభాగేహిపి సతసహస్సభాగేహిపి సజ్ఞాతుం అసక్కుణేయ్యోతి అసజ్ఞేయ్యో. ఏకస్స అసజ్ఞేయ్యస్స అస్తరే దిస్సమానో కప్పో అస్తరకప్పో. సత్తానం నానాఆయుపరిచ్ఛేదో ఆయుకప్పో. సో పన మనుస్సానం దసవస్సాయుకకాలే దసవస్సేన పరిచ్ఛిన్నో. నేవసజ్ఞా దేవానం నిచ్ఛకాలం చతురాసీతి కప్పసహస్సేహి పరిచ్ఛిన్నో. అస్తరకప్పో నామ చూళకప్పా వుచ్చన్తితి సమ్మన్తో. వీసతిప్పభేదా చూళకప్పా వుచ్చన్తితి కేచి వదన్తితిఆదినా యోజనా. “యే”తి యే చతుసట్టియాదిభేదా అస్తరకప్పా. “యథావినట్టం”తి వినట్టప్పకారేన వినట్టప్పకతియా. వడ్డమానో కప్పో వివట్టో. “యథావివట్టం”తి వివట్టప్పకారేన వివట్టప్పకతియా. అచ్చయేన అతిక్కమనేన. హరణేన అపనయనేన. “తత్థా”తి తస్మిం కప్పవచనే. అట్టకథాయం వుత్తత్తాతి సమ్మన్తో. “తేజేనా”తి అగ్గినా. “సంవట్టతీ”తి వినస్సతి తదా. “హేట్థా”తి హేట్థాలోకో. “చతుసట్టివారేసూ”తి నిద్ధారణే భుమ్మవచనం.

గాథాసు. “సత్తసత్తగ్గినావారా”తి సత్తసత్తవారా అగ్గినా వినస్సన్తి. అథవా, భుమ్మత్తే పచ్చత్తవచనం. సత్తసుసత్తసువారేసు లోకో అగ్గినా వినస్సతీతి యోజనా. తేనాహ “అట్టమే అట్టమే”తి. “దకా”తి ఉదకేన. అట్టమే అట్టమేవారే లోకో దకేన వినస్సతీతి యోజనా. యదా చతుసట్టివారా పుణ్ణా, తదా ఏకో వాయువారో సియా. తత్త “తదా”తి తస్మిం చతుసట్టివారే. “వివట్టమానం”తి సణ్ణహమానం. “వివట్టతీ”తి సణ్ణహతి. “సంవట్టమానం”తి వినస్సమానం. “సంవట్టతీ”తి వినస్సతి. “ద్వే అసజ్ఞేయ్యానీ”తి అడ్డద్వయం ఏకం అసజ్ఞేయ్యన్తి కత్వా ఉపచారేన వుత్తం. యథాతం-ఆభస్సరానం అట్టకప్పానీతి. “ఉపడ్డేనా”తి ఉదకవారే హేటిమభూమీసు ఉదకేన వినస్సమానాసు దుతీయజ్ఞానభూమి న తావ వినస్సతి. సంవట్టకప్పేపి చిరకాలం తిట్టతేయేవ. ఇదం సన్ధాయ వుత్తం. సబ్బజ్ఞోతం లబ్బమానత్తా వుత్తం. అసజ్ఞేయ్యకప్పం సన్ధాయ వుత్తన్తి. ఇదమేవ పమాణన్తి.

పటిసన్ధిచతుక్కం నిట్టితం.

౧౪౫. కమ్మచతుక్కే. “జనేతీ”తి అజనితం జనేతి. పాతుభావేతి. “ఉపత్థమ్మతీ”తి జనితం ఉపత్థమ్మతి. చిరట్టితికం కరోతి. “ఉపపీళేతీ”తి జనితం ఉపపీళేతి, పరిహాపేతి. “ఉపఘాతేతీ”తి ఉపచ్ఛిన్నతి. “కటత్తా రూపానం”తి కటత్తానామకానం కమ్మజరూపానం. “కమ్మపథపత్తావా”తి ఏత్థ పటిసన్ధిజనేన సతి, సబ్బమ్మి కమ్మం కమ్మపథపత్తం నామ హోతీతి దట్టబ్బం. విపచ్ఛిత్థాతి విపక్కం. విపక్కం విపాకం యేసన్తి విపక్క విపాకా. ఉపత్థమ్మమానా పవత్తతి. సయంపి పచ్చయలాభే సతీతి అధిప్పాయో. “అలద్ధోకాసస్సా”తి ఇదం నిదస్సన మత్తం. లద్ధోకాసస్సపి ఉపత్థమ్మనం నామ ఇచ్ఛితబ్బమేవ. అజ్ఞాం అకుసలకమ్మం ఓకాసం లభతీతి యోజనా. “చాయం”తి చే అయం. “కాలజ్కరియా”తి కాలంకరేయ్య. “అస్సా”తి ఇమస్స పుగ్గలస్స. “పసాదితం”తి పసన్నం. “పదూసితం”తి పదుట్టం. పుట్టే ‘మరణాసన్న కాలే’తి వుత్తత్తా ఇథ ‘పవత్తికాలేపి’తి వుత్తం. “ఏతం”తి కమ్మస్తరస్స ఉపత్థమ్మనం. “జీవితపరిక్ఖారే”తి జీవితపరివారే పచ్చయే. “సముదానేత్వా”తి సమాహ రిత్వా. “ఏత్థా”తి ఉపత్థమ్మక కమ్మట్టానే. ఖడ్ధసన్తానస్స ఉపట్టాహనన్తి సమ్మన్తో. “వుత్తనయేనా”తి ‘జీవితస్తరాయే

అపనేత్వా'తిఆదినా వుత్తనయేన. ఖన్దసన్తానస్స చిరతరప్పవత్తిన్తి సమ్మన్తో. “వుత్తప్పకారా”తి ‘విపచ్చితుం అలద్ధోకాసావా విపక్క విపాకా వా సబ్బాపి కుసలా కుసల చేతనా’తి ఏవం వుత్తప్పకారా. “దుబ్బలతరం కత్వా వా విబాధమానా”తి ఉపపీళక కమ్మకిచ్చం వుత్తం. “జనక కమ్మస్స దుబ్బల ఆయాహనకాలే”తి సముచ్చయనకాలే. “విహత సామత్థియం”తి వినాసితసత్తికం. “మహేసక్ఖేసూ”తి మహానుభావేసు. “ఉపత్థమ్మకమ్మి తబ్బిపరియాయేన వేదితబ్బం”తి ఉపపీళక కమ్మతో విపరియాయేన వేదితబ్బం. ‘ఉపరిభూమి నిబ్బత్తకమ్మి సమానం హేట్టాభూమియం నిబ్బత్తేతీ’తిఆదీసు ‘హేట్టాభూమి నిబ్బత్తకమ్మి సమానం ఉపరిభూమియం నిబ్బత్తేతీ’తిఆదినా వత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో. అజాతసత్తురాజవత్తుమ్మి తస్స రజ్జో పితుఘాతకమ్మం మహాఅవీచినిరయే నిబ్బత్తనకమ్మి సమానం పచ్చా బుద్ధు పట్టాన కమ్మేన బాధీయమానం విహతసామత్థియం హుత్వా తం ఉస్సదనిరయే నిబ్బత్తేతి. ఖన్దసన్తానస్స విబాధనం నామ సత్తస్స దుక్ఖప్పత్తి కరణన్తి సమ్మన్తో. కథం గోమహింసాదీనం పుత్తదారజాతిమితానజ్ఞా విపత్తికరణం తస్స సత్తస్స ఉపపీళక కమ్మకిచ్చం భవేయ్య. అజ్ఞోహి సో పుగ్గలో, అజ్ఞో గోమహింసాదయో. న చ అజ్ఞోన కతం కమ్మం అజ్ఞోసం సత్తానం దుక్ఖప్పత్తిం వా సుఖుప్పత్తిం వా కరేయ్యతి చోదనా. దువిధన్తిఆదినా తం విస్సజ్జేతి. ఆనన్ద సేట్టివత్తుమ్మి. సోసేట్టి మహామచ్చరియో అహోసి. అజ్ఞోపి దానం దేన్తే నీవారేసి. సో తతో చవిత్వా ఏకస్మిం గామకే ఏకిస్సా ఇత్థియాకుచ్చిమ్మి జాతో. తస్స జాతకాలతో పట్టాయ తస్స పాపకమ్మేన మాతరం ఆదిం కత్వా సకలగామికానం జనానం దుక్ఖప్పత్తి హోతీతి ధమ్మపద అట్టకథాయం వుత్తం. తస్మా నిస్సన్దఫలవసేన అజ్ఞోన కతం కమ్మం అజ్ఞోసం సత్తానం దుక్ఖప్పత్తిం వా సుఖుప్పత్తిం వా కరోతి యేవాతి దట్టబ్బం. [“కమ్మజసన్తతి సీసేసూ”తి పటిసన్ధికాలతో పట్టాయ ఉప్పన్నా ఏకేకా కమ్మజరూపసన్తతి నామ అత్తి. సా పచ్చా అపరాపరం తాదిసాయ కమ్మజరూపసన్తతియా పవత్తత్తాయ సీసభూతత్తా సన్తతి సీసన్తి వుచ్చతి. యం కిజ్జీ ఏకం వాకమ్మజసన్తతి సీసం. ద్వే వాకమ్మజసన్తతి సీసాని]. విసుద్ధిమగ్గపారే. “తదేవా”తి తం ఉపఘాతక కమ్మమేవ. “ఇధ చా”తి ఇమస్మిం అభిధమ్మత్తసఙ్ఖహే. “ఇమస్స పీ”తి ఇమస్స ఉపఘాతక కమ్మస్సపి. దుట్టగామణి రజ్జో వత్తుమ్మి చ సోణత్థేర పితుసో వత్తుమ్మి చ తేసం మరణాసన్నకాలే పథమం దుగ్గతి నిమిత్తాని ఉపట్టహన్తి. పచ్చా రజ్జో ఏకం పుబ్బకతం కల్యాణ కమ్మం అనుస్సరన్తస్స థేరపితు చ తత్తణ్ణే ఏవ ఏకం కల్యాణ కమ్మం కరోన్తస్స తాని దుగ్గతి నిమిత్తాని అన్తరథాయన్తి. సగ్గనిమిత్తాని పాతుబ్బవన్తి. ఉభోపి చవిత్వా సగ్గే నిబ్బత్తన్తీతి. కుసలా కుసల కమ్మానం ఖయం కరోతీతి కుసలా కుసల కమ్మక్ఖయకరో. “ఆయు కమ్మేసు విజ్ఞమానేసూ”తి తస్స సత్తస్స ఆయు పరిచ్ఛేదో చ పరియన్త గతో న హోతి, కమ్మానుభావో చ పరిక్ఖీణో న హోతి. ఏవం ఆయు కమ్మేసు విజ్ఞమానేసు. “అపరాధ కమ్మస్సా”తి మాతాపితూసువా ధమ్మికసమణ బ్రాహ్మణేసు వా అపరజ్ఞనవసేన కతస్స అపరాధకమ్మస్స. “సో పనా”తి మజ్జిమట్టకథావాదో పన. “అరుచ్చమానో వియా”తి అనిచ్చియమానోవియ. “సో”తి మజ్జిమట్టకథా వాదో. “తత్థ పనా”తి మజ్జిమట్టకథాయం పన. “సబ్బజ్ఞోతం”తి సబ్బజ్ఞా ఏతం సుత్తవచనం, వసేన వుత్తన్తి సమ్మన్తో. అనిచ్చన్తేహి టీకా చరియేహి. “విపాకం పటిఇచ్చితబ్బో”తి విపాకం పటిచ్చ ఇచ్చి తబ్బో. ఏత్థ “విపాకం”తి కమ్మనిబ్బత్తక్ఖన్ద సన్తానం వుచ్చతి. తస్స జనకం కమ్మం జనక కమ్మన్తి వుచ్చతి. తస్సేవ ఖన్దసన్తానస్స ఉపత్థమ్మకం తస్సేవ ఉపపీళకం తస్సేవ ఉపఘాతకం కమ్మం ఉపఘాతక కమ్మన్తి వుచ్చతీతి అధిప్పాయో. “సాకేత పఞ్ణో”తి విపాకుద్ధారే ఆగతే సాకేత పఞ్ణో. ధమ్మడిన్నాయ నామ ఉగ్గసేన రజ్జో దేవియా వత్తుమ్మి సాదేవీ పుబ్బే ఏకం అజం ఘాతేసి, తేన కమ్మేన అపాయేసు పతిత్వా పచ్చా పవత్తి విపాకవసేన బహూసు భవేసు అజసరీరే లోమగణనామత్తం అత్తనో సీసచ్ఛేదన దుక్ఖం అనుభోసీతి. “సా పనా”తి సా ఏకా పాణాతిపాత చేతనా పన. మహామోగ్గలాన వత్తు నామ పఞ్చసత చోరానం థేరస్స ఘాత న వత్తు . థేరోహి అత్తనా పుబ్బకతేన ఉపచ్ఛేదక కమ్మేన చోరఘాతనం లభిత్వా పరినిబ్బుతో. సామావతిదేవీ చ వగ్గుముదానదితీరవాసినో పఞ్చసత భిక్షూ చ అత్తనో పుబ్బకతేహి ఉపచ్ఛేదక కమ్మేహి

తాదీసం పరూపక్రమం లభిత్వా సగ్గేసు నిబ్బత్తా. దుస్సిమారో నామ కకుసన్ధ బుద్ధకాలే మారదేవ పుత్తో వుచ్చతి. కలాబురాజానామ ఖన్తి వాదితా పసస్స ఘాతకో వుచ్చతి. తే పన తజ్ఞణే అత్తనా కతేన ఉపచ్ఛేదక కమ్మేన తజ్ఞణే ఏవ చవిత్వా అవీచిమ్మి నిబ్బత్తా. తత్త పురిమ వత్థాసు ఉపచ్ఛేదక కమ్మం ఉపచ్ఛిన్నన మత్తం కరోతి. న అత్తనో విపాకం దేతి. పచ్ఛిమవత్థాసు పన ఉపచ్ఛిన్నన ఇచ్చా కరోతి, విపాక ఇచ్చా దేతీతి. విభావనిపారే. “ఉపచ్ఛేదన పుబ్బకం”తి ఉపచ్ఛేదన పుబ్బకం విపాకం జనేతీతి యోజనా. కమ్మన్తరస్స విపాకం ఉపచ్ఛిన్నిత్వావ అత్తనో విపాకం జనేతీతి అధిప్పాయో. తత్త “అత్తనో విపాకం జనేతీ”తి ఇధ కదాచి జనేతి, కదాచి న జనేతీతి ఏవం విభాగస్స అకతత్తా “తం న సున్దరం”తి వుత్తం. తేనాహ “ఇధ పుబ్బకతేనా”తిఆదిం. “అట్టకథాసుయేవ ఆగతత్తా”తి తేసు వత్థాసు తేజనా ఉపచ్ఛేదక కమ్మేన మరన్తీతి ఏవం వత్తా ఆగతత్తా. విపాకం నిబ్బత్తేతీతి విపాక నిబ్బత్తకం. తస్స భావో విపాక నిబ్బత్తకత్తం. విపాక నిబ్బత్తకత్తస్స అభావోతి విగ్గహో.

జనకచతుక్కుం నిట్టితం.

౧౩౬. “నికన్తి బలేన వా పటిబాహియమానం విపాకం న దేతీ”తి ఝానలాభినో హుత్వాపి మరణకాలే ఉప్పజ్జితుం నికన్తియా సతి, తం ఝానం విపాకం న దేతీతి అధిప్పాయో. “ఏకస్సా”తి ఏకస్స పుగ్గలస్స. “తేసం”తి మహగ్గతకమ్మ ఆనన్తరియ కమ్మానం. అన్తిమ జవనవీధియం కతం నామ వత్థు దుబ్బలత్తా సయమ్మి దుబ్బలం హోతి. పటిసన్ధిం న జనేతి. తేనాహ “అన్తిమ జవనవీధితో పుబ్బభాగే ఆసన్నే కతం”తి. ఇద ఇచ్చా కమ్మసామజ్ఞా వసేన వుత్తం. కమ్మవిసేసే పన సతి, న దేతీతి న వత్తబ్బన్తి దస్సేతుం “మిచ్చాదిట్టికమ్మం పనా”తిఆది వుత్తం. కతం ఆసన్న కమ్మం నామాతి గహేతబ్బన్తి యోజనా. పాళిపారే. అస్సపుగ్గలస్స మరణకాలేవా సమ్మాదిట్టి సమత్తా సమాదిన్నా, మిచ్చాదిట్టి సమత్తా సమాదిన్నాతి యోజనా. పరతో పరిపుణ్ణం ఆగమిస్సతి. సోమనస్స జనకం పరచేతనా పవత్తివసేన. సన్తాప జనకం కుక్కుచ్చవిప్పటిసారప్పవత్తివసేన. ఇదం గరుక చతుక్కుం నామ అనన్తరే భవే విపచ్చనకానం కమ్మానం వసేన వుత్తన్తి ఆహ “ఉపపజ్జవేదనీయ కమ్మాని ఏవా”తి. కమ్మం నామ కుసలం వా హోతు, అకుసలం వా. పునప్పునం లద్ధా సేవనే సతి, విపాకం దేతి. అసతి న దేతి. కామావచరస్స కుసలస్స కమ్మస్స కతత్తా ఉపచితత్తా విపాకం ఉప్పన్నం హోతి చక్కు విజ్ఞాణన్తి చ, అకుసలస్స కమ్మస్స కతత్తా ఉపచితత్తా విపాకం ఉప్పన్నం హోతి చక్కు విజ్ఞాణన్తి చ, పాళియం వుత్తం. ఏత్తహి కతత్తాతి వత్తా పున ఉపచితత్తాతి వచనం పునప్పునం వడ్డనసజ్ఞాతే ఆసేవనే సతి ఏవ విపాకం దేతీతి జాపేతి. తస్మా కతమత్త కమ్మత్తా కటత్తా కమ్మం నామాతి వుత్తేపి అనన్తరభవే విపచ్చనక కమ్మస్సేవ ఇధ అధిప్పేతత్తా పునప్పునం లద్ధా సేవనమేవ ఇధ గహేతబ్బన్తి దస్సేతుం అట్టకథాయం “పునప్పునం లద్ధాసేవనం”తి వుత్తం.

“ఏవ ఇచ్చా కత్వా”తిఆదీసు. “యత్త తం పుబ్బకతం కమ్మన్తి ఆగతం”తి యస్మిం అట్టకథా పదేసే తం కటత్తా కమ్మం పుబ్బకతం కమ్మంతి ఆగతం. “కస్మా ఇధా”తిఆదీసు. “ఇధా”తి ఇమస్మిం అభిధమ్మత్త సగ్గహే. పాళియం. యం గరుకం, తం విపాకం దేతి. తస్మిం అసతి, యం బహులం. తస్మిం అసతి, యం ఆసన్నం. తస్మిం అసతి, యం కటత్తా వా పన కమ్మం, తం విపాకం దేతీతి అత్తో. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం.

సుత్తన్తపారే. సుఖవేదనం జనేతీతి సుఖవేదనీయం. “సమత్తా”తి సుట్టుగహితా. “సమాదిన్నా”తి తదత్తవివరణం. “పరియత్తం”తి సమత్తం. తమ్మదాధికస్స యావజీవం బహూని పాపకమ్మాని ఆచిణ్ణాని. మరణ దివసే పన సారిపుత్తేర్థరస్స

ధమ్మదేసనం సుత్వా చవిత్వా తేన ఆసన్న కమ్మేన సగ్గే నిబ్బత్తి. వాతకాలస్స యావజీవం బహూని కల్యాణ కమ్మాని ఆచిణ్ణాని. మరణ దివసేపన బుద్ధసాసనే విపరీత సజ్ఞం కత్వా తేన ఆసన్న కమ్మేన అపాయే నిబ్బత్తి.

గరుకచతుక్కుం నిట్టితం.

౧౪౭. దిట్టధమ్మచతుక్కే. పస్సితబ్బోతి దిట్టో. “ధమ్మో”తి ఖిన్నాయతన ధమ్మ సమూహో. దిట్టో ధమ్మోతి దిట్ట ధమ్మో. వత్తమానో ధమ్మసమూహో. యో అత్తభావోతి వుచ్చతి. అత్తసజ్ఞాతస్స దిట్టియా పరికప్పితసారస్స భావో పవత్తి కారణన్తి కత్వాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “దిట్ట ధమ్మో వుచ్చతీ”తిఆదిమాహ. “విపాకం పటిసంవేదతీ”తి ఏతేన కథం కమ్మసాధనం దస్సేతి. పటిసంవేదన క్రియాపదే విపాకన్తి కమ్మపదం దిస్వా విపాకం నామ వేదితబ్బం వేదనీయం. పటిసంవేదితబ్బం పటిసంవేదనీయన్తి విజ్ఞాతత్తా. “ఉపేచ్ఛా”తి ఉపగన్త్వా. “ఉపపజ్జిత్యా”తి ఉపేచ్ఛ పజ్జిత్యా. పాపుణిత్యాతి అత్తో. విభావనిపారే. “దిట్ట ధమ్మతో”తి దిట్ట ధమ్మస్స. సామిఅత్తే పఞ్చమీ. పాళియం వుత్తం. “ఏత్థహీ”తిఆది పుబ్బవాక్యే వుత్త నయమేవ. అపరసద్ధో నిచ్చం అపాదానా పేక్షో. తఞ్చ అపాదానం నామ అనన్తరే వుత్తపదేహి. “దిట్టధమ్మా నాగతానన్తర భవేహీ”తి దిట్టధమ్మతో చ అనాగతానన్తర భవతో చాతి అత్తో. “పరివత్తో”తి పబద్ధో. అపరాపరియోతి వా, అపరో చ అపరో చ అపరాపరో. అపరాపరే పవత్తో అపరాపరియోతి అత్తో. “ఉపపజ్జభవం”తి అనాగతానన్తరభవం. అహోసి కమ్మే “అహోసి”తి పదం అజ్ఞాసి కోణ్ణజ్ఞోతి పదేవియ రుళ్ళీనామపదన్తి ఆహ “అహోసి నామకం”తి. తం పన రుళ్ళిపదం కుతోపవత్తంతి ఆహ “అహోసి కమ్మం”తిఆదిం. “ఏవం వుత్త పారవసేనా”తి ఏత్థ ఇధ వుత్తో పారో సా వసేనో. పరిపుణ్ణపారో పన అహోసి కమ్మం అహోసి కమ్మ విపాకో, అహోసి కమ్మం నాహోసి కమ్మ విపాకో, అహోసి కమ్మం అత్తికమ్మ విపాకో, అహోసి కమ్మం నత్తి కమ్మవిపాకో, అహోసికమ్మం భవిస్సతి కమ్మ విపాకో, అహోసి కమ్మం న భవిస్సతి కమ్మ విపాకోతిఆదినా పటిసమ్మిదా మగ్గే ఆగతో. “సా”తి పథమ జవన చేతనా. “అప్పతర విపాకా చాతీ”తి ఏత్థ “ఇతీ”తి హేతు అత్తే నిపాతో, తస్మా అచిరట్టితి కత్తా దిట్ట ధమ్మే ఏవ ఫలం దత్వా విగచ్ఛతి, తస్మా అప్పతర విపాకత్తా అహేతుకమత్తం ఫలం దత్వా విగచ్ఛతీతి యోజనా. “పచ్చయోతి చా”తి పచ్చయం లద్ధాతి వుత్తో పచ్చయోతి చ. “సో”తి మహన్తం వుత్తో పచ్చయో. “కాకవలియాదీనం వియా”తి కాకవలియాదీనం పుగ్గలానం దిట్టవేదనీయ కమ్మం వియ. “పాకటతరప్పలదానం”తి సత్తాహబ్బన్తరే ఏవ సేట్టిట్టానప్పటి లాభాదివసేన పాకటతరప్పలదానకం కమ్మవిసేసం. కమ్మ పథజవనసన్తానే పవత్తా పథమజవన చేతనా వా ఇతరాపి పథమ జవన చేతనా వాతి యోజనా. “కాచీ”తి ఏకచ్ఛా పథమజవన చేతనా. సేసాని దిట్టధమ్మ వేదనీయ కమ్మాని.

ఉపపజ్జకమ్మే. “అత్త సాధికా”తి సన్నిట్టానత్తసాధికా. పాణఘాతాది కిచ్చసాధికాతి వుత్తం హోతి. సుట్టు నిట్టాపేతీతి సన్నిట్టాపికా. “సేసాని పీ”తి సేసాని ఉపపజ్జ వేదనీయ కమ్మానిపి. “ఇథా”తి ఇమస్మిం మనుస్స లోకే. “మిస్సకకమ్మానీ”తి కుసలా కుసలమిస్సకాని కమ్మాని. వేమానికపేతవత్థూని విమానవత్థు పాళియం ఆగతాని. “సుగతియం విపత్తిం అనుభవన్తాని వత్థూనీ”తి ఏత్థ “విపత్తిం”తి చక్కు సోతాదీనం అజ్ఞ పచ్చజ్ఞానం వా విపత్తిం. నానా దుక్ఖప్పత్తిభూతం వా విపత్తిం. “దుగ్గతియం సమ్మత్తిం”తి మహిద్దీనం నాగసుపణ్ణాదీనం సమ్మత్తిం. “యథా వుత్త వత్థూహీ”తి వేమానిక పేతవత్థాదీహి. అట్టకథాపారే. “తేసం సజ్మమనం నత్తీ”తి తేసం కమ్మానం విపచ్చనకాల సజ్మన్తి నామ నత్తి. “యథారానేయేవ పతిట్టన్తి”తి తాని దిట్ట ధమ్మట్టానాదివసేన భగవతా యథా వుత్తట్టానే ఏవ తిట్టన్తి. “ఏవం వుత్తం”తి తేసం

సజ్జమనం నట్టితిఆదినయేన వుత్తం. “యుత్తియా వా అభావతో”తి ఏత్థ దిట్ట ధమ్మ వేదనీయస్స పటిసన్ని విపాకాది యుత్తియా అభావతో.

దిట్టధమ్మచతుక్కం.

౧౪౮. పాకట్టానచతుక్కే. “కాయాదీనం”తి చోపనకాయాదీనం. కాయ విజ్ఞాత్తాదీనన్ని వుత్తం హోతి. “అతిపాతేన్తి”తి అతిక్కమ్మ పయోగేన అభిభవిత్యా పాతేన్తి. తేనాహ “అతిపాతనశ్చోత్థా”తిఆదిం. “అదిన్నం”తి సామికేనఅదిన్నం పరసంతకం. అగమనీయవత్థాని నామ అవీతిక్కమనత్థాయ అనుపగంతబ్బాని మాతురక్ఖితాదీని ఇత్తి పురిససరీరాని. “తస్సా”తి పరపాణస్స. “తతో”తి పరపరిగ్గహిత భావతో. “అచ్చిన్దక చేతనా”తి పరసంతకస్స అత్తనో సంతకకరణవసేన భుసం పరసంతకా భావచ్చిన్దక చేతనా. విలుప్పన చేతనాతి వుత్తం హోతి. “మగ్గేన మగ్గప్పటిపాదకస్సా”తి అత్తనో మగ్గేన పరమగ్గ సమ్మయోజకస్స. “ఏత్థపీ”తి యథా అదిన్నాదానే పరపరిగ్గహిత సజ్ఞానోతి దుతీయం అజ్ఞపదం వుత్తం. ఏవం ఏత్థపి. ఏత్థ వదన్తి అగమనీయ వత్థ వసేన చిత్తన్తి అవత్తా తస్మిం సేవన చిత్తన్తి వుత్తం. తస్మా అగమనీయ వత్థ సజ్ఞాతాతి అవుత్తమ్మి వుత్తసదిసం హోతీతి. న హోతి. న హి తస్మిన్తి వచనం సజ్ఞావిసేస సహితం అత్థం వదతి. ఈదిసేసు చ రానేసు సచే సజ్ఞాపధానం హోతి. పాణసజ్ఞాతా, పరపరిగ్గహిత సజ్ఞాతా,తి అజ్ఞ పదం వియ ఇధపి అగమనీయ వత్థ సజ్ఞాతాతి దుతీయం అజ్ఞపదం అవస్సం వత్తబ్బం హోతి. కస్మా, అజ్ఞనియమట్టానత్తా. తేనాహ “ఏతేనా”తిఆదిం. “చతురక్ఖీకోవ వుత్తో”తి తస్స చత్తారో సమ్మారా. అగమనీయ వత్థ, తస్మిం సేవన చిత్తం, సేవనప్పయోగో, మగ్గేన మగ్గప్పటిపత్తి అధివాసనన్తి. “సా”తి భిక్షునీ. “రక్ఖితాసు సజ్ఞహితా”తి మాతురక్ఖిత పితు రక్ఖితాదీసు సజ్ఞహితా. “టీకాసు పనా”తి సుత్తంతటికాసు పన. “సా”తి భిక్షునీ. పాసణ్ణా వుచ్చన్తి ద్వాసట్టి దిట్టిగతాదీని. తం వాదినో పాసణ్ణీయా నామ. తేసం ధమ్మా పాసణ్ణీయ ధమ్మా నామ. మిచ్చాచారోపి దుస్సీలాయ ఇత్తియా వీతిక్కమో అప్పసావజ్ఞో. తతో గోరూప సీలికాయ మహాసావజ్ఞో. తతో సరణజ్ఞతాయ, పశ్చా సిక్ఖా పదికాయ, సామణేరియా, పుద్దుజ్జన భిక్షునియాతిఆది. అట్టకథా పారే. “ఏత్థా”తి ఇమస్మిం అకుసలకాయకమ్మే. “న గహితం”తి ధేరేన వా అట్టకథాచరియేహి వా న గహితం. సురశ్చ మేరయశ్చ పివన్తి ఏతేనాతి సురామేరయ పానం. తదజ్ఞోహరణ చేతనా కమ్మం. “సబ్బ లహుకో”తి సబ్బేసం సురాపాన కమ్మ విపాకానం మజ్జే యో విపాకో లహుకతరో, పవత్తివిపాకమత్తోతి వుత్తం హోతి. “ఉమ్మత్తకసంవత్తనికో”తి ఉమ్మత్తభావ సంవత్తనికో. “పశ్చాపీ”తి సురాపాన కమ్మేన సహ పశ్చాపి. మూలటీకా వచనే. “తస్సా”తి సురాపాన కమ్మస్స. పటిసమ్మిదా మగ్గటీకాయం ఇమస్స వాక్యస్స సంవణ్ణనాయం వుత్తన్తి సమ్మన్దో. తత్త “తబ్బి రమణాదయో చా”తి తతో సురాపానతో విరమణాదయో చ. “మదస్సా”తి మజ్జనస్స. “అపుజ్జాపథస్సా”తి అకుసల కమ్మ పథస్స. “తబ్బిరతి పీ”తి తతో సురాపానతో విరతిపి. “నిమ్మదతాయా”తి మజ్జనరహిత భావస్స. “సా”తి నిమ్మదతా. “పుజ్జాపథస్సా”తి కుసలకమ్మ పథస్స. “ఇతీ”తి తస్మా. “తానీ”తి సురాపాన కమ్మతబ్బిరతి కమ్మాని. “న ఇతరం”తి కమ్మపథేహి అసమ్మన్దం. సురాపానం విసుం పటిసన్దిం న దేతీతి యోజనా. తబ్బిరతి కమ్మే పన సచే ఇదం సురాపానం నామ పాపకమ్మం దుచ్చరితన్తి ఇత్తా సమాదాన విరతి సమ్మత్తవిరతి వసేన తం సిక్ఖాపదం రక్ఖతి. తం సీలం అజ్ఞోహి పుజ్జాపథేహి అసమ్మన్దమ్మి విసుం పటిసన్దిం న దేతీతి న వత్తబ్బం. “ఏవమిదం పీ”తి ఏవం ఇదమ్మి సురాపాన కమ్మం కమ్మ పథపత్తస్స కమ్మస్స పరివారభూతం ఏవ పటిసన్దిం జనేతీతి యోజనా. “తత్థా”తి కమ్మపథసుత్తేసు. సరూపతో న వుత్తన్తి చ సక్కా వత్తున్తి సమ్మన్దో. “యం”తి యం సురాపాన కమ్మం. “తత్థా”తి తేసు కమ్మపథసుత్తేసు. కమ్మ జననం నామ దుచ్చరిత కమ్మానం జననం. సక్కేన దేవాన మిన్దేన తస్స అపాయగామితా వుత్తాతి సమ్మన్దో. తస్సాసురాయ పుణ్ణం ఇమం సురాకుమ్భంకిణాథ. మూలం దేధ గణ్ణాథాతి అత్తో.

“తస్మా”తి సుదాపాన కమ్మస్స. అపాయం గమేతి సమ్మాపేతీతి అపాయ గామీ. “యదిదం”తి యా అయం యథాలాభ యోజనా అత్తి. మూలటీకా వచనే. “కమ్మసహజాతా”తి అకుసల కమ్మసహజాతా తత్థా. “తేసం”తి తేసం పఞ్చన్నం కమ్మానం. “కోట్టాసతో”తి ధమ్మసంఖ్యణీయం ఫన్నో హోతి, వేదనా హోతీతి ఆదినా వుత్తే ధమ్మద్దేసవారే ఝానాదికోట్టాసా నామ ఆగతా. తేసు పఞ్చ సిక్ఖాపదా కోట్టాసతో కమ్మపథ కోట్టాసికా ఏవ. కమ్మపథ కోట్టాసే అన్తోగదాతి అత్తో. “పురిమానం చతున్నం”తి పాణాతి పాతాదీనం చతున్నం కమ్మానం. “పటిక్ఖిత్తో”తి తస్స కమ్మపథభావో పటిక్ఖిత్తో. “తతీయం”తి తతీయ సుత్తం. ఏతాసుపి చ అట్టకథాసు.

కాయకమ్మాదీసు. ససమ్మారకాయో నామ సకలో రూపకాయో. పసాదకాయో నామ కాయపసాదో ఏవ. కాయ విజ్ఞాత్తి చోపనకాయో నామ. “చోపన”న్తి చ చలనం వుచ్చతి. “సో యేవా”తి చోపనకాయోయేవ. కాయకమ్మ నామ లాభో చ హోతి, తస్మా సో కమ్మానం పవత్తి ముఖన్తి వుచ్చతీతి యోజనా. “కమ్మాని విసేసేతుం”తి ఇదం కాయకమ్మం నామ, ఇదం వచీకమ్మం నామాతి విసేసేతుం నియమేతుం. “సక్కోన్ఠీ”తి కమ్మాని విసేసేతుం సక్కోన్ఠి. తస్మా కాయద్వారే వుత్తితోతి చ వచీద్వారే వుత్తితోతి చ వుత్తన్తి అధిప్పాయో. మిచ్ఛాచారస్స వచీద్వారే అప్పవత్తితో “పురిమాని ద్వే”తి వుత్తం. “మజ్జిమాని చత్తారీ”తి ముసావాదాదీని చత్తారి వచీకమ్మాని. “చబ్బిధాని తాని వజ్జానీతి”తి ‘కాయకమ్మం జహాయ్యు’న్తి ఆదీని చబ్బిధాని తాని వజ్జాని. కథం ఏకమేకేన బాహుల్ల సద్దేన చబ్బిధాని తాని వజ్జేతీతి. అన్వయతో చ బృతిరేకతో చ వజ్జేతి. కథం, పాణాతిపాత కమ్మం కదాచి అప్పకేన వచీద్వారే ఉప్పన్నమ్మి కాయద్వారే ఏవ పవత్తి బహులత్తా కాయకమ్మమేవ హోతి. వచీకమ్మ సంఖ్యం న గచ్ఛతి. ద్వే వా అస్స నామాని న భవన్తి. వచీద్వారే పన అప్పకవుత్తిత్తా వచీకమ్మం నామ న హోతి. కాయకమ్మన్తి నామం న జహతి. ద్వే వా అస్స నామాని న భవన్తీతి ఏవం ఏకేన కాయద్వారే బాహుల్ల వుత్తివచనేన పాణాతిపాత కమ్మే చబ్బిధాని వజ్జాని వజ్జేతీతి. ఏవం సేసేసు. వనచరకో నామ వనలుద్దకో. సో పన కదాచి అప్పకేన గామే చరన్తోపి వనే బాహుల్ల చారిత్తా వనచరకో ఏవ హోతి. గామచరకోతి నామం న లభతి. ద్వే వా అస్స నామాని న భవన్తి. ఏవం సజ్ఞామావచరకాపి. సజ్ఞామావచరో నామ సజ్ఞామే బాహుల్లావచరో హత్థీ వుచ్చతి. ఏత్థ మనోద్వారం సబ్బ కమ్మ సాధారణత్తా కమ్మాని విసేసేతుం న సక్కోతీతి వుత్తం. ఏవఞ్చసతి, ‘అభిజ్ఞా బ్యాపాదో మిచ్ఛాదిట్ఠి చేతి మనస్సిం వుత్తితో మనోకమ్మం నామా’తి ఇదం న వత్తబ్బన్తి. నో న వత్తబ్బం. కమ్మ సిద్ధిం పటిచ్చ అజ్ఞాద్వారోహి అసాధారణత్తా . తేనాహ “మనోకమ్మాని పనా”తి ఆదిం. “సిద్ధం”తి నిబ్బత్తం. “కాయకమ్మద్వారం”తి ఏత్థ తత్త చోపనకాయో కాయకమ్మానం పవత్తి బహులత్తా కాయకమ్మ ద్వారం నామ. చోపనవాచా తత్త వచీకమ్మానం పవత్తి బహులత్తా వచీకమ్మద్వారం నామ. కుసలా కుసల జవన చిత్తం పన మనోకమ్మానం తత్తేవ కమ్మ కిచ్చ సిద్ధితో మనోకమ్మ ద్వారం నామాతి ఏవం కమ్మేన ద్వార వవత్థానం వేదితబ్బం. “తస్స ద్వారస్స నామం భిన్దితుం వా”తి కాయోతి నామం భిన్దితుం వా. “అత్తనో నామం దాతున్తి వా”తి వచీతి నామం తస్స దాతుం వా. “బ్రాహ్మణ గామాదీనం బ్రాహ్మణ గామాదిభావో వియా”తి తస్మిం అజ్ఞాకులేసు వసన్తేసుపి బ్రాహ్మణ కులబహులత్తా బ్రాహ్మణ గామోత్వేవ నామం హోతి. తస్మిం వనే అజ్ఞారుక్ఖేసు సన్తేసుపి ఖదీరరుక్ఖ బహులత్తా ఖదీరవనన్తేవ నామం హోతీతి వత్తబ్బన్తి. కాయకమ్మం నిట్ఠితం.

౧౪౯. వచీకమ్మే. “ముసా వదన్తి”తి అభూతతో వదన్తి. పిసతి ఏతాయాతి పిసుణా. “నిరుత్తి నయేనా”తి ఏత్థ పియసుజ్ఞా కరణాతి వత్తబ్బే అక్ఖర లోపకరణం నిరుత్తి నయో నామ. “యేనా”తి యేనజనేన. “సమ్మం”తి ఏత్థ సంసద్ధో సమ్మతి దుక్ఖం ఏతేనాతి అత్తేన సుఖే హితే వత్తతీతి ఆహ “సం సుఖం హితఞ్చా”తి. కీదిసం సుఖం హితఞ్చాతి ఆహ “సాధుజనేహి అధిగన్తబ్బం”తి. ఏతేన పాపజనేహి అధిగన్తబ్బం హితసుఖం పటిక్ఖిపతి. హితసుఖస్స వినాసనం నామ తస్స

ఆగమన మగ్గభిన్ననని ఆహ “హితసుఖ మగ్గం భిన్నతీ”తి. “తం వా”తి ఏత్థ “తం”తి హితసుఖం. “అత్థ ధమ్మా పగతస్సా”తి అత్థతో చ ధమ్మతో చ అపగతస్స. “పటిభాణ చిత్తస్సా”తి సుణ్ణానం చిత్తరతి చిత్తహాసవడ్డనత్తాయ పటిభాణజ్ఞాణేన చిత్తికతస్స. “యత్థా”తి యస్మిం కథా మగ్గే. “అత్థ ధమ్మ వినయపదం”తి అత్థ పదశ్చ ధమ్మపదశ్చ వినయ పదశ్చ. తత్థ అత్తో నామ ఆరోగ్యసమ్మత్తి, మిత్తసమ్మత్తి, పజ్ఞాసమ్మత్తి, ధన సమ్మత్తి, భోగసమ్మత్తియో. తాసు కోసల్లజనకం వాక్యపదం అత్థపదం నామ. ఇదం సుచరితం నామ సగ్గసంవత్తనికం, ఇదం దుచ్ఛరితం నామ అపాయ సంవత్తనికన్తి ఏవం సభావ ధమ్మేసు కోసల్ల జనకం వాక్య పదం ధమ్మ పదం నామ. ఏవం చిత్తం దమితబ్బం, ఏవం ఇన్ద్రియాని దమితబ్బాని, ఏవం రాగో వినేతబ్బో, ఏవం దోసో వినేతబ్బోతిఆదినా వినేతబ్బేసు వినయ కోసల్లజనకం వాక్యపదం వినయ పదం నామ. యత్థ ఏవరూపం అత్థ పదశ్చ ధమ్మ పదశ్చ వినయ పదశ్చ కిశ్చీ నత్తి. తస్స వాచా వత్తుమత్తస్స ఏతంనామం హోతీతి యోజనా. “సమ్మం”తి వుత్తప్పకారం నిరత్థకవచనం. “తత్థా”తి తేసు వచీకమ్మేసు. వినంవాదనం నామ విరజ్ఞా పనం. వినంవాదకో నామ విరజ్ఞాపనకో. అత్థం భజ్జాతి వినాసేతీతి అత్థ భజ్జనకో. “కమ్మపథభేదో”తి పటిసన్ధి జనకో కమ్మపథవిసేసో. “ఇతరో”తి అత్థ భజ్జనకతో అత్థో ముసావాదో. “కమ్మ మేవా”తి పవత్తి విపాక జనకం వచీకమ్మమేవ. “రజానం”తి ధూలీనం. తాసు సుగతి దుగ్గతీసు ఉప్పజ్జన్తీతి తదుప్పజ్జనకాని. “పథభూతత్తా”తి ఉప్పత్తిమగ్గభూతత్తా. “భేద పురేక్షారేనా”తి మిత్తభేదపురేక్షారేన. మిత్తం భిన్నతీతి భేదకో. “సంకిలిట్ట చేతనా”తి అత్థ పురేక్షార ధమ్మ పురేక్షార వినయ పురేక్షార అనుసాసని పురేక్షార రహితా కేవలం భేదపురేక్షార చేతనా సంకిలిట్ట చేతనా నామ. “పరే భిన్నే యేవా”తి పరజనే పరజనేన మిధుభేదవసేన భిన్నేయేవ. “యం కిశ్చీ”తి యం కిశ్చీ అక్కోసవత్తు. “అయం పీ”తి అయం ఫరుసవాచాపి. ఏవం అక్కోసన కమ్మంపి అక్కోసితబ్బస్స దూరే రితస్సపి మతస్సపి సమ్మజ్జితీతి యోజనా. అనత్థం నిరత్థకవాచా వత్తు మత్తం విజ్ఞాపేతీతి అనత్థవిజ్ఞాపనకో. “సచ్చతో గణ్ఠన్తే యేవా”తి యథా సో కథేతి, తథా తం వత్తు ఉప్పన్న పుబ్బన్తి ఏవం సచ్చతో గణ్ఠన్తేయేవ. కేచి సచ్చతో గణ్ఠీత్వా కిశ్చీ వత్తుం పూజనీయ రాసే రపేత్వా ధోమేనా పూజేనా వన్దనా పరిహరన్తి. సమ్మరాయి కత్థాయ తం సరణం గచ్ఛన్తి. సబ్బమేతం నిరత్థకం హోతి. “తదస్సాదవసేనా”తి తం రాజకథాదిం తత్థ చిత్తరతిం లభిత్వా అస్సాదవసేన కథేన్తస్సేవ కమ్మం హోతి. అనిచ్చ లక్ఖణ విభావనత్తాయ వా రతనత్తయ గుణవిభావనత్తాయ వా పాప గరహ కల్యాణ సమ్భావనాయ వా కథేన్తస్స పన సత్థకమేవ హోతీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అత్థ ధమ్మ వినయ నిస్సేతం”తిఆదిం. సేసమేత్థ కాయద్వారే దీపితమేవ.

౧౩౦. మనోకమ్మే . “అభిరూయన్తీ”తి అతిరేకతరం రూయన్తి, చిన్తేన్తి, ఓలోకేన్తి వాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “అస్సాదమత్తే అరత్వా”తిఆదిమాహ. “బ్యాపాదేన్తీ”తి విగతభావం ఆపాదేన్తి సమ్మాపేన్తి. తశ్చ ఆపాదనం న కాయవాచాహి. అథ ఖో చిత్తేనేవాతి వుత్తం “చిన్తేన్తీ”తి. “తబ్బి పరీతతో”తి సప్పురిస పజ్ఞత్తితో విపరీతేన. “తత్థా”తి తేసు మనోకమ్మేసు. “ఇదం మమస్సా”తి ఇదం సన్తకం మమసన్తకం భవేయ్య, అహో సాధు వతాతి యోజనా. “అత్తనో కత్వా”తి అత్తనో సన్తకం కత్వా. “లాభావతిమే”తి ఏత్థ సులాభం లభన్తీతి లాభా. “అత్తనో కరేయ్యం”తి అత్తనో సన్తకం కరేయ్యం. పరభణ్ణం వత్తు యస్సాతి పరభణ్ణ వత్తుకో. “వత్థూ”తి ఆరమ్మణభూతం వత్తు. యావ న పరిణామేతి, తావ న కమ్మపథభేదో హోతీతి యోజనా. “వుత్తజ్ఞోతం అట్టకథాసూ”తి అధికారో. “అయం”తి అయం సత్తో. “తస్సా”తి తస్స సత్తస్స. దసవత్తుకామిచ్ఛాదిట్టి నామ ‘నత్తిదిన్నం, నత్తియిట్టం, నత్తిహుతం’తిఆదికా మిచ్ఛాదిట్టి. ద్వాసట్టి దిట్టిగతేసు కాచిదిట్టియో నత్తికాది సభావా హోన్తి. ఇథ పన తబ్బహులనయేన కమ్మమేవాతి వుత్తం. యథావుత్తోతి సమ్మన్తో. గచ్ఛన్తస్స పుగ్గలస్స. “చిత్తుప్పాదో”తి మగ్గచిత్తుప్పాదే. “పస్సన్తో”తి తీణి లక్ఖణాని పస్సన్తో. వుత్తోతి సమ్మన్తో. “నియామం”తి సమ్మత్త నియామం. అవిపరీతనియామన్తి అత్తో. పున “నియామం”తి మిచ్ఛత్తనియామం. విపరీత నియామన్తి అత్తో. తికిచ్చితుం

అసక్కుణేయ్యోతి అతేకిచ్చో. ఏకస్తేన అపాయగామీ హోతీతి అత్తో. “అపస్సీత్వా”తి దిట్టిట్టానానం అపస్సీత్వా. “మిచ్ఛాధిమోక్షమత్తేనా”తి తిట్టా చరియేసు సద్దహన మత్తేనాతి అధిప్పాయో. “సకం ఆచరియకం”తి అత్తనో ఆచరియస్సు సంతకభూతం. రితో పుగ్గలో. అట్టకథాయం వుత్తో, యథాహ మిచ్ఛత్తతికే మిచ్ఛాసభావాతి మిచ్ఛత్తా. విపాకదానే సతి, ఖన్ధభేదానంతరమేవ విపాకదానతో నియతా. మిచ్ఛత్తా చ తే నియతా చాతి మిచ్ఛత్తనియతా. సమ్మాస భావాతి సమ్మత్తా. సమ్మత్తా చ తే నియతా చ అనంతరమేవ ఫలదాన నియమేనాతి సమ్మత్తనియతాతి. “తస్సా”తి మిచ్ఛాదిట్టియా. “అచోపేత్వా”తి అచాలేత్వా. “ఏతేనా”తి ఏతేనపి సద్దేన. “ఇమేసం”తి మనోకమ్మానం. “ఏతేనా”తి మనస్సిం ఏవాతి వచనేన. “ఉపపన్నం”తి పరిపుణ్ణం. “ఉపలక్ఖణాదివసేనా”తి ఉపలక్ఖణనయ నిదస్సననయ పధాననయాదివసేన. “అత్తంతరప్పసజ్ఞో హోతీ”తి కథం హోతి. ఏవసద్దేన వినా పాణాతిపాత కమ్మం కాయద్వారే బాహుల్ల వుత్తితో కాయకమ్మం నామాతి వుత్తే ఇదం లద్ధాతపత్తో రాజకుమారోతి వియ ఉపలక్ఖణనయమత్తం. తేన సేసద్వారేసుపి బాహుల్ల వుత్తిం ఉపసల్లక్ఖేతీతి అత్తంతరప్పసజ్ఞో సియాతి. ఏవం సేసనయేసుపీతి. “అపిచా”తి కిఞ్చి వత్తబ్బం అట్టితి జోతేతి. “తేసూ”తి పాణవధాదీసు. “ఏకం అఙ్గం”తి ఉపక్కమోతి చతుత్థం అఙ్గం. “తం సహజాతా చా”తి చేతనా సహజాతా చ. చేతనా పక్ఖే భవాతి చేతనా పక్ఖికా. చేతనా వియ కాయకమ్మభావం గచ్ఛన్తీతి వుత్తం హోతి. “అబ్బోహారికత్తం గచ్ఛన్తీ”తి మనోకమ్మన్తి వోహారితుం అప్పహోనకత్తం గచ్ఛన్తీతి అత్తో. అత్తా పధానం యేసం తే అత్తప్పధానా. అభిజ్ఞాదయో. అత్తప్పధానా న హోన్తి. చేతనా పధానా హోన్తి. ఇధేవ తే అత్తప్పధానా హోన్తీతి అత్తో. “తథా తథా”తి అహోవత ఇదం మమస్సాతిఆదినా తేన తేన పకారేన. “తత్తా”తి తేసు మనోకమ్మేసు. “సబ్బేన సబ్బం”తి పాటిపదికపదమేతం. సబ్బప్పకారతోతి అత్తో. “ఇధా”తి మనోకమ్మట్టానే. “మనోకమ్మ కిచ్చవిసేసేనా”తి అహోవత ఇదం మమస్సాతిఆదికేన కిచ్చ విసేసేన. మనోకమ్మ దీపనా నిట్టితా.

౧౫౧. “ఏత్త చ దసన్నం పీ”తిఆదీసు. “తాపీ”తి తా పుబ్బాపరచేతనాయోపి. ఆదితో పట్టాయ పవత్తా తాపీతి సమ్మన్తో. “యానిపనా”తిఆదీసు. ఏకో ఏకస్స వదతి అహం ఇమం సత్తం మారేమి, త్వం అసుకంసత్తం మారేహీతి. ఏవం వత్వా ఉభోపి ఉపక్కమం కరోన్తి. కమ్మం పన ఉభిన్నమ్మి న సిజ్ఞతి. తత్త ఆణాపకస్స త్వం అసుకం సత్తం మారేహీతి ఆణాపన కమ్మం సచే సిజ్ఞతి. వచీద్వారే పవత్తం కాయకమ్మన్తి వుచ్చతి. ఇధ పన అసిద్ధత్తా వచీద్వారే దిస్స మానం వచీకమ్మన్తి వుచ్చతి. వచీదుచ్చరితమత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఏసనయో సేసేసుపి.

“దోసమూలేనా”తిఆదీసు. దోసో ఏవ మూలం దోసమూలం. దోసో మూలం మస్సాతి దోసమూలం. తం సమ్మయుత్త చిత్తన్తి ద్విధా అత్తో. బ్యాపాదో నామ దోసో ఏవ. సో కథం దోసేన మూలేన జాయేయ్యాతి వుత్తం “పురిమో బ్యాపాదవజ్జేహీ”తి. పరతో అభిజ్ఞాయమ్మి ఏసనయో. విభావనిపారే. నిధిపాతకా నామ రాజనిధి విధాయకా. తత్త చట్టో నిగ్గహేతబ్బోతి ఆగతత్తా దుట్టనిగ్గహత్తన్తి వుత్తం. రాజానం అదిన్నాదానం మోహమూలేన జాయతీతి యోజనా. “బ్రాహ్మణానఞ్చా”తి సకసఙ్ఖాయ ఏవ యం కిఞ్చి హరంతానం బ్రాహ్మణానఞ్చ కమ్మఫలసమ్మన్ధాపవాదీనఞ్చ. “ఆహరణం”తి అదిన్నాదానవసేన హరణం. అవహరణన్తి వుత్తం హోతి. యో పన మోహో రాజానం ఉప్పన్నో, యో చ బ్రాహ్మణానం ఉప్పన్నో, యో చ కమ్మ ఫలసమ్మన్ధా పవాదీనం ఉప్పన్నోతి సమ్మన్తో. “లోభో నిదానం కమ్మానం సముదయాయా”తి లోభో కమ్మానం సుట్టువడ్డనాయ నిదానం కారణం హోతీతి యోజనా. సఙ్ఖాతా కఙ్ఖాయేసం తే సఙ్ఖాతకఙ్ఖా. పరితో ఉట్టాతి ఏత్తాతి పరియుట్టానం. కఙ్ఖాయ పరియుట్టానం కఙ్ఖాపరియుట్టానం. జనానం తానికమ్మానీతి సమ్మన్తో.

అకుసలకమ్మదీపనానిట్టితా.

౧౫౭. కుసలకమ్మ. అయం పన ఏవమాదీసు సుత్రపదేసు ఆగతోతి సమ్బన్ధో. “మేత్తం కాయకమ్మం”తి మేత్తాసహగతం కాయకమ్మం. ఏవం వచీకమ్మేపి. చేతనా హేత్త కమ్మన్ని అధిప్పేతా. మనోకమ్మ పన చేతనాపి యుజ్జతి. అభ్యాపాదోపి యుజ్జతి. ఇథాణం అనుపరివత్తీతి ఇథాణానుపరివత్తం. ఇథాణానుపరివత్తీతిపి పారో, నో యేవత్థో. “పదక్షిణం”తి పవడ్డితం. అపరం పరియాయం దస్సేతి “యస్మిం పనా”తిఆదినా. దుస్సీలస్స భావో దుస్సీల్యం. పాణాతిపాతాదికమ్మం. “పవత్తమానే”తి కాయద్వారే పవత్తమానే. “యం పన కుసలం”తి పాణాతి పాతాదితో విరతి కుసలం . “పవత్తమానం”తి చిత్తే పవత్తమానం. “కిచ్చ సీసేనా”తి కిచ్చప్పధానేన. కిచ్చం పధానం కత్వాతి అధిప్పాయో. సేసమేత్త కాయకమ్మ సువిజ్ఞోయ్యం.

“వచీకమ్మేపి ఏసేవనయో”తి యస్మిం దుస్సీల్యే పవత్తమానే వాచా అపరిసుద్ధా హోతి. వచీ సంవరో భిజ్జతీతిఆదినా వత్తబ్బం. “అవసేసం పనా”తి తీహి కాయకమ్మేహి చత్తూహి వచీకమ్మేహి అవసేసం. తత్త “తీహి కాయకమ్మేహి”తి తీహి కాయదుచ్చరిత విరతి కమ్మేహి. “చత్తూహి వచీకమ్మేహి”తి చత్తూహి వచీదుచ్చరిత విరతి కమ్మేహి. “సబ్బంపి కల్యాణ కమ్మం”తి సబ్బమ్మి దానకమ్మం, సబ్బమ్మి భావనా కమ్మం, అపచాయన కమ్మం, వేయ్యావచ్చకమ్మం, పత్తిదానకమ్మం, పత్తానుమోదనాకమ్మం, ధమ్మసవన కమ్మం, ధమ్మ దేసనా కమ్మం, సబ్బమ్మి దిట్టిజుకమ్మం తీసుద్వారేసు పవత్తమ్మి మనోకమ్మం నామాతి యోజనా. ఇమేసు పన ద్వీసు పరియాయేసు పచ్చిమోయేవ పధానన్తి సమ్బన్ధో. “యావ దేవా”తి అన్తిమ పరిచ్ఛేద జోతకో నిపాతో. మత్తకపరిచ్ఛేదేనాతి అత్థో.

సీలపదే. “సీలయతీ”తి సమ్మా దహతి చ ఉపధారేతి చాతి ద్విధా అత్థో. “సుసమాహితానీ”తి సుప్పతిట్టితాని. “ఉపరిమే కుసల ధమ్మే”తి మహగ్గత లోకుత్తర కుసలధమ్మే. సత్తసు విసుద్ధీసు ఉపరిమే చిత్త విసుద్ధాది కుసలధమ్మే. “అధికుసల ధమ్మే”తి అధికే బోధిపక్ఖీయ కుసల ధమ్మే. పరేహి దిన్నం, తదేవ పత్తిం. సబ్బాని పన తాని దానాదీని కుసలాని. నోధేన్తి సప్పురిసాజనా. తాని ఏవపుణ్ణాని. ఏకమేకం పుణ్ణక్రియవత్తు. “ఇమినా పచ్చయేనా”తి చీవరాది పచ్చయేన, అన్నపానాది పచ్చయేన, ధన ధనణ్ణాదిపచ్చయేన వా. “సబ్బంపి చేతం”తి సబ్బమ్మి ఏతం దసవిధం పుణ్ణం. “హీనేన ఛన్దేనా”తి యసకామతాదివసేన హీనేన ఛన్దేన, హీనేన చిత్తేన, హీనేన వీరియేన, హీనాయ వీమంసాయ. “మజ్జిమేనా”తి పుణ్ణప్పలకామతాదివసేన మజ్జిమేన. “పణీతేనా”తి కత్తబ్బమేవిదన్తి అరియవంసాను బ్రూహనవసేన పణీతేన ఛన్దాదినా పవత్తి తం పణీతన్తి యోజనా. “యసకామతాయా”తి కిత్తి సద్దకామతాయ వా, పరివారకామతాయ వా. “పుణ్ణప్పలకామతాయా”తి భవసమ్మత్తి భోగసమ్మత్తికామతాయ. “అరియభావం నిస్సాయా”తి ఇదం దానం నామ అరియానం వంసో. అహమ్మి అరియో. తస్మా మయాపి కత్తబ్బమేవిదన్తి ఏవం అరియభావం నిస్సాయాతి అత్థో. ఏత్త చ “అరియో”తి ఆచార అరియోపి యుజ్జతి దస్సన అరియోపి. తత్త ఆచార అరియో నామ సప్పురిసో పుధుజ్జన కల్యాణకో వుచ్చతి. దస్సన అరియో నామ పరమత్త అరియో. “పారమితా దానం”తి సబ్బదానేహి అగ్గపత్తం మహాబోధి సత్తానం పారజ్ఞతదానం. తత్తో సబ్బ సత్తవిమోక్షణాయ పవత్తి తత్తా అగ్గపత్తం హోతి, పారజ్ఞతం. తతో ఉత్తరితరస్స కస్సచిదానస్స అభావతో. సేసేసుపి పుణ్ణ క్రియవత్తుసు. “తికద్వయం”తి పురిమాది హీనాది తికద్వయం. “అన్తిమ వత్తునా”తి అన్తిమ వత్తు అజ్ఞాపజ్జనేన వా. “దుస్సీలో నామా”తి దుస్సీల భిక్కు నామ. నో హి యావభిక్కుప్పట్టిజ్ఞం న విజహి. తావ భిక్కు ఏవ. న సామణేరో, న గిహి. తం చే అత్తో భిక్కు అమూలకేన అన్తిమ వత్తునా అనుద్ధంసేతి. అనుద్ధంసేన్తస్స సజ్ఞాది సేసో. ఓమసవాదే పాచిత్తియం. సహసేయ్యట్టానే తేన సహ అతిరేక రత్తిం సయన్తస్సాపి ఆపత్తి నత్తి. తస్మా నో దుస్సీల భిక్కుత్వేవ వత్తబ్బోతి. “పున కమ్మవాచాయ సమాదాతబ్బన్తి నత్తి”తి యథా సిక్ఖం పచ్చక్ఖన్తస్స సబ్బం సమాదానం భిజ్జతి. పున భిక్కుభావం ఇచ్చన్తేన పున కమ్మవాచాయ సమాదాతబ్బన్తి హోతి. ఏవం పున కమ్మవాచాయ సమాదాతబ్బన్తి నత్తి.

“ఇతరేసు పనా”తి లిక్కునాసనక్కుతో అజ్ఞోసు దణ్డకమ్మట్లేసు. నిచ్చసీలాదీసు. “యం నిచ్చమేవ వట్టతీ”తి యం పాణాతిపాత విరతి సీలం నిచ్చమేవ రక్తితుం వట్టతి. అనిచ్చం న వట్టతి. కస్మా, పాణఘాతాదిం కరోస్తస్స సబ్బకాలమ్మి దుచ్చరిత సమ్మవతో. తేనాహ “అనిచ్చం సావజ్ఞం హోతీ”తి. దుచ్చరితం హోతీతి అట్టో. “యం నిచ్చమ్మి వట్టతీ”తి పకతి గహట్టానం యం వికాల భోజనాది విరతి సీలం నిచ్చమ్మి వట్టతి. “అనిచ్చమ్మి వట్టతీ”తి సమాదాన దివసం అతిక్కుమిత్వా వికాల భోజనాదిం కరోస్తస్స వీతిక్కుమ దోసోవా దుచ్చరిత దోసో వా నట్టితి అధిప్పాయో. తేనాహ “సావజ్ఞం న హోతీ”తి. దుచ్చరితం న హోతీతి అట్టో. తథా దససీలఞ్చ పకతి గహట్టానం అనిచ్చసీలం నామాతి యోజనా. “అనిచ్చసీలమేవ హోతీ”తి పకతి గహట్టానం తం దససీలం యావజీవం నిచ్చం కత్వా సమాదియిత్వా రక్తంతానమ్మి అపబ్బజితత్తా పబ్బజితేసు జాతి సభావేనేవ సిద్ధం నిచ్చసీలం నామ న హోతి. యావజీవం కత్వా సమాదాన వసేనేవ నిచ్చం హోతీతి అధిప్పాయో.

“వేసధారణేన సహ సిద్ధత్తా”తి ఏత్థ కథం వేసధారణేన సిద్ధం హోతీతి. వేసధారణం నామ గిహివత్తం పహాయ కాసాయ వత్త ధారణం. కాసాయవత్తఞ్చ నామ అరహత్తధజో హోతి. న చ అరహత్తధజం ధారేస్తస్స సిక్ఖాపదం అసమాదియస్తస్సపి వికాలే భుజ్జీతుం వట్టతి. తథా నచ్చాదీని పస్సితుం, మాలాదీని ధారేతుం, ఉచ్చాసయనాదీసు వసితుం, జాతరూపాదీని సాదితుం. కస్మా ఇతి చే, తేసజ్ఞో తం తం యథాసకం సీలం నిచ్చం సుద్ధం కత్వా రక్తితుమేవ వట్టతీతిఆదినా కారణం హేట్టా వుత్తమేవాతి. “అప్పనం అపత్తావ అధిప్పేతా”తి అప్పనాపత్తానం మహగ్గతభావనానం విసుం ఉపరి వక్ఖమానత్తాతి అధిప్పాయో. “ఏట్టేవా”తి ఇమస్మిం భావనా కమ్మే ఏవ. “తే సజ్ఞోవా”తి రతనత్తయాదీనం ఏవ చ. గన్తుం ఆరద్ధో గమికో. అద్ధానం దీఘమగ్గం గచ్చన్తో అద్దికో. “పరిసుద్ధేనా”తి లాభసక్కారాది నిరపేక్షతాయ అత్తుక్కుం సన పరవమ్మనాది రహితతాయ చ పరిసుద్ధేన. “హితస్పరణ చిత్తేనా”తి మయి కరోస్తే ఇమస్స ఏత్తకం హితసుఖం భవిస్సతీతి ఏవం తేసం హితసుఖేసు ఫరణ చిత్తేన. మేత్తచిత్తేనాతి వుత్తం హోతి. “అత్తనో కిచ్చేసు వియా”తి ఏతేన తేసం సబ్బం కిచ్చం అత్తనోభారం కరోతీతి దీపేతి. “సాధారణ కరణం”తి అత్తనో పుజ్జాం పరేసం దానం. అత్త మనతాపవేదనియాధుసాధూతి వచీభేదకరణం. తజ్ఞోదిన్నఞ్చానుమోదితఞ్చ దిట్టధమ్మవేదనీయం జాతన్తి సమ్మన్తో. “యోనిసోమనసికారే రత్వాతి ఏత్థ సిలోకాదిపక్కికం అయోనిసోమనసికారం జహిత్వా సుణంతస్స ఇమం ధమ్మం సుత్వా అత్థరసధమ్మరసప్పటిసంవేదీ భవిస్సామీతి, దేసేస్తస్స ఇమం దేసేన్తో ధమ్మస్స చ సుణంతానఞ్చ అనుగ్గహం కరిస్సామీతి యోనిసోమనసికారే రత్వా. లాభ సక్కారాది పక్కికో మనసికారో అయోని సోమనసికారో నామ. నియ్యానత్థ నిస్సరణత్థ పక్కికో యోనిసోమనసికారో నామ. నిరవజ్ఞ కమ్మాని నామ కసిగోరక్ఖాది కమ్మాని. నిరవజ్ఞసిప్పాని నామ వడ్డకిసిప్పాదీని వేజ్ఞసిప్పాదీని చ. నిరవజ్ఞ విజ్ఞాథానాని నామ పరూపరోధర హితాని అగ్గవిజ్ఞా వేదవిజ్ఞా మంతవిజ్ఞాదీని. “వోదాన కరణం”తి విసేసేన విసుద్ధకరణం. “తం సభావత్తా”తి దానసభావత్తా. “చారిత్త సీలత్తా”తి సప్పురిసానం పకతి చారిత్త సీలత్తా. పున “తం సభావత్తా”తి భావనా సభావత్తా. తథాహి దేసేస్తస్స చ సుణంతస్స చ దేసనాసోతానుసారేన చిత్తభావనా ఇాణభావనావహత్తా దేసనాసవనా సభావా హోన్తి. అత్తనో దిట్టిం సయమేవ ఉజ్జం కరోస్తస్స చ ఇాణభావనా కమ్మమేవ. తథా పరస్స ధమ్మదేసనం సుత్వా ఉజ్జం కరోస్తస్సాపీతి. “ధమ్మో నామ నట్టి”తి దేసనా ధమ్మో నామ నట్టి. కస్మా, దానసీలాని దేసేస్తేనపి అస్తే లక్ఖణత్తయేన సహసచ్చప్పకాసనస్స కత్తబ్బత్తా. ఏతేన దేసనాసవనా అస్తే లక్ఖణత్తయానుపస్సనా భావనా కమ్మట్టానే పతిట్టితత్తా తం సభావా హోన్తీతి దస్సేతి. “మనోకమ్మ మేవా”తి పదుద్ధారో. “మనస్మిం ఏవా”తి మనోద్వారే ఏవ. “కిచ్చసిద్ధితో”తి అప్పనాకిచ్చస్స సిజ్ఞనతో. “అగ్గభావా సమ్మవతో”తి అప్పనా కిచ్చసిద్ధియం అగ్గభావా సమ్మవతో. “తఞ్చాభావనా మయ”న్తి పదుద్ధారో. “దానాదివసేనా”తి దానసీలవసేన. దానవసేన అప్పవత్తనతోతి ఇదం తావ యుజ్జతి. సీలవసేన అప్పవత్తనతోతి ఇదం పన పాళియా న సమేతి. పాళియజ్ఞో మహగ్గతజ్ఞానేసుపి పహానం సీలం వేరమణి సీలన్తిఆది వుత్తన్తి చోదనా. తం పరిహరన్తో “యం

పనా"తిఆదిమాహ. "పరియాయేన వుత్తం"తి కేనపరియాయేన వుత్తన్తి. పకతి చారిత్తం సీలన్తి వుచ్చతి. ఉప్పన్నే చ పథమజ్ఞానే నీవరణానం పహానం నామ పకతిచారిత్తమేవ పకతి నియామేన పవత్తమేవ. ఇతి పకతిచారిత్తత్తా సీలన్తి వుత్తం. పున నీవరణానం పహానమేవ తేహి విగమనట్టేన వేరమణీతి చ, పిదహనట్టేన సంవరోతి చ, పహాన కిచ్చం అవిజహనట్టేన అవీతిక్కమోతి చ, వుత్తం. చేతనాసీలన్తి ఏత్థ పన ఝానసమ్మయుత్త చేతనా ఏవ వుచ్చతి. సా చ సీలజాతి కత్తా సీలన్తి వుత్తాతి దట్టబ్బం. "అప్పనాపత్త"న్తి పదుద్ధారో. "ఝానభేదేనా"తి పన వత్తబ్బం. రూపావచరకుసలజ్ఞో ఝానభేదేన పఞ్చవిధం, ఝానమేవ పన ఝానజ్ఞభేదేన పఞ్చవిధన్తి.

కుసలకమ్మదీపనా నిట్టితా.

౧౫౩. "ఏత్థా"తిఆదీసు. "ధమ్మసంఘహే"తి ధమ్మసంఘణి పాళియం. "దస్సనేనా"తి సోతాపత్తి మగ్గజ్ఞాణేన. "తం"తి ఉద్ధచ్చ చేతనం. "భావనాయా"తి ఉపరిమగ్గత్తయసంఘాతాయ భావనాయ. పాళిపారే. "చిత్తుప్పాదా"తి చిత్తచేతసికా వుచ్చన్తి. "సియా"తి ఏకచ్ఛేతి అత్థే నిపాత పదం. ఇమేసు ధసు చిత్తుప్పాదేసు ఏకచ్ఛే ధ చిత్తుప్పాదా సోతాపత్తి మగ్గేన పహాతబ్బా, ఏకచ్ఛే ధ చిత్తుప్పాదా తేహి ఉపరి మగ్గేహి పహాతబ్బాతి అత్థో. తత్థ పథమపదే "ఏకచ్ఛే ధ చిత్తుప్పాదా"తి కమ్మపథపత్తకమ్మసహజాతా ధ చిత్తుప్పాదా. దుతీయ పదే "ఏకచ్ఛే ధ చిత్తుప్పాదా"తి అకమ్మపథ పత్తా ధమ్మికేసు రానేసు అస్సాదనాభి నన్దాదివసేన పవత్తా ధ చిత్తుప్పాదా. "తత్థా"తి ధమ్మసంఘహే. "ఇతరత్థా"తి ఇతరేసు భావనాయ పహాతబ్బేసు. "తస్సా"తి నానక్ఖణిక కమ్మపచ్చయస్స. పాళిపారే. "సహజాతా"తి అత్తనో పచ్చయుప్పన్నేహి సహజాతా. "నానక్ఖణికా"తి అత్తనో పచ్చయుప్పన్నేహి అసహజాతా అతీతకాలభూతే నానక్ఖణే పవత్తా పాణాతిపాతాది చేతనా. "యది ఏవం"తి ఏవం యది సియాతి అత్థో. యది ఉద్ధచ్చ చేతనా దస్సన పదే అనుద్ధటత్తా పటిసన్ధిం నాకడ్డతీతి విజ్ఞాయేయ్య. ఏవం సతీతి పారసేసో. "చే"తి చే వదేయ్య. "నా"తి న సక్కా వత్తుం. "తస్సా విపాకస్సా"తి తస్సా ఉద్ధచ్చ చేతనాయ విపాకస్స. పాళిపారే. "ఇమేసు ధమ్మేసు ఇాణం"తి ఇమే ధమ్మే ఆరమ్మణం కత్వా ఉప్పన్నజ్ఞాణం. "తేసం విపాకే"తి ఉద్ధచ్చ సహగతానం విపాకే. "ఇాణం"తి తం విపాకం ఆరమ్మణం కత్వా ఉప్పన్నజ్ఞాణం. "సబ్బ దుబ్బలన్తి చ సక్కా వత్తుం"తి సమ్మన్దో. "అతివియ కాళకధమ్మత్తా"తి బుద్ధాదీసు మహన్నేసు రానేసు సద్ధారతనస్స అన్తరాయం కత్వా పవత్తనతో అతియేవకణ్ణ ధమ్మత్తా. తస్సా విచికిచ్చా చేతనాయ పటిసన్ధి ఆకడ్డనమ్మి విజ్ఞాతబ్బన్తి యోజనా. "సభావ విరుద్ధత్తా యేవా"తి విచికిచ్చా అసన్నిట్టాన సభావా. అధిమోక్షో సన్నిట్టాన సభావోతి ఏవం సభావ విరుద్ధత్తాయేవ.

"సబ్బత్థా"తిఆదీసు. "విపచ్చతీతి విపాచేతీ"తి వదన్తి. తం పన పదరూపేన న సమేతీతి అజ్ఞం అత్తం వదన్తో "సబ్బమ్మి వా"తిఆదిమాహ. "మహాసమ్మత్తియో సముట్టాపేత్వా"తి దేవలోకే దేవసమ్మత్తి సదిసా దిబ్బవిమానాదికా మహాసమ్మత్తియో సముట్టాపేత్వా. ఇదం "ఓకాసం కత్వా"తి పదే విసేసనం. తత్థ "సుఖ విపాకం"తి ఇదం అట్ట అహేతుక విపాకాని సన్ధాయ వుత్తం. రూపలోకే బ్రహ్మీనం రూపకాయో రూపావచర కమ్మేన నిబ్బత్తో. సో చ కామావచర ధమ్మ సమూహో ఏవ. ఏవం సన్తే తస్మిం లోకే పఞ్చ అహేతుక విపాకానిపి రూపావచర కమ్మేన నిబ్బత్తాని సియున్తి చోదనా. తం పరిహరన్తో "రూపావచర కుసలంహే"తిఆదిమాహ. "తానీ"తి అపాయభూమియం ఉప్పన్నాని అట్ట అహేతుక విపాకాని. "సబ్బస్మిం కామలోకే"తి ఏకాదసవిధే కామలోకే. "తేసు చా"తి తేసు అట్ట అహేతుక విపాకేసు చ. "ఆరమ్మణన్తరే"తి కసిణ నిమిత్తాదితో అజ్ఞాస్మిం ఆరమ్మణే. "నిమిత్తా రమ్మణే"తి కసిణ నిమిత్తాదికే నిమిత్త పజ్ఞాత్తా రమ్మణే. "తాని పఞ్చవిపాకానీ"తి చక్కు విజ్ఞాణాదీని పఞ్చ అహేతుక విపాకాని కామావచర కుసల కమ్మస్సేవ విపాకాని హోన్తీతి యోజనా. "సోళసక మగ్గో"తి సోళసకథా మగ్గో

కథాపబడ్డో. ఏవం ద్వాదశ కమగ్గో. “అహేతుకట్టక”ని అహేతుక విపాకట్టకం. సమ్మా పకారేన జానాతీతి సమ్మజానం. జాణం. సమ్మజానేన కతన్ని విగ్గహో. న సమ్మజానకతం అసమ్మజానకతం. “సద్దహిత్యా”తి ఏతేన దిట్టజు కమ్మజాణ సమ్మత్తిం దీపేతి. న హి తేన జాణేన అసమ్మన్నో కమ్మజ్ఞ కమ్మఫలజ్ఞ సద్దహతీతి. జానిత్వాతి వా పారో సియా. “ఏకమేకం”తి ఏకమేకం కుసలకమ్మం. “కుసల సమయే”తి కుసల కమ్మ కరణకాలే. కుసలుప్పత్తికాలే వా. యస్సమే ఈదిసం పుజ్ఞం పసుతం. తస్సమే భవలాభో భోగలాభో మిత్తలాభో సబ్బేలాభా ఏకంతేన సులాభాతి అత్తో. “సులద్ధం”తి ఇదం పుజ్ఞం సులద్ధం. దేవేసు చ మనుస్సేసు సంసరిత్వాతి పారసేనో. “సేసేనా”తి తస్సకమ్మస్స విపాకావసేసేన. అట్టకథా పారే. “ఏకపిణ్డపాతస్మిం”తి ఏకవారం పిణ్డపాతదానే. సంయుత్తట్టకథాయం వుత్తం. తస్మా యం వుత్తం “ఏకా చేతనా ఏకమేవ పటిసన్నిం దేతీతి, తం సువుత్తన్ని అధిప్పాయో. “పటిపక్ఖేహి”తి పటిపక్ఖేహి అకుసలేహి. విసేసేన భుసం ముట్తో బ్యాముట్తో. అతివియ బ్యాముట్తో అతిబ్యాముట్తో. అతిబ్యాముట్టతాయ పచ్చయభూతన్ని విగ్గహో. అతిదుప్పజ్ఞాయ పచ్చయభూతన్ని అత్తో. నో హి థేరో వదతీతి సమ్మన్నో. “ఇతి కత్వా”తి ఏవం మనసికరిత్వా. “సన్నిహితపచ్చయమత్తేనా”తి ఆసన్నే సణ్ఠితపచ్చయ మత్తేన. “పుబ్బపయోగ పచ్చయమత్తేనా”తి వుత్తం హోతి. బలవకమ్మవసేన ఉప్పన్నత్తా తిక్ఖతరం విపాకం. యదా పయోగ రహితేన పచ్చయగణేన ఉప్పజ్జతి, తదా అసజ్ఞారికం నామ. యదా పయోగసహితేన, తదా ససజ్ఞారికం నామ. తత్థ అసజ్ఞారికం తిక్ఖం నామ. ససజ్ఞారికం మద్దం నామ. తథా దుబ్బల కమ్మేన ఉప్పన్నే మద్దవిపాకేపి యోజేతబ్బం. ఏవం తిక్ఖమద్దానం మద్దతిక్ఖతాపత్తి నామ సియా. న చ తథా సక్కా భవితున్ని అధిప్పాయో. ఏత్థ సియా, యది పుబ్బకమ్మవసేన అట్టన్నం మహావిపాకానం సజ్ఞారభేదో సిద్ధో సియా, అట్టన్నం అహేతుక విపాకానమ్మి సోసజ్ఞారభేదో సిద్ధో భవేయ్య. తానిపి హి కానిచి అసజ్ఞారికేన కమ్మేన నిబ్బత్తాని, కానిచి ససజ్ఞారికేనాతి చోదనా. తం పరిహరంతో “అహేతుక విపాకానం పనా”తిఆదిమాహ. “ఉభయకమ్మ నిబ్బత్తనం”తి తేసం సజ్ఞార భేదరహితత్తా అసజ్ఞారిక కమ్మేనపి విరోధో నత్తి. ససజ్ఞారిక కమ్మేనపి విరోధో నత్తి. అసజ్ఞారిక కమ్మేనపి నిబ్బత్తన్ని. ససజ్ఞారిక కమ్మేనపి నిబ్బత్తన్ని. ఏవం ఉభయకమ్మ నిబ్బత్తనం యుత్తం. “ఇతి అధిప్పాయో”తి తస్స థేరస్స అధిప్పాయో. “న కమ్మాగమన వసేనా”తి కమ్మసజ్ఞాతస్స చిరకాలతో ఆగమన పచ్చయస్స వసేన. “ఆగమనం”తి చ ఆగచ్ఛతి ఏతేనాతి ఆగమనన్ని విగ్గహో. “కమ్మభవే”తి అతీతే కమ్మకరణభవే. “కేచనా”తి కేచి. అట్టసాలినియం పన ఆగతాతి చ. పటిసమ్మిదా మగ్గే పన ద్వహేతుకా వుత్తాతి చ సమ్మన్నో. ఇమస్మిం రానే పటిసమ్మిదా మగ్గట్టకథా వచనమ్మి వత్తబ్బన్ని వదంతో “తత్థ పనా”తిఆదిమాహ. “తీసుఖణేసు”తి కమ్మక్షణే నికన్తిక్షణే పటిసన్దిక్షణేతి తీసుఖణేసు. “టీకాకారాపనా”తి అభిధమ్మటీకాకారాపన. “సావసేసపారో”తి పాళియం తిహేతుకేన కమ్మేన ద్వహేతుక పటిసన్ని, ద్వహేతుకేన కమ్మేన అహేతుక పటిసన్ని అవసేసా హోతి. ఏవం అవసేస వాక్య సహితో పారో. సరిక్ఖమేవ సరిక్ఖకం. కమ్మేన సరిక్ఖకం సదిసం కమ్మసరిక్ఖకం. విపాకం. “మహాథేరేనా”తి సారిపుత్త మహాథేరేన. ఏవజ్ఞా కత్వాతిఆదినా టీకాకారానం వచనం ఉపత్థమ్మేతి.

కామావచరకమ్మం నిట్టితం.

౧౫౪. రూపావచరకమ్మే. “అప్పగుణతాయా”తి అపరిచితతాయ. అవడ్డతాయ. “హీనేహి ఛన్దాదీహి”తి లాభసక్కార సిలోకాది సాపేక్షతాయ హీనేహి ఛన్దాదీహి. “తే ధమ్మా”తి ఛన్దాదయో ధమ్మా. తాని ఇధ నాధిప్పేతాని. కస్మా, ఉపపత్తిప్పభేదస్స అసాధకత్తాతి అధిప్పాయో. “ఇమానేవా”తి ఇమాని ఏవ ఝానాని. “తివిధాసు”తి ఏకస్మింతలే బ్రహ్మపారిసజ్ఞాది వసేన తివిధాసు. “అట్టారసప్పభేదేన విభజిత్వా”తి తీసు హీన మజ్ఞిమపణీతేసు ఏకేకస్మిం హీన హీనం హీన మజ్ఞిమం హీన పణీతన్తిఆదినా విభజితేన నవవిధాని హోన్తి. పున తేసు తీణి మజ్ఞిమాని. మజ్ఞిమహీనం

మజ్జిమమజ్జిమన్తిఆదినా విభత్తాని నవవిధాని హోంతి. ఏవం అట్టారసభేదేన విభజిత్వా. “కమ్మద్వారాని నామా”తి కమ్మప్పవత్తి ముఖాని నామ. “ఇమేహి పభావితత్తా”తి ఇమేహి పభావేహి మూలకారణేహి పభావితత్తా పవత్తాపితత్తా. “అట్టారసఖత్తియా”తి హీనమజ్జిమాదిభేదేన అట్టారస ఖత్తియా. తథా అట్టారస బ్రాహ్మణాదయో. అట్ట చత్తాలీస గోత్తాని నామ హీనమజ్జిమా దివసేన విభత్తాని గోతమగోత్తాదీని అట్టచత్తాలీస గోత్తాని. తేసం చారిత్ర పటిపత్తిభూతాని చరణానిపి అట్టచత్తాలీస హోంతి. ఏత్థ సియా. పురిమ వచనే హీనాదీని బ్రహ్మలోకే, అట్టకథా వచనేహీనాదీని మనుస్సలోకేతి సాధేతబ్బం అజ్ఞం, సాధకం అజ్ఞాన్తి చోదనా. తం పరిహరతి “ఏతేనహీ”తిఆదినా. “ఉపలక్ఖేతి”తి పచ్చక్ఖతో పాకటం ఏకదేసం దస్సేత్వా అపాకట్ తాదసేపి జానాపేతీతి అత్తో. “సమత్థా సమత్థం వా”తి సమత్థా సమత్థభావం వా. “తథా హేనా”తి తథాహి అనేన ఆచరియేన. అనురుద్ధా చరియేనాతి వుత్తం హోతి. నామ రూప పరిచ్ఛేదే వుత్తన్తి సమ్మన్తో. సమానాసేవనే లద్ధే సతి, మహాబ్బలే విజ్ఞమానే మహగ్గతకమ్మం విపాకం జనేతి. తాదిసం హేతుం అలద్ధా అలభిత్వా అభిజ్ఞా చేతనా విపాకం న పచ్చతీతి యోజనా. తత్థ “సమానా సేవనే”తి భూమిసమానతా వసేన సమానాసేవనే. కామజవనం కామజవనేన సమానాసేవనం. రూపజవనం రూపజవనేన. అరూపజవనం అరూపజవనేనాతి దట్టబ్బం. తేన వుత్తం “సమానభూమికతో”తిఆది. తత్థ “తదభావతో”తి తాదిసస్స బలవభావస్స అభావతో. ఏకవారమత్తభూతా మహగ్గత చేతనా చ. “సబ్బ పథమభూతా”తి సమాపత్తి వీధీసు గోత్రభుస్స అనన్తరే మహగ్గత జవనం సన్ధాయ వుత్తం. లోకుత్తర మగ్గచేతనా కదాచిపి సమానా సేవనం న లభతి. ఏవం సన్తేపి అత్తనో అనన్తరతో పట్టాయ యావజీవమ్మి భవన్తరేపి అరియఫలం జనేతియేవ. ఏవమేవాతి వుత్తం హోతి. ఇదం పవత్తిఫలం నామ హోతి, ఇథ పన పటిసన్ధి ఫలం విచారితం, తస్మా అసమానం ఇదం నిదస్సనన్తి చే. వుచ్చతే. మగ్గచేతనా నామ తత్థా సహాయకం వట్టగామి కమ్మం న హోతి. అతత్థా సహాయకం వివట్టగామి కమ్మం హోతి. తస్మా పటిసన్ధిం న దేతి. సచే పన తం తత్థా సహాయకం వట్టగామికమ్మం భవేయ్య. పటిసన్ధి కాలేపి ఫలం దదేయ్య. అసమానా సేవనతా పమాణం న భవేయ్య. ఏవం అజ్ఞాకారణత్తా అసమానం నిదస్సనం హోతి. న అసమానా సేవనతాయాతి దట్టబ్బం. “ఉపచితత్తా”తి పునప్పునం ఆసేవన లాభేన వడ్డితత్తా. “సా చేతనా”తిఆదికమ్మికమహగ్గత చేతనా చ. “నా”తి చోదనా , న సియాతి అత్తో. న చ సాపి సమానభూమక ధమ్మతో లద్ధా సేవనా హోతి. ఏవం సన్తేపి కతత్తా భావితత్తాతి వుత్తం. భావితత్తాతి చ పునప్పునం ఆసేవన లాభేన వడ్డితత్తా ఇచ్చేవత్తో. తస్మా విజ్ఞాయతి అసమానభూమికేహి పుబ్బభాగప్పవత్తేహి కామజవనేహి పరమ్మరతో పునప్పునం లద్ధా సేవనతాయ ఏవ ఇథ ఉపచితత్తాతి వుత్తన్తి. తేన వుత్తం “ఉభయత్థ పనా”తిఆది. తత్థ “ఉభయత్థా”తి ఉభయేసు కతత్తా ఉపచితత్తాతి చ కతత్తా భావితత్తాతి చ వుత్తేసు పారేసు. “పథమ సమన్నాహారతో పట్టాయా”తి మహగ్గతజ్ఞానే అప్పనావీధితో పురే ద్వీసు పరికమ్మ భావనా ఉపచార భావనాసు పరికమ్మ భావనం భావేన్తస్స పథవీ పథవీతిఆదినా పథమ సమన్నాహారతో పట్టాయ. లోకుత్తర మగ్గేపన దససు విపస్సనా ఇాణేసు సబ్బపథమం సమ్మసనజ్ఞాణం భావేన్తస్స రూపం అనిచ్ఛం వేదనా అనిచ్ఛాతిఆదినా పథమ సమన్నాహారతో పట్టాయాతి అత్తో. ఉపచినిత్వాతి చ భావేత్వాతి చ వడ్డేత్వా ఇచ్చేవ అత్తో. “అబ్బుజ్ఞా”తి అభినవాతి వుత్తం హోతి. “అయం వాదో”తి అనురుద్ధా చరియస్స వాదో. యది ఏవం, అట్టకథాసు సజ్ఞార పచ్చయా విజ్ఞాణ పద నిద్దేసేసు అభిజ్ఞా చేతనా పనేత్థ పరతో విజ్ఞాణస్స పచ్చయా న హోతీతి న గహితాతి వుత్తం. తత్థ అజ్ఞం యుత్తం కారణం వత్తబ్బన్తి, తం వదన్తో “చతుత్థజ్ఞాన సమాధిస్స పనా”తిఆదిమాహ. “టీకాకారా”తి అభిధమ్మటీకాకారా. “తస్సా పనా”తిఆది అత్తనోవాద దస్సనం. సాధేన్తియా అభిజ్ఞా చేతనాయ. అచిత్తకభవ పత్తనాసహితం సజ్ఞా విరాగన్తి సమ్మన్తో. “ఇథా”తి మనుస్స లోకే.

“అనాగామినో పనా”తిఆదీసు. “ఏతేనా”తి ఏతేన అత్త వచనేన. “సద్ధాధికో”తి సద్ధిన్నియాధికో. ఏవం వీరియాధికాదీసుపి. “అత్తనా లద్ధ సమాపత్తినం”తి ఏకస్సపి పుగ్గలస్స బహూనం అత్తనా లద్ధ సమాపత్తినం. తేసు పుడుజ్జన సోతాపన్న సకదాగామీసు. “పుడుజ్జనో”తి ఝానలాభి పుడుజ్జనో. “నికన్తియాసతీ”తి కామభవనికన్తియా సతి. “ఇతరే పనా”తి సోతాపన్న సకదాగామినో పన. పరిహీనజ్ఞానా ఏవ తత్త నిబ్బత్తన్తి. న నికన్తి బలేనాతి అధిప్పాయో. విభావనిపారే “తేసం పీ”తి ఝానలాభి సోతాపన్న సకదాగామీనమ్మి. ఇచ్చన్తేన టీకాచరియేన. తథా నికన్తియా సతి పుడుజ్జనాదయో కామావచర కమ్మ బలేన కామభవేపి నిబ్బత్తన్తితి యోజనా. చేతోపణిధి ఇజ్జతి. కస్మా, విసుద్ధత్తా. సీలవిసుద్ధత్తాతి అధిప్పాయో. “తే”తి ఝానలాభి సోతాపన్న సకదాగామినో. అజ్ఞత్తర పారే. “సహదస్సనుప్పాదా”తి సోతాపత్తి మగ్గజ్ఞాణం దస్సనన్తి వుచ్చతి. దస్సనస్స ఉప్పాదక్ఖణేన సద్ధిం. నత్తి తస్స తం సంయోజనన్తిపి పారో. “ఇమం లోకం”తి ఇమం కామలోకం. “విపస్సనా నికన్తి తత్తా”తి తేనేవ ధమ్మరాగేన తాయ ధమ్మ నన్తియాతి ఏవం వుత్తా విపస్సనా సుఖే నికన్తి తత్తా. పచ్చయే సతి కుప్పన్తి నస్సన్తితి కుప్పా. కుప్పా ధమ్మా యేసం తే కుప్ప ధమ్మా. “ధమ్మా”తి మహగ్గత ధమ్మా. ఇమే ద్వే సోతాపన్న సకదాగామినో సీలేసు పరిపూరకారినో నామ. సీలప్పటి పక్ఖానం కిలేసానం సబ్బసో పహీనత్తా. తస్మా తే సీలేసు అకుప్ప ధమ్మాతి వుచ్చన్తి. సమాధిస్థిం పన కుప్ప ధమ్మా ఏవ. “మహాబ్రహ్మీసు న నిబ్బత్తన్తి”తి మహాబ్రహ్మత్తం న లభన్తితి అధిప్పాయో. “హీనజ్ఞాసయత్తా”తి ఏత్త ఇత్థియో నామ పకతియావ హీనజ్ఞాసయా హోన్తి నీచ ఛన్దా నీచ చిత్తా మన్దవీరియా మన్దపజ్ఞా. కస్మా, హీనలిగ్గత్తా. కస్మా చ తా హీనలిగ్గా హోన్తి. దుబ్బల కమ్మనిబ్బత్తత్తా. దుబ్బల కమ్మన్తి చ పురిసత్త జనకం కమ్మం ఉపాదాయ వుచ్చతి. బ్రహ్మపురోహితానమ్మి సజ్గహణం వేదితబ్బం. కస్మా, బ్రహ్మపారిసజ్జానన్తి అట్టకథా వచనస్స యేభూయ్యవచనత్తా. తేనాహ “న మహాబ్రహ్మీనం”తి. ఇతరథా న బ్రహ్మపురోహితానం న చ మహాబ్రహ్మీనన్తి వుత్తం సియా. న చ తథా సక్కా వత్తుం ‘బ్రహ్మత్తన్తి మహాబ్రహ్మత్తన్తి ఇమినా వచనేన విరుజ్జనతో. అయిఇచ్చ అత్తో న కేవలం యేభూయ్యనయమత్తేన సిద్ధో. అథ ఖో బ్యజ్జన సామత్తియేనాపి సిద్ధోతి దస్సేతుం “తేహీ”తిఆదిమాహ. తత్త “తే”తి బ్రహ్మపురోహితా. సంయుత్తపారే. “పటిభాతుతం”తి ఏత్త “తం”తి తుయ్ఘం. ధమ్మీకథా తుయ్ఘం పటిభాతు, పాతుబ్బవతు. కథేతు ఇచ్చేవ వుత్తం హోతి . “బ్రాహ్మణా”తి అభిభుం భిక్షుం ఆలపతి. “బ్రహ్మీనో”తి మహాబ్రహ్మీనో అత్తాయ. ఏవం సేసేసు ద్వీసు. “తేసం”తి బ్రహ్మపురోహితానం. విభావనిపారే “ఇతి అత్తో దట్టట్టో”తి “బ్రహ్మపారిసజ్జేసు యేవా”తి పుల్లిగ్గ వచనత్తా పుగ్గలప్పధానం హోతి. నభూమిప్పధానం. తస్మా అయమత్తో యుత్తివసేన దట్టట్టోతి. “తీసుభవగ్గేసూ”తి వేహప్పలభూమి పుడుజ్జనభవగ్గో నామ హోతి రూపలోకే. తతో ఉపరి పుడుజ్జనభూమియా అభావతో. అకనిట్టభూమి అరియభవగ్గో నామ. తత్త రితానం అరియానం తత్తేవ నిట్టానతో. నేవసజ్ఞాభూమి లోకభవగ్గో నామ. తతో ఉపరి లోకస్సేవ అభావతోతి.

కమ్మచతుక్కానుదీపనా నిట్టితా.

౧౫౫. మరణప్పత్తియం. “ఆయుపరిమాణస్సా”తి ఆయుకప్పస్స. “తదుభయస్సా”తి ఆయుకప్పస్స చ కమ్మస్స చ. “ఉపఘాతక కమ్మేనా”తి బలవన్తేన పాణాతిపాతకమ్మేన. “దుస్సిమార కలాబురాజాదీనం వియా”తి తేసం మరణం వియ. ఉపరోధితం ఖన్ధ సన్తాన మస్సాతి విగ్గహో. “ఉపరోధితం”తి ఉపగన్త్యా నిరోధాపితం. కమ్మం ఖియ్యతియేవ. ఏవం సతి, సబ్బంపి మరణం ఏకేన కమ్మక్ఖయేన సిద్ధం. తస్మా ఏకం కమ్మక్ఖయ మరణమేవ వత్తబ్బన్తి వుత్తం హోతి. “ఇతరేపి వుత్తా”తి ఇతరానిపి తీణి మరణాని వుత్తానీతి చోదనా. వుచ్చతే పరిహారో. “సరసవసేనేవా”తి అత్తనో ధమ్మతావసేనేవ. నానా ఆయు కప్పం విదహన్తి సజ్ఞరోన్తితి నానాఆయుకప్ప విధాయకా. “సత్తనికాయే”తి సత్తసమూహే. చిచ్చకాలం రితిం కరోన్తితి రితికరా.

కదాచి వుద్ధిం కరోన్తి, కదాచి హానిం కరోన్తితి వుద్ధికరా హానికరా చ. “తేసం వసేనా”తి తేసం ఉతు ఆహారానం వసేన. “తయోపి చేతే”తి ఏతేతయోపి రితికరాదయో. కమ్మం విపచ్చమానం దత్వా ఖియ్యతీతి సమ్మన్తో. ఏతేన ఏవరూపేరాసే కమ్మం అప్పధానన్తి దీపేతి. “తదనురూపం ఏవా”తి తం దసవస్సకాలాను రూపం ఏవ. “భో గఞ్హ”తి ధనధణ్ణాదిపరిభోగఞ్హ. తేసం ఉతుఆహారానం గతి ఏతేసన్తి తగ్గతికా. తేసం ఉతుఆహారానం గతిం అనువత్తన్తితి వుత్తం హోతి. తేనాహ “తదనువత్తికా”తి. సఙ్ఖారవిదుహి అఙ్ఘత్రాతి సమ్మన్తో. సఙ్ఖారవిదుహి రపేత్వాతి అత్తో. ఇద్ధియా పకతాతి ఇద్ధిమయా. “ఇద్ధియా”తి దేవిద్ధియావా భావనామయిద్ధియావా. విజ్ఞాయ పకతాతి విజ్ఞామయా. “విజ్ఞాయా”తి గన్ధారివిజ్ఞాయ. అట్టి వ్హారు మంస లోహితాదికా రసధాతుయో అయన్తి వడ్డన్తి ఏతేహీతి రసాయనాని. తాని విదహన్తి ఏతేహీతి రసాయన విధయో. నయూపదేసా. చిరట్టితి కట్టాయ జీవితం సఙ్ఖరోన్తి ఏతేహీతి జీవిత సఙ్ఖరా. ఇద్ధిమయ విజ్ఞామయ జీవిత సఙ్ఖారేసు చ రసాయన విధిసఙ్ఖాతేసు జీవిత సఙ్ఖారేసు చ విదుహీతి సమాసో. “ద్వి సముట్ఠానిక రూపధమ్మేసూ”తి ఉతుసముట్ఠానిక రూపధమ్మేసు చ ఆహార సముట్ఠానిక రూపధమ్మేసు చ. “పరిణమన్తేసూ”తి విపరిణమన్తేసు. తేనాహ “జియ్యమానేసూ”తిఆదిం. “యావమహన్తం పీతి” సబ్బఙ్ఖాబుద్ధానం కమ్మం వియ కోటిపత్తవసేన అతిమహన్తమ్మి. “అసా”తి కమ్మస్స. “ఉపచ్ఛేదక మరణేపి నేతబ్బో”తి బలవన్తే ఉపచ్ఛేదక కమ్మే ఆగతే యావమహన్తమ్మి జనక కమ్మం అత్తనో విపాకాధిట్ఠాన విపత్తియా ఖియ్యతియేవ. సో చస్సఖయో న సరసేన హోతి, అథ ఖో ఉపచ్ఛేదక కమ్మ బలేన హోతీతి ఇథ ఉపచ్ఛేదక మరణం విసుం గహితన్తి ఏవం ఉపచ్ఛేదక మరణేపి నేతబ్బో. “అకాల మరణం”తి ఆయుక్ఖయమరణాదీని తీణి మరణాని కాలమరణాని నామ, మరణా రహకాలే మరణానీతి వుత్తం హోతి. తతో అఙ్ఘం యం కిఞ్చ మరణం అకాల మరణన్తి వుచ్చతి. తేనాహ “తఙ్ఘో పవత్తమానం”తిఆదిం. “మూలభేదతో”తి మూలకారణప్పభేదతో. యస్మా పన మిలిన్త పఙ్ఘో వుత్తన్తి సమ్మన్తో. సన్నిపతన్తితి సన్నిపాతా. సన్నిపాతేహి ఉప్పన్నా సన్నిపాతికాతి అత్తం సన్ధాయ “సన్నిపతితానం”తి వుత్తం. అథవా. సన్నిపతనం సన్నిపాతో. ద్వీన్నం తిణ్ణం వా దోసానం మిస్సకభావో. సన్నిపాతేన ఉప్పన్నా సన్నిపాతికాతిపి యుజ్జతి. “అనిసమ్మకారీనం”తి అనిసామేత్వా అనుపధారేత్వా కరణ సీలానం. పవత్తా ఆబాధా విసమపరిహరజానామాతి యోజనా. “అత్తనా వాకతానం పయోగానం”తి సత్థహరణ, విసఖాదన, ఉదకపాతనాదివసేన కతానం. “వినాసేన్తి”తి సత్థవస్స వాలుకవస్సాదీని వస్సాపేత్వావా సముద్ధ వీచియో ఉట్ఠాపేత్వావా ఏవరూపే మహన్తే భయుపద్ధవే కత్వా వినాసేన్తి. “మనుస్స పథే”తి మనుస్స పదేసే. “తే”తి చణ్ణా యక్ఖా. “జీవితక్ఖయం పాపేన్తి”తి మనుస్సానం వా గోమహింసానం వా మేదలోహితాని పాతబ్యత్థాయ తేసు నానారోగన్తర కప్పాని ఉప్పాదేత్వా జీవితక్ఖయం పాపేన్తితి అత్తో. “వత్తబ్బమేవ నత్థీ”తి సకలం రజ్జం వా రట్ఠం వా దీపకం వా వినాసేన్తితి వుత్తే సకలం జనపదం వా నగరం వా నిగమం వా గామం వా తం తం పుగ్గలం వా వినాసేన్తితి విసుం వత్తబ్బం నత్థీతి అధిప్పాయో. “సత్థదుబ్బిక్ఖరోగన్తర కప్పాపీ”తి సత్థన్తర కప్పో దుబ్బిక్ఖన్తర కప్పో రోగన్తర కప్పోతి ఇమే తయో అన్తర కప్పాపి ఇథ వత్తబ్బాతి అత్తో. తేసు పన రోగన్తర కప్పో యక్ఖా వాళే అమనుస్సే ఓస్సజ్జన్తి, తేన బహూ మనుస్సా కాలఙ్కరోన్తితి ఇమినా ఏకదేసేన వుత్తోయేవ. “ఉపపీళకో పఘాతకానం కమ్మానం విపచ్చనవసేనా”తి ఏత్త తేసం కమ్మానం ఓకాసప్పటిలాభేన సత్తసన్తానే సుఖసన్తానం విబాధేత్వా మరణం వా పాపేత్వా మరణ మత్తం వా దుక్ఖం జనేత్వా పీళనఞ్చ పూతనఞ్చ ఇథ విపచ్చన నామేన వుత్తన్తి దట్ఠబ్బం. విపాకం పన జనేన్తువా, మావా, ఇథ అప్పమాణన్తి. ఏత్త సియా. అట్ఠసు కారణేసు ఓపక్కమికట్ఠానే ‘కుప్పితాహి దేవతా సకలం రజ్జాదికం అసేసం కత్వా వినాసేన్తి’తి వుత్తం. తత్త వినాసితా జనా కిం ను ఖో అత్తనో అత్తనో కమ్మ విపాకజేహి ఆబాధన దణ్ణేహి వా వినస్సన్తి, ఉదాహు విసుం ఓపక్కమికేహి ఆబాధన దణ్ణేహి వా వినస్సన్తి. యఙ్ఘోత్త వుత్తం ‘ఏవం అకాల మరణం ఉపచ్ఛేదక కమ్మునా వా అఙ్ఘోహి వా అనేక సహస్సేహి కారణేహి

హోతీతి. తత్త యస్స ఉపచ్ఛేదక కమ్మం నామ నత్తి. కిం తస్స అజ్ఞోన కారణేన అకాల మరణం నామ భవేయ్యాతి. ఏత్త వదేయ్యం, తస్స అజ్ఞోన కారణేన అకాల మరణం నామ న భవేయ్య. సబ్బే సత్తా కమ్మస్సకా, కమ్మదాయాదా, కమ్మయోనీ, కమ్మ బద్ధా, కమ్మప్పటిస్సరణాతిహి వుత్తంతి . తేసం తం వాదం భిన్నంతో “యేహికేచి లోకే దిస్సంతి”తిఆదిమాహ. పున తదత్థం దళ్లం కరోంతో “యథాహ”తిఆదిం వదతి. తత్త దువిధం కమ్మఫలం, విపాక ఫలఞ్చ నిస్సంద్ధ ఫలఞ్చ. తత్త విపాక ఫలం నామ విపాకక్ఖన్దా చ చక్ఖు సోతాదీని కటత్తా రూపాని చ. తం యేన పుట్టే కమ్మం కతం, తస్సేవ సాధారణం హోతి. తస్స సంతానే ఏవ పవత్తతి. నిస్సంద్ధ ఫలం నామ తస్స సుఖుప్పత్తియా వా దుక్ఖుప్పత్తియా వా అత్తనో కమ్మానుభావేన బహిద్ధా సముట్టితాని ఇట్టారమ్మణాని వా అనిట్టా రమ్మణాని వా. తం పన అజ్ఞోసమ్మి సాధారణం హోతి. తం సంద్ధాయ వుత్తం “సకకమ్మసముట్టితా ఏవ. ల. పరేసం సాధారణా ఏవా”తి. లోకే అట్టలోక ధమ్మా నామ సబ్బే కమ్మ విపాకజా ఏవాతి న వత్తబ్బా. ఇమే చ సత్తా సంసారే సంసరంతా అట్టసులోక ధమ్మేసు నిమ్మజ్జంతా సంసరంతి, తస్మా తే వినాపి ఉపపీళక కమ్మేన అజ్ఞోహి కారణోహి నానాదుక్ఖం పుసంతియేవ. తథా వినాపి ఉపచ్ఛేదక కమ్మేన మరణ దుక్ఖం పాపుణంతియేవ. తేన వుత్తం “కమ్మేన వినా యతోకుతోచి సముట్టితా”తిఆది.

“తే ఉప్పజ్జంతి”తి తే నానారోగాదయో ఉప్పజ్జంతి. “న ఉపాయ కుసలా వా”తి తతో అత్తానం మోచేతుం కారణ కుసలా వా న హోంతి. “న చ పటికార కుసలా వా”తి ఉప్పన్నం రోగాదిభయం అపనేతుం వూపసమేతుం పటికార కమ్మేతి కిచ్చకమ్మే కుసలా వా న హోంతి. “నాపి పరిహార కుసలా వా”తి తతో మోచనత్థం పరిహరితుం దేసంతరం గంతం కుసలా వా న హోంతి అత్తో. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం. “రోగాదయో ఏవ తం ఖేపేంతా పవత్తంతి”తి కథం తే పుబ్బకమ్మం ఖేపేంతి. తస్స విపాకభూతం జీవిత సంతానం వినాసేంతా ఖేపేంతి. వినట్టోహి జీవిత సంతానే తం భవం జనేంతం ఖియ్యతి యేవాతి. తేనాహ “యథాహి”తిఆదిం. “కమ్మస్సపి తథేవా”తి తథేవ పుబ్బకమ్మస్సపి తిణగ్గే ఉస్సావ బిద్ధుస్సేవ పరిదుబ్బలతా సిద్ధా హోతి. జీవితే పరిక్ఖిణే తం భవం జనేంతస్స పుబ్బకమ్మస్సపి పరిక్ఖిణత్తా. “ఏవఞ్చేతం”తి ఏతం కమ్మప్పటి సంయుత్త వచనం ఇథ అష్టేహి వుత్తనయేన సమ్మటిచ్చితబ్బం. సబ్బం పుట్టేకతహేతుదిట్టి నామ సబ్బం సుఖం వా దుక్ఖం వా సుచరితం వా దుచ్చరితం వా పుబ్బభవే అత్తనా కతేన పుబ్బకమ్మహేతునా ఏవ ఉప్పజ్జతితి ఏవం పవత్తా దిట్టి. “యం కిఞ్చాయం”తి యం కిఞ్చే అయం. మహాబోధిసత్తానం అధిముత్తికాలఙ్కరియా నామ ఇథ మే చిరకాలం రితస్స పారమిపూరణ కిచ్చం నత్తి, ఇదానేవ ఇతో చవిత్వా మనుస్సలోకే ఉప్పజ్జిస్సామి, ఉపరుజ్జతు మే ఇదం జీవితంతి అధిముఞ్చిత్వా దళ్లం మనసికరిత్వా కాలఙ్కరియా. “సయమేవ సత్థం ఆహరిత్వా”తి సయమేవ అత్తనో గీవం సత్తేన హనిత్వాతి అత్తో. “ఏత్థేవా”తి అకాలమరణే ఏవ.

“తథా చా”తిఆదీసు. “సమాపత్తి లాభీనం”తి నిద్ధారణేభుమ్మ వచనం. “జీవిత సమసీసీనం”తి అరహత్త మగ్గం లభిత్వా మగ్గపచ్చవేక్షనవీధి ఏవ మరణాసన్నవీధిం కత్వా పరినిబ్బానత్తా సమం సీసం ఏతేసంతి సమసీసీనే. “సమం సీసం”తి జీవిత సంతాన పరియంతేన సమం వట్టదుక్ఖ సంతాన పరియంతం వుచ్చతి. “సబ్బేసం పీ”తి సబ్బేసమ్మి ఖీణాసవానం. “ఇమం సుత్తపదం”తి మహాపరినిబ్బానసుత్తే ఆగతం సుత్తపదం. “తే”తి తే వాదినో. “తేనా”తి తేన వాదవచనేన. క్రియమనోధాతు నామ పఞ్చద్వారావజ్జనం. క్రియాహేతుకమనో విజ్ఞాణధాతు నామ హసితుప్పాదచిత్తం. “అస్సా”తి పరినిబ్బాయంతస్స బుద్ధస్స. “న సమేతి యేవా”తి సంతిం అనుపాదిసేసం నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వాతి ఏత్త పరినిబ్బాన జవనేహి ఆరమ్మణం కత్వాతి వుత్తేపి న సమేతియేవ. తేనాహ “తథాహి”తిఆదిం. “భవజ్ఞం ఓతరిత్వా పరినిబ్బాయతీ”తి ఏత్త పరినిబ్బాన చుతిచిత్తమేవ భవజ్ఞంతి వుత్తం. చుతిచిత్తంతి చ భవంతరం గచ్ఛంతస్సేవ వుచ్చతి. ఇథ పన వోహార మత్తంతి దట్టబ్బం.

విభావనిపారే. చుతిపరియోసానానం మరణాసన్న చిత్తానం. యథా పన బుద్ధానం భగవంతానం యావజీవం ఉప్పన్నం మహాభవజ్ఞచిత్తం కమ్మకమ్మనిమిత్తాదయో ఆరమ్మణం కరోతియేవ. తథా పరినిబ్బాన చుతిచిత్తం పీతి ఆహ “న హి”తిఆదిం. నను మరణకాలే కమ్మకమ్మనిమిత్తాదీనం గహణం నామ భవంతర గమనత్తాయ హోతి, బుద్ధా చ భవంతరం న గచ్ఛన్తి. తస్మా “న హి. ల. న కరోతీ”తి ఇదం న యుత్తన్తి. నో న యుత్తం. భవంతర గమనత్తాయాతి ఇదం జవనేహి గహణే దట్టబ్బం. ఇథ పన చుతిచిత్తేన గహణేతి దస్సేన్తో “నచచుతియాగహితానీ”తిఆదిమాహ. “కమ్మసిద్ధియా”తి కమ్మసిజ్ఞనత్తాయ. “ఏత్త చా”తిఆదీసు. “తస్సా”తి సోణత్తేర పితునో. “కమ్మబలేనా”తిఆదీసు. “అఙ్గోనపి కారణ బలేనా”తి ఆచిణ్ణభావాదికేన కారణబలేన. గతినిమిత్తం పన కమ్మబలేనేవాతి యుత్తం సియా. “తథోపట్టితం”తి అన్తిమవీధితో పుట్టే బహూసువీధీసు ఉపట్టితప్పకారన్తిఅత్తో. పాపపక్కియేసు దుగ్గతినిమిత్తేసు. కల్యాణపక్కియాని సగ్గనిమిత్తాని. ధమ్మాసోకరఙ్గో మరణకాలే పాపపక్కియానం ఉపట్టానం కత్తచి సీహళగన్ఠే వుత్తం.

సకలం పథవిం భుత్వా,
దత్వా కోటిసతం ధనం;
అన్తే అడ్డామలకమత్తస్స;
అసోకో ఇస్సరం గతో; తి చ;
అసోకో సోక మాగతో; తి చ;

“తం”తి విపచ్చమానకం కమ్మం. “నియామక సహకారి పచ్చయభూతా”తి ఏత్త యథా నావాయం నియామకో నామ నావం ఇచ్చితదిసాభిముఖం నియామేతి, నియోజేతి. తథా అయం తణ్ణాపి భవనికన్తి హుత్వా చిత్తసన్తానం గన్తబ్బభవాభిముఖం నియామేతి, నియోజేతి. కమ్మస్స చ అచ్చాయత్త సహాయభావేన సహకారీ పచ్చయో హోతీతి దట్టబ్బం. “కుసలాకుసల కమ్మనిమిత్తాని వా”తి అఙ్గాని కుసలా కుసలకమ్మనిమిత్తాని వా. “తదుపత్థమ్మికా”తి తస్స కమ్మస్స ఉపత్థమ్మికా. “నిమిత్తస్సాదగధితం”తి ముఖనిమిత్తాదీసు అస్సాదేంతం గిజ్జంతం. “తిట్టమానం తిట్టతీ”తి తిట్టమానం హుత్వా తిట్టతి. అముఞ్చత్వా తిట్టతీతి వుత్తం హోతి. అనుబ్యఙ్గానం నామ పియసాతరూపో కథితలపితాది క్రియావిసేసో. “అస్స పుగ్గలస్సా”తి ఆసన్న మరణస్స పుగ్గలస్స. అట్టకథా పారే. “కిలేస బలవినామితం”తి అవిజ్ఞా తణ్ణాదీనం కిలేసానం బలేన వినామితం. పటిచ్ఛాదికా ఆదీన వా యస్సాతి విగ్గహో. “తం”తి చిత్తసన్తానం. “తస్మిం”తి కమ్మాదివిసయే. అట్టకథాయ న సమేతి. తస్మిం విసయేతిహి తత్త వుత్తం. న వుత్తం తస్మిం భవేతి. “తస్మిం వుత్తా నం”తి తస్మిం ‘యేభూయ్యేన భవంతరే ఛ ద్వారగ్గహితం’తి రానే టీకాసు వుత్తానం. తం సదిస జవనుప్పత్తి నామ కమ్మకరణకాలే పవత్త జవనేహి సదిసానం ఇదాని జవనానం ఉప్పత్తి. భవప్పటిచ్చన్నఞ్చ కమ్మం అపాకటఞ్చ కమ్మం న తథా ఉపట్టాతి. కేవలం అత్తానం అభినవకరణ వసేన ద్వారపత్తం హుత్వా ఉపట్టాతీతి అధిప్పాయో. “విసీద పత్తా”తి విసఙ్గోభావేన విరూపం హుత్వా సీదనపత్తా. “తచ్ఛిపరీతేన పాపకమ్మ బహులాపి వత్తబ్బా”తి తేవివిసీదంతరే ఆవుధ హత్థా పాణఘాతం కరోన్తా గణ్ఠాధబన్ధధాతి ఉగ్గోసన్తా దుట్టచిత్తా హోన్తీతిఆదినా వత్తబ్బా. అట్టకథా పారేసు. ఉక్కిత్తో అసి యస్సాతి ఉక్కిత్తా సికో. పతుదన్తి విజ్ఞన్తి ఏతేనాతి పతోదనం. పాజనదణ్ణో. తస్స అగ్గే కతా సూచి పతోదన సూచి. “పతోదన దుక్ఖం”తి విజ్ఞన దుక్ఖం. కథం పన ఉక్కిత్తాసికాదిభావేన ఉపట్టానం కమ్ముపట్టానం నామ హోతి. కథఞ్చ తం పటిసన్ధియా ఆరమ్మణభావం ఉపేతీతి ఆహ “సో చా”తిఆదిం. ఉప్పజ్జమానానం సత్తానం. “ఇతరేసం పనా”తి రూపారూప భవేసు ఉప్పజ్జమానానం పన. “పరిపుణ్ణం కత్వా”తి తదారమ్మణ పరియోసానాయవా సుద్ధాయ వా జవనవీధియాతి ఏవం పరిపుణ్ణం కత్వా. అయం పన భవజ్ఞావసానే

చుతిచిత్తుప్పత్తి నామ అట్టకథాసు నత్తి. యశ్చ భవజ్ఞం ఓతరిత్వా పరినిబ్బాయతీతిఆది తత్త తత్త వుత్తం. తత్తపి “భవజ్ఞం”తి చుతిచిత్తమేవ టీకాసు వణ్ణేన్తి. తస్మా “భవజ్ఞక్ఖయేవా”తి ఇదం కథం యుజ్జేయ్యాతి ఆహ “ఏత్త చా”తిఆదిం. అనురూపం సేతీతి అనుసయో. అనుబద్ధో హుత్వా సేతీతి అనుసయో. అను అను వా సేతీతి అనుసయో. ఏత్త చ అనుసయో నామ జవనసహజాతో న హోతి. ఇథ చ అనుసయ నామేన వుత్తం. నానాజవన సహజాతా చ అవిజ్ఞా తణ్ణా పటిసన్నియా విసేస పచ్చయా హోన్తేవ. కథం తా ఇథ గహీతా సియున్తి ఆహ “ఏత్త చా”తిఆదిం. ఏవం సన్తే అవిజ్ఞా పరిక్ఖితేన తణ్ణామూలకేనాతి వుత్తేసు సుట్టు యుజ్జతి. అనుసయేహి సహ జవనసహజాతానమ్మి లద్ధత్తా. తస్మా ఇథ అనుసయ వచనం న యుత్తన్తి చోదనా. యుత్తమేవాతి దస్సేన్తో “అపి చా”తిఆదిమాహ. “పరియత్తా”తి సమత్తా. “సో పీ”తి ఫస్సాది ధమ్మ సమూహోపి. “తథా రూపా యేవా”తి అగ్గమగ్గేన అప్పహీన రూపాయేవ, అనుసయభూతాయేవాతి వుత్తం హోతి. “తం”తి చిత్త సన్తానం. “తత్తా”తి తదుభయస్మిం. కథం తం తత్త ఖిపన్తీతి ఆహ “తస్మిం”తిఆదిం. “విజాననధాతుయా”తి విజ్ఞాణ ధాతుయా. సజ్కన్తా నామ నత్తి. యత్త యత్త ఉప్పజ్జన్తి. తత్త తత్తేవ భిజ్జన్తీతి అధిప్పాయో. కుతో మరణకాలే సజ్కన్తా నామ అత్తి విజ్జన్తీతి యోజనా. ఏవం సన్తే ఇదం వచనం అనమతగ్గియ సుత్తేన విరుద్ధం సియాతి. న విరుద్ధం. ఇదఙ్ఞో అభిధమ్మ వచనం, ముఖ్యవచనం, అనమతగ్గియ సుత్తం పన సుత్తన్త వచనం పరియాయ వచనన్తి దస్సేన్తో “యశ్చా”తిఆదిమాహ. పరియాయేన వుత్తన్తి వత్వా తం పరియాయం దస్సేతి “యేసఙ్ఞో”తిఆదినా. “సో”తి సో పుగ్గలో. “తేసం”తి అవిజ్ఞా తణ్ణా సజ్ఞారానశ్చ పటిసన్ని నామ రూప ధమ్మానశ్చ. “హేతుప్పలసమ్మన్దేన భవన్తరం సన్ధావతి సంసరతీతి వుచ్చతీ”తి పుట్టే కమ్మకరణకాలేపి తే అవిజ్ఞా తణ్ణా సజ్ఞారా ఏవ సో సత్తోతి వుచ్చన్తి. పచ్చా తేసం ఫలభూతాయం పటిసన్నియా పాతుభవనకాలేపి సాపటిసన్ని ఏవ సో సత్తోతి వుచ్చతి. మజ్జే ధమ్మప్పబద్ధోపి సో సత్తోతి వుచ్చతి. ఏవం హేతుధమ్మేహి సద్ధిం ఫలధమ్మే ఏకం సత్తం కరోన్తస్స హేతుప్పల సమ్మన్దో హోతి. ఏవం హేతుప్పల సమ్మన్దేన సో ఏవ కమ్మం కరోతి. తేన కమ్మేన సో ఏవ భవన్తరం సన్ధావతి సంసరతీతి వుచ్చతి. ఏత్త చ అనమతగ్గో యం భిక్ఖవే. ల. అవిజ్ఞానీవరణానం సత్తానంతి ఏవం సత్తవోహరేన వుత్తత్తా సాధమ్మదేసనా పరియాయదేసనా హోతి. పరియాయదేసనత్తా చ సన్ధావతం సంసరతన్తి పరియాయోపి సిజ్జతి. యస్సం పన ధమ్మ దేసనాయం ధమ్మదేసనాతి వచనాను రూపం ధమ్మమేవ దేసేతి, న సత్తం, న పుగ్గలం. అయం ధమ్మదేసనా ఏవ ముఖ్యదేసనా నామ హోతి. తత్త దేసిత ధమ్మా పన పకతికాలేపి దేసన్తరం కాలన్తరం ఖణన్తరం సజ్కన్తా నామ నత్తి. యత్త యత్త ఉప్పన్నా, తత్త తత్తేవ భిజ్జన్తి. ఖయవయం గచ్చన్తి. తేన వుత్తం ‘న హి ఉప్పన్నుప్పన్నా ధమ్మా. ల. సజ్కన్తా నామ అత్తీతి. పటిఘాసో చ, పదీపో చ, ముద్ధా చ. ఆదిసద్దేన పటిబిమ్బచ్ఛాయా చ, బీజసజ్ఞారో చ, పాటిభోగో చ, బాలకుమార సరీరేసు ఉపయుత్తా విజ్ఞాసిప్పోసథా చాతి ఏవం అట్టకథా యం ఆగతాని నిదస్సనాని సగ్గయ్యన్తి. “నిదస్సనా”నీతి చ ఉపమాయో వుచ్చన్తి. తత్త “పటిఘాసో”తి గమ్మీరలేణ ద్వారే రత్వా సద్దం కరోన్తస్స అన్తోలేణే పటిఘాసో పవత్తతి. తత్త ద్వారే ఉప్పన్నో మూలసద్దో అన్తోలేణం న గచ్చతి, ఉప్పన్నట్టానే ఏవ నిరుజ్జతి. పటిఘాసో చ తతో ఆగతో న హోతి. న చ వినా మూలసద్ద + పచ్చయేన అణ్ణతో పవత్తతి. మూలసద్దపచ్చయా ఏవ తత్త పవత్తతీతి. తత్త మూలసద్దో వియ అతీత కమ్మం. పటిఘాసో వియ అనన్తరే పటిసన్ని. ఏసనయో పదీప ముద్ధా పటిబిమ్బచ్ఛాయాసు. తత్త “పదీపో”తి పథమం ఏకం పదీపం జాలేత్వా తేన అణ్ణం పదీపసతమ్మి పదీప సహస్సమ్మి జాలేతి. “ముద్ధా”తి లశ్చానలేఖా. తత్త ఏకేన లశ్చానక్ఖన్దేన, తేన లశ్చానలేఖాసతమ్మి లశ్చానలేఖా సహస్సమ్మి కరోతి. “పటిబిమ్బచ్ఛాయా”తి పసన్నేసు ఆదాసపట్టేసువా ఉదకేసువా ఉప్పన్నా సరీరచ్ఛాయా. ఏతేహి నిదస్సనేహి ఫలం నామ హేతుతో ఆగతం న హోతి. హేతునా చ వినా న సిజ్జతీతి ఏత్తకమత్తం దీపేతి. “బీజసజ్ఞారో”తి కాలన్తరే ఉప్పన్నేసు పుప్పఫలేసు ఇచ్చితవణ్ణ గన్ధరసపాతుభావణ్ణాయ రోపనకాలే అమ్మబీజాదీసు ఇచ్చితవణ్ణ

గర్భరసధాతూనం పరిభావనా. తత్త తప్పచ్చయా కాలన్తరే పుష్పఫలేసు ఉప్పన్నేసు తేవణ్ణగర్భరసా పాతుబ్బవన్తి. “పాటిభోగో”తి కిళ్ళి అత్తం సాధేతుం పరస్స సన్తికే ఇణం గణ్ణన్తస్స తవధనం సంవచ్చరేన వుడ్డియా సహ దస్సామి, సచే నదదేయ్యం. అసుకం నామ మమఖేత్తం వా వత్తువా తుయ్యం హోతూతి పటిజ్ఞారపనం. తత్త తప్పచ్చయా ధనం లభిత్వా తం అత్తళ్ళా సాధేతి. కాలే సమ్మత్తే వుడ్డియా సహ ఇణళ్ళా సోధేతి. “విజ్ఞాసిప్పోసధా”తి లోకే పుత్తకే యావజీవం హితత్థాయ దహరకాలే కిళ్ళి విజ్ఞంవా సిప్పంవా సిక్ఖాపేన్తి. యావజీవం ఖరరోగానం అనుప్పాదత్థాయ దహరకాలే ఓజవన్తం కిళ్ళి ఓసధం వా అజ్ఞోహరేన్తి. తత్త తప్పచ్చయా పుత్తానం యావజీవం హితప్పటిలాభో వా తాదిసానం రోగానం అనుప్పాదో వా హోతియేవ. ఏతేహి యథా కాలన్తరే అసన్తేసుయేవ పాటిభోగాదీసు మూలకమ్మేసు పుబ్బభాగే కతపచ్చయా ఏవ పచ్చా అత్త సాధనాదీని సిజ్ఞన్తి. తథా కుసలా కుసల కమ్మాని కత్వా కాలన్తరే తేసు అసన్తేసుపి పుట్టే కతత్తా ఏవ పచ్చా పటిసన్ధాదీని ఫలాని పాతుబ్బవన్తితి దీపేతి. తేనపుత్తం “పటిఘోస పదీపముద్దాదీని చేత్త నిదస్సనానీ”తి.

“కమ్మదుబ్బలభావేనా”తి తదా జీవిత్తియస్స దుబ్బలత్తా కమ్మమ్మి దుబ్బలమేవ హోతీతి కత్వా పుత్తం. కామళ్ళోత్త అట్టకథాయం వత్వా దస్సితం, తథాపి సమ్మవతీతి సమ్మన్తో. తత్త “తం పీ”తి గతినిమిత్తమ్మి. “తథా చవన్తానం”తి దిబ్బరథాదీని గతినిమిత్తం కత్వా చవన్తానం. “దయ్హమానకాయేనా”తి ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే కరణవచనం. గాథాయం. పళ్ళాద్వారే పటిసన్ధికమ్మం వినా ద్వగోచరే సియాతి యోజనా. తత్త “ద్వగోచరే”తి కమ్మనిమిత్త గతినిమిత్తభూతే ద్వగోచరే. తత్త పళ్ళాద్వారే పటిసన్ధి నామ పళ్ళాద్వారిక మరణాసన్న వీధిచిత్తానం అన్తే చ వన్తానం పటిసన్ధి. సాపి గతినిమిత్తభూతే గోచరే సియాతి పుత్తే పళ్ళాద్వారిక వీధిచిత్తాని పళ్ళారమ్మణభూతాని గతినిమిత్తాని ఆరమ్మణం కరోన్తీతిపి సిద్ధం హోతి. ఏవళ్ళా సతి. తేసం వీధిచిత్తానం అన్తే అచవిత్వా తదనుబన్ధక మనోద్వారికవీధిచిత్తేహిపి కదాచి కేసళ్ళా చ వనం ననసమ్మవతీతి సక్కా వత్తుం. తేసు పన అనుబన్ధక వీధీసు అతీతగ్గహణ సముదాయగ్గహణేహి చ వన్తానం అతీతానిపి గతినిమిత్తాని లబ్బన్తి. వత్తుగ్గహణనామగ్గహణేహి చ వన్తానం ధమ్మా రమ్మణంపి లబ్బతియేవ. తస్మా యం పుత్తం ఆచరియేన కామావచర పటిసన్ధియా ఛ ద్వారగ్గహితం కమ్మనిమిత్తం గతినిమిత్తళ్ళా పచ్చప్పన్నమతీతా రమ్మణం ఉపలబ్ధతీతి. తం సుపుత్తమేవాతి దట్టబ్బం. యం పన ‘తమేవ తథోపట్టితం ఆరమ్మణం ఆరబ్బ చిత్తసన్తానం అభిణ్ణం పవత్తతీ’తి ఏవం అన్తిమవీధితో పుబ్బభాగే బహూనం వీధివారానం పవత్తనం ఆచరియేన పుత్తం. తం తథోపట్టితం గతినిమిత్తం ఆరబ్బాతిపి లద్ధం వట్టతియేవ. ఏవళ్ళాసతి, గతినిమిత్తంపి అతీతం లబ్ధతీతి దస్సేతుం “యదాపనా”తిఆది పుత్తం. “సన్తతి వసేనా”తి సన్తతి పచ్చప్పన్న వసేన. “తస్సా”తి గతినిమిత్తస్స. యేభూయ్యేన పుత్తో, న సబ్బసజ్ఞాహికేన పుత్తోతి అధిప్పాయో. “మనోద్వారిక మరణాసన్న జవనానంపి ఇచ్చితబ్బత్తా”తి పురేజాతపచ్చయ భావేన ఇచ్చితబ్బత్తాతి అధిప్పాయో. “తదనుబన్ధాయా”తి తాని మనోద్వారి కమరణాసన్న జవనాని అనుగతాయ. “పటిసన్ధియాపి సమ్మవతో”తి తస్స పురేజాత పచ్చయస్స పటిసన్ధియాపి పురేజాత పచ్చయతా సమ్మవతో. నను థేరేన భిన్దిత్వా అపుత్తేపి భిన్దితబ్బే సతి, భిన్దనమేవ యుత్తన్తి చే. న యుత్తం. కస్మా, కమ్మనిమిత్తేన సమానగతికత్తా. తేనాహ “నచతం”తిఆదిం. విభావనియం యథాసమ్మవం యోజేతబ్బంతి వత్వా అపరేపన అవిసేసతోవ వణ్ణేన్తీతి అపరేవాదోపి పుత్తో. తత్త “అవిసేసతో వణ్ణేన్తీ”తి అభిన్దిత్వావ వణ్ణేన్తీతి పుత్తం హోతి. పున తం అపరేవాదం అసమ్మటిచ్చన్తో “అట్టకథాయం పనా”తిఆదిమాహ. ఇథ పన తం అపరేవాదం పగ్గణ్ణో పున “యళ్ళా తత్తా”తిఆదిమాహ. తత్త “తదారమ్మణాయా”తి తం గతినిమిత్తా రమ్మణాయ. “తేసం వచనం”తి అపరేసం వచనం. “అజ్ఞాత్ర అవిచారణాయా”తి కస్మా పుత్తం. నను అట్టకథాయం పనాతిఆది సబ్బం విచారణా వచనమేవ హోతీతి. సచ్చం యథా దిట్టపారవసేన, సావసేన పారభావం పన న విచారేతియేవ. తస్మా “అజ్ఞాత్ర అవిచారణాయా”తి పుత్తం. ఏత్త సియా. అట్టకథాపారో సావసేసో హోతు, మూలటీకాపారో పన మనోద్వారే యేవాతి

నియమేత్వా వుత్తతా కథం సావసేనో సియాతి. నియమేత్వా వుత్తోపి ఇథ అధిష్పతత్తే అపరిపుణ్ణే సావసేనో ఏవ హోతీతి. తేన వుత్తం “అజ్ఞం కారణం నత్తి అజ్ఞత్ర అవిచారణాయా”తి. “పచ్చప్పన్నమతీతం”తిఆదీసు. తదారమ్మణావసానాయ పశ్చద్వారిక జవనవీధియా చ వనం హోతీతి యోజనా. ఏవం అపరత్తపి. బలవంతేపి సతి. తదారమ్మణావసానాయ ఏవ వీధియా. “వుత్తతా పనా”తి అట్టకథాయం ఏవ వుత్తతా పన. “పురిమభాగే ఏవా”తి పశ్చద్వారిక అన్నిమ వీధితో పుబ్బభాగే ఏవ. “తాహీ”తి దేయ్యధమ్మవత్తాహి. “యథాతం”తి తం అత్తజాతం కతమం వియాతి అత్తో. “ఇతో”తి మనుస్స భవతో. నిమిత్త సదిసం సద్దం వణ్ణన్తి సమ్మన్తో. “నట్టచకారం”తి పతితచకారం. అట్టకథాపారే శాతకా మాతాదయో పశ్చద్వారే ఉపసంహరన్తీతి సమ్మన్తో. “తవత్తాయా”తి తవఅత్తాయ. “చీనపటసోమారపటాదివసేనా”తి చీనరట్టే పవత్తో పటో చీనపటో. తథా సోమారపటేపి. “తానీ”తి రసఫోట్టబ్బాని. ఫోట్టబ్బం పన అజ్ఞంపి యుజ్జతేవ. అత్తిదానీతి మనసికతత్తా పచ్చప్పన్నభూతానీతి వుత్తం. “అరూపీనం”తి అరూపబ్రహ్మనం. “తే”తి అరూపీనో. “తానీ”తి హేటిమజ్ఞానాని. విస్సట్టం లద్ధరూపం యేసం తే విస్సట్టజ్ఞానా. “తతోయేవ చా”తి విస్సట్టజ్ఞానత్తాయేవ చ. ఆకడ్డితం మానసం చిత్తం ఏతేసన్తి విగ్గహో. ఇథ ఇచ్చ హేతువిసేసన పదం. ఆకడ్డితమానసత్తా కామభవే ఉప్పజ్జమానానన్తి దీపేతి. తేసం అరూపీనం. “అజ్ఞం దుబ్బల కమ్మం”తి ఉపచారజ్ఞానకమ్మతో అజ్ఞం తిహేతుకోమకం కమ్మం. “తేసం”తి రూపలోకతో చ వన్తానం. “సతో”తి సన్తస్స సమానస్స. “ఉపత్తమ్మనే కారణం నత్తీ”తి ఇదం ఉపచారజ్ఞాన కమ్మస్స గరుక కమ్మగతికత్తా వుత్తం. ఏకన్త గరుకకమ్మభూతంపి పన మహగ్గతజ్ఞాన కమ్మం నామ నానానికన్తి బలేన పటిటాహీయమానం పటిసన్దిం న దేతియేవ. ఉపచారజ్ఞాన కమ్మే వత్తబ్బం నత్తీతి దట్టబ్బం. “తాదిసానీ”తి తథా రూపాని ద్విహేతుకోమక కమ్మాని తేసం ఓకాసం న లభన్తి. నీవరణానం సుట్టవిక్ఖమ్మితత్తాయేవ. “యేనా”తి యేన ఛన్డాదీనం పవత్తి కారణేన. “నానాకమ్మాని పీ”తి ఉపచారజ్ఞాన కమ్మతో అజ్ఞాని పచ్చప్పన్న కమ్మానిపి అతీతభవేసు కతాని అపరపరియాయ కమ్మానిపి. “యేన చా”తి యేన నానాకమ్మానమ్మి ఓకాస లాభకారణేన చ. “తే”తి రూపీ బ్రహ్మణో. “వుత్తనయేనే వా”తి సుట్టవిక్ఖమ్మితనీవరణానం తేసం అప్పనా పత్తజ్ఞానవిసేసేన [యస్మా పనాతిఆదినా చ] పరిభావిత చిత్తసన్తానత్తాతి చ వుత్తనయేనేవ. “తం కారణం”తి అహేతుక పటిసన్దియా అభావ కారణం. పరమ్మర భవేసుచ వీధిముత్తచిత్తానం పవత్తాకారం దస్సేతున్తి సమ్మన్తో. “యథా తానియేవ ఓసధానీ”తి లోకే ఏకం ఓసధం లభిత్వాతం దేవసికం భుజ్జతి. ఏకోపధమదివసే భుజ్జన్తం దిస్వా కతమం నామ త్వం ఓసధం భుజ్జనీతి పుచ్చి. ఇదం నామ ఓసధం భుజ్జామీతి వదతి. పునదివసేసుపి ఓసధం భుజ్జన్తం దిస్వా తథేవ పుచ్చి. తమేవ ఓసధం భుజ్జామీతి వదతి. తత్త “తమేవ ఓసధం”తి యం పధమదివసే ఓసధం తయాచ పుచ్చితం. మయా చ కథితం. తమేవ అజ్ఞ భుజ్జామీతి అత్తో. తత్త పన పధమదివసే భుత్తం ఓసధం అజ్ఞం. అజ్ఞ భుత్తం అజ్ఞం. తంసదిసం పన అజ్ఞంపి తమేవాతి లోకే వోహరన్తి తానియేవ ఓసధాని భుజ్జామీతి. ఏవం ఇథపి తస్సదీసే తట్టోహరో దట్టట్టో. “తస్మిం”తి భవద్గచిత్తే. అవత్తమానే ఉపపత్తిభవో ఓచ్చిజ్జతి. వత్తమానే న ఓచ్చిజ్జతి. తస్మా తస్స ఉపపత్తి భవస్స అనోచ్ఛేద అజ్ఞత్తాయ కారణత్తా భవజ్ఞన్తి వుచ్చతీతి అధిప్పాయో. “ఉపపత్తి భవో”తి చ కమ్మజక్ఖన్ధసన్తానం వుచ్చతి. “పరసమయే”తి ఉచ్ఛేద దిటీనం వాదే. “వట్టమూలానీ”తి అవిజ్ఞాతత్తా వుచ్చన్తి. వట్టమూలాని సుట్టఉచ్చిజ్జన్తి ఏత్తాతి విగ్గహో. “యస్స అత్థాయా”తి సఉపాదిసేసాదికస్స నిబ్బానస్స పటిలాభత్తాయ. “పట్టపీయన్తీ”తి పవత్తాపీయన్తి. పజ్జన్తి పాపుణన్తి అరియా జనా ఏత్తాతి పదం. పరతో సమన్తిపదే అనుపాదిసేసస్స గయ్ఘమానత్తా ఇథ సఉపాదిసేసన్తి వుత్తం. బుజ్జన్తీతి బుధా. సుట్ట సద్ధిం ఉచ్చిన్నం సినేహబన్ధనం యేహి తే సుసముచ్చిన్నసినేహబన్ధనా. కథ ఇచ్చ సుట్టఉచ్చిన్నం, కేహి చ సద్ధిం ఉచ్చిన్నన్తిఆహ “అనుసయమత్తం పీ”తిఆదిం. “సేసకిలేసీహి”తి తత్తాసినేహ బన్ధనతో అవసేస కిలేసీహి. “అధిసయితం”తి విక్ఖమ్మితుంపి అసక్కుణ్ణయ్యం హుత్వా అతిరేకతరం సయితం. “అధిగమావహం”తి అధిగమో వుచ్చతి

నవవిధో లోకుత్తర ధమ్మో. తం ఆవహతీతి అధిగమావహం. “సీలం”తి చతుపారిసుద్ధిసీలం. “ధుతజ్ఞం”తి తేరసధుతజ్ఞం.
సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం.

వీధిముత్తసజ్ఞహదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

౬. రూపసంకల్పహాసానుదీపనా

౧౫౬. రూపసంకల్పహా . “చిత్తచేతసికే”తి చిత్తచేతసిక ధమ్మే. “ద్వీహి పభేదప్పవత్తిహి”తి ద్వీహి పభేదసంకల్పహాపవత్తి సంకల్పహిహి. “యే వత్తన్తి”తి యే ధమ్మా వత్తన్తి పవత్తన్తి. “ఏత్తావతా”తి ఏత్తకేన ‘తత్త వుత్తాభిధమ్మత్తా’తిఆదికేన వచనక్కమేన. నిపాతం ఇచ్చన్తా ఏత్తకేహి పఞ్చహి పరిచ్ఛేదేహితి వణ్ణేన్తి. వచనవిపల్లాసం ఇచ్చన్తాతిపి యుజ్జతి. “సముట్టాతీ”తి సుట్టు ఉట్టాతి, పాతుబ్బవతి, విజ్జమానతం గచ్ఛతి. “కమ్మాదీ”తి కమ్మాదిపచ్చయో. “పిణ్ణీ”తి ఏకగ్గనతా వుచ్చతి. ఉపాదాయ మహన్తాని ఏవ హుత్వాతి సమ్మన్థో. ఇన్ద్రియబద్ధసన్తానం సత్తసన్తానం. అజ్ఞత్త సన్తానంతిపి వుచ్చతి. “విసంవాదకట్టేనా”తి విరాధకట్టేన. భూతఞ్చ అభూతం కత్వా అభూతఞ్చ భూతం కత్వా సన్దస్సకట్టేనాతి వుత్తం హోతి. భూతవజ్జప్పటిచ్చాదనకమ్మం మహామాయా నామ. మాయం కరోన్తితి మాయాకారా. ఆవిసనం నామ సత్తానం సరీరేసు ఆవిసనం. గహణం నామ సత్తానం అత్తనోవసం వత్తాపనం. తదుభయం కరోన్తా కత్త రత్వా కరోన్తి. అన్తోవారత్వా కరోన్తి, బహివా రత్వా కరోన్తితి పాకతికేహి మనుస్సేహి జానితుం పస్సితుం అసక్కుణేయ్యత్తా అచిన్తేయ్యట్టానం నామ. “వఞ్చకట్టేనా”తి ఏతా పకతియా అతిదుబ్బణ్ణం అత్తానం దేవచ్చరావణ్ణం కత్వా వఞ్చేన్తి. వసనరుక్ఖగుమ్భంపి దిబ్బవిమానం కత్వా వఞ్చేన్తి. ఏవరూపేన వఞ్చకట్టేన. “తేనేవట్టేనా”తి విసంవాదకట్టాదినా తివిధేనేవ అత్తేన. తానిపిహి అసత్తభూతయేవ అత్తానం సత్తోతి విసంవాదేన్తి. అరుక్ఖంయేవ అత్తానం రుక్ఖోతి విసంవాదేన్తి. అనిట్టం, అకన్తం, అమనాపంయేవ అత్తానం ఇట్టో, కన్తో, మనాపోతి వఞ్చేన్తి, తథా సహజాతానఞ్చ తేసం అఞ్ణమఞ్ణస్స అన్తో వా తిట్టన్తి. ఉదాహుబహివాతిట్టన్తితి జానితుం పస్సితుం అసక్కుణేయ్యం రానం హోతీతి. “ఉభయత్థపీ”తి మాయాకారాది మహాభూతేసు చ పథవియాదిమహాభూతేసు చ. “అభూతానీ”తి అసన్తాని, అసచ్ఛాని. “అబ్బుతానీ”తి అచ్చరియకమ్మాని. “ఇమస్మిం పారే”తి చతున్నం మహాభూతానన్తి ఏవం సమ్మన్ద పదసహితే పారే. అఞ్ణత్త పన ఉపాదారూపం అనుపాదారూపన్తిఆదీసు యకార విరహో దిట్టోతి అధిప్పాయో. ధాతూనం అనేకత్తత్తా “పథయతి పక్ఖాయతీ”తి వుత్తం. “పుఢా”తి పాటిపదికపదం. తమేవ జాతత్తే నిరుత్తినియేన పథవీతి సిద్ధన్తి దస్సేతుం “పుఢుమహన్తి”తిఆది వుత్తం. పకారేన ధవీయతీతి అత్తే పథవీతి ఇదం ఉజ్జకమేవ. “ఆపేతీ”తి బ్యాపేతి. “అప్పాయతీ”తి భుసం పాయతి, వడ్డేతి. తేనాహ “సుట్టు బ్రూహేతీ”తిఆదిం. నిసానత్తవసేనేవ పరిపాచనత్తోపి లబ్బతీతి ఆహ “పరిపాచేతివా”తి. “సమీరేతీ”తి సుట్టు ఈరేతి కమ్మేతి. వాయతి వహతీతి వాయో అత్తాతిస్సయ నయేన. “విత్థమ్భనం”తి వివిధేన ఆకారేన భూతసంజ్ఞాటానం ధమ్మనం వహనం అభినీహరణం. కష్టళతా నామ ఖరతా ఫరుసతా. సహజాతరూపానం పతిట్టానత్తాయ ధద్ధతా ధూలతా. సా సేసభూతేసు నత్తీతి ఆహ “సేసభూతత్తయం ఉపాదాయా”తి. “అనవట్టానతా”తి ఏత్త అవట్టానం నామ అచలట్టానం. న అవట్టానన్తి అనవట్టానం. చలనన్తి వుత్తం హోతి. తేనాహ “ముదుభూతాపీ”తిఆదిం. ఆబన్దకం నామ ఆబన్దితబ్బే వత్తుమ్మి ముదుమ్మి సతి, దళ్లం న బన్దతి. ధద్దేసతి, దళ్లం బన్దతీతి ఇదం లోకతోవ సిద్ధన్తి ఆహ “ఆబన్దితబ్బాయా”తిఆదిం. “తబ్బావం”తి పరిణతభావం. “పరిపాచకతా దస్సనతో”తి హేమన్తే అఞ్జోహటాహారానం సుట్టుపరిపాచకతా దస్సనతోతి వదన్తి. ఉసతి దహతీతి ఉణ్ణం. “దహతీ”తి చ ఉణ్ణతేజోపి ఉణ్ణభావేన దహతి, సీతతేజోపి సీతభావేన దహతి. ఉణ్ణేన పుట్టం వత్తు ఉణ్ణత్తం గచ్ఛతి, సీతేన పుట్టం వత్తు సీతత్తం గచ్ఛతి. యఞ్చ ఉణ్ణత్తం గచ్ఛతి, తం ఉణ్ణతేజో ఉణ్ణభావేన దహతినామ. యఞ్చ సీతత్తం గచ్ఛతి, తం సీతతేజో సీతభావేన దహతినామ. ఏవం సీతతేజోపి ఉసతిదహతీతి అత్తేన ఉణ్ణత్త లక్ఖణోనామ హోతీతి. ఏవంసన్తే నీలేనవణ్ణేన పుట్టం వత్తు నీలం హోతి. పీతేన పుట్టం పీతం హోతి. నీలంపి పీతంపి తం వత్తుం దహతినామాతి చే. నీలేన వణ్ణేన పుట్టంనామ నత్తి. తథా పీతేన . కస్మా, నీలాదీనం ఉపాదారూపానం పుసన కిచ్చా భావతో. సమ్మిస్సితం నామ హోతి. న చ సమ్మిస్సనమత్తేన దహతి. పుసన్తో ఏవ దహతి.

పుసంతానంపి పథవివాతానం దహనకిచ్చం నత్తి. పరిపాచనకిచ్చం నత్తీతి అధిష్పాయో. సచే ఘనధద్ధే సిలాధమ్మే విత్తమ్మనం అత్తి, సకలో సిలాధమ్మో కప్పాసపిచుగ్గుళ్ళోవియ సిథిలో చ లహుకో చ భవేయ్య. నచ భవతి. తస్మా తత్త విత్తమ్మనం నత్తీతి అధిష్పాయేన “సో పన ఘనధద్ధేసు సిలాధమ్మాదీసు న లబ్భతీ”తి చోదేతి. తత్త పన విత్తమ్మనం లబ్భమానం అధిమత్తేన న లబ్భతి, సహజాతభూతానం ఉపత్తమ్మనమత్తేన లబ్భతీతి దస్సేన్తో “నా”తి వత్వా “తత్తహీ”తిఆదిమాహ. తత్త “వహతీ”తి ధద్ధకక్ఖళ కిచ్చం వహతి.

పసాదరూపేసు. “సమవిసమం”తి సమట్టానశ్చా విసమట్టానశ్చా, సమదేసశ్చా విసమదేసశ్చా, సమపథశ్చా విసమపథశ్చాతి ఏవమాదిం సమవిసమం. “ఆచిక్ఖతీ”తి ఆచిక్ఖంతం వియ తం జానన కిచ్చం సమ్మాదేతి. తేనాహ “సమవిసమజాననస్స తం మూలకత్తా”తి. “అనిరాకరణతో”తి అప్పటిక్కిపనతో. “తం వా”తి రూపం వా. సుణన్తి జనా. సుయ్యన్తి జనేహి. ఏవం ఘాయన్తీతిఆదీసు. “జీవిత నిమిత్తం”తి జీవితప్పవత్తికారణభూతో. “నిన్నతాయా”తి విసయవిసయీభావూపగమనేన నిన్నతాయ. “జీవితపుత్తి సమ్మాదకత్తా”తి నానావచీభేదవచీకమ్మప్పవత్తనేనాతి అధిష్పాయో. ఇమే పన పశ్చా చక్కు పసాదాదయోతి సమ్మన్తో. “దట్టుకామతా”తి రూపతత్తా వుచ్చతి. ఆదిసద్దేన సోతుకామతా ఘాయితకామతా సాయితకామతా పుసీతుకామతాయో సజ్జయ్యన్తి. అత్తతో సద్ధతత్తా గద్ధతత్తా రసతత్తా ఫోట్టబ్బతత్తా ఏవ. “నిదానం”తి కారణం. దట్టుకామతాదయో నిదాన మస్సాతి విగ్గహో. కుసలా కుసలకమ్మం. సముట్టాతి ఏతేనాతి సముట్టానం. కమ్మమేవ. దట్టుకామతాదినిదానకమ్మం సముట్టానం యేసన్తి సమాసో. పథవిఆదీని భూతాని. తేసం పసాదో లక్ఖణం ఏతేసన్తి విగ్గహో. దుతీయ వికప్పే. రూపాదీనం పశ్చారమ్మణానం అభిఘాతం అరహతీతి రూపాదిఅభిఘాతారహో. భూతానం పసాదో భూతప్పసాదో. సో లక్ఖణం ఏతేసన్తి విగ్గహో. చక్కు ఉకాసిరప్పమాణే దిట్ట మణ్ణలే తిట్టతీతి సమ్మన్తో. “దిట్టమణ్ణలే”తి మహాజనేహి పకతి చక్కునా దిట్టే పసన్నమణ్ణలే. తేలం సత్తపిచుపటలాని బ్యాపేత్వా తిట్టతివియాతి యోజనా. “సోతబిలం” నామ సోతకూపో. “అజ్జలివేరనా” నామ అజ్జలిముద్దికా. “ఉపచితతనుతమ్మలోమం”తి రాసీకతశ్చా విరళశ్చా తమ్మలోహవణ్ణశ్చా సుఖుమలోమం. ఉపచితం రాసీకతం తనుతమ్మలోమం ఏత్తాతి విగ్గహో. “అజపదసణ్ణానం”తి అజస్స పాదేన అక్కన్తపదసణ్ణానవన్తం. “ఉప్పలదలం” నామ ఉప్పలపణ్ణం. ఉప్పలదలస్స అగ్గసణ్ణానవన్తం. “వట్టి” నామ ఇథ మనుస్సానం సరీరాకారసణ్ణితా ఆయతపిణ్ణే. “సుక్ఖచమ్మాని చ రపేత్వా”తి సమ్మన్తో. తే పన పశ్చాప్పసాదా. సముదీరణం చశ్చాలనం. “యథాతం”తి కతమం వియ తం. ఇమే పసాదా విచిత్రా, కథంవిచిత్రాతి ఆహ “అశ్శామశ్శాం అసదిసా”తి. కథం అసదిసాతి ఆహ “తేహీ”తిఆదిం.

గోచరరూపేసు. “వణ్ణవిసేసం”తి వణ్ణవిసేసత్తం. వణ్ణవికారన్తి వుత్తం హోతి. హదయే గతో పవత్తో భావో హదయజ్ఞతభావో. “భావో”తి చ అధిష్పాయో వుచ్చతి. తం పకాసేతి, ముఖే వణ్ణవికారం దిస్వా అయం మే తుస్సతి, అయం మే రుచ్చతి, అయం మే కుప్పతి, అయం సోమనస్సితో, అయం దోమనస్సితోతి ఏవం జాననపచ్చయత్తా. “పకతియా పీ”తి వణ్ణవిసేసం అనాపజ్జిత్వాపీతి అధిష్పాయో. “యం కిశ్చేదబ్బం”తి సవిజ్ఞాణకవత్తుం. సమవిసమం పుట్టే పకాసితం. తం తం అత్తం వా ఆచిక్ఖతి తం సుత్వా తస్స తస్స అత్తస్స జాననతో. అత్తనో వత్తుం వా ఆచిక్ఖతి తం సుత్వా తస్స వత్తుస్సపి జాననతో. “అత్తనో వత్తుం సూచేతీ”తి ఇథ ఇదం నామ అత్తీతి పకాసేతి. “పుసీయతీ”తి పుసీత్వా విజానీయతి. “తం”తి పుసనం. “తస్సా”తి ఆపోధాతుయా. “ద్రవతావా”తి అద్ధతిన్తరసతావా. పుసీత్వా గయ్యతి, సా చ ఆపోధాతు సియాతి చోదేతి. వుచ్చతే పరిహారో. ఏవం పన న లబ్భతి, తస్మా సా తేజోయేవ. న ఆపోతి. ఏత్త ఏవం అలబ్భమానాపి సాసీతతా ఆపోయేవ, న తేజో. కస్మా, ఆపస్సపి సీతుణ్ణవసేన దువిధతా సమ్మవతో . తస్మిన్తో లోహరసే ఉణ్ణతా ఉణ్ణాపో, సీతవత్థూసు సీతతా సీతాపోతి

చే. ఏవం పన సతి తేజో నామ నట్టితి ఆపజ్జతీతి పరిహారో. “సహ అప్పవత్తనతో”తి ఏకతో అప్పవత్తనతో. “ఓరపారానం వియా”తి నదియం తీరం నామ ఇదం ఓరిమతీరం, ఇదం పారిమన్తి నియమతో నత్తి. యత్త సయం తిట్ఠతి, తం ఓరిమన్తి, ఇతరం పారిమన్తి వోహరతి. ఏవం ఓరపారానం అనవట్టానం హోతీతి. ఏత్త చ “సీతుణ్ణానం సహ అప్పవత్తనతో”తి ఏతేన యది తే సహ పవత్తేయ్యం. తత్త సీతతా ఆపోనామ, ఉణ్ణతా తేజోనామాతి వత్తబ్బా సియుం. న పన తే సహ పవత్తన్తి, తస్మా తథా న వత్తబ్బా హోన్తితి దస్సేతి. న న వత్తబ్బా. కస్మా, ఉణ్ణతేజేన యుత్తోహి ఆపో ఉణ్ణత్తమేవ గచ్ఛతి. యథాతం ఉణ్ణతేజేన యుత్తా పథవీపి వాయోపి ఉణ్ణత్తమేవ గచ్ఛన్తితి. తస్మా తే సహ న పవత్తన్తి. సహ అప్పవత్తేసుపి తేసు అజ్ఞాత్త సీతవత్థాసు సీతతా ఆపోనామాతి వత్తబ్బమేవ హోతీతి చోదనా. ఏవంసన్త తస్మిం లోహరసే సబ్బేపి రూపధమ్మా ఉణ్ణత్తం గచ్ఛన్తితి సబ్బేపి తేజోభావం పాపుణన్తి. ‘ఉణ్ణత్త లక్ఖణో తేజో’తిహి వుత్తం. యది చ సీతవత్థాసు సీతభావో నామ సియా. తత్తపి తేన యుత్తా సబ్బేపి రూపధమ్మా సీతతం గచ్ఛన్తియేవ. తత్తపి తవమతియా సబ్బేపి ఆపోభావం పాపుణన్తి. న పన సక్కా తథా భవితుం. న హి ఏవరూపం లక్ఖణజ్ఞాధత్తం నామ తేసం అత్తి. భావజ్ఞాధత్తమేవ అత్తి. తత్త “లక్ఖణజ్ఞాధత్తం” నామ పథవీ ఆపోభావం గచ్ఛతి. ఆపో పథవిభావం గచ్ఛతీతిఆది. “భావజ్ఞాధత్తం” నామ పథవీ కదాచి కక్ఖళా హోతి. కదాచి ముదుకా. ఆపో కదాచి ఆబన్ధనమత్తో హోతి. కదాచి పగ్గరణకో. తేజో కదాచి ఉణ్ణో, కదాచి సీతో. వాయో కదాచి విత్తమ్బనమత్తో, కదాచి సముదీరణోతి. ఏవం ఏకమేకస్సా ధాతుయా తిక్ఖ మన్ద ఓమత్తాధిమత్తవసేన క్రియాసజ్జన్తి నామ అత్తితి. తస్మా యం వుత్తం ‘ఉణ్ణతేజేన యుత్తోహి ఆపో ఉణ్ణత్తమేవ గచ్ఛతి, యథా తం ఉణ్ణతేజేన యుత్తా పథవీపి వాయోపి ఉణ్ణత్తమేవ గచ్ఛన్తి’తి. తం లక్ఖణజ్ఞాధత్తవచనం హోతి. న యుజ్జతి. న హి ఉణ్ణతేజేన యుత్తా సబ్బేతేధమ్మా ఉణ్ణత్తం గచ్ఛన్తి. అత్తనో అత్తనో సభావం న విజహన్తి. తథాహి తస్మిం పక్కుధితే సన్తత్తే లోహరసే భావో ఉణ్ణత్తం న గచ్ఛతి. ఆబన్ధన సభావం వా పగ్గరణ సభావం వా న విజహతి. యది ఉణ్ణత్తం గచ్ఛేయ్య, తం సభావం విజహేయ్య. ఏవంసతి, తస్మిం లోహరసే ఆబన్ధనాకారో వా పగ్గరణాకారో వా న పజ్ఞాయేయ్య. సబ్బేరూప ధమ్మా విక్కిరేయ్యం. విక్కిరిత్వా అన్తరధారేయ్యం. న చ న పజ్ఞాయతి. నాపి విక్కిరన్తి. నోచ తత్త ఆబన్ధనాకారో ఉణ్ణత్తం గచ్ఛతి. అజ్ఞోహి ఆబన్ధనాకారో, అజ్ఞం ఉణ్ణత్తం. ఆబన్ధనాకారో ఆపో, ఉణ్ణత్తం తేజో. తత్త పథవివాసేసుపి ఏసేవనయో. తస్మా యం వుత్తం “యది తే సహ పవత్తేయ్యం. తత్త సీతతా ఆపోనామ, ఉణ్ణతా తేజో నామాతి వత్తబ్బా సియుం. న పన తే సహ పవత్తన్తి. తస్మా తథా న వత్తబ్బా హోన్తితి దస్సేతి”తి. తం సువుత్తమేవాతి దట్ఠబ్బం. “తేసం అనవట్టానతో”తి ఏతేన సచే తే సీతుణ్ణా అవట్టితా సియుం. అథ సబ్బకాలేపి సీతతా ఆపోనామ, ఉణ్ణతా తేజోనామాతి వత్తబ్బా సియుం. న పన తే అవట్టితా హోన్తి. అనవట్టితా ఏవ హోన్తి. తస్మా తథా న వత్తబ్బా హోన్తితి దస్సేతి. ఏత్త చ అనవట్టితేసు సన్తేసు యది సీతతా ఆపో నామ, ఉణ్ణతా తేజోనామాతి వదేయ్యం. ఏవజ్ఞాసతి, ఆపతేజాపి అనవట్టితా సియుం. యో ఇదాని ఆపో, సోయేవ ఖణన్తరే తేజో నామ. యో వా ఇదాని తేజో, సోయేవ ఖణన్తరే ఆపో నామాతి ఆపజ్జేయ్యం. న చ సక్కా తథా భవితుం. లక్ఖణజ్ఞాధత్తే అసన్తే వోహరజ్ఞాధత్తస్సపి అసమ్భవతో. తేన వుత్తం “ఓరపారానం వియ తేసం అనవట్టానతో చ విజ్ఞాయతీ”తి. తత్త “విజ్ఞాయతీ”తి సాసీతతా తేజోయేవ, న ఆపోతి విజ్ఞాయతీతి.

“అథ పనా”తిఆదీసు. యం పుట్టే పరేన వుత్తం ‘నను ద్రవతా వా పుసిత్వా గయ్యతీ’తి. తం విచారేతుం “అథ పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త “అథ పనా”తి యది పన గయ్యతి, ఏవంసతీతి చ. ఏవజ్ఞాసతి ఆరమ్మణ భూతో ఏవ సియాతి సమ్మన్తో. అయం పనేత్థా ధిప్పాయో. సచే ద్రవభావభూతో ఆపో పుసిత్వా గయ్యేయ్య. ఏవం సతి , అయోపిణ్ణాదీసు ఆబన్ధనమత్తభూతో ఆపోపి పుసిత్వా గహేతబ్బో సియా. కస్మా, ఆపభావేన ఏకత్తా. ఏవజ్ఞాసతి, తేసు అయోపిణ్ణాదీసు సో ఆపో తాని హత్తేన వా పాదేన వా పుసన్తస్స పహరన్తస్స వినా ఇతర మహాభూతేహి విసుం కాయక సుఖదుక్ఖానం ఆరమ్మణ

పచ్చయో సీయా. యథాతం, తేస్వేవ అయోపిణ్డాదీసు పథవిమహాభూతం వినా ఇతరమహాభూతేహి విసుం
కాయకసుఖదుక్ఖానం ఆరమ్మణ పచ్చయో హోతి. ఏవం తేజోవాయేసుపీతి. న పన నో విసుం కాయకసుఖదుక్ఖానం
ఆరమ్మణ పచ్చయో హోతి. తస్మా నో ఫోట్టబ్బ సభావో న హోతి. యథా చ నో ఫోట్టబ్బసభావో న హోతి. తథా పకతి
ఉడకాదీసు ద్రవభావభూతేపి ఆపో తాని పుసంతస్స పహరంతస్స కాయకసుఖదుక్ఖానం ఆరమ్మణ పచ్చయో న హోతి. న చ
ఫోట్టబ్బ సభావోతి. ఏవశ్చసతి, కథం అయోపిణ్డాదీసు ఆబంతనమత్తభూతో ఆపో కాయకసుఖదుక్ఖానం పచ్చయో న హోతి.
కథశ్చ తేసు ఇతరమహాభూతాని విసుం విసుం కాయకసుఖదుక్ఖానం పచ్చయో హోంతీతి. తం దస్సేతుం
“యశ్శో”తిఆదిమాహ. తత్త “సణ్ణధద్ధతావసేనవా”తి తేసు రితాయ పథవిధాతుయా సణ్ణధద్ధతావసేన వా.
సణ్ణపథవీసుఖవేదనాయ ధద్ధపథవీదుక్ఖవేదనాయ ఆరమ్మణ పచ్చయోతి వుత్తం హోతి. ఏవం సేసేసు.
“అబ్బంతరత్థమ్మనస్సా”తి తేసం అయోపిణ్డాదీసం అబ్బంతరే రితస్స విత్థమ్మన సభావస్స. “నో అజ్ఞాధా”తి తానితీణి కారణాని
రపేత్వా ఆబంతన క్రియం పటిచ్చ కాయకసుఖదుక్ఖప్పత్తి నామ నత్తితి అధిప్పాయో. ఇదాని పకతి ఉడకాదీసు
ద్రవభావభూతం ఆపోధాతుమ్మి పుసిత్వా జానంతీతి మహాజనా మజ్ఞాన్తి. తబ్బిసోధనేన సహ లద్ధగుణం దస్సేతుం
“తస్మా”తిఆదిమాహ. తత్త “పథమం ద్రవతా సహితాని. ల. జానంతీ”తి ఇదం పథాన వచనం. లోకే హత్థేన పరామసిత్వా వా
చక్కునా దిస్సా వా ఇదం రస్సం, ఇదం దీఘం, ఇదం వట్టం, ఇదం మణ్డలన్తిఆదినా సణ్ణానం జానంతా హత్థ పుసనేన వా చక్కు
దస్సనేన వా సహేవ తం జానంతీతి మజ్ఞాన్తి. తత్త పన పురిమభాగే కాయద్వారవీధి చిత్తేన పచ్చప్పన్నాని తీణిభూతాని
పుసిత్వా వా చక్కుద్వార వీధిచిత్తేన పచ్చప్పన్నం రూపం దిస్సా వా పచ్చా వత్తుగ్గహణవీధియా ఉప్పన్నాయ ఏవ సణ్ణానం
జానన్తి. ఏసేవనయో రత్తియం అలాతచక్కుసణ్ణానం జానంతస్సపి. తత్త పన బహూనిపి పుబ్బాపరవీధిచిత్తసంతానాని
ఇచ్చితబ్బాని. తథా లోకే చక్కునా దిస్సా ద్వారవాతపానాదీసం చిద్ధవివరాని జానంతా చక్కునా దస్సనేన సహేవ తాని
జానంతీతి మజ్ఞాన్తి. తత్త పన పురిమభాగే చక్కుద్వారికవీధి చిత్తేన పచ్చప్పన్నాని కవాటరూపభిత్తి రూపాని పునప్పునం
దిస్సా పచ్చా అలాతచక్కుస్స మజ్ఞే వివరంపి జానంతా వియ విసుం ఉప్పన్నాయ మనోద్వారిక విజ్ఞాణవీధియా ఏవ తం
చిద్ధవివరభూతం ఆకాసం జానన్తి. తథా హత్థేన ఉడకం పుసంతస్స పథమం ద్రవసహితాని విలీనాని ముదూని తీణిఫోట్టబ్బ
మహాభూతాని విసుం విసుం కాయద్వారిక వీధి చిత్తేహి పుసనకిచ్చేన ఆరమ్మణం కరిత్వా పచ్చా విసుం సుద్ధాయ
మనోద్వారిక వీధియా ఏవ ద్రవభావసజ్ఞాతం పగ్గరణక ఆపోధాతుం జానన్తి. ఏవం సంతేపి తం ద్రవభావంపి హత్థేన పుసనేన
సహేవ జానంతీతి మజ్ఞాన్తితి అధిప్పాయో.

గావో చరన్తి ఏత్థాతి ఆహ “గున్నం చరణట్ఠానం”తి. అక్ఖర విదూ పన గోసద్ధం ఇన్ద్రియత్థేపి ఇచ్చన్తీతి ఆహ “గోతి
వా”తిఆదిం. తాని చక్ఖాదీని ఏతేసు రూపాదీసు చరన్తి, ఏతాని వా రూపాదీని తేసు చక్ఖాదీసు చరన్తి. తత్త పురిమేన గావో
ఇన్ద్రియాని చరన్తి ఏతేసూతి గోచరానీతి దస్సేతి. పచ్చిమేన గోసుఇన్ద్రియేసు చరన్తీతి గోచరానీతి. ఇమాని పన పశ్చా
రూపాదీని.

భావద్వయే. ఇచ్చనట్టేన రానట్టేన రపనట్టేన చ ఇత్థీ. సాహికామరతి అత్థాయ సయంపి అజ్ఞాంకామికం ఇచ్చతి.
సయశ్చ కామికేన ఇచ్చీయతి. అజ్ఞో చ కామికో ఘరావాస సుఖత్థాయ తత్త రానం ఉపేతి, పతిత్థాతి. ఆయతిశ్చ
కులవంసప్పతిత్థానత్థాయ తత్త కులవంస బీజం రపేతీతి. పూరణట్టేన ఇచ్చనట్టేన చ పురిసో. సోహి అత్తహితశ్చ పూరేతి,
పరహితశ్చ ఇచ్చతి. ఇథలోకహితశ్చ పూరేతి, పరలోకహితశ్చ ఇచ్చతి. ఉభయలోకహితశ్చ పూరేతి, లోకుత్తరహితశ్చ
ఇచ్చతి, ఏసతి, గవేసతీతి. పుమస్ససకం పుంసకం. పురిసలిజ్ఞాది. నత్తి పుంసకం ఏతస్సాతి నపుంసకం. “యస్స పన

ధమ్మస్సా”తి భావరూపధమ్మస్స. “తం”తి ఖిన్నపఞ్చకం. మహాసణ్ఠానం సత్తానం జాతిభేదం లిజ్జేతి శాపేతీతి లిజ్జం. లక్ష్మణపాఠకా నిమినన్తి సజ్ఞానన్తి కల్యాణ పాపకం కమ్మవిపాకం ఏతేనాతి నిమిత్తం. కిరియా కుత్తం. ఆయుకన్తం కప్పీయతి సజ్ఞరీయతీతి ఆకప్పో. సబ్బేపేతేలిజ్ఞాదయో. సోచ అవిసదాదిభావో. “వచనేసుచా”తి ఇత్థిసద్ధపురిససద్ధాదీసు చ. “వచనత్తేసు చా”తి ఇత్థి సణ్ఠాన పురిససణ్ఠానాది అత్తేసు చ. “నిమిత్తసద్దో వియా”తి నిమిత్త సద్దో అజ్ఞజాతే పాకటో వియాతి. న పాకటో దిట్టో. అపాకటో పన కత్థచి దిట్టోతి అధిప్పాయో. “భవన్తి సద్దబుద్ధియో”తి సద్దసత్తనయో. “భవన్తి లిజ్ఞాదీనీ”తి అట్టకథానయో. తత్త హి ఇత్థిలిజ్ఞాదీనం హేతుభావ లక్ష్మణన్తి వుత్తం. “ఏతస్మిం సతీ”తి చ జాతియా సతి, జరామరణం హోతి. అసతి న హోతీతి ఏత్థవియ హేతు ఫలభావపాకటత్తం వుత్తం.

వత్తురూపే. నిరుత్తినయేన వచనత్తా భవన్తి. ధాతు ద్వయం నామ మనోధాతు మనోవిజ్ఞాణధాతు ద్వయం. “అవత్వా”తి హదయ వత్తుం అవత్వా. “తం”తి హదయ వత్తు రూపం. “పఞ్చా”తి పఞ్చవత్తుని. “తేసం”తి తేసం కుసలాదీనం. “తత్త వుత్తం”తి పట్టానే వుత్తం. “యం రూపం నిస్సాయా”తి యం రూపం నిస్సాయ మనోధాతు చ మనోవిజ్ఞాణధాతు చ వత్తన్తీతి ఇమం పారం నిద్దిసతి. “అనఞ్జ సాధారణేసు రానేసు”తి చక్కు వత్తాదీహి అజ్ఞవత్తాహి అసాధారణేసు కుసలాకుసలట్టానేసు.

జీవితరూపే. “ఆధిప్పచ్చయోగేనా”తి అధిపతిభావయోగేన. “అధిపతిభావో”తి చ ఇన్ద్రియపచ్చయ కిచ్చం వుచ్చతి. న అధిపతి పచ్చయకిచ్చం. “జీవన్తీ”తి హరితభావం న విజహన్తీతి వుత్తం హోతి. న హి తాని ఏకన్తేన జీవన్తాని నామ హోన్తి. జీవిత రూపస్స ఏకన్త కమ్మజస్స బహిద్ధా అనుపలద్ధత్తా. కమ్మజరూపాని జీవన్తి యేవాతి సమ్మన్దో. “కమ్మ అసన్తేపీ”తి కమ్మచేతనాయ పుట్టే నిరుద్ధత్తా వుత్తం. తదత్తం బృతిరేకతో పాకటం కరోన్తో “తథాహీ”తిఆదిమాహ. “ఇతర రూపానీ”తి చిత్తజరూపాదీని. ఏకవీధివారో నామ పఞ్చద్వారవీధివారో. మనోద్వారవీధివారో ఏకజవన వారోతి వుత్తో. పరిచ్చిన్నం హోతి. కస్మా, ఏకేకస్మిం వీధివారే నిరుద్ధే భవజ్ఞ సమయే అసదిసస్స రూపసన్తానస్స పాతుబ్బావతోతి అధిప్పాయో. తఞ్చా ఖో రూపవిసేసం జానన్తస్సేవ పాకటం హోతి. అజానన్తస్స పన తజ్ఞణమత్తే అపాకటం. కస్మా, తాదిసస్సపి ఉత్తుజరూపసన్తానస్స ధోకం పవత్తనతో. యస్సహి దోస సముట్టితేన రూపసన్తానేన ముఖరూపం దుబ్బణ్ణం హోతి. తస్స దోసే నిరుద్ధేపి తం రూపం ధోకం దుబ్బణ్ణమేవ ఖాయతీతి. “ఉత్తుజాహరజానఞ్చ సన్తతి పచ్చుప్పన్నం”తి అధికారో. ఏకం అద్ధాపచ్చుప్పన్నమేవ హోతీతి వుత్తం. న ను చక్కుసోతాదీని కమ్మజరూపసన్తానానిపి పవత్తికాలే కదాచి సుప్పసన్నాని, కదాచి పసన్నాని, కదాచి అప్పసన్నాని దిస్సన్తీతి. సచ్చం, తథా పవత్తి పన సన్తాన విచ్ఛేదేన న హోతి, నానావిచ్చిన్నే చ ఏకేకస్మిం సన్తానే తేసం పునఘటనం నామ నత్తి. సకిం అన్దో అన్దోయేవ హోతి. బధిరోచ బధిరోయేవాతి అధిప్పాయో. “యది ఏవం”తి ఏవం యది సియాతి అత్తో. “అరూప ధమ్మానం సన్తతి పచ్చుప్పన్నం”తి అధికారో. “విపాకానీ”తి భవజ్ఞభూతాని విపాకాని. ఏకసన్తతివసేన పవత్తిస్సన్తియేవ, తస్మా తేసం నానాసన్తతి పచ్చుప్పన్నం నామ న వత్తబ్బం. కస్మా, యావజీవమ్మి ఏక కమ్మనిబ్బత్తత్తాతి అధిప్పాయో. “ఇతరాని పనా”తి కుసలా కుసల క్రియచిత్తాని పన. “తదారమ్మణా”తి నిరుద్ధారమ్మణా. అద్ధానప్పరణానుభావేన పవత్తన్తియేవ. న పన చిత్తజరూపాదీని వియ అత్తనో జనకపచ్చయే నిరుద్ధే నిరుజ్ఞన్తి. అయం అరూపధమ్మానం జీవన్తత్తే విసేసోతి అధిప్పాయో. “అయమత్తో వత్తబ్బో”తి అరూప ధమ్మానం జీవన్తతావిసేసో వత్తబ్బో. యథా రూపసన్తతియం అనన్తర పచ్చయో నామ నత్తి. చుతికాలే భవన్తరరూపసన్తానస్స కిఞ్చే పచ్చయత్తం అనుపగన్త్యా నిరుజ్ఞతి. తేన భవన్తర పాతుబ్బావో నామ తేసం నత్తి. న తథా అరూపసన్తతియం. తత్త పన చుతిచిత్తమ్మి పటిసన్ధియా అనన్తర పచ్చయో హుత్వా నిరుజ్ఞతి. తేన భవన్తరపాతుబ్బావో నామ తేసం అత్తి. అయమ్మి అరూపధమ్మానం జీవన్తత్తే

విసేనో. తస్మా అరూపధమ్మానంపి కమ్మజరూపానం వియ నిచ్చం జీవితయోగేన జీవంతతా సంతతి పచ్చుప్పన్నం నామ న భవేయ్యాతి న చోదేతబ్బంతి. కుసలా కుసల క్రియచిత్తాని నామ అకమ్మజాని హోంతి. చిత్తజరూపాదీని వియ అతీతం కమ్మం అనపేక్షిత్యా తజ్ఞణికేహి నానాపచ్చయేహి ఉప్పజ్జంతి. తస్మా తేసం జీవంతానంపి సతం అజీవంతానం చిత్తజరూపాదీనం వియ నానాసంతతి పచ్చుప్పన్నం నామ అత్తి. జీవంతతా విసేనోపి అత్తీతి అధిప్పాయో. ఏత్త కేచి వదంతి. రుక్ఖాదీసుపి జీవితం నామ అత్తి. యతో తేసం హరితతా చ అహరితతా చ రూహనఞ్చ-అరూహనఞ్చ దిస్సతీతి. వుచ్చతే, యది తేసం జీవితం నామ అత్తి, అరూపజీవితం వా సియా, రూపజీవితం వా. తత్త సచే అరూపజీవితం హోతి. యథా తేన సమన్నాగతో సత్తో పునప్పునం మరిత్వా పునప్పునం భవంతరే పాతుబ్బవంతి. తథా రుక్ఖాపి మరిత్వా భవంతరే పాతుబ్బవేయ్యం. అథ రూపజీవితం సియా. యథా సత్తానం చక్ఖాది అగ్గేసు జీవిత సంతానే భిన్నే తాని అజ్ఞాని పున జీవంతాని కాతుం న సక్కోంతి. తథా రుక్ఖాపి ఖడ్ధేసు వా సాఖాసువా భిన్నేసు జీవితసంతానే భిన్నే తేఖన్ధావా సాఖాయో వా పున అజ్ఞాత్త రోపేతుం న సక్కా భవేయ్యం. సక్కా ఏవ భవంతి. తస్మా తదుభయంపి జీవితం నామ తేసం నత్తీతి దట్టబ్బం. విభావనిపారే. న హి తేసం కమ్మంయేవ రితికారణం హోతీతి ఏత్త కమ్మం రితికారణం ఏవ న హోతీతి యోజేతబ్బం. తేనాహ “ఆహారజాదీనం”తిఆదిం. ఏకకలాపే గతా పవత్తా సహజాత పచ్చయా, తేహి ఆయత్తా పటిబద్ధాతి విగ్గహో. కమ్మాదీనం రూపజనకపచ్చయానం జనకానుభావో నామ రూపకలాపానం ఉప్పాదక్ఖణే ఏవ ఫరతి, న రితిక్ఖణే. ఉపచయసంతతియో చ ఉప్పాదక్ఖణే లబ్బంతి, న రితిక్ఖణే. తస్మా తా జనకపచ్చయానుభావక్ఖణే లద్ధత్తా కుతోచిజాతనామం లభంతి. జరతాపన రితిక్ఖణే ఏవ లబ్బంతి, న ఉప్పాదక్ఖణే. తస్మా సా కుతోచిజాత నామం న లభతి. యది పన ఆహారజాదీనం రూపధమ్మానం రితి నామ ఆహారాది జనకపచ్చయాయత్తా భవేయ్య. జరతాపి జనకపచ్చయానుభావక్ఖణేవ లబ్బమానా సియా. ఏవఞ్చసతి, సాపి కుతోచిజాత నామం లభేయ్య. న పన లభతి. తస్మా తేసం రితి నామ జనకపచ్చయాయత్తా న హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “ఇతరథా”తిఆదిమాహ. “ఉపత్తమ్మమానా”తి కలాపంతరే రత్వా ఉపత్తమ్మమానా. “న ఖణరితిప్పవత్తియా”తి ఖణరి తిభావేన పవత్తిలత్థాయ ఉపత్తమ్మంతి, అనుపాలేతీతి యోజనా. సట్టేసంపి రూపారూపధమ్మానం. “తం”తి విభావనివచనం. “ఇదం పనా”తి జీవితరూపం పన.

ఆహారరూపే. “సవత్థుకవచనం”తి భోజనాది వత్థునా సహ పవత్తతీతి సవత్థుకం. వచనం. న హి నిబ్బత్తితం ఆహార రూపం నామ కలశం కాతుం సక్కా హోతీతి. “వివేచితానీ”తి పాచన కిచ్చేన విభజితాని. విసుం విసుం కతాని. “పఞ్చాధా విభాగం గచ్చంతీ”తి ఏకం భాగం పాణకా ఖాదంతి. ఏకం భాగం ఉదరగ్గి రూపేతి. ఏకో భాగో ముత్తం హోతి. ఏకోభాగో కరీసం. ఏకోభాగో రసభావం ఆపజ్జిత్యా సోణితమంసాదీని ఉపబ్రూహయతీతి ఏవం వుత్తనయేన పఞ్చాధా విభాగం గచ్చంతి. “లోకే”తి లోకియ గగ్ధే. “తతో”తి ఆమాసయతో. అనుఫరన్తో హుత్వా. “తస్సా”తి రసభాగస్స. “భూతేసూ”తి మహాభూతేసు. సహ ఇన్ద్రియేన వత్తతీతి సేన్ద్రియో. కాయో. ఉదయతీతి ఓజా. దకారస్స జకారో. అవతి జనేతీతి ఓజా. అవసద్ధస్స ఓకారో. “అత్తనోవత్థం”తి అత్తనోనిస్సయభూతం రూపకాయం.

“అజ్ఞాపదేసో” నామ రూపస్స లహుతాతిఆదీసు అజ్ఞాస్స రూపస్స క్రియామత్తభావేన అపదిసనం వుచ్చతి. “ఉజుకతోవ నిప్పాదితం”తి ముఖ్యతోవ జనితం. యథాహి సబ్బం అనిప్పన్నరూపం అజాతి ధమ్మత్తా ఉజుకతో కమ్మాదీహి జాతం నామ న హోతి. కమ్మాదీహి జాతం పన నిప్పన్నరూపం నిస్సాయ దిస్సమానత్తా తానూపచారేన విజ్ఞాత్తి ద్వయం చిత్తజంతిఆదినా వుచ్చతి. న తథా ఇదం నిప్పన్నరూపం. ఇదం పన జాతిధమ్మత్తా ఉజుకతోవ కమ్మాదీహి పచ్చయేహి నిప్పాదితం జనితంతి వుత్తం హోతి. “రూపం”తి వుత్తే అనిప్పన్నరూపంపి లబ్ధతీతి తతో విసేసనత్తం రూపరూపంతి వుచ్చతీతి

ఆహ “రుప్పనలక్ష్మణ సమ్మన్నం”తిఆదిం. తత్త “రుప్పనలక్ష్మణం” నామ సీతుణ్ణాదీహి వికారపత్తిలక్ష్మణం. తమ్మన అనిప్పన్న రూపే ముఖ్యతో న లబ్ధతి. నిప్పన్నరూపే ఏవ లబ్ధతి. కస్మా, నిప్పన్నరూపస్సహి నానావికారో వికారరూపంతి వుచ్చతి. లక్ష్మణం లక్ష్మణ రూపంతి వుచ్చతి. వికారస్స పన వికారో నామ నత్తి. లక్ష్మణస్స చ లక్ష్మణం నామ నత్తి. యది అట్టితి వదేయ్య. వికారస్స వికారో, తస్స చ వికారో, తస్స చ వికారోతి అపరియంతమేవ సియా. తథా లక్ష్మణోపితి.

ఆకాసధాతుయం. “పకాసన్తి”తి ఇదం ఏకం ఇదం ఏకంతి పజ్ఞాయంతి. “పరిచ్ఛిన్నతీ”తి ఆహ “పరితో”తిఆదిం. “అసమ్మిస్సం”తి వత్వా తదత్తం వివరతి “ఏకత్తం అనుపగమనం”తి. పరిచ్ఛిన్నీయతీతి పరిచ్ఛేదోతి ఆహ “తేహి వా”తిఆదిం. “తేహి వా”తి కలాపంతరభూతేహి వా. “అత్తనో వా పరేసం వా అకత్వా”తి అత్తనోపక్తికం వా పరేసం పక్తికం వా అకత్వా. పరిచ్ఛేద క్రియామత్తం పరిచ్ఛేదోతి ఆహ “తేసం వా”తిఆదిం. “తేసం వా”తి కలాపంతరభూతానం వా. “అయం పనా”తి అయం పరిచ్ఛేదో పన. “తస్సా”తి పరిచ్ఛేదస్స. సో పాళియం వుత్తోతి సమ్మన్తో. “ఇతి కత్వా”తి ఏవం మనసికత్వా. “ఏతేహి”తి ఏతేహి మహాభూతేహి. “అజ్ఞమజ్ఞా అబ్యాపితతా”తి ద్విన్నం తిణ్ణం వా రూపకలాపానం ఏకకలాపత్తూపగమనం అజ్ఞమజ్ఞా బ్యాపితా నామ, తథా అనుపగమనం అజ్ఞమజ్ఞా అబ్యాపితతా నామ. తేనాహ “ఏకత్తం”తిఆదిం. “తత్తా”తి తిస్సం పాళియం. “నానాకలాపగతానం భూతానం”తి ఏతేన కలాపపరియంతతా ఏవ వుత్తా హోతి.

విజ్ఞాత్తి ద్వయే. “సయజ్ఞా”తి విజ్ఞాత్తి సజ్ఞాతం సయజ్ఞా. “తేనా”తి చలమానేన కాయజ్ఞేన. “తేహి”తి పచ్చక్షే రితేహి జనేహి. తత్తాతిఆదీసు. “కాయజ్ఞవికారం కరోంతస్సా”తి అభిక్కుమనాది అత్తాయ హత్తపాదాదీనం కాయజ్ఞానం చలన సజ్ఞాతం వికారం కరోంతస్స. ఉప్పజ్జంతా చ సబ్బేతే చిత్తజవాతకలాపా యథాధిప్పేత దిసాభిముఖా ఏవ ఉప్పజ్జంతితి యోజనా. “యథా వా తథా వా అనుప్పజ్జిత్వా”తి అనియమతో అనుప్పజ్జిత్వాతి వుత్తం హోతి. యస్స చోపన కాయస్స. “తేహి”తి చిత్తజవాతకలాపేహి. నియామకో నావానియోజకో. “తే చా”తి తేచిత్తజవాతకలాపసజ్ఞాటా. ఏతేన సకలం కాయజ్ఞం నిదస్సేతి. సకలకాయజ్ఞం నావాసదిసంతి వుత్తం హోతి. “చారేత్వా”తి వియూహిత్వా. కథం పన సా నియామకసదిసీ హోతీతి ఆహ “యథాహి”తిఆది. యదేతం సక్కోతీతి వచనం వుత్తంతి సమ్మన్తో. “కతీపయజవన వారేహి”తి ద్వత్తి జవనవారేహి. “తతో”తి యస్మిం వారే చలన సజ్ఞాతం దేసంతర పాపనం జాయతి. తతో చలనవారతో. సంతమ్భన సందారణాని ఏవ సమ్మజ్జంతి, న చలనసజ్ఞాతం దేసంతర పాపనం. “ఏత్తా”తి ఏతిస్సం అట్టకథాయం. నానాజవనవీధీసు. ల. ఉపత్తమ్భనే చ యుజ్జతియేవ. న ఏకిస్సాయ జవనవీధియం ఏవ యుజ్జతీతి అధిప్పాయో. యది నానాజవనవీధీసు తథా ఉపత్తమ్భనజ్ఞా గయ్యేయ్య. ఏవంసతి, అంతరంతరా బహూ భవజ్ఞవారాపి సంతి. తత్త కథం తదుపత్తమ్భనం సమ్మజ్జేయ్యాతి ఆహ “తథాహి”తిఆదిం. తత్త “ఉతుజరూపసజ్ఞాటాని పీ”తి భవజ్ఞసమయే పవత్తాని ఉతుజరూపకలాపసన్ధానకాని. “తదాకార వంతానీ”తి తస్సా చిత్తజరూపసంతియా ఆకార వంతాని. పచ్చిమ పచ్చిమానం రూపకలా పసజ్ఞాటానం అపరాపరం ఉప్పజ్జనంతి సమ్మన్తో. పురిమపురిమానం రూపకలాపసజ్ఞాటానం ఖణికధమ్మతా చ తేసం న సియా. న చ తే ఖణికధమ్మా న హోంతి. అజ్ఞాథా దేసంతర సజ్ఞమనసజ్ఞాతం చలనం ఏవ న సియా. చలనం తిహి నానాక్రియానం పాతుట్టావో వుచ్చతి. నానాక్రియా చ నామ నానాధమ్మా ఏవ. యస్మా చ అజ్ఞపచ్చజ్ఞానం ఖణేఖణే చలనం నామ లోకే పచ్చక్షతో దిట్టం. తస్మా తేసం ఖణికధమ్మతాపి దట్టట్టా హోతీతి. ఏతేన తేసం ఖణికమరణం దస్సేతి, యం రూపారూపధమ్మానం అనిచ్చలక్ష్మణంతి వుచ్చతి. అబ్యాపార ధమ్మతా చ అవసవత్తితా చ తేసం న సియా. న చ తే అబ్యాపార ధమ్మా, న అవసవత్తి ధమ్మా చ న హోంతి. అజ్ఞాథా పచ్చయాయత్త వుత్తితా ఏవ తేసం న సియా. పచ్చయాయత్త వుత్తితాతి చ పచ్చయే సతి, తే వత్తంతి, అసతి న వత్తంతితి ఏవం పవత్తా పచ్చయాయత్త వుత్తితా యస్మా చ పచ్చయసామగ్గియం సతి, తే వత్తంతియేవ. తేసం వత్తనత్థాయ

కేనచిబ్యాపారేన కిచ్చం నత్తి. తే మావత్తస్తూతి చ అత్తనో వసేన వత్తన్తి. పచ్చయే అసతి, న వత్తన్తియేవ. తేసం అవత్తనత్తాయ కేనచిబ్యాపారేన కిచ్చం నత్తి. తేమావత్తస్తూతి చ అత్తనో వసేనవత్తన్తి. యస్మా చ తేసం పచ్చయాయత్త వుత్తితా నామ లోకే విజ్ఞానం పచ్చక్షతోదిట్టా. తస్మా తేసం అబ్యాపారతా చ అవసవత్తితా చ దట్టబ్బా హోతి. ఏతేన తేసం సబ్బేహి సత్తపుగ్గల అత్తాకారేహి సబ్బసో సుజ్ఞం దస్సేతి, యం రూపారూపధమ్మానం అనత్తలక్ఖణన్తి వుచ్చతీతి.

“వచీభేదం”తి అక్ఖర పదభావపత్తం వచీమయసద్దప్పకారం. ఉపాదిన్నకపథవీధాతుయో నామ కమ్మజ పథవీధాతుయో. తాసు సజ్జట్టనన్తి సమ్మన్దో. అత్తనా సహజాతేనయేన ఆకారవికారేన ఉపగచ్ఛతి, యేన చ ఉపలబ్బతీతి సమ్మన్దో. అజ్ఞత్త సన్తానగతా సబ్బే చతుజరూపధమ్మాపి కత్థచి ఉపాదిన్నకాతి వుచ్చన్తీతి ఆహ “చతుజభూతాయ ఏవ వా”తి. ద్వీసురాన కరణేసు కరణపక్షే చలనాకారప్పవత్తా చిత్తజపథవీధాతు రానపక్షే పథవిధాతుయం సజ్జట్టయమానా కమ్మజపథవియం ఏవ ఘట్టేతి. ఇతర పథవియం న ఘట్టేతీతి న సక్కా వత్తుంతి కత్వా ఇథ ఏవగ్గహణం కతం. “వికార ద్వయఞ్చా”తి కాయవికార వచీవికార ద్వయఞ్చ. కథం పన అసమ్మిస్సం కత్వా వేదితబ్బన్తి ఆహ “ఏత్థచా”తిఆదిం. యం పన తాసం ఘట్టనప్పకారవిధానం అత్తీతి సమ్మన్దో. “తాసం” చిత్తజపథవీనం. “తం తం వణ్ణత్తపత్తియా”తి క, ఖా, దివణ్ణత్తపత్తత్తాయ. యం పన కాయవిజ్ఞాత్తిట్టానే ‘అయఞ్చ అత్తో ఉపరి అక్ఖరుప్పత్తి విచారణాయం పాకటో భవిస్సతీ’తి వుత్తం. తం ఇథ పాకటం కరోన్దో “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ. తేనవ హి మూలటీకాయం వుత్తన్తి సమ్మన్దో. “ఏత్థ చా”తి మూలటీకాపారే. “పుబ్బభాగే”తి పరిబ్యత్త అక్ఖరప్పవత్తవీధితో పుబ్బభాగే. “నానాజవనవీధీహి”తి నానప్పకారేహి జవనవీధివారేహి. “పథమజవనచిత్తస్సపీ”తి పరిబ్యత్త అక్ఖరప్పవత్తివీధియం ఉప్పన్నపథమజవన చిత్తస్సపీ. తస్స ఆసేవనఞ్చ నామ తతో పురిమేహి వీధివారేహి ఏవ లద్ధం సియాతి అధిప్పాయో. “ఆసేవనం”తి చ ఉపచార వచనం దట్టబ్బన్తి హేట్టా వుత్తమేవ. “తస్సా”తి పరిబ్యత్తక్ఖరస్స. వుత్తఞ్చ సద్దసత్తేసు. “దీఘముచ్చరే”తి పఞ్చాదీఘా వుచ్చన్తి. మిథిన్ద పఞ్ఞాపారే. “సాధికే వీహివాహసతే”తి వీహిధఞ్ఞాపూరో సకటో వీహివాహో నామ. వీహివాహానం సాధికే సతస్మిం. అభిమజ్ఞానం అభిమానో. “సేసమేత్థ కాయవిజ్ఞాత్తియం వుత్తనయే నా”తి తథాహి చలనచిత్తజరూపసన్తతీయం పవత్తానీతిఆదినా వుత్త నయేనాతి అత్తో. ఇథ పన వచీభేదకర చిత్తజసద్దసన్తతీయం పవత్తాని ఉతుజరూపసజ్జట్టానీతిఆదినా వత్తబ్బం. తేనాహ “యథాసమ్మవం”తి. “పవత్తనత్తో”తి అభిక్కమనాది సజ్ఞాయనాదీనం పవత్తాపనత్తో. “ఏత్థ చా”తిఆదీసు. “బోధేతు కామతా రహితేసూ”తి అభిక్కమనపటిక్కమనాదీసు కాయవిజ్ఞాత్తి చ, సుత్తన్ద సజ్ఞాయనాదీసు వచీవిజ్ఞాత్తి చ పరం బోధేతుకామతా రహితాతి దట్టబ్బా. “ద్వీసు బోధకవిజ్ఞాత్తీసూ”తి బోధకకాయవిజ్ఞాత్తి బోధకవచీ విజ్ఞాత్తీసు. పురిమా కాయవిజ్ఞాత్తి, పచ్చిమా చ వచీవిజ్ఞాత్తి. పచ్చా సుద్ధేన మనోద్వారిక జవనేన ఏవ విజ్ఞాయతి, న పఞ్చద్వారిక జవనేనాతి యోజనా. చక్షువిజ్ఞాణ వీధియా గహేత్వాతి సమ్మన్దో. “కాయవిజ్ఞాణ వీధియా”తి వచీభేదం అకత్వా హత్థగ్గహణాది వసేన అధిప్పాయ విజ్ఞాపనే అయం కాయవిజ్ఞాణవీధి దట్టబ్బా. కస్మా పన సయఞ్చవిజ్ఞాయతీతి విజ్ఞాత్తీతి అయం వికప్పో వుత్తోతి ఆహ “సాహి అత్తానం”తిఆదిం. “మజ్ఞే”తి విజ్ఞాత్తిగ్గహణవీధి అధిప్పాయగ్గహణవీధినం మజ్ఞే. కథం పవత్తకవిజ్ఞాత్తీసు అధిప్పాయం విజ్ఞాపేతి, సయఞ్చవిజ్ఞాయతీతి ద్వే అత్థా లబ్బన్తీతి ఆహ “ద్వీసు పనా”తిఆదిం. అయం అభిక్కమతి, అయం పటిక్కమతీతి జానంతా అభిక్కమనపయోగఞ్చ తప్పయోగ జనకచిత్తఞ్చ జానన్తి. “పరస్సకథం”తి బోధేతుకామతారహితమ్మి పరస్సవచనసద్దం. రాగచిత్తఞ్చ జానన్తి. తేన వుత్తం మూలటీకాయం పరం బోధేతుకామతాయ వినాపి అభిక్కమనాదిప్పవత్తనేన సోచిత్తసహభువికారో అధిప్పాయం. ల. ద్వీధాపి విజ్ఞాత్తి యేవాతి.

వికారరూపేను. “కమ్మయోగ్యం”తి అభిక్రమనాదికమ్మేను యోజేతుం యుత్తం. అదన్తతా వుచ్చతి సీఘప్పవత్తి. సా లక్ఖణం అస్సాతి విగ్గహో. సరీర క్రియానుకులో కమ్మజ్ఞభావో లక్ఖణం యస్సాతి సమాసో. “ధాతుయో”తి మహాభూతధాతుయో వా, పిత్తసేవ్హాదిధాతుయో వా. పూతిముఖసప్పసజ్ఞాతస్స ఆపస్స పరియుట్టానన్తి వాక్యం. అసయ్వుభారో నామ వహితుం అసక్కుణ్ణేయ్యభారో. “సా పవత్తతీ”తి కాయలహుతా పవత్తతి. ధద్ధం కరోన్తి సరీరగతా ధాతుయోతి అధికారో. భుసం మారేతీతి ఆమరికో. దకారో ఆగమో. గామనిగమవిలుప్పకో చోరగణో. తస్స భయేన పరియుట్టితం. “వివట్టమానం”తి విరూపం హుత్వా వట్టన్తం. “మూలభూతా హోతీ”తి అసప్పాయ సేవనే సతి, సా పథమం పరియుట్టాతి. సీతాధికావా హోతి, ఉడ్డాధికావా. తాయ పరియుట్టితాయ ఏవ సబ్బపరియుట్టానాని పవత్తన్తీతి వుత్తం హోతి. “ఇమాపనతిస్సో రూపజాతియో రూపకాయస్స వీసేసాకారా హోన్తి. ఇతి తస్మా వికారరూపం నామాతి యోజనా.

లక్ఖణరూపేను. “చయనం”తి సశ్చితభావగమనం. “ఆదితో”తిఆదిష్ఠి. “ఉపరితో”తి ఉపరిభాగే. “ఆచయో”తిఆదిష్ఠి చయో. “ఉపచయో”తి ఉపరూపరిచయో. “అద్ధానపూరణవసేనా”తి వస్ససతమ్మి వస్ససహస్సమ్మి దీఘకాలం అత్తభావం పూరణవసేన. “తేన పరియాయేనా”తి ఉపసద్దస్స అత్తనానత్తం అచిన్తేత్వా నిబ్బత్తిం వడ్డియం అన్తోగధం కత్వా వుత్తేన తేనపరియాయేన. తస్స చ ఏకేకస్స సన్తతి పచ్చప్పన్నస్స. తత్త చిత్తజరూపేను అస్సాస పస్సాసానం వా పదవారహత్థవారాదీనం వా అక్ఖరానం వా నిబ్బత్తి వడ్డి పవత్తియో దిస్సన్తియేవ. తథా నానాచిత్తసముట్టితానం నానారూపసన్తతీనం పీతి. ఉతుజరూపేను ఇరియా పథనానత్తం పటిచ్చ సుఖదుక్ఖజనకానం నానారూపసన్తతీనం నిబ్బత్తివడ్డిపవత్తియో దిస్సన్తియేవ. తథా బహిద్ధా ఖాణుకణ్ణికాదిసమ్మస్సేన సీతుణ్ణాదిసమ్మస్సేన వాతాతపాదిసమ్మస్సేన వా సరీరే ఉప్పన్నానం నానారూపసన్తతీనమ్మి చక్ఖురోగాదిరూపానమ్మితి. ఆహారజరూపేను ఆహారనానత్తం పటిచ్చ సరీరే ఉప్పన్నానం సమవిసమరూపసన్తతీనంతి. “అయం నయో”తి బహిద్ధాసన్తానే నిదస్సన నయో. తేన అజ్ఞత్తసన్తానేపి సత్తసన్తానానం హత్థపాదాదిసన్తానానం కేసలోమాది సన్తానానశ్చ నిబ్బత్తి వడ్డిపవత్తియో నిదస్సేతి. “జీరణం”తి అభినవావత్తతో హాయనం. పాళిపారే. “రితస్స అజ్ఞాధత్తం”తి అజ్ఞో పకారో అజ్ఞాధా. అజ్ఞాధా భావో అజ్ఞాధత్తం . ఏతేన జరావసేనవా నానారోగాబాధాదివసేన వా విపరిణామో వుత్తో. “తథా అవత్తాభేదయోగతో”తి జాతిరూపమేవ ఆదిష్ఠి నిబ్బత్తి హోతి. తతోపరం తమేవ వడ్డి హోతి. తతో పరం తమేవ పవత్తి హోతీతి ఏవం తథా అవత్తాభేదయోగతో. తేనాహ “సాహి”తిఆదిం. “పబన్ధయతీ”తి పబన్ధం కరోతి. సజ్ఞహగాథాదీసు పన సువిజ్ఞోయ్యా. “ఏత్థ చ పచ్చిమాసీ”తిఆదీసు. వోహరసిద్ధమత్తభావం”తి పుగ్గలో సత్తో అత్తా జీవోతిఆదికా పజ్జత్తి నామ వోహర సిద్ధమత్తా హోతి. సభావసిద్ధా న హోతి. సాహి మహాజనేహి ఖన్ధ పశ్చకం ఉపాదాయ పుగ్గలో నామ అత్తీతి సమ్మతత్తా వోహరితత్తా వోహరసిద్ధా నామ. సభావసిద్ధా పన న హోతి. తస్మా అరియానం వోహరే పుగ్గలో నామ నత్తీతి సిజ్ఞతి. ఇమాని పన రూపాని సభావసిద్ధత్తా అరియానం వోహరేపి అత్తీతి సిజ్ఞన్తి. తేనాహ “తాదిసేనా”తిఆదిం. “సుద్ధధమ్మగతియా సిద్ధేనా”తి పథవీధాతు నామ సుద్ధధమ్మో హోతి. సా ఉప్పాదమ్మి గచ్చతి, జరమ్మి గచ్చతి, భేదమ్మి గచ్చతి. తస్మా తస్సా ఉప్పాదోపి జరాపి భేదోపి సుద్ధధమ్మగతియా సిద్ధో నామ. ఏవం లక్ఖణరూపానం సుద్ధధమ్మగతిసిద్ధం పరమత్థలక్ఖణం వేదితబ్బం. తథా విజ్ఞత్తి ద్వయస్సపి వికారరూపత్తయస్సపి పరిచ్ఛేద రూపస్సపీతి. యథా చ ఇమేసం రూపానం. తథా నిబ్బానస్సపి సుద్ధధమ్మగతిసిద్ధం పరమత్థలక్ఖణం అత్తియేవ. కిలేసధమ్మాహి అరియమగ్గే అభావితే భవపరమ్మరాయ ఉప్పాదం గచ్చన్తియేవ. భావితేపన అనుప్పాదం నిరోధం గచ్చన్తియేవ. తస్మా కిలేసధమ్మానం అనుప్పాదనిరోధోపి సుద్ధధమ్మగతియా సిద్ధో నామ. ఏవం నిబ్బానస్సపి సుద్ధధమ్మగతిసిద్ధం పరమత్థలక్ఖణం వేదితబ్బం. అత్తి భిక్షవే అజాతం అభూతన్తి ఇదం సుత్తంపి ఏత్థ వత్తబ్బం. ఏతేన అరియవోహరే నిబ్బానస్స ఏకన్తేన అత్తితా భగవతా వుత్తా హోతి. తేనాహ “ఇతరథా”తిఆదిం. “నసభావతో

అనుపలద్దతా అనిప్పన్నాని నామ హోన్తి"తి ఏతేన ఏతాని అసభావరూపానీతి చ అలక్ష్మణ రూపానీతి చ అసమ్మసనరూపానీతి చ న సక్కా వత్తుంతిపి దీపేతి. కస్మా, యథాసకం సభావేహి సభావవన్నతా యథాసకం లక్ష్మణే హి సలక్ష్మణతా పటిసమ్మిదామగ్గే సమ్మసనజ్ఞాణ విభజ్జే జాతిజరామరణానమ్మి సమ్మసితబ్బధమ్మేసు ఆగతత్తాతి. అట్టసాలినియమ్మి అయమత్థో వుత్తోయేవ. యథాహ పరినిప్పన్నన్తి పన్నరసరూపాని పరినిప్పన్నాని నామ. దసరూపాని అపరినిప్పన్నాని నామ. యది అపరినిప్పన్నాని నామ. ఏవంసతి, అసజ్ఞతాని నామ సీయుం. తేసంయేవ పనరూపానం కాయవికారో కాయవిజ్ఞత్తి నామ. వచీవికారో వచీవిజ్ఞత్తి నామ. ఛిద్దం వివరం ఆకాసధాతు నామ. లహుభావో లహుతా నామ. ముదుభావో ముదుతా నామ. కమ్మజ్ఞాభావో కమ్మజ్ఞతా నామ. నిబ్బత్తి ఉపచయో నామ. పవత్తి సంతతి నామ. జీరణాకారో జరతా నామ. హుత్వా అభావాకారో అనిచ్చతా నామాతి సబ్బం పరినిప్పన్నం సజ్ఞతమేవాతి. తత్థ "తేసంయేవ రూపానం"తి నిద్ధారణే భుమ్మం. తేసంయేవ దసన్నం రూపానం మజ్జేతి వుత్తం హోతి. "ఇతిసబ్బం"తి ఇదం సబ్బం దసవిధం రూపం పరినిప్పన్నమేవ సజ్ఞతమేవాతి అత్థో. ఖిన్నవిభజ్జట్టకథాయమ్మి వుత్తోవ. యథాహ పశ్చవిపసఖిన్ధా పరినిప్పన్నావ హోన్తి, నో అపరినిప్పన్నా. సజ్ఞతావ, నో అసజ్ఞతా. అపిచ నిప్పన్నాపి హోన్తియేవ. సభావధమ్మేసుహి నిబ్బానమేవేకం అపరినిప్పన్నం అనిప్పన్నజ్ఞాతి చ. నిరోధసమాపత్తి చ నామ పజ్ఞత్తి చ కథన్తి. నిరోధసమాపత్తి లోకియలోకుత్తరాతి వా సజ్ఞతాసజ్ఞతాతి వా పరినిప్పన్నాపరినిప్పన్నాతి వా న వత్తబ్బా. నిప్పన్నా పన హోతి. సమాపజ్ఞన్తేన సమాపజ్జిత్తబ్బత్తో. తథా నామపజ్ఞత్తి, సాపహి లోకియాదిభేదం నలభతి. నిప్పన్నా పన హోతి. నో అనిప్పన్నా. నామగ్గహణజ్ఞో గణ్ఠన్తోవ గణ్ఠాతీతి చ. ఏతేన లక్ష్మణరూపానమ్మి నిప్పన్నతా సిద్ధా హోతి. విసుద్ధి మగ్గేపన నిప్పన్నం అనిప్పన్నంతిదుకస్స నిద్దేసే. అట్టారసవిధం రూపం పరిచ్ఛేదవికార లక్ష్మణభావం అతిక్కమిత్వా సభావేనేవ పరిగ్గహేతబ్బత్తో నిప్పన్నం, సేసం తబ్బిపరీతతాయ అనిప్పన్నన్తి చ. నిప్పన్నరూపం పన రూపరూపం నామాతి చ. యం చతుహి కమ్మాదీహి జాతం, తం చతుజం నామ. తం లక్ష్మణ రూపవజ్జం అవసేసరూపం. లక్ష్మణరూపం పన న కుతోచిజాతన్తి చ వుత్తం. సబ్బజ్ఞోతం ఆచరియేహి గహితనామమత్తత్తా వత్తిచ్చానుగతం హోతి. యం రుచ్చతి, తం గహేత్వా కథేతబ్బన్తి.

రూపసముద్దేసానుదీపనా నిట్టితా.

౧౯౭. రూపవిభాగే . "ఏకవిధనయం తావ దస్సేతుం"తి రూపవిభాగతో పథమం దస్సేతుం. ఏతేన ఏకవిధనయో రూపవిభాగో నామ న తావ హోతీతి దస్సేతి. తం న సమేతి. కేన న సమేతీతి ఆహ "వక్ఖతిహి"తిఆదిం. "అజ్ఞత్తికాదిభేదేన విభజన్తి విచక్ఖణా"తి ఏతేన సబ్బంరూపం అజ్ఞత్తికబాహిరవసేన దువిధన్తిఆదికో దువిధనయో ఏవ రూపవిభాగనయో నామాతి విజ్ఞాయతి. తస్మా తేన న సమేతీతి వుత్తం హోతి. అపిచ పాళియం. సహేతుకా ధమ్మా, అహేతుకా ధమ్మాతిఆది దుకేసు సబ్బంరూపం అహేతుకమేవ, న సహేతుకన్తిఆది నియమకరణమ్మి రూపవిభాగో ఏవాతి కత్వా తథా వుత్తన్తి గహేతబ్బం. "ఇతరాని పన"తి కామావచరన్తిఆదీని పన. "జనకేన పచ్చయేనా"తి పథానవచనమేతం. ఉపత్థమ్మకాది పచ్చయాపి గహేతబ్బా ఏవ. "సగ్గమ్మా"తి సమాగన్త్వా. "కరీయతీ"తి నిప్పాదీయతి. యోధమ్మాతిఆదీసు. "పహీనో పీ"తి ఛిన్దనభిన్దనాదివసేన పహీనోపి. "తస్మిం సతీ"తి సముదయప్పహనే సతి. కిచ్చపచ్చయానం అరహత్థస్స చ సక్కత్థస్స చ దీపనతో దువిధం అత్తం దస్సేతుం "అట్టానత్తా"తిఆది వుత్తం. "తబ్బిసయస్సా"తి రూపవిసయస్స. "ఏవం"తి ఏవంసన్తే. "పహీనం భవిస్సతీ"తి అనాగతభవే పున అనుప్పాదత్తాయ ఇధేవ పహీనం భవిస్సతీతి అత్థో. తేనాహ "ఉచ్చిన్నమూలం"తిఆదిం. "తాలావత్తుకతం"తి ఛిన్నతాలక్ఖాణుకం వియ కతం భవిస్సతి. "అనభావం కతం"తి పున అభావం కతం. "పాకటో"తి దస్సనాదికిచ్చవిసేసహి పజ్ఞాతో. "తదుపాదాయా"తి తం ఉపనిధాయ. విభావనిపారే.

“అజ్ఞాతికరూపం”తి పదుద్ధారణం. అత్తానం అధికిచ్చ పవత్తం అజ్ఞాతం. అజ్ఞాతమేవ అజ్ఞాతికన్తి దస్సేతి
“అత్తభావసంజ్ఞాతం”తిఆదినా. తం న సున్దరం. కస్మా, అజ్ఞాతధమ్మ అజ్ఞాతిక ధమ్మానశ్చ అవిసేసో ఆపజ్జతీతి
వక్ఖమానకారణత్తా. “ద్వారరూపం నామా”తి పదుద్ధారపదం. కస్మా ద్వారరూపం నామాతి ఆహ “యథాక్కమం”తిఆదిం.
పరతోపి ఏసనయో. “దేసనాభేద రక్ఖణత్థం”తి దుకదేసనాభేదతో రక్ఖణత్థం. తత్థ దేసనాభేదో నామ రూపకణ్ఠే పశ్చావిజ్ఞాణానం
వత్థు రూపశ్చ, న వత్థు రూపశ్చ, ఆరమ్మణ రూపశ్చ, న ఆరమ్మణ రూపశ్చ వత్తా మనోవిజ్ఞాణస్స న వుత్తం. యది
వుచ్చేయ్య, ఆరమ్మణదుకే మనోవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణ రూపం, న ఆరమ్మణ రూపన్తి దుకపదం న లభేయ్య. అయం
దేసనాభేదో నామ. వత్థుదుకేసు హదయవత్థువసేన లబ్బమానం మనోవిజ్ఞాణదుకం న వుత్తన్తి. “ధూలసభావత్తా”తి
సుఖుమరూపం ఉపాదాయ వుత్తం. “దురే పవత్తస్సపీ”తి యథా సుఖుమరూపం అత్తనో సరీరే పవత్తమ్మి శాణేన సీఘం
పరిగ్గహేతుం న సక్కా హోతి, తథా ఇదం. ఇమస్స పన దూరే పవత్తస్సపి. “గహణయోగ్యత్తా”తి శాణేన పరిగ్గహణపత్తత్తాతి
అధిప్పాయో. విభావనిపారే. “సయంనిస్సయవసేన చా”తి సయశ్చ నిస్సయ మహాభూతవసేన చ. తత్థ సయం సమ్మత్తా
నామ పోట్టబ్బధాతుయో. నిస్సయవసేన సమ్మత్తా నామ గన్ధరసా. ఉభయథాపి అసమ్మత్తా నామ చక్ఖు రూప, సోత సద్ధా.
యో పటిముఖభావో అత్తి, యం అజ్ఞామజ్ఞాపతనం అత్తీతి యోజనా. న చ తాని అజ్ఞాప్పకారాని ఏవ సక్కా భవితున్తి
సమ్మన్తో. “అనుగ్గహ ఉపఘాతవసేనా”తి వడ్డనత్తాయ అనుగ్గహవసేన, హాయనాది అత్తాయ ఉపఘాతవసేన. “యం
కిశ్శీ”తి చతుసముట్టానికరూపం గణ్ఠాతి. “ఆదిన్నపరామట్టత్తా”తి తణ్ణామానేహి ఏతం మమ ఏసోహమస్మీతిఆదిన్నత్తా,
దిట్టియా ఏసో మే అత్తాతి పరామట్టత్తా చ. “నిచ్చకాలం పవత్తివసేనా”తి ఏకేన జనకకమ్మేన పటిసన్దిక్ఖణతో పట్టాయ
నిచ్చకాలం పవత్తివసేన. “ఉపచరీయతీ”తి వోహరీయతి. “అత్థవిసేసబోధో”తి రూపారమ్మణస్స కిచ్చవిసేసబోధో.
“అసమ్మత్తవసేనా”తి విసయట్టానం సయం అసమ్మజ్జనవసేన. అత్తనోరానం వా విసయస్స అసమ్మజ్జనవసేన. తత్థ
విసయస్స అసమ్మత్తం దస్సేన్తో “తత్తా”తిఆదిమాహ. తథా సోతసద్దేసు చ అజ్ఞామజ్ఞాం లగ్గిత్యా ఉప్పజ్జమానేసు.
“సమ్మత్తియా ఏవా”తి సమ్మజ్జనత్తాయ ఏవ. తథా ఆపో చ సమ్మత్తియా ఏవ పచ్చయోతి యోజనా. దుబ్బలపథవీ ఏవ
సన్నిస్సయో యస్సాతి విగ్గహో. “అస్సా”తి చక్ఖుస్స. “సోతస్సపనకథం”తి సోతస్స అసమ్మత్తగ్గహణం కథం పాకటం.
సమ్మత్తగ్గహణం ఏవ పాకటన్తి దీపేతి. తేనాహ “తత్థహి”తిఆదిం . దక్ఖిణపస్సతో వా సుయ్యతి, చేతియాదికస్స
పురత్తిమదిసాభాగే రితానన్తి అధిప్పాయో. “పటిఘట్టనానిఘంసో”తి సోతేసు పటిఘట్టనవేగో. “తేసం”తి ఆసన్నేవా దూరే వా
రితానం. హోతు దూరే రితానం చిరేన సుతోతి అభిమానో. కస్మా పన ఉజ్జకం అసుత్వా దక్ఖిణపస్సతోవా ఉత్తరపస్సతో వా
సుణేయ్య, అసుయ్యమానో భవేయ్యాతి పుచ్చా. తం కథేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. విభావనిపారే. “గత్తా విసయదేసం తం,
ఘరిత్వా గణ్ఠాతీతి చే”తి తం చక్ఖుసోత ద్వయం దూరేవిసయానం ఉప్పన్నదేసం ఘరిత్వా గణ్ఠాతీతి చేవదేయ్యాతి అత్తో.
దూరేరత్తా పస్సన్తో సుణన్తో చ మహంతమ్మిపబ్బతం ఏకక్ఖణే పస్సతి, మహంతంపి మేఘసద్దం ఏకక్ఖణే సుణాతి. తస్మా
ఉభయం అసమ్మత్తగోచరన్తి విజ్ఞాయతి. ఇమస్మిం వచనే రత్తా ఇదం పరికప్పవచనం దస్సేతి తం ద్వయం విసయప్పదేసం
గత్తా మహంతంపి పబ్బతం వా మేఘసద్దం వా ఘరిత్వా గణ్ఠాతి. తస్మా మహంతంపి పస్సతి, సుణాతి. న అసమ్మత్తగోచరత్తా
మహంతం పస్సతి సుణాతీతి కోచి వదేయ్యాతి వుత్తం హోతి. అధిట్టానవిధానేపి తస్స సో గోచరో సియాతి. ఏవంసతి,
దిబ్బచక్ఖు దిబ్బసోతాభిజ్ఞానం అధిట్టానవిధానేపి సో రూపసద్దవిసయో తస్స పసాదచక్ఖుసోతస్స గోచరో సియాతి
అభిజ్ఞాధిట్టాన కిచ్చం నామ నత్తి. చక్ఖుసోతం దేవలోకమ్మి గత్తా దిబ్బరూపమ్మి దిబ్బసద్దమ్మి గణ్ఠేయ్య. న పన గణ్ఠాతి.
తస్మా తస్స విసయదేసగమనశ్చ మహంతదేసఫరణశ్చ న చిన్తేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి.

రూపవిభాగానుదీపనా నిట్టితా.

౧౨౮. రూపసముట్టానే. సుత్తనేను చేతనాసమ్మయుత్తా అభిజ్ఞాదయోపి కమ్మన్తి వుత్తా. తే పన పట్టానే కమ్మపచ్చయం పత్వా తప్పచ్చయకిచ్చం న సాధేన్తి, చేతనా ఏవ సాధేతీతి ఆహ “సా యేవా”తిఆదిం. “తం సముట్టానానఞ్చ రూపానం”తి హేతుహి చ హేతుసమ్మయుత్తకథమ్మేహి చ సముట్టానానఞ్చ రూపానన్తి అత్తవసేన చేతసికథమ్మానమ్మి రూపసముట్టాపకతా సిద్ధా హోతి. నో హి ఉదయతి పసవతీతి సమ్మన్తో. “కప్పసణ్ణాపనవసేనా”తి కప్పప్పతిట్టాపనవసేన. అజ్ఞత్తికసద్దో ఛసు చక్ఖాదీసు అజ్ఞత్తికాయతనే స్వేవ పవత్తతి. ఇథ పన సకలం అజ్ఞత్తసన్తానం అధిప్పేతన్తి ఆహ “అజ్ఞత్త సన్తానేతి పన వత్తబ్బం”తి. “ఖణే ఖణే”తి విచ్ఛావచనం. “విచ్ఛా”తి చ బహూసుఖణేసు బ్యాపనన్తి ఆహ “తీసుతీసుఖణేసూ”తి.

యమకపారేసు. యస్స వా పన పుగ్గలస్స. “నిరుజ్జటి”తి భగ్గక్షణ సమగ్గితమాహ. “ఉప్పజ్జటి”తి ఉప్పాదక్షణ సమగ్గితం. “ఇతీ”తి అయం పుచ్ఛా. “నో”తి పటిక్ఖేపో. సముదయసచ్చస్స భగ్గక్షణే దుక్ఖసచ్చభూతస్స రూపస్సవా నామస్సవా ఉప్పాదో నామ నత్థీతి వుత్తం హోతి. యస్స కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, యస్స అకుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తీతి ద్వే పారాగహేతబ్బా. “నో”తి కుసలాకుసల ధమ్మానం ఉప్పాదక్షణే అబ్యాకతభూతానం రూపానం వా నామానం వా నిరోధో నామ నత్థీతి వుత్తం హోతి. తేసుపారేసు కేసఞ్చివాదీనం వచనోకాసం దస్సేతుం “అరూపభవం”తిఆది వుత్తం. “చే”తి కోచివాదీ చేవదేయ్య. “నా”తి న వత్తబ్బం. “ఉప్పజ్జటి”తి చ ఉద్ధటా సియున్తి సమ్మన్తో. “ఇతరత్త చా”తి తతో ఇతరస్మిం యస్స కుసలా ధమ్మాతిఆదిపారే చ. “తమ్మి నా”తి తమ్మి వచనం న వత్తబ్బన్తి అత్తో. “పురిమకోట్టాసే”తి అసఙ్ఖసత్తానం తేసం తణ్ణాతి ఇమస్మిం పురిమపక్షేతి అధిప్పాయో. “పచ్చిమకోట్టాసే”తి సట్టేసం చవన్తానం పవత్తే చిత్తస్సభగ్గక్షణేతి ఇమస్మిం పచ్చిమ పక్షే. చవన్తానం ఇచ్చేవ వుత్తం సీయా, న పవత్తే చిత్తస్స భగ్గక్షణేతి, నో చ న వుత్తం, తస్మా విజ్ఞాయతి పవత్తే చిత్తస్స భగ్గక్షణే రూపజీవితీన్ద్రియమ్మి న ఉప్పజ్జటితి. రూపజీవితీన్ద్రియే చ అనుప్పజ్జమానే సతి, సబ్బాని కమ్మజరూపాని ఉత్తుజరూపాని ఆహరజరూపాని చ చిత్తస్స భగ్గక్షణే నుప్పజ్జన్తీతి విజ్ఞాతబ్బం హోతీతి అధిప్పాయో. “పచ్చిమకోట్టాసే”తి సట్టేసం చవన్తానం పవత్తే చిత్తస్స భగ్గక్షణేతి ఇమస్మిం పచ్చిమపక్షే. తత్త చ పవత్తే చిత్తస్స భగ్గక్షణేతి ఇదం అధిప్పేతం. ఏవం పాళిసాధకం దస్సేత్వా ఇదాని యుత్తిసాధకం దస్సేన్తో “యస్మా చా”తిఆదిమాహ. “తస్సా”తి ఆనన్దా చరియస్స మూలటీకాకారస్స. విభావనియం. భగ్గే రూపస్స నుప్పాదో, చిత్తజానం వసేన వా. ఆరుప్పం వాపి సన్ధాయ, భాసితో యమకస్స హి. న చిత్తటితి భగ్గే చ, న రూపస్స అసమ్భవో. తి వుత్తం. తత్త “న హి న చిత్తటితీ”తి చిత్తస్సరితి నామ న హి నత్తి. “భగ్గేచా”తి చిత్తస్సభగ్గక్షణే చ. తం అసమ్భావేన్తో “యమకపాళియో పనా”తిఆదిమాహ. “నానణ్ణా నానాబ్యఙ్గానా”తి ఏతేన పాళిసంసన్దనా నామ గరుకత్తబ్బాతి దీపేతి. “గమ్మీరో చ సత్థు అధిప్పాయో”తి ఏతేన అత్తానం సత్థుమతఙ్గాం కత్వా ఇదం సన్ధాయ ఏతం సన్ధాయాతి వత్తుం దుక్కరన్తి దీపేతి. “సుద్ధం అరూపమేవా”తి సుద్ధం అరూపప్పటిసన్దిం ఏవ. ఛ చత్తాలీసచిత్తాని రూపం జనేతుం న సక్కోన్తి. ఏవం సతి అరూపవిపాకవజ్జితన్తి కస్మా వుత్తన్తి ఆహ “అరూపవిపాకాపనా”తిఆదిం. విభావనిపారే. “హేతునో”తి రూపవిరాగభావనా కమ్మసజ్ఞాతస్స హేతుస్స. “తబ్బీధురతాయా”తి రూపవిరుద్ధతాయ. రూపారూపవిరాగభావనాభూతో మగ్గో. తేన నిబ్బత్తస్స. రూపోకానో నామ కామరూపభవో. విభావనిపారే. “ఏకూన న వుతిభవఙ్గస్సే వా”తి పవత్తికాలే రూపజనకస్స ఏకూన న వుతిభవఙ్గ చిత్తస్సాతి అత్తో. తత్త పన అరూపవిపాకం పవత్తికాలేపి రూపజనకం న హోతీతి ఆహ “తణ్ణా”తిఆదిం. కేచి పన పటిసన్ధి చిత్తస్స ఉప్పాదక్షణే రూపం పచ్చాజాత పచ్చయం న లభతి. రితిక్షణే రూపం పరతో భవఙ్గచిత్తతో పచ్చాజాతపచ్చయం లభతీతి వదన్తి. తం న గహేతబ్బన్తి దస్సేతుం “న హి అత్తనా”తిఆది వుత్తం. సయం విజ్ఞమానో హుత్వా ఉపకారకో పచ్చయో అత్తిపచ్చయో. పచ్చాజాతో చ తస్స ఏకదేసో. “ఆయుసజ్ఞారానం”తి ఉస్మాదీనం. “తం”తి భీణాసవానం చుతిచిత్తం.

“యథాహ”తి సో ధేరో కిం ఆహ. “వుత్తం”తి అట్టకథాయం వుత్తం. ఇతి పన వచనతో అజ్ఞోసంపి చుతిచిత్తం రూపం న సముట్టాపేతీతి విజ్ఞాయతీతి పథానవచనం. పన సద్దో అరుచి జోతకో. “తథా వుత్తేపీ”తి జోతేతి. వచీసజ్ఞారో నామ వితక్యవిచారో. కాయసజ్ఞారో నామ అస్సాసపస్సాసవాతో. సో సబ్బేసంపి కామసత్తానం చుతి చిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణే చ తతో పురిమచిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణ్ణే చ ననిరుజ్జతీతి వచనేన చుతిచిత్తతో పుబ్బభాగేయేవ అస్సాసపస్సాసానం అభావం ఇాపేతి. నను ఇమిస్సం పాళియం చుతికాలే అస్సాసపస్సాసస్స అభావం వదతి. అజ్ఞోసం చిత్తజరూపానం అభావం న వదతి. తస్మా ఇమాయ పాళియా సబ్బేసమ్మి చుతిచిత్తం అస్సాసపస్సాసం న జనేతీతి విజ్ఞాయతి. న అజ్ఞాని చిత్తజరూపానీతి చోదనా. తం పరిహరంతో “న హి”తిఆదిమాహ. న హి రూపసముట్టాపకచిత్తస్స కాయసజ్ఞార సముట్టాపనం అత్థీతి సమ్మన్తో. “గబ్బగమనాదివినిబద్ధాభావే”తి మాతుకుచ్చిమ్మి గతస్స అస్సాసపస్సాసో న ఉప్పజ్జతి, తథా ఉదకే నిముగ్గస్స. బాళ్లం విసజ్ఞోభూతస్స. చతుత్థజ్ఞానం సమాపజ్జంతస్స. నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్జంతస్స. రూపారూపభవే రితస్సాతి. తస్మా ఏతేగబ్బగమనాదయో అస్సాసపస్సాసం వినిబద్ధంతి నీవారేంతీతి గబ్బగమనాదివినిబద్ధా. తేసం అభావోతి విగ్గహో. వినా ఇమేహి కారణేహి అస్సాసపస్సాసస్స చ అజ్ఞాచిత్తజరూపానజ్ఞా విసేసో నత్థీతి వుత్తం హోతి. అజ్ఞంపి యుత్తిం దస్సేతి “చుతో చా”తిఆదినా. చుతో చ హోతి, అస్స చిత్తసముట్టాన రూపజ్ఞా పవత్తతీతి న చ యుత్తంతి యోజనా. సో చ సుట్టు ఓళారికో రూపధమ్మో. ఇతి తస్మా న సక్కా వత్తుంతి సమ్మన్తో. “ఇమస్స అత్థస్సా”తి వత్త్వా తం అత్తం వదతి “ఓళారికస్సా”తిఆదినా. “కతీపయ ఖణమత్తం”తి పన్నరసఖణసోళసఖణమత్తం. “చిత్తజరూపప్పవత్తియా”తి చిత్తజరూపప్పవత్తనతో. దుబ్బలా హోన్తి, తదా పఞ్చారమ్మణానిపి పఞ్చద్వారేసు ఆపాతం నాగచ్ఛన్తి. “పచ్చయపరిత్తతాయ వా”తి తదా పచ్చాజాతపచ్చయస్స అలాభతో వుత్తం. దుబ్బలా హోన్తి. తదా దుబ్బలత్తా ఏవ పఞ్చారమ్మణాని పఞ్చద్వారేసు ఆపాతం నాగచ్ఛన్తి. పరియోసానేపి ఏకచిత్తక్షణమత్తే. వత్తుస్స ఆదిఅంతనిస్సితాని పటిసన్నిక్షణే ఆదిమ్మి నిస్సితాని. మరణాసన్నకాలే అన్తే నిస్సితాని. సమదుబ్బలాని ఏవ హోన్తి. తస్మా యథా సబ్బపటిసన్నిచిత్తమ్మి రూపం న జనేతి, తథా సబ్బచుతిచిత్తమ్మి రూపం న జనేతీతి సక్కా విజ్ఞాతున్తి. “పాళివిరోధం”తి పుట్టే దస్సితాయ సజ్ఞార యమకపాళియా విరోధం. “కారణం వుత్తమేవా”తి చిత్తజ్ఞో ఉప్పాదక్ఖణ్ణే ఏవ పరిపుణ్ణం పచ్చయం లభిత్వా బలవం హోతీతి వుత్తమేవ. “తం”తి అప్పనాజవనం. అచలమానం హుత్వా. “అబ్బోకిణ్ణే”తి వీధిచిత్త వారేన అవోకిణ్ణే. న తథా పవత్తమానేసు అజ్ఞాని ఓసీదన్తి, యథా రపేతానేవ హుత్వా పవత్తన్తి. “న తతోపరం”తి తతో అతిరేకం రూపవిసేసం న జనేతి. “కిజ్జీ”తి కిజ్జీచిత్తం. “ఉత్తరకిచ్చం”తి ఉపరూపరికిచ్చం. “అట్ట పుథుజ్జనానం”తి అట్ట సోమనస్స జవనాని హసనంపి జనేన్తి. ఛ జవనాని పఞ్చజవనానీతి అధికారో. తేసం బుద్ధానం. సితకమ్మస్సాతి సమ్మన్తో. సితకమ్మం నామ మిహితకమ్మం. “కారణం వుత్తమేవా”తి ‘రూపస్స పన ఉపత్తమ్మకభూతా ఉతుఆహారా పచ్చాజాతపచ్చయ ధమ్మా చ రితిక్షణే ఏవ ఫరన్తీ’తి ఏవం కారణం వుత్తమేవ. “ఉతునో బలవభావో”తి రూపుప్పాదనత్థాయ బలవభావో. సంతతిరితియా బలవభావో పన పచ్చాజాతపచ్చయాయత్తో హోతి. రూపం న సముట్టాపేయ్య. నో న సముట్టాపేతీతి ఆహ “వక్ఖతి చా”తిఆదిం. అజ్ఞత్త సన్తానగతో చ బహిద్ధాసన్తానగతో చ దువిధాహారోతి సమ్మన్తో.

ఏత్థచాతిఆదీసు. ఉతు పఞ్చవిధో. అజ్ఞత్తసన్తానే చతుజవసేన చతుచ్చిధో, బహిద్ధా సన్తానే ఉతుజవసేన ఏకో. తథా ఆహారోపి పఞ్చవిధో. తేసు రపేత్వా బహిద్ధాహారం అవసేసానం అజ్ఞత్త సన్తానే రూపసముట్టాపనే వివాదో నత్తి. బహిద్ధాహారస్స పన అజ్ఞత్తసన్తానే రూపసముట్టాపనే వివాదో అత్థీతి తం దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ. “ఉతుఓజానం వియా”తి ఉతుఓజానం అజ్ఞత్తసన్తానే రూపసముట్టాపనం వియ. అట్టకథాపారే. “దంతవిచుణ్ణితం పనా”తి దన్తేహి సజ్ఞాదిత్వా విచుణ్ణం కతం పన. “సిత్థం”తి భత్తచుణ్ణసిత్థం. టీకాపారే. “సా”తి బహిద్ధా ఓజా. “నసజ్ఞాదితో”తి న సుట్టుఖాదితో.

“తత్తకేనపీ”తి ముఖేరపితమత్తేనపి. “అబ్బన్తరస్సా”తి అబ్బత్తాహరస్స. “అట్టఅట్టరూపాని సముట్టాపేతి”తి ఉపత్తమ్భనవసేన సముట్టాపేతి, జనన వసేన పన అబ్బత్తికాహరో ఏవ సముట్టాపేతితి అధిప్పాయో. “ఉపాదిన్నకా”తి అబ్బత్త సమ్మాతా వుచ్చన్తి. బహిద్ధా ఓజాపి రూపం సముట్టాపేతి యేవాలి సమ్మన్తో. “తేనఉతునా”తి అబ్బత్త ఉతునా. “సేదియమానా”తి ఉస్మాపియమానా. “తాయ చ ఓజాయా”తి అబ్బత్త ఓజాయ. “మేదసినేహుపచయ వసేనా”తి మేదకోట్టాసరససినేహ కోట్టాసానం వడ్డనవసేన. ఇతరాని పన తీణిరూపసముట్టానాని. పాళిపారే. “ఇన్ద్రియానీ”తి చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియ రూపాని. “విహరో”తి సమాపత్తి ఏవ వుచ్చతి. సమాపత్తి చిత్తేన జాతత్తా తాని ఇన్ద్రియాని విప్పసన్న నీతి కత్వా కస్మా వుత్తన్తి పుచ్చతి. “ఉపచరితత్తా”తి రానూపచారేన వోహరితత్తా. “తేసం న వన్నం”తి ఇన్ద్రియరూపానం. నిధికణ్డపారే. సున్దరో వణ్ణో యస్సాతి సువణ్ణో. సువణ్ణస్స భావో సువణ్ణతా. తథాసుస్సరతా. “సరో”తి చ సద్దో వుచ్చతి. “సుసణ్ఠానం”తి అబ్బపచ్చబ్బానం సుట్టసణ్ఠానం. “సురూపతా”తి సున్దరరూపకాయతా. “యథా”తి యేనఆకారేన సణ్ణితే సతి. తథా తేన ఆకారేన సణ్ణితా హోతీతి యోజనా.

లహుతాదిత్తయే. దన్తత్తాదికరానం ధాతుక్తోభానం పటిపక్తోహి పచ్చయేహి సముట్టాతీతి విగ్గహో. “ఏతస్సా”తి లహుతాదిత్తయస్స వుత్తా. తస్మా ఏతం లహుతాదిత్తయం కమ్మసముట్టానన్తి వత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో. “యమకేసుపి అద్ధాపచ్చప్పన్నేనేవ గహితో”తి యస్స చక్ఖాయతనం ఉప్పజ్జతి, తస్స సోతాయతనం ఉప్పజ్జతీతి. సచక్ఖకానం అసోతకానం ఉపపజ్జన్తానం తేసం చక్ఖాయతనం ఉప్పజ్జతీతిఆదీసు ఉప్పాదవారే పటిసన్ధివసేన, నిరోధవారే చుతివసేన అద్ధాపచ్చప్పన్నంవ వుత్తన్తి అధిప్పాయో. అకమ్మజానం పవత్తికాలే కాలభేదో వుత్తోతి. “కమ్మవిపాకజా ఆబాధాతి వుత్తం”తి వీధిముత్తసక్ఖహి ఉపచ్చేదకకమ్మదీపనియం ‘అత్తి వాత సముట్టితా ఆబాధా. ల. అత్తి కమ్మవిపాకజా ఆబాధా’తి వుత్తం. తాని ఉపపీళకుపఘాతక కమ్మానిపి విపత్తియో లభమానాని ఏవ ఖోభేత్వా నానాబాధే ఉప్పాదేన్తీతి సమ్మన్తో. సరీరే రన్తి తిట్టన్తీతి సరీరట్టకా. “తదనుగతికాని ఏవ హోన్తీ”తి కమ్మజాదీనిపి ఖుబ్బితాని ఏవ హోన్తీతి అధిప్పాయో. ఏతేన అట్టసు కారణేసు యేనకేనచికారణేన చక్ఖరోగాదికే ఆబాధే జాతే తస్మిం అక్ఖే పవత్తాని సబ్బాని రోగసముట్టానాని ఆబాధభావం గచ్చన్తియేవ. ఏవం సన్తేపి తప్పరియాపన్నాని కమ్మజరూపాని తదనుగతికభావేన ఆబాధభావం గచ్చన్తి, న ఉజకతో కమ్మవసేనాతి దీపేతి. కమ్మసముట్టానో ఆబాధో నామ నత్తి. తథాపి అట్టసు ఆబాధేసుపి అత్తి వాతసముట్టానా ఆబాధాతిఆదీసు వియ అత్తి కమ్మసముట్టానా ఆబాధాతి అవత్వా అత్తి కమ్మవిపాకజా ఆబాధాతి వుత్తం. తత్త ఉపపీళకో పఘాతకకమ్మానంవసేన ఉప్పన్నో యోకోచిధాతుక్తోభో సుత్తన్తపరియాయే న కమ్మవిపాకోతి వుచ్చతియేవ. తతో జాతో యోకోచి ఆబాధో కమ్మవిపాకజోతి వుత్తోతి. సుగమ్భీరమిదంతానం. సుట్టవిచారేత్వా కథేతబ్బం. “యతో”తి యస్మా కమ్మసముట్టానా బాధపచ్చయా. ల. లబ్బమానో సియా. కేవలం సో కమ్మసముట్టానో ఆబాధో నామ నత్తీతి యోజనా. “అవిహింసా కమ్మనిబ్బత్తా”తి మేత్తాకరుణాకమ్మనిబ్బత్తా. సువిదురతాయచేవ నిరాబాధా హోన్తీతి సమ్మన్తో. “సణ్ణితియా”తి దుక్ఖోభనీయే విసేసనపదం. హేతుపదం వా దట్టబ్బం. ఖోభేతుం దుక్కురా దుక్ఖోభనీయా. “కామం”తి కిఞ్చాపీతి అత్తే నిపాతపదం. సేసమేత్త సువిఞ్ఞోయ్యం.

“వుచ్చతే”తిఆదీసు. రూపపచ్చయధమ్మానం పచ్చయకిచ్చం తివిధం. జననశ్చ ఉపత్తమ్భనశ్చ అనుపాలనశ్చ. తత్త జననకిచ్చం జనేతబ్బానం జాతిక్ఖణే ఏవ లబ్బతి. సేసద్వయం పన రితిక్ఖణేపి లబ్బతి. భజ్జక్ఖణే పన సబ్బం పచ్చయకిచ్చం నత్తి. తత్త జననకిచ్చవసేన విచారేన్తో “రూపజనకానం”తిఆదిమాహ. “అపిచా”తిఆదీసు. “తాసం”తి

ఉపచయసంతతీనం, జరతా అనిచ్ఛతానశ్చ. “తేనూ”తి కుతోచి సముత్థానేను. ఇథ పన అభిధమ్మత్త సజ్ఘహేపన. “ఏవం సంతేపీ”తి పచ్ఛయవిసేసేన అదిస్సమానవిసేసత్తేపి. “సారతర”న్తి అతిసారభూతం. “సేయ్యా”తి సేట్ఠో.

రూపసముత్థానానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౯. కలాపయోజనాయం . “సజ్ఞానే”తి గణనే. “తేనా”తి సజ్ఞానట్టేన ఏకసద్దేన దస్సేతీతి సమ్మన్తో. “పిణ్ఠీ”తి ఏకగ్గణో. మూలటీకాపాఠే. “ఉప్పాదాదిప్పవత్తితో”తి ఉప్పాదాదివసేన పవత్తనతో. “ఇత్తి”తి తస్మా. ఉపాదారూపాని త్వేవ వుచ్ఛన్తి. “ఏవం వికారపరిచ్ఛేద రూపాని చ యోజేతబ్బాసీ”తి పశ్చాద్వికారరూపాని కలాపస్సేవ చోపనాదిసభావా హోన్తి, న ఏకమేకస్స రూపస్స. తస్మా తాని ఏకేకస్మిం కలాపే ఏకేకాని ఏవ హోన్తి. పరిచ్ఛేదరూపం పన కలాపపరియాపన్నం రూపం న హోతి. తస్మా ద్విన్నం ద్విన్నం కలాపానం అన్తరా తంపి ఏకేకమేవ హోతీతి దట్టబ్బం. “చతున్నం మహాభూతానం నిస్సయతా సమ్మవతో”తి ఏత్త చతున్నం మహాభూతానంపి లక్ష్ణణమత్తేన నానత్తం హోతి, పవత్తివసేన పన ఏకగ్గణత్తా సజ్ఞానట్టేనపి ఏకో నిస్సయోతి వత్తబ్బమేవ. ఏవజ్ఞాసతి ఏకసద్దస్స అత్త చలనం నట్టితి. “తేన సద్దేనా”తి చిత్తజసద్దేన. అత్తానం మోచేన్తో “అధిప్పాయేనా”తి ఆహ. థేరస్స అధిప్పాయేనాతి వుత్తం హోతి. అత్తనో అధిప్పాయం దస్సేన్తో “ఏత్త పనా”తిఆదిమాహ. తత్త “సద్దేనా”తి చిత్తజసద్దేన. “తాయవాచాయా”తి వచీమయసద్దేనాతి అత్తో. “విజ్ఞాత్తీ”తి విజ్ఞాపనం ఇచ్ఛేవత్తో. విజ్ఞాపేతీతి విజ్ఞాపితో. తస్స భావో విజ్ఞావితత్తం. వితక్కవిప్పారసద్దో నామ కస్సచి మహంతం అత్తం చిన్తేస్తస్స సోకవసేన వా తుట్టివసేన వా బలవవితక్కో పవత్తతి. సో సోకం వా తుట్టిం వా సన్ధారే తుం అసక్కోన్తో దుతీయేన సద్ధిం మన్తేన్తో వియ అత్తనో ముఖేయేవ అబ్యత్తం సద్ధం కత్వా సముదీరతి. పకతిజనో తం సద్దమత్తం సుణాతి వా న వాసుణాతి. సుణన్తోపి అక్ఖరం వా అత్తం వా అధిప్పాయం వా న జానాతి. దిబ్బసోతేన వా విజ్ఞాసోతేన వాసుణన్తో అక్ఖరంపి అత్తంపి అధిప్పాయంపి జానాతి. జానిత్వా ఏవంపి తే మనో, ఇత్తంపి తే మనోతిఆదిసతి. అయం వితక్కవిప్పారసద్దో నామ. సో విజ్ఞాత్తిరహితో సోతవిజ్ఞోయ్యోతి మహాఅట్టకథాయం వుత్తో. సజ్ఘహకారోపన వచీమయసద్దోనామ విజ్ఞాత్తిరహితోతి వా అసోతవిజ్ఞోయ్యోతి వా నట్టితి పటిక్ఖిపతి. “ఆగతే”తి అట్టకథాసు ఆగతే. “పచ్ఛేతబ్బా”తి సద్ధాతబ్బా. “టీకాసుపనస్సా”తి అస్ససచ్చసజ్ఞేపస్స ద్వీసుటీకాసు. అక్ఖరశ్చ పదశ్చ బృజ్జానశ్చ అత్తో చాతి ద్వన్తో. అప్పజ్ఞాయమానా అక్ఖరపదబృజ్జానత్థా యస్సాతి విగ్గహో. “అన్తదమిళాదీనం”తి అన్తజాతికదమిళజాతికాదీనం మిలక్ఖానం. “ఉక్కాసితసద్దో చ ఖిపితసద్దో చ వమితసద్దో చ ఛడ్డితసద్దో చాతి ద్వన్తో. ఆదిసద్దేన తాదిసా ఉగ్గార హిక్కార హసిత రోదితాదయో సజ్ఞణ్ణాతి. సేసమేత్తసువిజ్ఞోయ్యం.

కలాపయోజనానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౧. రూపప్పవత్తిక్కమే. నపుగ్గలవసేన విసేసనం హోతి. భూమివసేన విసేసనం హోతి. తశ్చ ఖో పవత్తికాలవసేనాతి అధిప్పాయో.

ఏత్తచాతిఆదీసు. పురిమేసు ద్వీసు యోనీసు పాళినయేన వేదితబ్బాతి సమ్మన్తో. నిక్ఖన్తా, ఇతి తస్మా అణ్ణజాతి చ జలాబుజాతి చ వుచ్ఛన్తి. కథం అయం నయో పాళినయో నామ హోతీతి. పాళియం అణ్ణకోసం వత్తికోసం అభినిబ్బిజ్జ అభినిబ్బిజ్జ జాయన్తీతి వచనేన అణ్ణతో జలాబుతో జాతా విజాతా నిక్ఖన్తాతి అత్తో విజ్ఞాయతి. అట్టకథాయం పన అణ్ణేజాతా జలాబుష్ఠిజాతాతి వుత్తం. గబ్బపలివేరనాసయో నామ యేన పలివేరితో గబ్బో తిట్టతి. విభావనిపాఠే “ఉక్కంసగతి

పరిచ్ఛేదవసేనా”తి ఉక్కుట్టప్పవత్తినియమనవసేన. ఉక్కుట్టనయవసేనాతి వుత్తం హోతి. అభిరూపస్స కఙ్ఘా దాతబ్బాతి ఏత్థ కఙ్ఘా దాతబ్బాతి సామఙ్ఘతో వుత్తేపి అభిరూపస్స పురిసస్సాతి వుత్తత్తా కఙ్ఘాపి అభిరూపకఙ్ఘా ఏవ విఙ్ఘాయతి. అయం ఉక్కుట్టనయో నామ. “తత్థ తాని సబ్బానీ”తిఆదిసు. తానిసబ్బానిపి చక్కు సోత ఘాన భావ ద్వయాని న ఓమకేన కమ్మేన లబ్బతి. ఉక్కుట్టేన కమ్మేన ఏవ లబ్బతీతి అధిప్పాయో. విభజ్జపారే. సద్ధాయతనం నామ పటిసన్ధికాలే న లబ్బతీతి వుత్తం “ఏకాదసాయతనానీ”తి. చక్కువేకల్లస్స దస, సోతవేకల్లస్స అపరానిదస, చక్కు సోతవేకల్లస్సనవ , గబ్బసేయ్యస్సవసేన సత్తాయతనాని. పాళియం ఓపపాతి కగబ్బసేయ్యకానం ఏవ వుత్తత్తా “పాళియం అవుత్తంపిపనా”తి వుత్తం. అవుత్తమ్మి చక్కుదివేకల్లం. “అఙ్ఘమఙ్ఘం అవినాభావవుత్తితా వుత్తా”తి కథం వుత్తా యస్స ఘానాయతనం ఉప్పజ్జతి, తస్స జిహ్వాతనం ఉప్పజ్జతీతి, ఆమంతా. యస్స వా పన జిహ్వాతనం ఉప్పజ్జతి, తస్స ఘానాయతనం ఉప్పజ్జతీతి, ఆమంతాతిఆదినా వుత్తా పేయ్యాలముఖేన. ఆచరియానద్దత్తేరే న పన ఇచ్చితన్తి సమ్మన్దో. “జిహ్వావేకల్లతావియా”తి జిహ్వావేకల్లతానామ నత్తి వియ. “ఘానవేకల్లతాపి అత్తీతి యుత్తం”తి ఏత్థ పాళియం అఘానకానం ఇత్తీనం పురిసానంతి ఇదం మాతుగబ్బే ఘానాయతనే అనుప్పన్నేయేవ పురేతరఙ్గా వంతానం ఇత్తిపురిసానం వసేన వుత్తం. న ఘానవేకల్లానం అత్తితాయాతిపి వదన్తి. గబ్బే సేన్తీతి గబ్బసయా. గబ్బసయా ఏవ గబ్బసేయ్యా.

పవత్తికాలేతిఆదిసు. మూలటికాపారే. “ఓరతో”తి పటిసన్ధిం ఉపాదాయ వుత్తం. ఏకాదసమసత్తాహే అనాగతేతి వుత్తం హోతి. రూపాయతనం నుప్పజ్జిస్సతి. నో చ చక్ఖాయతనం నుప్పజ్జిస్సతీతి ఇదం అద్ధాపచ్చప్పన్నవసేన వుత్తం. తస్మా పటిసన్ధితో పట్టాయ ఉప్పన్నం రూపాయతనం యావజీవంపి ఉప్పన్నన్తేవ వుచ్చతి. న ఉప్పజ్జిస్సమానన్తి. చక్ఖాయతనం పన ఏకాదసమసత్తాహే ఓరతో రితస్స న ఉప్పన్నం. తదా అనుప్పన్నత్తా ఏకాదసమే సత్తాహే సమ్మత్తే ఉప్పజ్జిస్సతీతి వత్తబ్బం హోతి. పచ్చిమ భవికత్తా పన తదుభయమ్మి భవన్తరే నుప్పజ్జిస్సతియేవాతి. ఘానాయతనం నిబ్బత్తతీతి ఘానాయతనానిబ్బత్తతం, కమ్మం. తేన కమ్మేన గహితప్పటిసన్ధికానం. ఇదఙ్గా యది తన్నిబ్బత్తకేన కమ్మేన పటిసన్ధిం గణ్ఠేయ్యం. ఘానాయతనే అనుప్పన్నే అన్తరా న కాలఙ్కరేయ్యన్తి కత్వా వుత్తం. తన్నిబ్బత్తకేన కమ్మేన పటిసన్ధిం గణ్ఠానాపి తతో బలవన్తే ఉపచ్ఛేదకకమ్మే ఆగతే సతి. ఘానాయతనుప్పత్తికాలం అపత్వా అన్తరా నకాలఙ్కరోన్తీతి నత్తి. “చక్కుఘానేసు వుత్తేసు”తి టీకాయం వుత్తేసు. “అత్థతో సిద్ధా ఏవా”తి ఏకాదసమసత్తాహే ఉప్పన్నాతి సిద్ధా ఏవ. “ఈదిసేసురానేసు”తి సభావం విచారే తుం దుక్కరేసు రానేసు. అట్టకథాయేవ పమాణం కాతుం యుత్తాతి అధిప్పాయో. అట్టకథాపారే. “పురిమం భవచక్కం”తి అవిజ్ఞామూలకం వేదనావసానం భవచక్కం. “అనుపుబ్బప్పవత్తిదీపనతో”తి యథా పచ్చిమే తణ్ణామూలకే భవచక్కే ఉపపత్తిభవప్పవత్తిం వదన్తేన భవపచ్చయాజాతీతి ఏవం ఏకతో కత్వా వుత్తా, న తథా పురిమే భవచక్కే. తత్థ పన సఙ్ఖారపచ్చయా విఙ్ఘాణం, విఙ్ఘాణ పచ్చయా నామ రూపన్తిఆదినా అనుపుబ్బప్పవత్తిదీపనతో. “సో పటిక్ఖిత్తేయేవా”తి ఆయతనానం కమతో వినిచ్చయట్టానే దేసనాక్కమోవ యుత్తోతి వత్వా సో ఉప్పత్తిక్కమో పటిక్ఖిత్తో.

సంయుత్తకే యక్ఖసంయుత్తపాళియం. గాథాసు. “కలలా”తి కలలతో. “అబ్బుదా”తి అబ్బుదతో. “పేసియా”తి పేసితో. “ఘనా”తి ఘనతో. “జాతిఉణ్ణంసూహీ”తి సుద్ధజాతికస్స ఏలకస్స లోమంసూహి. “పరిపక్కసమూహకం”తి కలలతో పరం ధోకం పరిపక్కఙ్గా సమూహాకారఙ్గా హుత్వా. “వివత్తమానం తబ్బావం”తి కలలభావం విజహిత్యా వత్తమానం. “విలీనతి పుసదిసా”తి అగ్గిమ్మి విలీనతిపురససదిసా. “ముచ్చతీ”తి కపాలే నలగ్గతి. ఏతానిజాయన్తీతి ఏవం అట్టకథాయఙ్గా వుత్తం. “ద్వా చత్తాలీసమే సత్తాహే”తి నవమాసే అతిక్కుమ్మ వీసతిమేదివసే. యది ఏవం, పఙ్గామేసత్తాహే పఙ్గాప్పసాఖా జాయన్తి, ఏకాదసమేసత్తాహే చత్తారి ఆయతనాని జాయన్తి, మజ్జేపన పఙ్గాసత్తాహే అత్తి. తత్థ కథన్తి ఆహ “ఏత్థ చా”తిఆదిం.

“ధసత్తాహ”తి ఏకాదసమేన సద్ధిం ధసత్తాహ. ఏకాదసమేపి హి పచ్చిమదివసే జాతత్తా ధదివసాని అవసీట్టాని హోన్తి.
 “పరిణతకాలా”తి పరిపక్వకాలా. పరిపాకగతా ఏవ హి కమ్మజమహాభూతా సుప్పసన్నా హోన్తి. తేస ఇచ్చ పసాదగుణా
 పసాదరూపా హోన్తి. “తస్సా”తి కలలస్స. వణ్ణజాతం వా సణ్ణానం వాతి సమ్మన్తో. “ఆకాసకోట్టాసికో”తి మనుస్సేహి
 ఆకాసకోట్టాసి రపితో. హుత్వాతి పారసేసో. కథం పరమాణుతో పరిత్తకం సియాతి ఆహ “సోహి”తి ఆదిం. “సో”తి పరమాణు.
 పటిసన్నిక్ఖణ్ణో కలలరూపం కలాపత్తయపరిమాణం. పరమాణు పన ఏకూనపజ్ఞాసకలాపపరిమాణో. తస్మా తం తతో పరిత్తకన్ని
 వుత్తం హోతి. పటిసన్నిక్ఖణ్ణతో పరం పన తంపి ఖణ్ణేఖణ్ణే ఉపచితమేవ హోతి. “ధాతునం”తి చతుధాతువవత్తానే ఆగతానం
 చతున్నం మహాభూతానం. కలలస్సవా ఉపచితప్పమాణం గహేత్వా వుత్తన్నిపి యుజ్జతి. “వత్తుస్మిం”తి అబ్బుదాదివత్తుమ్హి.
 “జలాబుమూలానుసారేనా”తి జలాబుజాతకాలే తస్స మూలాను సారేనాతి అధిప్పాయో. గాఢాయం. “మాతుతిరో
 కుచ్చిగతో”తి వత్తబ్బే గాఢాబద్ధవసేన “మాతుకుచ్చిగతో తిరో”తి వుత్తం. తేనాహ “మాతుయా తిరోకుచ్చి గతో”తి. “చిద్దో”తి
 సుఖుమేహి చిద్దేహి సమన్నాగతో. లద్ధంవా పానభోజనం. “తతో పట్టాయా”తి సత్తరసమభవజ్ఞచిత్తతో పట్టాయ.
 “రూపసముట్టానే వుత్తమేవా”తి రూపసముట్టానే మూలటీకావాద విచారణాయం ‘యం పితత్థ న చ యుత్త’ని ఆదినా
 వుత్తమేవ. “అజ్ఞోహటాహారాభావతో”తి బహిద్ధాహారాభావతోతి అధిప్పాయో. “తత్థా”తి రూపబ్రహ్మలోకే. అభావం వణ్ణేతి.
 కస్మాపన వణ్ణేతి, నను వణ్ణేస్తస్స అట్టకథా విరోధో సియాతి. విరోధో వా హోతు, అవిరోధో వా. పాళియేవ పమాణన్ని దస్సేన్తో
 “రూపధాతుయా”తి ఆదినా విభజ్జే పాళిం ఆహరి. తత్థ “రూపధాతుయా”తి రూపలోకధాతుయా. రూప బ్రహ్మలోకేతి వుత్తం
 హోతి. “ఉపపత్తిక్ఖణ్ణో”తి పటిసన్నిక్ఖణ్ణే. ఆచరియస్స అధిప్పాయం విభావేన్తో “ఏత్థచా”తి ఆదిమాహ. “ఫోట్టబ్బే పటిక్ఖిత్తేపీ”తి
 పశ్చాయతనానీతి వా పశ్చాధాతుయోతి వా పరిచ్ఛేదకరణమేవ పటిక్ఖి పనం దట్టబ్బం. “కిచ్చంతర సబ్బావా”తి
 ఫోట్టబ్బకిచ్చతో కిచ్చంతరస్స విజ్ఞమానత్తా. కిమ్పన కిచ్చంతరన్తి. రూపకాయస్స పవత్తియా హేతుపచ్చయకిచ్చం.
 మహాభూతా హేతు మహాభూతా పచ్చయా రూపక్ఖంతస్స పజ్ఞాపనాయాతి హి భగవతా వుత్తం. తత్థ హేతుకిచ్చం నామ
 రూపజననకిచ్చం. పచ్చయ కిచ్చం నామ రూపూపత్తిమ్పన కిచ్చం. కిచ్చంతరమేవనత్థీతి ఘానాదీనం విసయ
 గోచరభావకిచ్చం తేసం కిచ్చం నామ, తతో అజ్ఞం కిచ్చం నామ నత్థి. “యేనా”తి కిచ్చంతరేన. “తే”తి గన్ధాదయో. ఇదాని
 అట్టక తానుగతం వాదం దస్సేన్తో “యథాపనా”తి ఆదిమాహ. “యేన కిచ్చవిసేసేనా”తి విసయగోచరభావకిచ్చవిసేసేన.
 రూపజననరూపూపత్తిమ్పన కిచ్చవిసేసేన చ. “సబ్బత్థా”తి సబ్బస్మిం పాళిప్పదేసే. “తేసం”తి గన్ధాదీనం. “తత్థా”తి
 రూపలోకే. “నిస్సన్ద ధమ్మమత్తభావేనా”తి ఏత్థ యథా అగ్గిమ్హి జాతే తస్స నిస్సన్దా నామ ఇచ్చంతస్సపి అనిచ్చంతస్సపి
 జాయన్తియేవ. వణ్ణోపి జాయతి, ఓభాసోపి, గన్ధోపి, రసోపి, ధూమోపి, పుప్పుల్లానిపి కదాచి జాయన్తియేవ. తేహి వణ్ణాదీహి
 కరణీయే కిచ్చవిసేసే సతిపి అసతిపి. తథా మహాభూతేసు జాతేసు తేసం నిస్సన్దా నామ ఇచ్చంతస్సపి అనిచ్చంతస్సపి
 కిచ్చవిసేసే సతిపి అసతిపి జాయన్తియేవ. ఏవం నిస్సన్దధమ్మమత్తభావేన. అనుప్పవేసో యుత్తో సియా అజ్ఞత్త సన్తానేతి
 అధిప్పాయో. బహిద్ధా సన్తానే పన వత్థా భరణ విమానాదీసు తేసం భావో ఇచ్చి తబ్బో సియా. అజ్ఞత్తేపి వా కాయం
 ఓళారికం కత్వా మాపితకాలేతి. ఏత్థ చ “ధమ్మాయతన ధమ్మధాతుసు అనుప్పవేసో”తి ఏత్థ అట్టసాలినియం తావ. యే
 పన అనాపాతాగతా రూపాదయోపి ధమ్మారమ్మణమిచ్ఛేవ వదన్తితి వుత్తం. తం తత్థ పటిక్ఖిత్తం. అనాపాతాగమనం నామ
 విసయగోచర కిచ్చరహితతా వుచ్చతి. త ఇచ్చ మనుస్సానమ్మి దేవానమ్మి బ్రహ్మనమ్మి పసాదరూపేసు అనాపాతా
 గమనమేవ అధిప్పేతం. తం పన అత్థినత్థీతి విచారేత్వా కథేతబ్బం. అపి చ నిస్సన్దధమ్మా నామ ఓళారికానం
 మహాభూతానం వివిధాకారాపి భవేయ్యం. బ్రహ్మనం పన అజ్ఞత్త రూపం అప్పనా పత్తకమ్మవిసేసేన పవత్తం అతిసుఖుమం
 హోతి. తస్మా కామసత్త సన్తానే వియ తత్థ పరిపుణ్ణం నిస్సన్దరూపం నామ విచారేతబ్బమేవ. ధమ్మా రమ్మణ ఇచ్చ

ముఖ్యధర్మమూర్త్యుని అనులోమ ధర్మాయతనని పాళియం వుత్తం నత్తి యేవతి. “జీవిత ఛక్రం”తి వత్తబ్బం రూపలోకే. “తత్తా”తి అసజ్జాసత్తే. కామలోకే జీవితనవకం కస్మా విసుం న వుత్తన్తి. పటిసన్నిక్షణే కస్మా న వుత్తం. పవత్తికాలోపి విసుం న వుత్తమేవ. “ఆహారూపత్తమ్భకస్సా”తి ఆహారసజ్జాతస్స రూపూపత్తమ్భకస్స. “సకలసరీర బ్యాపిసో అనుపాలకజీవితస్సా”తి కాయదసకభావదసకేసు పరియాపన్నస్స జీవితస్స. “ఏత దేవా”తి జీవితనవకమేవ. “తత్తా”తి రూపలోకే. ఉదయభూతస్సా”తి వడ్డిభూతస్స. “ద్వీసు అగ్గీసు”తి పాచకగ్గిస్మిం ఇచ్చి కాయగ్గిస్మిం ఇచ్చి. ఆతజ్జో వుచ్చతి రోగో. బహుకో ఆతజ్జో యస్సాతి విగ్గహో. “విసమవేపాకినియా”తి విసమం పాచేన్నియా. “గహణియా”తి ఉదరగ్గిసా. “పధానక్ఖమాయా”తి పధాన సజ్జాతం భావనారబ్భకిచ్చం ఖమన్తియా. “ఏతం”తి జీవితనవకం. “ధేరేన చా”తి అనురుద్ధత్థేరేన చ. “ఏతం”తి జీవిత నవకం. “నిరోధక్కమో”తి మరణాసన్నకాలే నిరోధక్కమో. “ఏత్తా”తి రూపలోకే. కళేవరం వుచ్చతి మతసరీరం. తస్స నిక్షేపో కళేవరనిక్షేపో. అజ్ఞోసజ్జా ఓపపాతికానం కళేవరనిక్షేపో నామ నత్తి. కస్మా పన తేసం కళేవరనిక్షేపో నామ నత్తితి ఆహ “తేసజ్జో”తి ఆదిం. విభావనిపారే. సట్టేసంపి రూపబ్రహ్మనం. ఆహారసముట్టానానం రూపానం అభావతో తిసముట్టానానీతి వుత్తం. అసజ్జాసత్తే చిత్తసముట్టానానమ్మి అభావతో ద్వీసముట్టానానీతి వుత్తం. “తానీ”తి మరణాసన్న చిత్తసముట్టానాని. తం పరిమాణం అస్సాతి తావత్తకం. “లహుకగరుకతాదివికారో”తి సకలరూపకాయస్స లహుకగరుకాదివికారో. అపి చ తత్త దన్తతాదికర ధాతుక్ఖోభపచ్చయానం సబ్బసో అభావతో నిచ్చకాలమ్మి సకలసరీరస్స లహుతాదిగుణో వత్తతియేవ. కిం తత్త పటిపక్ఖ ధమ్మప్పవత్తి చిన్తాయ. తథా అసజ్జాసత్తేపి రుప్పనవికార చిన్తాయాతి.

రూపప్పవత్తిక్కమానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౧. నిబ్బానసజ్గహ. ద్వీసు నిబ్బానపదేసు పథమపదం అవిజ్ఞాతత్తం సామజ్ఞా పదం. దుతీయం విజ్ఞా తత్తం విసేసపదం. కిలేసే సమేతీతి సమణో. అరియపుగ్గలో. సమణస్స భావో సామజ్ఞా. అరియమగ్గో. సామజ్ఞాస్స ఫలాని సామజ్ఞాఫలాని. లోకతో ఉత్తరతి అతిక్కమతీతి లోకుత్తరం. లోకే న పజ్ఞావీయతీతి పజ్ఞాత్తీతి ఇమమత్తం సన్ధాయ “నహీ”తి ఆదిమాహ . చత్తారిమగ్గజ్ఞాణాని చతుమగ్గజ్ఞాణాని ఏవం సమాసవసేన ఏకవచనంతం పదం వాక్యం పత్వా బహువచనంతం హోతీతి ఆహ “చత్తూహి అరియమగ్గజ్ఞాణేహీ”తి. “తాదిసమ్మా”తి అరియమగ్గసదిసమ్మా. “విముఖానం”తి పరమ్ముఖానం. “జచ్చన్ధానం వియా”తి జచ్చన్ధానం చన్దమణ్డలస్స అవిసయభావో వియ. “తస్సా”తి నిబ్బానస్స. తత్త “జచ్చన్ధానం”తి అవిసయపదే సామిపదం. “తస్సా”తి భావపదం. “యం కిజ్జీ”తి కిజ్జీయం అత్తజాతం. అస్సనిబ్బానస్స సిద్ధతన్తి సమ్మన్దో. అపాకటస్స ధమ్మస్స. వాయామోపి నామ న అత్తి. కుతో తస్స సచ్చికరణం భవిస్సతీతి అధిప్పాయో. “యేనా”తి వాయామేన. “నిబ్బానేన వినా”తి నిబ్బానారమ్మణం అలభిత్వాతి వుత్తం హోతి. “అకిచ్చసిద్ధిం”తి కిలేసప్పహాన కిచ్చస్స అసిద్ధిం. “తతో”తి తస్మా. “వధాయా”తి వధితుం. “పరిసక్కన్తా”తి వాయమన్తా. గాథాయం. “అన్తోజటా”తి అజ్ఞత్తసన్తానే తణ్ణాజటా, తణ్ణావినద్ధా. “బహిజటా”తి బహిద్ధాసన్తానే తణ్ణాజటా, తణ్ణావినద్ధా. “తస్సా”తి తణ్ణాయ. “వత్తుతో”తి విసుంవిసుం జాతసరూపతో. పరినిబ్బాయంసు, పరినిబ్బాయన్తి, పరినిబ్బాయస్సన్తీతి పరినిబ్బుతా. తకారపచ్చయస్స కాలత్తయేపి పవత్తనతో. యథా దిట్టా, సుతా, ముతా, విజ్ఞాతా,తి. విసిట్టం కత్వా జానితబ్బన్తి విజ్ఞాణం. న నిదస్సితబ్బన్తి అనిదస్సనం. నత్తి అన్తో ఏతస్సాతి అనన్తం. సబ్బతో పవత్తా గుణప్పభా ఏతస్సాతి సబ్బతోపభం. “భగవతా వుత్తం”తి దీఘనికాయే కేవట్టసుత్తే వుత్తం. “సవన్తియో”తి మహానదియో వా కున్నదియో వా. “అప్పేన్తీ”తి పవిసన్తి. “ధారాతి” మేఘపుట్టిధారా. బుద్ధేసు అనుప్పజ్జన్తేసు ఏకసత్తోపి పరినిబ్బాతుం న సక్కోతీతి ఇదం బుద్ధుప్పాదకప్పే ఏవ పచ్చేక సమ్మద్ధాపి ఉప్పజ్జన్తీతి కత్వా వుత్తం. అపదాన పాళియం పన బుద్ధసుజ్ఞాకప్పేపి పచ్చేకసమ్మద్ధానం ఉప్పత్తి ఆగతా ఏవ.

“ఏకసత్తోపి”తి వా సావకసత్తో గహితబ్బో. ఏవజ్ఞో సతి అపదానపాళియా అవిరోధో హోతి. “ఆరాధేన్తి”తి సాధేన్తి పటిలభన్తి. సబ్బతో పవత్తా గుణప్పభా ఏతస్సాతి అత్థం సన్ధాయ “సబ్బతోపభా సమ్మన్నం”తి వుత్తం. “జోతి వన్త తరోవా”తి ఓభాసవన్తతరో వా. సబ్బత్థ పభవతి సంవిజ్ఞతీతి సబ్బతోపభన్తి ఇమమత్థం సన్ధాయ సబ్బతో వా పభుతమేవ హోతీతి వుత్తం. తేనాహ “న కత్థచి నత్థీ”తి. “ఏవంసన్తే పీ”తి ఏవం వుత్తనయేన ఏకవిధే సన్తేపి. “ఉపచరితుం”తి ఉపచారవసేన వోహరితుం. “యథాహ”తి తస్మిం యేవసుత్తే పున కిం ఆహ. భవం నేతీతి భవనేత్తి. భవతత్థా ఏవ. “సమ్మరాయికా”తి చుతిఅనన్తరే పత్తబ్బా. ద్విన్నం ఖీణాసవానం అనుపాదిసేసతా వుత్తాతి సమ్మన్తో. ఏత్థ “అనుపాదిసేసతా”తి అనుపాదిసేసనిబ్బానం వుచ్చతి. సేక్ఖేసు అరహత్తమగ్గట్టస్స సేక్ఖస్స కిలేసుపాదిసేస వసేన అనుపాదిసేసతా వుత్తా. “కిలేసుపాదిసేసో”తి చ కిలేస సజ్ఞతో ఉపాదిసేసో. తథా ఖిన్దుపాదిసేసోపి. అన్తరాపరినిబ్బాయీతిఆదీసు పరినిబ్బానం నామ కిలేసపరినిబ్బానం వుత్తం. ఉభతో భాగ విముత్తాదీనం పదత్తో నవమపరిచ్ఛేదే ఆగమిస్సతి. “కిలేసక్ఖయేన సహేవ ఖియ్యన్తి”తి పచ్చుప్పన్నభవే అరహత్తమగ్గట్టే కిలేసక్ఖయేన సద్ధిం ఏవ ఖియ్యన్తి. అనుప్పాద ధమ్మతం గచ్చన్తి. తథా అనాగామి పుగ్గలస్స కామపటిసద్ధిక్ఖన్దాపి అనాగామిమగ్గట్టే, సోతాపన్నస్స సత్తభవేరపేత్వా అవసేస కామపటిసద్ధిక్ఖన్దా సోతాపత్తి మగ్గట్టే తం తం కిలేసక్ఖయే న సహేవ ఖియ్యన్తి. పచ్చుప్పన్నక్ఖన్దా పన కిలేసక్ఖయేన సహఖియ్యన్తి. ఖిన్దుపాదిసేసా నామ హుత్వా యావమరణకాలా ఖీణాసవానమ్మి పవత్తన్తి. కస్మా పవత్తన్తితి ఆహ “యావచుతియా పవత్తమానం”తిఆదిం. పచ్చుప్పన్నక్ఖన్దసన్తానం పన ధమ్మతాసిద్ధన్తి సమ్మన్తో. “ఫలనిస్సన్దభూతం”తి విపాకఫలభూతశ్చ నిస్సన్దఫలభూతశ్చ హుత్వా. “తేనసహేవా”తి కిలేసక్ఖయేన సహేవ. “యస్మాపనా”తిఆదీసు. పరిసమన్తతో బుద్ధన్తి నీవారేన్తి, సన్తిసుఖస్స అన్తరాయం కరోన్తితి పలిబోధా. కిలేసాభిసజ్ఞరణ కిచ్చాని, కమ్మాభిసజ్జరణకిచ్చాని, ఖిన్దాభిసజ్జరణ కిచ్చాని చ. పలిబోధేహి సహ వత్తన్తితి సపలిబోధా. సజ్ఞార నిమిత్తేహి సహ వత్తన్తితి సనిమిత్తా. తత్థాపణిధీహి సహ వత్తన్తితి సపణిహితా. “తతో”తి పాపకమ్మతో, అపాయదుక్ఖతో చ. “కోచీ”తి కోచిధమ్మా. “నిరోధేతుం సక్కోతీ”తి సక్కాయదిట్టియా నిరుద్ధాయ తే నిరుజ్ఞన్తి. అనిరుద్ధాయ ననిరుజ్ఞన్తి. తస్మా సక్కాయదిట్టి నిరోధో నిబ్యాపారధమ్మాపి సమానో తే పలిబోధే నిరోధేతి నామ. “నిరోధేతుం సక్కోతీ”తి చ అబ్యాపారే బ్యాపారపరికప్పనాతి దట్టబ్బం. సక్కాయదిట్టినిరోధోయేవ తే పలిబోధే నిరోధేతుం సక్కోతీతి ఏత్థ ద్విన్నమ్మి నిరోధో ఏకోయేవ. ఏవం సన్తేపి అవిజ్ఞా నిరోధా సజ్ఞార నిరోధోతిఆదీసు వియ అభేదే భేదపరికప్పనా హోతీతి. ఉప్పాదో చ పవత్తో చ ఉప్పాదప్పవత్తా. తే మూలం యస్సాతి విగ్గహో. యేన ఓళారికాకారేన. మారేన్తితి మారా. వధకపచ్చత్తికాతి వుత్తం హోతి. కిలేసమారాదయో. మారా దహన్తి తిట్టన్తి ఏతేసూతి మారధేయ్యా. మారేతి చావేతి చాతి మచ్చు. మరణమేవ. మచ్చుదహతి తిట్టతి ఏతేసూతి మచ్చుధేయ్యా. “నత్తి తస్మిం నిమిత్తం”తి వుత్తే పజ్ఞాత్తిధమ్మేసుపి ఉప్పాదప్పవత్తమూలం నిమిత్తం నామ నత్తి. ఏవంసతి, తేహి నిబ్బానస్స అవిసేసో ఆపజ్ఞతీతి చోదనా. తం పరిహరన్తో “తజ్ఞో”తిఆదిమాహ. విద్ధంసేత్వాతి చ సాధేన్తన్తి చ అత్థవిసేస పాకటత్థాయ అబ్యాపారే బ్యాపార పరికప్పనా ఏవ. పణీతాదిభేదే. ఇదం బుద్ధానం నిబ్బానం పణీతం. ఇదం పచ్చేకబుద్ధానం నిబ్బానం మజ్ఞిమం. ఇదం బుద్ధసావకానం నిబ్బానం హీనన్తి భిన్నం న హోతీతి యోజేతబ్బం. నానప్పకారేన చిత్తం నిధేతి ఏతేనాతి పణిహితం. “నిధేతీ”తి ఆరమ్మణేసు నిన్నం పోణం పబ్బారం కత్వా రపేతీతి అత్తో. తథా పణిధానపణిధీసు. అత్థతో ఏకం ఆసాతత్థాయ నామం. “లబ్బమానాపీ”తి భవసమ్మత్తి భోగసమ్మత్తియో లబ్బమానాపి. “పిపాసవినయ ధమ్మత్తా”తి పాతుం పరిభుజ్జీతుం ఇచ్చా పిపాసా. పిపాసం వినేతి విగమేతీతి పిపాసవినయో. “వేదయితసుఖం”తి వేదనాసుఖం. “కతమం తం ఆవుసో”తి పాళిపారే “తం”తి తస్మా. “యదేత్థ వేదయితం నత్థీ”తి యస్మా ఏత్థ వేదయితం నత్తి. తస్మా నిబ్బానే సుఖం నామ కతమన్తి యోజనా. “ఏత్థా”తి

ఏతస్మిం నిబ్బానే. “ఏతదేవేత్తా”తిఆదిమ్మి. “ఏత దేవా”తి ఏసోఏవ. యస్మా ఏత్త వేదయితం నత్తి. తస్మా ఏసో వేదయితస్స నత్తిభావో ఏవ ఏత్తనిబ్బానే సుఖన్తి యోజనా.

“ఏత్త చా”తిఆదీసు. యదేతం ఖియ్యనం నిరుజ్జనం అట్టితి సమ్మన్దో. కేచి పన తంఖియ్యన నిరుజ్జన క్రియామత్తం నిబ్బానం న హోతి. అభావ పజ్జత్తిమత్తం హోతీతి వదన్తి. తం పటిసేధేన్దో “న హితం”తిఆదిమాహ. “పజ్జత్తిరూపం”తి పజ్జత్తిసభావో. పాళిపారే. “పదహతీ”తి వీరియం దళ్లం కరోతి. పహితో అత్తా అనేనాతి పహితత్తో. “పహితో”తి పదహితో. అనివత్తభావే రపితో. పేసితోతిపి వణ్ణేన్తి. “కాయేనా”తి నామకాయేన. తణ్ణావసే వత్తన్తితి తణ్ణావసికా. “తేసం పీ”తి తేసం వాదేపి. తస్మిం ఖయ నిరోధమత్తే అనన్తగుణా నామ నట్టితి ఇమం వాదం విసోధేతుం “నిబ్బానస్స చా”తిఆది వుత్తం. “పటిపక్ఖవసేన సిజ్జన్తి”తి ఏతేన వట్టధమ్మేసు మహన్తం ఆదీనవం పస్సన్తా ఏవ తేసం నిరోధే మహన్తం గుణానిసంసం పస్సన్తితి దీపేతి. యే పన యథావుత్తం ఖయనిరోధం పరమత్తనిబ్బానన్తి న జానన్తి, తేసం వత్తబ్బమేవ నత్తి. ఏవం గుణపదానం గమ్మరత్తా తంఖయనిరోధమత్తం అనన్తగుణానం వత్తు న హోతీతి మజ్జన్తి. ఇదాని నిబ్బానం పరమం సుఖన్తి వుత్తం. కథం తం ఖయనిరోధమత్తం పరమసుఖం నామ భవేయ్యాతి ఇమం వాదం విసోధేతుం “సన్తిసుఖిన్నామా”తిఆది వుత్తం. అట్టిభిక్ఖవేతి సుత్తే. “నోచేతం అభవిస్సా”తి ఏతం అజాతం నోచే సన్తం విజ్ఞమానం న భవేయ్య. “నయిమస్సా”తి న ఇమస్స. పచ్చక్ఖభూతం ఖన్ధపఞ్చకం దస్సేన్దో “ఇమస్సా”తి వదతి. నిస్సక్కత్థే చ సామివచనం. ఇమస్మా జాతా భూతా కతా సజ్జతా సత్తానం నిస్సరణం నామ న పజ్జాయేయ్యాతి యోజనా. పరత్థపి ఏసనయో. ఏసనయో సబ్బేసూతిఆదీసు. దుచ్చరిత ధమ్మా నామ పచ్చయే సతి, జాయన్తి. అసతి, న జాయన్తితి ఏవం జాతం వియ అజాతమ్మి తేసం అత్తి. యది చ అజాతం నామ నత్తి. జాతమేవ అత్తి. ఏవంసతి, అత్తని దుచ్చరితానం అజాతత్థాయ సమ్మాపటిపజ్జన్తానంపి సబ్బే దుచ్చరిత ధమ్మా అత్తని జాతాయేవ సియుం, నో అజాతా. కస్మా, అజాతస్స నామ నత్తితాయాతిఆదినా యోజేతబ్బం.

“ఏత్తావతా”తి , అట్టి భిక్ఖవే అజాతంతిఆదినా పాళివచనేన. సబ్బేసజ్ఞారా సమన్తి వూపసమన్తి ఏత్థాతి సబ్బసజ్ఞార సమథో. సబ్బే ఉపధయో ఏత్త నిస్సజ్జన్తి అరియాజనాతి సబ్బుపధినిస్సగ్గో. “ఉపలబ్బమానో”తి సన్తిలక్ఖణేన ఇాణేన ఉపలబ్బమానో. “ఏసింసూ”తి కత్వా ఏసనకిచ్చస్స సిఖాపత్తం అత్తం దస్సేతుం “అధిగచ్ఛింసూ”తి వుత్తం.

నిబ్బానసజ్ఞహానుదీపనా నిట్టితా.

రూపసజ్ఞహాదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

2. సముచ్చయసంభవానుదీపనా

౧౬౨. సముచ్చయసంభవో . అత్తనో ఆవేణికభూతేన సామన్తా లక్ష్మణేనతి చ సమ్మన్తో. అన్తాపదేసేన ఏవ తదుభయలక్ష్మణేన సలక్ష్మణాని నామ వుచ్చన్తీతి అధిష్పాయో. “నిబ్బానస్సపి సరూపతో లబ్బమానసభావతా”తి అన్తానిస్సయ రహితేన లబ్బమానసభావతా. నను నిబ్బానమ్మి రాగక్ష్మయో దోసక్ష్మయో మోహక్ష్మయోతిఆదినా అన్తానిస్సయదస్సనం అత్తి యేవతి. దస్సనమత్తం అత్తి. నిబ్బానం పన రాగాదీహి పటిబద్ధం న హోతి. అథ ఖో తేహి దూరతరం హోతి. పటిపక్ఖతరం, పటివిరుద్ధతరం. యన్తో రూపస్స ఖయో వయో భేదో అనిచ్ఛాతి వుత్తం. తత్త రూపస్స ఉప్పజ్జిత్వా ఖయో వుత్తోతి సో రూపస్స నిస్సితో ఏవ హోతి. ఇథ పన రాగాదీనం పున ఉప్పాదస్సపి అభావో వుత్తోతి సో రాగాదీసు అనిస్సితో ఏవ. న కేవలం అనిస్సితో. అథ ఖో తేహి దూరతరో చ పటిపక్ఖతరో చ తేసం పటిపక్ఖగుణేహి ఇమస్ససిద్ధత్తాతి. అనిప్పన్నరూపానిపి అధిష్పేతాని ఏవ తేసమ్మి ఖన్ధాయతనధాతు సచ్ఛేసు సంగహితత్తా.

ఆసవాదీసు. “పారివాసియట్టేనా”తి పరివాసకరణట్టేన. “మదనీయట్టేనా”తి మదనజనకట్టేన. “పరివాసం గణ్ఠన్తి”తి దోసవేపుల్లం ఆపజ్జన్తీతి వుత్తం హోతి. పున “పరివాసం”తి దుగ్గన్ధతాదిపరివాసం. “ఆసవభరితమేవా”తి ఆసవేహి పూరితమేవ. “ఛళారమ్మణాని దూసేన్తి”తి తాని సాసవాదిభావం పాపేన్తీతి అధిష్పాయో. “భవతో”తి భూమితో ఇచ్ఛేవత్తో. అవధీయతి పరిచ్ఛిన్దీయతి ఏతస్మాతి అవధి. అపాదానం వుచ్చతి. మరియుదో నామ పరియన్తపరిచ్ఛేదో. మరియుదమత్తభూతో క్రియావిసయో మరియుదవిసయో. అవధి నామ బ్యాపన విధానం, క్రియా బ్యాపనస్స విసయో అభివిధివిసయో. “యస్సా”తి అవధి వత్తుస్స. “అత్తానం”తి అవధివత్తుం. “బహికత్వా”తి సమ్మత్తమత్తం కత్వాతి అధిష్పాయో. అవధివిచారణాయం. “సద్దస్సా”తి భగవతో కిత్తిసద్దస్స. “తం”తి అవధిభూతం అత్తం. “యసో”తి కిత్తిసద్దో. “ఇతరం”తి అనభివిధివిసయం బహి కత్వా పవత్తతి.

కామాసవాదీసు. “తన్నామేనా”తి కామనామేన. “తదారమ్మణా”తి కామధమ్మారమ్మణా. “అయమత్తో వా”తి కామీయతీతిఆదినా వుత్తో పచ్ఛిమత్తోవ. “మహగ్గతకుసలధమ్మా”తి ఇధాధిష్పేతం కమ్మభవం సన్ధాయ వుత్తం. “తం నిబ్బత్తా”తి తేన నిబ్బత్తా. “తదారమ్మణా”తి దువిధభవారమ్మణా. “తన్హా ఏవా”తి భవతన్హా ఏవ. “భవో ఏవా”తి భవారమ్మణతాయ భవనామికా తన్హా ఏవ. “ఇమే ఏవా”తి తన్హాదిట్టి అవిజ్ఞా ఏవ. “పరివుత్థే సతీ”తి పరివసితే సతి. “కామవిసయా”తి కామధమ్మవిసయా. “తస్మిం”తి కామాసవే. భవవిసయా మానాదయో పరివుత్థా ఏవాతిఆదినా యోజేతబ్బం. తథా దిట్టివిసయాతి పదేపి.

“అనస్సాసికం కత్వా”తి అస్సాసపస్సాసరహితం కత్వా. “అవహననట్టేనా”తి అజ్ఞోత్థరిత్వా మారణట్టేన. అధోకత్వా మారణట్టేనాతిపి యుజ్జతి. “దుత్తరట్టేనా”తి తత్త పతన్తస్స తరితుం దుక్కరట్టేన. “వుత్తనయేనా”తి ఆసవేసు వుత్తనయేన.

“వట్టస్మిం”తి తివిధవట్టస్మిం. “భవయన్తకే”తి అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదికే భవచక్కే. “ఆమసనం”తి పదస్స అత్తం దస్సేతి “తథా తథా కప్పేత్వా గహణ”న్తి. “సాసనే”తి పరియత్తిసాసనే తస్మిం తస్మిం సుత్తన్తే. “దిట్టియో దిట్టుపాదానం”తి దిట్టివత్తుసు దళ్ళగ్గాహట్టేన దిట్టియో ఏవ దిట్టుపాదానం. అత్తవాదుపాదానే. పరికప్ప బుద్ధి నామ మిచ్ఛాగ్గాణం వుచ్చతి. “ఇస్సర నిమ్మితం”తి సకలలోకిస్సరేన మహాబ్రహ్మూనా ఆదికప్పకాలే నిమ్మితం. “అధిచ్ఛ సముప్పన్నం”తి అహేతు అపచ్చయా

సముప్పన్నం. “అచ్చనసస్సతం”తి భవపరమ్పరాసు సస్సతం. “ఏకచ్చసస్సతం”తి భవవిసేసం పత్వా ఏకచ్ఛానం సత్తానం సస్సతం. “ఉచ్చిన్నం”తి యత్తకత్తచి పరమ్మరణా ఉచ్చిన్నం. పురాణఞ్చకమ్మం పరిక్ఖీణం, నవఞ్చకమ్మం అకతం. ఏవం సంసార సుద్ధీతిఆదినా గహణన్తి అత్తో. సంతో కాయో సక్కాయో. “సంతో”తి పరమత్తతో విజ్ఞమానో. “కాయో”తి రూపకాయో, నామకాయో. అత్తనో అత్తనో కాయో వా సక్కాయో. పచ్చత్తకాయో, పాటిపుగ్గలిక కాయోతి వుత్తం హోతి. యథావుత్తకాయ ద్వయమేవ. సక్కాయే దిట్టి సక్కాయదిట్టి. తత్త “సక్కాయే దిట్టి”తి పుబ్బనైపరస్త కప్పికానం వియ పుబ్బనై పరస్తేఅచింతేత్వా సబ్బసత్తానంపి అత్తనో ఖిన్దేసు ఏవ ‘రూపం మే అత్తాతి వా’ అత్తా మే రూపవాతి వా, అత్తని మే రూపన్తి వా, రూపస్మిం మే అత్తాతి వా, ఏవమాదినా ధమ్మతా సిద్ధా దిట్టితి వుత్తం హోతి. “అస్సుతవా”తి ఖిన్దదేసనాదికే సుఞ్ఞతధమ్మప్పటిసం యుత్తే దేసనా ధమ్మే అస్సుత పుబ్బత్తా నత్తి సుతం ఏతస్సాతి అస్సుతవా. “పుధుజ్ఞనో”తి లోకియమహాజనో. తత్త పరియాపన్నో పన ఏకపుగ్గలోపి పుధుజ్ఞనోత్వేవ వుచ్చతి. సో సుతవాపి అత్తి, అస్సుతవాపి అత్తి. ఇథ అస్సుతవా అధిప్పేతో. అరియ పుగ్గలో పన తత్త పరియాపన్నో న హోతి. అహన్తివా, మమాతి వా, మయీతి వా, మేతి వా, పరామసన పదాని నామ. “సేసధమ్మేవా గహేత్వా”తి రూపతో అవసేసే నామక్ఖన్ద ధమ్మే అత్తా మేతి గహేత్వా వా. “ధమ్మ ముత్తకం వా అత్తానం గహేత్వా”తి పఞ్చక్షన్దధమ్మవిముత్తం పరికప్పసిద్ధం అత్తానం వా గహేత్వా. చతస్సో అవత్తా యస్సాతి చతురావత్తికా. వేదనాయ సమ్మోగరసత్తా “సంభుజ్జో”తి వుత్తం. “సుఖితో”తి సుఖవేదనాయ సమగ్గీపుగ్గలో. ధమ్మతో ఖిన్ద పఞ్చకమేవ. తత్త పన సుఖవేదనాపధానత్తా తథా సమనుపస్సంతో వేదనం అత్తాతి సమనుపస్సతి నామ. “సమూహతో గహేత్వా”తి అహమస్మి, అహం ఏకో సత్తోతిఆదినా సమూహతో. “వత్తూ”తి పఞ్చక్షన్దా వుచ్చన్తి. జాతపరిణ్ణాదివసేన అపరిణ్ణాతాని వత్తూని ఏతేహీతి అపరిణ్ణాతవత్తుకా. ఏకముహుత్తమత్తేపి కాలే. రూపం అత్తతో సమనుపస్సతీతిఆదికం చతురావత్తం సన్ధాయ “కదాచి అత్తతో”తిఆది వుత్తం. “అత్తనిమిత్తం”తి అభిక్కమనాదీసు కాయవచీమనో క్రియాసు అహం అభిక్కమామి, అహం పటిక్కమామీతిఆదినా చిత్తే దిస్సమానా అత్తచ్ఛాయా వుచ్చతి.

“కామనట్టేనా”తి ఇచ్చనట్టేన. “ధన్తనట్టేనా”తి పత్తనట్టేన. లీనభావో నామ చిత్తచేతసికానం పటికుటనం. ఆపాదీయతే ఆపాదనం. లీనభావస్స ఆపాదనన్తి విగ్గహో. “తన్దీ”తి ఆలస్యం వుచ్చతి. “విజమ్మితతా” నామ కిలేసవసేన కాయజ్ఞానం విజమ్భనం సమిజ్జనప్పసారణాదికరణం. సా ఏవ పచ్చయో ఏతస్సాతి విగ్గహో.

అనుసయపదత్తే. “ఉప్పజ్జన్తి”తి ఉప్పజ్జితుం సక్కోన్తి. న పన ఏకంతతో ఉప్పజ్జన్తి. సంతేసుహి ఏకంతతో ఉప్పజ్జన్తేసు అనుసయా నామ న హోన్తి సయనకిచ్చస్సేవ అభావతో. “ఉప్పజ్జన్తి”తి వా ఉప్పజ్జితుం పహోన్తి. పట్టోదనో బహూనం జనానం పహోతీతిఆదీసు వియ. పఞ్ణత్తియోహి అసభావధమ్మజాతికత్తా కారణ లాభేపి ఉప్పజ్జితుం నప్పహోన్తి. ఇమే పన సభావధమ్మజాతికత్తా కారణ లాభే సతి ఉప్పజ్జితుం పహోన్తి. ఏవఞ్ఞోసతి, ఉప్పాదం అపత్తానంపి తేసం పరమత్తజాతికత్తా సిద్ధా హోతీతి. “సహ అనుసేన్తి”తి ఏకతో అనుసేన్తితి వుత్తా కామరాగానుసయో చ పటిఘానుసయో చ మానానుసయో చ దిట్ఠానుసయో చ విచికిచ్ఛానుసయో చ. ఇమేసం సత్తానం సత్తసన్తానే అనుసయకిచ్చమత్తం రపేత్వా ఏకతో ఉప్పత్తి నామ నత్తి. యది ఏకతో ఉప్పజ్జేయ్యుం. ద్వాదసా కుసలచిత్తాని సత్తసన్తానే నిచ్చకాలమ్మి ఏకతో ఉప్పజ్జేయ్యుం. న చ ఉప్పజ్జన్తి. తస్మా విజ్ఞాయతి ఉప్పజ్జనం నామ అప్పహీనట్టేన ఉప్పజ్జనారహభావో వుత్తోతి. సేన్తితి వత్వా తదత్తం దస్సేతి “విసుం”తిఆదినా. “అవుట్టితా”తి ఉప్పాదం అపత్తా. “తథాపవత్తా”తి చాలనాకారేన పవత్తా. పున “తథాపవత్తా”తి జవనసహజాతాకారేన పవత్తా. “యేసం”తి కామరాగానుసయాదీనం. “ఆవజ్జనం”తి ఆవజ్జనచిత్తం. “దమథం”తి సుదన్తభావం. “తథా పవత్తా”తి చిత్తసన్తానానుసయనాకారేన పవత్తా. తాలవత్తా యేసం తే తదవత్తికా. యది తే ఉప్పాదం

అపత్తా. ఏవంసతి, తే పరమత్తాపి నామ న భవేయ్యున్తి చోదనం పరిహరతి “తే పనా”తిఆదినా. సచే తే కుసలాభ్యాకత చిత్తసన్తానమ్మి అనుగతా. ఏవంసతి, తే కుసలాభ్యాకతాని నామ సియున్తి చోదనం పరిహరతి “న చా”తిఆదినా. అథ తే ఏకస్త అకుసలా సియుం. ఏవంసతి, కుసలాభ్యాకతేహి విరుద్ధా భవేయ్యున్తి చోదనం పరిహరతి “నాపీ”తిఆదినా. యది ఉప్పాదం అపత్తా. ఏవంసతి, కాలవిముత్తా సియున్తి ఆహ “నాపికాలత్తయ వినిముత్తా”తిఆదిం. “సానుసయే చిత్తసన్తానే”తి సేక్ఖపుడుజ్జనానం చిత్తసన్తానే. “సహ మగ్గుప్పాదా”తి మగ్గుప్పాదేన సహేవ. “తత్థ తత్థ వుత్తో”తి అట్టకథాటికాసు వుత్తో. “అనాగతసామజ్ఞం”తి అనాగతసదిసం. న ఏకస్త అనాగతన్తిపి వదన్తి. కథం తే సజ్జతజాతికా హోన్తీతి ఆహ “తేహి మగ్గే”తిఆదిం. విభావనిపారే. “అప్పహీనా”తి మగ్గేన అప్పహీనా. “తదవత్తా”తి ఉప్పజ్జనారహవత్తా. “తం సభావత్తా”తి కామరాగాది సభావత్తా. “తథా వుచ్చన్తీ”తి అనుసయాతి వుచ్చన్తి. అనాగతా నామ న హోన్తి. చిత్తసన్తానే వత్తమానభావేన సిద్ధత్తా. “హాఞ్చి పజహతీ”తి యదిపజహతి. “తేనహీ”తి తతో ఏవ. “రత్తో”తి రాగసమగ్గీ హుత్వా. “దుట్టో”తి దోససమగ్గీ హుత్వా. “ముళ్లో”తి మోహసమగ్గీ హుత్వా పజహతీతి దోసో ఆపజ్జతీతి వుత్తం హోతి. పరియుట్టాన పత్తానం రాగాదీనం. “మగ్గవజ్ఞం”తి మగ్గేన వధితబ్బం. “ఉప్పన్నం”తి పచ్చుప్పన్నం. వత్తమానశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి వత్తమానుప్పన్నం. “భుత్వా”తి ఆరమ్మణం పరిభుజ్జీత్వా. విగచ్ఛతీతి విగతం. భుత్వా విగతశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి భుత్వా విగతుప్పన్నం. విపచ్చనత్థాయ ఓకాసం కరోన్తీతి ఓకాసకతం. ఓకాసకతశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి ఓకాసకతుప్పన్నం. సముదాచారో వుచ్చతి భియ్యో పవత్తనం. సముదాచారో చ సో ఉప్పన్నశ్చాతి సముదాచారుప్పన్నం. ఖన్ధపశ్చ క సజ్జతం భూమిం లభతీతి భూమిలద్ధం. భూమిలద్ధశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి భూమిలద్ధుప్పన్నం. ఆరమ్మణం అధికతరం గణ్ఠాతీతి ఆరమ్మణాధిగ్గహితం. ఆరమ్మణాధిగ్గహితశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి ఆరమ్మణాధిగ్గహితుప్పన్నం. మహగ్గతజ్ఞానేన అవిక్ఖమ్మితశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి అవిక్ఖమ్మితుప్పన్నం. మగ్గేన అసముగ్ఘాటితశ్చ తం ఉప్పన్నశ్చాతి అసముగ్ఘాటితుప్పన్నం. ఏవం మగ్గవజ్ఞానం అనుసయానం ఉప్పన్నభావేన వుత్తత్తా పచ్చుప్పన్నతా పరియాయోవ తేసం వత్తబ్బోతి. “సేక్ఖా”తి సత్తసేక్ఖపుగ్గలా.

ఓరమ్భాగో వుచ్చతి కామలోకోచేవ పుడుజ్జనభావో చ. ఓరమ్భాగే సన్దిస్సన్తీతి ఓరమ్భాగియాని. ఉద్ధంభాగో వుచ్చతి మహగ్గతభావోచేవ అరియభావో చ. ఉద్ధంభాగే సన్దిస్సన్తీతి ఉద్ధంభాగియాని. తత్థ. కామచ్చన్తో, బ్యాపాదో,తి ఇమాని ద్వేసం యోజనాని కామలోకసజ్జతే ఓరమ్భాగే ఏవ సన్దిస్సన్తి. దిట్టి, విచికిచ్ఛా, సీలబ్బతపరామానో,తి ఇమాని తీణి పుడుజ్జనభావ సజ్జతే. సేసాని పన పశ్చ మహగ్గతభావసజ్జతే చ అరియభావసజ్జతేచ ఉద్ధంభాగేపి సన్దిస్సన్తి. అథవా. పురిమాని పశ్చయస్స తాని మగ్గేన అప్పహీనాని, తం ఉపరిభవగ్గే రితంపి కామలోకసజ్జతం ఓరమ్భాగం ఆకడ్డన్తి, తస్మా ఓరమ్భాగాయ సంవత్తన్తీతి ఓరమ్భాగియాని. పచ్చిమాని పశ్చ యస్స తాని అప్పహీనాని, తం కామలోకే రితంపి ఉద్ధంభాగం ఆకడ్డన్తి, తస్మా ఉద్ధంభాగాయ సంవత్తన్తీతి ఉద్ధంభాగియాని. తత్థహి ద్వేరూపారూపరాగా ఏకస్తేన మహగ్గతభావం ఆకడ్డన్తియేవ. మానో చ ఉద్ధచ్చశ్చ అవిజ్ఞాచాతి ఇమాని చ రూపారూపరాగసహగతాని హుత్వా ఆకడ్డన్తి. ఓరం హేటిమం కామలోకం భజన్తీతి ఓరమ్భాగియాని. ఉద్ధం రూపారూపలోకం భజన్తీతి ఉద్ధంభాగియానీతిపి వణ్ణేన్తి. “ఇతరాని పనా”తి ద్వే ఇస్సా సంయోజన మచ్చరియసంయోజనాని. “కమోపన ద్వీన్నం పీ”తి ఇథ సజ్ఘహ ద్వీన్నంపి అనుక్యమోపన.

“విబాధేన్తీ”తి విహింసన్తి. “ఉపతాపేన్తిచా”తి ఉపగన్త్వా సన్తాపేన్తి. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం.

౧౬౩. మిస్సకసంభవా. “చిత్తప్పటిపాదనం చిత్తనియోజనం. “సుగతి దుగతి వివట్టసంభాతాసు చా”తి సుగతిభవ దుగతి భవనిబ్బానసంభాతాసు చ. నిబ్బానజ్ఞో వట్టతో గిగతత్తా వివట్టన్తి వుచ్చతి. “దస్సనాదీహి ఏవా”తి దస్సనసంభూప్పనాదీహి ఏవ. ఉజగతి నామ హితసుఖసంవత్తనికా పవత్తి వుచ్చతి. వజ్రగతినామ అహిత దుక్ఖసంవత్తనికా పవత్తి. “పథజ్ఞానీ”తి పథస్సమగ్గస్స అజ్ఞాని. మగ్గోతి చ ఉపాయో వుచ్చతీతి ఆహ “ఉపాయజ్ఞానీ”తి. “ఇతరానీ”తి సమ్మాదిట్టి సమ్మాసంభూత్పాదీని అజ్ఞాని. ఉజగతియా గమనస్స ఉపాయజ్ఞాని. ఇమేపి చత్తారో మగ్గజ్ఞ ధమ్మా ధమ్మా నామ ఆగతా. “తథా తథా పవత్తానం”తి ముసావాదాదివసేన పవత్తానం. “నా నామగ్గోవా”తి మిచ్చామగ్గో చ సమ్మామగ్గో చ.

“అత్తాధీనవుత్తికే”తి అత్తాయత్తప్పవత్తికే. అత్తనో గతి నామ చక్కున్త్రియాదీనం దస్సనాది కిచ్చమేవ వుచ్చతి. “ఇస్సరా అధిపతిసో”తి ఇదం ఆధిప్పచ్చత్తపాకటత్తం వుత్తం. అట్తో పన భావప్పధానవసేన గహేతబ్బో. ఇన్త్రియం ఇస్సరియం ఆధిప్పచ్చన్తిహి ఇమే ఏకత్తాతి. “ఇత్థాకారాని” నామ ఇత్థిలిజ్ఞపురిసలిజ్ఞాది. “అజ్ఞాథా అప్పవత్తియం”తి ఇత్థిసన్థానే పురిసలిజ్ఞాదీనం, పురిససన్థానే ఇత్థిలిజ్ఞాదీనం అప్పవత్తియం. తేనాహ “తథాహీ”తిఆదిం. మనో విజాననకిచ్చే సమ్మయుత్తధమ్మానం ఇస్సరో హోతి అనజ్ఞాభిభవనీయభావేన పవత్తనతోతి సమ్మన్తో. ఏవం పరత్త. “ఆరమ్మణాధిముచ్చనే”తి ఆరమ్మణో నిరాసంభూప్పవత్తియం. “ఆరమ్మణుపట్టానే”తి చిత్తే బుద్ధగుణాధికస్స ఆరమ్మణస్స ఉపట్టానే. “చతుసచ్చధమ్మా”తి తేన పుగ్గలేన అనజ్ఞాత పుట్టో చతుసచ్చ ధమ్మా. అనజ్ఞాత పుట్టం అమతం వా పదం. అనజ్ఞాతం ఇస్సామి ఇతి పవత్తం ఇన్త్రియన్తి సమాసో. పటిపన్నస్సాతి పన అత్తతో సిద్ధత్తా వుత్తం. “విప్పకతభావేనా”తి అనిట్టజ్ఞతభావేన. పునపునం జాననకిచ్చయుత్తానం మజ్జే ఛన్నంసేక్ఖానం. ఏతేన అవసద్దస్సయావ సబ్బకిలేసప్పహానా జాననన్తి అత్తం దీపేతి. పథమ మగ్గేన ఇతం మరియుదం అనతిక్కమ్మ జాననన్తిపి వణ్ణేన్తి. ఆజానితత్తాతి అజ్ఞాతావీ. అరహో భీణాసవో కతకిచ్చో వుసిత బ్రహ్మచరియో. అజ్ఞాతావిసో ఇన్త్రియన్తి అజ్ఞాతావిన్త్రియన్తి అత్తం దస్సేతుం “పరినిట్టిత ఆజాననకిచ్చస్సా”తిఆది వుత్తం. “తబ్బిముత్తీ”తి అత్తగ్గాహ విముత్తి. “తస్మిం వా”తి తస్మిం అత్తనివా. “సంకిలిట్టో”తి నానాకిలేసహి సంకిలేసితో. “విప్పన్త్రితో”తి నానాసుఖదుక్ఖేహి సంకమ్మితో. “వోదానపత్తియా”తి విసుద్ధిపత్తత్తాయ. “తాయపటి పత్తియా”తి కరణత్తే, హేతు అత్తే వా కరణవచనం. “వోదానపత్తియా”తి సామిఅత్తే సామివచనం.

“బలీయన్తీ”తి నామధాతునిద్దేసో. తేనాహ “బలసా కరోన్తీ”తి. “బలసా”తి బలేన. పరితో సమన్తతో సేన్తి పరివారేన్తీతి పరిస్సయా. అస్సద్దస్స భావో అస్సద్ధియం. కోసజ్జసంభాతేన పటిపక్షధమ్మేన. ముట్టా నట్టా సతి యస్సాతి ముట్టస్సతి. ముట్టస్సతిస్స భావో ముట్టస్సచ్ఛం. “సేసదుక ద్వయం”తి అహారికదుకం హిరిదుకమ్మ.

గహపతి, జాయమ్మతీ, తిఆదీసు వియ పతిసద్ధో సామిఇస్సర పరియాయోతి ఆహ “పతీతి సామిఇస్సరో”తి. “పరేసం”తి సహజాతేను పరేసం ఇన్త్రియానం. “పరేహి”తి కమ్మత్తే కరణవచనం. పరే సహజాతే ఇన్త్రియ ధమ్మేతి అట్తో. “అధికో”తి అధికతరో. “అత్తాధీన వుత్తీనం”తి అత్తాయత్తవుత్తీనం. “ఛన్దాగమనవసేన వా”తి ఏత్త ఆగచ్ఛతి ఫలం ఏతేనాతి ఆగమనం. ఆదికారణం, మూలకారణం, పథవకారణం. ఛన్తో ఏవ ఆగమనం ఛన్దాగమనం. తేనాహ “పుట్టే అతీతభవేనూ”తిఆదిం. సమ్మయుత్త ధమ్మే అత్తపరాధీనే కత్వాతి సమ్మన్తో. మహోఘా తిణపణ్ణకసటే అత్తపరాధీనే కరోన్తో వియాతి యోజనా. తత్త “అత్తపరాధీనే”తి అత్తసంభాతోపరో అత్తపరో. అత్తపరేన అధీనా అత్తపరాధీనాతి అట్తో. “సేసేసుపీ”తి సేసేసు వీరియ చిత్త వీమంసాధిపతీసుపి. ఏతేన “వీరియమేవ అధిపతి వీరియాధిపతి. వీరియవతో కిం నామ కమ్మం న

సిజ్జతీతి ఏవం పుబ్బాభిసంజ్ఞారవసేన వా పుబ్బే అతీతభవేసు సుట్టు ఆసేవితవీరియాగమనవసేన వా తేసు తేసు కల్యాణ పాపకమ్మేసు సమ్మయుత్త ధమ్మ మహోఘా వియ తిణపణ్ణకసటే అత్తపరాధీనే నిచ్చం పగ్గహితధురేకత్వా పవత్తం వీరియ'న్తిఆదినయం అతిదిసతి. “పచ్చిమా తయో ధమ్మా”తి వీరియ చిత్త వీమంసా ధమ్మా. పరవసేపి వత్తన్తి, తదా తేసం అధిపతిభావో నట్టితి చోదనా. అధిపతి కిచ్చం నామ ధురవాహితాతి సమ్మన్దో. “తం తం కిచ్చ విసేసం అనపేక్షిత్వా”తి చక్షున్ద్రియం దస్సన కిచ్చే ఇస్సరో, సోతిన్ద్రియం సవన కిచ్చేతిఆదీసు తం తం కిచ్చవిసేసం అపేక్షతి, తథా అనపేక్షిత్వా. “విజాననాది కిచ్చం”తి ‘మనో ఆరమ్మణ విజాననే’తిఆదినా వుత్తం సబ్బం ఇన్ద్రియ కిచ్చం.

భుసో హరన్తి వహన్తితి ఆహారా. “భుసో”తి అతిరేకతరన్తి అత్తో. కథం పన భుసో హరన్తితి ఆహ “సహజాతాదీ”తిఆదిం. తేతే పచ్చయ ధమ్మా తేతే పచ్చయుప్పన్న ధమ్మా చాతి యోజనా. “ఏత్థా”తి ఇమిస్సం పాళియం. “పచ్చయాహరో వా”తి ఏత్థ హేతు ఆరమ్మణాదికో సబ్బోపచ్చయో పచ్చయాహరో నామ. ఆహార పచ్చయోపన విసుం ఏకో పచ్చయవిసేసో. “పచ్చయట్టేనా”తి హేతు ఆరమ్మణాది పచ్చయట్టేన. “ఆహారభూతా”తి ఉపత్తమ్మనకిచ్చవిసేసభూతాతి వుత్తం హోతి. “కళీరఙ్కరానం”తి కమ్మత్తే సామివచనం. “వడ్డియా”తి వడ్డనత్తాయ. “రితియా”తి రితత్తాయ. ఇమేసత్తా వట్టే పవత్తన్తితి సమ్మన్దో. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం. “పక్ఖే వియూహిత్యా”తి పక్ఖే సజ్జాలేత్వాతి వుత్తం హోతి. “పక్ఖే”తి వా పక్ఖహి వాతం బ్యూహిత్యా. “తదనుసయితస్సా”తి తస్మిం విపాక సంతానే అనుసయి తస్స. “విభావేత్వా”తి పచ్చక్షతో విభూతం పాకటం కత్వా. “అలభిత్వా”తి చక్షుష్ఠి అలభిత్వా. అపస్సిత్వాతి వుత్తం హోతి. “తత్థేవా”తి నివాసట్టానే ఏవ. “సమ్మయుత్తా”తి విజ్ఞాణేన సమ్మయుత్తా. భవింసు వడ్డిం సూతి భూతా. సమ్భవం వుడ్డికారణం ఏసన్తి గవేసన్తితి సమ్భవేసీ. “వుత్తనయేనా”తి ‘యథా యవబీజానం వా సాలిబీజానం వా’తిఆదినా వుత్తనయేన. “ఆహారేతీ”తి పవత్తేతి. “మనోసఞ్చేతనాహరో”తి కుసలాకుసల కమ్మభూతో మనోసఞ్చేతనాహరో. “తయో భవే”తి తయో కామభవాదికే ఉపపత్తిభవే. రితియాతి చ అనుగ్గహయాతి చ వుత్తం. ఇతరథా ఉప్పత్తియాతి చ వుత్తం సియాతి అధిప్పాయో.

“దుబ్బలకిచ్చట్టానవత్తుకత్తా”తి దుబ్బలకిచ్చత్తా దుబ్బలట్టానత్తా దుబ్బలవత్తుకత్తా. “అభినిపాత మత్తాని హోన్తి”తి దస్సన సవనాది మత్తాని హోన్తితి అధిప్పాయో. “వితక్క పచ్చిమకం ఝానం”తి ఝానాని నామ వితక్కస్స పచ్చానుగతం హోతీతి అత్తో. “తత్థా”తి తేసుపఞ్చవిజ్ఞాణేసు. “తా”తి వేదనా ఏకగ్గతా. “తం”తి ఝానకిచ్చం. ఏకగ్గతా బలవతీ న హోతీతి సమ్మన్దో. “మగ్గిన్ద్రియ బలభావాయా”తి మగ్గిన్ద్రియ బలభావత్తాయ. లోకుత్తరవిపాకాని జవనకిచ్చాని చ సాధిపతికాని చ హోన్తితి వుత్తం “తిభూమకాన్”తిఆది. సేసమేత్త సుబోధం.

మిస్సకసంఘహానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౪. బోధిపక్ఖియసంఘహే. “సతిపట్టానా”తి ఏత్త పసద్దో పముఖత్తో పధానత్తోతి ఆహ “పముఖా పధానా హుత్వా”తి. రాసద్దో గతినివత్తి అత్తోతి ఆహ “చిత్తగమనం నివత్తేత్వా పవత్తన్తి”తి. “కాయే అనుపస్సనా”తి కాయే పవత్తా అనుపస్సనా. పునపునం పస్సన్తి యోగినో ఏతాయాతి అనుపస్సనా. కతమం పస్సన్తితి ఆహ “అస్సాసపస్సాసాదికస్సా”తిఆదిం. కథఞ్చాతం పస్సన్తితి వుత్తం “తం తం కాయభావేనా”తిఆది. ఇదాని పునపున సద్దస్స అత్తం దస్సీన్దో “యావా”తిఆదిమాహ. వేదనాను పస్సనాదీసుపి ఏసేవనయో. తం న సున్దరం. కస్మా, సకలస్స రూపకాయస్స అధిప్పేతత్తా. సేసమేత్త సువిజ్ఞోయ్యం. యది ఏవన్తిఆదీసు. “ఇతరాపి సిద్ధా”తి కాయానుపస్సనాదయోపి సిద్ధా. కస్మా, ధమ్మానుపస్సనాయ అన్తోగధత్తా. “తథా అనుపస్సన్తస్సా”తి రూప్పనలక్ఖణతో అనుపస్సన్తస్స. “తం తం

సమూహభూతరూపధమ్మవసేనా”తి అస్సాసపస్సాసాది సమూహభూతస్స రూప ధమ్మస్స వసేన.

“సుభాదివిపల్లాసస్సా”తి సుభ సుఖ నిచ్చవిపల్లాసస్స. “ఓళారికస్సా”తి సుపాకటవసేన ఓళారికస్స. “అత్తూపనిబద్ధా”తి అత్తేన ఉపనిబద్ధా, పటిబద్ధా.

“కామం”తి ఏకంతేన. ఉపసుస్సతూతి సమ్మన్తో. “యంతం”తి ఝానాభిజ్ఞా మగ్గఫలనిబ్బానం. “వీరియస్స సణ్ఠానం”తి వీరియగమనస్స వీరియప్పవత్తనస్స నివత్తివసేన సణ్ఠానం. ఉప్పన్నసద్దేన అతీత కిలేసాపి పచ్చుప్పన్న కిలేసాపి గహేతబ్బా హోంతీతి ఆహ “అసుకమ్మిం కాలే”తిఆదిం. “మయ్ఠం ఉప్పన్నం”తి ఇదాని ఉప్పన్నం. “పహానాయా”తి ఏత్త సముచ్చేదప్పహానం అధిప్పేతన్తి ఆహ “అనుప్పాద ధమ్మతాపాదనకరణత్థం”తి. తత్త అనుప్పాదో ధమ్మో యేసం తే అనుప్పాద ధమ్మా. మగ్గేన పహీనా అకుసల ధమ్మా. అనుప్పాద ధమ్మానం భావోతి విగ్గహో. అనుప్పాద ధమ్మతాయ ఆపాదనం. తస్స కరణన్తి సమాసో. “దిస్సా”తి తేసం ఉప్పత్తి వత్థం దిస్సా. “పచ్చయసముచ్చిన్దనత్థం”తి పచ్చయభూతస్స అనుసయస్స సముచ్చిన్దనత్థం. “అపత్తా”తి ఇదాని అపత్తా. “సమయే”తి బుద్ధుప్పాదనవమక్ఖణే. “నియామం న ఓక్కమన్తీ”తి అరియమగ్గసజ్ఞాతం సమ్మత్తనియామం న ఓక్కమన్తి. నప్పవిసన్తి. కిలేసేహి అకోపేతబ్బతాయ అకుప్పో ధమ్మో యస్సాతి అకుప్ప ధమ్మో. ఖీణాసవో. అకుప్ప ధమ్మస్స భావో అకుప్ప ధమ్మతా. అరహత్త ఫలం. “తేసం”తి కుసలానం ధమ్మానం. ఉప్పన్నానం పాపకానం పహానాయాతి కత్వా విసుద్ధిధమ్మేసు యోగం కరోంతస్స అనుక్కమేన భావనా కమ్మే మత్తకం పత్తేఆదితో పట్టాయ ఉప్పన్నాపి పాపకా పహియన్తి. అనుప్పన్నాపి నుప్పజ్జన్తి. అనుప్పన్నాపి కుసలా ఉప్పజ్జన్తి. ఉప్పన్నాపి భావనా పారిపూరిం గచ్ఛన్తి. ఏసనయో అనుప్పన్నానం పాపకానం అనుప్పాదాయాతిఆదీసు. ఏవం చతూసు ముఖేసు ఏకేకముఖేనపి సమ్మా పదహంతస్స సమ్మప్పధానం చతుకిచ్చసాధకం హోతి. తేనాహ “ఏతేసు పనా”తిఆదిం.

అభివిసిట్ఠేన ధమ్మవవత్థానజ్ఞాణేన జ్ఞాతబ్బా సబ్బే పరమత్త ధమ్మా అభిజ్ఞోయ్యా నామ. “అభిజ్ఞా సిద్ధీ”తి అభిజానన కిచ్చసిద్ధి. విసుం విసుం పరిచ్చిన్దిత్వా జ్ఞాతబ్బా చతుసచ్చ ధమ్మా పరిజ్ఞోయ్యా నామ. తేహి దుక్ఖసచ్చ ధమ్మా పరిజ్ఞాతబ్బభావేన, సముదయ సచ్చ ధమ్మా పహేతబ్బ భావేన, నిరోధసచ్చ ధమ్మా సచ్చికాతబ్బ భావేన, మగ్గసచ్చ ధమ్మా భావేతబ్బభావేన జ్ఞాతబ్బా హోంతీతి. “భావనాసిద్ధీ”తి భావనాకిచ్చ సిద్ధి. తం సంయుత్తకే ఇమాయపాళియా సమేతీతి సమ్మన్తో. “విభజ్ఞే పనా”తి ఇద్దిపాదవిభజ్ఞే పన. “చిత్త చేతసికరాసీ”తి సహ పుబ్బభాగభావనాయ ఉత్తరి మనుస్స ధమ్మపరియా పన్నా చిత్తచేతసికరాసి. “తత్త పనా”తి విభజ్ఞే తస్మిం ఉత్తరచూళభాజనీయే పన. “ఇధా”తి ఇమస్మిం సజ్ఞహి.

చత్తారి సోతాపత్తియజ్ఞాని నామ బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో. ధమ్మే, సజ్ఞే, అరియకన్తేహి సీలేహి సమన్నాగతోతి ఏవం వుత్తాని సోతాపత్తియా అజ్ఞాని. తత్త “అరియకన్తేహి”తి అరియజనేహి కామితేహి ఇచ్చితేహి. “సీలేహి”తి పఞ్చానిచ్చసీలేహి, ఆజీవట్టమకసీలేహి వా. “సమ్మప్పధానేసూ”తి సమ్మప్పధానకిచ్చేసు.

“సోళసహికిచ్చేహి”తి ఏకేకస్మిం సచ్చే చత్తారి చత్తారి కత్వా సోళసహి కిచ్చేహి. పీళనట్టో, సజ్జతట్టో, తిఆదీహి సోళసహి అత్తేహితి వుత్తం హోతి. తే చ అత్తా పరతో ఆగమిస్సన్తి. సతి ఏవ సమ్మోజ్జుజ్ఞోతి వుత్తం, కథం పన సాసతి సమ్మోధిం సముట్టాపేతీతి ఆహ “సాహి”తిఆదిం. ఏసనయో సేసబోజ్జుజ్ఞేసుపి. “తేసు ధమ్మేసూ”తి అజ్ఞత్తబహిద్ధా ధమ్మేసు. “లీనసజ్జోచ కోసజ్జపక్ఖం”తి లీనపక్ఖ సజ్జోచ పక్ఖకోసజ్జ పక్ఖం. ధురం సుట్టు పగ్గణ్ణాతి ఉక్ఖిపేతీతి ధురసమ్మగ్గహో. “ధురం”తి సమధధురం విపస్సనా ధురఞ్చ. “అరతి ఉక్కుణ్ణ పక్ఖం”తి అరతిపక్ఖ నిబ్బిదాపక్ఖం. ధమ్మే రతి ధమ్మరతి. ధమ్మే నన్దీ ధమ్మనన్దీ. ధమ్మే

ఆరామో ధమ్మారామో. “సారమ్మో” నామ చిత్తవిహీసా. “దరథో” నామ చిత్తసంతాపో. సమాహితో భిక్షవో యథాభూతం పజానాతి పస్సతీతి వచనతో పజ్ఞాయ సమాధి పాదకతా పాకటాతి వుత్తం “తస్సా”తి ఆదిం. సమం అవిసమం అత్తనో కిచ్చం వహతి సీలేనాతి సమవాహీ. సమవాహిస్స భావో సమవాహితా.

సా పన చతుబ్బిధా హోతీతి సమ్మన్తో. “తస్సా”తి సమ్మాదిట్టియా. “విసాఖా”తి ఆలపన పదం. ‘సబ్బే లోకుత్తరే హోన్తీ’తి వచనస్స సమ్మన్దం దస్సేతుం “తే పన సత్తతింసప్పభేదా”తి ఆదిమాహ. న వట్టానాని అస్స అట్టితి నవట్టానికం. “లోకుత్తరే”తి లోకుత్తర చిత్తే. “అత్తప్పటిపక్ఖానం”తి అత్తనా ఉజ్జప్పటిపక్ఖానం. “తే”తి బోధిపక్ఖియ ధమ్మా. ఏతేన దస్సేతీతి సమ్మన్తో. “కుణ్డలియా”తి ఏవం నామకం బ్రాహ్మణం ఆలపతి. “విజ్ఞా”తి మగ్గవిజ్ఞా. “విముత్తీ”తి ఫలవిముత్తి.

బోధిపక్ఖియానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౫. సబ్బసజ్ఞహే. “పఞ్చరాసయో”తి పఞ్చసజ్ఞహే. “అతీతాదిభేదభిన్నానం”తి అతీతానాగతపచ్చప్పన్నభేదేన, అజ్ఞత్త బహిద్ధాభేదేన, ఓళారికసుఖుమభేదేన, హీనపణీతభేదేన, దూరసన్నికభేదేన చ భిన్నానం. “ఉపపత్తి ద్వారేసూ”తి చక్ఖాది ద్వారేసు. “కమ్మద్వారేసూ”తి కాయకమ్మద్వారాదీసు. “సజ్ఞమ్మా”తి సజ్ఞన్త్యా. “సమాగమ్మా”తి సమాగన్త్యా. “సాధారణ కిచ్చాని వా”తి సబ్బిరియాపథేహి సాధారణ కిచ్చానివా. పాళిపారే. “కిఞ్చా”తి కస్మా చ. “సజ్ఞారేవదేధా”తి సజ్ఞారా సజ్ఞారా ఇతి తుమ్హే వదేధ. “కిఞ్చసజ్ఞతం”తి కతమఞ్చసజ్ఞతం. “రూపం రూపణ్ణాయా”తి రూపవికతియా జాతణ్ణాయ రూపసజ్ఞతం సజ్ఞతం అభిసజ్ఞరోన్తీతి అత్తో. ఉపభోగో నామ వత్థాభరణాదికో అన్తోభోగో. పరిభోగో నామ మఞ్చపీఠాదికో బాహిర పరిభోగో. సమ్మరాయికఞ్చ వేదనన్తి అధికారో. సేసేసుపి సజ్ఞాసజ్ఞార విజ్ఞాణేసుపి. “దానం దానణ్ణాయా”తి దానపుజ్ఞాస్స జాతణ్ణాయ. దానసజ్ఞతం సజ్ఞతం అభిసజ్ఞరోన్తీతి అత్తో. అథవా దానస్స అత్తో దానత్తో. “అత్తో”తి చ విపాకత్తో ఫలత్తో. దానవిపాకణ్ణాయ దానఫలణ్ణాయ దానపుజ్ఞాసజ్ఞతం సజ్ఞతం అభిసజ్ఞరోన్తీతి అత్తో. ఏవం సేసేసుపి. “అనుయుజ్ఞాన్తా”తి విపస్సనా కమ్మం అనుయుజ్ఞాన్తా. “తీసు ధమ్మేసు కిలమిస్సన్తీ”తి వుత్తం. కథం కిలమిస్సన్తీతి ఆహ “తథాహి యథా”తి ఆదిం. “సుఖసజ్ఞితేసు పటిసరణేసూ”తి చిత్తసాతచిత్తరతి పటిలాభణ్ణాయ పటిసరణేసు ఆరమ్మణేసు. “తాహీ”తి సమ్మత్తీహి. “తా”తి సమ్మత్తియో. పరముక్కుంసగతం సుఖసజ్ఞితట్టానం హోతి. తస్మా తత్థ దుక్ఖానుపస్సనాఞాణం అతిరేకతరం పవత్తేతబ్బన్తి తదణ్ణాయ భగవా తం వేదనం విసుం ఏకం ఖన్దం కత్వా ఖన్ద దేసనం దేసేతీతి అధిప్పాయో. ఏసనయో పరత్థపి. “ఞాణసమ్మతం”తి పుధుజ్ఞనేహి ఞాణసమ్మతం. “పరమం అత్తానం కత్వా”తి లోకే విజ్ఞాత్తం పరమం హోతి, తస్మా విజాననం పరమం అత్తానం కత్వా. సేసమేత్థ సుపాకటం. “యత్థభుజ్ఞాతీ”తి ఆదిం. “యత్థ భుజ్ఞాతీ”తి యస్మిం భాజనే భుజ్ఞాతి. “యఞ్చ భుజ్ఞాతీ”తి యఞ్చ భోజనం భుజ్ఞాతి. “యేన చ భుజ్ఞాతీ”తి యేనబ్యజ్ఞానేన భుజ్ఞాతి. “యో చ భోజకో”తి సమీపే రత్వా పరివేసకో. “యో చ భుజ్ఞాతా”తి యో చ భుజ్ఞాకో.

“సాసవా ఏవా”తి సాసవా నామ లోకియ ధమ్మా. “ఉస్సాహన్తా వియ హోన్తీ”తి అబ్యాపార ధమ్మత్తా వుత్తం. న హి అబ్యాపార ధమ్మానం ఏకన్తేన ఉస్సాహో నామ అత్తి. ఫలస్స నిబ్బత్తనతో ఫలణ్ణాయ ఉస్సాహన్తా వియ హోన్తీతి. “ఆకిరిత్వా”తి పత్థరిత్వా. సేసమేత్థ సుబోధం.

ధాతుసజ్ఞహే. “అత్తనో ఏవ సభావం”తి అత్తనో సభావం ఏవాతిపి యుజ్జతి. “ఈహ చ బ్యాపారో చా”తి అభిక్కుమామి పటిక్కుమామీతి ఆదినా ఉస్సాహో చ, అభిక్కుమనాది బ్యాపారో చ. “న చ జీవయోగా”తి న చ లోకియమహాజన సమ్మతేన

జీవేన యుత్తా. అట్లకథాపారే. యాయతి ఏత్థాతి యన్తం. ఉదుక్ఖలం. యన్త చక్కుయట్ఠినామ యన్త చక్కుసమ్మన్దా ముసలయట్ఠి. అరణీ వుచ్చతి అగ్గినిబ్బత్తకత్థాయ కతా ద్వే సారఘటికా. అధరారణీ నామ హేత్థారణీ. ఉత్తరారణీ నామ ఉత్తరారణీ. “సల్లమివా”తి కణ్ఠోవియ. “సూలమివా”తి విజ్ఞనకదణ్ఠో వియ. “ఆతురావియా”తి తేహిసల్లసూలేహి విద్ధగిలానా వియ. అయథాభుచ్చ నిమిత్తం నామ అయథాభూతం సత్తపుగ్గలాదినిమిత్తం. “వనమిగో వియా”తి తిణ రూపే పురిస సన్ఞాలాభో వనమిగో వియ. “అఙ్గారకాసుయం”తి అఙ్గారకూపే. “నానావిదుపద్దవ నిమిత్తతో”తి నానావిధానం ఉపద్దవానం ఉప్పత్తి పచ్చయతో. “వనమక్కుటో వియా”తి వనవానరో వియ. దుక్ఖేన దమనం అస్సాతి దుద్దమనో. “అస్సఖళుబ్బో”తి దుట్ట అస్సో. “యత్థ కామనిపాతితో”తి యస్మిం యస్మిం ఆరమ్మణే పతితుం కామేతి ఇచ్చతి, తత్త తత్త నిపాతితో. పుగ్గలవసే అవత్తిత్వా ఆరమ్మణేసు యదిచ్చకం నిపతనతోతి వుత్తం హోతి. “రఙ్గనటో వియా”తి సమజ్జనటకో వియ. సభావతో అత్తి సంవిజ్జతీతి సన్తో. తథోతి చ అవితథోతి చ అత్తతో ఏకం. అఙ్ఘో పకారో అఙ్ఘాధా. నత్తి అఙ్ఘాధా అస్సాతి అనఙ్ఘాధం. దుక్ఖదుక్ఖం నామ కాయికదుక్ఖ చేతసికదుక్ఖం. “కమ్మజానం”తి విపాకక్ఖన్ధకటత్తా రూపానం. “ఉప్పత్తియా”తి ఉప్పాదత్తాయ. “పగేవా”తి పురేతరమేవ. “ఉప్పన్నం పీ”తి ఉప్పన్నమ్మి చక్ఖు. “పవత్తియా”తి సన్తానట్ఠితియా రితత్తాయ. “పటిజగ్గన దుక్ఖం”తి సోధన దుక్ఖం. పచ్చయవేకల్లం నామ ఆహారచ్ఛేదాదికం. నను భిజ్జనభయేన పగేవ పచ్చయసమ్మాదనం నామ సజ్ఞార దుక్ఖమేవ సియాతి. సచ్చం. ఇథ పన ఆసన్నే భిజ్జననిమిత్తం దిస్వా కతం పచ్చయ సమ్మాదనం అధిప్పేతం. “రక్ఖావరణగుత్తి సంవిధాన దుక్ఖం”తి నానాభయతో రక్ఖణస్స చ ఆవరణస్స చ గోపనస్స చ సంవిధాన దుక్ఖం. “తదుభయేన సహేవ సిజ్జతీ”తి కసిగోరక్ఖాదీని సజ్ఞార కమ్మాని వా రక్ఖావరణ గుత్తిసం విధానాదీనివా కరోన్తానం తం దుక్ఖ దుక్ఖం తదుభయేన దుక్ఖేన సహేవ సిజ్జతి. “తేసం”తి చక్ఖాదీని అస్సాదేన్తానం న ముచ్చతీతి సమ్మన్దో. “పవత్తి నిరోధ భూతస్సా”తి పవత్తియా నిరోధ భూతస్స. “తం పజహతి యేవా”తి తం లోభం పజహతియేవ. “యావదేవా”తి ఉపరిమపరియన్తేన. అహం అస్మీతి పవత్తో మానో అస్మిమానో. తస్స సముగ్ధాతనం సముచ్చిన్దనం. “పరిఙ్ఞాతేసు”తి తేసు అనుసయితాయ తణ్ఠాయ పహానవసేన పరిఙ్ఞాతేసు. “తబ్బిపరీతేన పనా”తి తతో విపరీతేన పన. అస్మిమానస్స అనధిట్ఠానభూతాతిఆది అత్థేన. అనిన్ద్రియబద్ధ ధమ్మా నామ పథవీపబ్బతాదీసు పవత్తా రూప ధమ్మా.

సత్తే అనుక్కుణ్ఠమానే కరోతీతి సమ్మన్దో. “ఇతీ”తి తస్మా. తేసం సత్తానం. దుజ్జహో నామ నత్తి. తస్మా లోభోయేవ దుక్ఖసముదయారియ సచ్చం నామాతి యోజనా. సాసవా కుసలా కుసల ధమ్మా సముదయసచ్చం నామ, దుక్ఖ సచ్చభూతానం విపాకక్ఖన్ధకటత్తా రూపానం సముదయత్తా సంవడ్డనత్తా. మూలభావేన వుత్తా ‘అవిజ్ఞా పచ్చయా సజ్ఞారా’తిఆదీసు. “నన్దనసదిసం”తి దేవలోకే నన్దనవనుయ్యానసదిసం. “ఆదిపభవపధానభూతా”తి దుక్ఖ ధమ్మానం ఆదిభూతా, పభవభూతా, పధానభూతా. “పభవభూతా”తి చ పథముప్పత్తిహేతుభూతా. “తేసం”తి దుక్ఖ ధమ్మానం.

“కత్థచీ”తి కామభవాదీసు కిస్మిఞ్చిభవే. “కదాచీ”తి అతీతాదికాలేసు కిస్మిఞ్చికాలే. “కేసఞ్చీ”తి దేవమనుస్సాదీసు సత్తేసు కేసఞ్చీసత్తానం. “కుతోచీ”తి బహూసుకారణేసు కుతోచికారణా. “కథఞ్చీ”తి కేనచిపకారేన.

“పరిణామో”తి పరిణమనం అఙ్ఘాధాభావో. “తం సమజ్ఞీనం”తి తేహి చక్ఖాదీహి సమజ్ఞీనం పుగ్గలం. పాళిపారే. “ఆదిత్తం”తిఆదిపీతం సముజ్జలన్తం. “కేనా”తి కరణభూతేన కేన అగ్గినా. తథా అరియమగ్గో విపరిణామ ధమ్మో చ హోతి. సోవిపరిణామ దుక్ఖేనపి పుగ్గలం భుసం పీళేతియేవాతి యోజనా. “నా”తి న సియా. సమనం వూపసమనం సన్తి. సబ్బదుక్ఖానం సన్తీతి విగ్గహో. సబ్బం వట్టదుక్ఖన్తి సమ్మన్దో. “తస్సా”తి అరియమగ్గస్స. “పవత్తమానా చా”తి సన్తతిరితివసేన

వత్తమానా చ. “మహాన్తం పరిళాహదుక్ష్తం”తి నోక పరిదేవ దుక్ష్త దోమనస్సుపాయాసానం పవత్తివసేన మహాన్తం పరిళాహ దుక్ష్తం. నిబ్బానస్స అనుప్పాద ధమ్మత్తా ఉప్పాదత్తాయ పచ్చయో నామ నత్తి. తథా అప్పవత్తి ధమ్మత్తా పవత్తత్తాయ. సమ్మాపుణితబ్బత్తా పన సమ్మాపనత్తాయ పచ్చయో అట్టితి ఆహ “సమ్మాపక పచ్చయాభిసంజ్ఞరణలేసం”తి. సమ్మాపక పచ్చయా నామ అరియ మగ్గో చ తస్స పచ్చయా చ.

భవాభవసంజ్ఞాతస్స దుక్ఖక్షన్ధస్సాతి సమ్బన్దో. “తదేవా”తి తం దుక్ఖక్షన్ధం ఏవ. అనుపునపునం పదీయతే అనుప్పదానం. “నియ్యాతనట్టో”తి హన్ద గణ్ఠాతి సమ్మటిచ్ఛాపనట్టో. “తతో”తి వట్టదుక్ఖతో. “ముచ్చనూపాయస్సా”తి దానసీలనిక్ఖమాదికస్స ముచ్చనూపాయస్స. “నిస్సరణవిముత్తియా”తి నిస్సరణ సంజ్ఞాతాయ విముత్తియా. సంజ్ఞార దుక్ఖస్స అభావట్టో. “సమ్మోహస్స పహానవసేనా”తి ఏతేన ఇథ దస్సనం నామ ఇతో పట్టాయ చతుసు సచ్ఛేసు అసమ్మోహ భావపత్తి ఏవ ఆలోకపత్తి ఏవ వుచ్చతీతి దస్సేతి . తేనాహ “పటివిజ్ఞనట్టో”తి. తత్తాయ దాసో తత్తాదాసో. తత్తాదాసస్స భావో తత్తాదాసబ్బం. పరవసతో విముత్తివసేన అపరాధీనతా భుజిస్సభావో నామ. లోకియమగ్గాహి తత్తాదాసబ్బం నాతివత్తన్తి. తత్తావసం పూరయమానా తత్తావిసయం విపాకం జనేన్తి. అయం అరియమగ్గో ఏవ తత్తాయ అనారమ్మణభావే రితో తత్తాదాసబ్బం అతివత్తతి. తత్తావసం భిన్దమానో తత్తాయ అవిసయం విపాకం జనేతీతి అధిప్పాయో. “దుక్ఖముత్తియా”తి దుక్ఖతో ముచ్చనత్తం. “దుక్ఖవడ్డియా”తి దుక్ఖవడ్డనత్తాయ. సేసమేత్త సుబోధం. “ఖయవిరాగ నిరోధ భూతో”తి ఏత్త కిలేస ధమ్మానం విరజ్జనం విగమనం అన్తరధానం విరాగో. “అనత్త పదానీ”తి అహితపదాని. భయాదీనవపదాని. “ద్వారఛక్కఆరమ్మణ ఛక్కభేదేనా”తి ద్వారఛక్కం ధమ్మారమ్మణం హోతి. ఏవంసతి, ఆరమ్మణ ఛక్కన్తి న వత్తబ్బం ధమ్మారమ్మణస్స విసుం గహితత్తాతి. నో నవత్తబ్బం. కస్మా, ద్వారఛక్కతో సేసానం ధమ్మారమ్మణానం అత్తితాయాతి దస్సేతుం “ఏత్త చా”తిఆది వుత్తం. పరతో “ఏత్తపీ”తిఆదీసు ఏసేవనయోతి.

సబ్బసంజ్ఞహానుదీపనా నిట్టితా.

సముచ్చయసంజ్ఞహాదీపనియాఅనుదీపనా నిట్టితా.

౮. పచ్చయసగ్లహఅనుదీపనా

౧౬౬. యేహీపకారేహి యథా. తేసం విభాగో తం విభాగో. అయశ్చానిద్దేసో ఏకసేసనిద్దేసో, విచ్ఛాలోపనిద్దేసోవాతి దస్సేతుం “తేసం”తిఆదిమాహ. న సమేతి. గాథాయం ‘యేసం’తిఆదినా తీహి-య-సద్దేహి దస్సితానం తిణ్ణం అత్థానం-త-సద్దత్త సమ్భవతో. త-సద్దత్తానశ్చ అనుసన్నియం పరిపుణ్ణం కత్వా వత్తబ్బతో. “సముప్పజ్జితీ”తి సుట్టు పరిపుణ్ణం కత్వా ఉప్పజ్జితి, పాతుభవతి. “అవినా”తి అవినా హుత్వా. “సహజాత ధమ్మేహి”తి అవిజ్ఞా పచ్చయా సజ్ఞారాతిఆదీసు సజ్ఞారాదీనం సహజాత ధమ్మేహి సహేవ ఉప్పజ్జనం. “కలాపవసేనా”తి సుద్ధ ధమ్మ కలాపవసేన. “సామణ్ణ లక్ఖణం”తి సాధారణ లక్ఖణం. “అత్థో”తి ఇదప్పచ్చయతా సద్దస్స అత్థో. “అయమత్థో పటిక్ఖితో”తి “సముప్పజ్జనం సముప్పాదో”తి అయంభావసాధనత్థో పటిక్ఖితో. “అయమేవా”తి అయం భావసాధనత్థో ఏవ. జరామరణం సమ్భవతీతి యోజనా. “ఉప్పాదావా తథాగతానం”తి సమ్మాసమ్ముద్ధానం ఉప్పాదేవా సతి. “అనుప్పాదావా”తి అనుప్పాదేవా సతి. “రితావ సాధాతూ”తి జాతియా సతి జరామరణస్స పవత్తిసభావో లోకే రితోయేవ. కతమా పన సాధాతూతి ఆహ “ధమ్మట్టితతా”తిఆదిం. తత్త “ధమ్మట్టితతా”తి కేనచి అకతా సభావట్టితతా. “ధమ్మనియామతా”తి సభావనియామతా. “తత్త తథతా”తి తస్మిం సామణ్ణలక్ఖణే సజ్ఞత ధమ్మానం తథతా. సామణ్ణ లక్ఖణమేవ పటిచ్చసముప్పాదో నామాతి దస్సేతి, న అవిజ్ఞాదికో పచ్చయ ధమ్మో. కస్మా, తేహి వచనేహి ధమ్మనియామతా మత్తస్స దస్సేతత్తా. అవిజ్ఞాదీనం ధమ్మ సరూపానం అదస్సేతత్తా. “ధమ్మనియామతామత్తం”తి చ యథా వుత్తసామణ్ణ లక్ఖణమేవ వుచ్చతి. యది భావసాధనం ఇచ్ఛేయ్య, భావసాధనం నామ కత్తురహితం భవేయ్య. కత్తురహితే చ సతి, కథం పటిచ్చ క్రియాయ సమానకత్తుకతా లబ్భతి. అలద్ధే చ సమానకత్తుకత్తే కథశ్చ పుబ్బకాలేత్వా పచ్చయసమ్భవోతి. అయం భావసాధనం ఇచ్చంతస్స బృజ్జానయుత్తివిరోధో. తం పరిహరంతో న చేత్థాతిఆదిమాహ. గమ్మీరోచానన్ద పటిచ్చసముప్పాదో గమ్మీరావ భాసోచాతి భగవతా వుత్తం. భావసాధనే చ కతే ఉప్పజ్జన క్రియామత్తం నామ విసుం ఏకో ధమ్మో న హోతీతి కథం తం గమ్మీరం సియాతి. అయం భావసాధనం ఇచ్చంతస్స గమ్మీరవచన విరోధో. తం పరిహరంతో “సజ్ఞత ధమ్మేసు చా”తిఆదిమాహ. అపి చ సజ్ఞత లక్ఖణం నామ సజ్ఞత ధమ్మతోపి గమ్మీరం హోతి. తథాహి చిత్తం నామ సజ్ఞత ధమ్మో. తశ్చ అత్తి మేచిత్తం నామాతి సత్తానం పాకటం హోతి. తస్స పన అనిచ్చతా సజ్ఞాతం సజ్ఞత లక్ఖణం అపాకటం హోతి సుట్టు సంతతియా పటిచ్చన్నం. తథా వేదనా నామ సుఖావా దుష్టావా సజ్ఞత ధమ్మో. సా చ అత్తి మేవేదనాతి సత్తానం పాకటా హోతి. తస్సా పన అనిచ్చతా సజ్ఞాతం సజ్ఞత లక్ఖణం అపాకటం హోతి సుట్టు సంతతియా పటిచ్చన్నం. ఏవం సేసేసు నామధమ్మేసు చ రూపధమ్మేసు చ. యతో సత్తను విసుద్ధీసు సజ్ఞత ధమ్మ వవత్థాన సజ్ఞాతం దిట్టివిసుద్ధిజాణశ్చ అవిజ్ఞాదిపచ్చయ పరిగ్గహ సజ్ఞాతం కజ్ఞావితరణ విసుద్ధిజాణశ్చ పథమం సమ్మాదేత్వా పచ్చా దసవిధాని సజ్ఞత లక్ఖణానుపస్సనా జాణాని సమ్మాదేతబ్బాని హోంతీతి. యథా చ అనిచ్చతా సజ్ఞాతం సజ్ఞత లక్ఖణం సజ్ఞత ధమ్మతో గమ్మీరం హోతి. తథా ఇదమ్మి పటిచ్చసముప్పాద సజ్ఞాతం సజ్ఞత లక్ఖణం సజ్ఞత ధమ్మతో గమ్మీరం హోతీతి దట్టబ్బం.

“తబ్బావభావీభావో”తి ఏత్త భవతి సంవిజ్జతీతి భావో. సో సో అవిజ్ఞాదికో భావో తబ్బావో. తబ్బావే భవన్తి సమ్భవన్తి సీలేనాతి తబ్బావభావినో. సజ్ఞారాదయో. “భావో”తి ఉప్పత్తికారణం. తబ్బావభావీనం భావోతి తబ్బావభావి భావోతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “తస్మిం తస్మిం”తిఆదిమాహ. అపి చ “భావో”తి విజ్జమానతా వుచ్చతి. తస్స తస్స పచ్చయ ధమ్మస్స భావోతి తబ్బావో. తబ్బావే సతి భవన్తి సమ్భవన్తి ధమ్మతాయాతి తబ్బావభావినో. తేసం భావోతిపి యుజ్జతియేవ. “హేత్వాది

పచ్చయ సత్తినియామం”తి హేతుపచ్చయో, ఆరమ్మణ పచ్చయో, తిఆదీసు హేతుసద్ధ ఆరమ్మణ సద్ధాదయో లోభాదీనం రూపారమ్మణాదీనశ్చ ధమ్మానం తం తం పచ్చయ సత్తివిసేసం దీపేన్తి. తేసశ్చ సో సో పచ్చయ సత్తివిసేసో విసుం ధమ్మనియామో హోతి, ఏవం హేత్వాది పచ్చయసత్తినియామం నివత్తేతి. “తథా తథా”తి మూలట్టగోచరవిసయట్టాదికేన తేన తేన పచ్చయాకారేన. సో హి వుచ్చతీతి సమ్మన్తో. “పచ్చయ ధమ్మద్ధార మత్తే అరత్వా”తి పచ్చయ ధమ్మానం నామ సజ్ఞావసేన ఉద్ధరణమత్తం అకత్వాతి అధిష్పాయో. “ఆహచ్ఛా”తి ఆహనిత్వా తం తం పచ్చయసత్తి విసేసం పాపేత్వాతి అత్తో. తేనాహ “మత్థకం పాపేత్వా”తి. పచ్చయసత్తి విసేసో హి హేతుఫలదీపనే తతో ఉత్తరి వత్తబ్బ కిచ్ఛాభావతో మత్థకం నామ హోతీతి. “అనోసక్కుమానా”తి అనివత్తమానా. “ఏతాయా”తి పచ్చయ సత్తియా. పపశ్శోన్తే ఆచరియే.

ఏతస్మా కారణా ఫలం ఏతదేవ పటిచ్చ అనాగతపక్షతో పచ్చుప్పన్నపక్షం ఆగచ్ఛతి పాతుబ్బవతీతి పచ్చయో. ఉప్పత్తికారణం పవత్తికారణశ్చ. తత్థ ఉప్పత్తికారణం జనకపచ్చయో. పవత్తికారణం ఉపత్థమ్మక పచ్చయో. “ఏతేనా”తి హేతునా. “కాయవచీ మనోకమ్మం”తి ఏత్థ “కమ్మం”తి క్రియావుచ్చతి, గమన రాన నిసజ్జసయనాదికం కాయక క్రియశ్చ. ఆలాప సల్లాప కథన సజ్ఞాయన గాయనాదికం వాచసిక క్రియశ్చ. విజానన చింతన వీమంసనాదికం మానసిక క్రియశ్చ. “అభిసజ్ఞరోన్తి”తి అభినిష్పాదేన్తి. “ఏతేహి”తి ఏతేహి లోకియకుసలా కుసల చేతనా ధమ్మేహి. అపి చ సజ్ఞరోన్తి సత్తా ఏతేహితి సజ్ఞారా. “సజ్ఞరోన్తి”తి కిం సజ్ఞరోన్తి. అత్తభావం సజ్ఞరోన్తి. భవాభవం సజ్ఞరోన్తి. దిట్టధమ్మికమ్మి అత్థం వా అనత్థం వా సజ్ఞరోన్తి. సమ్మరాయికమ్మి అత్థం వా అనత్థం వా సజ్ఞరోన్తితిఆదినా. చక్షుమ్మి సజ్ఞరోన్తి, సోతంపి సజ్ఞరోన్తితిఆదినా. దస్సనమ్మి సజ్ఞరోన్తి, సవనమ్మి సజ్ఞరోన్తితిఆదినా చ వత్తుం వట్టతియేవ. “విజానాతి”తి వివిధేన జానాతి. భూతేనపి జానాతి, అభూతేనపి జానాతి. “నమతీ”తి గోచర విసయత్థాయ నమతి. “రుప్పతీ”తి కుప్పతి, ఖోభతి. “పుసతీ”తి సంహనతి. “వేదయతీ”తి విదితం కరోతి. తం తం ఆరమ్మణం లగ్గనవసేన భుసం నహతి బద్ధతి, ముశ్శేతుం న దేతీతి తత్థాతిపి యుజ్జతి. “ఉపాదియతీ”తి దళ్లం గణ్ఠాతి. తేనాహ “అముశ్శాగ్గాహం గణ్ఠాతీ”తి. భవతీతి భవో. ఉపపత్తిభవో. భవన్తి ఏతేనాతి భవో. కమ్మభవో. “జననం”తి అభినవస్స పాతుబ్బవనం. “జీరణం”తి అభినవభావతో హాయనం. “సోచనం”తి చిత్తసన్తాపనం. “పరిదేవనం”తి రోదనం. “దుక్ఖం”తి కాయరుజ్జనం. “దోమనస్సం”తి చిత్తరుజ్జనం. “విసీదనం”తి బాళ్లం చిత్తకిలమధభావేన విరూపం హుత్వా చిత్తస్ససీదనం. థామబలఖియ్యనం. యతో అస్సాసపస్సాసానం విరూపప్పవత్తివా తజ్జణే సబ్బసో ఉపరుజ్జనం వా హోతీతి. “కేనచి సుఖేనా”తి దుక్ఖసచ్చతో విముత్తేన కేనచి సన్తిసుఖేన.

“దుక్ఖప్పటిచ్చాదికా”తి భయట్టేన దుక్ఖభూతానం తేభూమిక ధమ్మానం దుక్ఖభావప్పటిచ్చాదికా. “సముదయప్పటిచ్చాదికా”తి తత్థాయ దుక్ఖ సముదయ భావప్పటిచ్చాదికా. “నిరోధప్పటిచ్చాదికా”తి తత్థానిరోధస్సేవ దుక్ఖనిరోధ భావప్పటిచ్చాదికా. “మగ్గప్పటిచ్చాదికా”తి అట్టట్టేక మగ్గస్సేవ దుక్ఖనిరోధ మగ్గభావప్పటిచ్చాదికా. పుబ్బన్తో వుచ్చతి అతీతేకాలే భవపరమ్మరా. అపరన్తో వుచ్చతి అనాగతే భవపరమ్మరా. పుబ్బన్తా పరన్తో వుచ్చతి తదుభయం. “పటిచ్చసముప్పాదప్పటిచ్చాదికా”తి పచ్చుప్పన్నభవే ఖిన్దానం పటిచ్చసముప్పాదప్పటిచ్చాదికా. “సుత్తంతికనయేనా”తి అభిధమ్మేపి విభజ్జే సుత్తన్త భాజనీయం నామ ఆగతం. తేన సుత్తన్త భాజనీయనయేన. సాసవా కుసలా కుసల చేతనా సజ్ఞారా నామాతి యోజనా. “అభిధమ్మనయేనా”తి విభజ్జే అభిధమ్మభాజనీయనయేన. అట్టకథాపారే. అవిజ్ఞా కిరియ ధమ్మానం నేవ ఉపనిస్సయ పచ్చయత్తం లభతి. కుసలా కుసలమూలాని కిరియ ధమ్మానం న ఉపనిస్సయ పచ్చయత్తం లభన్తీతి యోజనా. కిరియ ధమ్మా అవిజ్ఞాతో చ కుసలా కుసల మూలేహి చ ఉపనిస్సయ పచ్చయం న లభన్తీతి వుత్తం హోతి. “పచ్చయాకారో”తి పటిచ్చ సముప్పాదో. “అవిజ్ఞావిరాగా”తి అవిజ్ఞా విగమనతో. తేసంపికిరియ ధమ్మానం.

విజ్ఞానాదీసుపి కిరియ విజ్ఞానం, కిరియ నామం, కిరియ మనాయతనం, కిరియఘనో, కిరియ వేదనాతి అత్తితాయ
 “ఏసనయో విజ్ఞానాదీసుపి”తి వుత్తం. “కుసలా కుసల విపాకసమ్మయుత్తం”తి కుసల విజ్ఞాన సమ్మయుత్తం,
 అకుసలవిజ్ఞానసమ్మయుత్తం , విపాక విజ్ఞాన సమ్మయుత్తం. “తం అనుపపన్నం”తి పవత్తివిపాకవిజ్ఞాన సహగతస్స
 ఖన్ధత్తయస్స తం సహజాతస్స చిత్తజరూపస్స చ అవసిట్ఠత్తా తం న సమ్మన్నంతి అత్తో. తత్త హి విజ్ఞానపదే పవత్తివసేన
 ద్వత్తింసవిధం విపాకచిత్తం విజ్ఞానం నామాతి వుత్తం. ఏవఞ్చసతి, నామ రూపపదేపి పవత్తివసేన తదుభయం
 పవత్తివిజ్ఞానసహగతంపి గహేతబ్బమేవాతి. “తం తం విజ్ఞాన సమ్మయుత్తా”తి పటిసన్నివిజ్ఞాన పవత్తి విజ్ఞానసమ్మయుత్తా.
 “తణ్ణపాదానానిపాకటానీ”తి ఛ తణ్ణా రూపతణ్ణా సద్దతణ్ణాదివసేన. చత్తారి ఉపాదానాని కాముపాదానాదివసేనాతి ఏవం
 పాకటానియేవ. “లక్ఖణమత్తానీ”తి సఙ్ఖత ధమ్మానం సఙ్ఖతభావసల్లక్ఖణ నిమిత్తమత్తాని. “జాతిబ్బసనాదీహీ”తి
 జాతివినాసనాదీహి. “జాతిబ్బసనాదినిమిత్తం”తి జాతివినాసనాదికారణా.

“ఖన్ధదుక్ఖే”తి పచ్చక్షన్ధసఙ్ఖతే దుక్ఖసచ్చే. ఖన్ధప్పవత్తి మగ్గో నామ తణ్ణాసముదయో ఏవ. ఖన్ధనిరోధ మగ్గో నామ
 అరియమగ్గో. “ఖన్ధ సముదయభూతా”తి ఖన్ధప్పవత్తియా కారణభూతా. “అవిజ్ఞాని వుటానం”తి అవిజ్ఞాయనీవారితానం
 పిహితానం. “అప్పహీన భవాభిలాసానం”తి మగ్గేన అప్పహీన భవపత్తనానం. అప్పహీనభవతణ్ణానన్తి వుత్తం హోతి.
 “విబద్ధో”తి అన్తరాయో. “ఉదయభూతానం”తి వడ్డిభూతానం. “అవస్సయో”తి నిస్సయో. సుఖవేదనా విసేసతో తణ్ణాయ
 పచ్చయో హోతీతి వుత్తం “సుఖవేదనాసదిసో”తిఆది. దోమనస్సానం పన తస్సా పచ్చయభావో పరతో పరియేట్ఠితణ్ణాయం
 పాకటో భవిస్సతి. ఉపేక్షా వేదనాపి దుక్ఖేన పీళితస్స సుఖరానే తిట్ఠతి. సుఖం వియ తం పత్తేతీతి. సముదా చరిత్వా
 పరిచయిత్వా. “తణ్ణా ఏవా”తి కామతణ్ణా ఏవ. “అత్తని చా”తి దిట్టియఞ్చాతి అధిప్పాయో. “అత్తనో ఆరమ్మణేసు”తి అత్త జీవ
 లోకాదీసు దిట్టియాగహితా రమ్మణేసు. “అస్సాదన ఖమనరోచనభూతాయా”తి సాధువతాయం మమదస్సనన్తి ఏవం రజ్జున
 తుస్సన కన్తిభూతాయ. “ఉపాదానీయస్సా”తి దళ్లం గహేతబ్బస్స. “అత్థస్సా”తి అత్తనో అత్తాదికస్స అత్థస్స. గాఢాయం
 .“భవం హోతీ”తి భవన్తో వడ్డన్తో హోతి. “పరాభవో”తి వినాసన్తో.

“అద్ధానవన్తే ధమ్మే”తి తేకాలికసఙ్ఖత ధమ్మే. అపతమానే కత్వాతి పారసేసో. యథా ఉపాదానంతి దిస్సా
 ఉపాదారూపంతి పదే ఆదాసద్దో విజ్ఞాయతి. న ఉపుబ్బ పదసద్దో. ఇతరథా ఉపాదానన్తి నసిజ్ఞతి. ఏవం అద్ధా, అద్ధాన,
 పదేసుపి. తేనాహ “అద్ధానం”తి నసిజ్ఞతీతి. సంఖిపన్తి వీసతాకారా ఏతేసుతి సఙ్ఘేపా. సఙ్ఘహ. “వట్టధమ్మా”తి సఙ్ఘారాదయో
 ధమ్మా. “ఏత్థా”తి ఏతాసు అవిజ్ఞాతణ్ణాసు. కథం తిట్ఠన్తి ఆహ “తదాయత్తవుత్తితాయా”తి. “పతిట్ఠా”తి సుప్పతిట్ఠితట్ఠానాని.
 “పభవా”తి వట్టధమ్మపరమ్మరప్పవత్తియా మూల పధాన కారణాని. తత్త హేతు చ దేసేతబ్బో హోతి. ఇతరథా
 ఇస్సరనిమ్మానదిట్టి అహేతుక దిట్ఠీనం ఓకాసో సియాతి. ఫలఞ్చ దేసేతబ్బం హోతి. ఇతరథా ఉచ్చేదదిట్ఠీయా ఓకాసో
 సియాతి. “అద్ధునో”తి దీఘకాలస్స. “నివత్తేతీ”తి సముచ్చిన్నతి. “అహేతు అపచ్చయా సత్తా పవత్తన్తి”తి పుబ్బహేతురహితా
 పుబ్బపచ్చయరహితా హుత్వా ఇమేసత్తా పవత్తన్తి. “అవిజ్ఞాదీహి సాధేతబ్బో న హోతీ”తి భవపరమ్మరాసు నిచ్చో హుత్వా
 సన్ధావన్తస్స అవిజ్ఞాదీహి కత్తబ్బ కిచ్చం న హోతీతి అధిప్పాయో. “కేసఞ్చి న సమ్మవన్తియేవా”తి అనాగామీనం
 అరహంతానఞ్చ న సమ్మవన్తియేవ. మహాఆదీనవరాసిదస్సనత్తం సోకాదివచనం హోతీతి యోజనా. “తేసం”తి అఞ్ఞోసం
 పచ్చయానం. “లద్ధా”తి అత్తతో లద్ధా. “తదవినాభావిభావలక్ఖణేనా”తి ఏత్త తేన తేన పచ్చయేన అవినాభావీనం భావో, సో
 ఏవ లక్ఖణన్తి విగ్గహో. “పరత్త పీ”తి ఇతో పరేసు తణ్ణపాదాన భవగ్గహణేనాతిఆదీసుపి. “ఆదితో”తిఆదిమ్మి. విభావనిపారే.
 “కిలేసభావసామఞ్ఞతో”తి కిలేసభావేన సమానత్తా సదిసత్తా. “లక్ఖితబ్బ ధమ్మేహి”తి విజ్ఞానాదీహి. “పథమేన

దుతీయస్సా”తి పథమసజ్ఞేపేన సద్ధిం దుతీయస్స సజ్ఞేపస్స ఏకా సన్ధీతిఆదినా యోజేతబ్బం. “లోకస్స పాకట వోహారేనా”తి కిలేసధమ్మా కమ్మధమ్మా చ లోకే హేతూతి పాకటా హోన్తి. విపాకధమ్మా పన ఫలన్తి పాకటా. ఏవం లోకే పాకట వోహారేన. ఇథ పన కిలేసధమ్మకమ్మధమ్మా వా హోన్తు, విపాకధమ్మా వా, యో యో పచ్చయపక్ఖే రితో, సో సో హేతూతిపి వత్తబ్బోయేవ. యో యో పచ్చయుప్పన్న పక్ఖే రితో, సో సో ఫలన్తిదస్సేన్తో “హేతుఫలసద్ధాపనా”తిఆదిమాహ. అట్టకథా పారే. “సజ్ఞన్తస్సా”తి సంవిదహన్తస్స. “ఆయూహన సజ్ఞారా నామా”తిఆదితో పట్టాయ సముచ్చయనసజ్ఞారా నామ. “దక్ఖిణం”తి దానవత్థం. దక్ఖిణోదకం వా. “ఏత్థి చా”తి ఇమస్మిం తతీయపఞ్చకే చ. “పుత్తనయేనే వా”తి పథమపఞ్చకే పుత్తనయేనేవ. విభావనిపారే. “ఆయతిం పటిసన్ధియా పచ్చయచేతనా భవో నామా”తి ఇదం ఉద్దేసపాళియం యథాదిట్టపారవసేనేవ పుత్తం. తథా పురిమకమ్మభవస్మిం ఇథ పటిసన్ధియా పచ్చయచేతనా సజ్ఞారా నామాతి ఇదఞ్చ. ఇథ పన పుట్టేయేవ ద్వీసుహేతుపఞ్చకేసు ద్వీన్నం సజ్ఞార కమ్మభవానం సజ్ఞహితత్తా అట్టకథాయం పుత్తనయేనేవ ద్వీన్నం సజ్ఞార కమ్మభవానం విసేసో యుత్తో. తేనాహ “తం ఇథ న యుజ్జతీ”తి. “సజ్ఞహితత్తా”తి పుట్టేయేవ సజ్ఞహితత్తా. “ఏతం”తి విభావని వచనం. “ధమ్మవిభాగరక్షణత్థం”తి విభజ్ఞే భవపదే ఉపపత్తిభవస్సపి విభత్తత్తా ఏవం విభత్తస్స ధమ్మవిభాగస్స రక్షణత్థం. ఫలపఞ్చకతో అనఞ్ఘంపి ఉపపత్తిభవం అఞ్ఘంవియ కత్వా ‘ఉపపత్తిభవసజ్ఞాతో భవేకదేసో’తి పుత్తం. సో చ ఉపపత్తిభవో నామ పచ్చుప్పన్నహేతూహి నిబ్బత్తత్తా చతుత్థే ఫలపఞ్చకే ఏవ సజ్ఞహితో. తస్మా తేన ఉపపత్తిభవసద్దేన చతుత్థ పఞ్చకమేవ గహితన్తి యుత్తం. ఇతరథా ద్వే ఫలపఞ్చకాని విపాకవట్టన్తి పుత్తే సిద్ధమేవ హోతి. ఏవఞ్చసతి అవసేసా చాతి ఏత్థి దుతీయఫలపఞ్చకమేవ అవసిట్టం హోతీతి దట్టబ్బం. “అవిజ్ఞా నామ మోహో, సో చ అకుసల మూల”న్తిఆది అభిధమ్మే మూలయమకే మూలనామేన ఆగతత్తా పుత్తం. ద్వీసుపనభవ చక్కేసు పురిమచక్కే అవిజ్ఞా ఆది హోతి. పచ్చిమచక్కే తణ్ణా. ఆది చ నామ మూలన్తి చ సీసన్తి చ వత్తుం వట్టతీతి పరియాయం దస్సేతుం “అథవా”తిఆది పుత్తం. “ఆగమనసమ్భారేనూ”తి అతీతభవతో ఇమంభవం ఆగమనసమ్భారేసు. తణ్ణా ఏవ సీసం కత్వా పుత్తాతి యోజనా. “తేసం అన్తరే”తి అవిజ్ఞాసజ్ఞారానం అన్తరే. తణ్ణాయ ఓకాసో నట్టితి కస్మా పుత్తం. నను అవిజ్ఞాయ సతి, తణ్ణా నామ ఏకచ్ఛేన సమ్భవతియేవ. సా చ సజ్ఞారానం బలవపచ్చయో హోతి. తస్మా సా అవిజ్ఞా పచ్చయా తణ్ణా, తణ్ణా పచ్చయా సజ్ఞారాతి వత్తబ్బా సియాతి. తం పరిహరితుం “అయఞ్ఘో”తిఆదిపుత్తం. పటిలోమపటిచ్చసముప్పాదో నామ అవిజ్ఞానిరోధా సజ్ఞారనిరోధోతి ఏవం పవత్తో పటిచ్చసముప్పాదో. “జరామరణముచ్చయాతిఆది నవత్తబ్బం సియా”తి జరామరణముచ్చయాతిఆదివచనం అనులోమపటిచ్చసముప్పాద సమ్మన్త వచనన్తి కత్వా పుత్తం. “ఉపరివట్టమూల ధమ్మప్పటిపాదకానం”తి ఉపరి దుతియానాగతభావాదీసు అవిజ్ఞాతణ్ణా సజ్ఞాతానం వట్టమూలధమ్మానం నియోజకానం. “తే పీ”తి సోకాదయో దుక్ఖధమ్మాపి. “ఆసవసమ్మూతా”తి ఆసవేహి సమ్మూతా సజ్జాతా. “తేసం”తి సోకాదీనం దుక్ఖధమ్మానం. “జరామరణజ్ఞే గహణం”తి ద్వాదససు అజ్ఞేసు జరామరణజ్ఞే సజ్ఞహణం. “పవడ్డతీ”తి భుసం వడ్డతి. “ఆసవసముదయా”తి ఆసవసముప్పాదా. “అవిజ్ఞాసముదయో”తి అవిజ్ఞాసముప్పాదో. “అవిజ్ఞాపచ్చయాసజ్ఞారాతో”తి ఏత్థి ఇతిసద్దో ఆదిఅత్థో. “నానాబ్యసన ఫుట్టస్సా”తి ఇహిబ్యసనాదీహి నానాబ్యసనేహి ఫుట్టస్స, విహింసితస్స. “యతో”తి యం కారణా, అవిజ్ఞాతణ్ణానం వడ్డనకారణా. “వట్టం”తి సజ్ఞారాదికం భవచక్రం. సంముయ్ఘనం సమ్మోహో. పరియేసనం పరియేట్టి. విపచ్చతీతి విపాకో. విపాకో ఏవ వేపక్కం. సమ్మోహో వేపక్కం అస్సాతి సమ్మోహవేపక్కం. తథా పరియేట్టివే పక్కఞ్చాతి ఇమమత్థం దస్సేతి “తదుభయం”తిఆదినా. తదుభయం విపాకం ఏతస్సాతి కత్వా దుక్ఖం సమ్మోహవేపక్కన్తి చ పరియేట్టివేపక్కన్తి చ పుచ్చతీతి యోజనా. అపి చ, సమ్మోహం విపాచేతి సజ్జనేతీతి సమ్మోహ వేపక్కం. ఏవం పరియేట్టివేపక్కన్తిపి యుజ్జతి. “కిచ్చం”తి కసిరం దుక్ఖం ఆపన్నో. “మియ్యతీ”తి మరతి. “చ వతీ”తి సజ్కమతి.

“ఉపపజ్జతీ”తి భవంతరం ఉపేతి. “అథ చ పనా”తి ఏవంభూతస్స సతో. “జరామరణస్సా”తి జరామరణ సజ్ఞాతస్స ఇమస్స దుక్ఖస్సాతి సమ్మన్దో. “నిస్సరణం”తి నిగ్గమనం. “నప్పజానాతీ”తి అయం లోకో నప్పజానాతి. “ఆగతియా”తి ఇమస్మిం భవే పటిసన్ధివిజ్ఞాణుప్పత్తివసేన ఆగమనేన. “గతియా చా”తి అనాగతభవే జాతిపాతుబ్బావవసేన గమనేన చ. ఆదిసజ్ఞాతో పుబ్బపరియన్దో యస్స అత్థీతిఆదిమన్తం. న ఆదిమన్తం అనాదిమన్తం. “వట్టప్పవత్తస్సా”తి తివిధవట్టసజ్ఞాతస్స పబన్ధప్పవత్తస్స. జాతియా వుత్తాయ సబ్బాని తస్సా నిదానాని వుత్తాని ఏవ హోంతీతి కత్వా “జాతియా ఏవ వా”తి వుత్తం. “ఇచ్చేవం”తి ఇతి ఏవం. తత్థ అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాతిఆదినా నయేన పట్టపేసి మహామునీతి సమ్మన్దో. ఆచరియ వాదేపన “ఇచ్చేవం”తి జరామరణ ముచ్చాయాతిఆదినానయేన. ఆబన్ధం అనాదికన్తి సమ్మన్దో. ఇథపి తమేవ సమ్మన్ధం గహేత్వా యోజేతి “ఇచ్చేవం ఆబన్ధన్తి. ల. పునప్పునం ఆబన్ధం”తి. అవిజ్ఞా ఆదిష్ఠి వుత్తా. తస్మా సా సయం అహేతు అపచ్చయా హుత్వా వట్టస్స ఆదిపచ్చయభూతా హోతీతి చోదనా. తం పరిహరతి “వట్టస్సా”తిఆదినా. “వట్టకథాయ సీసభూతత్తా”తి వట్టస్స ఆదినామ నత్తి. తస్స పన పవత్తి నివత్తియో అత్తి. జానన్తేహి తాసం పకాసనత్తాయ పటిచ్చసముప్పాదకథానామ వట్టకథా ఏకన్తేన కథేతబ్బా హోతి. కథేన్తేహి చ వట్టధమ్మానం మజ్జే కతమస్స ధమ్మస్స కిచ్చం వట్టప్పవత్తత్తాయ పధానతరం హోతీతి జానితబ్బం హోతి. తదా కిచ్చవసేన పధానతరం ఏకం ధమ్మం మూలం సీసం కత్వా వట్టకథా కథేతబ్బాతి. ఇదం వట్టకథాయ సీసం నామ. తత్థ అవిజ్ఞా నామ మోహో. నో చ ముయ్యనకిరియా. అన్ధభావకరణఇస్స కిచ్చం. న చ పజ్ఞా చక్షుస్స అన్ధభావకరణ సదిసం అజ్ఞాం వట్టస్స పవత్తత్తాయ పధానకిచ్చం నామ అత్తి. తస్మా అవిజ్ఞా ఏవేత్థ సబ్బప్పధాన కిచ్చత్తా వట్టకథాయ సీసభూతా హోతి. ఏవం వట్టకథాయ సీసభూతత్తా సా ఆదిష్ఠి వుత్తాతి. “అనాదికభావో ఏవ దస్సితో”తి అనాదికభావో దస్సితో ఏవ. నో న దస్సితోతి అత్తో. ఇతి ఏతం అత్తజాతం పచ్చక్షతో సిద్ధం. “ఇథా”తి ఇమస్మింభవే. “తస్సా”తి అతీత భవపరియాపన్నాయ అవిజ్ఞాయ. “అజ్ఞాయ అవిజ్ఞాయ ఏవా”తి అతీతభవతోపి పురిమభవే సిద్ధాయ అజ్ఞాయ అవిజ్ఞాయ ఏవ. “తస్సాపీ”తి పురిమతరభవే అవిజ్ఞాయపి. “అత్తభావో”తి పురిమతరో అత్తభావో. “పధాన పచ్చయభూతత్తా”తి పుబ్బే వుత్తనయేన అన్ధభావకరణ కిచ్చత్తా వట్టప్పవత్తియా పధాన పచ్చయభూతా హోతి. ఏవం పధానపచ్చయభూతత్తా. “తస్స తస్సాతి నిట్ఠానమేవ న పజ్ఞాయేయ్యా”తి తస్స పచ్చయస్స పచ్చయో వత్తబ్బో. తస్సపి పచ్చయస్స పచ్చయో వత్తబ్బోతి ఏవం వస్ససతమ్పి వస్ససహస్సంపి నిట్ఠానమేవ న పజ్ఞాయేయ్య. “పుత్తోయేవా”తి అవిజ్ఞాయ పచ్చయో వుత్తోయేవ. “పజ్ఞానీవరణాతిస్సవచనీయం”తి పజ్ఞానీవరణ ధమ్మా అవిజ్ఞాయ ఆహరోతి వచనీయం భవేయ్య. తత్థ “ఆహరో”తి బలవపచ్చయో వుచ్చతీతి.

పటిచ్చసముప్పాదనయానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౭. పట్టాననయే. “హేతు చ సో పచ్చయో చా”తి ఏత్థ లోభో హేతుజాతికత్తా హేతు చ హోతి. ఆరమ్మణానన్తరాది పచ్చయేన అజ్ఞాధమ్మస్స పచ్చయో చ హోతీతి అత్తస్స సమ్భవతో “హేతు హుత్వా పచ్చయో”తి వణ్ణేతి. ఏవం వణ్ణితేపి “హేతు హుత్వా పచ్చయో”తి హేతు హోన్దో పచ్చయోతి అత్థే సతి, సో యేవత్తో సమ్భవతీతి “పున హేతుభావేన పచ్చయో”తి వణ్ణేతి. ఏత్థ సియా, హేతు చ సో పచ్చయో చాతి ఏత్థ పద ద్వయం ఏకధమ్మాధికరణత్తా తుల్యాధికరణం హోతి. హేతుభావేన పచ్చయోతి ఏత్థ పన పదద్వయం తుల్యాధికరణం న హోతి. పురిమ పదజ్ఞో ధమ్మ భావప్పధానం, పచ్చిమం ధమ్మప్పధానన్తి. ఏవం సన్తే తుల్యాధికరణం వాక్యం భిన్నాధికరణం కత్వా వణ్ణేతీతి న యుత్తమేత్తన్తి. నో న యుత్తం. ముఖ్యోపచారమత్తేన నానత్తత్తా. పచ్చిమవాక్యంహి ముఖ్యవచనం. పురిమవాక్యం ఉపచార వచనం. ఉపచారవచనే చ ఉపచారత్తో యుజ్జతి. ముఖ్యవచనే ముఖ్యత్తోతి. “హేత్థావుత్తమేవా”తి పకిణ్ణకసఙ్గహే వుత్తమేవ. హినోన్తి ఏత్థాతి హేతు.

హినోన్తి ఏతేనాతి హేతు. తథ్త “హినోన్తి”తి సుట్టుపతిట్టహన్తి. కే పతిట్టహన్తితి ఆహ “సహజాత ధమ్మా”తి. కథిన్సా సుట్టుపతిట్టహన్తితి ఆహ “వృద్ధి విరుళ్ళి వేపుల్లపత్తవసేనా”తి. కస్మా తే సుట్టు పతిట్టహన్తితి. పతిట్టితట్టానస్స పతిట్టితకారణస్స వా ధామబలసమ్మన్నత్తాతి దస్సేతుం “ఆరమ్మణో దళ్ళనిపాతినా ధామబలసమ్మన్నేనా”తి వుత్తం. హేతువిసేసనశ్చోతం. ఆరమ్మణో దళ్ళనిపాతిమ్మి ధామబలసమ్మన్నే ఏత్త ధమ్మేతిపి యోజేతబ్బం. ఉపకారకోతి చ ఉపలద్ధియేవాతి సమ్మన్తో. “యాదిసేనసభావేనా”తి హేతుభావాదిసభావేన. “ఉపలద్ధియేవా”తి కస్మా వుత్తం. నను ఉపకారక సద్ధో కత్తారం వా కారేతారం వా వదతీతి. వోహారమత్తేన వదతి. ధమ్మతో పన కత్తా వా కారేతా వా నత్తీతి దస్సేతుం “న హి సభావ ధమ్మేసూ”తిఆదిమాహ. యది ధమ్మతో కత్తావా కారేతావా నత్తి. కస్మా ఉపకారకోతి వుచ్చతీతి ఆహ “తథా ఉపలద్ధియం పనా”తిఆదిం.

ఆరమ్మణపచ్చయే. “అజ్ఞోలమ్మమానా”తి ఆరమ్మణ కరణవసేన అధిటలమ్మమానా. “ఆరమ్మణభావేనా”తి గోచరవిసయభావేన.

అధిపతిపచ్చయే. “గరుకతా”తి అస్సాదనాభినన్దనాదివసేన వా సద్ధాపసాదాదివసేన వా గరుకతా. “సామినో వియ దాసే”తి సామినో అత్తనోదాసే అత్తనోవసే వత్తయమానా వియ. సహజాతాధిపతి పన హేట్టా సముచ్చయ సజ్ఘహే వుత్తోతి ఇథ న వుత్తో.

అనన్తరపచ్చయద్వయే. “అన్తరం”తి చిద్ధం వివరం. “సన్తానం”తి చిత్తసన్తానం. “సన్తానానుబన్ధవసేనా”తి చిత్తసన్తానం పునపునం బన్ధనవసేన. ఉప్పాదనన్తి సమ్మన్తో. “ధమ్మన్తరస్సా”తి నామక్ఖన్ధ ధమ్మన్తరస్స. “అనన్తర పచ్చయతా”తి అనన్తరపచ్చయ కిచ్చన్తి వుత్తం హోతి. యం కిళ్ళి ధమ్మన్తరం. “పురిమపచ్చిమభాగప్పవత్తానం”తి నిరోధస్స అసజ్ఞోభవస్స చ పురిమభాగే చ పచ్చిమభాగే చ పవత్తానం. “చిత్తుప్పాదానం పీ”తి నిరోధస్స పుబ్బభాగే నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతన కుసల క్రియ చిత్తుప్పాదానం. పచ్చాభాగే అనాగామిఫల అరహత్తఫలచిత్తుప్పాదానం . అసజ్ఞోభవస్స పుబ్బభాగే కామభవే చుతి చిత్తుప్పాదానం. పచ్చాభాగే కామభవే ఏవ పటిసన్ధి చిత్తుప్పాదానం. తేసు పన కథం అనన్తరం నామ సియా. ద్విన్నం ద్విన్నం పురిమభాగ పచ్చిమ భాగానం మజ్ఞో అచిత్తకస్స కాలస్స అచిత్తకస్స రూపసన్తానస్స చ అన్తరికత్తాతి చోదనా. తం పరిహరితుం “న హి అభావభూతో”తిఆది వుత్తం. “తేసం”తి ద్విన్నం ద్విన్నం చిత్తుప్పాదానం. రూపధమ్మో అన్తరం న చ కరోతి నామ. అరూపధమ్మానం అనన్తరతా నామాతిఆదినా యోజనా హోతి. “తథాపవత్తన సమత్తతా”తి ఏకీభూతానం వియ అత్తనో అనన్తరే ధమ్మన్తరం ఉప్పాదనే సమత్తతా.

సహజాతపచ్చయే. “యే పన ధమ్మా”తి పచ్చయుప్పన్న ధమ్మా. “అత్తనీ”తి పచ్చయ ధమ్మో వుచ్చతి.

“అజ్ఞామజ్ఞాం ఉపత్తిమ్మన్తం తిదణ్డం వియా”తి భూమియం అజ్ఞామజ్ఞాం నిస్సాయ ఉస్సితా తయోదణ్డా అజ్ఞామజ్ఞాం ఉపత్తిమ్మన్తా వియ. “పురిమేనా”తి పురిమేన సహజాత పచ్చయేన. “ఇతరీతరో పత్తిమ్మనం”తి అజ్ఞామజ్ఞో పత్తిమ్మనం.

“సూదో”తి భత్తకారకో. “ఉక్ఖలీ”తి భత్తపచనకుమ్మీ. “పుట్టిధారా”తి మేఘపుట్టిధారా. “ఉపనిస్సయో”తి భత్తుప్పత్తియా ఉపనిస్సయో. “తాసు అసతీ”తి సాలిక్ఖేత్త పుట్టిధారాసు అసతి. “బలవతరత్తేనా”తి బలవతరనిస్సయత్తేన. “పకత్తూపనిస్సయో”తి ఏత్త “పకతో”తి భుసం కతో. తేనాహ “సుట్టుకతో”తి. కరణిన్సా అత్తనో సన్తానే సుట్టుఉప్పాదనాన్సా సుట్టుఉపసేవనాన్సా దట్టబ్బన్తి సమ్మన్తో. “వుత్తప్పకారేనా”తి ‘యథా కతే సతీ’తిఆదినా వుత్తప్పకారేన.

“నిస్సయారమ్మణ ధమ్మా ఏవా”తి నిస్సయ పచ్చయ ధమ్మ ఆరమ్మణ పచ్చయ ధమ్మా ఏవ.

“పురేజాతతామత్తవిసిట్టా”తి ఏత్త మత్తసద్దేన నిస్సయారమ్మణసత్తితో విసుం పురేజాతసత్తి నామ నత్తితి దస్సేతి. విసుం పురేజాతసత్తి నామ అత్తితిపి వదన్తి. తం వాదం దస్సేతుం “ఆచరియానన్దత్తేరేనా”తిఆదిమాహ. ఏత్త పఞ్చవత్థాని చ పఞ్చారమ్మణాని చ పురేజాతత్తా ఏవ సుట్టుబలవతాయ పఞ్చవిజ్ఞాణానం వత్తు కిచ్చ ఆరమ్మణ కిచ్చాని సాధేన్తి. తథా హదయవత్తు చ మనోధాతు మనోవిజ్ఞాణధాతు నన్తి. అయం విసుం పురేజాతసత్తి విసేసోతి వదేయ్య. సచ్చం. సుద్ధమనో ద్వారేపన ఇథ రత్వా నిరయేసు ఏవరూపాని నిరయగ్గిరూపాని అత్తి. ఇదాని దేవేసు చ ఏవరూపాని దిబ్బరూపాని అత్తితి చిన్తయన్తానమ్మి, తేసు పురే ఏవరూపాని ఉప్పజ్జింసూతి వా, తేసు అనాగతే ఏవరూపాని ఉప్పజ్జిస్సన్తితి వా చిన్తయన్తానంపితాని రూపాని నిబ్బిసేసాని హుత్వా మనోవిజ్ఞాణానం ఆరమ్మణ పచ్చయత్తం గచ్ఛన్తి. తత్త పురే జాతాని హుత్వా తదా విజ్ఞమానాని పచ్చప్పన్నరూపాని ఆరమ్మణ పురేజాతపచ్చయో. ఇతరాని ఆరమ్మణ పచ్చయో ఏవ. న చేత్త పురేజాతానం పచ్చప్పన్నరూపానం పురేజాతత్తేన విసేసో అత్తి. న చ తాని పురేజాతపచ్చయో న హోన్తి. యది విసుం పురేజాతసత్తివిసేసో పురేజాతపచ్చయోతి వదేయ్య. తాని పురేజాతపచ్చయో నామ న భవేయ్యం. కస్మా, తాదిసస్స విసేసస్స నత్తితాయ. న చ నభవన్తి. కస్మా, పురేజాతమత్తవిసేసస్స అత్తితాయ. ఏత్త వదేయ్యం, పఞ్చద్వారేసు పన పుట్టే వుత్తనయేన విసుం పురేజాతసత్తివిసేసో దిస్సతీతి. కిఞ్చాపిదిస్సతి. సో పన బహువిధానం నిస్సయ పచ్చయ ఆరమ్మణపచ్చయానం మజ్జే నిస్సయ సత్తివిసేసో ఏవ, ఆరమ్మణ సత్తివిసేసో ఏవ చాతి. అపి చ విసుం పురేజాత సత్తివిసేసో నామ నత్తితి ఇదం యథావుత్తే సుద్ధమనోద్వారే తబ్బిసేసాభావం సన్ధాయ వుత్తం. విసుం పురేజాత సత్తివిసేసో నామ అత్తితి ఇదం పఞ్చద్వారేసు తబ్బిసేసస్స అత్తిభావం సన్ధాయ వుత్తన్తి. యం రుచ్చతి, తం గహేతబ్బం.

పచ్చాజాతపచ్చయే. “రుక్ఖపోతకానం వియా”తి పచ్చా ఆసిఞ్చయమానం ఉదకం రుక్ఖపోతకానం వుద్ధవిరుక్ఖభావం పాపేత్వా ఉపత్తమ్మనవసేన ఉపకారకో వియాతి యోజనా. ఆహారం ఆసిం సతీతి ఆహారాసా. జిఘచ్ఛా, పిపాసా, తణ్ణా. తాయ సమ్మయుత్తా చేతనాతి విగ్గహో. సా పన ఆహారాసా చేతనా ఉపత్తమ్మతి యేవాతి సమ్మన్తో. “అయమత్తో”తి ‘సుపాకటేనా’తిఆదినా వుత్తో అయమత్తో. సబ్బాచేసావిచారణా గిఞ్జోపమాయ ఉపమామత్తభావం నీవారేతా హోతీతి.

ఆసేవన్తి తం పచ్చయ ధమ్మం పచ్చయుప్పన్నా ధమ్మాతి ఆసేవనం. ఏతేన భుసో పచ్చయుప్పన్న ధమ్మేహి ఆసేవితబ్బత్తా ఆసేవనన్తి వుచ్చతీతి దస్సేతీతి. “తం”తి తం పురిమం పురిమం పచ్చయ ధమ్మం. “భజన్తి”తి ఉపేన్తి. కే భజన్తితి ఆహ “అపరాపరం ఉప్పజ్జమానా ధమ్మా”తి. “ధమ్మా”తి చ అనన్తరుప్పన్నా చిత్తచేతసికా ధమ్మా. కథఞ్చ తం తేభజన్తితి ఆహ “సుట్టుసేవమానా వియ భజమానా వియ పవత్తన్తి”తి. వియ సద్దేన లోకే కిఞ్చిజనం కేచిజనా కేనచి అత్తేన సుట్టుసేవన్తా వియాతి దస్సేతి. కథం సుట్టుసేవియమానా వియ హోన్తితి ఆహ “తస్స పురిమస్సా”తిఆదిం. పురిమస్స అనన్తరస్స చిత్తుప్పాదస్సాతి అత్తో. “సబ్బపరిపూరం ఆకారం”తి జవవేగసహితేహి విజానన పుసనాదీహి సావజ్ఞాన వజ్ఞాదీహి చ సబ్బేహి జవనగుణేహి పరిపూరం ఆకారం. “ఆసేవేతీ”తి మం సుట్టు సేవధాతి నియోజేన్తం వియ హోతి. తేనాహ “అత్తనో వాసం”తిఆదిం. తత్త “వాసం”తి వాసనం. “సుట్టు గాహపేతీ”తి పరిపుణ్ణం దేతీతి వుత్తం హోతి. ఏతేన యథా లోకే ఏకో పరేసం యథిచ్చితం దేతి. ఏవం దేన్తం పన పరే భజన్తియేవ. మం భజధాతి నియోజనకిచ్చం నత్తి. ఏవమేవ ఇథపి సుట్టువాసదానమేవ భజాపనం నామాతి దస్సేతి. “వడ్డేతి వా”తి ఏతేన ఆసేవనా భావనా వడ్డనాతి ఇమంపరియాయత్తం వదతి. పురిమాభియోగో నామ ఆదితో పట్టాయ సజ్ఞాయనాదికమ్మేసు యథాసత్తి యథాబలం వా యామకరణం. తథా

కరోన్తస్సు తం ఉగ్రహణ కమ్మం ఉపరూపరి పగుణభావం గచ్ఛతీతి. “ఆసేవనట్టేనా”తి వడ్డాపనట్టేన, ఉపకారకోతి సమ్మన్దో. “సజాతియానం”తి కుసలాదిభావేన సమానజాతికానం.

కాయజ్ఞాభిసంజ్ఞరణం నామ కాయసంశ్చేతనాకిచ్చం. వాచజ్ఞాభిసంజ్ఞరణం వచీసంశ్చేతనాకిచ్చం. చిత్తజ్ఞాభిసంజ్ఞరణం మనోసంశ్చేతనాకిచ్చం. “కిరియాభావేనా”తి దస్సనసవనాదికిచ్చేసు గమనరాన నిసంజ్ఞాదికిచ్చేసు సంవిధానకిరియాభావేన. “వత్తుమ్మి”తి గల్భవత్తుమ్మి. యథావుత్తాభిసంజ్ఞరణకిచ్చం నామ కాయజ్ఞవాచజ్ఞ చిత్తజ్ఞాభిసంజ్ఞరణ కిచ్చం. “తదభిసంజ్ఞరణవేగజనితం”తి తస్స కాయజ్ఞాదికస్స అభిసంజ్ఞరణవేగేన జనితం కిరియావిసేస నిధానకిచ్చన్తి సమ్మన్దో. “సన్తానే”తి చిత్తసన్తానే.

విపచ్ఛనభావో చ నామ పాతుభావోతి సమ్మన్దో. నిరుస్సాహ సన్తభావో నామ కుసలా కుసలానం వియ కాయజ్ఞవాచజ్ఞాభిసంజ్ఞరణ కిచ్చేసు చ ఆయతిం విపచ్ఛన కిచ్చేసు చ నిరుస్సాహభావేన సన్తభావో. న కిలేసు పసన్తభావేన. చిత్తాభిసంజ్ఞరణ కిచ్చేసుపన సమ్మయుత్తచేతనావసేన యథోపట్టితేసు ఆరమ్మణేసు సమ్మయుత్తధమ్మానం ఏకతో సన్నిపాతగమనుస్సాహమత్తం అత్తి. తతోపరం పన సుపేన దస్సన కిచ్చంపి నట్టితి. “మన్దమన్దాకారేనా”తి మన్దతో అతిమన్దాకారేన. కిఞ్చిజానన చిత్తం నామ కమ్మాది ఆరమ్మణం అప్పమత్తకంపి జాననం వీధిచిత్తం. తస్స పవత్తియా.

“అరూపినో”తి అరూపలక్షణ సమగ్ధినో. నామలక్షణ సమగ్ధినోతి వుత్తం హోతి. “జనయన్తాపీ”తి సహజాత ధమ్మే జనేన్తాపి. “సన్తానట్టితియా”తి పబన్దప్పతిట్టానస్స.

“కస్మాపనేత్థా”తిఆదీసు. “భావిన్ద్రియ ద్వయం”తి ఇత్థిన్ద్రియ పురిసీన్ద్రియ ద్వయం. “ఇథా”తి ఇమస్మిం ఇన్ద్రియపచ్చయే. కస్మా న గహితం. నను ఇత్థిలిజ్ఞాదీనం పవత్తికారణత్తా ఇథ గహేతబ్బమేవాతి అధిప్పాయో. జనకత్తం నామ జనక కిచ్చం. ఏవం సేసేసుపి. “ఏతంతయంపి నట్టి”తి జనకత్తాదికిచ్చత్తయంపి నట్టి. ఏవంసన్తేకథం లిజ్ఞాదీనం పవత్తికారణం హోతీతిఆహ “కేవలం పనా”తిఆదిం. “ద్వయం”తి ఇత్థిభావపుమ్భావ ద్వయం. న ఇన్ద్రియ పచ్చయత్తేన ఇన్ద్రియం నామ హోతి. యథాహి ఏకో రాజా అత్తనో విజితే గేహాని కరోన్తి. ఏవం కరోన్తూతి గేహసన్థానం పట్టపేతి. సబ్బేజనా తథేవ కరోన్తి, నో అఞ్జాధా. తత్త రాజా గేహుప్పత్తియా చ గేహట్టితియా చ కిఞ్చి కిచ్చం న కరోతి. గేహసామికావా గేహవడ్డకినో వా కరోన్తి. కరోన్తా పన రఞ్జా పట్టపితం సన్థానం అనతిక్కుమిత్వావ కరోన్తి. ఏవమేవ మిదం దట్టబ్బం. ఉపగన్త్యా ఝూయనట్టేనాతి సమ్మన్దో. ఉపసద్ధో ఉపనిస్సయ పదేవియ ఉపరి అత్థో. “ఉపరీ”తి చ ధామబలవృద్ధివసేనాతి ఆహ “తస్మిం వా”తిఆదిం. “తస్మిం”తి ఆరమ్మణే.

“సుగతి దుగతి నిబ్బాన సమ్మాపకట్టేనా”తి వుత్తం. సో అత్థో అబ్యాకతమగ్గజ్ఞేసు నట్టి. ఏవఞ్చసతి తాని కథం మగ్గపచ్చయత్తం గచ్ఛన్తీతి ఆహ “ఏత్త చా”తిఆదిం. “సమ్మాదస్సనాదినా”తి సమ్మాదస్సన సజ్కప్పనాదినా. “తేసం”తి సమ్మాదిట్ఠీనం. “తేసం పీ”తి అబ్యాకత భూతానం సమ్మాదిట్ఠీనమ్మి. “తేనేవట్టేనా”తి సమ్మాదస్సనాదినా లక్షణట్టేన. అథవా. “తేనేవట్టేనా”తి సుగతి నిబ్బాన సమ్మాపకట్టేనే వాతి అత్థో. ఏవఞ్చసతి సహేతుకా విపాక క్రియా బ్యాకతధమ్మాపి తేనేవట్టేన సబ్బసో కుసలసదిసా సియున్తి. న సియుం, పచ్చయ వేకల్లత్తా. విపాకాబ్యాకతాహి కమ్మవేగేన సన్తానే పతితమత్తత్తా నిరుస్సాహసన్తసభావతో తం సమ్మయుత్తా చేతనా నానక్ఖణిక కమ్మపచ్చయత్తం న గచ్ఛతి. కిరియాబ్యాకతా చ నిరనుసయసన్తానే ఉప్పన్నత్తా తం సమ్మయుత్తచేతనాపి తప్పచ్చయత్తం న గచ్ఛతియేవ. తస్మా తేసు విపాక

క్రియాబ్యాకతేసు సమ్మాదిట్టాదీనిపి సుగతి సమ్మాపకట్టం న సాధేన్తి. కిలేసప్పహాన కిచ్చస్స అభావతో నిబ్బాన సమ్మాపకట్టమ్మి నసాధేన్తి. సభావ లక్ఖణవేకల్లతాపన తేసం సమ్మాదిట్టాదీనం నత్తియేవ. తస్మా తాని మగ్గపచ్చయే సగ్గహితానీతి. ఇన్ద్రియ ధమ్మేసు అరూపిన్ద్రియానం ఆధిప్పచ్చ కిచ్చం అరూపధమ్మే స్వేవ ఫరతి. రూపధమ్మా పన తం సముట్టితత్తా ఏవ తప్పచ్చయుప్పన్నేసు వుత్తా. తథా హేతు కమ్మ మగ్గ ఝానేసు. తేన వుత్తం “ఏసనయో కమ్మిన్ద్రియఝానపచ్చయేసుపీ”తి. తత్థ కమ్మసద్దేన నానక్ఖణిక పచ్చయో గహేతబ్బో.

“సమ్మయుత్తాసజ్ఞా సమ్భవతీ”తి సహజాతా నామధమ్మా తం సముట్టాన రూపేహి, పచ్చాజాతా చ అత్తనో అత్తనో పచ్చయుప్పన్నరూపేహి, వత్థు ధమ్మా చ తన్నిస్సితనామధమ్మేహి కాలతో చ రానతో చ ఏక సమ్మన్తత్తా తేసు సమ్మయుత్తాసజ్ఞా సమ్భవతి. “విప్పయుత్తపచ్చయప్పసగ్గో నత్తి”తి ఆరమ్మణానన్తరాదిపచ్చయాపి అత్తనో పచ్చయుప్పన్నేహి సమ్మయుత్తా న హోన్తి. తస్మా తేపి విప్పయుత్తపచ్చయ భావేన వత్తబ్బాతి ఏవరూపో విప్పయుత్తపచ్చయప్పసగ్గో తేసు ఆరమ్మణ పచ్చయాదీసు నత్తితి అధిప్పాయో.

“హేట్టావుత్తప్పకారేసు ఏవా”తి ఏత్థ ఏవసద్దేన పచ్చయన్తరం న హోతీతి దస్సేతి. యది పచ్చయన్తరం న హోతి, న వత్తబ్బోయేవ. కస్మా, దేసకస్స పునరుత్తినిరత్థకవాదితా పత్తితోతి. నో న వత్తబ్బో. కస్మా, లోకే యో సయం నత్తి, విగతో హోతి. సో కస్స పచ్చయో భవితుం అరహతీతి ఏవరూపస్స మిచ్ఛాభినివేసస్స పహానతో. తేన ఇమమత్తం ఇహేతి, లోకే కేచిధమ్మా సయం అత్తికాలే ఏవ అజ్ఞోసం పచ్చయా హోన్తి, నో నత్తికాలే. కేచి ధమ్మా సయం నత్తికాలే ఏవ అజ్ఞోసం పచ్చయా హోన్తి, నో అత్తికాలేతి అయఇచ్చవిభాగో అవస్సం ఇచ్చితబ్బో యేవాతి. “ఓకాసదానసజ్ఞాతేనా”తి తస్స అజ్ఞాస్స చిత్తుప్పాదస్స ఉప్పత్తియా ఓకాసదానసజ్ఞాతేన.

సుత్తన్తే, అత్తితి అయ మేకో అన్తోతి సత్తానం సేట్టసారభూతో అత్తానామ అనమతగ్గే సంసారే నిచ్చకాలం అత్తి. ఉచ్చేదో వా విమోక్షో వా సబ్బసో నత్తి. అయం సస్సతవాదో నామ ఏకోవిసమన్తో ఏకావిసమాకోటి. నత్తితి సత్తోనామ ఏకభవపరమో హోతి, మరణతో పరం నత్తి. ఏకన్తేన ఉచ్చిజ్జతి. అయం ఉచ్చేదవాదో నామ దుతీయో విసమన్తో దుతీయావిసమకోటి. ఇమే పటిచ్చ సముప్పాదం అజానన్తానం ఉభోవిసమన్తా నామ. జానన్తానం పన తాదిసో అత్తానామ నత్తి, యో అత్తితి వా నత్తితి వా వత్తబ్బో భవేయ్య. సుద్ధధమ్మప్పబద్ధో ఏవ అత్తి. తస్స చ యావ అవిజ్ఞా అప్పహీనా హోతి, తావ ఉచ్చేదో నామ నత్తి. అవిజ్ఞాయ పన పహీనాయ తతోపరం న పవత్తతి. అత్తి నామ న హోతి. అయం అన్తద్వయముత్తో మజ్జిమజ్ఞాయో నామ. బహుం నానత్థ సమ్భవం వణ్ణేన్తియేవ. వణ్ణేన్తానంపి తేసం బహు పయోజనం నత్తి యేవాతి అధిప్పాయో.

పచ్చయుద్దేసానుదీపనా నిట్టితా.

౧౬౮. పచ్చయనిద్దేసే. “పఞ్చధా”తి పఞ్చవిధేహి పచ్చయేహి. “ఏకధా”తి ఏకవిధేన పచ్చయేన. ఏవం సేసేసుపి. “అవిచ్చేదాయా”తి అవిచ్చేదత్థాయ. “పటిపాదనాయా”తి యోజనత్థాయ. యో కోచి చిత్తుప్పాదో అవిరుద్ధస్స యస్స కస్సచి చిత్తుప్పాదస్స పచ్చయో న న హోతీతి యోజనా. “పునుప్పన్నానం”తి నిరుజ్జిత్వా పున ఉప్పన్నానం. “పురిమాని జవనానీ”తి ఏత్థ మగ్గో గోత్రభుతో ఆసేవన పచ్చయం లభతి. ఫలస్స పన సో భిన్నజాతికత్తా ఆసేవన పచ్చయో న హోతి. ఫలం పన సబ్బసో ఆసేవన ముత్తం హోతి. తస్మా తదుభయం ఇథ పురిమజవనసజ్ఞం న గచ్చతీతి వుత్తం “మగ్గ ఫలజవనవజ్ఞానీ”తి. ఫలజవనవజ్ఞానం పచ్చిమానం జవనానం. “సబ్బాకారపారిపూరం”తి ఏత్థ కుసలాదిజాతిపి సగ్గహితాతి

వుత్తం “జాతిమత్తనపీ”తి. అభిన్నా ఏవ సీయుం. న పన భిన్నా హోన్తి. కదాచి కేచిభిన్నా ఏవ హోన్తి. తస్మా భిన్నజాతికా
 ధమ్మా. ల. న సక్కోన్తీతి యోజనా. “కామావచరభావతో మహగ్గతానుత్తరభావపత్తి నామా”తి చిత్తసన్తానస్సాతి అధిప్పాయో.
 గోత్ర భుచిత్తం కామభూమి. ఝానచిత్తం మహగ్గతభూమి. మగ్గచిత్తం లోకుత్తర భూమి. కమ్మచేతనాయ నిరుద్ధాయపి తస్మా
 పవత్తాకారో ననిరుజ్ఞతి. చిత్తసన్తానం అనుగచ్ఛతి. సో ఏవ ఆయతిం విపాకధమ్మరాసి హుత్వా పాతుబ్బవతి. తస్మా సో
 విపాకస్స బీజసంజ్ఞం గచ్ఛతి. సో చ యావ న విపచ్ఛతి. తావ సంసారప్పవత్తియా సతి, అన్తరా వినత్తో నామ న హోతి.
 తస్మా కమ్మచేతనా ఉప్పజ్జమానా చిత్తసన్తానే తస్స బీజస్స నిధానత్థాయ ఉప్పజ్జతి, నిరుజ్జమానా చ నిదహిత్వా ఏవ
 నిరుజ్జతీతి వుత్తం “అత్తనో పవత్తాకారసంజ్ఞాత బీజనిధానశ్చా”తి. “చేతనాయ హోతీ”తి చేతనాయ సాధారణం హోతి.
 పురేజాతా సాలరుక్ఖపోతకా పచ్చయా హోన్తీతి సమ్మన్తో. పురిమచిత్తక్షణేసు ఉప్పన్నా చతుసముట్టానికరూపధమ్మాతి
 సమ్మన్దితబ్బం. “ఆహరంజకాయో”తి ఏవం వుత్తాతి పారసేనో. “పచ్చా జాతేనా”తి పచ్చాజాతపచ్చయేన పయోజనం నత్తి.
 జిణ్ణపతరుక్ఖస్స ఉదకాసిశ్చానం వియ హోతీతి అధిప్పాయో. “యదగ్గేనా”తి యేనకారణ కోట్టాసేన. “వత్తు రూపం”తి
 నిరోధాసన్నం హదయవత్తు రూపం. “ఏవమయం పీ”తి ఏవం అయం పచ్చాజాతపచ్చయోపి. వివిధేన ఆకారేన ఫరణం
 కాలన్తర దేసన్తర గమనం విప్పారో. మహంతో విప్పారో యస్సాతి సమాసో. “వత్తుమ్హి”తి హదయవత్తుమ్హి. పశ్చాహి ఖన్ధేహి
 వోకిణ్ణో సమ్మిస్సోతి పశ్చావోకారో. కామ రూపభవో . విని ఉప్పజ్జితుం న సక్కోతి. రూపవిరాగభావనాబలేన రూపస్స
 అవిక్లమ్భితత్తాతి అధిప్పాయో. “పురేజాతం వా”తి ఏకచిత్తక్షణాతీతే పురేజాతం వా. “వడ్డనపక్ఖే రితం వా”తి తతో పచ్చా
 యావ అట్టమ చిత్తక్షణా వడ్డనపక్ఖే రితం వా. “ఉప్పన్నం వత్తూ”తి ఉప్పన్నం వత్తురూపం. “ఏత్థా”తి ఇమస్మిం పురేజాత
 పచ్చయే. కిశ్చాపి దిస్సతీతి సమ్మన్తో. “పచ్చనీయే”తి పచ్చనీయ వారే. “తం”తి ఆరమ్మణపురేజాతం. తస్స ఆరమ్మణస్స
 అపరిబృత్తత్తావాతి సమ్మన్తో. కారణం వదన్తి పట్టానటీకాచరియా. అరూపభవే మరణాసన్నకాలే కస్సచి గతినిమిత్తు పట్టానం
 అట్టకథాసు వుత్తమేవ. ఏవశ్చాసతి, తత్త ఆరమ్మణ పురేజాతం లద్ధబ్బమేవ. పట్టానేపన తస్మింభవే సబ్బం
 పురేజాతపచ్చయం పటిక్ఖిపతి. కస్మా ఇతి చే, వత్తు పురేజాతపచ్చయస్స తత్త అలద్ధబ్బత్తాతి ఇమినా అధిప్పాయేన
 “ఆరుప్పేవియా”తి వుత్తం. ఏత్థ చ పట్టానే అరూపభవే ద్వేపి పురేజాతపచ్చయా పటిక్ఖిత్తా, తస్మా సబ్బేపి అరూప పుగ్గలా
 సబ్బంపి రూపధమ్మం ఆరమ్మణం న కరోన్తీతిపి వదన్తి. ఏవశ్చ కత్వా ఆరమ్మణ సజ్జహదీపనియం ‘అసజ్జీభవతో చుతానం
 వియ అరూపభవతో చుతానంపి గతినిమిత్తభూతం కామపటిసన్నియా ఆరమ్మణం భవన్తరే కేనచిద్వారేన అగ్గహితం, కేవలం
 కమ్మబలేనేవ ఉపట్టాపితన్తి వుత్తం. “గూఢకుణపాదీనీ”తి గూఢశ్చ మతపూతిసరీరాని చ. “ఏవం వుత్తేహి”తి పట్టానే
 వుత్తేహి. తే పన అకుసలా ధమ్మా కథం చతుభూమిక కుసలానం ఉపనిస్సయ పచ్చయా హోన్తీతి ఆహ “తత్త ఆనన్తరియ
 వజ్ఞానీ”తిఆదిం. తత్త ఆనన్తరియ కమ్మకతానం కిలేసావరణ కమ్మావరణేహి సమన్నాగతత్తా ఝానమగ్గప్పటిలాభో నామ
 నత్తీతి వుత్తం “ఆనన్తరియ వజ్ఞానీ”తి. “తానీ”తి రాగాదీని అకుసలాని చతుభూమిక కుసలానం ఉప్పత్తియా బలవనిస్సయా
 హోన్తీతి యోజనా. “సమతిక్కమముఖేనా”తి పట్టానే అకుసలో ధమ్మో కుసలస్స ధమ్మస్స ఉపనిస్సయ పచ్చయేన
 పచ్చయోతి ఏతస్స పశ్చాస్స విభజ్జే పాణం హంత్యా తస్స పటిఘా తత్థాయ దానం దేతి, సీలం సమాదియతి, ఉపోసథకమ్మం
 కరోతి, ఝానం ఉప్పాదేతి, మగ్గం ఉప్పాదేతి, అభిజ్ఞం ఉప్పాదేతీతి వుత్తం. తత్త “తస్స పటిఘాతత్థాయా”తి తస్స
 పాణాతిపాతకమ్మస్స పటిహాననత్థాయ పహానత్థాయ సమతిక్కమనత్థాయాతి వుత్తం హోతి. సో చే పాణాతిపాతీ పుగ్గలో
 పున సంవేగం ఆపజ్జిత్వా తస్స కమ్మస్స సమతిక్కమనత్థాయ దానం దేతి, సీలం సమాదియతి, ఉపోసథ కమ్మం కరోతి.
 తదా తం పాణాతి పాతకమ్మం తం పుగ్గలం దానకమ్మనియోజేతి నామ. తథా సీలకమ్మే ఉపోసథ కమ్మేతి. యథాహి రాజా
 ఏవం వదేయ్య ఇమస్మిం దివసే యో ఉపోసథం నుపవసతి, తం ఘాతేస్సామీతి. తదా సబ్బేపి నాగరా ఉపోసథం

ఉపవసేయ్యం. ఏవమిదం దట్టబ్బం. రాజావియ హి తస్య పాణాతిపాతకమ్మం. నాగరా వియ నో పాణఘాతకో. ఉపోసథ కమ్మ కుసలాని వియ తస్య దానసీల ఉపోసథ కమ్మ కుసలానీతి. “ఝానం ఉప్పాదేతి, మగ్గం ఉప్పాదేతి, అభిజ్ఞం ఉప్పాదేతి”తి పదేసుపి ఏసేవనయో. ఏవం సమతిక్కమముఖేన ఏకంపి అకుసలం సబ్బాని చతుభూమిక కుసలాని ఉపనిస్సయ సత్తియా జనేతి పవత్తేతీతి వేదితబ్బం. “తానియేవ సబ్బానీ”తి ఆనంతరియ కమ్మసహితానిసబ్బాని అకుసలానియేవ సబ్బేసం అకుసలానం అబ్యాకత ధమ్మానం ఉప్పత్తియా బలవనిస్సయా హోంతీతి యోజనా. దానసీలాదయో కుసలా ధమ్మా. సుట్ట బలవం కమ్మం అధిప్పేతం, న దుబ్బలం. ఉపనిస్సయట్థానత్తా. తేసంపి రూపధమ్మానం బలవనిస్సయా ననుహోంతీతి సమ్మన్తో. కథం హోంతీతి ఆహ “బహిద్ధారుక్ఖతిణాదీనం”తిఆదిం. తత్త పథవీరస ఆపోరసవస్సోదక బీజాని రుక్ఖతిణాదీనం బలవనిస్సయా హోంతి. మూలభేసజ్జాదీని అజ్ఞతం సంతానం బలవనిస్సయా హోంతీతి యోజనా. “పకతస్సేవా”తి పథమతరం కతస్స ఉప్పాదనాదికమ్మస్సేవ. “న ఏవం రూపసంతానేనా”తి ఏవం రూపసంతానేన ఉప్పాదితా ఉపసేవితా ధమ్మా నత్తి. “తం”తి ఉతుబీజాదికం. కమ్మాదికత్తా. “పకతం”తి పురేతరం ఉప్పాదితత్తా ఉపసేవితత్తా. సచేతనస్సేవ చేతనం పకప్పనం పకరణంతి సమ్మన్తో. చేతనం పకప్పనం పకరణం నామాతి అత్తో. “పకప్పనం”తి చ సంవిధానం. “కిళ్ళీ”తి కిళ్ళీకమ్మాదికం ఉతుభేజనాదికత్తా. అత్తనో చ ఉప్పన్నా రాగాదయో పరస్స చ సంతానే పరస్స చ ఉప్పన్నా రాగాదయో అత్తనో చ సంతానేతి యోజనా. “నిదస్సనం”తి ఉదాహరణం హోతి. మనోపదోసికదేవా అజ్ఞామజ్ఞాం దిస్సా అత్తనో మనం పదూసేంతి. బాళ్ళం ఇస్సాధమ్మం ఉప్పాదేంతి. తస్మింయేవ ఖణే చవంతి. తేసం ద్వే ఇస్సాధమ్మా అజ్ఞామజ్ఞాస్స బలవనిస్సయా హోంతీతి. కామావచర కుసలస్స బలవనిస్సయా హోంతీతిఆదినా యోజేతబ్బం. విభావనిపారే. ఝాన మగ్గ ఫల విపస్సనాదిభేదం ఆలమ్బణం పచ్చవేక్షన అస్సాదనాది ధమ్మే అత్తాధీనే కరోతీతి యోజనా. “అత్తాధీనే”తి అత్తాయత్తే అత్తాబద్ధే. పట్టానే పజ్జావారే దానం దత్త్వా సీలంసమాదియిత్త్వా ఉపోసథకమ్మం కత్త్వా తం గరుం కత్త్వా పచ్చవేక్షతి. పుట్టే సుచిణ్ణాని గరుం కత్త్వా పచ్చవేక్షంతీతిఆదినా ఆగతత్తాదాన సీల. ల. నిబ్బానాని చేవాతి వుత్తం. రాగం గరుంకత్త్వా అస్సాదేంతి, అభినంతతీతిఆదినా, చక్షుం గరుం కత్త్వా అస్సాదేంతీతిఆదినా చ ఆగతత్తా “రాగ దిట్టి చక్షు నోతాదీనిచా”తి వుత్తం. “పరత్త పీ”తి పరతో నిస్సయ పచ్చయాదీసుపి. “సో ఏవా”తి పచ్చుపత్థమ్మకో ఏవ. “కిళ్ళీ”తి కిళ్ళీమత్తంపి. మహాభూతే కిళ్ళీ ఉపత్థమ్మేతుం న సక్కోంతీతి యోజనా. నను ఆహార రూపం మహాభూతే ఉపత్థమ్మేతుం సక్కోతి. జీవితరూపత్తా కమ్మజమహాభూతే అనుపాలేతుంతి. సచ్చం. ఇథ పన సహజాతపచ్చయ కిచ్చం అధిప్పేతం. తేసత్తా ద్విన్నం సహజాతపచ్చయ కిచ్చం నత్తి. తం పరతో ఆవీ భవిస్సతీతి. “వత్తు విపాకానం”తి వత్తురూపం విపాకానం. పట్టానపారే. ఆరమ్మణత్తా, నిస్సయో చ, పురేజాతత్తా, విప్పయుత్తో చ, అత్తి చ, అవిగతో చా,తి ధసుపచ్చయేసు ఘటితేసు తీణి వినజ్జనాని లబ్బంతీతి యోజనా. తీణి వినజ్జనాని నామ వత్తు కుసలానం ఖన్ధానం ధ హి పచ్చయేహి పచ్చయో. వత్తు అకుసలానం, వత్తు అబ్యాకతానంతి. ఏత్త చ అత్తనో అజ్ఞతం వత్తుం ఆరబ్బ వత్తు మే అనిచ్చంతిఆదినా సమ్మసంతస్స వత్తురూపం కుసలానం ఖన్ధానం ధహి పచ్చయేహి పచ్చయో. ఏతం మమ, ఏసో హమస్మి, ఏసో మే అత్తా,తి ఉపాదియంతస్స వత్తు రూపం అకుసలానం. ఉభయత్థపి ఆవజ్జనక్ఖణే అబ్యాకతానం. అరహతో పన తం అనిచ్చంతిఆదినా సమ్మసంతస్స క్రియాబ్యాకతానం ఖన్ధానంతి. తేనాహ “పచ్చుప్పన్నం వత్తుం”తిఆదిం. తత్త “పచ్చుప్పన్నం వత్తుం”తి అత్తనో పచ్చుప్పన్నం వత్తుం. అధిట్టానవిధానే పన ఆకాస గమనే రూపకాయం ఆరబ్బచిత్తం వియ కాయం లహుకం అధిట్టహంతస్స తప్పరియాపన్నం వత్తు అభిజ్ఞాచిత్త ద్వయస్సాతి యోజేతబ్బం. “అనిట్టేరానే”తి జవనచిత్తస్స ఆవజ్జనేన వినా ఉప్పజ్జనం నామ కత్తచి ఇచ్చితబ్బం హోతి. కత్తచి అనిచ్చితబ్బం. తత్త నిరోధసమాపత్తితో వుట్టానే, మగ్గవీధీసు గోత్రభువోదానట్టానే, ఆగంతక భవగ్గట్టానేతి ఇదం ఇచ్చితబ్బట్టానం నామ. ఇతో అజ్ఞం అనిచ్చితట్టానం నామ.

ఏవం అనిచ్చితట్టే రానేతి అట్టో. “పకతికాల్”తి మరణాసన్నకాలతో అజ్ఞాస్మికాల్. “తానివా”తి అత్తనో అత్తనో
 నిస్సయవత్తూనివా. “అజ్ఞం వా”తి వత్తుతో అజ్ఞం రూపాదికం వా. “భిన్నారమ్మణాని నామా”తి అజ్ఞం ఆవజ్ఞనస్స
 ఆరమ్మణం, అజ్ఞం జవనానన్తి ఏవం జవనాని ఆవజ్ఞనేన భిన్నారమ్మణాని వా. తేన వుత్తం “పచ్చాఉప్పన్నానీ”తిఆది.
 “తేసం”తి వీధిచిత్తానం. “తదేవా”తి తం ఏవవత్తు రూపం. “వత్తు చా”తి నిస్సయో చ. “తేసం”తి అట్టకథాచరియానం. న హి
 గోహతుం సక్కోన్తీతి సమ్మన్తో. సేసమేత్థ సుబోధం. “కస్మా వుత్తం”తిఆదీసు. “తస్స యక్ఖస్సా”తి ఇద్దకనామస్స
 తస్సయక్ఖస్స. “ఇతరేసంపీ”తి సంసేదజోపపాతికానంపి. “దువిధేనా”తి రూపజనన కిచ్చం రూపూపత్తమ్మన కిచ్చన్తి ఏవం
 దువిధేన. అథవా “దువిధేనా”తి అజ్ఞత్తాహారస్స ఉపత్తమ్మనం బహిద్ధాహారస్స ఉపత్తమ్మనన్తి ఏవం దువిధేన.
 “తథారూపానజ్ఞా”తి అప్పనాపత్తకమ్మవిసేసేన సిద్ధానజ్ఞా. “అజ్ఞత్తాహరోపీ”తి పిసద్దేన యథావుత్తజీవితీన్ద్రియజ్ఞా
 అరూపాహారే చ సమ్మిణ్ణేతి. “వత్తువిపాకానం”తి వత్తురూపం విపాకానం. “సబ్బధా”తి అబ్బాయపదం. తజ్ఞా
 సబ్బవిభత్తియుత్తం. ఇథ పన పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “సబ్బధా”తి సబ్బప్పకారన్తి. పకారో చ వేదితబ్బోతి సమ్మన్తో. కథం
 వేదితబ్బోతి ఆహ “తివిధో”తిఆదిం. “సహజాతే సఙ్గహేతబ్బం”తి పచ్చయభావేన సఙ్గహేతబ్బం. సహజననం నామ అత్తనా
 సహ జనేత్తస్స సహజననం. తజ్ఞా కమ్మచిత్తాదీనం వియ విసుం జననకిచ్చం న హోతి. అత్తని ఉప్పజ్జన్తే ఏవ ఇతరాని
 రూపాని ఉప్పజ్జన్తి. అనుప్పజ్జన్తే న ఉప్పజ్జన్తీతి ఏవరూపం జననకిచ్చం వేదితబ్బం. “వినావ సహుప్పాదనకిచ్చేనా”తి
 అత్తనా సహుప్పాదనకిచ్చే ఆహారస్స బ్యాపారో నత్థీతి అధిప్పాయో. తేనేవ సహజాతాని ఉపత్తమ్మన్తోపి
 సహజాతపచ్చయత్తం న గచ్ఛతీతి. ఏసనయో రూపజీవితీన్ద్రియేపి. తేన వుత్తం “జీవితంపీ”తిఆది. “తీసూ”తి ఆరమ్మణజ్ఞా
 ఉపనిస్సయో చ అత్తిచాతి ఇమేసు తీసు. ఆరమ్మణాధిపతిష్ఠి పురేజాతా రమ్మణాధిపతిపి అత్తి. సో పురేజాతత్తి పచ్చయో
 ఏవాతి అత్తిపచ్చయే సఙ్గహితో. “తస్మిం కతే పవత్తమానానం”తి తస్మిం కమ్మే కతే తస్స కతత్తా ఏవ పవత్తమానానం.
 ఆరమ్మణాకారో గోచరవిసయాకారో. “సంతానవిసేసం కత్వా”తి బీజనిధానం కత్వాతి అధిప్పాయో. “తే”తి ఆరమ్మణపచ్చయ
 కమ్మ పచ్చయా. “అకాలికో”తి మగ్గచేతనావసేన అకాలికో. సోహి అత్తనో అనన్తరేఫలం జనేతి. తస్మా ఆగమేతబ్బస్స
 ఆయతికాలస్స అభావా అకాలికోతి వుచ్చతి. అవసేసో నానక్ఖణికపచ్చయో కాలికో. “పచ్చయట్ఠేనా”తి పచ్చయకిచ్చేన.
 లోకప్పవత్తియా కమ్మహేతుకత్తాతి సమ్మన్తో. “ఫలహేతు పచారేనా”తి ఫలభూతాయ సబ్బలోకప్పవత్తియా హేతుభూతస్స
 కమ్మస్స నామం ఫలమ్మి ఆరోపత్వా వోహారేన సబ్బేపి తేవీసతిపచ్చయా కమ్మసభావం నాతివత్తన్తీతి యోజనా.
 కమ్మపచ్చయ సఙ్ఖం గచ్ఛన్తీతి వుత్తం హోతి. “విజ్ఞమానా యేవా”తి అత్తిపచ్చయా ఏవాతి వుత్తం హోతి. “సాసనయుత్తియా
 విరుద్ధమేవా”తి ఏత్థ సాసనయుత్తి నామ తీణిపిటకాని. “విరుద్ధమేవా”తి ఆరమ్మణ పచ్చయభూతా సబ్బే పథవీ పబ్బత
 నదీసముద్ధ అజటాకాసాదయో చ సబ్బాపజ్ఞాత్తియో చ నిబ్బానజ్ఞా కమ్మసఙ్ఖం గచ్ఛన్తీతి వదన్తో చ, సబ్బే అతీతానాగత
 ధమ్మా అత్తిపచ్చయా ఏవాతి వదన్తో చ, తీహి పిటకేహిపి విరుజ్ఞతియేవ. పట్టానపాళియా పన వత్తబ్బమేవ నత్తి. అత్తి
 సద్ధోహి పట్టానే పచ్చప్పన్నభావేన విజ్ఞమానత్తో. న పరమత్థ ధమ్మ భావేన. నాపిలోక సమ్ముతివసేన. న హి పరమత్థ
 ధమ్మ భూతాపి అతీతానాగతధమ్మా ఇథ అత్తి సఙ్ఖం గచ్ఛన్తి. నాపిపజ్ఞాత్తి హోతి. “అజ్ఞమజ్ఞాప్పటిబద్ధఓకాసే”తి అజ్ఞమజ్ఞాం
 నిస్సయనిస్సితభావే న పటిబద్ధే కామరూపభవోకాసే. “యతో”తి యష్టాపటిసన్ది విజ్ఞాణతో. “యతో”తి వా యష్టాసీసతో,
 యష్టాబీజతో నిబ్బత్తీతి యోజనా. “బీజతో వియ మహారుక్ఖస్సా”తి బీజపచ్చయా కళీరజ్జరూదికస్స మహారుక్ఖసంతానస్స
 నిబ్బత్తివియ. పాళిపారే. “న ఓక్కమిస్సధా”తి సచే న ఓక్కమేయ్య. “సముచ్చిస్సధా”తి అపినుఖో సముచ్చేయ్య, వడ్డేయ్య.
 “వోక్కమిస్సధా”తి సచే విగమేయ్య, వినాసేయ్య. “అభినిబ్బత్తిస్సధా”తి అపినుఖో అభినిబ్బత్తేయ్య, పాతుభవేయ్య.
 “వోచ్చిజ్జిస్సధా”తి సచేఉచ్చిజ్జేయ్య. “ఆపజ్జిస్సధా”తి అపినుఖో ఆపజ్జేయ్య. “యదిదం”తి యం ఇదం. “ఇదం”తి

నిపాతమత్తం. “విజ్ఞాణం”తి పటిసన్ధివిజ్ఞాణం. యం విజ్ఞాణం అత్తి. ఏసేవ విజ్ఞాణ ధమ్మాతి యోజనా. “రూపుప్పత్తియా”తి రూపుప్పాదస్స. విజ్ఞాణం పచ్చయో ఏతస్సాతి విజ్ఞాణ పచ్చయా. రూపుప్పత్తి. “రూపప్పవేణియా”తి కమ్మజరూపసంతతియా. “ఉతుఆహారాపీ”తి అజ్ఞత్త ఉతుఅజ్ఞత్త ఆహారాపి. ఇదశ్చ సమ్మవయుత్తి వసేన వుత్తం. అత్తతో పన పురిముప్పన్నాయ రూపప్పవేణియా అసతి, అజ్ఞత్తం తే ఉతుఆహారాపి నత్తియేవ. బహిద్ధా ఉతుపన అసతిపి పురిముప్పన్నాయ రూపప్పవేణియా రూపం న జనేతీతి న వత్తబ్బం. టీకాపారే. “అరూపం పనా”తి అరూపభూమిపన. “యస్మింరూపే”తి కమ్మజరూపే. “పచ్చయభావో అత్తి”తి పచ్చిమరూపుప్పత్తియా పచ్చయసత్తి అత్తి. కస్మా విజ్ఞాయతీతి చే. “పుత్తస్సా”తిఆదిమాహ. “బీజభావసజ్ఞాతం”తి అమ్మబీజాదీనం బీజభావసజ్జాతం. “నియామరూపం నామా”తి ఉతువిసేసమాహ. “యథా వా తథా వా”తి అనియమతోతి వుత్తం హోతి. “యోనిభావసజ్జాతం”తి తం తం గోత్తకులజాతీనం జాతిభావసజ్జాతం. “నియామరూపం”తి ఉతువిసేస సజ్జాతం నియామరూపం. సదిసాని రూపసణ్ఠానాని యేసన్తి విగ్గహో. “పటిసన్ధిరూపస్సేవ ఆనుభావో”తి కలలకాలాదీసు ఉప్పన్నస్స పటిసన్ధిరూపస్సేవ ఆనుభావో. పున తమేవత్తం విసేసేత్వా దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదిమాహ. “సముదాగతం”తి సుట్ట ఉపరూపరిఆగతం. ఇత్తిభావాదిరూపం బీజరూపశ్చ నియామేతీతి సమ్మన్తో. “నియామకం”తి నానావణ్ణసణ్ఠానాదీనం నియామకం. “తత్త ఇమస్మిం భవే”తిఆదీసు. ధనశ్చ ధణ్ణశ్చ తతో అవసేసా సబ్బేఉపభోగపరిభోగాచాతి విగ్గహో. విజ్ఞా చ సిప్పశ్చ నానాబహుస్సుతశ్చ పరియత్తి చాతి ద్వన్తో. “అనాగతానం తాసం”తి తాసం అభినవధనధణ్ణాదీసమ్మత్తీనం. “ఉపనిస్సయ పచ్చయతా”తి పుబ్బయోగకమ్మస్స ఉపనిస్సయ పచ్చయతా. తత్త ధనధణ్ణభోగానం పటిలాభత్తాయ పుబ్బయోగకరణం నామ కసికమ్మ వాణిజ్జకమ్మాదీనం కరణం. తత్త కసికమ్మే తావ ధనధణ్ణభోగానం పటిలాభత్తాయ కసికమ్మకరణే ధనధణ్ణభోగా అనాగతూపనిస్సయ పచ్చయో. ఇదాని కసికమ్మకరణం తస్స పచ్చయుప్పన్నం. ధనధణ్ణ భోగానం పటిలాభపరిభోగకాలేసు కసికమ్మకరణం అతీతూపనిస్సయ పచ్చయో. తేసం పటిలాభో చ పరిభోగో చ తస్స పచ్చయుప్పన్నో. కసికమ్మకరణక్ఖణే పన ఖేత్త, వత్తు, బీజ, మేఘపుట్టియో చ నల్లలాదీని కసిభణ్ణాని చ గోమహింసా చ కమ్మకారక పురిసా చ పచ్చుప్పన్నూపనిస్సయో. కసికమ్మకరణం తస్స పచ్చయుప్పన్నం. కమ్మసాధికస్స మాతాపితాదయో పుబ్బపురిసా తస్స కమ్మస్స అతీతూపనిస్సయ పచ్చయో. తం కమ్మం తస్స పచ్చయుప్పన్నన్తి. ఏవం సేసేసుపి. సేసం సువిజ్ఞోయ్యం.

“పశ్చాద్విధ”న్తిఆదీసు. “సణ్ఠానత్తం”తి అణు, తజ్జరీ, రథరేణు, లిఖ్ఠాదీని ఉపాదాయ సబ్బేసం రూపసణ్ఠానానం భావో సణ్ఠానత్తం. “భావో”తి చ తేసం పవత్తి వుచ్చతి. “పవత్తి హేతూ”తి చ పరమత్త రూప ధమ్మా ఏవ. “అనుపగమనతో”తి ఏత్త సభావతో అతిసుఖుమత్తా అనుపగమనం వేదితబ్బం. అధివచనసజ్జాతం నామాభిధానన్తి విగ్గహో. “అధివచనం”తి చ అత్థప్పకాసకత్తా అధికం వచనం అధివచనం. “నామాభిధాన”న్తి చ నామపజ్ఞత్తి వుచ్చతి. “గహేతబ్బ భావో”తి ఇదం చిత్తం నామ, అయం ఫస్సోనామాతిఆదినా కథేంతానం సన్తికా నామాభిధానం సుత్వా తదనురూపస్స సభావత్తస్స జాననవసేన శాణేన గహేతబ్బభావో. నామ పజ్ఞాత్తానుసారేన జానితబ్బత్తా నామన్తి వుచ్చతీతి వుత్తం హోతి. ఆరమ్మణే నమతీతి నామం. ఆరమ్మణిక ధమ్మా వా ఏత్త నమన్తీతి నామన్తిపి యుజ్జతి.

ఇమస్మిం పచ్చయసగ్గహే పచ్చయధమ్మేసు పజ్ఞత్తీనంపి సగ్గహితత్తా పజ్ఞత్తి సగ్గహోపి ధేరేన ఇధ నిక్కిత్తో. తత్త “పజ్ఞావీయతీ”తి ఏత్త పజ్ఞాపనం నామ వోహరట్ఠపనం. తశ్చారపనం ద్వీపికారణేహి సిజ్జతి వదంతానం వోహరేన చ, సుణంతానం సమ్మటిచ్చనేన చాతి దస్సేతుం “అయం పీ”తిఆదిమాహ. “సమ్మటిచ్చీయతీ”తి యథా పుబ్బపురిసేహి వోహరీయతి, తథా పచ్చిమ జనపరమ్పరాహి వోహరీయతీతి వుత్తం హోతి. పకారేన శాపీయతీతి పజ్ఞత్తీతిపి యుజ్జతి.

“బృహ్మనంతో”తి మనుస్సు, దేవ, పథవీ, పబ్బతాదికో సద్దంతో. “పజ్ఞా పీయన్తీ”తి పకారేన రపీయన్తి. సద్దపజ్ఞాత్తిం ఆహతి
 అధికారో. అధిమత్తభావప్పకారో నామ పథవీపబ్బతాదీసు పథవీధాతుయా అధిమత్త భావవిసేసో. నదీ సముద్దోదకాదీసు
 ఆపోధాతుయా. అగ్గిక్లన్దేసు తేజోధాతుయా. వాతక్లన్దేసు వాయోధాతుయాతి ఏవం అధిమత్త భావవిసేసో. వివిధేన పకారేన
 పరిణమనం విపరిణామోతి ఆహ తథా తథా విపరిణామాకారన్తి. పథవీపబ్బతాదివోహరో సణ్ఠితాకారం నిస్సాయ పవత్తో న
 హోతి. పథవీ నామ ఏవం సణ్ఠానా, పబ్బతో నామ ఏవం సణ్ఠానేతి సణ్ఠాననియమో నత్తి. పంసుసిలానం
 రాసిపుజ్ఞాప్సవత్తిమత్తేన వోహరో సిద్ధోతి వుత్తం “న హి ఇథ సణ్ఠానం పథానం”తి. “కట్టాదయో ఏవ వుచ్చన్తీ”తి తే
 ఏవసణ్ఠాననానత్తం పటిచ్చ నానావోహరేన వుచ్చన్తి. పథవీ పబ్బత నదీ సముద్దాదీసు వియ భూతానం
 పవత్తివిసేసాకారేనాతి వుత్తం “న హి ఇథ సమూహో పథానం”తి. “ఉపాదాపజ్ఞాత్తీ”తి పజ్ఞాక్లన్ద ధమ్మే ఉపాదాయ తేహి
 అనజ్ఞం ఏకీభూతం కత్వా పజ్ఞాత్తి. న ఆకాస పజ్ఞాత్తి దిసాదేసపజ్ఞాత్తియో వియ తేహి ఖన్దేహి ముఞ్చిత్వా పజ్ఞాత్తి. “యతో”తి
 యష్ఠాదిసతో. “లద్దప్పకాసత్తా”తి లద్దప్పభాసత్తా. “అహస్సా”తి దివసస్సు. ఉద్దుమాతకాదీని ‘ఉద్దుమాతకం
 పటికూలం’తిఆదినా పటికూలవసేన మనసికరోస్తస్సపి నిమిత్తం ఉపట్టహన్తం భూతవికారప్పకారేన ఉపట్టహతీతి కత్వా
 భూతనిమిత్తే సజ్ఞణ్ఠాతి. “అట్టకథాయం”తి పుగ్గలపజ్ఞాత్తి అట్టకథాయం. “తాసం”తి భూమిపబ్బతాదికానం అత్త పజ్ఞాత్తీనం.
 “తథా తథా”తి అయం భూమి, అయం పబ్బతో, తిఆదినా తేన తేన వోహరేన. అత్థానం పరమత్థానం ఛాయాతి అత్తచ్ఛాయా.
 “ఛాయా”తి చ నిమిత్తచ్ఛాయాయో వుచ్చన్తి. అత్తచ్ఛాయానం ఆకారో అత్తచ్ఛాయాకారో. “ఆకారో”తి చ నానాసమూహా
 నానాసణ్ఠానాదికో ఆకారో. అత్తోతి వా సద్దాభిధేయ్యో వచనత్తో. సోయేవ సమూహాకారాది నిమిత్త మత్తత్తా అత్తచ్ఛాయాకారోతి
 వుచ్చతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “సద్దాభిధేయ్య సజ్ఞాతేనా”తిఆదినా. “దబ్బప్పటిబిమ్బాకారేనా”తి దబ్బసజ్ఞాతేన
 పటిబిమ్బాకారేన. “ఓలమ్మియా”తి అవలమ్మిత్వా. “గణనూపగం కత్వా”తి అయ మేకో అత్తో, ఇదమేకం వత్తూతి ఏవం
 గణనూపగం కత్వా. “ఇమేఛా”తి ఇమే ఛసద్దపజ్ఞాత్తి వోహరా నామ నామకమ్మాది నామ. “అత్తనీ”తి నామపద సజ్ఞాతే
 అత్తని. అత్త విసయం ఏవ హుత్వా పవత్తతి భాసజ్ఞానన్తి అధిప్పాయో. “నామే సతీ”తి అక్ఖరసమూహో పదం,
 పదసమూహో వాక్యన్తి ఏవం వుత్తే నామపదే విజ్ఞమానే సతి. “తదుగ్గణ్ణన్తానం”తి తం తం నామపదం వాచుగ్గతకరణ వసేన
 ఉగ్గణ్ణన్తానం జనానం. “తదత్థా”తి తస్స తస్స నామ పదస్స అత్థా. “ఆగచ్ఛన్తి యేవా”తి భాసజ్ఞానం ఇణాభిముఖం
 ఆగచ్ఛన్తియేవ. ఏతేన అత్తని అత్తస్స నామనం నామ అత్తజోతన కిచ్చమేవాతి దీపేతి. “సుణన్తానం ఇణం”తి ఏత్త
 “ఇణం”తి ఉపలక్ఖణ వచనం, అకుసల విజ్ఞాణస్సపి అధిప్పేతత్తా. “తం తం అత్థాభిముఖం నామేతీ”తి ఆరమ్మణ
 కరణవసేన నామేతి. “నామగ్గహణ వసేనా”తి అయం అసుకోనామ హోతూతి ఏవం నామగ్గహణవసేన. “ధారీయతీ”తి
 యావజీవంపి అప్పముస్సమానం కత్వా ధారీయతి. నీహరిత్వా వుచ్చతి అత్తో ఏతాయాతి నిరుత్తి. “ఏతాయా”తి
 కరణభూతాయ ఏతాయనామజాతియా. “అవిదితపక్ఖే”తి నామపదం అస్సుతకాలే అవిజ్ఞాతపక్ఖే. “తతో నీహరిత్వా”తి
 అవిదితపక్ఖతో ఇణేన నీహరిత్వా. “కథీయతీ”తి తం సుతకాలే వదన్తేన సుణన్తస్స ఆచిక్ఖీయతి జానాపీయతి. “అత్తస్సా”తి
 అవిదితపక్ఖే రితస్స అత్తస్స. “ఏతస్సే వా”తి నామపదస్సేవ. నామపదన్తి చ క్రియ పదంపి , ఉపసగ్గపదమ్మి,
 నిపాతపదమ్మి, పాటిపదికపదంపి, ఇథ నామపదస్సేవ వుచ్చతి. “విసేసనభూతానం”తి అజ్ఞాపదత్తసమాసే సమాసపదానం
 అత్థా విసేసనా నామ. ఏవం విసేసనభూతానం. “పుగ్గలస్సా”తి అజ్ఞాపదత్తభూతస్స అభిజ్ఞాలాభీ పుగ్గలస్స. “వదన్తీ”తి
 ఆనన్దాచరియం సన్దాయ వుత్తం. సో హి ధమ్మసజ్ఞణీయం పజ్ఞాత్తిదుకనిద్దేసే మూలటీకాయం తథా వదతి. “తబ్బావం”తి
 అక్ఖర పదబృహ్మనభావం. “అస్సా”తి నామపజ్ఞాత్తియా. అక్ఖరపదబృహ్మనం గోచరో ఆరమ్మణం అస్సాన్తి విగ్గహో.
 “అనుసారేనా”తి అనుగమనేన. “లోకసజ్జేత నిమ్మితా”తి లోకసజ్జేతజ్ఞాణేన పవత్తితా. “లోకసజ్జేతజ్ఞాణం”తి చ ఇదం

నామం ఇమస్సత్థస్స నామం, అయమత్తో ఇమస్స నామస్స అత్తోతి ఏవం పురేతరం లోకసంజ్ఞాణ జాననకంజ్ఞాణం. “అతీత సద్దమత్తారమ్మణా”తి సోతవింజ్ఞాణ వీధియా ఆరమ్మణం హుత్వా నిరుద్ధం అతీత సద్దమత్తం కురుమానా. “తేన వుత్తవచనే”తి తేన సిక్ఖం పచ్చక్ఖన్తేన భిక్ఖునా సిక్ఖం పచ్చక్ఖామీతి వుత్తవచనే. పచ్చప్పన్నం సద్దం సోతవింజ్ఞాణ వీధియా, అతీతఞ్చ సద్దం మనోవింజ్ఞాణ వీధియాతి యోజనా. “తాని అక్ఖరానీ”తి సిక్ఖం పచ్చక్ఖామీతి వాక్యే అవయవక్ఖరాని. “అయం అక్ఖర సమూహో”తి ఇదం నామపదన్తి వుత్తం హోతి. ఏతస్స అత్థస్స. “వినిచ్చయవీధిం”తి అక్ఖర పదసల్లక్ఖణవీధిఞ్చ. “ఏకక్ఖరే సద్ధే”తి ‘గో’ ఇచ్చాదికే ఏకక్ఖరే పఞ్ణత్తి సద్ధే. “యా”తి నామ పఞ్ణత్తి. “వదంతస్స మనసా”తి సమ్మన్దో. “పుబ్బభాగే”తి యం కిఞ్చి అత్థం పరేసం వత్తుకామో వదంతో తస్స తస్స అత్థస్స నామం పథమం మనోద్వారవీధియా నియమేత్వా ఏవ వదతి, తం నామం పుబ్బభాగే వదంతేన మనసా వవత్థాపితా నామపఞ్ణత్తీతి వుచ్చతి. పటిపాటికథనం పవత్తిక్కమకథనం. “వుత్తం”తి అట్ఠకథాసు వుత్తం. తథా అద్దమత్తికన్తి చ వుత్తన్తి సమ్మన్దో. “వుత్తం”తి చ సద్దసత్థేసు వుత్తం.

గాథాయం. “మత్తా”తి ఏకవింజ్ఞాస్పాదక్ఖణం వుచ్చతి. ఏకా మత్తాయస్సాతి ఏకమత్తో. “దీఘముచ్చతే”తి దీఘో నామ వుచ్చతే. “ఘ్లాతో”తి నానప్పకారేన రుతో గాయితోతి పరుతో . సో ఏవ రకారస్స లకారం కత్వా పకారే చ సరలోపం కత్వా ఘ్లాతోతి వుచ్చతి. గీతన్తి వుత్తం హోతి. “పరమత్థ సద్దసంజ్ఞాటానం”తి పరమ్మరా పవత్తానం పరమత్థ సద్దరాసీనం. “అనేకకోటిసతసహస్సాని చిత్తానీ”తి జవనవీధీనం అన్తరన్తరా భవజ్ఞచిత్తేహి సద్ధిం అనేకకోటిసతసహస్సాని చిత్తాని.

పట్టాననయానుదీపనా నిట్ఠితా.

పచ్చయసంఘహానుదీపనా నిట్ఠితా.

౯. కమ్మటానసజ్ఞహఅనుదీపనా

౧౭౦. కమ్మటానసజ్ఞహ . విదితో విజ్ఞాతో నామయాప విభాగో యేనాతి విగ్గహో. యోగీ పుగ్గలో. “కిలేసే సమేతీ”తి కామచ్చన్దాదికే నీవరణకిలేసే ఉపసమేతి. “తథా పవత్తో”తి భావనావసేన పవత్తో. వూపసమనవసేన వా పవత్తో. “తాయా”తి తాయభావనా పజ్ఞాయ, పస్సన్తీతి సమ్మన్దో. “పస్సితం”తి సమనుపస్సితం. కథం కసిణభావనాదికం యోగకమ్మం అత్తావ అత్తనో రానం హోతీతి వుత్తం “ఆదిమజ్జపరియోసానానంహీ”తిఆది. విభావనిపారే. “పదట్టానతాయా”తి ఏతేన తిట్టతి అనివత్తమానం పవత్తతి ఏతేనాతి రానన్తి అత్తేన పదట్టానమేవ రానన్తి వుచ్చతీతి దీపేతి. “సుఖవిసేసానం”తి ఝానసుఖ మగ్గసుఖ ఫలసుఖానం. “దసకసిణానీ”తిఆదీసు ముఖ్యతో వా ఉపచారతో వా ద్విధాపి అత్తం దస్సేతుం “దసకసిణానీ”తిఆది వుత్తం. “సేసానిపీ”తి అప్పమజ్జాదీని సేసకమ్మటానానిపి. యం యం అనురూపం యథానురూపం. “సముదాచరణం”తి పునపునం భుసం పవత్తనం. “సంసగ్గ భేదో”తి ఏకమేకస్స పుగ్గలస్స కస్సచి ద్వేచరియా, కస్సచి తిస్సోతిఆదినా సమ్మిస్స విభాగో. అట్టకథాయం”తి విసుద్ధిమగ్గ అట్టకథాయం. “సబ్బాయపి అప్పనాయా”తి ఝానప్పనాయ చ మగ్గప్పనాయ చ ఫలప్పనాయ చ. “యా ఆసన్నే పవత్తా దూరే పవత్తాతి అధికారో. “ఇతరా పనా”తి దూరే పవత్తాపన. “తాసం పనా”తి తిస్సన్నం భావనానం పన. “తేసం పీ”తి ద్విన్నం నిమిత్తానంపి. “విదట్ఠిచతురజ్జలం” నామ విత్థారతో చతురజ్జలాధికం విదట్ఠిప్పమాణం. విదట్ఠిప్పమాణం వా చతురజ్జలప్పమాణం వాతిపి యుజ్జతి. తథాహి విసుద్ధిమగ్గే వాయోకసిణ విధానే చతురజ్జలప్పమాణం సీసం వాతేన పహరియమానం దిస్వాతి వుత్తం. ఖలమణ్డలం నామ కస్సకానం కస్సమద్దనభూమిభాగమణ్డలం. “కతం వా”తి నీలాదివణ్ణవిసేసరహితం అరుణవణ్ణం మత్తికకణ్ణం ఉదకేన మద్దిత్వా చక్కమణ్డలం వియ పరిమణ్డలం సుమట్టతలం పథవిమణ్డలం కరోన్తి. ఏవం కతం వా. “అకతం వా”తి కత్తచి భూమిభాగే కేనచి అకతం సయం జాతం వా. “కసిణేన జమ్బుదీపస్సా”తి ఏత్త.

బుద్ధోతి కిత్తయన్తస్స, కాయే భవతి యా పీతి;

వరమేవ హి సాపీతి, కసిణేనపి జమ్బుదీపస్సాతి.

గాథాసేసో. తత్త జమ్బుదీపస్స కసిణతో సాపీతివరా ఏవాతి యోజనా. “కసిణతో”తి చ సకలమణ్డలతో. సకలస్స జమ్బుదీపమణ్డలస్స ఇస్సరియాధిపతితో పీతి వుత్తం హోతి. “సన్నివిట్టా”తి సమం సణ్ణితా. “సణ్ణాన పజ్ఞత్తీ”తి మణ్డలసణ్ణానేన ఉపట్టితా నిమిత్తపజ్ఞత్తి ఏవ వుచ్చతి. “పుట్టట్టానే”తి కాయేవా రుక్ఖగ్గాదీసువా వాతేన పహతట్టానే. “వాయు వట్టీ”తి వాతపరిమణ్డలం. చన్దసూరియానం అగ్గిస్స చ ఓభాసేన విసిట్టాతి సమాసో. “విసిట్టా”తి విసేసితా.

“ధూమాతం”తి ధూమాయితం. ధూమపూరితపటం వియాతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “సూనభావం గతం”తి. అన్తే కకారో నిన్దత్తజోతకోతి వుత్తం “కుచ్చితత్తా”తి. జేగుచ్చి తబ్బత్తాతి అత్తో. “ఛవసరీరస్సా”తి లామకసరీరస్స. “తదేవా”తి ఛవసరీరమేవ. విపుబ్బకం విచ్చిన్నకం నామాతి సమ్మన్దో. తత్త విసేసేన నీలన్తివిసీలం. తమేవ కుచ్చితత్తా విసీలకం. “తదేవ పున పచ్చిత్వా”తి విసీలకసరీరమేవ పున కాలాతిక్రమే పచ్చిత్వా. పూతిలోహితానం పరిపక్కభావం పత్వాతి అత్తో. తతో తతో ద్వారచ్చిద్దతో. యుత్తం తదేవ సరీరన్తి సమ్మన్దో. విచ్చిన్నకం నామ, విచ్చిద్దకన్తిపి పరన్తి. “అపకడ్డిత్వా”తి ఖణ్ణాని సరీరతో మోచేత్వా తం తం పదేసం కడ్డిత్వా. “పగ్గరితలోహిత సరీరం”తి చిన్నవిద్ధట్టానేసు వణముఖేహి పగ్గరితలోహితసరీరం.

“బుద్ధానుస్మృతి” ఏ త్త బుద్ధసద్దో గుణ్యాపచార వచనం హోతి. గుణినో దబ్బస్స నామేన గుణానం గహేతబ్బత్తాతి
 వుత్తం “బుద్ధగుణస్స అనుస్మతి బుద్ధానుస్మృతి”తి. ఏసనయో ధమ్మానుస్సతాదీసు. “అరహతాదీ”తి అరహతాదిగుణో.
 విగతాని దుస్సిల్యాది మలాని చ మచ్ఛేరశ్చ యస్స తం విగతమలమచ్ఛేరం. తస్స భావోతి విగహో. “అత్తనా
 అధిగతనిబ్బానశ్చా”తి ఏతేన అరియపుగ్గలానం కిలేసానం అచ్చంతవూపసమో వుత్తో. “యం ఆరబ్భా”తి యం పుగ్గలం
 ఆరబ్భ. హితుపసంహరో నామ అయం పుగ్గలో అవేరో హోతు, అబ్బాపజ్ఞో హోతుతిఆదినా అవేరతాదీని హితసుఖాని
 తస్మిం పుగ్గలే చిత్తేన ఉపసంహరణం. కరుణా, ముదితా, హేటా చేతసికసజ్ఞహే వుత్తత్తా ఏవ. హితుపసంహరో చ
 హితమోదనా చ అహితాపనయనశ్చాతి ద్వంద్వో. తత్త హితుపసంహరో మేత్తాయ కిచ్చం. హితమోదనా ముదితాయ.
 అహితాపనయనం కరుణాయ కిచ్చం. తత్త పరం హితసుఖసమ్పన్నం దిస్వా తేన పరహితేన అత్తని పీతిపామోజ్జవడ్డనం
 హితమోదనా నామ. పరం దుక్ఖితం దిస్వా అయం ఇమమ్మాదుక్ఖా ముచ్చతు, మాకిలమతూతి ఏవం చిత్తేన పరస్మిం
 అహితస్స దుక్ఖస్స అపనయనం అహితాపనయనం నామ. “తేసం”తి పరసత్తానం. సస్స అత్తనో ఇదన్తి సకం. “ఇదం”
 సుఖదుక్ఖకారణం. అత్తనా కతకమ్మం ఏవ సకం యేసం తే కమ్మస్సకా. పరసత్తా ఏవ. తేసం భావో. తస్స అనుబ్రూహనన్తి
 విగహో. “సీమసమ్మేదో”తి అత్తా చ పియపుగ్గలో చ మజ్జత్తపుగ్గలో చ వేరిపుగ్గలో చాతి చతస్సో సీమా. సమ్మిన్దనం
 సమ్మేదో. సమ్మిస్సనం అనానత్తకరణన్తి అత్తో. సీమానం సమ్మేదో సీమసమ్మేదో. సబ్బా ఇత్థియో, సబ్బేపురిసాతిఆదినా
 ఓధిసో పరిచ్ఛేదతో ఫరణం ఓధిసోఫరణం నామ. సబ్బేసత్తా, సబ్బేపాణా, సబ్బేభూతాతిఆదినా అనోధిసో అపరిచ్ఛేదతో
 ఫరణం అనోధిసోఫరణం నామ. పురత్తిమాయదిసాయ సబ్బేసత్తా అవేరాహోన్తూతిఆదినా దిసావిభాగవసేన ఫరణం
 దిసాఫరణం నామ. “తం సమగ్గీనో చా”తి తాహి అప్పమజ్ఞాహి సమగ్గీనో పుగ్గలా. “నిచ్చం సోమ్మహదయభావేనా”తి
 సబ్బకాలం సంతసీతల హదయభావేన. బ్రహ్మసద్దో వా సేట్టపరియాయో ‘బ్రహ్మం పుజ్ఞం పసవతీ’తిఆదీసు వియ. అసితబ్బం
 భుజ్జోతబ్బన్తి అసితం. పశ్చాభోజనం. పాతబ్బన్తి పీతం. అట్టవిధం పానం. దన్తేన ఖాయితబ్బం ఖాదితబ్బన్తి ఖాయితం.
 పూవక్ఖజ్జఫలక్ఖజ్జాదికం నానాఖాదనీయం . అగ్గలీహిపి గహేత్వా సాయితబ్బం లేహితబ్బన్తి సాయితం. మధుప్పాణితాదికం
 సాయనీయం. సరసప్పటికూలతా నామ అత్తనో సభావతో పటికూలతా. చతుబ్బిద్ధోపి హి ఆహారో భాజనేసు వా
 హత్థముఖాదీసు వా యత్త యత్త సమ్మక్ఖేతి, లగ్గతి, లిమ్మతి. తం ఉదకేన ధోవితబ్బం హోతి. అధోతం పన తమ్మి
 జేగుచ్చనీయం హోతి. ఆసయతో పటికూలతా నామ తస్స అజ్ఞోహరీయమానస్స కణ్ఠాదీసు రితేహి పిత్తసేమ్మాదీహి
 ఆసయేహి సమ్మిస్సనవసేన పటికూలతా. నిధానతో పటికూలతా నామ నిధానతో పటికూలతా. “నిధానం”తి చ ఆమాసయో
 వుచ్చతి. పక్కతో పటికూలతా నామ తస్స నిధానగతస్స పరిపక్కకాలే గూఢముత్తాదిభావపత్తితో పటికూలతా. అపక్కతో
 పటికూలతా నామ తస్మిం అపరిపక్కే అజిణ్ణే సతి సరీరే నానారోగుప్పత్తివసేన పటికూలతా. ఫలతో పటికూలతా నామ తస్స
 పరిపక్కకాలతో పట్టాయ సరీరే కేసలోమాదీనం పటికూలరాసీనం వడ్డనవసేన పటికూలతా. నిస్సన్దతో పటికూలతా నామ
 తస్స న వహిద్వారేహి వా లోమకూపేహివా అజ్ఞోహి నానావణముఖేహి వా ఉర్హరణ పర్హరణాదివసేన పటికూలతా. “తత్తా”తి
 తస్మిం చతుబ్బిద్ధే ఆహారే. “నికన్తిప్పహానసజ్ఞా”తి కన్తారమగ్గే మాతాపితూనం కన్తారనిత్తరణత్తాయ పుత్త మంసఖాదనే
 వియ అతి మనుజ్ఞోపి ఆహారే రసతత్తా పహానవసేన పవత్తా సజ్ఞా. “సలక్ఖణాదివసేనా”తి సలక్ఖణససమ్పారాదివసేన. “రాగేన
 చరతీ”తి ఏత్త “రాగేనా”తి కరణత్తే, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణేవా కరణ వచనం. తత్త కరణత్తేతావ “రాగేన చరతీ”తి చతుసు
 ఇరియాపథేసు యేభూయ్యేన రాగచిత్తేన చరతి. రాగచిత్తేన నియ్యమానో విచరతీతి వుత్తం హోతి. ఇత్థమ్మూత లక్ఖణే పన
 “రాగేన చరతీ”తి తేసు రాగకేతు రాగధజో హుత్వా విచరతీతి వుత్తం హోతి. “అస్సా”తి తస్సపుగ్గలస్స. “ఉస్సన్నో”తి ఉగ్గతో
 పాకటతరో. బహుతరోతిపి వదన్తి. “పహానాయా”తి ఏత్త ఇతిసద్దో ఆది అత్తో. తేన కరుణా భావేతబ్బా విహింసాయ

పహానాయ. ముదితా భావేతబ్బా అరతియా పహానాయాతి ఇమం పాళిసేసం సభణ్ణాతి. “నిస్సరణతావచనతో”తి నిస్సరణణ్ణోతం బ్యాపాదస్స యదిదం మేత్తాచేతో విముత్తి. నిస్సరణణ్ణోతం విహేసాయయదిదం కరుణా చేతోవిముత్తి. నిస్సరణణ్ణోతం అరతియా యదిదం ముదితా చేతో విముత్తితి ఏవం నిస్సరణ భావవచనతో చ. చతస్సో అప్పమణ్ణాయో. ల. దోస చరితస్సాతి వుత్తం. “దోస వత్థుత్తాభావతో చా”తి దోసుప్పత్తియా వత్థు భావస్సకరణ భావస్స అభావతో చ. నీలాదీని చత్తారి కసిణాని దోస చరితస్సాతి వుత్తం. కస్మాపనేత్థి దోస చరితస్స ఉపేక్షా సప్పాయకారణం విసుం న వుత్తన్తి. అజ్ఞాకారణత్తా న వుత్తన్తి దస్సేన్తో “ఏత్థి చా”తిఆదిమాహ. “తిస్సో”తి తిస్సో అప్పమణ్ణాయో. “మనాపియరూపానీ”తి మనాపియవణ్ణాని. విక్ఖిత్తచిత్తో చ హోతీతి అధికారో. “తస్సా”తి పమాద బహులస్స విక్ఖిత్తచిత్తస్స చ పుగ్గలస్స. వుత్తం సియా. విసుద్ధి మగ్గే పన ఏవం వుత్తం నత్తితి అధిప్పాయో. విభావనిపారే. “బుద్ధివిసయ భావేనా”తి వుత్తం. యది బుద్ధివిసయత్తా మోహచరితస్స సప్పాయం. బుద్ధివిసయభూతాని మరణ ఉపసమసణ్ణా వవత్తానానిపి మోహచరితస్స సప్పాయాని సియున్తి వుత్తం “ఏవణ్ణోసతీ”తిఆదిం. “భూతకసిణానీ”తి పథవీకసిణాదీని మహాభూతకసిణాని. “తత్తాపీ”తి వా తేసు చత్తాలీస కమ్మట్టానేసుపి. ఏవంసతి వణ్ణకసిణానం పుథులఖుద్దకతాపి ఏత్థి సభహితా హోతీతి. “మహాంతం”తి విదత్తి చతురంజలతో మహాంతం. యది ఏవసద్దో యథారుతమేవ యుజ్జేయ్య. ఏవంసతి ఖుద్దకం వితక్కచరితస్సేవ సప్పాయం, న బుద్ధిచరితాదీనన్తి ఏవమత్తోపి గణ్ణేయ్య. అథ బుద్ధిచరితస్స పన అసప్పాయం నామ నత్తితి అట్టకథావచనేన విరుజ్జేయ్యాతి ఇమినా అధిప్పాయేన “ఖుద్దకన్తి పదేయుజ్జతీ”తి వుత్తం. అథవా, పుథులం మోహచరితస్స, ఖుద్దకం వితక్కచరితస్సేవ, నమోహచరితస్సాతి అత్తే సతి, బుద్ధిచరితాదీనం పన పుథులంపి ఖుద్దకంపి అనుజ్ఞాతం హోతీతి దట్టబ్బం. “సబ్బణ్ణోతం”తి సబ్బణ్ణా ఏతంచరితవిభాగవచనం. ఉజ్జవిపచ్చనీకవసేన తీసు అకుసల చరితేసు పుగ్గలేసు. వితక్క చరితే చ అతిసప్పాయతాయ సద్ధాబుద్ధి చరితేసూతి అధిప్పాయో. తేనాహ “రాగాదీనం పన అవిక్ఖమ్మికా”తిఆదిం.

“బుద్ధధమ్మ. ల. గుణానం”తి ఏత్థి గుణసద్దో పుబ్బపదేసు యోజేతబ్బో బుద్ధగుణానణ్ణా ధమ్మగుణానణ్ణాతిఆదినా. “తత్తా”తి తస్మిం గుణపదే. న తప్పేతీతి అతప్పనీయో. తప్పనం సన్తుట్టిం న జనేతీతి అత్తో. సంవేజనం సంవేగం జనేతీతి సంవేజనియో. “ధమ్మో”తి సభావో. సంవేజనియో ధమ్మో యస్సాతి సంవేజనియ ధమ్మం. మరణం. “పశ్చామజ్ఞానసమాధిస్సా”తి రూపావచర పశ్చామజ్ఞాన సమాధిస్స. “ఉదయమత్తానీ”తి వడ్డితమత్తాని. “తత్తా”తి పటికూలారమ్మణేసు. “పుబ్బచ్చట్టకస్సా”తి పురాణచ్చట్టకస్స. గూఢముత్తవిస్సజ్జన కస్సాతి వుత్తం హోతి. తేనాహ “గూఢరాసి దస్సనే వియా”తి. న తే కదాచి సోమనస్సేన వినా అప్పనం పాపుణన్తి. బ్యాపాదవిహింసా అరతీనం దూరిభావేన సోమనస్సుప్పత్తియా అతిసుకరత్తా పశ్చామజ్ఞానే వియ సుఖసోమనస్సానణ్ణా అవిక్ఖమ్మనతో. “ఉదాసిసపక్ఖే”తి అజ్ఞాపేక్షనపక్ఖే. “దళ్ళం”తి భుసం. “విభూతం”తి పాకటం. నిమిత్తం దళ్ళవిభూతం కత్వా గహణం దళ్ళ విభూతగ్గహణం. “కస్సచి ఆరమ్మణస్సా”తి బుద్ధగుణాది ఆరమ్మణస్స. “పటిభాగనిమిత్తం”తి ఏత్థి పటిభాగసద్దో తస్స దిసే పవత్తోతి ఆహ “తాదీసే”తిఆదిం. “తంసణ్ణానే”తి ఏతేన పథవిమణ్ణలాదీసు వియ సణ్ణానాకారేన రితేసు సభావ ధమ్మ పుణ్ణోసు ఏవ తస్సదిసం పటిభాగనిమిత్తం నామ సిజ్జతీతి దస్సేతి. “ఏవ”న్తి సమధసజ్గహ తావ దసకసిణాని, దసఅసుభాతిఆదినా వుత్తేన వచనక్కమేన. “ఉగ్గహకోసల్లం”తి భావనాకమ్మం ఆరభితుకామేన భిక్షునా ఆచరియస్స సన్నికే సబ్బస్స కమ్మట్టాన విధానస్స ఉగ్గహణం ఉగ్గహో. తస్మిం కోసల్లం ఉగ్గహకోసల్లం. అపిచేత్త. సబ్బం ఉగ్గహేతుం అసక్కోన్నేన యం అత్తనా ఆరభిస్సతి. తస్స ఏకస్స విధానం పరిపుణ్ణం ఉగ్గహేతబ్బం. “ఉగ్గణ్ణాంతస్సా”తి ఏత్థి ఉకారో ఉపరి అత్తో. “గహణం”తి చ యథా చిత్తే అవినస్సమానం హుత్వా లబ్ధితి, తథా కత్వా చిత్తేన గహణన్తి దస్సేతుం “ఉపరూపరీ”తిఆది వుత్తం. “సమనుపస్సంతస్సా”తి సమ్మా పునపునం చక్షునా దస్సనసదిసం కరోంతస్స. పరితో సమంతతో కరణం పరికమ్మం. తస్మిం

నిమిత్తగ్రహణకమ్మ యం యం కత్తబ్బవిధానం అత్తి, తం తం పరిపుణ్ణం కత్వా గహణన్తి వుత్తం హోతి. భావనాతి వడ్డనాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “పునప్పున”న్తిఆదిమాహ. “నిరస్తరం పదహస్తస్సా”తి రత్తిదివం నిరస్తరం ఆరభస్తస్స. ఉగ్గహ నిమిత్తే సణ్ణానం గణ్ణన్తోపి వణ్ణరూపాదినా సభావ ధమ్మేన సహేవ గణ్ణాతి. పటిభాగనిమిత్తే పన సభావధమ్మం ముఞ్చేత్వా తస్స దిసం నిమిత్త పణ్ణాత్తి సజ్ఞాతం సుద్ధసణ్ణానమేవ గణ్ణాతి. ఏత్థ సియా, పటిభాగనిమిత్తేపి వణ్ణో నామ సన్దిస్సతి యేవాతి. సచ్చం. సో పన పటిభాగమత్తం హోతి. న ఏకస్తవణ్ణో. తేనాహ “తప్పటిభాగం వత్తు ధమ్మవిముచ్చితం”తి. “సన్నిసిన్నం”తి అచలం. “పవేసితం”తి భావనాచిత్తస్స అబ్బంతరే పక్కిత్తం వియ హోతీతి అధిప్పాయో. ఓభాసతీతి ఓభాసో. ఓభాసో హుత్వా జాతన్తి ఓభాసజాతం. ఓభాసనం వా ఓభాసో. జాతో ఓభాసో అస్సాతి ఓభాసజాతం. “పాతేన్తి”తి పటిపాతేన్తి. పున ఉప్పజ్జనవసేన ఉట్టాతుం న దేన్తి. “ఏతాయా”తి కత్తు అత్తే కరణవచనం. “నిమిత్తరక్షణవిధానం”తి సముప్పన్నస్స నిమిత్తస్స అనస్సనత్తాయ సత్తవిధేహి పలిబోధ ధమ్మేహి రక్షణత్తం. కతమే పన తేసత్తవిధా పలిబోధధమ్మా నామాతి. ఇధ అష్ఠేహి వత్తబ్బం నత్తి. విసుద్ధి మగ్గే ఏవ తే వుత్తాతి దస్సేతుం గాధమాహ. “ఆవాసో”తి అసప్పాయావాసో. “గోచరో”తి అసప్పాయగోచరగామో. “భస్సం”తి అసప్పాయవచనం. ఏవం పుగ్గలాదీసు. “సేవేధా”తి సేవేయ్య. “ఏవణ్ణోపటిపజ్జతో”తి ఏవంహివజ్జితబ్బే వజ్జనవసేన సేవితబ్బే సేవనవసేన పటిపజ్జన్తస్స. “కామతణ్ణాయ విసయభావం అతిక్కమిత్వా”తి ఏతేన కామభూమి కామభవసమతిక్కమో, రూపభూమిరూపభవ ఓక్కమో చ వుత్తో. వసనం వసీ. సత్తి. సామత్తియన్తి అత్తో. వసిం భూతం పత్తన్తి వసిభూతం. వసీ ఏవ వసితా. యథా పారమితాతి. “తతో విచారన్తి” ఏత్థ ఇతిసద్ధో ఆదిఅత్తో. తేన తతో పీతింతిఆదిం సగ్గణ్ణాతి. ఇచ్చన్తానం తేసం సబ్బణ్ణాబుద్ధానం. “యత్థా”తి యేసుద్ధీసుభవజ్ఞేసు. “భవజ్ఞచారో”తి భవజ్ఞప్పవత్తియం. “దన్ధాయితత్తం”తి దన్ధం హుత్వా అయతి పవత్తతీతి దన్ధాయితం. తస్స భావో దన్ధాయితత్తం. “రపేతుం”తి అధిట్టానం కత్వా రపేతుం. తతో అనతిక్కమితుం. “యత్తిచ్చకం”తిఆదీని క్రియావిసేసనపదాని. “యత్తిచ్చకం”తి యత్త యత్త రానే ఇచ్చాను రూపం. యదిచ్చకన్తియస్మిం యస్మిం ఖణే ఇచ్చాను రూపం. “యావతిచ్చకం”తి యత్తకేన పమాణేన ఇచ్చాను రూపం. “వితక్కాదికం ఓళారికజ్ఞం పహానాయా”తి ఏత్థ కస్స బలేన పహానం హోతి. తం తం విరాగ భావనా బలేన పహానం హోతి. కాచ తం తం విరాగభావనా నామ హోతి. అజ్ఞాసయ విసేస పరిగ్గహితా ఉపచారభావనా ఏవాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “పథమజ్ఞానం తావా”తిఆది వుత్తం. “ఆతాపవీరియం”తి యేనవీరియేన యోగినో అత్తానం వా కిలేస ధమ్మే వా ఆతాపేన్తి పరితాపేన్తి. తం ఆతాపవీరియం నామ. ఉగ్ఘాటీయమానమ్మి ఆకాసమేవ హోతి. తం ఆరబ్బ ఉపరిర్ఝానస్తరుప్పత్తియా భావనం కరోస్తస్సపి పునప్పునం తమేవ పఞ్చమజ్ఞానం ఉప్పజ్జతి. ఆరమ్మణే చ అనతిక్కన్తే ర్ఝానంపి అనతిక్కన్తమేవ హోతీతి. “తత్థా”తి తస్మిం ఆకాసకసిణే. “తదతిక్కమనసమ్మవో”తి కసిణ నిమిత్తాతిక్కమనసమ్మవో. “యథాదిట్టో”తి ర్ఝానచక్షునా దిట్టప్పకారే. “సమ్భావేత్వా”తి ధోమేత్వా. సమ్మా అనుస్సరణం సమనుస్సరణం. “ఇతరేసంపి వా”తి పుధుజ్జన పణ్ణితానంపి వా. మరణ సజ్ఞా వవత్తానేసు పరికమ్మఞ్చ సమాధియతి, ఉపచారో చ సమ్మజ్జతీతి యోజనా తిక్ష్ణపణ్ణానం పన పుధుజ్జనానంపి సతం బుద్ధగుణాదీసుపి ఉపచార సమ్మవో అట్టకథాయం వుత్తోయేవ. “సమధజ్ఞానేసూ”తి ఇదం అధికారవసేన వుత్తం. విపస్సనా కమ్మంపి గహేతబ్బమేవాతి దట్టబ్బం. పుట్టేదానం దత్వా ఇమినా పుణ్ణోన ఆయతిం ర్ఝానాభిజ్ఞాయో వా మగ్గఫలాని వా పటిలభిస్సామీతి పత్తనం కత్వా ఆగతోపి కతాధికారో ఏవాతిపి వదన్తి. కతమో పన కతాధికారో నామాతి ఆహ “ఆసన్నభవే”తిఆదిం. అట్టవిధేసు చతుక్కనయవసేన, నవవిధేసు పఞ్చకనయవసేన వుత్తోతి తేసం వాదీనం సాధకవచనం. విచారేత్వా పన గహేతబ్బం. ఆకాస కసిణేన వినా అరూపజ్ఞానాని లభిత్వా పున అభిజ్ఞాత్తాయ పరికమ్మేకతే ఆకాసకసిణేపి కత్తబ్బత్తా తస్స అభిజ్ఞాపాదకతా సమ్మవో వుత్తోతి అత్తస్స సమ్మవతో. పుట్టే అభావిత భావనోతి చ అకతాధికారోతి చ అత్తతో ఏకం.

“ఆదికమ్మికో”తి అభిజ్ఞాకమ్మే ఆదికమ్మికో. “తాదిసానం”తి పుట్టే అకతాధికారానం అభావితభావనానం ఇదాని ఇద్దివికుబ్బనం కరిస్సామీతి ఆరభంతానం అభిజ్ఞాకమ్మే ఆదికమ్మి కకులపుత్తానన్తి సమ్మన్దో. “ఇద్దివికుబ్బనం”తి చ ఉపలక్ష్ణణవచనం. దిబ్బాయ సోతథాతుయా సద్దం సవనం కరిస్సామీతిఆదికంపి గహేతబ్బం. ఇదఇచ్చ ఆదికమ్మికవిధానాధికారత్తా వుత్తం. అభిజ్ఞాసు వసిపత్తానమ్మి తం పశ్చామజ్ఞానం ఛసుఆరమ్మణేసు యధారహం అప్పేతియేవ. “అధిట్టాతబ్బం”తి యధిచ్చిత నిప్పత్తణ్ణాయ సతం హోతు సహస్సం హోతుతిఆదినా చిత్తేన అభివిధాతబ్బం. అభినీహరితబ్బన్తి వుత్తం హోతి. “సతం హోమి, సహస్సం హోమీతి వా”తి అత్తానం సతం వా సహస్సం వా నిమ్మిననవసేన వుత్తం. సేసం పన అజ్ఞాధానిమ్మిననవసేన. సోతుం వా సద్దం, పస్సితుం వా రూపం, జానితుం వా పరచిత్తం. అనుస్సరితుం వా పుట్టేనివుత్తం. అట్టకథాపారే. “అధిట్టాతీ”తి అభిజ్ఞాయ అధిట్టాతి. అభివిధాతి నిబ్బత్తేతీతి వుత్తం హోతి. దువిధంహి అధిట్టానం పరికమ్మేన అధిట్టానం అభిజ్ఞాయ అధిట్టానన్తి. ఇధ పన అభిజ్ఞాయ అధిట్టానం వుత్తం. “అధిట్టాన చిత్తేనా”తి అభిజ్ఞాచిత్తేనాతి వుత్తం హోతి. “పరికమ్మచిత్తస్సా”తి పుబ్బభాగే ఆవజ్ఞన పరికమ్మ అధిట్టానపరికమ్మచిత్తస్స. పచ్చిమం పన పాదకజ్ఞాన సమాపజ్ఞనం. పరికమ్మచిత్తస్స సమాధానత్తాయాతి వుత్తం. పరికమ్మచిత్తే సమాహితే కిం పయోజనన్తి ఆహ “తథాహీ”తిఆదిం. “సేసాభిజ్ఞాసుపి యధారహం వత్తబ్బో”తి దిబ్బసోతపరికమ్మే తేనేవపరికమ్మ సమాధిజ్ఞాణసోతేన ఆసన్నే దిబ్బవిసయంపి సద్దం సుణాతీతిఆదినా వత్తబ్బో. “ఇతి కత్వా”తి ఇతి మనసికత్వా. “తం”తి పచ్చిమం పాదకజ్ఞాన సమాపజ్ఞనం. “ఇధ నగహేతన్తి దట్టబ్బం”తి థేరస్స మతేన దట్టబ్బన్తి అధిప్పాయో. ఇధ పన ఆదికమ్మికవిధానప్పధానత్తా పచ్చిమంపి పాదకజ్ఞాన సమాపజ్ఞనం వత్తబ్బమేవాతి. “కాయగతికం అధిట్టహిత్వా”తి అయం కాయో వియ ఇదం చిత్తంపి దన్తగమనం హోతుతి ఏవం చిత్తం కాయగతికం కరణేన అధిట్టహిత్వా. “దిస్సమానేన కాయేనా”తి దన్తగమనేన గచ్ఛంతత్తా బహుజనానమ్మి దిస్సమానేన రూపకాయేన. తబ్బి పరీతేన సీఘగమనం వేదితబ్బం. “ఆరమ్మణమత్తం హోతీ”తి అనిప్పన్నరూపం సన్ధాయ వుత్తం. “ఆరమ్మణ పురేజాతం”తి నిప్పన్నరూపం. ఇతరం పన హదయ వత్తురూపం సన్ధాయ వుత్తన్తి దట్టబ్బం. పరచిత్త విజాననట్టానే అట్టకథాటీకాచరియానం విచారణా అట్టితి తం దస్సేతుం “ఏత్థ చ అట్టకథాయం తావా”తిఆది వుత్తం. “అట్టకథాయం”తి ధమ్మసజ్ఞణి అట్టకథాయంపి విసుద్ధిమగ్గ అట్టకథాయంపి. “ఖణికవసేనా”తి ఖణికపచ్చుప్పన్నవసేన. ఆవజ్ఞనే నిరుద్ధేతి సమ్మన్దో. “ఏకం చిత్తం”తి పరస్స చిత్తం. తదేవ అతీతం చిత్తం గణ్ఠన్తి. “తానీ”తి జవనాని. “తేసం”తి జవనానం. “తేనా”తి ఆవజ్ఞనేన. “ఇతరథా”తి అజ్ఞాధా సంతతి అద్ధావసేన వుత్తన్తి గహితే సతి. వుత్తో సియా. కస్మా, సంతతి అద్ధావసేన పచ్చుప్పన్నే గహితే సతి, సబ్బాయ ఏకజవనవీధియా ఏకపచ్చుప్పన్నత్తా. “సబ్బాని చిత్తానీ”తి జవనచిత్తాని. “సహుప్పన్నానీ”తి ఇదం సహుప్పన్నానంపి అత్తితాయ వుత్తం. ఆవజ్ఞనాదీని పన ఖణభేదం నగణ్ఠన్తి. సబ్బం పరస్స చిత్తం ఏకచిత్తమివ గణ్ఠన్తి. తస్మా కాలభేదోపి నట్టితి దట్టబ్బం. “నిబ్బానఞ్చా”తి వుత్తం, కథం నిబ్బానం పుట్టేనివుత్తం నామ సియాతి. అతీతే పరినిబ్బుతానం మగ్గఫలాని అనుస్సరణకాలే తేసం ఆరమ్మణభూతం నిబ్బానంపి అనుస్సరతియేవ. తత్త తేసం మగ్గఫలానం అతీతత్తా నిబ్బానంపి పుట్టేనివుత్తం నామ హోతీతి.

“యం యం అధిట్టాతీ”తి యం యం సతాదికం సంవిధాతి. “యథా యథా అధిట్టాతీ”తి యేన యేన ఆవిభావాదికేన పకారేన సంవిధాతి. “పకతివణ్ణం”తి పకతిసణ్ణానం. “తస్సేవా”తి పకతివణ్ణస్సేవ. దేవానం పసాదసోతన్తి సమ్మన్దో. “ఆరమ్మణ సమ్మటిచ్చన సమత్థం”తి ఆరమ్మణస్స ఉపట్టానం సమ్మటిచ్చన సమత్థం. తదేవ చేతోపరియఞ్ఞాణన్తిపి వుచ్చతీతి సమ్మన్దో. “చేతో”తి చిత్తం. “పరిచ్చిజ్ఞా”తి ఇదం సరాగచిత్తం, ఇదం విరాగచిత్తన్తిఆదినా పరిచ్చిన్దిత్వా. “గోచర నివాసవసేనా”తి గోచరం కత్వా నివసనవసేన. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణగతికం సబ్బజ్ఞాబుద్ధానం అనాగతం సజ్ఞాణన్తి అధిప్పాయో. అనాగతే సత్తదివసతో ఓరిమా చిత్తచేతసిక ధమ్మా చేతోపరియఞ్ఞాణస్స విసయోతి కత్వా అనాగతే సత్తదివసతోతి వుత్తం. పట్టాయ పవత్తమానాతి

పాఠసేనో. ఇమస్మిం దివసే చ అనాగతపక్షే సబ్బంపి ఆరమ్మణం పకతిజ్ఞాణస్స విసయోతి కత్వా “దుతీయదివసతో పట్టాయా”తి వుత్తం. “ఏతం”తి ఏతం అనాగతం సజ్ఞాణం. “యథా చేతం”తి యథా చ ఏతం ఇమస్మిం భవే అనాగత ధమ్మే జానాతి. “అసాధారణకాలవసేనా”తి అజ్ఞానజ్ఞానేన అసాధారణ కాలవసేన. పచ్చప్పన్నభవోహి అజ్ఞాజ్ఞాణసాధారణోతి.

సమధకమ్మట్టానానుదీపనా నిట్టితా.

గ౧౧. విపస్సనాకమ్మట్టానే. “యథాదిట్టం”తి సక్కాయదిట్టియా యథాదిట్టం. నిచ్చనిమిత్తం నామ సత్తపుగ్గలాదినిమిత్తమేవ. సత్తనిమిత్తజ్ఞో పజ్ఞాత్తి ధమ్మత్తా ఖణేఖణే ఖయవయభేదాభావతో సో ఏవగచ్ఛతి సో ఏవ తిట్టతీతిఆదినా నిచ్చాకారసణ్ణితం హోతీతి. “ధువనిమిత్తం”తి ధిరనిమిత్తం. ఇదమ్మి సో గచ్ఛన్తోపి ననస్సతి, తిట్టన్తోపి ననస్సతీతిఆదినా ధిరాకారసణ్ణితం సత్తనిమిత్తమేవ. “సుఖనిమిత్తం”తి ఖణేఖణే ఖయవయభేద దుక్ఖానం అభావతో సుఖితో నిద్దుక్ఖో నిబ్బయోతిఆదినా సుఖాకారసణ్ణితం సత్తనిమిత్తమేవ. “అత్తనిమిత్తం”తి గన్తుం ఇచ్చన్తో గచ్ఛతి, రాతుం ఇచ్చన్తో తిట్టతీతిఆదినా వసవత్తనాకార సణ్ణితం సత్తనిమిత్తమేవ. “కిరియా”తి భావనాకిరియా.

విసుజ్ఞతీతి విసుద్ధి. విసోధేతీతి వా విసుద్ధి. సీలమేవ విసుద్ధి సీలవిసుద్ధీతి ఇమమత్తం దస్సన్తో “నిచ్చసీలమేవా”తిఆదిమాహ. తత్త నిచ్చసీలమేవ ఉపరియూనాదివిసేసానం అధిట్టాన కిచ్చసాధకత్తా ఇథ అధిప్పేతన్తి వుత్తం “నిచ్చసీలమేవా”తి. సమాధి అధిప్పేతో . వక్ఖతిహి “దువిధోపి సమాధి చిత్తవిసుద్ధి నామా”తి. ఏతేన విసుజ్ఞతీ ఏతాయాతి విసుద్ధి. చిత్తస్స విసుద్ధి చిత్తవిసుద్ధి. సమాధి ఏవాతిపి దీపేతి. విసుజ్ఞనం వా విసుద్ధి. చిత్తస్స విసుద్ధి చిత్తవిసుద్ధి. అత్థతోపన విసుద్ధచిత్తమేవ వుచ్చతీతిపి యుజ్జతి. విసుద్ధిసద్ధ సమ్మన్నే హి సతి, చిత్తవిసుద్ధి ఇచ్చేవ వుచ్చతి. న సమాధివిసుద్ధీతి. “సోళసవిధం కజ్ఞం”తి అహోసిం ను ఖో అహ మతీతమద్ధానన్తిఆదినా సుత్తన్తేఆగతం సోళసవిధం విచికిచ్చం. “అట్టవిధం వా కజ్ఞం”తి సత్థరికజ్ఞతీతిఆదినా అభిధమ్మే ఆగతం అట్టవిధం విచికిచ్చం. విసమహేతుదిట్టి నామ సత్తానం ఉప్పత్తియా అకారణమేవ కారణం కత్వా గహణదిట్టి. “మనసికారవిధీ”తి అనిచ్చలక్ఖణాదీసు మనసికారవిధి. అనుపాయభూతో మనసికారో నామ నిచ్చాదివసేన మనసికారో. అధిమానవత్తు నామ ఓభాసాదీని. “మగ్గతో”తి మగ్గభావేన. “అమగ్గతో”తి అమగ్గభావేన. “దస్సనజ్ఞా”తి తేసంఅధిమానవత్తునం అనిచ్చతాదిదస్సనజ్ఞా. తమేవ విసుద్ధినామాతి సమ్మన్తో. “సమ్మోహమలతో”తి చతుసచ్చప్పటిచ్చాదక సమ్మోహమలతో. నను దస్సనన్తి జ్ఞాణమేవ. ఏవంసతి, జ్ఞాణన్తి వుత్తే సిద్ధే కత్వా దస్సనసద్దేన సహ జ్ఞాణదస్సనన్తి వుత్తన్తి ఆహ “ఏత్థచా”తిఆదిం. “సుతమయాదివసేనా”తి సుతమయ చిన్తామయవసేన. తత్త యథాసుతస్స పాళిధమ్మస్స అత్థమత్తజాననం సుతమయజ్ఞాణం నామ. అత్తం ఇత్త్వా అత్థానురూపస్స సభావలక్ఖణస్స చిన్తనావసేన ఉప్పన్నం జ్ఞాణం చిన్తామయజ్ఞాణం నామ. “అనుమానాదిజ్ఞాణంపీ”తి నామరూప ధమ్మేసు సభావానుమానజ్ఞాణ సభావజాననజ్ఞాణంపి. “అత్తపచ్చక్ఖజ్ఞాణమేవా”తి అత్తనా పచ్చక్ఖకరణజ్ఞాణమేవ. “సబ్బత్తా”తి మగ్గామగ్గజ్ఞాణదస్సనాదీసు సబ్బేసు రాసేసు. ఏత్త చ దససు విపస్సనాజ్ఞాణేసుపి విపస్సనా వచనేన పచ్చక్ఖదస్సనమేవ అధిప్పేతన్తి కత్వా సబ్బత్తగ్గహణం కతన్తి దట్టబ్బం. సమ్మసనజ్ఞాణతో పట్టాయ హి దస్సనమేవ అధిప్పేతం. న సభావజాననమత్తం. యతో చక్ఖునా పస్సన్తస్సేవ సుట్టు పచ్చక్ఖతో దస్సనత్థాయ పునప్పునం భావనా కమ్మం నామ తత్త ఇచ్చితబ్బం హోతి.

“ధమ్మా”తి సజ్ఞత ధమ్మా. అనిచ్చతా ఏవ లక్ఖణన్తి అనిచ్చలక్ఖణం. అనిచ్చానం వా సజ్ఞత ధమ్మానం లక్ఖణన్తి అనిచ్చలక్ఖణన్తిపి యుజ్జతి. “అభిణ్ణాసమ్మటిప్పీళనాకారో”తి యథా సీఘసోతాయం నదియం నావాయ ఉద్ధం గచ్ఛన్తం

సానావా అభిసంజ్ఞరణదుక్ష్టేన అభిణ్ణం సుట్టు పటిష్ఠితే. కస్మా, అసతి అభిసంజ్ఞారే తజ్ఞతో ఏవ అధోవుయ్యనతో. అధోవుయ్యనశ్చో నావాయ పకతి కిచ్చం. ఉద్ధం ఆరూహనం అభిసంజ్ఞార సిద్ధం. ఏవమేవం సీఘసోతే సంసారే అత్తభావేన ఉద్ధం ఖణతో ఖణం దివసతో దివసం గచ్ఛంతం పుగ్గలం అయం అత్తభావో అభిసంజ్ఞరణ దుక్ష్టేన అభిణ్ణం సుట్టు పటిష్ఠితే. కస్మా, అసతి అభిసంజ్ఞారే, పచ్చయవేకల్లే చ సతి, తజ్ఞతో ఏవ విపరిణమనతో. విపరిణమనశ్చో అత్తభావస్స పకతి కిచ్చం. ఉద్ధంగమనం అభిసంజ్ఞార సిద్ధం. ఏవం అభిణ్ణ సమ్మటిష్ఠీళనం వేదితబ్బం. ఏత్థ చ సంసారస్స సీఘసోతతా నామ అత్తభావపరియాపన్నానం నామ రూపధమ్మానం పవత్తినివత్తి సీఘతా వుచ్చతి. ఏత్థ చ మరణం దువిధం సమ్ముతి మరణశ్చ పరమత్థ మరణశ్చ. తత్థ సమ్ముతి మరణం నామ సమ్ముతి సచ్చభూతస్స సత్తస్స మరణం. తం ఏకభవపరియంతే సన్నిస్సతి. పరమత్థ మరణం నామ పరమత్థ సచ్చభూతానం నామరూప ధమ్మానం మరణం. ఇదమేవ ఏకంతమరణం, సచ్చమరణం, సభావమరణం హోతి. ఇమస్మిం విపస్సనా కమ్మే ఇదం పరమత్థ మరణం ఏవ అనిచ్చతాతి చ వుచ్చతి. ధమ్మానం సుసానక్లేత్తన్తి చ సుసానభూమీతి చ వుచ్చతీతి. సా చ సుసానభూమినామ సత్తానం పటిసన్నితో పట్టాయ సంతానం అనుబంధతియేవ. అనుబంధతా చ సత్తానం పటిసన్నితో పట్టాయ సో నామ సమయో నత్తి, యత్థ సత్తా న మరన్తీతి. ఇదశ్చ అనుబంధనం సత్తానం అభిణ్ణసమ్మటిష్ఠీళనమేవ హోతి. తేసం సబ్బిరియాపథేసు జీవితస్స చ అజ్ఞపచ్చజ్ఞానశ్చ కాయవచీమనో కమ్మానశ్చ సమ్మాధపత్తితో. అవసవత్తనాకారో పన అభిసంజ్ఞార దుక్ఖం అభిణ్ణం పచ్చనుభవంతానం పాకటోయేవ. వసవత్తనేహి సతి, అభిసంజ్ఞరణ కిచ్చస్స ఓకాసో నత్తి. వసవత్తనేవ యథిచ్చి తస్స కిచ్చస్స సమ్మజ్జనతో. లోకస్మిణ్ణో సబ్బంపి అభిసంజ్ఞార కిచ్చం నామ అంతమసో అస్సాసనపస్సాసన కిచ్చం ఉపాదాయ ధమ్మానం వసవత్తనాభావతో కరోన్తీతి.

అనిచ్చస్స ధమ్మస్స అనుఅనుపస్సనాతి సమ్మన్తో. “అనుఅనుపస్సనా”తి చ శాణచక్ఖునా పునప్పునం నిజ్ఞాయనా ఓలోకనా. “ధమ్మానం”తి పశ్చాత్తన్త ధమ్మానం. “యత్థ యత్థా”తి యస్మిం యస్మిం సరీరజ్ఞే. “పురాణ ధమ్మానం”తి పురాణానం పాతుబ్బూతానం, వడ్డితానశ్చ ధమ్మకోట్టాసానం అంతరధానం వయో వుచ్చతి. విపస్సనా కమ్మం పత్వా ఖణికవసేన ఏకేకధమ్మవిభాగవసేన చ అనుపస్సనా కిచ్చం నత్తీతి ఆహ “సమూహ సంతతివసేన పనా”తి. ఏకేకధమ్మవిభాగవసేన అనుపస్సనాపి పన పకతియా సుపాకటేసు చిత్తవేదనాదీసు ఇచ్చితబ్బాయేవ. “అనిచ్చతాయ పరమాకోటీ”తి తతో ఉత్తరి అనిచ్చతా నామ నత్తీతి అధిప్పాయో. ధమ్మానం తథా తథా భాయితబ్బప్పకారో నామ పశ్చాత్తన్తే ‘అనిచ్చతో, దుక్ఖతో, రోగతో, గణ్డతో, సల్లతో, అఘతో, ఆబాధతో, తిఆదినా వుత్తో భాయితబ్బప్పకారో. తస్స సమనుపస్సనాశాణం భయశాణం. ఏతేన అపాయదుక్ఖ సంసార దుక్ఖభీరుకేహి జనేహి భాయితబ్బన్తి భయం. తే వా భాయన్తి ఏతస్మాతి భయం. భయస్స సమను పస్సనాశాణం భయశాణన్తి ఇమమత్థం దస్సేతి. “కిశ్చిభయవత్థుం”తి సీహబ్యగ్గాదికం భయవత్థుం. “పటిస్సరణే”తి గుహాలేణాదికే పటిస్సరణే. “తేసం”తి భిజ్జనసభావానం ధమ్మానం. “తేహి”తి భిజ్జనసభావేహి. ఉక్కుణ్ణతా నామ చిత్తస్స విరుద్ధతా నిక్ఖమాభిముఖతా. “చత్తాలీసాయ ఆకారేహి”తి పశ్చాత్తన్తే ‘అనిచ్చతో, దుక్ఖతో, రోగతో, గణ్డతో, సల్లతో, అఘతో, ఆబాధతో, పరతో, పలోకతో, ఈతితో, ఉపద్దవతో, భయతో, ఉపసగ్గతో, చలతో, పభజ్ఞతో, అద్దువతో, అతాణతో, అలేణతో, అస్సరణతో, రిత్తతో, తుచ్చతో, సుజ్ఞతో, అనత్తతో, ఆదీనవతో, విపరిణామ ధమ్మతో, అసారకతో, అఘమూలతో, వధకతో, విభవతో, సాసవతో, సజ్జతతో, మారామిసతో, జాతిధమ్మతో, జరాధమ్మతో, బ్యాధిధమ్మతో, మరణధమ్మతో, సోకపరిదేవధమ్మతో, దుక్ఖదోమనస్స ధమ్మతో, ఉపాయాస ధమ్మతో, సంకిలేసిక ధమ్మతో, పస్సంతో సుజ్ఞతో లోకం అవేక్షతీతి ఏవం మహానిద్దేసే మోఘపశ్చానిద్దేసే ఆగతేహి చత్తాలీసాయ ఆకారేహి. తత్థ పశ్చాత్తన్తే అనిచ్చతో పస్సంతోతిఆదినా యోజేతబ్బం. “అనిచ్చతో”తి చ అనిచ్చభావేనాతి అత్తో. సబ్బేపి పశ్చాత్తన్తా అనిచ్చా ఏవాతి

పస్సన్తోతి వుత్తం హోతి. కథం పన అనిచ్చతో పస్సన్తో సుఞ్ఞతో లోకం అవేక్షతీతి. నిచ్చగుణ సుఞ్ఞతాయ సుఞ్ఞతో పశ్చాత్తన్తభూతం లోకం అవేక్షతి. సేసపదేసుపి ఏసేవనయో. తత్త “అనిచ్చా ఏవా”తి పటిసన్ధిక్షణతో పట్టాయ యదాకదాచి మరణ ధమ్మత్తా అనిచ్చా ఏవ. “దుక్ఖా ఏవా”తి అనిచ్చ ధమ్మత్తాయేవ దుక్ఖా ఏవ. యదనిచ్చం, తం దుక్ఖంతిహి వుత్తం. దుక్ఖ సచ్చధమ్మత్తా వా. “రోగా ఏవా”తి రోగజాతికత్తా రోగా ఏవ. యేహి కేచి లోకే చక్కు రోగాదికా అనేకసహస్సా రోగా నామ సన్దిస్సన్తి. సబ్బేతే ఇమేపశ్చాత్తన్తా ఏవ. ఇతో అఞ్ఞోకోచి రోగో నామ నత్తి. తస్మా తే ఏకన్తేన రోగజాతికా ఏవాతి. అపి చ, దుక్ఖసచ్చ ధమ్మత్తాతీహి దుక్ఖతాహి చతూహి దుక్ఖట్టేహి చ అభిణ్ణసమ్మటిప్పీళనతో రుజ్జనట్టేన రోగా ఏవ. తత్త “తీహి దుక్ఖతాహి”తి దుక్ఖదుక్ఖతా సజ్ఞార దుక్ఖతా విపరిణామ దుక్ఖతాతి ఇమాహి తీహిదుక్ఖతాహి. “చతూహి దుక్ఖట్టేహి”తి దుక్ఖస్స పీళనట్టో, సజ్జతట్టో, సన్తాపట్టో, విపరిణామట్టో,తి ఇమేహి చతూహి దుక్ఖట్టేహి. దుక్ఖ కిచ్చేహీతి అత్తో. ఏసనయో గణ్ణాదీసు. తత్త గణ్ణోనామ పీళకాబాధో. సల్లం నామ విజ్ఞనట్టేన కిలేస సల్లశ్చా దుక్ఖసల్లశ్చ. అఘన్తి నిరత్తకం. ఇమే చ ఖన్ధా విపత్తిపరియోసానత్తా నిరత్తకా ఏవ హోన్తి. సబ్బాసమ్మత్తియో విపత్తిపరియోసానాతి హి వుత్తం. అవిస్సాసికట్టేన పరే ఏవ. న హి తే ఏతం మమ, ఏసో హమస్మి, ఏసో మే అత్తాతి ఏవం విస్సాసం అరహన్తి. తథా విస్సాసం కరోంతస్స నానాదుక్ఖేహి నిచ్చం విహింసనతో. పటిసన్ధితో పట్టాయ యదాకదాచి పలుజ్జనధమ్మత్తా పలోకధమ్మా ఏవ. “ఈతీ”తి అన్తరాయో వుచ్చతి. ఖన్ధా అన్తరాయ జాతికా ఏవాతి వుత్తం హోతి. అజ్ఞత్తభావం ఉపగన్త్వా దుత్తత్తా విబాధకత్తా ఉపద్దవా ఏవ. భాయితబ్బత్తా భయా ఏవ. అనత్తా ఏవ సమానా అజ్ఞత్తభావం ఉపగన్త్వా సజ్జనతో లగ్గనతో దుమ్మా చయతో ఉపసగ్గా ఏవ. నిచ్చకాలం లోకధమ్మేహి చలనత్తా విప్పన్తనత్తా చలాఏవ. నానప్పకారేన భజ్జనధమ్మత్తా పభజ్జనో ఏవ. ఖణమత్తమ్మి అధిరత్తా అద్ధవా ఏవ. జరామరణాదితో అపాయవినిపతనాదితో భయతో తాయతి రక్తతీతి తాణం. తే చ ఖన్ధా కస్సచితాణా న హోన్తి. తేసశ్చా కిశ్చితాణం నామ నత్తి. తస్మా అతాణా ఏవ. భయతో భీరుకా జనా లీయన్తి నిలీయన్తి ఏత్థాతి లేణం. తే చ కస్సచిలేణా న హోన్తి. తేసశ్చా కిశ్చిలేణం నామ నత్తి. తస్మా అలేణా ఏవ. భయం సరతిహింసతీతి సరణం. తే చ కస్సచిసరణం న హోన్తి. తేసశ్చా కిశ్చిసరణం నామ నత్తి. తస్మా అస్సరణా ఏవ. నిచ్చతాదీహి సబ్బేహి సోభణగుణేహి సబ్బసో రహితత్తా తుచ్చత్తా సుఞ్ఞత్తారిత్తా ఏవ. తుచ్చా ఏవ. సుఞ్ఞా ఏవ. అత్తా వుచ్చతి యస్సకస్సచి కోచి సారభూతో పటిస్సరణో. తే సయశ్చా కస్సచి అత్తాన హోన్తి. అత్తనో చ కోచి అత్తానామ నత్తి. తస్మా అనత్తా ఏవ. అనిచ్చతాదీహి ఆదీనవేహి దోసేహి సమ్ముణ్ణత్తా ఆదీనవా ఏవ. విపరిణామ సభావత్తా విపరిణామా ఏవ. సారభూతస్స కస్సచి అధిట్టానస్స అభావా అసారాఏవ. అఘస్స సబ్బనిరత్తకస్స పతిట్టానత్తా అఘమూలా ఏవ. తే సయం మరణ ధమ్మసమగ్గీనో హుత్వా తేన మరణసత్తేన మరణావుధేన సంసారే సత్తానం నిచ్చం మారకత్తా జీవిత్తిన్ద్రియుపచ్చేదకత్తా వధకా ఏవ. నిచ్చసుఖహిత వుడ్డివిగతత్తా విభవా ఏవ. ఆసవేహి పరిగ్గహితత్తా సాసవా ఏవ. నిచ్చకాలం పచ్చయాయత్తవుత్తికత్తా సజ్జతా ఏవ. కిలేసమారమచ్చుమారానం ఆమిసాహారత్తా మారామిసా ఏవ. అనిచ్చన్తస్సేవ సతో చక్కురోగాదిభావేన అపాయభవాదిభావేన జాతసభావత్తా జాతిధమ్మా ఏవ. అనిచ్చన్తస్సేవ సతో హాయనమరణసభావత్తా జరామరణ ధమ్మా ఏవ. సోకాదీనం వత్తుభావేన ధారణత్తా సోకాది ధమ్మా ఏవ. తణ్ణా సంకిలేస దిట్టిసంకిలేస దుచ్చరిత సంకిలేసేహి నియుత్తత్తా సంకిలేసిక ధమ్మా ఏవాతి. తేన వుత్తం “చత్తాలీసాయ ఆకారేహి”తి. “పటిసన్ఢానవసేనా”తి పరివీమంసనవసేన .“నికన్తియా”తి నికన్తితణ్ణాయ. “పరియాదిన్నాయ”తి సుక్ఖభావపత్తాయ. “భయశ్చా”తి భయశాణవసేన ఉప్పన్నం ఓత్తప్పభయశ్చ.

లోకే అత్తజీవా నామ సత్తానం అజ్ఞత్త ధమ్మేసు సారధమ్మా హోన్తి. తేసు విగతేసు సేసధమ్మా నిస్సత్త నిజ్జీవభావం పత్వా ఫేగ్గుభూతా కచవరభూతాతి లోకస్స అభిమానో. తే చ అత్తజీవా నామ సబ్బసో నత్తీతి దిట్టే ఖన్దేసు కచవరభావదస్సనం అత్తజీవ సుఞ్ఞతా దస్సనం నామ. “విముచ్చమానో”తి ఏతేన విముచ్చతీతి విమోక్షతోతి అత్తం దస్సేతి.

విముచ్చన్తి ఏతేనాతి విమోక్షోతిపి యుజ్జతి. “నిమిత్తానీ”తి విపల్లాసధమ్మేహి నిమ్మితాని నిచ్చనిమిత్త సుఖనిమిత్త అత్తనిమిత్త జీవనిమిత్తాని. సత్త పుగ్గల ఇత్తి పురిస హత్త పాద సీస గీవాదీని నిమిత్తాని చ. తత్త సజ్ఞారానం ఖణిక ధమ్మత్తా అనిచ్ఛానంయేవ సతం సంతతి ఘనీన పటిచ్చన్నత్తా హియోపి సో ఏవ, అజ్ఞపి సో ఏవాతిఆదినా నిచ్ఛాకారేన ఉపట్టానం నిచ్చనిమిత్తం నామ. కిలేసమలేహి పరిగ్గహితత్తా అసుభానంయేవ సతం అవిజ్ఞాయ పటిచ్చన్నత్తా ఇదం ఇట్టం, కన్తం, మనాపం, పియరూప, న్తిఆదినా సుభాకారేన ఉపట్టానం సుభనిమిత్తం నామ. భయట్టేన అఖేమట్టేన దుష్టానంపి సతం తాయేవ పటిచ్చన్నత్తా ఇదం సుఖం, నిబ్బయం, ఖేమం, సాతరూప, న్తిఆదినా సుఖాకారేన ఉపట్టానం సుఖనిమిత్తం నామ. పచ్చయా యత్తవృత్తికత్తా పచ్చయేన వినా కేవలం అత్తనో వసాయత్తవృత్తితా భావతో అనత్తానంయేవ సతం అత్తనో ఇచ్ఛావసేన కరోతి, కథేతి, చిన్తేతి, గన్తుం ఇచ్ఛన్తో గచ్ఛతి, రాతుం ఇచ్ఛన్తో తిట్టతీ, తిఆదినా వసవత్తనాకారేన ఉపట్టానం అత్తనిమిత్తం నామ. తథా సత్తోనామ సత్తాహంపి జీవతి, మాసంపి జీవతి, సంవచ్చరంపి జీవతీతిఆదినా జీవాకారేన ఉపట్టానం జీవనిమిత్తం నామ. నను చేత్త అత్తనో ఇచ్ఛావసేన కరోతీతిఆదీసు ఇచ్ఛానామ తణ్ణావాచన్తో వా. తదుభయమ్మి చిత్తసమ్మయుత్తం. కరణిన్ద్రా నామ కాయీకక్రియాభూతానం చిత్తజరూపకలాపానం పవత్తివిసేనో. ఏవఇన్ద్రాసతి తేసం చిత్తవసేన పవత్తత్తా అత్తనో ఇచ్ఛావసేన కరోతీతి ఇదం అభిధమ్మవిరుద్ధం న హోతీతి. న న హోతి. అత్తనోతి చ కరోతీతి చ వుత్తత్తా. న హి అత్తానామ అత్తి, యో అత్తనోతి వుచ్చేయ్య. న చ కత్తానామ అత్తి, యో కరోతీతి వుచ్చేయ్య. ఇథ పన తస్మిం సమయే పవత్తం ఖిన్దపిన్ద్రకమేవ అత్తాతి చ కత్తాతి చ గహేత్వా అత్తనోతి చ కరోతీతి చ వుత్తం. “అవస్సయో హోతీ”తి పతిట్టా హోతి. “విధమిత్వా”తి ఇథేన అన్తరధాపేత్వా. సభావతో విజ్ఞమానాని న హోన్తీతి దస్సనఇథేన వినిచ్చయం పాపేత్వాతి వుత్తం హోతి. భావదస్సనం నామ సోకదుక్ఖాదీనం అభావదస్సనం.

“తం తం ఘనవినిబ్బుజ్జనవసేనా”తి సమూహసంతతి ఘనాదీనం భిన్దన భిన్దనవసేన. తత్త సమూహఘనభిన్దనం ఆదితో ధమ్మవవత్తానఇథాకిచ్చం. తదా అత్తదిట్టి విక్ఖమ్మితా హోతి. జీవదిట్టి చ నామ సుఖుమతరా అత్తదిట్టి ఏవ వుచ్చతి. మగ్గక్షణం పత్వా ఏవ తదుభయంపి సబ్బసో సముచ్చిన్దతీతి దట్టబ్బం. “పణిహితగుణస్సా”తి పత్తితగుణస్స.

“పాతిమోక్ష”న్తి ఏత్త “పతీ”తి జేట్టకో వుచ్చతి. “ముఖం”తి మూలకారణం. పతి చ సో ముఖిన్ద్రాతి పతిముఖం. పతిముఖమేవ పాతిమోక్షన్తి ఇమమత్తం దస్సన్తో “తం హి”తిఆదిమాహ. సబ్బలోకియసీలాని నామ చతుపారిసుద్ధిసీలాని. తేసం మజ్ఞే. “జేట్టకత్తా”తి జేట్టకసీలత్తా. “తమేవా”తి వినయపజ్ఞాత్తిసీలమేవ +. “యేసం ధమ్మానం”తి ఉద్ధచ్చ ముట్టస్సచ్చాది ధమ్మానం. “విప్పన్దితాని నామా”తి విప్పకిన్ద్రాని నామాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “లోలాని నామా”తి. “తదనుబన్ధా”తి తానివిప్పన్దితాని ఇన్ద్రియాని అనుగతా. “బుద్ధప్పటికుట్టహి”తి బుద్ధేనభగవతా పటిక్కోసితేహి నీవారితేహి. “మిచ్ఛాపయోగేహి”తి అట్టకులదూసనకమ్మేహి చేవ ఏకవీసతిఅనేసనకమ్మేహి చ. “తివిధకుహనవత్థాహి”తి పచ్చయప్పటిసేవనఇన్ద్ర, సామన్తజప్పనఇన్ద్ర, ఇరియా పథ సన్నిసీతఇన్ద్రాతి ఇమేహి తివిధేహి కుహనవత్థాహి. తివిధేహి అచ్చరియ కమ్మవిధానేహితి వుత్తం హోతి. పరిసుజ్ఞతీతి పరిసుద్ధి. పరిసుద్ధి ఏవ పారిసుద్ధి. “సమ్మోహస్సా”తి ధాతుమనసికారాదీసు సమ్ముయ్ఠనస్స. “గేధస్సా”తి సమ్మోహత్తాయేవ పచ్చయేసు భత్తనిక్ఖిత్తకా కస్సవియ గేధస్స, అభికజ్ఞస్స. “మదస్సా”తి లాభసక్కారా దిమూలకస్స మానమదస్స. “పమాదస్సా”తి కుసలేసు ధమ్మేసు పమాదస్స ముట్టస్సచ్చస్స. తం తం పయోజన మరియాదో నామ చీవరపచ్చయే తావ సీతప్పటిఘాతాదికో పయోజనమరియాదో. “మరియాదో”తి చ యావదేవాతి పదేన దస్సితో సీతప్పటిఘాతాదికో చీవరప్పయోజన పరిచ్ఛేదో. సో చ చీవరపచ్చయే సమ్మోహాదికే సావజ్ఞపక్ఖే అపతనత్తాయ రపితో. తేన వుత్తం “సమ్మోహస్స గేధస్స మదస్స పమాదస్స పహనత్తం”తి.

ఏసనయో పిణ్ణపాతపచ్చయాదీసుపి. ఏతేన పచ్చవేక్షనాపారేసు అయమత్తో దస్సితో. ఇథ భిక్కు చీవరం పటిసేవతి
యావదేవ సీతస్స పటిఘాతాయ ఉణ్ణస్స పటిఘాతాయాతిఆదీసు యావదేవ సీతస్స పటిఘాతాయ పటిసేవతి. న తతో
ఉత్తరి సమ్మోహణ్ణాయ గేధణ్ణాయ మదణ్ణాయ పమాదణ్ణాయ పటిసేవతీతిఆది. ఏవఞ్చసతి, యం చీవరం పటిసేవంతస్స
సమ్మోహగేధమదప్పమాదా ఉప్పజ్జన్తి. తం న సేవితబ్బం. ఇతరం సేవితబ్బన్తి దస్సితం హోతీతి.

“పచ్చత్తసభావో”తి పచ్చేకసభావో. “కారియసజ్ఞాతం”తి కాతబ్బం అభినిష్పాదేతబ్బన్తి కారియం. ఆసన్నప్పలం.
తేనాహ “అగ్గిస్సధూమోవియా”తి. ఆసన్నకారణం పదట్ఠానం నామ అగ్గికారకో వియ. పజ్జతి గచ్చతి పవత్తతి ఫలం ఏతేనాతి
పదం. తిట్ఠతి ఫలం ఏత్తాతి రానం. ఉభయంపి కారణ పరియాయో ఏవ. తేన అతిస్సయత్తోపి సిజ్జతీతి ఆహ
“ఆసన్నకారణం”తి. “సద్ధిం సఞ్ఞా చిత్త విపల్లాసేహి”తి దిట్ఠిసమ్మయుత్తేహీతి అధిష్పాయో. దిట్ఠివిప్పయుత్తా పన సఞ్ఞా చిత్త
విపల్లాసా విక్ఖమ్భితుం సక్కోతీతి న వత్తబ్బా. “సాసన ధమ్మే”తి అనత్తలక్ఖణ సుత్తనాదికే సుఞ్ఞాత ధమ్మప్పటిసంయుత్తే
దేసనాధమ్మే. “దిట్ఠివిపల్లాసో విక్ఖమ్భితో”తి తాదిసం ధమ్మదేసనం సుత్వా దేసకే సత్థరి చ దేసితే ధమ్మే చ సద్ధం
పటిలభిత్వా సచ్చమేవ భగవా ఆహ, అహం పన ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా,తి గణ్ఠామి, మిచ్ఛావతాయం
మమగాహోతి ఏవం విక్ఖమ్భితో హోతి. తతో పట్ఠాయ ఏసో మే అత్తాతి వదంతోపి దిట్ఠిసమ్మయుత్తచిత్తేన న వదతి.
దిట్ఠివిప్పయుత్తచిత్తేన ఏవ వదతీతి అధిష్పాయో. ఇదమ్మన దళ్లగ్గాహ విక్ఖమ్మనమత్తం ఏవ . న అత్తదస్సన విక్ఖమ్మనం.
తం పన ధమ్మవవత్తానఞ్ఞాణే సిద్ధే ఏవ సిజ్జతీతిపి వదన్తి. చతున్నం ఆహారానం వసేన చతుథా నామరూపం
పరిగ్గహేతబ్బమేవ. కస్మా, చత్తారో ఆహారే పరిగ్గహేత్వా తేస్సేవ లక్ఖణత్తయం సమనుపస్సంతస్స అన్తే
లోకుత్తరఞ్ఞాణదస్సనప్పటిలాభకిచ్చస్స సిద్ధత్తాతి అధిష్పాయో. పఞ్చధాతిఆదీసు ఏసనయో. ఆదికమ్మికానం అవిసయో,
విసుం విసుం లక్ఖణ రసాదీహి పరిగ్గహేతుం అసక్కుణేయ్యత్తా. పరిగ్గహణే సక్కోంతస్సపి విపస్సనా కమ్మే విసుం విసుం
పస్సీతుం అసక్కుణేయ్యత్తా చ. తథాహి వత్తతి “కలాపవసేన సంఖిపిత్వా”తి. “అఞ్ఞాస్స కస్సచీ”తి అత్తజీవాదికస్స. సో కరోతి
కుసలాకుసలం కమ్మం. సో పటిసంవేదేతి భవంతరం పత్వా తబ్బిపాకం. సంసరతి భవతో భవం. సన్ధావతి కమ్మవేగేన ఖిత్తో.
సుద్ధే నామే ఏవ వా రూపే ఏవ వా ఈహాబ్యాపారానం అభావదస్సనతోతి యోజనా. పుగ్గలసత్తానం క్రియాయోతి సఞ్ఞేతాతి
విగ్గహో. “అత్తాతి పవత్తా దిట్ఠీ”తి కారక దిట్ఠి. “తదత్తా భినివేసవసేనా”తి సత్తో, పుగ్గలో, తిఆది వోహారస్స సబ్బావతో తస్స
అత్తభూతో సత్తపుగ్గలాదికోపి సభావతో అత్తియేవ. నో నత్తీతి ఏవం దళ్లం హదయే సన్నిధానకరణ వసేన.
“అతిధావనఞ్చా”తి వోహార పఞ్ఞాత్తిమత్తే అట్ఠత్వా తం అతిక్కుమిత్వా పఞ్చక్షణ్ణే సత్తాదిభావేన గహణఞ్చాతి అధిష్పాయో.

“కమ్మచిత్తోతుకాహారవసేనా”తి ఏత్త కకారో సద్ధి వసేన ఆగమో. కమ్మవసేన చిత్తవసేన ఉతువసేన ఆహారవసేనాతి
అత్తో. అనురూపానం పచ్చయానం సామగ్గీతి విగ్గహో. “అఞ్ఞాధా పవత్తియా”తి అఞ్ఞోన పకారేన పవత్తనస్స.
“హేతుసమ్మారపచ్చయేహి”తి హేతుపచ్చయ సమ్మారపచ్చయేహి. జనక పచ్చయా హేతుపచ్చయా నామ.
పరివారపచ్చయా సమ్మారపచ్చయా నామ. “కమ్మప్పవత్తియా”తి కమ్మప్పవత్తితో. “విపాకప్పవత్తియా”తి విపాకప్పవత్తితో.
ఏకస్స సత్తస్స అనమతగ్గే సంసారే సంసరంతస్స రూపకాయోపి అత్తి నామకాయోపి అత్తి. తతో అఞ్ఞో కోచిసభావో నామ నత్తి.
ద్వే చ కాయా పఞ్చవోకారే సంసరంతస్స ఏకతో పవత్తన్తి. అసఞ్ఞాసత్తే సంసరంతస్స రూపకాయో ఏవ పవత్తతి. సో ఏవ తత్త
ఏకోసత్తోతి సజ్ఞం గచ్చతి. అరూపే సంసరంతస్స నామ కాయో ఏవ పవత్తతి. సో ఏవ తత్త ఏకో సత్తోతి సజ్ఞం గచ్చతి. “సజ్ఞం
గచ్ఛతీ”తి చ పఞ్ఞాత్తిమత్తం గచ్ఛతీతి అధిష్పాయో. తేసు చ కాయేసు రూపకాయే చుతి పటిసన్ధీనం అఞ్ఞామఞ్ఞం అనంతర
పచ్చయతా నామ నత్తి. ఏకమేకస్మిం భవే ఏకమేకో హుత్వా చుతికాలే భిజ్జతి. రూపసంతతి చిజ్జతి. పటిసన్ధిరూపేన సహ

పచ్చయ పచ్చయుప్పన్నతా పబన్తో నప్పవత్తతి. నామ కాయే పన చుతి పటిసన్ధినం అజ్ఞామజ్ఞాం అనన్తరపచ్చయతా అత్తి. చుతికాలేపి నామసన్తతి న చిజ్జతి. పటిసన్ధి నామేన సహ పచ్చయ పచ్చయుప్పన్నతా పబన్తో పవత్తతియేవ. తత్త పటిచ్చసముప్పాద కుసలో భిక్కు పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞాణే రత్వా ఏకస్మింభవే ఏకస్స సత్తస్స పవత్తిం పస్సన్తో సత్తం నామ న పస్సతి. పుగ్గలం నామ న పస్సతి. అహన్తిపి న పస్సతి. పరోతిపి న పస్సతి. అహం అతీతేసు భవేసు అహోసిన్తిపి న పస్సతి. ఇమస్మింభవే అస్మీతిపి న పస్సతి. అనాగతేసు భవిస్సామీతిపి న పస్సతి. అథ ఖో అవిజ్ఞా పచ్చయా సజ్ఞారా పవత్తన్తి. సజ్ఞార పచ్చయా భవన్తరే విజ్ఞాణం పవత్తతీతిఆదినా నయేన నామరూప ధమ్మానం హేతుఫల పరమ్పరావసేన అవిచ్ఛేదప్పవత్తిమేవ పస్సతి. ఏకస్మింభవే పవత్తిం పస్సన్తే సతి, అనమతగ్గేసంసారే అనన్తేసు భవేసు తస్స సత్తస్స పవత్తి దిట్టా ఏవ హోతి తత్థపి ఏవమేవ, తత్థపి ఏవమేవాతి. తదా తస్స సోళసవిధా కజ్ఞా పహీయతీతి ఇమమత్తం “దస్సన్తో అనమతగ్గే సంసారే”తిఆదిమాహ. తత్త కతమా సోళసవిధా కజ్ఞాతి. అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధానం. న ను ఖో అహోసిం. కిం ను ఖో అహోసిం. కథం ను ఖో అహోసిం. కిం హుత్వా కిం అహోసిం ను ఖో అహం అతీతమద్ధానన్తి ఏవం పుబ్బన్తే పఞ్చవిధా కజ్ఞావుత్తా. భవిస్సామి ను ఖో అహం అనాగతమద్ధానం. న ను ఖో భవిస్సామి. కిం ను ఖో భవిస్సామి. కథం ను ఖో భవిస్సామి. కిం హుత్వా కిం భవిస్సామి ను ఖో అహం అనాగతమద్ధానన్తి ఏవం అపరన్తే పఞ్చవిధా కజ్ఞా వుత్తా . అహం ను ఖో స్మి. నో ను ఖో స్మి. కిన్ను ఖో స్మి. కథం ను ఖో స్మి. అహం ను ఖో సత్తో కుతో ఆగతో. సో కుహిం గామీ భవిస్సామీతి ఏవం పచ్చప్పన్నే చబ్బిధా కజ్ఞా వుత్తా. ఇమా సోళసవిధా కజ్ఞాతి. తత్త అహోసిం ను ఖో, న ను ఖో అహోసిన్తి ఇమినా పదద్వయేన అతీతకాలే అత్తనో అత్తి నత్తిభావే కజ్ఞతి. సచే అత్తి, కిం ను ఖో అహోసిన్తి కజ్ఞతి. కేనచి హేతునా పచ్చయేన వా అహోసిం. కేనచి ఇద్ధిమన్తేన వా నిమ్మితో అహోసిం. అహేతు అపచ్చయా వా అనిమ్మితో వా సయంజాతో అహోసిన్తి అత్తో. యది తేసుపకారేసు అజ్ఞాతరేన అహోసిం. కథం ను ఖో అహోసిం. అపాదకోవా అహోసిం. ద్విపాదకో వా. చతుప్పాదకోవా. బహుప్పాదకోవా. రూపీవా. అరూపీవా. సజ్ఞీవా. అసజ్ఞీవా ఇచ్చాది. అథ తేసు అపాదకాదీసు అజ్ఞాతరో అహం అహోసిం. కిం హుత్వా కిం అహోసిం. పథమభవే కిం హుత్వా దుతీయ భవాదీసు కిం అహోసిన్తి ఇదం భవపరమ్పరావసేన వుత్తం. ఏసనయో అపరన్తేపి. పచ్చప్పన్నే “అహం ను ఖో స్మి, నో ను ఖో స్మి”తి యథా ఖుద్ధకవత్థు విభజ్ఞే అటసతతజ్ఞావిచరితేసు. సతస్మీతి హోతి. సీతస్మీతి హోతీతి వుత్తం. తత్త “సతస్మీ”తి అహం సస్సతో వా భవామి. “సీతస్మీ”తి అహం ఉచ్చిన్నోవా భవామీతి అత్తో. యథా చ. అత్తీతి ఖో ఏకో అన్తో. నత్తీతి ఖో దుతీయో అన్తోతి వుత్తం. తత్త “అత్తీ”తి అత్తానామ భవాభవేసు నిచ్చకాలం అత్తి. “నత్తీ”తి తథా నత్తి, ఉచ్చిజ్జతి. న హోతి పరమ్మరణాతి అత్తో. తథా ఇథాపి అహం ను ఖో స్మి. నో ను ఖో స్మీతి కజ్ఞతి. తత్త “అహం ను ఖోస్మీ”తి అయం అహం నామ భవాభవేసు నిచ్చకాలం అస్మి ను ఖో, మమ అత్తానామ సస్సతో హుత్వా సబ్బకాలం అత్తి ను ఖోతి వుత్తం హోతి. “నో ను ఖో స్మీ”తి తథా నో అస్మి ను ఖో. మమ అత్తా తథా నత్తి ను ఖోతి అత్తో. ఏత్త చ “భవాభవేసు”తి పవత్తేపి పచ్చప్పన్నే వత్తమానం అత్తానం గహేత్వా పవత్తా పచ్చప్పన్నే సజ్ఞహితన్తి దట్టబ్బం. “కిం ను ఖో స్మీ”తి అహం నామ సన్తో జాతో కిం ను ఖో అస్మి. కేనచి హేతునా పచ్చయేన వా అస్మి ను ఖో. కేనచి ఇద్ధిమన్తేన వా నిమ్మితో భవామి ను ఖో. ఉదాహు అహేతు అపచ్చయా వా కేనచి అనిమ్మితో వా సయం ను ఖో భవామి ను ఖోతి అత్తో. “కథం ను ఖో స్మీ”తి ఏత్త పన అపదాదీహి అయోజేత్వా అహం ను ఖో కిం గోత్తో భవామి. గోతమగోత్తో వా వాసేట్ట గోత్తో వా తిఆదినా యోజేతబ్బం. ఆది కప్పకాలే తాని గోత్తాని ఏతరహి సమ్మేదం గచ్చన్తి. తస్మా తేసు కజ్ఞన్తో కజ్ఞతియేవ. “అహం కుతో ఆగతో”తి అహం అతీతే కుతోభవతో ఆగతో అస్మి. “సోకుహింగామీ భవిస్సామీ”తి సో అహం ఆయతిం భవే కుహిం గామికో భవిస్సామీతి కజ్ఞతి. “కజ్ఞాయ అతిక్కమో”తి సో భిక్కు పటిచ్చసముప్పాదే అవిజ్ఞాదికం అతీతహేతు పఞ్చాకం పస్సన్తో తస్మింభవే సబ్బంపి పటిచ్చసముప్పాదం

పస్సతియేవ. ఏవం పస్సంతో న తత్థ అహం నామ కోచి అత్తి, యం పటిచ్చ అతీత విసయా పశ్చావిధా కట్టా ఉప్పజ్జతి. ధమ్మ మత్తమేవ తత్థ అత్తితి ఏవం అతీతే కట్టా వత్తుస్స అభావదస్సనేన పశ్చావిధాయ కట్టాయ అతిక్కమో హోతి. నను తథా పస్సంతస్సపి కథం ను ఖో స్మి, కిం హుత్వా కిం అహోసిం ను ఖోతి అయం కట్టా అత్తియేవ. తథా పస్సంతోపి హి వినా పుట్టేనివాసజ్ఞాణేన అతీతే భవే అహం ద్విపాదకో అహోసింతివా చతుప్పాదకో అహోసింతి వా తతో చుతో అసుకభవే ఉప్పన్నోతి వా న జానాతి న పస్సతీతి. వుచ్చతే. సా పన కట్టా ధమ్మ మత్తప్పవత్తి దస్సనతో పట్టాయ అంతరాయిక కట్టా న హోతి. విచికిచ్చా పటిరూపికా ఏవ. సా హి అరియానంపి లబ్భతి యేవాతి. తథా అనాగతే ఫలపశ్చాదం పస్సంతో అపరంతే పశ్చావిధం కట్టం అతిక్కమతి. పచ్చప్పన్నే ఫలపశ్చాదశ్చ హేతుపశ్చాదశ్చ పస్సంతో పచ్చప్పన్నే కట్టా ఛక్కం అతిక్కమతి. సేసం సబ్బం పుబ్బంతే వుత్తనయమేవాతి. అట్టవిధాయ కట్టాయ అతిక్కమనే పన పటిచ్చసముప్పాదం అనులోమప్పటిలోమం పస్సంతో దేసనా ధమ్మే చ లోకుత్తర ధమ్మేసు చ కట్టం అతిక్కమతి. ధమ్మే కట్టాతిక్కమనేన సహేవ దేసేంతే సత్థరి చ, యథానుసిట్టం పటిపన్నే సజ్జే చ, తీసు సిక్ఖాసు చ, యథావుత్తే పుబ్బంతే చ, అపరంతే చ, పుబ్బంతా పరంతేసు చ, పటిచ్చసముప్పాదేన సహ పటిచ్చసముప్పన్నేసు ధమ్మేసు చ సబ్బం కట్టం అతిక్కమతియేవ. తేనాహ “సభావ ధమ్మప్పవత్తియా”తిఆదిం. తత్థ “సభావధమ్మప్పవత్తియా చా”తి పచ్చయపరమ్మరావసేన సభావధమ్మానం పరమ్మరప్పవత్తియా చ. ధమ్మేసు ధమ్మతా నామ దేసనా ధమ్మస్స స్వాక్ఖాతతాదిభావేన సున్దర ధమ్మతా. అనవజ్ఞధమ్మతా. బుద్ధసుబుద్ధతా నామ తం ధమ్మం దేసేంతస్స బుద్ధస్స సబ్బజ్ఞాబుద్ధతా.

పరియుట్టితానం దిట్టివిచికిచ్చానం విక్ఖమ్భనం నామ హేత్తా ధమ్మవవత్తాన వసేన పచ్చయపరిగ్గహవసేన చ సిజ్జతి. విపస్సనా కమ్మం పన అనుసయభూతానం దిట్టివిచికిచ్చానం సల్లిఖనత్తాయ కరీయతీతి వుత్తం “అనుసయ సమూహననత్థజ్ఞా”తిఆది. “తత్థ పనా”తి తస్మిం పటిసమ్మిదా మగ్గే పన. విభత్తేసూతి పారసేనో. “యస్సా”తి యోగీ పుగ్గలస్స. “యం దూరే సంతికేవా”తి యం దూరే పవత్తం రూపం వా, సంతికే పవత్తం రూపంవాతి పారసేనో. “తదత్థస్స పనా”తి సమ్మసితధమ్మద్ధారత్థస్స. “జ్ఞాణేన దళ్లం గహేత్వా”తి ధమ్మవవత్తానజ్ఞాణేన సుట్టువిభూతం కత్వాతి అధిప్పాయో. ఇదాని యం యం దళ్లం గహేతబ్బం. తం తం సరూపతో దస్సేతుం “తత్థా”తిఆదిమాహ. పున దళ్లం గహేతస్స రూపస్స అనిచ్చలక్ఖణం దస్సేతుం “సా చ క్రియా”తిఆది వుత్తం. “నస్సంతీ”తి భిజ్జంతి. అనిచ్చతం గచ్చంతి. “విత్థమ్మన క్రియా”తి ఏత్థ వివిధేన ధమ్మనం విత్థమ్మనం. నానాదిసాభిముఖవసేన ధమ్మనం వహనంతి అత్తో. “ఇమాసజ్ఞా”తి చతున్నం మహాభూతానజ్ఞా. విసుం విసుంతి వుత్తత్తా తాసం అజ్ఞామజ్ఞాజ్ఞా సహజాతేసు గహణం సమ్భవతీతి వుత్తం “ఆపాదీనం”తి. ఆపాదీనం సేసమహాభూతానజ్ఞాతి అత్తో. సంతతియా సరీరాని సంతతి సరీరాని. “తథా తథా కప్పేత్వా”తి రూపధమ్మానం సంతతి పరివత్తి నామ అభిక్కమంతస్స ఏవం భవేయ్య, పటిక్కమంతస్స ఏవం భవేయ్య, తథా సమిజ్జంతస్స పసారేంతస్సాతిఆదినా పరికప్పేత్వా. “సేసఖన్డేసుపి తం తం సంతతి నానత్తం”తి వేదనాక్ఖన్డే తావ కాయే కాయికసుఖసంతతి దుక్ఖసంతతీనం నానత్తం. చిత్తే సోమనస్స దోమనస్స సంతతీనం. ఉప్పేక్ఖా సంతతి పన అవిభూతా హోతి. కప్పేత్వా గహేతబ్బా. యదా చిత్తే సోమనస్స దోమనస్సాని న సన్దిస్సంతి, తదా ఇదాని ఉప్పేక్ఖా మే వేదనా పవత్తతీతి వా, యదా తాని సన్దిస్సంతి , తదా సా నిరుజ్జతీతి వా ఏవం తక్కేత్వా సమ్మసితబ్బాతి వుత్తం హోతి. సజ్జాఖన్డే రూపసజ్జాసద్దసజ్జాదీనం వసేన. సజ్జారక్ఖన్డే రూపసజ్జేతనా సద్దసజ్జేతనాదీనం వసేన, నానావితక్క విచారాదీనం వసేన, లోభాలోభ దోషాదోష మోహమోహాదీనం వసేన చ. విజ్ఞాణక్ఖన్డే చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం, కుసలా కుసలవిజ్ఞాణాదీనజ్ఞా వసేన సంతతి నానత్తం వేదితబ్బం. విస్సాసం కరోతీతి వత్వా తదత్థం వివరతి “ఏతం మే”తిఆదినా. తత్థ తయోవిస్సాసా తత్థావిస్సాసో, మానవిస్సాసో, దిట్టివిస్సాసో. తత్థ ఏతం మమాతి తత్థావిస్సాసో. ఏసోహమస్మీతి మానవిస్సాసో. ఏసో మే అత్తాతి దిట్టివిస్సాసో. “పరిహరతీ”తి భవాభవేసు

పరిగ్రహిత్వా హరతి వహతి. “పరమజ్ఞత్తభావేనా”తి పధానఅజ్ఞత్తభావేన. అజ్ఞత్తసారభావేనాతి వుత్తం హోతి. “పరిగ్రహితో”తి ఏనో మే అత్తాతి దిట్టిపరిగ్రహేన పరిగ్రహితో. తయో హి పరిగ్రహ తత్త్వా పరిగ్రహో, మానపరిగ్రహో, దిట్టిపరిగ్రహోతి. వసే సబ్బసో వత్తన్తో నామ కేవలం వసాయత్తపుత్తికో ఏవ సియా, న పచ్చయాయత్తపుత్తికోతి దస్సేన్తో “యథాపుత్తేహి”తిఆదిమాహ. తత్త “యథాపుత్తేహి”తి సబ్బసంఘహి వుత్తప్పకారేహి కమ్మాభిసంఘరణాదీహి. “తథాపరిగ్రహితబ్బో”తి ఏనో మే అత్తాతి ఏవం పరమజ్ఞత్తభావేన పరిగ్రహితబ్బో. తథా హి యో అత్తనో వసేన వత్తతి, తస్మిం అత్తనో సామిభావో నత్తి. యస్మింశ్చ సామిభావో నత్తి, తస్మిం రూపాదికే ధమ్మే అత్తానం సామికం కత్వా ఏనో మమ అత్తాతి పరిగ్రహో నామ మిచ్ఛా ఏవ. తథా యో చ ఖణిక ధమ్మో హోతి, ఖణే ఖణే భిజ్జతి, తం రూపాదికం ఖన్ధపఞ్చకం అత్తనో సారం కత్వా తథా పరిగ్రహోపి మిచ్ఛా ఏవ. ఏత్త చ “మిచ్ఛా ఏవా”తి పరమత్త సచ్చం పత్వా మిచ్ఛా ఏవ. విపల్లాసో ఏవాతి వుత్తం హోతి. “సుఖం విద్ధంసేతి”తి కాయికసుఖశ్చ చేతసిక సుఖశ్చ విద్ధంసేతి. వినాసేతి. “నానాదుక్ఖం జనేతి”తి కాయికదుక్ఖశ్చ చేతసిక దుక్ఖశ్చ జనేతి ఉప్పాదేతి. “ఇదశ్చ రూపం ఏదిసమేవ హోతి”తి కథం హోతి. మనుస్సత్తభావే రితానం సత్తానం యథాపవత్తం మనుస్స సుఖం విద్ధంసేతి, జిణ్ణభిన్నభావం పాపేతి, నానాదుక్ఖం జనేతి. సయం అపాయత్తభావం గహిత్వా తేసం నానాలపాయ దుక్ఖం జనేతి. తథా దేవత్తభావే సక్కత్తభావే బ్రహ్మత్తభావే రితానన్తిఆదినా వత్తబ్బం. తథా మనుస్సత్తభావే రితానం నానావిపరిణామ కిచ్చేహి యథాపవత్తం సుఖం విద్ధంసేతి, నానాపచ్చయాభిసంఘరణకిచ్చేహి నానాదుక్ఖం జనేతి. తేన వుత్తం “ఇదశ్చ రూపం ఏదిసమేవా”తి. “సారోనామ ధామబలవిసేసో వుచ్చత్తి”తి ఏతేన ధామబలవిసేసేన సమ్మన్నం వత్తుంపి సంఘట్టాతి. “అసారకట్టేనా”తి ఏత్త సారో ఏవ సారకం, న సారకం అసారకన్తి ఇమమత్తం సన్ధాయ “రూపం పన సయంపి ఏవరూపో సారో న హోతి”తి వుత్తం. సత్తానం అత్తసారో జీవసారో న హోతితి అత్తో. నత్తి సారో ఏతస్సాతి అసారకన్తి ఇమమత్తం సన్ధాయ “న చ ఏవరూపేన సారేన యుత్తం”తి వుత్తం. అత్తసారేన జీవసారేన సంయుత్తం హోతితి అత్తో. తత్త పురిమో అత్తో రూపం అత్తతో సమనుపస్సతీతి ఇదం సన్ధాయ వుత్తో. పచ్చిమో రూపవత్తం వా అత్తానం, అత్తని వా రూపం, రూపస్మిం వా అత్తానంతి ఇమాని సన్ధాయ వుత్తో. ఏతేన అసారకట్టేనాతి అసారభావేన, అసారయుత్తభావేన వాతి చ. అనత్తాతి ఏత్థపి న అత్తా అనత్తా, నత్తి అత్తా ఏతస్సాతి వా అనత్తాతి చ ద్వీధా అత్తో సిజ్జతి. “యశ్చా”తి యశ్చ రూపం. “పీళేతి”తి తం సమగ్గీ పుగ్గలం పీళేతి. ఏతేన అనత్తభావే సిద్ధే దుక్ఖభావోపి సిద్ధోతి దస్సేతి. “తిణ్ణం వయానం వసేన అద్ధాభేదో యోజేతబ్బో”తి పథమవయే పవత్తం రూపం దుతీయవయం న పాపుణాతి, పథమవయే ఏవ నిరుజ్జతీతిఆదినా అద్ధాపచ్చప్పన్నే అన్తోగధభేదో యోజేతబ్బో. “సభాగేకసంతానవసేనా”తి సభాగానం ధమ్మానం సభాగట్టేన ఏకీభూతా సంతతి సభాగేకసంతతి. “సభాగానం ధమ్మానం”తి చ చిత్తజేసుతావ నిరంతరప్పవత్తేన లోభసమ్మయుత్తచిత్తేన సహజాతా రూపధమ్మా సభాగరూపధమ్మా నామ. తథా నామ ధమ్మా చ. ఏవం దోససమ్మయుత్తాదీసుపి. ఉత్తుజేసు నిరంతరప్పవత్తేన సీతఉత్తునా సముట్టితా రూపధమ్మా సభాగరూప ధమ్మా నామ. తథా ఉత్తుఉత్తునా సముట్టితా. ఏసనయో ఆహారజేసుపీతి ఏవం సభాగేకసంతతివసేన. “సమ్మాపుణితుం”తి జ్ఞాణేన సమ్మాపుణితుం. “అద్ధాసంతతివసేనా”తి ఏత్త సంతతివసేన సమ్మసనం వీసేసతో అధిప్పేతం. ఏవశ్చ కత్వా హేట్టా అనిచ్చం ఖయట్టేనాతి పదే చతున్నం మహాభూతానం సంతతి విభాగనయో సుట్టు దస్సేతోతి. “అనిచ్చలక్ఖణ దస్సనమేవ పధానం”తి ఇమస్మిం జ్ఞాణేపి ఉదయబ్బయజ్ఞాణేపి భగ్గజ్ఞాణేపి అనిచ్చలక్ఖణ దస్సనమేవ పధానం. భయజ్ఞాణే చ ఆదీనవజ్ఞాణే చ నిబ్బిదాజ్ఞాణే చ దుక్ఖలక్ఖణ దస్సనం పధానం. ఉపరి చతుసు జ్ఞాణేసు అనత్తలక్ఖణ దస్సనం పధానన్తి. “సముదితేనూ”తి అజ్ఞామజ్ఞాం అవినాభావసహాయభావేన సముప్పన్నేసు. ఇదశ్చ అవిజ్ఞాసముదయా రూపసముదయో. తత్త్వాసముదయా ఉపాదాన సముదయో. ఆహార సముదయా రూపసముదయోతి పాళివసేన వుత్తం. అప్పహీన వసేనాతి పాళిపదే పన అవిజ్ఞా తత్త్వా దిట్టానుసయానం అప్పహీనట్టేన

సంతానే విజ్ఞమానతా ఏవ పమాణన్తి దట్టబ్ధం. “సముదేన్తి”తి పటిసన్ధితో పట్టాయ ఏకతో ఉదేన్తి. ఉపరూపరి ఏన్తి. ఆగచ్ఛన్తీతి అత్తో. ఏకభవభావేన పాతుబ్ధవన్తీతి అధిష్పాయో. తేనాహ “యావమరణకాలా”తిఆదిం. “పసవన్తి”తి పవడ్డమానా సవన్తి, పవత్తన్తి, సన్దన్తి. “తేసు పనా”తి అవిజ్ఞా తణ్ణపాదాన కమ్మేసు. “నిరుజ్జన్తి”తి తస్మింభవే ఏవ నిరుజ్జన్తి. తస్మిం భవే నిరోధో నామ భవన్తరే పున అనుష్పాదో యేవాలి వుత్తం “భవన్తరే”తిఆది. “తం సన్తతియం”తి తస్మిం పచ్చప్పన్న భవేతి వుత్తం హోతి. “పున అనుష్పాదసంజ్ఞాతం నిరోధం”తి సన్తతి నిరోధో నామ వుత్తో. న నిబ్బాన నిరోధో. ఏతాహి పచ్చయే సతి, భవన్తరే ఉప్పజ్జీస్సన్తి యేవాలి. ఇదాని యథాపవత్త సన్తతీసు పరియాపన్నానం సబ్బపచ్చిమానం నామరూపానం ఖణికనిరోధవసేన అత్తం వదన్తో “యథాపవత్త సన్తతియో వా చిజ్జన్తి బిజ్జన్తి”తి వుత్తం. “ఉదయబ్బయం సమనుపస్సన్తస్స చా”తి ఏత్థ కతమో ఉదయో నామ, కతమో వయో నామ, కథిన్త తదుభయం సమనుపస్సతీతి ఆహ “ఉదయబ్బయం సస్సన్తస్సాతి ఏత్థ యథా నామా”తిఆదిం. తత్థ “తమో ఖన్దో”తి తమోరాసి. “వేతీ”తి విగచ్ఛతి. అన్తర ధాయతి. “ఉదయో”తి ఉప్పాదో చేవ వడ్డి చ. “వయో”తి విగమనం, అన్తరధానం. “నానాపయోగవసేనవా”తి సమిజ్జనప్పసారణాది నానాపయోగవసేన వా. ఉదయపక్ఖానం నానాసన్తతీనం ఉదయిన్తా ఉదయతో. వయపక్ఖానం నానాసన్తతీనం వయిన్తా వయతోతి యోజనా.

బోజ్జగ్గ ధమ్మేహి సమ్మన్నత్తా ఆరాధేతి అత్తనో చిత్తంతి ఆరద్ధో. తుట్టచిత్తోతి అత్తో. విపస్సతీతి విపస్సకో. ఆరద్ధో హుత్వా విపస్సకో ఆరద్ధవిపస్సకో. దువిధోహి విపస్సకో తరుణ విపస్సకో చ ఆరద్ధ విపస్సకో చ. తత్థ ఖన్దానం ఉదయబ్బయం సుట్టు అపస్సన్తో దుబ్బలవిపస్సకో తరుణ విపస్సకో నామ. ఖన్దానం ఉదయబ్బయం సుట్టు పస్సన్తో విపస్సనా కమ్మే ఆరాధిత చిత్తో బలవవిపస్సకో ఆరద్ధవిపస్సకో నామ. యం సన్దాయ వుత్తం.

[క]

‘సుజ్ఞాగారే పవిట్టస్స, సన్తచిత్తస్స భిక్షునో;
అమానుసీ రతీ హోతి, సమ్మ ధమ్మం విపస్సతో,తి చ.

[ఖ]

‘యో చ వస్ససతం జీవే, అపస్సం ఉదయబ్బయం;
ఏకాహం జీవితం సేయ్యో, పస్సతో ఉదయబ్బయం,తి చ.

అయమిధ అధిప్పేతో. విపస్సనం ఉపేచ్చ కిలేసేన్తి, మలీనభావం గమేన్తీతి విపస్సనుపక్కిలేసా. పరిబన్ధన్తి నీవారేన్తీతి పరిబన్ధకాలి హేట్టా వుత్తమేవ అన్తరాయిక ధమ్మానం నామం. “సరీరోభాసో”తి సకలసరీరతో నిక్ఖన్తో ఓభాసో. “పశ్చాద్ధిధా పీతీ”తి ఖుద్దికా పీతి, ఖణికా పీతి, ఓక్కన్తికా పీతి, ఉబ్బేగా పీతి, ఫరణా పీతీతి. “దువిధా పస్సద్ధీ”తి అతిబలవన్తీ కాయపస్సద్ధిచేవ చిత్తపస్సద్ధి చ. విపస్సనా కమ్మే ఓకప్పనాకారప్పవత్తా సద్ధావేవ అధిముచ్చనట్టేన అధిమోక్షో సద్ధాధిమోక్షో. “వీరియం”తి తస్మిం కమ్మే అనిక్ఖిత్తధురం పగ్గహితసీసం వీరియం. “సుఖం”తి చిత్తసుఖం. తేనాహ “సోమనస్సం”తి. “విపస్సనాశాణం”తి ఇన్దవిస్సట్టవజిరసదిసం బలవవిపస్సనాశాణం. “సతీ”తి తస్మిం కమ్మే అప్పముట్టా సతి. “తత్తమజ్జత్తపేక్ఖా”తి చిత్తస్స లీనుద్ధచ్చాదీహి విసమన్తేహి విముత్తా తత్తమజ్జత్తతాసజ్ఞతా ఉపేక్ఖా. “ఆవజ్జనుపేక్ఖా”తి వసీభావపత్తా ఆవజ్జనసజ్ఞతా ఉపేక్ఖా. “ఆలయం”తి తణ్ణాలయం. “కురుమానా”తి కరోన్తి. “సుఖుమా తణ్ణా”తి కుసలేహి

మిస్సకత్తా ఇదం అకుసలన్తిపి జానితుం అసక్కుణ్ణేయ్యా సుఖమతథ్ఠా. “న వతమే”తి మమ న ఉప్పన్నపుబ్బోవతాతి యోజనా. “అస్సాదసహితా”తి ఓభాసాదీసు అస్సాదతథ్ఠా సహితా. “అధిమాన వసేనా”తి అధికతరం మజ్ఞానావసేన. “తావదేవా”తి నికన్తియా ఉప్పత్తిక్ఖణ్ణేయేవ. “నికామనాకారో”తి ఇచ్చనాకారో. అస్సాదనాకారో. “నికామనస్సవత్థూ”తి నికన్తియా వత్థు. “అద్ధా”తి ఏకన్తేన. “హన్డా”తి చిత్తవిస్సట్టకరణే నిపాతపదం. ఇదానేవ నం విసోధేమి, న చిరం పవత్తితుం దస్సామీతి ఇమమత్థం దీపేతి. “తేస్వేవా”తి తేసుఓభాసాదీసు ఏవ. అట్టకథాయ న సమేతి. అట్టకథాయం నికన్తి విక్ఖమ్భనస్స విసుం వుత్తత్తాతి అధిప్పాయో. విపస్సనాపరిపాకో నామ విసేసన్తరప్పవత్తేన పాకటోతి దస్సేతుం “సజ్ఞారుపేక్ఖాభావం పత్తా”తిఆదిమాహ. వుట్టానగామిని విపస్సనాభావపత్తేనాతి వుత్తం హోతి. “ద్వే విపస్సనా చిత్తానీ”తి ఉపచారానులోమచిత్తాని. సో హి వుట్టానన్తి వుచ్చతీతి సమ్మన్దో. సజ్ఞార నిమిత్తతో వా వుట్టాతి. నిబ్బానం ఆరబ్బ పవత్తితో. యది ఏవం గోత్రభుపి వుట్టానం నామ సియాతి. న సియా. మగ్గస్స ఆవజ్ఞనమత్తే రితత్తా. పటివేధకిచ్చస్సచ సమ్మోహ సముచ్చేదకిచ్చస్స అభావతో. “సయం”తి మగ్గసజ్ఞతో సయం. “తం సమగ్గీపుగ్గలం వా”తి తేన మగ్గేన సమగ్గీపుగ్గలం వా. “వట్టప్పవత్తతో చా”తి ఆయతిం భవేసు అపాయవట్టప్పవత్తతో వా, అట్టమ భవతో పట్టాయ కామసుగతి వట్టప్పవత్తతో వా. అవస్సం వుట్టానం గమేతి సమ్మాపేతీతి వుట్టానగామినీతి వచనత్తో. “అవస్సం వుట్టానం గచ్ఛన్తి”తి ఇథ రితానం వుట్టానతో నివత్తి నామ నత్తీతి అధిప్పాయో. ఇదఞ్చ పచ్చేకబుద్ధానం బుద్ధసావకానఞ్చ వసేన దట్టబ్బం. సబ్బజ్ఞా బోధిసత్తా పన పుబ్బబుద్ధానం సాసనే పబ్బజిత్వా విపస్సనా కమ్మం ఆరభన్తా అనులోమజ్ఞాణం ఆహచ్చ రపేన్తీతి అట్టక థాసు వుత్తం. తత్త “ఆహచ్చా”తి ఇదం సజ్ఞారుపేక్ఖాణ్ణాస్స మత్తకపత్తిదస్సనత్తం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. “ఆవజ్ఞనట్టానియం”తి తతో పుబ్బభాగే కేనచి చిత్తేన అగ్గహితే నిబ్బానా రమ్మణే ఆవజ్ఞనట్టానియం. “తం”తి గోత్రభుజ్ఞాణం. గోత్తం భవతి అభిభవతి చిన్దతీతి గోత్రభు. గోత్తం వా అభిసమ్మణాతి పాపుణాతీతి గోత్రభూతి వచనత్తో. కథం పన గోత్రభు చిత్తం గోత్రభుజ్ఞాణం పుధుజ్ఞనగోత్తం చిన్దతి, అరియగోత్తం పాపుణాతీతి యుజ్ఞేయ్య, సోహి పుగ్గలో తస్మింఖణే పుధుజ్ఞనగోత్తపరియాపన్నోఏవాతి. సచ్చం. అత్తని పన చిన్దన్తా సయం చిన్దతి నామ. నిబ్బానస్స చ అరియగోచరత్తా తం ఆరమ్మణ కరణవసేన అరియగోత్తం పాపుణాతి నామాతి దట్టబ్బం. పచ్చయసత్తివిసేసేన అత్తనో అనన్తరే అరియగోత్తం భావేతి, పాతుభావేతీతి గోత్రభూతిపి యుజ్ఞతి. “పరిచ్చిజ్ఞా”తి పరిచ్చిన్దిత్వా. దిట్టివిచికిచ్చాదీహి సబ్బవిప్పన్దనేహి ముఞ్చిత్వాతి వుత్తం హోతి. సమ్మోహస్స పహానమేవ దట్టబ్బం. న తే ధమ్మే ఆరమ్మణ కరణ వసేన జాననం. కథం తే ధమ్మే ఆరమ్మణం అకరోన్తో మగ్గో తే ధమ్మే పరిజానాతి నామాతి. కిచ్చసిద్ధి వసేన. సో హి సమ్మోహం పజహన్తో ఆరమ్మణం కరోన్తానిపి హి పుబ్బభాగజ్ఞాణాని తప్పహానకిచ్చస్స అసాధకత్తా దుక్ఖ సచ్చం పరిజానన్తానీతి న వుచ్చన్తి. మగ్గో పన ఆరమ్మణం అకరోన్తోపి తప్పహానకిచ్చస్స సాధకత్తాతం సచ్చం పరిజానాతీతి వుచ్చతి. కస్మా. తతో పట్టాయ తస్సపుగ్గలస్స సబ్బకాలం తస్మింసచ్చే పరిజానన కిచ్చస్స సిద్ధత్తా. యథాహి ఏకో పురిసో చక్ఖుష్ఠి పిత్తసేవ్హాదిదోసేహి పలిబుద్ధత్తా అన్దో హోతి. న కిఞ్చో పస్సతి. యదా పన సో ఏకం తేజవన్తం అజ్ఞానం లభిత్వా చక్ఖుం అజ్ఞాయన్తో సబ్బరత్తిం నిద్దాయతి. తస్స నిద్దాయన్తస్సేవ చక్ఖుష్ఠి సబ్బదోసా నస్సన్తి. చక్ఖు విప్పసన్నం హోతి. తజ్ఞణతో పట్టాయ సో నిద్దాయన్తోపి రూపాని పస్సతీతి వుచ్చతి. కస్మా, అన్దభావవిగమేన దస్సనకిచ్చస్స సిద్ధత్తా. ఏవమేవమిదం దట్టబ్బన్తి. ఏకదేసేన వా హేటిమమగ్గేసు, అనవసేసేన వా అరహత్తమగ్గే. “అపచ్చావత్తికం”తి ఏత్త పచ్చతో ఆవత్తనం పచ్చావత్తం. నత్తి పచ్చావత్తం అస్సాతి అపచ్చావత్తికన్తి విగ్గహో. “పున అనుప్పాదధమ్మతాపత్తివసేన నిరోధసజ్ఞాతం”తి మగ్గక్ఖణే ఏవ తానివట్టాని పున అనుప్పాదసభావం ఆపజ్ఞన్తి, నిరుజ్ఞన్తి. తథా నిరోధసజ్ఞాతం. “ఉప్పాదనసజ్ఞాతాయ భావనాయా”తి ఏతేన మగ్గస్స ఏకచిత్తక్ఖణికత్తా వడ్డనసజ్ఞాతాయ భావనాయ ఓకాసో నత్తీతి కత్వా వుత్తం. అరియమగ్గం పటిలాభత్తాయ పన పవత్తితా పుబ్బభాగభావనాపి మగ్గభావనా ఏవ. సా చ అరియమగ్గం పత్వా

మత్తకపత్తా హోతి. తస్మా అరియమగ్గో ఏవ మత్తకపత్తో భావనానుత్తరో హోతితి ఇమినాపరియాయేన వడ్డన సజ్ఞాతాయ భావనాయాతిపి యుజ్జతియేవ. అత్తనో అనన్తరే పవత్తం ఆనన్తరికం. ఆనన్తరికం ఫలం ఏతస్సాతి విగ్గహో. తస్స చ తతోపరం ద్వే వా తీణి వా ఫలచిత్తాని పవత్తంతీతి ఇమినా సమ్మన్తో. అపనీతో అగ్గి ఏతస్మాతి అపనీతగ్గో. “నిబ్బాపేన్తో వియా”తి ఏతేన పటిప్పస్సమ్మనప్పహంకిచ్చేన మగ్గానుకులప్పవత్తిం దస్సేతి. “తేసం”తి తేసం చక్షూనం. తం రూపం తస్స పాకటం న తావ హోతితి సమ్మన్తో. “తస్సా”తి తస్స పుగ్గలస్స. “పచ్చవేక్షనవారేసూ”తి ఏత్థ పసాదచక్షునా దిట్టే పవత్తా అనుబద్ధక వీధియాపి సజ్ఞయ్యున్తి.

ఉపరిమగ్గేహి వధితబ్బా మారేతబ్బాతి ఉపరిమగ్గవజ్ఞా. “కిలేసవిభాగేసూ”తి అసుకమగ్గేన అసుకాకిలేసా పహీయన్తీతి ఏవం కిలేసవిభాగేసు. “పాళియం”తి పటిసమ్మిదా మగ్గపాళియం. వుచ్చమానే పన వత్తబ్బన్తి సమ్మన్తో. మగ్గజట్టోజ్జగ్గదీనం పచ్చవేక్షనం నామ మగ్గపచ్చవేక్షనమేవ. తథా పచ్చా వా పవత్తతీతి సిద్ధం. “అవిరుద్ధా హోతి”తి విసుద్ధిమగ్గేన అసమేన్తాపి పచ్చవేక్షనానం ఇచ్చానురూపసమ్మవతోతి అధిప్పాయో. “అధిమాననిద్దేస అట్టకథాసూ”తి వినయే చతుత్థపారాజికే అధిమానపదనిద్దేస అట్టకథాసు. “సో”తి అరియభూతో భిక్షు. “సో లద్దుం న వట్టతీ”తి అలద్దుం న వట్టతీతి అత్తో. లద్దుం సో న వట్టతీతి వా యోజనా. చతుబ్బిధం మగ్గజ్ఞాణం గహితం. జాణదస్సనవిసుద్ధి నామాతి వుత్తత్తా.

“అభినివిసనం”తి అజ్ఞత్తం దళ్ళతరం పతిట్టానం. “నిఖాతసినేరుపా దస్సవియా”తి తస్స పవత్తనం వియ. “కేవలం పచ్చయాయత్త వుత్తితాయ అదిట్టత్తా”తి ఏతేన ఏసో మే అత్తా, న పరస్స అత్తాతి ఏవం అత్తానం అత్తస్స సామికం కత్వా గహణకారణం వదతి. తత్థ కేవలసద్దేన పరమత్థ సచ్చం పత్వా అత్తస్సేవ అభావతో ఖన్ధపఞ్చకస్స అత్తనోవసాయత్త వుత్తితం నివత్తేతి. సమ్మతి సచ్చం పన పత్వా అత్తస్స విజ్ఞమానత్తా మహాజనో అత్తనో ఖన్ధపఞ్చకం అత్తనో వసాయత్త వుత్తిం మజ్ఞమానో ఏసో మే అత్తాతి గణ్ఠాతి. “ఖణభగ్గస్స చ అదిట్టత్తా”తి ఏతేన ఏసో మే సారట్టేన అత్తా. ఏసో మమ సారో. ఏతం మమ సరీరం. యావ వస్ససతంపి వస్ససహస్సమ్మి ఏతం ఖన్ధపఞ్చకం న భిజ్జతి, న వినస్సతి. తావ అహం న మరామి. యదా ఏతం భిజ్జతి, వినస్సతి. తదా అహం మరామి. అహఞ్చ మమ ఖన్ధపఞ్చకఞ్చ అద్వయం అనానత్తన్తి ఏవం గహణకారణం వదతి. తత్థ “ఖణభగ్గస్సా”తి నామరూపధమ్మానం ఖణే ఖణే భజ్జనస్స భిజ్జనస్స మరణస్స. ఇదమ్మనమరణం సమ్మతి సచ్చే నత్తి. పరమత్థ సచ్చే ఏవ అత్తి. తస్మా తం అపస్సన్తో మహాజనో అత్తనో ఖన్ధపఞ్చకం అత్తనోసారం మజ్ఞమానో ఏసో మే అత్తాతి గణ్ఠాతీతి. “తం ద్వయం సుదిట్టం కత్వా”తి ఖన్ధపఞ్చకస్స కేవలం పచ్చయాయత్త వుత్తితఞ్చ ఖణభగ్గఞ్చ జాణ చక్షునా సుట్టుదిట్టం కత్వా. తత్థ పఞ్చన్నం ఖన్ధానం పటిచ్చసముప్పాదం సుట్టుపస్సన్తో కేవలం పచ్చయాయత్త వుత్తితఞ్చ అవసాయత్త వుత్తితఞ్చ సుట్టు పస్సతి. యో చ అత్తనో వసాయత్తవుత్తి న హోతి. సో పరమత్థసచ్చం పత్వా ఏసో మమ సన్తకన్తిపి వత్తుం నారహతి. కుతో మమ అత్తాతి. అపి చ, సత్తో నామ సభావతో నత్తి. పఞ్జత్తిమత్తం హోతి. యో ‘అహన్తి వా, మేతి వా, మమాతి వా, గయ్ఘేయ్య. అసన్తే చ అత్తస్మిం కో మమ అత్తా నామ భవేయ్యాతి. ఖణభగ్గో హోతి. ఖణే ఖణే భిజ్జతి. సత్తో చ నామ ఏకస్మింభవే ఆదిష్ఠి సకిం ఏవ జాయతి. అన్తే సకిం ఏవ మరతి. అన్తరా వస్ససతంపి వస్ససహస్సంపి మరణం నామ నత్తి. అజ్ఞాహి ఖణికధమ్మానం గతి. అజ్ఞా సత్తస్స. ఏవంసన్తే కథం ఖణికధమ్మా సత్తస్స సారట్టేన అత్తానామ భవేయ్యున్తి. తస్మా తే అవసవత్తనట్టేన అసారకట్టేన చ అనత్తా ఏవ. అపిచ “అవసవత్తనట్టేనా”తి ఏత్థ వసో నామ సత్తసన్తానే ఏకో పధానధమ్మో. సచే అత్తానామ అత్తి. సో ఏవ పధానభూతస్స వసస్సపి అత్తా భవేయ్య. ఏవంసతి, యో వసో, సో అత్తా. యో అత్తా, సో వసోతి భవేయ్య. తథా చ సతి, రూపం అత్తాతి గణ్ఠన్తో రూపఞ్చ వసఞ్చ అత్తానఞ్చ ఏకత్తం కత్వా గణ్ఠాతి నామ. తథా వేదనం అత్తాతి. సజ్ఞం, సజ్ఞారే, విజ్ఞాణం అత్తాతి

గణ్డన్తేపి. ఏవశ్చసతి, సత్తో చ ఖన్ధపశ్చాకశ్చ వసో చ అత్తా చ సబ్బమేతం ఏకత్తం గచ్ఛతి, ఏకో సత్తోతి సజ్ఞం గచ్ఛతి. న హి ఇమస్మిం వసవత్తనట్టే ఏకస్ససత్తస్స ద్వే అత్తా తయో అత్తా బహూఅత్తాతి సక్కా భవితుం. అథ యథా యథా సత్తస్స వసో వత్తతి, ఇచ్ఛా పవత్తతి. తథా తథా ఖన్ధపశ్చాకమ్మి నిచ్చకాలం సత్తస్సవసం అనుగచ్ఛేయ్య. కస్మా, సత్తస్స చ ఖన్ధపశ్చాకస్స చ వసస్స చ నానత్తాభావతో. ఏవం అనుగచ్ఛన్తే సతి. రూపం మే అత్తా, వేదనా మే అత్తాతిఆదిగ్గహణం వట్టేయ్య. సభావతో అవిరుద్ధం భవేయ్య. న పన తథా అనుగచ్ఛతి. న హి దుబ్బణ్ణో దురూపో పురిసో అత్తనో రూపకాయం అత్తనో వసేనేవ సువణ్ణం సురూపం కాతుం సక్కోతి. తథా దుస్సద్ధోవా సుసద్ధం, దుగ్గద్ధోవా సుగద్ధం. న చ అన్ధోవా అనద్ధం. బధిరోవా అబధిరం. రోగీవా అరోగం. కుట్టీవా అకుట్టం. గణ్డీవా అగణ్డం. జిణ్ణోవా తరుణం. అజరం వా అమరణం వా కాతుం సక్కోతి. నాపి అపాయేసు చ అపతన్తం. పతిత్వా వా తతో విముత్తం కాతుం సక్కోతి. తథా దేవో వా దేవత్తా అచావేతుం. సక్కోవా సక్కత్తా, మారో వా మారత్తా, బ్రహ్మ వా బ్రహ్మత్తాతి. ఏసనయో సేసఖన్డేసుపి. తథా పన అవసానుగమనతో పరమత్థ సచ్చం పత్వా ఖన్ధపశ్చాకే అత్తనో సామికిచ్చం ఇస్సరకిచ్చం నామ నత్తి. అసామికమేవ తం హోతి, అనిస్సరం. తథా చ సతి, అత్తానం తస్స సామిం ఇస్సరం కత్వా రూపం మే అత్తాతి గహణం మిచ్ఛాగహణం నామ హోతీతి. లోకే పన మహాజనో ధమ్మానం పటిచ్చసముప్పాదం న జానన్తి, న పస్సన్తి, న పటివిజ్ఞన్తి. తేసం పరమ్మర పచ్చయవసేన పవత్తమానే ఖన్ధసన్తానే సమ్ముతి సచ్చవసేన నానావసవత్తనాకారా నామ సన్తి. నానాసామి ఇస్సరాధిపతివోహారా చ లోకే సన్తిస్సన్తి. తే సమ్ముతి సచ్చవసేన ఉప్పన్నేసు తేసు సామిఇస్సరాధిపతి వోహారేసు వోహారమత్తే అరత్వా సభావసచ్చం మజ్జన్తా మిచ్ఛాగహణం గణ్డన్తి. ఏత్థ సియా. న ను వసోనామ ఇచ్ఛా. సత్తో చ గన్తుం ఇచ్ఛన్తో గచ్ఛతి. రాతుం ఇచ్ఛన్తో తిట్తితి. ఏవంసతి. తస్స ఖన్ధపశ్చాకం తస్స వసాయత్త వుత్తి ఏవ హోతీతి. న హోతి. కస్మా, పచ్చయాయత్త వుత్తిత్తా ఏవ. తథాహి గన్తుం ఇచ్ఛానామ బహిద్ధా ధనహేతువా ఉప్పజ్జేయ్య. నానాభోగహేతు వా. అజ్ఞోన వా నానాకారణేన. తత్థ యేసం ధనే అసతి, యం యం దుక్ఖం ఆగచ్ఛేయ్య కాయికం వా చేతసికం వా. తేసం తం తం దుక్ఖపచ్చయా ధనిచ్ఛా నామ ఉప్పజ్జతి. ధనిచ్ఛా పచ్చయా గన్తిచ్ఛాదయో ఉప్పజ్జన్తి. తథా నానాభోగిచ్ఛా నానాకమ్మిచ్ఛాసు చాతి. నానాదుక్ఖభయుపద్ధవమూలికాసు ఇచ్ఛాసు వత్తబ్బ మేవ నత్తి. తథా నానారమ్మణానం పలోభన దుక్ఖమూలికాసు చ నానావితక్కానం విప్పన్దనమూలికాసు చ ఇచ్ఛాసు. ఏవం వసోపి పచ్చయాయత్త వుత్తికో ఏవ హోతి. “గమనం”తి గమనాకారేన పవత్తం ఖన్ధపశ్చాకం. యేనయేనధనాదిహేతునా సో సో వసో ఉప్పజ్జతి. గమనమ్మి తేన తేనేవ ఉప్పజ్జతి ఆహారుపత్థమ్భనాదిపచ్చయేన చ. వసో పన గమనస్స పచ్చయేక దేసమత్తం హోతి. సో హి తదజ్ఞపచ్చయేహి వినా సయం ఉప్పజ్జితుం న సక్కోతి. కుతో గమనం ఉప్పాదేతుం. ఏవం రానాదీసు. ఏవశ్చ సతి, ఇదం ఖన్ధపశ్చాకం పచ్చయాయత్త వుత్తికన్తిచ్చేవ వత్తుం అరహతి. నో వసాయత్త వుత్తికన్తి. అపి చ గన్తుం ఇచ్ఛన్తో గచ్ఛతీతి పజ్జత్తి మత్తభూతో సత్తో గచ్ఛతి. ఖన్ధపశ్చాకం పన ఖణిక ధమ్మత్తా న గచ్ఛతి. ఉప్పన్నుప్పన్నం తత్థ తత్థేవ భిజ్జతి. సన్తతి వసేన గమనాకార నిమిత్తం పజ్జాయతి. ఏవం అవసవత్తనం హోతీతి. హోతు తత్థ తత్థేవ భిజ్జనం. అవిచ్ఛేదప్పవత్తియా సతి, గమనం సమ్మజ్జతియేవ. గమనే చ సమ్మజ్జమానే ఖణికభిజ్జనేన దోసో నత్థీతి చే. అత్తి. ఖణికమరణజ్ఞో సత్తస్స సుసానభూమి నామ హోతి. అన్తరాయేవా ఆగతే పక్ఖలన్తే వా సతి, గచ్ఛన్తో సత్తో యదా కదాచి మరణం వా నిగచ్ఛతి మరణ మత్తం వా దుక్ఖన్తి. కిలేసే నిమినాతి పవత్తేతీతి నిమిత్తన్తి వచనత్తో. “విపల్లాసనిమిత్తం”తి చ విపల్లాస ధమ్మానం వసేన ఉపట్టితం కిచ్చ నిమిత్తం. తత్థా ఏవ పణిధీతి సమ్మన్తో. మహాన్తానం ఆదీనవానం రాసి మహాఆదీనవరాసి. ఖన్డేసు సుజ్ఞాతలక్ఖణం నామ అతి గమ్మీరం హోతి. జాణస్సేవ విసయభూతం. సుజ్ఞాత దస్సనశ్చా దిట్టియా ఉజ్జప్పటిపక్ఖన్తి ఆహ “సజ్ఞారేసు సుజ్ఞాతదస్సనవసేనా”తిఆదిం. తత్థ “అత్థ సిద్ధి నామా”తి మగ్గఫలప్పటిలాభసజ్ఞాతస్స అత్తస్స సిద్ధి నామ. అత్తాతి

అభినివేశో అత్తాభినివేశో. గడ్డాతీతి గాహో. ఉపాదీయతీతి అత్తో. దిట్టిసజ్ఞాతో గాహో దిట్టిగాహో. అత్తాభినివేశో చ నో దిట్టిగాహో చాతి విగ్రహో. తస్య పటిపక్షం అనత్తానుపస్సనాజ్ఞాణం. అను అను భవనం ఆనుభావో. పరమృరతో వడ్డనన్తి అత్తో. “తథా సమనుపస్సీత్వా”తి సుజ్ఞాతా కారేన సమనుపస్సీత్వా. విముఞ్చంతస్స అరియపుగ్గలస్స. “అనిచ్చలక్షణం నామ నాతి గమ్మీరం హోతి. సద్ధాయపి విసయభూతం. ఉన్నతిలక్షణో చ అహం మానో ఖడ్ధేసు నిచ్చధువవిపల్లాసమూలకో సద్ధాయ చ పటిపక్షోతి ఆహ “అనిచ్చదస్సనవసేనా”తిఆదిం. “నిమిత్తాభినివేశభూతస్సా”తి నిచ్చధువనిమిత్తాభినివేశభూతస్స. “మానగ్గాహస్సా”తి మానసజ్ఞాతస్స గాహస్స. “సద్ధాయ పీ”తివిసద్ధేన జ్ఞాణం సమ్మిణ్ణేతి. దుష్టలక్షణం నామ భయసంవేగ జనకం హోతి. ఆరమ్మణేసు తత్థాలోలస్స తత్థావిప్పద్దనస్స పటిపక్షం. వీసేసతో సమాధిస్స అనురూపన్తి ఆహ “దుష్టదస్సన వసేనా”తిఆదిం. “తిణ్ణం ధమ్మానం”తి పజ్జేన్ద్రియ సద్ధిన్ద్రియ సమాధిన్ద్రియ సజ్ఞాతానం తిణ్ణం ఇన్ద్రియ ధమ్మానం. “విపస్సనా గమనవసేన వా”తి వుట్టానగామిని విపస్సనా సజ్ఞాతస్స ఆగమన కారణస్స వసేనేవ.

ఇదాని పుట్టే యం వుత్తం ‘సత్తఅరియ పుగ్గలవిభాగస్స పచ్చయభావపత్తియా చా’తి. తత్త సత్త అరియపుగ్గలవిభాగం దస్సేతుం “తత్తా”తిఆది వుత్తం. ధమ్మానుసారీ నామాతి ఏత్త “ధమ్మో”తి పజ్ఞా వుచ్చతి ‘సచ్చం, ధమ్మో, దీతి, చాగో’తి ఏత్త వియ. తిక్ఖతరం ధమ్మం అనుస్సరతీతి ధమ్మానుసారీ. పజ్ఞాబలానుసారేన ఆదిమ్మి మగ్గం లభతీతి వుత్తం హోతి. అథవా. “ధమ్మో”తి నిస్సత్తనిజ్జీవట్టేన సజ్ఞార ధమ్మో వుచ్చతి. సుజ్ఞాతదస్సనజ్ఞా నామ వీసేసతో సుద్ధధమ్మ దస్సనం నామ. ఇతి సుద్ధధమ్మం అనుస్సరతి, జ్ఞాణగతియా అనుగచ్ఛతీతి ధమ్మానుసారీ. దిట్టిపత్తోతి ఏత్త దిట్టినామ దస్సనజ్ఞాణం వుచ్చతి. ఆదితో పట్టాయ పరిసుద్ధ దస్సనసమ్మన్నత్తా దిట్టిబలేనేవ సుఖేన తం తం మగ్గఫలం పత్తోతి దిట్టిపత్తో. తేనేవ దస్సన పజ్ఞాబలేన కిలేసబద్ధనతో విముత్తోతి పజ్ఞావిముత్తో. సజ్ఞార ధమ్మానం ఖణిక ధమ్మభావే సుట్టు సద్దహనం అవేచ్చప్పసాదో సద్ధా నామ. తత్త “అవేచ్చప్పసాదో”తి జ్ఞాణసమ్మయుత్తప్పసాదో. “జ్ఞాణం”తి చ సజ్ఞార ధమ్మానం ఖణికభావనిమిత్తానం దస్సనజ్ఞాణం. తాదిసే హి జ్ఞాణే సతి, తత్త అవేచ్చప్పసాదో నామ జాయతి, నో అజ్ఞాథాతి. సద్ధం అనుస్సరతీతి సద్ధానుసారీ. సద్ధాబలేనేవ ఆదిమ్మి అరియమగ్గం పాపుణాతీతి వుత్తం హోతి. సద్ధాబలేన విముత్తోతి సద్ధావిముత్తో. “కాయసక్తి నామా”తి ఏత్త సక్ఖంతి సద్దిట్టం. యం సాధకన్తిపి వుచ్చతి. అత్తనో కాయే ఏవ లద్ధం సక్ఖం యస్సాతి కాయసక్తి. దుష్టాను పస్సీ పుగ్గలో హి సంవేగ బహులో హోతి. సంవేగో చ పధాన వీరియస్స పదట్టానం. సంవిగ్గో యోనిసో పదహాతీతి హి వుత్తం. తస్మా నో సంవేగవసేన భావనం అనుయుజ్జన్తో యం యం పురిసథామేన పత్తబ్బం హోతి. తం తం పాపుణాతి. పాపుణన్తో చ అత్తనో కాయే ఏవ సక్ఖం లభతి. సద్దిట్టం ఝానసుఖం వా మగ్గఫలసుఖం వా లభతీతి వుత్తం హోతి. “ఉభతోభాగ విముత్తో”తి అరూపజ్ఞానేహి రూపకాయతో అరహత్తమగ్గఫలేహి నామకాయతోతి ఏవం ఉభోహి కాయభాగేహి విముత్తో. ఏత్త చ తయో అరియపుగ్గలా పజ్ఞాధికో చ సద్ధాధికో చ వీరియాధికో చ. తత్త ధమ్మానుసారీ చ దిట్టిపత్తో చ పజ్ఞావిముత్తో చ పజ్ఞాధికో నామ. సద్ధానుసారీ చ సద్ధావిముత్తో చ సద్ధాధికో నామ. కాయసక్తి చ ఉభతోభాగవిముత్తో చ వీరియాధికో నామాతి దట్టబ్బం. అయజ్ఞా పుగ్గలవిభాగనయో పటిసమ్మిదామగ్గనయేన వుత్తో. అభిధమ్మే పన పుగ్గల పజ్ఞాత్తియం సద్ధావిముత్తో చ కాయసక్తి చ ద్వేపుగ్గలా సేక్ఖేసు ఏవ వుత్తా. అరహత్తం పత్తా పన ఏతే ద్వేపి పజ్ఞావిముత్తా ఏవాతి దట్టబ్బా. ఏత్త సియా, సజ్ఞార ధమ్మానం ఖణిక ధమ్మభావే సుట్టు సద్దహనం అవేచ్చప్పసాదో సద్ధా నామాతి వుత్తం. కిం పన తాదిసేన సద్ధామత్తేన సోతాపత్తి మగ్గం పాపుణాతీతి. ఏత్త అష్టేహి వత్తబ్బం నత్తి. భగవతా ఏవ వుత్తం. యథాహ మహావగ్గే ఓక్కన్త సంయుత్తే చక్ఖు భిక్ఖవే అనిచ్చం విపరిణామీ అజ్ఞాథాభావీ, యో ఏవం సద్దహతి, ఏవం అధిముచ్చతి. అయం వుచ్చతి సద్ధానుసారీ. ఓక్కన్తో అరియభూమిం. అతిక్కన్తో పుథుజ్జనభూమిం. సో యేనకమ్మేన అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం ఉప్పజ్జేయ్య. న తం కమ్మం కరోతీతి. సోతం భిక్ఖవే అనిచ్చం. విపరిణామీ అజ్ఞాథాభావీతిఆదినా ద్వాదసాయతనాని విత్తారే తబ్బాని. తత్త

“విపరిణామీ”తి విపరిణామో యస్య అట్టితి విపరిణామీ. విపరిణామోతి చ ఖణే ఖణే జీరణతా భిజ్జనతా వుచ్చతి.

“అష్టాధాభావీ”తి తస్మైవ వేవచనం. “ఏవం అధిముచ్చతీ”తి ఏతేన శాణసమ్మయుత్తసద్ధం దీపేతి. సా ఏవ సోతాపత్తియజ్ఞేసు బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతో, ధమ్మే, సజ్జే అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతోతి వుత్తా. తత్త శాణసమ్మయుత్తసద్ధా నామ చక్ఖాదీనం అనిచ్చనిమిత్త దస్సనజ్ఞాణేన సమ్మయుత్తా ఓకప్పనసద్ధా. అనిచ్చనిమిత్తశ్చ నామ రూపం అనిచ్చం ఖయట్ఠేనాతిపదే వుత్తనయేన చక్ఖాదినిస్సయానం మహాభూతానం సంతతి పరివత్తనాదికం వుచ్చతి. తజ్ఞో పస్సన్తో చక్ఖాదీనం అనిచ్చభావే సద్ధహతి, అధిముచ్చతి. తానిపి ఖణే ఖణే ఏకన్తేన భిజ్జతి యేవాతి సద్ధాధిమోక్షం సద్ధావినిచ్చయం పటిలభతీతి అత్తో. “బుద్ధే అవేచ్చప్పసాదేనా”తి ఏత్త పన అరహతా సమ్మాసమ్మద్ధతాదీనం బుద్ధగుణాదీనం దస్సనజ్ఞాణేన సమ్మయుత్తో పసాదో అవేచ్చప్పసాదో నామ. అరియభూమి నామ దిట్ఠానుసయ విచికిచ్చానుసయేహి పరిసుద్ధా అవత్థాభూమి వుచ్చతి. తేహి సహితా అవత్థాభూమి పుఢుజ్జనభూమి నామ. కథం పన తస్య పుగ్గలస్స పుఢుజ్జనభూమిం అతిక్కుంతతా అరియభూమిం ఓక్కుంతతా చ విజ్ఞాయతీతి ఆహ “సో యేనా”తిఆదిం. యో అత్తనో జీవితహేతుపి కిశ్చో కమ్మపథపత్తం అపాయగామి కమ్మం న కరోతి. సో ఏకన్తేన పుఢుజ్జనభూమిం అతిక్కున్తో, అరియభూమిం ఓక్కున్తోతి విజ్ఞాయతీతి వుత్తం హోతి. ఇదం సద్ధానుసారిసుత్తం. అపరంపి వుత్తం చక్ఖు భిక్ఖవే విపరిణామీ అష్టాధాభావీ. యస్య ఏవం మత్తసో నిజ్ఞానం ఖమతి. అయం వుచ్చతి ధమ్మానుసారీ తిఆది. తత్త “మత్తసో నిజ్ఞానం ఖమతీ”తి సద్ధానుసారివియ సద్ధహనమత్తే అట్టత్వా చక్ఖాదీనం తాదిసం అనిచ్చతం సమనుపస్సన్తో ధోకం ధోకం దస్సనం లభతియేవ. ఏవంసతి, చక్ఖాదీని తస్య పుగ్గలస్స నిజ్ఞానం ఓలోకనం మత్తసో ఖమన్తి నామ. ఇదం ధమ్మానుసారిసుత్తం. అపరంపి వుత్తం చక్ఖు భిక్ఖవే అనిచ్చం విపరిణామీ అష్టాధాభావీ. యో ఏవం పజానాతి పస్సతి. అయం వుచ్చతి సోతాపన్నో తిఆది. తత్త “పజానాతి పస్సతీ”తి ధమ్మానుసారివియ మత్తసో నిజ్ఞానక్ఖమమత్తే అట్టత్వా పజ్ఞాయ పజానాతి, శాణచక్ఖునో పచ్చక్ఖతో పస్సతీతి అత్తో. ఇదం దిట్ఠిపత్తాదీనం సుత్తం.

“యథా సకం ఫలం”తి ఏత్త సస్య అత్తనో ఇదం సకం. యం యం సకం యథాసకన్తి అత్తం దస్సేతి సోతాపన్నస్సాతిఆదినా. ఫలసమాపత్తి వీధియం పన అనులోమజవనాని ఏవ ఫలానం ఆసన్నకారణాని, న మగ్గజవనానీతి ఆహ “న మగ్గాగమనవసేనా”తి. “సో”తి మగ్గో. సన్తో సంవిజ్జమానో సబ్బావో. “అస్సా”తి మగ్గస్స.

అనిచ్చానుపస్సనా కిచ్చతో అనిమిత్తా హోతి. సభావతో సనిమిత్తావేవ. నిచ్చనిమిత్తసహితావేవ. యతో సా ఏసోహమస్మీతిగ్గహణం లభతి. ఇదంపి విపస్సనాశాణం అనిచ్చం ఖయట్ఠేనాతి సమనుపస్సితబ్బా చ హోతీతి. తత్త చ అభిధమ్మం పత్వా సభావప్పధానం హోతి, న కిచ్చప్పధానం. తస్మా అభిధమ్మ నయేన విపస్సనా అత్తనో నిమిత్త నామం మగ్గస్స దాతుం న సక్కోతి. అయం అట్టకథాయ అధిప్పాయో. కిలేస ధమ్మా నామ యస్య ఉప్పజ్జన్తి, తం పుగ్గలం పలిబుద్ధన్తి. సమ్మాధం కరోన్తి. తస్మా పలిబోధకరానామ. తం పుగ్గలం నిచ్చనిమిత్త సుభనిమిత్త సుఖనిమిత్త అత్తనిమిత్తాని గాహేన్తి. తస్మా నిమిత్తకరానామ. తం పుగ్గలం ఆరమ్మణేసు భుసం నిహితం నివిట్టం కరోన్తి. తస్మా పణిధికరానామ. తే చ మగ్గఫలాని ఆరమ్మణం న కరోన్తి. మగ్గఫలేహి చ సమ్మయోగం న గచ్ఛన్తి. ఏవం ఆరమ్మణకరణా దివసేన మగ్గఫలేసు తేసం అభావో. అభావత్తావేవ చ తాని మగ్గఫలాని అత్తనో ధమ్మతాయ తీణీనామాని లభన్తీతి దస్సేతుం “ఆరమ్మణ కరణవసేనవా”తిఆది వుత్తం. “అత్తనో సభావేనా”తి అత్తనో ధమ్మతాయ.

“అత్తదిట్టియా ఉప్పన్నాయ ఉప్పజ్జన్తి”తి ఇదం తాసం దిట్టివిచికిచ్చానం అత్తదిట్టియా అవినాభావం దీపేతి. న పన అత్తదిట్టియా తాహి అవినాభావన్తి దట్టబ్బం. విపచ్చన్తితి అపాయేసు విపచ్చన్తి. అపాయపటిసన్ధిం జనేన్తి. దిట్టసచ్చానశ్చ అరియపుగ్గలానం. దిట్టివిచికిచ్చాసమ్మయుత్తా అకుసలధమ్మా దిట్టివిచికిచ్చాగ్గహణేన గహితాతి ఆహ “దిట్టివిచికిచ్చా విప్పయుత్తా”తి. “అకుసలధమ్మాచే వా”తి పచ్చప్పన్నభూతా దసాకుసలకమ్మపథ ధమ్మా చేవ. “సత్తహి భవేహి”తి క్రియాపవగ్గే కరణవచనం. యథా సత్తహి మాసేహి విహారం నిట్టాపేతీతి. క్రియాపవగ్గేతిచ క్రియాయసీఘతరం నిట్టాపనం వుచ్చతి. “సత్తక్షత్తుం”తి సత్తవారా. తీణి సంయోజనానినామ ‘సక్కాయదిట్టి, విచికిచ్చా, సీలబ్బతపరామాససంయోజనాని, “అవినిపాత ధమ్మా”తి విరూపం హుత్వా పతనం వినిపాతో. అపాయనిపాతోతి వుత్తం హోతి. “ధమ్మా”తి సభావో. నత్తి వినిపాతో ధమ్మా యస్సాతి విగ్గహో. “నియతో”తి సుగతిభవేసు నియత గతికో. సమ్మా బుజ్జతీతి సమ్పాధి. మగ్గజ్ఞాణం. “పరాయనం”తి పరభాగే గన్తబ్బత్థానం వుచ్చతి. సమ్పాధిసజ్ఞాతం పరాయనం అస్సాతి సమ్పాధిపరాయనో. “అనియమత్తో”తి వాసద్దత్తోతి వుత్తం హోతి. వా సద్దత్తేసు చ అనియమత్తో. న వికప్పత్తో. వికప్పత్తేహి సతి ద్వే ఏవ సత్తక్షత్తుపరమా లబ్బన్తి. మిస్సకభవోన లబ్బతి. అనియమత్తే తయోపి లబ్బన్తి. అట్టకథాయం పన సముచ్చయత్తస్స గహితత్తా ఏకో మిస్సకభవో ఏవ లబ్బతి. నను చ సద్దో నామ సముచ్చయత్తే పాకటో, న అనియమత్తే. తస్మా సముచ్చయత్తోవ ఇథ యుత్తోతి చే. న యుత్తో. కస్మా. ద్వీన్నం అసంఖహితత్తా. అట్టకథాయం పన సముచ్చయత్తం గహేత్వా తే ద్వే పుగ్గలా ఇమస్మిం పారే అసంఖహితాతి వుత్తం. యది తే ఇమస్మిం పారే అసంఖహితా. కత్తతే సంఖహితా భవేయుం. న హి కోచి సత్తక్షత్తు పరమో నామ ఇథ అసంఖహితోతి యుత్తోతి. “అస్సా”తి తస్సపాళిపాఠస్స. “ఏత్త చ యస్మా. ల. పరమో నామ వుత్తో”తి ఇదం ఉపరి ‘యే కామభవే యేవా’తిఆదినా ‘యేదిట్ట ధమ్మే వా’తిఆదినా చ యోజేతబ్బం. సో చ సుక్ఖవిపస్సకో వా పరిహీనజ్ఞానో వా దట్టబ్బోతి సమ్బద్ధో. “పాళియం”తి పుగ్గలపజ్జాత్తి పాళియం. “ఇథ నిట్టా”తి ఇమస్మిం కామలోకే ఆసవక్ఖయం పత్వా ఖిన్దపరినిబ్బానపత్తి వసేన నిట్టా. నిట్టానం పరియోసానన్తి అత్తో. కులతో కులం గచ్ఛతీతి కోలంకోలో. భవతో భవం గచ్ఛతీతి అత్తో. ఏకమేవ పటిసన్ధిసజ్ఞాతం భవబీజం అస్స అత్తీతి ఏకబీజీ. యో చ దిట్టేవ ధమ్మే అరహో. తస్స చ ఇథ నిట్టాతి యోజనా. కేన పన తిణ్ణం సోతాపన్నానం వీసేసో కతోతి. సత్తక్షత్తు పరమో తావ కేవలం పథమమగ్గ సమ్మయుత్తేహి ఇన్ద్రియేహి కతో. ఇతరే ద్వే ఉపరిమగ్గత్థాయ పవత్తితేహి విపస్సన్ద్రియేహి కతోతి. తత్త సత్తక్షత్తు పరమో సబ్బముదుకో హోతి. తతో కోలంకోలో తిక్ఖో. సో పన ఛ భవికో, పశ్చాభవికో, చతుభవికో, తిభవికో, ద్వీభవికోతి పశ్చావిధో. తత్త పశ్చాభవికో తిక్ఖో. సేసా అనుక్కమేన తిక్ఖతరాతి దట్టబ్బా. ఏకబీజీ పన ఏకభవికో సబ్బతిక్ఖో. తత్త సత్తక్షత్తు పరమో కేవలేన పథమమగ్గానుభావేన సిద్ధత్తా సబ్బముదుకో హోతి. ఇతరే ద్వేపకతియా సత్తక్షత్తు పరమభావే రత్వా ఉపరిమగ్గత్థాయ విపస్సనా కమ్మం పట్టపేన్తి. తదా తేసం ఇన్ద్రియాని పున వీసేన పత్తాని హోన్తి, తిక్ఖాని. తస్మా తే సత్తక్షత్తు పరమతో తిక్ఖానామ హోన్తీతి. “సత్తవారతో ఓరం వా”తి ఇదం కోలంకోల ఏకబీజినో సన్ధాయ వుత్తం. “ఉపరి తిణ్ణం మగ్గానం విపస్సనా నియామేతీ”తి ఇదం ఉపరిమే ద్వేసోతాపన్నే సన్ధాయ వుత్తం. సత్తక్షత్తు పరమోపన పథమమగ్గేనేవ నియమితోతి దట్టబ్బం. తథాహి సోయేవ సంఖహపారే సరూపతో ఆగతో సోతాపత్తి మగ్గం భావేత్వా దిట్టివిచికిచ్చాపహనేన పహీనాపాయగమనో సత్తక్షత్తు పరమో సోతాపన్నో నామ హోతీతి. ఇతరే పన ద్వే పాళియం సోతాపన్న పుగ్గలవిభాగట్టానేస్వేవ ఆగతాతి. “యే పనా”తి యే సోతాపన్న పుగ్గలాపన. గాథాయం “ఇతోసత్తా”తి ఇమస్మిం మనుస్సలోకే సత్త సంసరాని. “తతోసత్తా”తి తస్మిం దేవలోకే సత్తాతి అత్తో. అజ్జత్తరపారే “తేనచిత్తప్పసాదేనా”తి మహాసహస్సిలోకధాతుం సరేన విజ్ఞాపేతుం సమత్తస్స సత్తుగుణే చిత్తప్పసాదో జాయతి. తేన చిత్తప్పసాదేన. “తేన పరియాయేనా”తి సచే సో దేవేసు ఏవ సంసరతి. సత్తక్షత్తుం ఓపపాతిక పటిసన్ధియో గణ్ఠీత్వా తత్తేవ పరినిబ్బాయిస్సతి.

యది మనుస్సేసు ఏవ సంసరతి. సత్తగబ్బసేయ్యక పటిసన్నియో గణ్ఠీత్వా ఏత్తేవ పరినిబ్బాయిస్సతి. ఏవం దేసనా వారేన చుద్దస కత్వా దేసితేన పరియాయేనాతి అత్థో. “తం వీమంసితబ్బం”తి వదన్తేన టీకాచరియేన సయం చుద్దసపటిసన్నియోవ ఇచ్చతీతి దీపేతి. ఇదాని తం చుద్దసపటిసన్నివాదం పటిక్ఖిపన్తో “విభజ్జే పనా”తిఆదిమాహ. “విభజ్జే”తి అభిధమ్మే జాణవిభజ్జే. నత్తి రానమస్సాతి అట్ఠానం. “రానం”తి మూలకారణం. నత్తి అవకాసో అస్సాతి అనవకాసో. “అవకాసో”తి పచ్చయకారణం. “యం”తి క్రియాపరామసనం. యం నిబ్బత్తేయ్య, తం నిబ్బత్తనం అట్ఠానం. సో నిబ్బత్తన ధమ్మో అనవకాసోతి యోజనా. “అభిసంఖ్ఖార విజ్ఞాణస్సా”తి సత్తభవతో ఉద్ధం కామభవే పటిసన్నిజనకస్స కుసలా కుసలకమ్మ విజ్ఞాణస్స. “నిరోధేనా”తి సోతాపత్తి మగ్గక్షణే ఏవ నిరోధనేన. నిరుజ్జన్తీతి సమ్మన్తో. “నామశ్చ రూపశ్చా”తి యే నామ రూపధమ్మా ఉప్పజ్జేయ్యం. ఏతే నామ రూపధమ్మా ఏత్థ ఏతస్మిం అభిసంఖ్ఖార విజ్ఞాణ నిరోధక్షణే నిరుజ్జన్తీతి యోజనా. “యథాపుత్తనయేనేవా”తి తేన పరియాయేనాతి పుత్తప్పకారనయేనేవ. “తదేకట్ఠమోహస్సా”తి తేన రాగేన తేన దోసేన ఏకస్మిం చిత్తే ఏకతో రితస్స మోహస్స. న దిట్ఠివిచికిచ్చా సమ్మయుత్తస్స మోహస్స. తస్స పథమమగ్గే ఏవ పహీనత్తా. నాపి ఉద్ధచ్చచిత్తసమ్మయుత్తస్స మోహస్స. తస్స చతుత్థమగ్గే ఏవ పహతబ్బత్తా. ఉప్పజ్జన్తా రాగదోసమోహ. “ధమ్మికేసూ”తి ధమ్మేన సమేన ఉప్పన్నేసు. “యతో”తి యంకారణా. బలవన్తకారణాతి అత్థో. “తేసం”తి సోతాపన్నానం. “సల్లిఖన వసేనా”తి బహులపక్షం ధూలభాగం సుట్టులిఖనవసేన. అధిచ్చుప్పత్తి నామ పుట్టే యథాపవత్తం కాలం అధిచ్చ అతిక్కమ్మ ఉప్పత్తి. ఉప్పజ్జన్తానమ్మి రాగదోసమోహానం. “తేసం పీ”తి సకదాగామీనమ్మి. “మేధునవత్థు సమాయోగో ఇచ్చితో”తి జాయమ్మతీనం మేధునకమ్మసమాయోగో నామ సకదాగామీనం అత్థీతి ఇచ్చితో. ధేరోహి అధిచ్చుప్పత్తిమత్తం ఇచ్చతి. పరియుట్ఠానమన్తతం న ఇచ్చతి. సకదాగామీనం పుత్తదీతరోపి సన్నిస్సన్తీతి వదతి. “మహాఅట్ఠకథాయం పటిక్ఖిత్తో”తి ధేరస్స మనోరథమత్తంతి వత్వా పటిక్ఖిత్తో. ఇదం సబ్బం అట్ఠసాలినియం పుత్తం. “ఛక్కనిపాతే”తి అజ్జత్తరే ఛక్కనిపాతే. “మిగాసాళవత్తుమ్మీ”తి మిగాసాళనామికాయ ఉపాసికాయ వత్తుమ్మి. కేచి ఇమం వత్తుం దిస్సా మహాఅట్ఠకథావాదం న రోచేన్తి. మహాసివత్తేరవాదం రోచేన్తి. “అబ్రహ్మచారిసో”తి మేధున ధమ్మా అప్పటివిరతస్స. “సకదాగామిత్తం బ్యాకతం”తి తస్మిం కాలజ్ఞతే సో బ్రాహ్మణో ఇథ సకదాగామిభావం పత్వా తుసితాకాయం ఉపపన్నోతి ఏవం తస్స యం సకదాగామిత్తం భగవతా బ్యాకతం. “అధిగమవసేనా”తి సకదాగామిభావం పటిలాభవసేన. న పన అబ్రహ్మచారిసో సతో అధిగమవసేనాతి అధిప్పాయో. మరణాసన్నకాలేపి హి సిక్ఖాపదాధిట్ఠానేన సహ ఉపరిమగ్గఫలాధిగమనం నామ తిక్ఖపజ్ఞస్స అరియసావకస్స న దుక్కరన్తి. ఏతేన కేసశ్చి ధేరవాదరోచనం పటిక్ఖిత్తం హోతి. “సకిందేవ ఇమంలోకం ఆగన్తా”తి ఏతేన ఇతో పరలోకం గమనస్స చ తతో పున ఇథాగమనస్స చ సిద్ధత్తా అయం పుగ్గలో సుద్ధేన మగ్గనియామేన కామభవే ద్విక్ఖత్తు పరమోనామ హోతీతి సిద్ధో. కథం. ఇథ పత్వా తత్త నిబ్బత్తిత్వా ఇథ పరినిబ్బాయీ, తత్త పత్వా ఇథ నిబ్బత్తిత్వా తత్త పరినిబ్బాయీతి. సేసాపన చత్తారో విపస్సనానియామేన సిద్ధా హోన్తీతి విజ్ఞాయతి. కతమే చత్తారో. ఇథ పత్వా ఇథ పరినిబ్బాయీ. తత్త పత్వా తత్త పరినిబ్బాయీ. ఇథ పత్వా తత్త పరినిబ్బాయీ. తత్త పత్వా ఇథ పరినిబ్బాయీతి. ఏత్థ చ తీసు సోతాపన్నేసు ఏకోసత్తక్ఖత్తు పరమో ఏవ మగ్గనియామేన సిద్ధో. సేసా పన ద్వే సోతాపన్నా విపస్సనానియామేన సిద్ధా. ఛ సకదాగామీసు ద్వే ఏవ మగ్గనియామేన సిద్ధా. సేసా పన చత్తారో విపస్సనానియామేన సిద్ధా. తత్త మగ్గసిద్ధేసు సోతాపన్న సకదాగామీసు సజ్కరో నత్తి. విపస్సనాసిద్ధేసు పన సజ్కరో అత్తి. అత్తతో అవిరుద్ధే సతి, వోహరమత్తేన సజ్కరే దోసో నత్తీతి దట్టబ్బం. ఆగన్తాతి పారవసేన ఆగమనతోతి పుత్తం. ఆగన్తాతి పన పారో యుత్తో. ఆగమనసీలో ఆగమన ధమ్మో హుత్వా సకదాగామీ నామాతి అత్థో. అనాగన్తా ఇత్తత్తన్తి ఏత్థపి ఏసేవనయో. అరహతో భావో అరహత్తం. అరహత్త మగ్గం. దక్ఖిణాయ విపత్తికరానామ అప్పప్పల అప్పానిసంసకరా. సమ్మత్తికరా నామ మహప్పల మహానిసంసకరా. సీలక్ఖన్ధాదిగుణా నామ సీలక్ఖన్ధ సమాధిక్ఖన్ధ

పశ్చాత్తప్త విముత్తిక్ష్ణం విముత్తిజ్ఞాన దస్సనక్ష్మందగుణా. “దక్షిణేయ్యేసూ”తి దక్షిణారహ పుగ్గలేసు. “ధురం”తి పధానసీసట్టానియం వుచ్చతి. సద్ధా ఏవ ధురం అస్సాతి సద్ధాధురో. ఏవం పశ్చాధురో. కస్మా పనేత్త వీరియధురో న గహితేతి. పాళియం సద్ధావాహీ మగ్గం భావేతి, పశ్చావాహీ మగ్గం భావేతితి వుత్తం. న పన వుత్తం వీరియవాహీ మగ్గం భావేతితి. తస్మా న గహితేతి. కస్మా పన వీరియవాహీ మగ్గం భావేతితి న వుత్తన్తి. వుచ్చతే. మగ్గం భావేత్తస్స నామ ఆదిప్పి దిట్టివిచికిచ్చానం పహానాయ కమ్మం మహంతం హోతి. కస్మా, అపాయములకత్తా. తత్త సద్ధా చ విచికిచ్చా చ ద్వే ఉజప్పటిపక్ఖా హోన్తి. యస్మిం ఆరమ్మణే సద్ధా నివిసతి, తస్మిం విచికిచ్చా నత్తి. యస్మిం విచికిచ్చా నివిసతి, తస్మిం సద్ధా నత్తి. తథా పశ్చాదిట్టియో చ ఉజప్పటిపక్ఖా. యత్త పశ్చా, న తత్త దిట్టి. యత్త దిట్టి, న తత్త పశ్చాతి. అపి చ సద్ధా అత్తనో విసయే దిట్టిం విధమతియేవ. పశ్చాయ విచికిచ్చావిధమనే వత్తబ్బమేవ నత్తి. తస్మా ఆరద్ధ విపస్సకో అనిచ్చాదీసు అవేచ్చప్పసాదమత్తేనపి దిట్టివిచికిచ్చాయో పజహిత్వా సద్ధానుసారిభావశ్చ సుట్టుతరం పసీదిత్వా సద్ధావిముత్తభావశ్చ పాపుణాతి. పశ్చాయ అనిచ్చాదీని నిజ్ఞానక్ఖమం కత్వా ధమ్మానుసారిభావశ్చ సుట్టుతరం పస్సీత్వా దిట్టిపత్తపశ్చా విముత్తభావశ్చ పాపుణాతి. వీరియం పన దిట్టివిచికిచ్చానం పటిపక్ఖమత్తమ్మి న హోతి. అథ ఖో తాసం సహాయోపి హోతి, ధురభూతశ్చ. పగ్గహలక్ఖణ్ణో వీరియం. తం సద్ధంపి పగ్గణ్ణాతి, పశ్చంపి పగ్గణ్ణాతి, దిట్టింపి పగ్గణ్ణాతి, విచికిచ్చమ్మి పగ్గణ్ణాతియేవ. కుతోపన అత్తనో సభావేన దిట్టివిచికిచ్చాయో పజహితుం సక్ఖిస్సతి. తస్మా ఇమస్మిం రానే వీరియవాహీతి చ వీరియధురోతి చ న వుత్తోతి. కాయసక్ఖిమ్మి పన సద్ధా చ పశ్చా చ సమబలా హోన్తి. వీరియశ్చ సయం సమ్మప్పధానట్టానే రత్వా తదుభయం ఉపట్టాహేతి. సో చ పుగ్గలో తదుభయబలేన దిట్టివిచికిచ్చాదయో పజహిత్వా కాయసక్ఖిభావం పాపుణాతి. అట్టవిమోక్ఖే వా ఉప్పాదేత్వా ఉభతోభాగ విముత్తభావం పాపుణాతి. ఇమేసు పన ద్వీసు పుగ్గలేసు వీరియస్స థామో సుట్టు పాకటో. తస్మా ఇమే ద్వే వీరియాధికాత్వేవ వత్తబ్బా. న వీరియధురోతి. చతుప్పటిపదా నామ దుక్ఖాపటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా. దుక్ఖాపటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా. సుఖాపటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా. సుఖాపటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞా. తివిధవిమోక్ఖో నామ సుజ్ఞతో విమోక్ఖో. అనిమిత్తో విమోక్ఖో. అప్పణిహితో విమోక్ఖో. “తయో అన్తరా పరినిబ్బాయినో”తి ఏత్త ఆయుకప్పస్స పరియంతం అపత్వా అన్తరా ఏవ కిలేసపరినిబ్బానపత్తా అన్తరాపరినిబ్బాయీ నామ. సో తివిధో. ఆయుకప్పస్స పథమభాగే పరినిబ్బాయీ, దుతీయభాగే, తతీయభాగేతి. ఇమే తయో అన్తరా పరినిబ్బాయినో నామ. ఉపహచ్చపరినిబ్బాయీ నామ ఆయుకప్ప పరియంతే పరినిబ్బాయీ. ఉద్ధం ముఖో వట్టసోతో ఏతస్సాతి ఉద్ధంసోతో. అకనిట్టం అవస్సం గమిస్సతీతి అకనిట్టగామీ. విపస్సనా కమ్మం ససజ్ఞారం సప్పయోగం కత్వా పరినిబ్బాయీ ససజ్ఞార పరినిబ్బాయీ. సజ్ఞారరహితేన సుఖేన విపస్సనా కమ్మేన పరినిబ్బాయీ అసజ్ఞార పరినిబ్బాయీ. “ద్వాదస సోతాపన్నా”తి ఏకబీజికా తయో. తే ఏవ చతుహి పటిపదాహి గుణితా ద్వాదస. ద్వాదస సకదాగామినో పుట్టే వుత్తనయా ఏవ.

ఏకచ్ఛానం ఏవ అనాగామి అరహంతానం ఏవ. “అజ్ఞోసితస్సా”తి అధిఽసితస్స. మమేవిదన్తి నిట్టానం కత్వా రపితస్స. గిలిత్వా రపితస్సాతి వుత్తం హోతి. బహలేన ధూలేన కామరాగేన విముత్తా బహలరాగవిముత్తా. ఆరుప్పేసు చ తస్సో అరూపసమాపత్తియో ఏవ అత్తి. న చతస్సో రూపసమాపత్తియో. తస్మా తత్త అనుపుబ్బనిరోధో న లబ్భతి. “ఆదితో పట్టాయా”తి అట్టసు సమాపత్తిసు పథమజ్ఞాన సమాపత్తిఆది. తతో పట్టాయ. అనుపుబ్బనిరోధో నామ పథమజ్ఞానే పటిఘసజ్ఞానానత్తసజ్ఞానం నిరోధో. పటిఘసజ్ఞా నామ పశ్చాద్విజ్ఞాణసజ్ఞా. నానత్తసజ్ఞా నామ కసిణ నిమిత్తతో అజ్ఞోసు నానారమ్మణేసు పవత్తమనేవిజ్ఞాణ సజ్ఞా. దుతీయజ్ఞానే వితక్క విచారానం నిరోధోతిఆదినా అనుపుబ్బ నిరోధో. “తతో పశ్చామజ్ఞానం”తి పశ్చాకనయేన వుత్తం. అట్టసమాపత్తి వచనం పన చతుక్కనయేన వుత్తం. తదుభయంపి పుగ్గలానురూపం లబ్భతియేవ. యుగనన్దం నామ ద్వంద్వబన్దనం, సమధవిపస్సనానం యుగనన్దన్తి విగ్గహో. “సమాపజ్ఞన

వుట్టాన విపస్ననావసేనా”తి ఏత్త వసిభావపత్తం సమాపజ్జనశ్చ వుట్టానశ్చ గహేతబ్బం. అత్తనో సరీరా బద్ధేసు పరిక్ఖారేసు సమాపత్తిబలేనేవ అంతరాయాభావతో విసుం అధిట్టాతబ్బ కిచ్చం నట్టితి వుత్తం “అత్తనో సరీరాబద్ధే పరిక్ఖారే రపేత్వా”తి. “నానాబద్ధానీ”తి నానారానేహి ఆబద్ధాని. నానారానేసు రపితానీతి వుత్తం హోతి. “పరిస్సయేనా”తి అంతరాయేన. మావినస్సస్తూతి వా నానాబద్ధ అవికోపనం అధిట్టాతబ్బం. తదా వుట్టాహమీతివా సజ్జప్పతిమాననం అధిట్టాతబ్బం. ఏవం సత్థుపక్కోసనంపి. “అద్ధానపరిచ్ఛేదో”తి అత్తనో జీవితకాలస్స ఉపపరిక్ఖణం. మరణశ్చో నామ సమాపత్తిబలేనపి పటిబాహితుం న సక్కాహోతి. అన్తో సమాపత్తియశ్చ మరణే సతి సబ్రహ్మచారీసు కత్తబ్బవత్తం న కరేయ్య. ఏతశ్చో వత్తం యం అరియసావకానం మరణాసన్నే సబ్రహ్మచారీనం వా ఉపట్టాకానం వా అప్పమాదకథాను సాసనికమ్మం. సమాపత్తియం వా అజ్ఞాతిత్థియానం గరహ వివజ్జనత్తం. ఏవశ్చో తే గరహాయ్యం. గోతమసావకానం నిరోధసమాపత్తి నామ ఏకం మరణముఖం. యం సమాపజ్జన్తో అసుకో భిక్షు మరణం గచ్ఛతి. అనరియ కమ్మం హేతన్తి.

“యదత్తం”తి పటిపత్తి రసస్సాదత్తం. “తదత్తే”తి తస్మిం అత్తే. నిరామిస సుఖం నామ ఆమిసరహిత సుఖం. దువిధశ్చో సుఖం సామిససుఖశ్చ నిరామిససుఖశ్చ. తత్త యే లోకే ఇట్ట కన్త మనాపియా పశ్చాకామగుణా నామ అత్తి. తే కిలేసేహి ఆమసితబ్బత్తా ఆమిసా నామ. యశ్చాసుఖం తే ఆమిసే పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి, తం సామిససుఖం నామ. యం లోకే దిబ్బం సుఖం మానుసకం సుఖన్తి మమాయన్తి. యశ్చ అనుభవన్తం మహాజనం సబ్బాని అపాయభయ వట్టభయాని సమ్మరివారేన్తి. ఝానసుఖ మగ్గసుఖ ఫలసుఖ నిబ్బానసుఖం పన నిరామిససుఖం నామ. యం నేక్ఖమ్మసుఖన్తి చ పవివేకసుఖన్తి చ ఉపసమసుఖన్తి చ సమ్మోధిసుఖన్తి చ విముత్తిసుఖన్తి చ అరియసుఖన్తి చ అనవజ్జసుఖన్తి చ వుచ్చతి. యశ్చ అనుభవన్తం అరియజనం సబ్బాని అపాయభయ వట్టభయాని సమ్మరివజ్జన్తి. “అస్సాదితబ్బట్టేనా”తి కిలేసపలిబోధేహి విముత్తత్తా విపుల గమ్పీర సన్త పణీతరసత్తా చ అహోసుఖం అహోసుఖన్తి ఉదాహరన్తేనపి అస్సాదితబ్బట్టేనాతి.

కమ్మట్టానసంఘహానుదీపనా నిట్టితా.

నిగమగాథాసు.

౨౬౨. చరితబ్బన్తి చారిత్రం. దసకుసలకమ్మపథధమ్మజాతం. “కులాచారేనా”తి కులపరమ్మరతో ఆగతేన ఆచారేన. “జాలి మిత్త ధన భోగసమ్మత్తియా”తి హేతుఅత్తే కరణవచనం. “విసాలే”తి విపులే. “తేనా”తి తస్సపదస్స విభత్సన్త దస్సనం. “సద్ధాయా”తి రతనత్తయే అవేచ్చప్పసాదసద్ధావసేన. “అభివుడ్డానం”తి హానభాగియ రితిభాగియభావం అతిక్కమ్మవిసేసభాగియ నిబ్బేధభాగియ భావపత్తివసేన అతిస్సయ వుడ్డానం. “పరిసుద్ధానశ్చా”తి అత్తుక్కంసన పరవమ్మనాది దోసేహి పరిసుద్ధానశ్చ. నం నం జనం పాతిరక్ఖతీతి నమ్మో. దిట్టదిట్టేసు మేత్తావిహారీతి వుత్తం హోతి. ఆహ్లాతబ్బోతి అవ్ఘయో. నామం. నమ్మో ఇతి అవ్ఘయో అస్సాతి నమ్మవ్ఘయోతి వచనత్తో. “పణిధాయా”తి పత్తేత్వాతి అత్తం నివత్తేతి “భుసం నిధాయా”తిఆదినా. “ఉపాదాయ పటిచ్చా”తి తస్స పదస్స పరియాయదస్సనమేతం. “అత్తనో మన్దబుద్ధీనం”తి పచ్చక్ఖే ధరమానానన్తి అధిప్పాయో. తేనాహ “పచ్చిమ జనానం వా”తి. అనుకమ్మనం అనుకమ్మో. కథం ను ఖో ఇమే జనా అభిధమ్మత్తేసు సుఖేన ఆజానేయ్యన్తి ఏవం పవత్తో చిత్తబ్యాపారో. అత్తతో అనుదయసజ్ఞాతా కరుణాయేవ. తేనాహ “అనుదయం కారుణ్ణం”తి. “పత్తితం”తి వా సాధువతస్స యం థేరో ఏవరూపం పకరణం కరేయ్యాతి ఏవం చిరకాలం పత్తితం ఆసింసితన్తి అత్తో. “ఖుద్ధసిక్ఖాటికాయం”తి పోరాణటికం సన్ధాయ వుత్తం. సోమవిహారేత్వేవ

పశ్చాత్తత తస్మిం దీపతి అధిష్టాయో. గాఢాయం “అథా”తి తస్మింకాలే. “ఏత్థా”తి ఏతస్మిం నగరే. “సద్దో”తి కస్మా రాజా ఏవరూపం మజ్జలహత్తిం బ్రాహ్మణానం అదాసి. నేతం పతిరూపం యం రజ్జా కతన్తి ఏవం పవత్తో అమనాపసద్దో. “భేరవో”తి భీరుతాజనకో భయానకో. “సివీనం”తి సివిరట్టవాసీనం. “రట్టవడ్డనే”తి రట్టం వడ్డేతీతి రట్టవడ్డనే. హత్తినాగో. సో హి లక్ష్మణసమ్మన్నో ఆజానియో హోతి. యస్మిం రట్టే తం అభిమజ్జలం కరోన్తి, తస్మిం రట్టే దేవో సమ్మా వస్సతి, నానాభయుపద్దవా తస్మిం నుప్పజ్జన్తితి లోకసమ్మతో మజ్జలహత్తీ హోతి. తేన వుత్తం “సివీనం రట్టవడ్డనే”తి. “విత్తిణ్ణో”తి విత్థారితో. అతివిత్థారోతి వుత్తం హోతి. ధనీయన్తి మహాజనేహి దట్టం పత్తియన్తితి ధణ్ణా. మహిద్ధికా. అధివసన్తి ఏత్థాతి అధివాసో. ధణ్ణానం అధివాసోతి సమాసో. అజ్ఞావసింసు ఏత్థాతి అజ్ఞావుత్తం. కిత్తిగుణవసేన ఉదేన్తి ఉగ్గచ్ఛన్తితి ఉదితా. ఉదితానంపి ఉదితోతి విగ్గహో. తేనాహ “నభమజ్ఞే”తిఆదిం. సారజ్జనం సారదో. విగతో సారదో యస్సాతి విసారదో. విసారదస్స భావో వేసారజ్జం. పరియత్తియం వేసారజ్జం పరియత్తివేసారజ్జం. తేపిటకపరియత్తియం వేయ్యత్తియజ్ఞాణం. తం ఆది ఏతిస్సా పశ్చాయాతి పరియత్తివేసారజ్జాది పశ్చా. పాపతో లజ్జనసీలాతి లజ్జనేతి ఆహ “పాపగరహినో”తి. పాపం ధమ్మం గరహన్తిఆదీనవం కథయన్తి సీలేనాతి పాపగరహినో. “అనుస్సరన్తూ”తి పునప్పునం సరన్తు. విసేసేన భవన్తి వేపుల్లం గచ్ఛన్తితి విభవా. పుణ్ణాని చ తాని విభవాచాతి పుణ్ణవిభవా. విపులపుణ్ణానీతి దస్సేతుం “విపులానం”తిఆదిమాహ. అనుత్తరియ ధమ్మా నామ దస్సనానుత్తరియ సవనానుత్తరియాదయో. లోకే బహూసు దస్సనేసు ఇతో ఉత్తరం అజ్ఞాం దస్సనం నామ నత్తీతి దస్సనానుత్తరియం. రతనత్తయదస్సనం. చతుసచ్చదస్సనశ్చ. రతనత్తయగుణకథాసవనం , ఖిన్దాయతన ధాతు సచ్చపటిచ్చసముప్పాదకథాసవనశ్చ సవనానుత్తరియం నామ. తేసు రతనత్తయాదీసు సద్ధా పటిలాభో లాభానుత్తరియం నామ. తేసమేవ పునప్పునం సరణం అనుస్సతానుత్తరియం నామ. రతనత్తయే చతుహి పచ్చయేహి వా వత్తప్పటివత్తకరణేన వా పరిచరణం పారిచరియానుత్తరియం నామ. బుద్ధపజ్ఞాత్తాసు తీసు సిక్ఖాసు సమాదాయ సిక్ఖనం సిక్ఖానుత్తరియం నామ. తాదీసే పజ్ఞావదాతగుణసోభాదికే గుణే అవస్సం భజన్తి పాపుణన్తితి తాదిసగుణభాగినో. “భవిస్సామా”తి భవితుం ఉస్సాహం కరిస్సామాతి వుత్తం హోతి.

దీపనియా నిగమగాథాసు.

“బస్సుసుజ్ఞాచమ్మేకమ్మీ”తి ఏత్త “బస్సు”తి అట్టసజ్ఞాయ సజ్జేత వచనం. “చమ్మం”తి ద్విసజ్ఞాయ. ఏకశ్చ దుకశ్చ సుజ్ఞాశ్చ అట్టచాతి గణనక్కమో. సహస్స ద్విసత అట్టసజ్ఞాతే సాకేతి అత్తో. ఏసనయో పరతో “నవపశ్చా చమ్మేకమ్మీ”తి పదేపి. గాఢావణ్ణనాసు. నగరతి న చవతీతి నగరం. ధావరియన్తి వుత్తం హోతి. “రజ్జో”తి రమేతి. ఖేమసుభిక్షతాదిగుణేహి అనాగతే జనే గమాపేతి, ఆగతే అజ్ఞాత్త గన్తుం న దేతీతి వుత్తం హోతి. రోహితమిగా నామ సువణ్ణవణ్ణమిగా. “సాకే”తి సాకనామేన రజ్జా పున సజ్జతత్తా ఇమం కలియుగం సాకన్తి వుచ్చతి. యం ఏతరహి సాక్తరాజన్తిపి వోహరన్తి. సాకరాజా చ నామ ఉత్తరాపథేసు ఏకో గన్ధారరాజా. యం జేట్టకం కత్వా భిన్నలద్ధికా వజ్జీభిక్షూ ఇమం ధమ్మ వినయం మహాసజ్జీకం నామ సజ్గహం ఆరోపేన్తి. సో చ ధమ్మవినయసజ్గహో ఉత్తరాపథేసు వత్తతి. వేసాలియం యసత్థేర సజ్గహో పన దక్ఖిణాపథేసూతి. చత్తారియుగాని నామ లోకే పజ్జపేన్తి సత్యయుగం, ద్వాపరయుగం, తేత్రయుగం, కలియుగన్తి. యుగన్తి చ ఆయుపరిమాణం వుచ్చతి. ఇదానిపన కలియుగం వత్తతి. తేన వుత్తం “సాకేతి కలియుగే”తి. పాపయుగేతి అత్తో. “ల తీ”తి సాలిక్ఖేత్తానం సోధనట్టానత్తా ఏవం మ్రమ్మదేసవోహరేన లద్ధనామం అరజ్ఞం. తం పన ముంర్వానగరస్స ఏసన్నే పశ్చాధనుసతికే పదేసే జాతం. “విస్సుతే”తి విసేసేన కిత్తితే. సారశ్చ అసారశ్చ వివేచేన్తి విచారేత్వా జానన్తిసీలేనాతి సారాసార వివేకినోతి వచనత్తోతి.

ఇతి పరమత్థదీపనియా అనుదీపనా నిట్టితా.

౧. పరమత్థదీపనీ నామ, యేన థరేన సా కతా.

తేనేవే సా కతా హోతి, అయం తస్మాను దీపనీ.

౨. అట్టసత్తద్వయేకమ్మి, సాకే సా జేట్టమాసకే.

కాళే నవమియం దివా, మజ్జన్హికే నిట్టం గతా.

అనుదీపనీ నిట్టితా.